

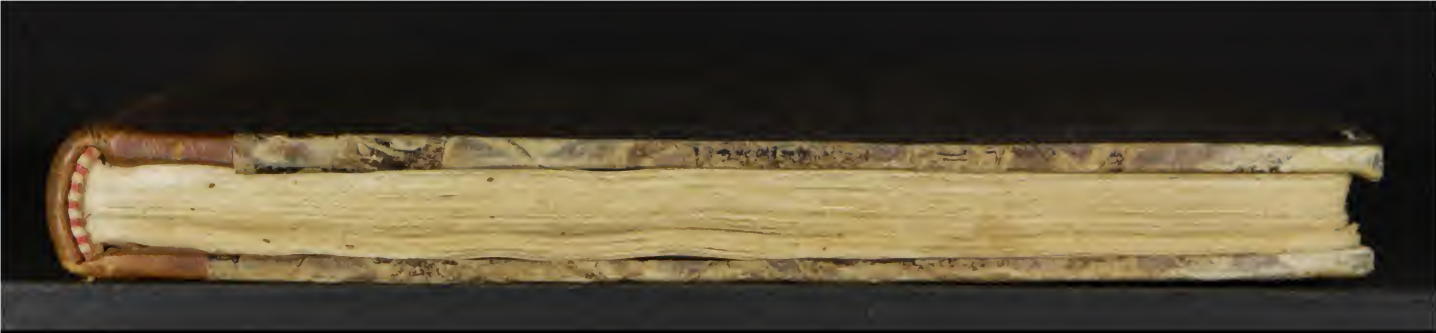

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.9

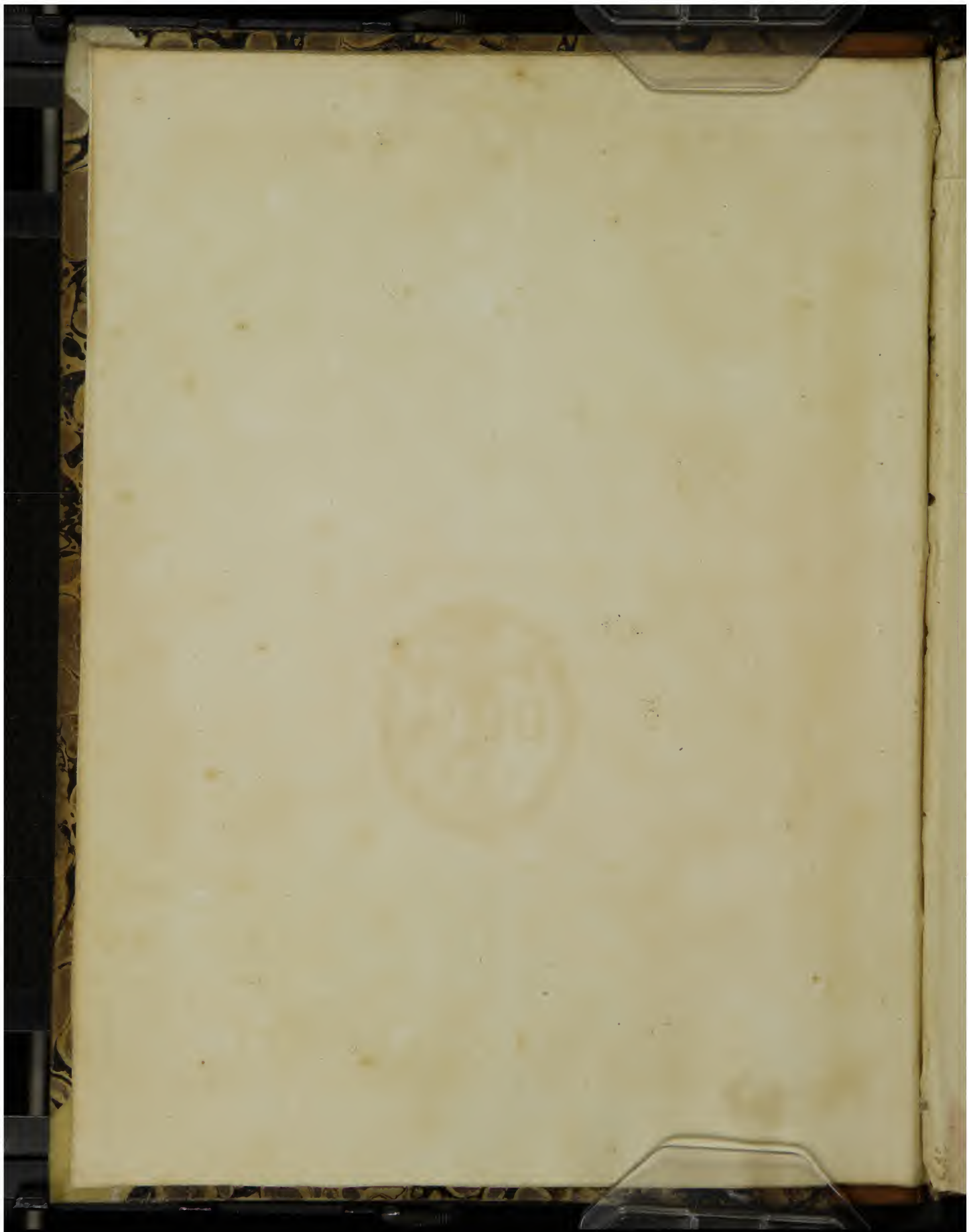
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.9

Logica magistri
Petri Dantuvani

GG

IN OMNIBUS
LIBRARIIS

De suppositionibus

Uiri perarissimi ac subtilissimi logici magistri petri
māmani logica icēpit feliciter. De suppositionibus.

Item

Primo q^o suppo-
sitio est statio ter-
mini in oratione
generi p^o suppositio
vel suppositis
pro quo vel p^o q^o
bus transit in ipz
vis tūmi a quo
habet vt suppo-
nat. Et pro qua
diffinitione scire
volumus q^o tūmi
nus equaliter si-
gnificat in oratione
et extra oratione:
sed non supponit

nisi in oratione: quoniam a se nullus terminus habet vt sup-
ponat: sed a verbo vel participio suppositionē trahit.
verbum aut vel participium dare non potest suppositionē
nisi p^o supposito aut suppositis sui tēporis pro quo vel
pro qbus trāsit vis sua in terminū supponētē. Et ideo
in ista ppositione homo est vbiq^o dat suppositionē illud
verbum est p^o suppositis sui tēporis que nō sunt nisi p^o sen-
tia: q^o vis illius verbi nō trāsit vltra p^o sentia. Sed
in illa ppositione. pmitto tibi denariū supponit li de-
nariū nō solū pro denarijs q^o sunt: s^o p^o petentibus eē: q^o
vis illi^o verbi nō solū ad p^o sentia se extendit: sed etiā ad
ea que possunt eē. Et idē dicit in ista p^o ne. m es i-
telligēs hoies q^o nō pōt eē. i q^o li hominē supponit nō p^o
re q^o est: s^o pro re que itelligit: q^o in illa p^o ne vis illius
pticipij trāsit vltra in ea que itelligunt. Et etiā in ista
p^o positione pōt esse q^o antipz sit hō qui est. supponit ly
antipz nō p^o re que est: sed p^o re que pōt esse q^o nō cap-
piat supponē a vbo p^o sentis tēporis: q^o vis illius verbi
sic cōiuncti cū illo verbo pōt trāsit vltra in ea que nō sunt.
nā tota illa oratio q^o antipz sit hō cū ei^o partib^o sequit^o
vini illi^o verbi pōt. Et ita dicit de his tu potes vidēre
antipz. aliud a currēte pōt currere. Et quo p^o q^o
stat a. et b. cē p^o p^o nes sinonimas ex cōpositione suoz
terminoz significātes in quaz vna supponit terminus
aliq^o et in alia nō supponit sibi correspondens. vt p^o de
p^o huius pōt eē q^o antipz ē et de illa antipz est. Ter-
minus aut verificat solū p^o his pro qbus est vera cōpo-
sio p^o dicati cū subo in p^o positione ex cōpositione suarū
partū significante. et ideo p^o q^o ly hō in illa p^o positione
aliq^o hō est albus. oēm hoies p^o sentē p^o teritū et futurū
significat sicut etiā extra p^o positionē significabat. solū
aut pro oī hoie p^o sente supponit: s^o tantū pro hoie q^o est
albus verificat. Et qbus sequit^o p^o mo q^o si terminus
in vno cōtradictorioz supponit et in reliquo supponit.
Et cōuersim si in vno cōtradictorioz nō supponit neq^o
etiā in reliquo et ita de cōtrarijs subcōtrarijs et subalter-
nis dicat. Et sequit^o q^o si aliq^o terminus pro aliquo
verificat affirmatiue pro eodē supponit. et nō eētra. et
si pro aliquo supponit terminus aliq^o hoc idē talis ter-

minus significat et non eētra. Et sequit^o q^o quē-
bet p^o positio in q^o nulla ē negatio significās ex p^o positio-
ne suoz terminoz cur^o ē aliq^o terminus cathegorema-
ticus nō supponēs est falsa. Et sequit^o q^o subiecta
illaz hō est. oīs hō est. quibet hō est. p^o se p^o eisdē suppo-
nunt: q^o signa nō auferūt vim verbi. vnde illi termini
habēt suppositiones eāles q^o nō habeant distri-
butiones equales.

Suppositionum solet dici q^o alia est
personalis et alia est
materialis q^o itē sit ver^o determinemus p^o supponētes p^o-
mo q^o terminus māiū sumptus nō querit cū sibi si-
mili p^o sonaliter sumpto vt q^o subiecta bonū cōplexū
hō currit. hō est spēs. non cōuertunt^o p^o atē: q^o aliq^o si-
gnificat ly hō in vno illoz q^o nō significat in alio. cō-
uertibilū vō saltz cathegoreoz: q^o aliq^o significat vnum
significat aliud: et ideo illa non cōuertunt^o. Secun-
da suppositio est ista. iste terminus hō materialit^o sum-
ptus nō est spēs. illud patet: q^o ille terminus materialit^o
sumptus non cōuertit^o cum illo personalit^o sumpto q^o est
spēs. neq^o ille materialit^o sumptus est aliq^o alia species.
ille materialit^o sumptus de nullo p^o dicat. Tertia sup-
positio. nulla p^o positio est q^o habeat aliq^o partē p^o p^o in-
quā que nō sit pars orōnis grāmaticē. p^o illa: q^o illa nō
itelligeret ab aliquo vt p^o positio. Et qbus p^o mo
sequit^o q^o bec nō est p^o positio homo est spēs. cōto illo q^o
ponit^o pro subiecto materialit^o q^o sic arguit^o. q^o non oīs
pars p^o p^o in quā illius cōpleri est pars orōnis grāmati-
cē. igit^o illud cōplexū nō est p^o positio: tenet q^o nā per tertiā
suppositionē. et arguit^o aīis. q^o illud q^o ponit^o p^o subie-
cto puta ly hō non est nomen neq^o verbum. et sic de alijs
partib^o orōnis igit^o tē. p^o p^o sequentia. et aīis totū p^o ter
p^o mā partē que sic arguit^o. q^o ly hō ibi neq^o est cathe-
gorema. neq^o sincathegorema neq^o ali^o termin^o igit^o tē.
patet q^o nā cū scda et tūa p^o te antecedētis. et p^o ma argui-
tur. q^o non est terminus cōis nec discretus nec ali^o ter-
minus. ergo tē. tenet q^o nā: sili et aīis p^o scda et tertia et
p^o te. et q^o nō sit t^o minus cōis arguit^o. q^o neq^o ē genus ne-
q^o spēs neq^o alter termin^o. q^o nō sit gen^o satis p^o. q^o nō
sit spēs de quo maxime v^o p^o p^o scdaz supponē. q^o etiā
nō sit ali^o t^o minus satis p^o. ergo tē. Et itē t^o minus hō
materialit^o sumpt^o nō querit cū sibi sili p^o sonalit^o sumpto
igit^o cū p^o sonalit^o sumpt^o sibi similis sit spēs iste termi-
nus hō materialit^o sumpt^o non erit spēs pro illūmē
idūiduis pro qbus est spēs ille terminus hō p^o sonaliter
sumptus. neq^o est spēs pro alijs idūiduis. igit^o sequit^o
q^o ille terminus hō māiū sumpt^o non ē spēs. Et itē nō
ē p^o te aliq^o terminū māiū sumpt^o de aliquo predicari.
S^o p^o se eo mō aliq^o terminus est spēs quo ipse est p^o di-
cabilis p^o eodē. igit^o non est possibile q^o aliq^o terminus
materialit^o sumptus sit spēs. Et sic. illud q^o ponit^o p^o
subiecto illi^o cōplexū vocalis aut scripti hō est species nō
plus significat si materialit^o sumat q^o significaret an-
te ipositionē: s^o ante ipositionem illud non fuisset pars
orōnis iō neq^o mō est pars orōnis. Et itē illud q^o ponit^o
tur p^o subo illi^o cōplexū oīs est signū nō est ps orōnis. er-
go pari rōne nec ali^o termin^o materialit^o sumpt^o ē pars
orōnis: p^o q^o nā et p^o bat aīis. q^o demonstrato illo vocali
aut scripto oīs q^o ponit^o pro subo dati cōplexū. si illud

Tractatus

Sed contra illa forte arguit inferendo quod nulla ē spēs nec aliquod est genus. qz neqz iste termin⁹ hō nec iste finis aīal est gen⁹. t sic de alijs. igit nullus terminus ē spēs nec aliqz termin⁹ ē gen⁹. ts pñ a singularib⁹ ad nūā vlez. t aīis pz ex dictis. ¶ Item arguit p regulā thopica in qua dicit qz talia sunt subiecta q̄lia premittuntur a p̄is i qua re-

Suppositio est ratio termini cōis p. supposito vel p. suppositis p. quo vel p. qbus trāsīt vis termini in ipm a quo habet vt supponat ille terminus sup quem cadit

De suppositionibus

vis termini ipsum habetis distribuere.

Ged dubium

icidit vtrū sub quolibz termino stante distribuitur et plura supposita hñte liceat descendere copulatiue et arguit q non qz subm istius propositionis. necessario oē ens ē. stat distribuitur et tñ sub illo nō lz descendere copulatiue. ideo tē. p3 pñā et maior. f. qz subm stet distribuitur: qz in illa. necessario ens est. subm stat cōfute tñ: id adueniēte ly oē stat distribuitur: et minor arguit: qz non sequitur necessario oē ens ē. for. ē ens ergo necessario for. est. vt p3. C Sēdo sic. in illa. tu icipis scire oēs ppñē. supponit ly ppositionem distribuitur: et tamen non lz descendere copulatiue. igit tē. p3 pñā et maior arguit: qz in illa. tu icipis scire aliqz ppñē. stat ly ppositionē cōfute tñ. igit per appositionē illi termini omnē supponit distribuitur: et minor p3. qz nō sequitur tu incipis scire oēm ppositionē. a est ppositio: ergo tu incipis scire a. qz añs ē ver. et pñs falsum: ponēdo qz sunt qñmz ppñes quaz tres scias et qñta puta a sit falsa tunc nō eritibus pluribus ppositionibus desinat a. esse et sequitur qz tu icipias scire oēs ppñē: qz in istāti qd ē pñs nō scis oēs ppositiones et immediate post istans qd est pñs scies oēm ppositionē. igit tu incipis scire omnē ppñē. et tñ nullam ppñē icipis scire: qz nec icipis scire a nec aliā ppositionem. ideo tē.

Ad dubium

respondetur qz non sub quolibet termino distribuitur sicut manifeste pbāt argumēta: sed vbi terminus distribuitur habuerit plā supposita et nō fuerit terminus ipeditēs vt ē ly icipit et terminus modales et dictio exceptiua: et bñiusmodi lz copulatiue descendere.

Suppositio

determinata est statio termini cōis p supposito vel su ppositis p quo vel pro qbus in ipm trāit vis termini a quo lz vt supponat sic qz sub illo termino lz descendere distūctiue ad oia sua singularia si plura supposita habuerit et nō aliāde fuerit ipeditus sicut sit in exceptiuis vt for. ē hō de qbus supponit sequuntur regule tē.

Prima

regula. oē signū vñ affirmatiuū vt ly qlibet ly ois tē. nō equalēs oñi distribuit terminū sequētē cui immediate addit: ei? determinationē nisi ipediat: vt qlibet asin? hōis currit. tā ly asinus qz ly hōis supponit cōfute distribuitur: sed terminos immediate sequētes ab illo termino rectos a quo illud signū regit pfundit cōfute tñ dūmodo illi termini sint cōfundibiles et supponētes.

Secunda

regula. dictio exclusiua quersio nō distribuit et cōfundit. nā terminū cōmanē immediate sequētē cōfundit pfuse tñ et mediate sequētē distribuit.

Tertia

regula. signa vñ equalentia oñibus sicut qñs lz infinitus semp et cetera affirmatiua cōfundit pfuse tantū terminos sequētes cōmunes et supponentes vt prius.

Quarta

regula. signa negatiua distribuunt terminos cōes supponētes rectos a copulatis vel terminis sup qb? cadūt mediate vel immediate. et intelligimus illas regulas et sequētes nisi ipediant et

vbi termini supponant: qz i talib? ois chymera ē. trage laphus currit. nō supponit subz distribuit et pñcatuz cōfute tñ. C Ex quo patz qz in pñdicto: ijs de terminis simplicib? cōis nō semp supponit termini distūcti. vt in istis. ois chymera ē. aliq chymera non est tē.

Quinta

regula. vbi infiniti et pñcipiū et gnālī ois terminus infinitus distribuit terminū sequētē ipz mediate vel immediate cū includat negatōes vt tu es nō hō vidēs asinū. ly vidēs et ly asinū supponit distribuitur. sñt i illa adā nō ē in aliquo loco. supponit ly loco distribuitur capiēdo istū terminū nō est infinite ita qz illa ppō sit affirmatiua et sit sensus qz adā ē nō ē aut nō entia i aliquo loco. sñt supponit ly homo i illa tu es non idem homini et sicut dictū est de termino to ita de priuatiuo dicatur.

Sexta

regula. isti termini differunt aliud careo nescio ignoro nolo et filies distribuunt ablatiuos vel accusatiuos rectos ab eis sequētes vt tu es aliō ab asino. tu ignoras aliqz ppñē. Et scias qz ly aliō et ly dñr nō distribuunt nisi ablatiuos. alit hec non est vñ. tu es aliō ēs ab asino. et tñ exponētes sēve: qz tu es ēs et asin? ē ēs. et tu nō es illō ēs qz ē asin? igit tu es aliō ēs ab asino.

Septima

regula. vñ spectatiua ad actū mētis nō includētia negatōes vt placz libz diligo amo cupio pmitto et filia cōfundit cōfute tantum terminos sequētes se vt delector habere pecuniam qz nō nullam pecuniam delector habere.

Octaua

regula. isti termini icipit dñit sit ego ne cessario ois immediate eternali et pñue et dictōes exceptiue pfundit pfuse tantū terminos sequētes vt necario hō ē aial. tā ly hō qz ly animal stat cōfute tñ.

Nonā

regula. isti termini ad pñter p pfundit pfuse tñ terminos sequētes se vt sum hic pñter habere pecuniā ly pecuniam stat cōfute tantum.

Decima

regula. due negationes aliquādo cōfundunt cōfute tantum. vt nō quidam hō non est aial. ly aial stat cōfute tantum.

Undecima

regula. ista nota pñt si i pñtōe ad pñs distribuunt subz antīs. vt si hō currit aial currit ly hō stat distribuitur in respectu ad totā pñtōalē lz i respēu ad pñcatuz stat determinate. C Ex quo seqt qz idē tñm supponit pfuse et determinate.

Duodecima

regula. pñtū grad? et suplatiui pfundit ablatiuos et genitiuos rectos et nā pñtōis distribuitur. Sz terminos rectos et nā pñtōis excessus pfundit cōfute tñ vt tu es maior tua pñtō pñtōia p aliqd. ly pñtōia stat distribuitur et ly aliqd pfuse tñ et sñt distribuunt ly sine et absqz

Tertiadecima

regula. relatiua idēitatis sñbe sepe distribuunt et cōfundit pfuse tñ tñm sequētē vt i scda pñtōi copulatiue. ois hō viuūt. et ille ē aial. ly hō stat distribuitur et ly aial pfuse tñ. cū. n. relatiuū stat distribuitur lz vi signi vñs affirmatiui. nūqz tñ distribuunt nisi añs fuerit vñzati. C Id ly sic ly qñtus ly qñtē nō distribuunt nisi ponant distribuitur gratis. id ille sñt cōlūve. tu es ita magnus sic aliqz hō. tu es ita magn? qñtus ē aliqz hō. et tu es taliter magn? qñt ē aliqz homo: qz nō significāt talia signa nisi illud quod referunt. et ideo non plus distribuunt qz sua

Tractatus

antecedentia sunt distributa.

Quartadecima

regula. hec pñctio copulativa. et cōfūdūt cōfūse tñm terminū sequētē se qñ diuīsiue tenēt: vt hic et ro me ē aliqñ hō. Et qua sequitur vltra q terminū cōes pñctis numeri icludētēs ly. et tñm diuīsiue pñctūt pñctū tñm terminū cōes sequētē se: vt isti hoīes sunt hō. ly. hō stat pñctū tñm: et ē sensus q ille hō ē homo et ille homo ē hō. ex quo sequitur vltra q illa ē vera. hoīes sunt vnus hō. duo hoīes sunt vnus hō. tres hoīes sunt vnus hō. et sic vltra. Et qbus sequitur vltra q duabus vicibus fuit hō tribus vicibus fuit hō: et infinitis fuit hō: q ly hō stat cōfūse tñm. imo non solū duabus vicibus fuit hō. vēr et iā tu duabus vicibus fuisse hō: et tribus et infinitis fuisse hō: q in quolibet istā a hōre pñctite fuisse hō: et quolibet istans a hōre fuit vnus semel. ergo infinitis vicibus fuisse hō. Et si arguit q nō. q pñctē semel fuisse hō. ergo nō infinitis vel bis fuisse hō. negat pñā. sicut non sequitur vna vice pñctē. ergo nō in infinitis vicibus. Et id quod tñm q tu fuisse alicubi toties tu fuisse hō. Et qbus sequitur vltra q ista aduerbia bis ter qter et similia cōfūdūt cōfūse tantū terminū sequētē cōes: q illa aduerbia equalent noībus pluralibus cōfūdendū cōfūse tantū.

Sed forte

arguit. cōtra illā ppositionē cōcessam q duo hoīes sunt vnus hō: q sequitur p quēstionē simplicē. ergo vnus hō ē duo hoīes. Et sequitur q oīa sunt vnus. pñā ē falsū. et pñā arguitur: q illa sunt vnus demādo duas res: et illa sūt vnus demādo tres res. et sic vltra. igit oīa sunt vnus. pñā tñ. a singularib⁹ ad suā vlem. et añs pñ. tenēdo sub a illaz singulariū diuīsiue. et q pñā illud sit falsū arguit. q sequitur oīa sūt vnus. ergo nulla sunt q nō sūt vnus. pñā ē falsū: q ei⁹ contradictoriū ē verū. aliq sūt q non sūt vnus: q demātrās duob⁹ hominib⁹ ista non sūt vnus tenendo ly. ista collectiue: et ista sunt aliq. igit aliq sunt que nō sunt vnus: tenet pñā. expositiue tenendo vtrōq; ly. ista collectiue. Et sequitur q aliqui sunt homines qui differunt ab hominibus.

Sed dicitur

ad pñm negādo illam cōsequentiā: sed sequitur si conuerti debeat duo homines sūt vnus hō. ergo vnus duob⁹ hominū ē homo. Et ad fm cū iserit q omnia sūt vnum dicit. negādo pñā. pro quo ē intelligendū q illic terminus pluralis numeri entia icludit ly. et tñm diuīsiue: et collectiue distincto modo aut distinctiue: ideo adueniēte signo vli distribuit copulatiue tam collectiue q diuīsiue. ita q istius vniuersalis aliq singulares habent subiecta tenta diuīsiue et aliq habent subiecta tēta collectiue aliter non sufficienter sumerent sue singulares. et sic aliq singulares sūt falsē pñta ille qbus tenet ly ista collectiue. Et ad tertiū cū arguit q aliq sunt homines q differunt ab hominibus dicitur q illud ē verū sic q for. et pla. sunt ipsimet et ipsimet differūt a seipsis lz ipsi non sūt differentes a seipsis: sed differūt diuersimode significātib⁹ subiectis illarum propositionum.

Sed incidit duo dubia. pñm vtr pars extremi supponat. Secūdū vtr terminus sequens aliqñ habeat vī cōfūdendū terminū pcedentem. Et ad pñm arguit q nō. q co dato sequitur q predicatū illi

ppōnis tu es hō vidēs for. posito q videas for. nō supponit. q nulla suppositiōe supponit: ergo nō supponit. pñā. et pñā añs: nō enī supponit determinate: q ea dē rōne supponeret discrete cū vna pars supponat determinate: et alia discrete si ps extremi supponat. Et si militer arguit. de pñctio istā? tu es for. vel pla. Et ad oppositū arguit. q aliē cōparatiū gradus differt aliē definit icipit. et sic q alijs tñm nō pñctēt neq; distri buerēt tñm nō sequētes se. pñā ē falsū. igit tñ. Et ad cōcedendo dubiū. et cū arguit q predicatū istius. tu es hō vidēs for. nō supponit. negat. et cū dicit q nulla suppone supponit cōcedit. Et quo non sequitur. q nō supponat. supponit enī ei⁹ pñctatū aliquibus supponib⁹: q supponit discrete: et determinate copulatiue: et neq; discrete neq; determinate diuīsiue. Et ita dē de pñctio istā. oīs hō ē forēs vel pla. vel cicero. et sic vltra q supponit multis supponib⁹ discretis: sed nulla suppone discreta vel cōfūsa tñm: q ly vel nō est ps pñctatū. Et si queratur. vtr id pñctatū stet pñctē tñm aut discrete. dē discrete. et nō sequit discrete supponit ergo aliq suppone discreta supponit. sic nō sequitur. aliqñ istī currūt: q velocitē currūt ergo aliq velocitate istī currūt: q añs ē vēr: vt pñ et pñā falsū: et sequit. igit aliq vel aliquibus velocitatib⁹ istī currunt. et ita sequitur. discrete supponit. igitur aliqua vel aliquibus suppositionibus discretis supponit.

Quantum

ad fm dubiū q sit vēr arguit. q ista ppō differēs ab ente nō ē ens ē vā et nō ē vā nisi ly ente stet pñctē tñm. igit opz q ly ente stet cōfūse tñm. pñā tñā et minor. q si staret determinate aut cōfūse et distributiue cū alijs pñctis liceret descēdere copulatiue aut diuīsiue: et sic sic sic ex ea sequitur falsū. ergo illa ē falsa. igit cū illa sit vā sequit q stat cōfūse tñm ly ente: et hoc nō ē nisi rōne negatiōis sequētis: ergo negatiō sequens cōfūdūt cōfūse tñm tñm pcedentes. Et ita si nō stat cōfūse tñm: sed determinate: sequitur q hec pñā sit bona. dñs ab ente nō ē ens: ergo ab ente dñs nō ē ens. q nō nō valet: q ab ei⁹ ente qdlibet dñs ē es. Et scō arguit sic. i illa ppō. aīal currūt. si hō currūt. supponit ly aīal cōfūse tñm in ordine ad totā cōditōalē: aut pñā. et hoc nisi rōne note pñā. igitur tñ. Unde sub ly aīal licet descēdere distinctiue cū debita cōstantia et nō copulatiue neq; diuīsiue: ideo ly animal supponit cōfūse tantū. et sicut arguitur de ly. si. ita de ly. ergo. ideo tñ. Et ad oppositū arguitur. q si sic sequitur q idē terminus supponit determinate et cōfūse tantū. pñā tñ est falsum. et pñā arguit. de predicato pñctis illius conditionalis tu es animal si tu es homo: quia ex dubio sequitur q stet cōfūse tantū: et stat etiā determinate: quia sub eo lz descēdere distinctiue capiēdo istud pñā sine ante: vt pñ. Et ad qd dubiū rñdetur cōcedēdo ipm et dicit q in illa ppōne. differēs ab ente nō ē ens. non supponit ly ente cōfūse tantum non solum rōne illius negatiōis non ipsum sequētis: sed etiā rōne illius termini differēs pcedentis. Et si arguit per regulā supradictā q ly differt et ly differēs distribuit terminum immediate se sequentem rectum ab eo. dicit q il lud est verū quādo non complicatur secum alter terminus impediens. Et ad fm argumentum cum arguit q idem terminus supponeret cōfūse tantum et de-

De relativis

terminare dicitur concedendo. In ordine enim ad hypotheticam totam supponit confusum tunc: sed in ordine ad categoricam supponit determinate.

Quintadecima regula. quicquid mobiliter mobilitatur: et capere hic mobilitatem per distribuere et immobilitatem per immobiliter pro impedire distributionem ut sit sensus regulæ quod eis terminus quod est aptus distribuere terminum non distribuitur est aptus si supradistributionem cadat impedire. ubi ergo illa. nullius hominis nullus asinus currit. supponit ly hominis non distribuitur: tunc ille terminus super quem cadunt illa duo signa supponit confusum tunc si præcedat terminus distribuitur aut alia dictio hominis ipsum confundere confusum tunc ut nullius hominis nullus asinus currit: omnis homo differt ab omni homine in prima ly asinus. in secunda ly homine supponit confusum tantum: quia aliter supponeret determinate.

Sed contra illam regulam arguitur. quod in illa propositione tantum homo est omne animal. supponit ly animal distribuitur: et tamen super eo cadunt duo signa apta distribuere istum terminum animal. igitur patet contra et minor: sed arguitur maior. quod sequitur formaliter tunc. homo est omne animal. igitur homo est omne animal: quod arguitur ab exclusiva ad suam præcise que consequentia non esset bona nisi ly animal staret distribuitur in ante. Et in illa. quilibet asinus cuiuslibet hominis currit. supponit ly hominis distribuitur. et tamen cadunt duo signa distributiva super ipsum: quorum quolibet est per se aptum natum illi terminum hominis distribuere: quod quocumque amodo staret distribuitur. id est patet contra et minor. sed arguitur maior. quod bene sequitur quilibet asinus cuiuslibet hominis currit. igitur asinus cuiuslibet hominis currit. quod arguitur ab universalis ad suam indefinitam et non valeret illa contra. nisi ly hominis in ante staret distribuitur. et tunc super eo cadunt duo signa distributiva. scilicet ly quilibet et ly cuiuslibet. Et in illa. omne animal aliud ab asino currit. supponit ly asino distribuitur et tunc super ipso cadunt duo signa apta distribuere. ergo contra et minor. et maior arguitur. quod bene sequitur omne animal aliud ab asino currit. igitur animal aliud ab asino currit quod tamen non valeret nisi staret ly animal in ante distribuitur. Et in ista. tamen homo non est animal. supponit ly animal distribuitur. et tunc super eo sunt duo signa distributiva. igitur contra. Et de dictio exclusiva non impedit signum vel affirmativum nec e converso. ut patet in primo argumentum. Et vel de dictio signum vel affirmativum nunquam signum vel sibi equalis ipsum sequens impedit. ut patet in secundo argumentum. Et ultimo de dictio signum vel affirmativum nunquam impedit aliud signum sequens ipsum: sed ipsum bene impedit a præcedente: ut patet in ista. tu differis ab omni homine. in alijs autem raro potest regule ista reperiri. Idcirco etiam quod ille terminus super quem cadunt duo signa supponat. neque dictio exclusiva impedit signum negativum sequens. neque impedit ab eodem supponit talis terminus distribuitur. ut tamen homo non est animal stat ly animal distribuitur ut probat argumentum ultimum.

Sextadecima regula. supponente termino communi in propositione super quem non cadit aliquis terminus habens vim confundendi aut distribuendi supponit determinate. ut homo currit. Et quibus regulis inferuntur. quod alicuius velis affirmativæ subz supponit

confuse tantum. ut patet de subiecto istius infinitus numerus est in isto continuo. non enim supponit subiectum illius distribuitur. non enim sequitur infinitus numerus est in isto continuo: sed b. e. numerus. ergo b. e. in isto continuo. Et per idem subiectum alicuius velis negativæ supponit confuse tantum ut in illa. infinitus numerus non est in isto continuo. Et alicuius velis affirmativæ subz supponit discrete: ut patet de illa. totus sol. est minor sol. Et sequitur ultra quod alicuius indefinite et alicuius particularis non exclusive subiectum supponit confuse tantum. ut necessario homo est animal. et intelligitur aliquid fataliter? vero indefinite supponit subz distribuere et predicatum confusum tamen. ut de indefinita que est pars istius propositionis. omnis homo est animal. idem enim est subiectum et idem est predicatum illius infinite: et illius velis: ideo eisdem supponibus supponitur: ita etiam alicuius indefinite affirmativæ subz: et predicatum supponitur distribuitur: ut patet de parte illius nullus homo est animal: sic alicuius indefinite subz supponit confuse tantum et predicatum distribuitur ut tantum animal est homo. De singulari etiam sequitur quod alicuius singularis subiectum etiam supponit quod nec supponit cõter nec discrete ut patet de subiecto istius. iste asinus hominis currit: quod nulla suppositione supponit.

De relativis substantie se quitur per tractare materiam: quod relativum accidens supradictis regulis restringuntur per supponentes primo quod relativum sube nihil significat nisi quod ab ante suo recipit: quod relativum est ante late rei representantur ex quo sequitur quod nullum est relativum diversitatis quod etiam ex alio patet. quod isti termini alii? reliqui? et talibus propositionibus. unus homo currit: et reliqui? homo moritur. unus homo currit et alii? disputat. non referunt istum terminum unus homo: et per consequens non sunt relativum: quod per idem isti termini diversus dominus in istis propositionibus unus? homo currit et diversus disputat homo currit et differens disputat forent terminum relativum de quibus nunc intendimus. contra est falsum. id est contra. Et dato quod essent relativum ly reliquus alius alter et alii? bulusmodi termini sequitur quod supponeret per eisdem relativum diversitatis substantie: et suum autem. quod est contra sic opinantes: et contra ista propositionem. omnis homo currit et alii? disputat ponendo quod omnis homo currat. et quod omnis homo disputet autem supponit per omni homine et verificat per omni homine: per eodem supponit relativum. scilicet ly alii? quod ponit per relativum sube diversitatis. Et de relativis sube identitatis de primo quod ante affirmato et per nullo verificato relativum per nullo supponit. ut homo est asinus? et ille currit. supponit tamen iterum relativum ante erit et per negatiua: et per nullo supponente ut antiphras non est et ille erit. Et ante verificato de terminis per uno solo et non apto nato verificari per ista. homo est sol. et ille currit. supponit ly ille discrete. Interdum autem contingit assignari affirmativæ et relativum non supponere: ut chymera intelligit et illa est. Et ante verificato de terminis per plures apto nato eadem propositionem verificari relativum suppones supponit determinate: ut aliquis homo currit et ille est animal. Ante vero verificato distribuitur et apto nato verificari in eadem propositione per uno solo relativum supponente supponit ipsum discrete.

A iij

Tractatus

ut ois homo est sor. et ille est aial. **C** Si antecedente verificato distributive: et pro pluribus apto in eadem propositione verificari relatiuum supponens supponit distributive: ut ois hō currit et ille disputat. **C** Antecedente aut verificato confuse tñ apto nato verificari i eadem propositione p vno solo relatiui supponens supponit discrete vt prius: vt tñ homo est sor. et ille currit. supponit ly ille discrete. **C** Si vero verificetur p pluribus et ponat in eadem categorica relatiuum supponens supponit sicut suū antecedens. si vero sit in diuersa categorica supponit determinate. **E** x quo pz qz iste sunt false. pmitto tibi denarium quem tibi pmitto. tu indiges oculo ad videndum: quo indiges ad videndum: qz antecedentia affirmata pro nullo verificant. ideo relatiua illorum p nullo supponunt. **C** Antecedente discrete verificato supponens relatiuum supponit discrete vt sor. currit. et ille disputat: et non continue: lz ponere antecedens loco relatiui: vbi sit terminus discretus. **C** Antecedente pro aliquo verificato et relatiuo supponente supponit generaliter relatiuum solum pro illo. p quo verificatur suum antecedens. non tamē in cōparatione ad aliud extremum. vt qdam dicunt. qz tunc sequeretur qz ista esset falsa. ois homo ē aial qd est rōnale. qz illa significaret qz ois homo est aial quod animal qd ē omnis homo ē rōnale. et tamē primum consequens est falsum: qz tantū animal quod est rōnale est homo. igitur omnis homo est animal quod est rōnale. **C** Item exponentes istius sunt vere et etiam eius contradictoria est falsa. ideo illa ē vera. Item sequitur qz ista opinio est vera si ipsa sit falsa. **C** Item qz aliquis homo currit si ipse sedet. et qz aliquis homo est mortuus si ipse est viuus et sic de alijs. **C** Item ex illa positione sequitur qz tales copulatiue sunt false. aliquis homo est et quilibet homo est ille. qz secūda pars significat qz quilibet homo est ille homo q est: et hec significat qz quilibet homo est ille homo q est quilibet homo. **C** Item sequitur qz aliquis homo est suus filius et nullus homo est suus filius. qz nullus homo est cuiuslibz hois filius. et aliquis homo est suus filius. qz aliquis homo ē cuius hominis q est filius. **C** Ex qbus regulis est vltra concludendum qz relatiui non supponit distributive. nisi antecedens eius sic supponat: neqz confuse: nisi antecedens eius sic supponat: dūmodo antecedens ei supponat. **E** t p maiori declaratione huius regule vltime est intelligendum qz fm istam positionem. ista propositio aliquis homo currit: si ipse disputat. non significat qz aliquis homo currit: si ipse q currit disputat: sed significat qz aliquis homo puta sor. vel plato. et sic de alijs currit si fortes. aut plato. et sic de alijs disputat: vnde relatiuum non cōnotat inherentiā predicati ad subiectum: aut subiecti ad predicatum: sed solum supponit. pro illo pro quo verificatur predicatus de subiecto: aut e contrario.

Circa istam materias dubijs incidit. vtz aliqua copulatiua sit vera cuius altera pars principalis sit falsa. et aliqua copulatiua sit falsa: cuius quilibet pars principalis sit vera. **E** t arguitur pma pars sic. hec copulatiua ē vera. aliquod animal est: si tu es illud: tu es asinus. et tamen secūda eius pars principalis est falsa. igitur et pz consequentia.

et maior arguitur: qz asinus est: et si tu es illud: tu es asinus et omnis asinus est aial. ergo aliquod animal ē. et si tu es illud: tu es asinus: et minor arguitur. qz illa conditionalis est falsa. si tu es illud. tu es asinus. qz antecedens est verum et consequens falsum. qz ly illud in antecedente supponit p omni aiali distributive. qz antecedens p omni aiali verificat. igitur et. **C** Ad fam prem istius dubij sic arguitur. qz illa copulatiua ē falsa. aliqua pars pportionalis est in hoc continuo. et pma non ē illa. et pa non est illa. et tertia nō est illa et sic vltima. et tñ qlibz ps est vera. nulla enī ps est falsa. postqz nō est deuenire ad vltimam prem. pportionalē. qz autē sit falsa. pz. qz aliter sequeretur qz in hoc continuo est aliqua pars pportionalis et nulla est illa. et ē simile argumentū de illa. aliqua ps pportionalis est in hoc continuo: et hec non est illa dūmodo strādo primam et fam et sic vltra. **C** Item hec copulatiua ē falsa. aliqz homo currit. et plato. non est ille. et cicerone non est ille: et tamen nulla eius pars est falsa. qd arguitur ponendo qz solum pla. et cicerone currant et sor. dicat istam. aliqz homo currit. et plato. dicat istaz. et plato. nō est ille. et cicerone equo cito cū pla. pferat illā. et cicerone nō ē ille: tūc copulatiua facta ex illis tribus est falsa et quolibz ei pars ē vera. qz pma ē vera. vt pz. secūda ē vera: qz hec copulatiua ē vera. aliquis homo currit et plato. non est ille: et qua rōne secūda pars est vera eadem rōne tertia ps est vera: qz eodem mō se bz pma ad fam sicut se bz ad tñā: qz tñā eq cito fuit. plato sicut secūda. id ē rōne ppositio. plato a platone fuit vera eadem rōne et illa. plato a cicerone fuit vera. **C** Item si plato nihil pferret ppositio. plato a cicerone est vera: et sic est eq vera sicut esset tūc. igitur et. **C** Item aliqz illorum pferret per se sumptū: sed cum ista indifferenter copulenti. igitur illa tria et si sint coniuncta significāt tamen sicut aut copulationem significabant: et si sic sequitur ppositus. **C** Item in tertia pte istius copulatiue supponit ly ille de terminatē et p illo p quo verificat suū antecedens et suū antecedens verificat distributive. igitur et tertia pars est vera. qz sequentia et. intelligenti materias. et istud argumentū quātum est p prima parte dubij. **C** Item hec copulatiua est falsa. aliqz homo est. et quilibz homo est ille. et nullus homo est ille: et tamē quolibz ei principalis pars est vera. igitur et. pz consequentia et minor arguitur: qz prima pars est vera: et quilibz singularis secundę partis ē vera cū prima parte: et cuiuslibz supposito subiecti cōrespondet vna singularis. igitur illa vniuersalis est vera cū pma pte. pz consequentia et ponit minor. et maior arguitur: qz quilibz singularis istius vniuersalis scilicet capta cū illa particulari ē vera. igitur quolibz singularis est vera. patet consequentia et pbatur antecedēs: qz oēs tales copulatiue sunt vere. aliqz homo est et fortes ē ille. aliqz homo est et plato. est ille et sic de alijs. **C** Item hec copulatiua est vera. aliquis homo est. et sor. est ille. et plato est ille. et sic vltra. qz in qualibz singulari relatiui supponit determinatē et non discrete. p illo p quo verificatur suum antecedens. ideo quibz talis copulatiua est vera. **C** Item prima singularis est vera et arguitur et qz secūda sit vera. qz capiatur prima et ponatur sic significando loco secūde et contra. et sequitur qz ipsa remanet vera et et prima ē vera referendo id quod referebat in alia. **C** Item rela-

De relatiuis

num nō supponit p eo p quo verificat ut suum anteceden-
dens in comparatione ad aliud extremum: nec ad ali-
am propositionem. igitur rē. Et per idem argumen-
tum probatur qd hec est vera nullus homo est iste cum
prima parte r consequenter concluditur qd duo contra-
ria sunt simul vera cum prima parte. Et forte dicitur
qd ille non sunt singulares vniuersales illius nisi sunt
simul sumpte. Et contra sunt duo hoies oēs hoies. s.
for. r plato: tunc secunde partes ambarum istarum co-
pulatiuarum aliquis homo est. r plato est ille. aliquis
homo ē r for. est ille. sunt vere. ponatur igitur qd ille sic
significando copulatur cum ista particulari. r tunc se-
quitur qd quelibet singularis illi vniuersalis est vera cū
illa particulari. quod fuit pbandum.

Ideo dicitur ad dubium quod ipsum est impos-
sibile pro vtraque sui parte loquendo de co-
pulatiua affirmatiua intra compositionem suorum ter-
minorum significante. Et ad secundum argumentū quo
probat secundam pars dubij dicit querendo que copu-
latiua demonstratur. aut enim demonstratur copulati-
ua composita ex partibus solum finitis: r tunc illa est ve-
ra. r etiam quelibet eius pars est vera: aut demonstratur co-
pulatiua composita ex partibus infinitis: r tunc negat qd
illa sit vera aut falsa: qd impossibile est illam esse. Et
forte arguitur qd illa copulatiua potest esse. quia ponat-
ur qd deus producat vnum lapidem pedalem in hora
sic qd in prima parte proportionali huius hore producat
primam partem proportionalem huius lapidis: r in
secunda secundam: r sic vltra. r in prima parte propor-
tionali huius lapidis scilicet primam partem huius copu-
latiue: r in secunda secundam: r sic vltra. r sequitur qd il-
la copulatiua potest esse. imo d factio erit. Et ad hoc dicitur
ut prius. Et ad tertiam formam quando arguitur qd
hec copulatiua aliquis homo currit r plato non est ille r
cicero nō est ille in casu dato est falsa: r quelibet eius pars
est vera. igitur rē. concessa consequentia negat maior. s. qd
copulatiua illa sit falsa: r dicitur qd sicut quilibet pars sumpta so-
lum cū prima parte est vera. ita et dum coniungitur sic si-
gnificando est vera. r cā est qd relatiuum in tertia parte istius
copulatiue aliquis homo currit r plato non est ille r cice-
ro non est ille. supponit determinate solus p illo p quo
verificatur suum antecedens. ut p3 ex regulis preceden-
tibus. qd antecedens verificat diuisiue p duobus. relatiuum
et supponit r verificatur p duobus: r id tertia pars est ve-
ra sicut secunda r eodem modo verificatur. Relatiuum
enim substantiue capit significationem. r et modum sup-
ponendi ab antecedente si antecedens supponat r verifi-
cetur: r non a verificatione termini positi i alia ppositio-
ne a propositione sui antecedentis. Unde iste due sin-
gulares sunt ita vere cum illa particulari collectiue: sicut
et diuisiue r seorsum accepte: r eodem modo significant
neq; significare possunt aliter scilicet primaria significatio-
ne: si bene videat. unde relatiuum trahat significationes.
Et si tunc arguitur. qd aliquis homo currit. r nullus
homo est ille. qd aliquis homo currit r cicero non est ille.
r plato non est ille. neq; alius homo currit nisi plato: aut
cicero. igitur aliquis homo currit r nullus homo est ille.
p3 consequentia: qd prima pars consequentis sequitur ex prima
parte antecedentis: r iste singularis cū illo medio inferit

illam suam vniuersalem. igitur r secunda pars consequen-
tis sequitur ex secunda parte antecedentis: r per consequens
totum consequens sequitur ex toto antecedente. Hinc dicitur
cedendo totum. vsq; ad illam partem. s. qd secunda pars conse-
quentis sequitur cū illo medio ex sua parte antecedentis. qd nō ē
vniuersalis verum qd singulares alicui vniuersalis simul
sumpte cum hoc etiam qd cuiuslibet supposito subiecti cor-
respondeat vna singularis: inferat suam vniuersalem. r
hoc maxime vbi predicatum vniuersale sit determinate
te sicut posito qd i ista vniuersali. quilibet homo est homo.
supponat predicatum determinate nullo alio variato
est illa vniuersalis falsa. r tamen quelibet singularis eius
est vera. Ita etiam dicitur de secundis partibus istarum copu-
latiuarum. aliquis homo currit. r nullus homo est ille: et
aliquis homo currit r quilibet homo est ille: qd ista vni-
uersalia singulares sunt vere r vniuersales ipse sunt
falsae: r non vs argumentum a singularibus sufficienter
enumeratis ad suam vniuersalem cū medio sufficienti. Et
hoc non videtur rationem: qd in alijs terminis frequen-
ter reperitur qd non valere a singularibus ad suam vniuersalem.
sicut non sequitur. nō promittitur tibi iste denarius: neq; promit-
titur tibi iste denarius: sic de singulis. igitur non promittitur
tibi denarius. antecedens. nō est verus in casu r qd falsus.
Similiter non sequitur. non necessario iste homo est animal
r non necessario iste homo est animal: sic de singulis.
igitur non necessario omnis homo ē animal. Et per hoc
dicitur ad alias cōsimiles copulatiuas concedendo ipsas esse
falsas. ut gĩa exempli de illa que conceditur esse falsa
aliquid est: r quodlibet est illud: r nihil est illud. qd secunda
pars est falsa. Similiter r tertia: quodlibet cuiuslibet istarum
quelibet singularis sit vera. r per hoc idem fundamentum
respondendum ad primum illo. r et aliter potest responderi
ad secundum r tertium argumentum qd rursus fuerit prius.
Et vltimum cum concluditur qd duo contraria sunt simul
vera dicitur qd consequens est verum: l3 non sequitur ex illis co-
cessis cū non sit hoc verum de illis concessis: sed conse-
quens est verum de talibus contingenter. omne intelligens
est deus. posito qd solus deus intelligat: r non contingen-
ter intelligens est deus. vtraque enim est vera. Similiter con-
sequens est verum de talibus. incipit ois homo esse for. r non
incipit homo esse for. posito qd nunc primo for. sit ois ho-
mo. est. n. prima vera sicut eodem verificationem talium
propositionū. qd i ista quod est prius est ois homo for. r non
immediate an istas qd est presens fuit ois homo for. r se-
cunda pars qd est contradictoria est falsa: Et si arguitur con-
tra pbando qd illa tria affirmatiua sit falsa: qd sequitur
cōiungenter oē intelligens est deus. igitur cōiungenter ali-
quod intelligens est deus. qd arguitur ab vniuersali ad
suam particularem: s3 consequens est falsum. ergo rē. Et
idem arguitur de secunda. qd sequitur incipit ois homo esse
for. igitur incipit homo esse for. consequentia pars prius r conse-
quens est falsum. ergo r antecedens ex quo sequitur. Et
dicitur qd in talibus terminis compositis non est inco-
nueniens duo contraria esse simul vera. neq; valet argu-
mentum generaliter ab vniuersali ad particularem. aut
indefinitam. r ita intelligende sunt auctoritates que al-
legari possunt. r sicut conceditur de duobus inimicis con-
trariis qd ipsa sunt simul vera: ita concedendum ē qd
duo subcontraria sunt simul falsa. ut contingenter in-

Tractatus

intelligens est deus et non contingenter omne intelligens est deus. similiter incipit homo esse sortis: et non incipit omnis homo esse sortis. Sed forte arguitur concludendo ex concessis quod duo contradictoria possunt inuicem simul stare cum uno tertio. quia illa copulativa est vera. aliquis homo est et tu non es ille. et tu non es ille. et secunda pars contradicitur tertie et utraque est vera: quia utraque scorsum accepta cum prima parte est vera. igitur per prius concessa utraque pars est vera. Item arguitur contra hoc quod dicitur quod ista duo contraria sunt simul falsa. scilicet si pars et tertia pars istius copulativae. aliquis homo est et quilibet homo est ille: et nullus homo est ille. quia ista sunt contraria in materia naturali et in predicatione directa. igitur non sunt ambe simul falsae: per quia ex eorum regula. Et hoc dicitur ad primum negando quia cum concluditur quod duo contradictoria sunt simul vera: et stent in veritate cum uno tertio et conceditur quod ista copulativa est vera. aliquis homo est: et tu es ille: et tu non es ille. quia in utraque ly ille stat determinate: et ita verificatur una distinctio: sicut alia. et ideo tertia pars non contradicit secunde sic referendo. Unde aduertendum est quod ad dandum contradictorium in relatiuis. oportet mutare suppositionem relatiui. ubi relatiui supponat communiter et dum fuerit pars principalis extremi. et ideo quod in secunda parte istius. aliquis homo est. et tu es ille. supponit ly ille determinate. ideo in suo contradictorio debet supponere distributive: et per consequens suum contradictorium erit secunda pars istius distinctio. nullus homo est vel tu non es ille. et est sensus secunde partis quod tu nullus homo es: quia ly ille stat distributive. unde contradictorium illius: tu es ille non potest contingi cum ista indefinita dum relatiui refertur illud antecedens aliquis homo est. Et ita generaliter aduertendum est in assumendo contradictorium copulativae: quod oportet suppositiones relatiuorum mutare sicut et antecedentium ubi fuerit termini communes: ut in dando contradictorium illi. ois homo est: et tu differs ab illo. dicitur tale. aliquis homo non est vel ab illo tu non differs: ubi ly illo stat determinate. Ad aliud respondetur negando consequentiam. scilicet ista sunt in materia naturali et in predicatione directa: ergo non sunt simul falsa. unde illa regula non est vniuersaliter vera. unde ista sunt talia contraria. tantum ois homo est homo et non tantum ois homo est homo. Similiter ista. quilibet homo debet necessitate ens. et nullus homo de necessitate est ens.

Aliud dubium

est utrum hec sit vera. aliqua propositio est vera si sua contradictoria est vera. et arguitur quod sic: quia illa est una condicionalis cum non sit categorica: ex cuius antecedente sequitur consequens: quia ista aliqua propositio est vera. bene sequitur ex illa. sua contradictoria est vera. que ponitur per antecedente. igitur illud dubium est condicionalis vera. Item contradictorium condicionalis est falsum. igitur et. Item contradictorium consequentis illius conditionalis repugnat antecedenti. igitur illa condicionalis est vera. Item ex contradictorio quodis illius conditionalis sequitur contradictorium antecedentis eiusdem. igitur illa condicionalis est vera. Item hec conuertitur cum illa condicionali. aliqua propositio est vera si contradictorium illius est verum. et hec est vera. igitur per prima. per quia et minor: quia quacumque propositio est vera. si contradictorium illius est verum aliqua propositio est vera. Item hec quia est bona. sua contradictoria est vera. igitur ali-

qua propositio est vera. ponendo quod similis relatio seruetur in antecedente illius rationalis sicut in antecedente illius conditionalis. manifeste. nam cum antecedens sit propositio vera ex ipso inferitur quodis: et hec rationalis conuertitur cum illa condicionali. igitur illa condicionalis est vera. Item in ista aliqua propositio est vera. si sua contradictoria est vera: ly sua supponit distributive per ois pro quo verificatur suum antecedens: et quod alius verificatur per ois propositione vera distributive: ideo illud relatiuum supponit distributive et verificatur per ois propositio vera: ideo antecedens istius non potest verificari quod verificetur quodis sic significantiibus finis: neque contra. ideo sequitur quod hec condicionalis est vera.

Oppositum

tamen arguitur. quia nulla propositio est vera: si sua contradictoria est vera. quia nec illa est vera. si sua contradictoria est vera. neque illa est vera. si sua contradictoria est vera. et sic ultra dimostratis oibus propositibus. igitur nulla propositio est vera si sua contradictoria est vera. Item quilibet propositio est falsa si sua contradictoria est vera. igitur nulla propositio est vera si sua contradictoria est vera. Et hoc dicitur ad dubium ipsum concedendo. quia est condicionalis necessaria ut probant argumenta et maxime per multum. unde ista propositio est mere condicionalis. et non habet categorice probari. Sed illa rationalis hypothetica habet suum modum probari: scilicet quod categorica habeat isto modo probari categorice sicut talis copulativa aliquis homo est. et tu non es ille. non habet sic probari de forma. for. et tu non es ille et for. est. aliquis homo. igitur aliquis homo est. tu non es ille: scilicet probari debet quilibet pars per se: quia ista copulativa bene sequatur ex illo antecedente gratia materie. unde non sequitur in alijs terminis asinus est: et si tu es ille. tu es rudibilis. et ois asinus est aliquod animal: igitur aliquod animal est. et si tu es illud tu es rudibilis. Ideo inspecta suppositione relatiui et inspecto pro quo relatiui supponit est ista condicionalis necessaria aliqua propositio est vera si sua contradictoria est vera sicut ista: omnis propositio est vera si sua contradictoria est vera: et non sequitur. omnis propositio est vera si sua contradictoria est vera. ista. homo est asinus. est propositio. igitur ista. homo est asinus est propositio vera. si sua contradictoria est vera. neque maior est vniuersalis: quia est hypothetica. Et sicut dicitur de ista ita dicitur de talibus: omne animal si ipsum est rudibile est asinus: quia non sunt categorice: sed hypothetice unde non sequitur omne animal si ipsum est rudibile est asinus. for. est animal si est rudibilis. igitur for. est asinus. non enim valet consequentia. quia maior non est vniuersalis: sed est condicionalis conuertibilis cum illa: omne animal est rudibile si ipsum est asinus: ideo ille non conuertuntur: omne animal: si ipsum est rudibile est asinus. et omne quod est animal: si ipsum est rudibile est asinus. quia secunda est categorica vniuersalis de conditionato subiecto aliquid ponens. prima autem nihil ponit. Et tunc ad argumentum cum arguitur. quod nulla propositio est vera si sua contradictoria est vera. et quod omnis propositio est falsa si sua contradictoria est vera. dicitur omnes illas concedendo neque istarum aliqua repugnat alteri sicut neque ille repugnant. aliud ab homine est: si tantum homo est: et nihil aliud ab homine est si tantum homo est. et negatur quia. cum ex illis inferatur oppositum dubij.

Item restat

dubium. utrum hec sit vera. omnis homo habens equum equitat illum posito casu: quod omnis homo habeat du-

De relatiuis

os equos quorum vnum equitet et alium non: et tunc arguitur dubium: quia sequitur iste homo habens equum equitat illum. et iste homo habens equum equitat illum. et sic de singulis. igitur ois homo habens equum equitat illum. et sic de singularibus ad vltim. et ans est ver. vt pz et casu. igitur et pns. et pns est dubiu. igitur dubius est ver.

Oppositum tamen arguit. qz for. habens equu. b. no equitat illu. et for. habens equu. b. equu est homo habens equu. igitur homo habens equu no equitat illu. qd est pdictoru dubiu. patet pna et antecedes ponat euz toto casu. C Itē in ista. ois homo habens equu. equitat illu supponit. ly equu distribuitur vt ponit. aliter enim illud dubiu non habet difficultate. et illud relatiu illu supponit communiter. igitur illud relatiu supponit distributive. igitur illud dubiu significat qz ois homo habens equu equitat omne equu que habet. qd est pna casu. ideo illud dubiu est falsu. C Itē si ois homo habens equu equitat illu. igitur nihil ē homo habens equu quin equitet illu. pns falsum. qz aliqd est homo habens equu qd no equitat illu.

Ideo dicitur ad dubiu ipsuz negado positis illis que posita sunt in illo casu. Et ad argumētum quo arguit illud dubiu. f. a singularibus ad suam vniuersale dicit qz iste no sunt singulares istius vniuersalis: sed si alius vniuersale inferre debeat inferat qz ois homo habens equu equitat equu que habet. Et si qrit que sunt singulares dubiu. dicitur qz sunt iste. iste homo habens equu equitat illu. et iste homo habens equu equitat illu. vbi ly illu eodem modo significat in singulari sicut in vniuersali. Ultimo adiungitur difficultas talis ppositionis infinitas partes equales no comunicantes bz for. quaz nulla est pars for. et idē dicit de requirit et idē geo. etia qritur pro qbus supponit ly qui in illa ppoie ois homo qui est albus currit. et i illa. ois ho est aial qd est rōnale cū pro nullo videat verificari suū ans.

Accipiamus primo qz relatiuū est. pnomē ipsuz significat p modū indeterminate apphēnsiōis: qz nulla rez determinate significat: sed variā et variā genericē et specificē fm qz variū refert ans. Ex quo pz qz relatiuū est ante late rei representatiuū et facit secundam notitiā illius de quo facta est prima per suū antecēdes. Ex quo sequit. qz nullū est relatiuū diuersitatis. qz isti termini alius et reliquus in talibus ppositionibus. vnus hō currit. et alius disputat. vnus hō currit. et reliquus sedet. no sunt relatiu. qz in illa ppoie. vnus hō currit. et aliū disputat. no refert. ly alius ad istū terminū. vnus hō. qz per idē isti termini diuersus differēs et dissimilis in istis ppoibus. vñ hō currit. et diuersus vel differēs vel dissimilis disputat foret termini relatiu de qbus nūc intendimus. pns falsum. igitur et. C Itē dato qz cēt relatiu. ly alius alter. et. tūc supponēt p eodē relatiuū diuersitatis subie et suū ans. qd est pna sic opinantes. et pz pna. in istis. vnus hō currit. et alius disputat. ponēdo qz ois hō currat. et qz ois homo disputet. ans. n. supponit pro omni boie et verificat. pro omni boie. et etia relatiuū. ideo sequit. qz pro eodē supponit et verificat. ly hō. et ly alius

qd ponit relatiuū diuersitatis. C Itē ly alius alter et. no significat per modū habitus et quictis et idē determinate apphēnsiōis: sed determinate sicut illi termini differeus et diuersus. igitur no sunt pnoia. igitur neqz relatiu. C Sed illoz error: oit ex hoc. qz ly alius alter et. hēt et requit relatiuū sequēs aut pcedēs istos. vt vñ homo currit. et alter ab eo disputat. Ex qbus vltius pz. qz ly idē no est relatiuū nisi quādo refert ante latā re: ideo in illa no tenet relatiu. idē platoni currit. sicut nec ly simile in illa. simile platoni currit. Sed in illa relatiuū tenet homo currit. et idē disputat. Cōcludit vltra generaliter qz relatiuū supponēs supponit solū pro illo pro quo verificatur suū antecēdes in cōparatione ad totā cathegoricā in qua est ipsum. ans patet. qz aliter aliquādo verificaretur relatiuū no verificato antecēdē. neqz supponēt. vt in illa copulatiua chymera est et illa intelligitur. Ex quo patet qz relatiuū non pueritur cū suo antecēdē quo ad significatū et quo ad modū significandi simpliciter. qritur no cēt relatiuū sicut neqz suū ans est relatiuū. igitur et. C Itē qz hic esset nugatio. homo qui est albus currit. qz esset sensus qz hō. homo est alb⁹ currit. C Sed pna illa forte arguit. qz sequeretur qz relatiuū aliquādo supponit no supponente suo ante. pns est falsum. qz relatiuū capit suppositionē a suppositiōe sui antecēdētis saltz cōmunē. et arguit psequētia in illis ppositionibus antichristus no est et ille erit. chymera no est et illa intelligitur. C Itē relatiuū supponit et verificat ly illa. ois homo qui est albus currit. et tamē non verificat antecēdes ponēdo: qz ois homo sit albus. et qz nullus homo currat. C Itē in illa. ois homo qui est albus currit. ly qui habet eundē modū supponēt et significandi. et idē significatū que et qd habet suū antecēdes. ideo et. C Itē sequitur qz ille esset vere. aliquis homo est suus filius. aliquis homo generat se. patet. qz aliquis homo est alicuius hominis qui est filius. Itē hec esset falsa. hec ppositio. homo est alius est vera vel eius contradictoria est vera. imo sequit. qz illa vniuersalis cēt falsa. omnis ppositio vel eius ptradictoria est vera. eo qz quacūqz demonstrata quelibet talis est falsa. de disuncto extremo. hec ppositio vel eius ptradictoria. est vera. C Item qz tales conditionales essent vere. aliquis homo currit. si ipse sedet. aliqz homo est mortuus si ipse est viuus. et arguitur illa consequentia. quia illius copulatiue. aliquis homo est mortuus. et ille est viuus. secūda pars infert primā. quia ipsa significat qz ipse qui est mortuus est viuus. igitur faciendū conditionalem sic ex illis partibus. homo est mortuus. si ipse est viuus. est bona. C Item sequitur qz ista est falsa. omnis homo est animal qd est rationale. patet quia significat qz omnis homo est animal. qd animal. qd est omnis homo est rationale. cum relatiuū refert suū antecēdens in ordine ad totā ppositionem sui antecēdētis. C Item sequitur tales fore veras. promitto tibi denarium quem tibi non promitto. et promitto denarium et illum non promitto. infinitus numerus est aliquis numerus. et ille est finitus. infinitas partes equales non communicantes habet for. quatum quelibet est pars for. et illarum quelibet est pars for. C Item sequitur. qz valet illa consequentia. omnis homo qui est albus currit. igitur omnis homo currit. qui est albus.

Tractat⁹

Similiter sequitur. qd hoc consequentia est bona ois p-
positio cuius contradictorium est ver⁹ est falsa. igit ois
propositio est falsa cuius contradictorium est verum.

Item qd aliqua propositio est vera. si sua contradi-
ctoria est vera. et tamen nulla propositio est vera. si sua
contradictoria est vera. Item sequitur qd omnes ho-
mines similes currunt et tamen nullus illorū mouetur cu-
tus tamen secunda pars in cōpossibilis est prime parti.
qd vel secunda pars significat qd omniū hominū simi-
liū nullus homo mouet vel significat qd illorū oīz ho-
minū similiū qui currunt nullus homo mouet pmo mō
significare non pōt. qd tūc illa foret falsa omnis homo
est animal. et ille viuit. et pmo illā rēspōsiōne illa signifi-
caret qd ois homo est animal. et ille homo qui ē ois hō
viuit. Relinquitur ergo qd significet secundo modo in
quo sensu satis p3. illā esse falsam. ergo sequitur qd illa in
quocūq; sensu est falsa. quare rē.

Sed ad hoc primū dicitur qd relatiū aliquando
supponit nō supponēte suo antecedēte. Sed
nunq; supponit relatiū nō verificato antecedēte. neq;
relatiū capit suppositionē a suppositione sui antecedē-
tis: sed a verificatione eius. Et per hoc dicitur ad fm
qd in ista ppositione. ois homo qui est albus currit. in
isto casu nō supponit relatiū. qd nō verificat suū ante-
cedēs: sed pposito casu. qd omnis homo currit. et qd aliq;
sint albi. et aliqui nigri dicitur qd relatiū supponit ibi
pro omni homine sicut suū antecedēs nō tamē lz descē-
dere copulatiue sub isto termino hō. sicut neq; lz infer-
re ex illis qd ois homo currit. et ille est albus. qd antece-
dens istius nō stat mobiliter. qd non est totale extremū et
dicitur vltra qd relatiū positū in eadē cathēgorica cū
suo antecedēte refert simpliciter suū antecedēs. et de per
se nō discretius significat qd suū antecedēs: sed relatiū
simul sumptū cū suo antecedēte ptractius significat qd
antecedēs de per se. Et hoc est qd dixerūt grāmatici qd
relatiū est inuentū ad tollendā equiuocationē. i. vniuer-
salitātē. qd nō est intelligēdū qd relatiū faciat antecedēs
specialius significare cum sua determinatione qd ante
significabat: sed intelligēdū est qd relatiū simul cū suo
antecedēte pancia significat et magis limitate qd an-
tecedens solū. Relatiū aut qd ponit in diuersa cathē-
gorica vel oratione a suo antecedēte bene ptractus de
per se et pancia significat qd suū antecedēs: et supponit
pro illo pro quo verificat suū antecedēs in cōparatione
ad totā cōpositionē sui antecedētis. Et similiter dicitur
de illa. ois homo est animal qd est rationale. et negatur
hoc argumentū. ois homo est animal qd est rationale.
igitur ois homo est animal. qd aial qd est ois homo est
rationale. sicut nō sequitur. ois homo qui est albus currit.
igit ois homo qui ois homo est albus currit. qd relatiū
nō refert nisi suū antecedēs et nō refert suū antecedēs cū
signo: sed solū in cōparatione ad residuum cathēgorice
per signū. Ad aliud dicit negando illā. aliq; homo
est suus filius. qd illud relatiū suus est reciprocū. et si ve-
rificat. verificatur singula singulis referēdo diuisione vt
sit sensus qd plato est suus filius aut qd for. est suus fili⁹
et sic de alijs. que omnia sunt impossibilia naturaliter si-
cut etiā et in illa verificat relatiū. ois homo videt se re-
ferēdo singula singulis. et sicut nō sequitur. ois homo vi-

det aliq; hominē. igit ois homo videt se. ita etiā non
sequitur. aliquis homo est filius alicuius hominis qui
est. igitur aliquis homo est suus filius. et ita conceditur
qd nullus homo est suus filius. Ad aliud dicit qd cedē-
do istā esse falsā. hoc ppositio. homo est asinus. est ve-
ra vel eius contradictoria est vera. et non sequitur. neq; ista
est vera. neq; sua contradictoria est vera. et illa sūt demō-
stratis illis. i. homo est asinus. et sua contradictoria. igitur
duorū contradictoriū neut; est ver⁹. Et per hoc etiā ne-
gatur illa. omnis ppositio vel eius contradictoria est ve-
ra. qd quelibet talis est falsa. hoc ppositio vel eius con-
tradictoria est vera quacūq; ppositione falsa demon-
strata. qd et ista que est de diuicto extremo sequitur diuictū
etiā falsa. sequitur enim hoc ppositio vel eius contradi-
ctoria est vera demonstrando illā. homo est asinus. igit
ista est vera vel eius contradictoria est vera. consequētia
patet. quia bene sequitur for. vel asinus currit. igit for.
currit. vel asinus currit. a ppositione enim de diuicto
extremo in terminis simplicibus ad diuictuam affir-
matiuam est bonum argumentū. Ad alias dicitur
concedendo istas conditionales sicut argumentū pro-
bat: et nullū sequitur inconueniens. Ad aliud dicitur
concedendo tales fore veras promitto tibi denariū quē
tibi non promitto. promitto denariū et illud non pro-
mitto. sicut promitto denariū et illum non possum
promittere. quia contradictoria secunde partis est falsa
ergo illa negatiua est vera. quia illa nihil ponit: et qd il-
la est falsa promitto denariū quem possum promittere
pater. qd relatiū pro nullo supponit. qd antecedēs p
nullo verificatur pposito qd in generali promittit dena-
riū. Ad istam conclusionē et cōsimiles. infinitis
est aliquis numerus. et ille ē finitus. dicitur qd pcessa pī
ma parte secūda est etiā pcedenda. qd ista secunda pars
non significat qd ille numerus qd est infinitus sit finitus.
qd per idē secūda pars istius copulatiue est falsa. omnis
homo est animal. et ipse viuit. qd ipsa significaret qd iste
omnis homo viuit. qd tamen non est ver⁹ pmo eos qui
ponunt id relatiū stare distributiue. et ideo sicut apud
eos conceditur. qd omnis homo est animal. et ipse viuit
ita debēt cōcedere qd infinitus numerus est aliquis nu-
merus. et ille est finitus. qd secunda pars istius non plus
significat nisi qd infinitus est aliquis numerus. et ille nu-
merus qui est aliquis numerus est finitus. Et similiter il-
la. omnes homines similes currunt. et nullus illorū mo-
uetur significat. qd oēs homines similes currunt et homi-
nūz similiū qui currunt nullus mouet. qd est falsum in
casu pposito. Et ita etiā habent cōcedere qd infinitas
partes equales non cōmunicantes habet for. quarum
quelibet est pars for. et ita etiā habent concedere qd
omnia cōpossibilia istorū sunt demonstratis quatuor
contradictorijs cōtingētibz. rex sedet. nullus rex sedet.
tu curris. tu nō curris. et ista sunt finita: quia secūda ps
scilicet qd ista sunt finita non plus significat nisi qd oia
cōpossibilia istorū que sunt sunt finita. et hoc est ve-
rum: quia omnia cōpossibilia istorū sunt duo. Ve-
runtamen prime partes istarū copulatiuarū infi-
nitus est aliquis numerus: et ipse est finitus. infinitas
partes equales non cōmunicantes habet fontes. et il-
larum aliqua est pars for. sunt falsę secundum verita-

De relatiuis

tem: qz nō plures partes q̄s due equales non cōmuni-
cantes sunt in for. neqz maior numerus q̄s binarius est
finitus: neqz maior est aliquis numerus in rerum natu-
ra q̄s binarius: vt patz infra. ¶ Ad aliud dicitur con-
cedendo cōsequentiā ois homo qui est albus currit.
igitur omnis homo currit qui est albus. qz ly q idem
eodem mō refert i vtraqz: qz se tenet ex eadem parte ex-
tremi in antecedēte et in cōsequēte. ¶ Et si arguit forte
qz ista p̄p̄s non valet ponendo qz omnis homo albus
currit et aliqz hō niger q̄scat tunc est aīa verum. s. qz
ois hō q est alb⁹ currit: et tū p̄p̄s est falsum. qz sequit ois
hō currit. q est albus. igit ois hō currit. et ille ē alb⁹. p̄z
p̄p̄s: et cōsequēs repugnat casui. igit tē. ¶ Item si ois
hō currit q est alb⁹ in isto casu: et hō niger ē homo. igit
hō niger currit q est albus. p̄p̄s p̄z i darij et p̄p̄s ē ipossi-
bile. igitur et aīa et nō minor: qz minor ē vera: igit ma-
ior. ¶ Sz ad p̄mū dī negando istā p̄p̄s ois hō currit
q est alb⁹. igit ois hō currit: et ille ē albus. qz aīa est de
sensu composito: et p̄p̄s de sensu diuiso licz inf aīa et re-
latiū mediet verbū: qz illud totum q est alb⁹ t̄z se ex par-
te subiecti ad quod refertur. nō. n. pōt refertī ad ly cur-
rit: qz ly currit non pōt ēē substantiū relatiui. Unde ne-
cādum est qz non semp fit sensus diuisus ex hoc qz ver-
bum mediat iter relatiui et suū aīa: qz semper illud rela-
tiuum q t̄z se ex eadē pte eiusdem extremi cū suo aīa: id
non refert dicere ois. p̄p̄s est vā: cui⁹ dīdictoriū ē falsū
et ois. p̄p̄s cui⁹ dīdictoriū ē falsum ē vera. quē vniuersa
lis ē vera i casu i quo quelibz bēat suū contradictoriū
et ista ē falsa aliq. p̄positio non est vera: cui⁹ contradicto-
riū est falsum: et non seqt. illa p̄positio non est vera cu-
ius contradictoriū ē falsum: et ista ē aliqua p̄positio.
igitur aliqua p̄positio non est vera cui⁹ contradictoriū
est falsū. neqz est sillogismus expositorius: qz non bī su-
miūt p̄p̄s totū extremi: s̄z ois sic argui. ista nō ē vera: et
ista ē aliq. p̄p̄s cui⁹ dīdictoriū ē falsū: igit aliq. p̄positio cu-
ius contradictoriū ē falsum non ē vera. vel sic. igitur
aliqua p̄positio non est vera: cui⁹ dīdictoriū est falsum.
¶ Et p hoc dī ad sam formā negādo p̄p̄s: neqz ē sil-
logism⁹ in darij. qz plus subijcit i maiori q̄s sit predica-
tū i minori. Sz ois sic argui ois homo currit q est alb⁹:
sed homo niger est hō q est albus. igitur hō niger currit
sed minor est falsa vt patz. ¶ Ad aliud dicitur illaz cō-
ditionalem concedendo: et similes. aliqua p̄positio est
vera si suā contradictoria est vera: qz illa significat qz
aliqua p̄positio est vera si contradictoria alicuius p̄po-
sitiōis vere ē vera. et sic negat illa. nulla p̄p̄s ē vā si sua
contradictoria ē vera: qz aīa ista cōditioalis est vna in
definita que non ifert illam vniuersalem. similiter nega-
tur ista. q̄libz p̄positio est falsa si cī⁹ contradictoria ē ve-
ra: sicut etiam negatur. illa quelz p̄positio est vera si sua
contradictoria est falsa. Et per p̄p̄s p̄z nīso ad oēs ta-
les. oē animal: si ip̄m ē rudibile ē asinus: ois homo si ip̄e
ē lapis non est rōnalis. patz. n. qz omnes tales cōdi-
tionales sunt false postqz relatiū ibi supponit determi-
nat⁹ qz suū antecedens: sed si relatiuum supponeret
distributiue ceteris pibus forz quelibz talis necessaria:
tamen bene conceditur qz aliquod aīa est rudibile: si
ip̄sum est asinus: et negatur ista consequentiā hoc aīa
si est rudibile est asinus: et hoc aīa si ip̄sum est rudibile

est asinus: et sic de singulis. igitur omne aīa: si ip̄m ē ru-
dibile est asinus. sicut non sequit: hec p̄positio non ē ve-
ra si sua contradictoria est vera: et hec p̄positio non ē ve-
ra: si sua contradictoria est vera. et sic d alijs. igit omnis
p̄positio non est vera si sua contradictoria est vera. qz
vtriusqz consequentiē consequens est condicionalis fal-
sa et tales singulares sunt vere hoc. animal si ip̄sum ē ru-
dibile est asinus: hec p̄positio non est vera si sua con-
tradictoria est vera posito qz ly non cadat solum su-
pra consequens.

Quomodo supponat re-
latiū sit hec
regula. ¶ Relatiuum supponēs com-
muniter super quod cadit negatio:
aut terminus habens confundere:
aut distribuere supponit secundum
vim illius termini habentis confu-
dere: aut distribuere. p̄z quia in illa
homo currit. et non ille disputat. supponit ly ille distri-
butiue: et in illa. aliquis homo currit: et quilibz homo ē
ille supponit ly ille confuse tantum. id ē. p̄z consequen-
tia et arguitur antecedens. ¶ Ad quod probandum pre-
supponitur. primo qz cuilibz p̄positio contradicto-
riū pōt dari retenta p̄māria significatione termino-
rum. ¶ Secūdo presupponitur qz non est verius dare
contradictoriū q̄s preponere negationem aduerbiale
negatiue tentaz totū aut prepositam auferre. Tercio
suppono qz in contradictorijs termini supponēs pre-
cise pro eisdem supponūt. ¶ Quarto suppono qz si ter-
minus in vno contradictoriū supponit qz etiam in
reliquo supponit. ¶ Quibus positis arguitur illud an-
tecedens assumptum ponendo qz aliquis homo currit
et ip̄e idem disputat et aliqz non: tunc ista copulatiua est
vera. aliquis homo currit: et ille disputat. et cum secūda
pars sit vera. per p̄mā suppositionem sibi pōt da-
ri contradictoriū significans opposito modo: s̄z non
est verius dare contradictoriū q̄s preponere negatio-
nem totū: aut prepositam auferre per secundam suppo-
sitionem. igitur preponendo negationem habetur eius
contradictoriū. et per consequens ista est contradicto-
ria secunde partis illi copulatiue non ille disputat re-
tenta eadē relatione: sed ista non potest ēē contradicto-
ria eius: sic significante ipsa ex compositione suorum
terminorum: si ly ille stat determinate. quia tūc ista ne-
gatiua esset vera in illo casu. quia disunctiue verifica-
tur. ideo non supponit determinate: et cum illud relati-
uum supponat communiter: et non confuse tantum nec
determinate. igitur supponit distributiue quod fuit
probandum. ¶ Sed forte dicitur qz in dando contra-
dictoriū secunde parti illius copulatiue: op̄oet etiam
contradictoriū p̄māe partis accipere. vt relatiū ad
antecedens refertur distributiue supponēs: ideo for-
te dicitur qz secūda pars illius disunctiue nullus ho-
mo currit: vel non ille disputat est contradictoriū secū-
de partis copulatiue prius accepte. ¶ Sed contra istaz
responsionem arguitur primo: qz ista responsio variat
relationem in dando contradictoriū: quo nihil ma-
gis vitandum est: qz si variatur relatio cum talis relatio
sit significatio sic variat significatio qd vīdūz ē. qz 2-

Tractat⁹

dictio dicitur esse eiusdem de eodem. Et istud dato sequitur quod relatiuum supponit cum animus non verificatur. quod est regula. et tertia. quod si homo in prima pre illius distinctione non verificatur cum ipsa sit falsa. Et si forte dicitur quod verificatur in ista vniuersali si homo per hominem non currunt in ista. scilicet nullus homo currit. Contra arguitur: quod tunc sequitur quod in dictiois termini supponentes non supponerentur per eundem: quod in affirmatiua si ille supponit per hominem currentem et in negatiua supponeret per hominem non currentem. Item si referret in negatiua si homo sequitur quod referat per hominem qui non currit et in affirmatiua pro homine qui currit et sic non supponeret finem per eundem in dictiois. quod est tertia suppositione. Et si forte dicitur quod verificatur si homo in ista definita vera. scilicet homo currit quod est per illius vniuersalitatem nullus homo currit: et hoc sufficit ut forte dicitur. Contra arguitur: quod tunc hec copulatiua foret impossibilis chymera non esset illa intelligit. per tertia: quod per rationem si ille refert suum animus affirmatiue et non negatiue: ergo a simili si illa in dea copulatiua refert suum animus affirmatiue et non negatiue: tunc per quod sic referendo quod illa esset impossibilis. quod tunc non esset ut constat. ergo sicut in ista si illa refert antecedens negatiue per hoc per quod si ille non refert affirmatiue in ista prima: scilicet negatiue sicut in illa quod ei equaliter non alius homo currit. vel non ille disputat in quod cadit solus prima negatio super primam partem et hoc putat illa distinctione contradicitur copulatiue affirmatiue de eisdem terminis. Et istud relatiuum si supponeret in uno contradictoriorum: et non in reliquo. quod est contra quartam suppositionem. Et si forte aliter dicitur quod in ista pre illius distinctione nullus homo currit vel non ille disputat. non supponit relatiuum: quod antecedens non verificatur pro aliquo: quod propositio que est antecedens non est vera. Et contra istam responsionem arguitur: quod tunc sequitur quod si ille supponeret in dictiois affirmatiua et non in negatiua. quod est contra tertiam et quartam suppositionem. Sed forte hic aliter dicitur quod contra dictiois secundae partis copulatiue non est precepta propositio: sed illa est sua contradictoria. nullus homo qui currit disputat: quia illa secunda pars significat quod ille homo qui currit disputat. Sed contra tunc sequitur quod propositio secunda non esset vera que tamen manifestata est et clara: quod quodlibet contingit affirmari contingit etiam negari. scilicet quicunque terminus potest de aliquo affirmari de illo potest etiam negari. Item illa nullus homo qui currit disputat contradicit illi. aliquis homo qui currit disputat. que non est conuertibilis cum secunda parte illius copulatiue igitur ista nullus homo qui currit disputat non contradicit secundae parti illius copulatiue. et consequentia: quod non est possibile quod vna simplex propositio contradicat pluribus propositionibus non conuertibilibus: aut de terminis non penitus similibus. quod aliter iste due contradicerent. nullum risibile currit. et homo currit. Dicitur igitur quod si antecedens supponit communiter et relatiuum etiam supponit communiter. et etiam relatiuum supponit distributiue: aut determinate vel confuse tamen sicut terminus communis finem terminos precedentes habentes vim distribuendi vel confundendi. Et si forte contra hoc arguitur: quod hoc dato sequitur quod antecedens quoad quod determinate stare et relatiuum confuse tamen. ut in secunda parte illius copulatiue aliquis homo est et quilibet homo est ille consequens est falsum cum

relatiuum sit ante late rei representatiuum. igitur relatiuum generat secundam noticiam eius de quo est facta prima. scilicet secunda discretior et determinatio: est quod prima igitur non est confusio. et per consequens relatiuum non supponit confuse tamen antecedente supponente determinate. Et ad quod respondetur si speculatiuos grammaticos quod relatiuum significat rem quam significat suum antecedens: scilicet significat distinctius et contractius istam rem quod significet suum antecedens. verbi gratia. sicut iste terminus homo albus eandem rem significat quam significat iste terminus homo. et per eadem rem in illa propositione supponit et. tamen iste terminus homo albus distinctius et contractius eandem rem significat quod significet iste terminus homo. ita relatiuum eandem rem significat quam suum antecedens: sed contractius significat quod suum antecedens. unde secunda pars illius copulatiue. aliquis homo currit et ille disputat. significat quod ille homo currens disputat: et quod si homo currens. hominem distinctius significat quod iste terminus homo de per se. ideo relatiuum cum illo complexo conuertibile hominem distinctius significat quod iste terminus homo qui est suum antecedens. et hoc est verum: quod ille terminus homo albus: vel homo currens hominem distinctius significat quod iste terminus homo: siue si homo albus sicut confuse tamen siue determinate. unde dicendo. omnis homo est homo albus. predicatur tibi. scilicet si homo albus adhuc distinctius significat hominem quod iste terminus homo qui est subiectus in ista. homo est homo: scilicet illud complexum homo albus supponat confuse tamen: et si homo determinate et hoc intellexerunt grammatici per relatiuum significare distinctius non habentes considerationem ad modum supponendi. Responditur ultra quod relatiuum supponens relatiuum ad suum antecedens supponens discrete supponit discrete ut for. currit et ille est animal. et alio modo non supponit relatiuum discrete. unde in secunda parte istius copulatiue homo est for. et ille homo est animal. supponit si ille communiter et determinate sicut suum antecedens. neque sequitur. antecedens istius relatiui est aptum natam verificari per vno solo in tali propositione. igitur relatiuum supponit discrete. Ex quibus regulis concluditur quod contradictorium copulatiue affirmatiue est copulatiua negatiua que conuertitur cum distinctione composita ex partibus contradictoriis istius copulatiue affirmatiue retenta eadem relatione ad idem antecedens in utroque contradictorium. et sequitur ultra tales copulatiuas fore veras. omnis homo est animal et illud est rationale. infinitus numerus est finitus et ille est finitus. Aliquod coloratum est et quodlibet album est illud: et si concluditur ex prima omnis homo est animal. et illud est rationale. igitur omnis homo est animal. et illud animal quod est omnis homo est rationale. negatur argumentum. quod relatiuum illud refert suum antecedens pro illo per quo verificatur antecedens de alio extremo: sed extremum non est si ois homo igitur et.

De ampliationibus.
Anquid sit ampliatio dicemus. Et responde pponentes primo quod suppositio est ita

De ampliationibus

tio tñi loque pñeri p supposito vel suppositis p quo vel pro qbus trāsīt vis terminū in ips a quo hz vt supponat. C Sedāo suppono q ista ppositio ē gñmiles cathegone de disticta copula sūt affirmatine qdlibet est vi nō ē chymera ē vel nō est. quertit. n. ista scda sic qd ē vltmō ē ē chymera. ē pñi mō quertit alie pñles. C Itē illa nō est negatina qdlibet est vel nō est. ē est cathegonica sicut illa. oīs homo sedet vel sedebit. igit illa ē affirmatina. patet pñia. q. aliter ipsa foret affirmatina ē negatina. maior etiā patet ex dīctorio eius qd est falsum. ē negatiuū puta aliqd nō est vel nō est. si enim ista aliquo modo affirmatine significaret cū alijs partibus foret ipsa vera. Ex quo sequitur q. iste pñtie sunt bone qdlibet est vel nō est. igit qdlibet est. chymera est vel nō ē. igit chymera est. C Tercio p fundamēto sumitur in hac mō q. nullus terminus supponēs respectu huius verbi est per se sumpti supponit solū p eo qd est. C Ex qbus patet q. tales sunt iposibiles. adā est mortuus. aliqd est corruptū. chymera ē intelligibilis. sūt etiā iste. antichristus est generāus aliqd est futurū distinguēdo futurū contra pñens. qm ista. chymera ē intelligibilis. si sit vera. sic significādo supponit ly intelligibilis respectu illius verbi est. igit supponit solū pro eo qd est. tenet pñia. per quartū pñissuz. igit sequitur. chymera ē intelligibilis igit chymera ē aliqd intelligibile qd est. pñis est iposibilibz igit ē antecēdēs. ideo ē ceterē erūt iposibiles. C Sed forte dicat q. iste sunt vere adā est mortuus. antichristus est generāus. q. illud cōplexū est generāus ē mortuus est vñū verbū. vnde dicat q. ly mortuus non supponit respectu illius verbi est. q. ly est non est verbū. sed pars illius verbi est. C Sed cōtra nos apud latinos ē apud grecos nō inuenimus verbū cō masculini generis. qd tamē sequitur ex ista positōe. q. illa. adā est mortuus vel mortua. nō est pgrua. ē hoc nō est nisi. q. illud verbū est mortuus vel mortua est alteris generis a suo supposito. C Didicim⁹ pñr cū pñsciano docēte q. verba passiva ē deponētia carēt pñteritis. sed supplementū suscipiūt per verbū substantiū ē participiū. C Itē si illud totū sit vñū verbū adhuc ista cēt falsa. adā est mortuus. qd pñ si illud verbū est mortuus resoluat in substantiū ē participiū sūz. sed horz verborz inētores adhuc sibi pñcipia nō inueniūt. Quibus stānbz sequitur q. frustra ponit participiū futuri tēporis ē pñteriti ē etiā nōia in bilis vel in bile terminata ampliāre subiecta ppter ppositiones aliquas reddere veras. q. sue dīctorie adhuc manerēt vere. ex supradictis istud patere potest. C Et vltra dicat q. terminus non ampliā nū supponat si ampliari possit. ē ideo i calibus. chymera erit. chymera potest ēē. nō ampliā ly chymera pro eo qd est vel potest ēē neq. pro eo qd est vel erit cū nō supponat pro aliquo. terminus igit supponēs respectu alicuius verbi vel participij supponit solū pro supposito vel suppositis p quo vel p qbus in ipsum vis illius verbi vel participij trāsīt. vnde in ista. homo fuit. ly homo supponit solū p hoīe qui fuit q. ly hō ex se nō hz vt supponat. s. a verbo accipit ē a nō significādi istius vbi fuit. s. illud vbi fuit nullo mō significat p modū pñtis. s. solū p modū pñteriti. igit vis illi vbi nō trāsīt istū tñmū nisi p supposito vlt suppo

nitis qd vel q fuerit. ē hoc totū pñ ex suppositōe pñia. C Itē si ampliā ly hō in ista ppositione aut ampliā copulatiue aut distictiue aut distictim aut copulati. nō copulatiue. q. duo dīctoria essent simul falsa in datis terminis sine ppositiōibz. oē creās de necessitate ē de. ē aliqd creās nō de necessitate est de. neq. distictiue. q. duo cōtradictoria cēt simul vera in dictis terminis. neq. ē copulati. q. etiā duo cōtradictoria cēt simul falsa i illūmet terminis. neq. disticti. q. si sic tūc i illa homo fuit. ly hō ampliāret ē cēt sensus hō qui est vel fuit fuit ē tūc sequitur q. si tā nullus hō esset illa hō fuit. sic significādo cēt falsa. q. sequitur hō fuit igitur hō qui est vel fuit fuit. pñis est falsus. q. sequitur homo qui est vel qui fuit fuit. igit homo fuit. ē ille est vel fuit. scda pars cōsequētis est falsa. q. sequitur ille est vel fuit. igitur ille est. pñia pñ per pñia ē scdām suppositionē. eo q. tales sunt de pñenti. antichristus est vel erit. adā est vel fuit. cū sint de distincta copula ē non sunt de futuro. q. bec cēt falsa. hoc istans est vel erit demonstrato instanti pñti neq. etiā est de pñenti ē de futuro. q. per idē foret aliqua ppositio affirmatina ē etiā cēt negatina. C Siliū aliqua cēt ppositio sicut ista. hō est vlt potest ēē que esset de icēte ē modalis. qd est falsum. sequitur igit q. illa est de pñti. ē per pñis est falsa sicut ista. chymera est vel non est. Itē si aliquo mō terminus ampliāret. ampliāret ex eo q. supponeret p eo qd ē vel erit. aut pro eo q. est vel fuit. aut ex eo q. supponeret pro supposito vel suppositis diuersarūz dñarūz tēporis vel q. supponeret p aliquo vel p aliquibus vltra ea que actualiter sunt. nō pñmo modo neq. scdōdo. q. in ista. hō est. ly homo ampliāretur tā p eo qd ē q. p eo qd erit. ē etiam pro eo qd est vel fuit. neq. tertiū. nō. q. si termin⁹ ampliāretur ex eo qd. p suppositis diuersorūz tēporūz supponeret sequitur q. ista. homo qui fuit erit. ampliatur ly hō. q. supponit pro suppositis diuersorūz tēporūz. q. pro aliquibus suppositis que fuerūt ē que erūt. pñis tamē est falsum. ē cōtra illos. q. sunt istius opinioinis. Sed forte huic dicat q. terminus non ampliā nisi supponat pro suppositis que nō simul sunt vel erit. verbi gratia. in ista homo erit vt forte dicat ampliā ly hō. q. supponit pro for. qui iam est ē pro antichristo qui nō est. sed erit. ē ideo illo modo ampliā terminus. q. supponit pro suppositis diuersorūz tēporūz. C Sed contra istā rōne arguit facilliter. q. ex ista sequitur q. nullus tñmū discret⁹ pōt ampliari. q. tñmū discret⁹ solū supponit p suppositis q. sūt fuit vel fuerit igit nō ampliā. C Itē sequitur q. in ista. de. erit. ly deus nō ampliatur. q. nō supponit p suppositis diuersorūz tēporūz ē genera liter sequitur q. oīs terminus significās solū rez icorruptibile nō pōt sic significādo ampliari. pñis tamē est falsus. q. subiecta istarū ppositionū. aliqua intelligētia erit. ē ali quis hō erit. sunt suba eque apta suppōere ē etiā copule a qbus accipiunt suppositiones sunt sinonime. igitur eqliter supponere faciūt. ē si vna ē ampliatio ē in vera q. ē si in vna nō est ampliatio neq. i alia. C Itē etiā arguitur illo dato q. i ista hō qui nō currit curret. ampliatur ly hō. q. supponit ly hō pro antichristo ē etiā pro hoīe qui gessit. C Nec quarto modo ampliā terminus ex eo. s. q. supponit pro supposito aut suppositis vltra ea que actualiter sunt vel vltra hoc qd actualiter est. quia

Tractatus

tūc in ista hō qui nō currit curret amplaretur lē hō: qz supponit pro suppositis diuersorū tēporū. s. pro homine qui nō est et pro hoīe qui est et etiā verificatur. qñs tñ est falsū: qz ibi lē homo nō ampliatur apud sic opinantes dicunt eam ampliacionem impediri per relatiuum.

Dicitur igit qz terminus supponens respectu verbi de pterito tantū pro eo qd fuit supponit et terminus supponēs respectu huius verbi ē solū supponit. p eo qd ē et sic generaliter respectu aliorū verborū dicendū est. vt qz terminus supponēs respectu huius verbi potest aut ptingit solū pro eo qz pōt aut cōtingit ēē supponit. **Similiter** terminus supponēs respectu huius verbi itelligit aut significat solū. p eo qd itelligit aut significat supponit. Et generaliter dicit qz nullus terminus ampliāt terminū aliū. vnde in ista hō erit. lē homo nō ampliāt sicut neqz i ista homo est nisi forte dicat qz ampliāt ex eo qz pro pluribus suppositis supponit. sed pluralitas suppositorū nō arguit ampliacionē. qz tūc in ista animal erit magis ample supponēt lē animal qz lē homo in illa homo erit. qd tamē est falsū. **Ideo** dicit generaliter qz nullus terminus ampliāt aut contrahit a iam terminum.

Sed forte arguit qzra pōtētia. qz si termin⁹ supponēs respectu verbi de pterito supponit solū pro eo qz fuit cū alijs supradictis sequit qz iste due cēt vere final. s. ois homo fuit et homo nō fuit. ponat enī qz nūc pmo sit for. tūc illa est vera. ois homo fuit. qz hō fuit. et nihil fuit homo. quā id fuit. igit ois homo fuit. qñs tenet. iuxta positionē. qz ista ois homo fuit: significat solū. n qz ois homo qui fuit fuit. alia pars arguit. qz for. nō fuit. et for. est homo. igit homo nō fuit. **Itē** arguit qz nō omnis hō fuit homo. qz si ois homo fuit for. est homo. igit for. fuit. vel sic arguit ois homo fuit. for. est vel fuit homo. igit for. fuit qñs est cōtra casū. **Itē** si terminus supponēs respectu alicuius termini. sequit vim istius termini sequit qz albū significat per istū tñi nū nigrū. qz si for. niger qui potest esse albus tūc for. niger significat per lē nigrū et for. potest itelligi ēē albus. igit albū significat per lē nigrū. Et pñr sequit qz illa. for. albus currit for. nigrū currere significat. qz for. albū currere ista significat. et for. albū currere itelligit esse for. nigrū currere. igit et. p. qñs. et minor sequit ex positione. **Itē** sequit. qz regē sedere scitur a te et tamen nullus rex sedet ponatur qz nullus rex sedeat: sed qz ois rex currat tūc patet secūda pars. et pma arguit: qz oem regē currere scitur a te et oēs regē currere itelligitur. aut potest esse regē sedere. igit sequit qz regē sedere scit a te. qñs tamen falsū. qz nihil scitur nisi vey. **Etiā** sequit qz antichristū ēē scitur a te. qz qz antichristus erit scitur a te. et qz antichristus erit et antichristus ēē vel potest ēē antichristus esse. igit antichristus ēē est scitū a te. **Itē** sequit qz chyme rā ēē scitū a te. qz chymera itelligi scitur a te. igitur et.

Ideo ad pñm dicitur. negādo qñs cū ifertur qz ois homo fuit. et homo nō fuit. ista. n. copulatiua ex nullis veris ex ista positione sequit. pcedit. n. pma pars et secūda negatur. et cū arguit qz for. nō fuit. et for. est homo. igit homo nō fuit. negat qñs. neqz est syllogismus expositorius. sed oportet sumere istā minorem de pterito sub maiori de pterito. Et per eandē causam

non v3 ista consequentia hoc erit. for. et hoc est sedens vel albū. igit sedēs vel albū erit for. qz terminus supponens respectu huius verbi erit vel fuit. eque pro multis supponit a parte post sicut a parte ante: ideo non refert dicere hoc erit albū. et albus erit hoc. **Et** per hoc dicit ad scdm formā cum arguit. qz nō ois homo fuit. qz si ois homo fuit. et for. est homo. igit for. fuit. negat qñs. sicut nō sequit. ois homo est. adā fuit homo. igitur adā est. et cā est. qz subiectū maioris nō supponit pro for. et in minori sic: vnde oportet cōtinue sub maiori minori capere eiusdē tēporis cum ipsa maiori. **Et** ita etiā cōsimiliter rādetur ad aliā formā cum arguitur. ois homo fuit for. et vel fuit homo. igitur for. fuit. negat. n. qñs. minor est de pñti. **Ad** aliud cū arguitur qz albū significatur per istū terminū nigrū dicitur cōcedēdo. **Et** pñr pcedit qz ista. for. currit. for. sedere significat. **Et** tra cōceditur illa cōclusio qz regē sedere scitur a te et tamē nullus rex sedet de virtute sermonis. et cū dicitur qz nihil scitur nisi vey cōceditur qz tū vey scitur. qz tantū illud qd itelligitur ēē vey scitur. verūtamē iste nō est cōmunis modus loquēdi qñs sit verus habita significacione terminorū: sed de hoc est magis vidēdū in tractatu de veritate et falsitate pponis. qz hoc dato multi modi arguēdi pponēs ēē veras vel falsas nō sunt boni: et ita dicitur ad alias conclusiones ibi illatas.

Sed dubium est vey omne qd pōt esse sit. et arguit qz non. qz antichristus nō est et antichristus potest ēē. igitur aliqd qd potest ēē nō ē. **Itē** dato illo dubio sequit qz omne qd potest itelligi esse est. et omne qd deus potuit pducere. pduxit. et qd ipse poterit pducere. pducet. immo deus pducit omne qd potest pducere pōtētia qz aliquid pducit. et similiter sequit qz oēs hoīes qui possunt ēē sunt. et qz aliqua sunt oīa qz possunt esse. **Similiter** qz istas pñs est omne. istas qd pōt ēē que ppositiones arguuntur esse falsas. qz si omne qd potest itelligi est. igitur nihil potest itelligi qñ illud sit. qñs tenet. ab exposita ad vnā suā exponentē. et qñs est falsū. igitur et. et sic arguitur cōtra alias. **Itē** si omne qd potest itelligi est sequit qz omne itelligibile ē et si omne qd potest esse est sequit qz omne pōssibile est et si deus pduxit omne quod potuit pducere. pduxit oīa producibilia. **Qz** tamē dubiū sit vey arguitur. qz relatiū nunqz supponit pro pluribus qz scū anīs verificatur. et cū in ista ppositione. omne ens qd potest itelligi ēē est. lē ens supponat et solū verificetur pro eo qd est. qz supponit respectu huius verbi est: ideo relatiū solum supponit pro eo qd est: et ideo illa ppositio significat solūmodo qz omne qd est illud qd potest itelligi est qd est necessariū. **Itē** tantū ens est illud qd potest ēē. igitur omne qz potest ēē est. tenet qñs. ab exclusiua ad vnū salē de terminis trāspōsitis cū alijs regitris ideo et.

Ideo dicitur ad dubiū ipz cōcedēdo et cū arguit qz nō. qz antichristus non est. et antichristus pōt esse. illa aliqd qd potest esse nō est dicitur negādo qñs. qz sub ista maiori debet sumi vna de iesse. sic arguēdo antichristus nō ē et antichristus est aliqd qd pōt ēē. igit aliqd qd pōt ēē nō est et tūc anīs ē repugnās. **Ad** aliud cū ifert qz oē qd pōt itelligi est et omne qd deus potuit pducere. pduxit et sic de alijs. dicitur oēs illas cōclusiones cōcedēdo

dens
ippo
uittis
uultis
hoc dē
it. q. si
q. gna.
tur ada
re. q. m
ore ca
la cōf
bomo
gna. q.
alibi h
ido. Et
u. Erri
t. et a
tum q.
q. tam
u. cō
figura
t. acata
li. modi
pni. e. na

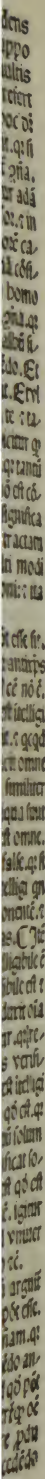
it esse fir
t. ampe
t. cō nō ē
it. intelligi
t. q. omne
t. e. gē
t. furnit
t. gna. fr
it. omne.
t. falk. q.
t. helles
t. omne. e.
t. C. J. B.
t. uult. e.
t. dicit oia
t. q. veris
t. q. veris
t. q. cō. q.
t. uolum
t. ficat. q.
t. q. cō. q.
t. i. gner
t. vnuet
t. c.
t. i. argui
t. p. c. e.
t. nam. q.
t. dō an
t. q. pō
t. r. q. cō
t. e. p. dū
t. cō. dō

dens
ippo
uittis
uultis
hoc dē
it. q. si
q. gna.
tur ada
re. q. m
ore ca
la cōf
bomo
gna. q.
alibi h
ido. Et
u. Erri
t. et a
tum q.
q. tam
u. cō
figura
t. acata
li. modi
pni. e. na

it esse fir
t. ampe
t. cō nō ē
it. intelligi
t. q. omne
t. e. gē
t. furnit
t. gna. fr
it. omne.
t. falk. q.
t. helles
t. omne. e.
t. C. J. B.
t. uult. e.
t. dicit oia
t. q. veris
t. q. veris
t. q. cō. q.
t. uolum
t. ficat. q.
t. q. cō. q.
t. i. gner
t. vnuet
t. c.
t. i. argui
t. p. c. e.
t. nam. q.
t. dō an
t. q. pō
t. r. q. cō
t. e. p. dū
t. cō. dō

dens
ippo
uittis
uultis
hoc dē
it. q. si
q. gna.
tur ada
re. q. m
ore ca
la cōf
bomo
gna. q.
alibi h
ido. Et
u. Erri
t. et a
tum q.
q. tam
u. cō
figura
t. acata
li. modi
pni. e. na

it esse fir
t. ampe
t. cō nō ē
it. intelligi
t. q. omne
t. e. gē
t. furnit
t. gna. fr
it. omne.
t. falk. q.
t. helles
t. omne. e.
t. C. J. B.
t. uult. e.
t. dicit oia
t. q. veris
t. q. veris
t. q. cō. q.
t. uolum
t. ficat. q.
t. q. cō. q.
t. i. gner
t. vnuet
t. c.
t. i. argui
t. p. c. e.
t. nam. q.
t. dō an
t. q. pō
t. r. q. cō
t. e. p. dū
t. cō. dō

dens
ippo
uittis
uultis
hoc dē
it. q. si
q. gna.
tur ada
re. q. m
ore ca
la cōf
bomo
gna. q.
alibi h
ido. Et
u. Erri
t. et a
tum q.
q. tam
u. cō
figura
t. acuta
in modi
dini. r. na

it esse fir.
t. amper
t. cō nō ē
it. intelligi
t. cōm
t. cōm
t. furnit
t. gna. s
it. omne
t. falk. q.
t. helles
t. omne. c.
t. c. *¶* *¶* *¶*
t. hūc et
t. dicit oia
t. q. veris
t. q. veris
t. q. et
t. nō solum
t. fical. q.
t. q. cō
t. f. ignit
t. vnuet
t. c.
t. arguit
t. p. c. effe.
t. nam. q.
t. dō an
t. q. pō
t. r. q. cō
t. p. pō
t. cōdō

Tractatus

strando numerum q erit dno. instantia est vera: tamen nunq erit ita q iste numerus est binarius: q nunq erit ita q ista duo instantia sint simul. ¶ Item aliqd erit. tamen nunq erit. ita q illud est. p de vocibz sonis q erunt qualitates successive generabiles t corruptibiles: sicut posito etiam q in ista hora futura generabitur aliqua albedo sic q generatis aliquibus partibz conuipant aliquae duz alie generantur t sequitur q tota illa albedo que generabitur p nullo instati erit. tamen erit qualitas t aliqd. Ideo aliqd erit tamen nunq erit ita q ipz est. q in nullo instanti erit ita q ipsum est. ¶ Item alia ppositio erit vera: tamen nunq erit ita q ipa eue ra. vi posito q pferatur aliqua ppositio. ita q quando erit subiectum non erit predicatum t e conuerso. t tunc pz q illa erit vera. tamen nunq erit ita q ipa est vera.

¶ Et ita sequitur etiaz q tu scies aliquam pponem t tamen nunq erit ita q tu scis illam. q illa. homo e animal. que pferetur erit vera: p tempore p quo erit vera illam sciri non repugnabit. Et sic illa ppositio erit vera que neq per tempus. neq p istans erit vera t ipa n est vera. t erit vera: tamen neq incipit. neq incipit ee va. ¶ Item de vel aliud a deo scit aliqz ppositiones qua neq per ipz. neq per istans sciet t qua non scit t nec incipit. neq incipit scire. Ex qbus satis pz istas regulas non fore veras. Sed forte dz q in aliqbz ppositionibz de futuro est appellatio forme: i aliquibus aut n q forte dz q in illis q sunt vere de futuro quarum cui libet potest considerare vera de pnti est appellatio forme in illis aut veris quarum cui libz non potest considerare aliq de presenti vera non est appellatio forme.

¶ Sed ista ratio principium petit non enim plus dic ni si q predicatum appellat formam in ppositione i qua appellat t non appellat in ppositione in qua non appellat. t non assignat rone diuersitatis. ¶ Ideo concluditur q non omni ppositioni de preterito vere correspondere aut correspondere potest vna: aut plures de presenti vera vel vere. neq omnis vera de pnti requirit vna veram de preterito. ¶ Sz vbi ppositiones de pnti sunt vere t de terminis simplicibus p vna t simplici re supponentibus q pro aliquo instanti erit aut fuerit. ibi ppositio de presenti vera requirit vnam de preterito veram. ¶ Etia ppositioni de preterito consimili modo vere considerare poterit vna de pnti vera. ¶ Et ita dicitur etiaz de illis de futuro suo modo. ¶ Sed adhuc dato q cui libz ppositioni de futuro possit correspondere ppositio de presenti. t datis illis regulis generalibz illi quesitam materiam non determinant. neq sic dicetes tractant de appellatione termini. ¶ Item datis suis regulis sic oppinantes non consequenter respondent negates tales ppositioes. deus erit cras. aliquid fuit heri. qz oia regulis illis isti de futuro de erit cras non oportz considerare illam hoc est cras demonstrando deum. qa non oportet q seruetur nisi predicatum in ppta forma vt ipsimet concedunt. sed ly cras non est predicatum: neq pars predcati. ideo non oportet qd seruetur ly cras in ppta forma in correspondente de presenti: sed sicut mutatur copula. ita debet mutari sua determinatio: t correspondebit. ista illi de futuro hoc e nunc demonstrado deum. ¶ Item arguitur q si hoc est neganda deus

erit cras. etiaz ista est neganda. cras erit deus. qz si ista esset concedenda maxime concederetur ppter tale argumentum: tunc deus erit: t tunc est vel erit cras. igitur cras deus erit. ¶ Sed patet q minor est falsa apud sic oppinantes siue sit de disiunctiva copula. siue capiatur simpliciter de futuro. ¶ Et ideo dz concedendo tales. cras deus erit t de erit cras. qz vbiqz ponatur ly cras ante. in medio aut post. tenet se cum verbo vel participio. qz aduerbium est verbi. aut participij adiectiuum. ideo sic oppinantes sicut vnam concedunt habet vtrqz concedere. ¶ Et si forte arguitur q iste sunt false: qz sequitur tu eris cras. igitur tu eris crastina die. tu cras eris. igitur tu crastina die eris. heri fuisti igitur hereterna die fuisti. negatur quelibet istarum consequiarum. qz nec crastina dies erit. neq crastina dies potest ee.

Ideo de appellatione aliter dicimus sentientes q terminum aliquem appellare formam est ipsum significare suum formale significatum respectu alicuius verbi precedentis vel participij quod de notat illum terminum verificari p materiali significato formali coniuncto p tempore ipsiusmet verbi. vnde in ista ppositioe. tu vidisti album. ly albus appellat suam formam. t hoc non habz a se vt appelleret: sed verbum facit illum terminum suaz formam appellare de notando q tu vidisti rem que erat alba p tempore pro quo tu vidisti. vnde iste terminus album significat suum formale significatum extra ppositionem non tamen appellat formam extra ppositionem. qz appellatio no est simpliciter termini significatio formalis: sed est significatio respectu verbi vel participij denotantis istum terminum verificari p tempore ipsiusmet verbi vel participij non solum p significato materiali simpliciter. sed p materiali coniuncto formali. Ex quibz sequitur q ista ppositio tu vidisti albu non significat solum quod tu vidisti aliquid quod fuit albu: sed significat quod tu vidisti aliquid quod fuit album pro tempore pro quo tu vidisti ipsum.

Sed dubium incidit vtrum subiectum p positionis aliquando appellat formam. t arguitur q sic. qz in ista ppoie videbatur album. ly albu appellat formam. t est subz. igitur te. Secundo sic in ista ppositione pmittitur dinarius ab aliquo ly denarius appellat formam: t non solum formam: sed rone. igitur te. ¶ Tertio sic subz. aliquando appellat rone. igitur te. ¶ Item qz non est appellatio rone nisi sit appellatio forme t antecesses pz de talibus cognoscitur for. intelligitur rosa.

Ideo dz q subm. aliquando appellat formam. et hoc est quando posponitur verbo vel participio. t ita et aliquando predicatum non appellat formam quando anteponitur verbo aut participio saltim respectu istius verbi. aut participij. quia nullus terminus appellat formam respectu verbi. aut participij sequentis. vnde in illa. albus videbit nigrum. ly nigrum appellat formam respectu illius verbi videbit. quia ista ppositio album videbit nigrum. denotat q album videbit rem cui erit iniuncta nigredo reddens. istam rem nigram pro tempore: pro quo album videbit istam rem subiectum: aut non appellat formam

De relativis

respectu istius verbi videbit sed respectu verbi substantiui istius temporis cuius est verbum quo accipit suppositionem. unde illa. album videbit nigrum significat qd illud quod erit albu videbit nigrum pro tempore pro quo erit nigrum. et ideo illa propositio. albus videbit nigrum pro pluribus verificari potest ex parte illius termini album qd ex parte illius termini nigrum et causa est quia terminus precedens hoc verbum videbit supponit virtualiter respectu verbi substantiui de futuro qd patet resolvendo. album erit videns nigrum. eandem enim vim habent alia verba adiectiva a parte ante sicut verba substantiva eiusdem temporis cuius sunt illa qd nunc non liceat resolvere omnia in sua participia propter penuriam vocabulorum non convertibiliter significantium. si nigrum aut supponit respectu verbi adiectivi vel participii adiectivi. ideo illa propositio significat qd illud qd erit album videbit nigrum. non simpliciter qd erit nigrum. sed qd erit nigrum pro tempore pro quo videbitur. Aliud dubium vtrum sit illa vera in .a. instanti. for. erit aliquid album posito qd in .a. instanti for. erit niger. sed post. a. erit albus. et arguitur qd sic. quia in .a. instanti for. erit aliquid qd erit album. igitur for. in .a. instanti erit aliquid albus. Item in .a. instanti for. erit hoc demonstrato for. et hoc erit aliquid albus igitur in .a. instanti for. erit aliquid album. patet consequentia. quia si albu soli supponit pro eo qd erit albus.

Oppositum in arguit qd in .a. instanti for. erit aliquid nigrum. igitur pro tunc non erit aliquid albu. patet consequentia qd aliter sequeretur qd pro eadem mensura temporis adequate et pro eodem instanti. erit for. aliquid albu. et aliquid nigrum.

Ideo dicit ad dubiu ipsum negando posito illo casu. et causa est qd illud verbu erit est de terminatu per li. a. instanti. et ideo non transit cu sua determinatio nehu in alba que erit in .a. instanti. et est sensus qd in .a. instanti for. erit aliquid qd erit albu in .a. instanti. Et si forte contra illud arguit qd per ide illa in .a. instanti tu eris homo. significaret qd in .a. instanti tu eris homo qui erit homo in .a. instanti. et per ide illa in .a. instanti tu eris ois homo. significaret qd in .a. instanti tu eris ois homo qui erit in .a. instanti. et est sequit posito qd solus eris homo p ista hora qd illa erit vera. per ista horam tu eris ois homo. et tunc sequit qd eris ois homo. sequit eniz aliquado tu eris ois homo. igitur tu eris ois homo. consequens falsum est qd sequitur tu eris ois homo. anrps erit homo igitur tu eris anrps consequentia patet qd ex opposito sequit oppositum qd si non eris ois homo. neq; per tempus. neq; per instans eris ois homo et per consequens nunq; eris ois homo.

Et sequit tunc qd per tota ista hora erit ita qd tu incipis esse ois homo et erit ita qd tu desinis esse ois homo. qd continue erit ita qd in dato instanti tu es omnis homo et non immediate ante datum instans tu fuisti ois homo et non immediate post datum instans tu eris omnis homo. qd non immediate post illud instans eris omnis homo qui erit neq; immediate ante instans illud fuisti omnis homo qui fuit. Et dato isto sequitur qd tu differs ab asino quia in .a. hora differs ab asino. igitur differre ab asino consequentia patet vt prius et consequens falsum. quia sequitur. tu differs ab asino. si bunnellus erit asinus. igitur

tu differs ab bunnello. qd falsum qd iste nunq; erit simul tecu vt ponit. Sed ad illa d. negato dubio concedo qd illa. i. a. instanti tu eris ho significat qd i. a. instanti tu eris ho qui erit in .a. instanti et inter conceditur alia ibidem adducta. scilicet qd tu eris omnis homo per tota istam horam et etiam qd tu per totam istam horam eris omnis homo. et hoc supposito casu ibidem posito. et ulterius etiam conceditur per idem qd tu eris omnis homo qui erit vnq; quia in .a. instanti tu eris omnis homo qui erit vnq;. quoniam illud relativum capie suppositione a suo antecedente limitato vel verificato pro certa differentia temporis. hoc tamen conceditur posito qd a. sit instans illius hore per qua tu solus eris homo sicut ibidem in casu quodam posito est. Et cum arguitur tu eris omnis homo. antichristus erit homo. igitur tu eris antichristus. negatur consequentia. ibi eniz non arguitur a superiori distributo cum debita constantia unde antecedens habet multas causas veritatis disuncti. ne. puta tales. tunc tu eris omnis homo. vel tunc tu eris omnis homo et c. demonstrando tempus vel instans. et ideo si debeat argui a superiori ad suum inferius oportet capere constantiam illius temporis pro quo tu eris omnis homo sic arguendo. tu eris omnis homo et pro eadem mensura adequate pro qua tu eris omnis homo antichristus erit ho. igitur tu eris antichristus. Et qua do ulterius inferitur qd per totam istam horam erit ita qd tu incipis esse omnis homo. et erit ita qd desinis esse omnis homo. negatur consequentia. et ad probationem cum arguitur qd quocumq; instanti dato istius hore erit ita qd pro tunc tu eris omnis homo. et non immediate ante illud instans fuisti omnis homo. Dicitur negando minorem quia immediate ante illud instans fuisti ois homo. posito qd sumus in medio instanti hore per quas tu solus eris homo. et etiam immediate post hoc tu eris omnis homo demonstrato eodem instanti quia iste non plus significant nisi qd immediate post hoc tu eris omnis homo qui immediate post hoc erit et immediate ante hoc fuisti omnis homo qui immediate ante hoc fuit. Similiter hec. immediate post hoc aliquid album erit for. significat qd immediate post hoc aliquid album erit for. qd immediate post hoc erit. ista etia. cras album erit nigrum. significat qd album qd erit cras erit nigrum cras. Semper enim adverbium refertur ad verbum vel participium vbiq; in propositione situm. et cum ulterius inferitur qd tu differs ab asino. dicitur concedere et respondendo vt prius et c. Ex quibus patet non esse differentiam quo ad veritatem aut falsitatem inter illas propositiones. nunc necessario deus est et deus necessario est nunc. tunc anima antichristi necessario erit. et anima antichristi necessario erit. tunc in .a. instanti necessario ista anima fuit et ista anima necessario fuit in .a. instanti. et causa est quia adverbium vbiq; in propositione situm semper idem determinat et eandem vim habet. Et si arguitur forte qd ista sit vera. nunc necessario deus est. quia nunc deus est. et nunc non potest non esse. igitur et c. negatur consequentia. neq; ista sic exponitur quia si nunc debet determinare si esse infirma exponente sicut determinat si est in antecedente non ly necessario.

Regula

23 ii

Tractatus

Verba significantia actus me-
tis ut scio cognosco intel-
ligo &c. denotant cognitionem rerū
significatarum a terminis sequenti-
bus ipsa verba per conceptum vel co-
ceptus sinonimos cum illis terminis
sequentibus ista verba: et hoc in recto
vel in obliquo. unde ista ppositio. tu

cognoscis for. significat q tu cognoscis for. p hūc conce-
ptum for. in recto vel in obliquo. similiter tu scis for. cur-
rere. significat q tu scis for. currere per conceptus quibz
subordinatur ista ppositio vocalis for. currit. Ex quibz
p3 tales consequentias non valere: tu scis te esse hoīem
igī tu scis te esse animal. consequēs. n. significat q tu scis
te esse animal ea rōne qua aīal. i. conceptu ppio quo
intelligitur vel significatur aīal. nō stat q nō habeas istū
conceptum aīal. iō non sequitur tu scis te esse hoīes. igitur
tu scis te esse animal. Ex qbz et secūdo p3 tales pias nō
valere. iste terminus homo significat hoīem. igitur signifi-
cat aīal. imo ille terminus homo non significat aliqd lz i-
finitos hoīes significet. Similiter non sequitur. hec ppositio
for. currit significat for. currere. et for. currere ē aliqd.
igitur hec ppositio significat aliqd. nūbīl entz significat
aliqd nisi iste terminus aliqd: et nulla ppositio significat aliqd
liter eē nisi illa aliqliter est. neqz aliqd significat aliqd
eē nisi ista aliqd ē.

Sed forte dicta arguit. et ppio pbandō q iste ter-
minus hō significat aīal. qz iste terminus hō si-
gnificat hoīem. et omnis homo intelligitur eē animal ut
pono. igitur significat aīal. et cōsequētia: q lz significat
ad oē quod intelligitur se extendit. Secūdo sic. qz sequitur
q de non cognosceret hoīem: qz per nullū conceptū co-
gnoscat hoīem cū ipse de p nullā intentionē ab eo separat
intelligat hoīem. Tercio seqz q tales pntie mētales eēnt
bone. for. cognoscis. igitur cognoscis for. hoīem cognoscis
igitur cognoscis hoīem. pntis tū est falsum et pntia pbat. qz
si ista ppositio mētal sit vā. for. cognoscis. seqz q for. cogno-
scis per istum conceptum fortem vel fortes: lz cum ista
non plus significet. tu cognoscis fortem vel fortes: lz cum ista
scis aliqd p conceptum talem for. sequitur q illud cō-
sequens nūqz est falsum illo antecedente existente vero.
¶ Sed forte dicūt q iste consequētie mentales sunt bo-
ne. Sed cōtra qz tunc cōsequētie vocales illis subordi-
nate foret bone. puta iste. for. cognoscis. igitur cognoscis
for. patrem tuum cognoscis igitur cognoscis patres tu-
um. que tamen non valēt. Sed ad primū dicūt negatio
cōsequētia. iste terminus homo significat hoīem et oīa
homo intelligit esse aīal. igitur significat aīal. qz lz vīs isti
us termini significat vīqz in rē que nō est: trāseat: non tū
trāsit nisi ex cōceptu iā habito: et ista ppositio iste termi-
nus homo significat aīal. significat q iste terminus ho-
mo rē que pōt intelligi eē aīal ont cognoscere per talē cō-
ceptū aīal. qd est falsū. licet. n. li. significat aut li intelligo
vīm suā extēdat qno ad esse rei intellecte per cōceptum
aliqū: nō tamē extēdit se quo ad cōceptus per quos de-
notatur rē intelligi: sed istos esse presupponit. ¶ Ad ali-
ud cum insertur qz deus nō cognoscit hominē. negat cō-
sequētia. et cū aī qz si deus cognoscit hominē ipse cogno-
sci hominē per talē conceptū homo. dicūt negando cō-

sequentiā. dicitur enim q illud dictū superius intelligi
dū est sic q illa ppositio. deus cognoscit hoīem signifi-
cat q deus cognoscit hominē per talē cōceptū homo. vī
per aliqd sibi equivalet. puta seipsum. ipse enim est vīs
intentio omnium rerum: ideo ista consequētia de deo
valet. de for. cognoscit. igitur de cognoscit for. hominē
de cognoscit. igitur de cognoscit hoīes. ¶ Ad tūc cū in-
feri q tales pntie mētales eēnt bone. for. cognoscis. igitur
cognoscis for. hoīem cognoscis. igitur cognoscis hoīem.
Dicitur concedendo consequentiā sicut pbat argu-
mētum: et sequitur etiam ex dictis. ¶ Et cum arguitur
q nō. qz et tales vocales valerēt. hoīem tu cognoscis. igitur
cognoscis hoīes. albū cognoscis: igitur cognoscis al-
bum dī negando consequentiā.

Sed dubium sciditvz: hec sit vera tu co-
gnoscis for. sic significādo
posito q for. sit corā te de quo sufficiēt aduertas et suf-
ficiētē habeas noticiā singulārē hoc excepto q nescias
illū vocari for. et arguitur q sic pmo: qz si vltra cogniti-
onē quā habes de for. cognosceres q vocaretur for. cum
aliis pntibz ista foret vera tu cognoscis for. lz ppter incipe
te scire illū vocari for. non efficitur vera hec. tu cogno-
scis for. igitur seqz q illa ē vera absqz hoc q scias illū
vocari for. p3 pntia et minor. qz si i dato casu efficeret ve-
ra hoc essz. qz iste terminus for. significaret tū qz vocatū
for. quod ē falsum. qz tūc sequitur q iste hō eras non erit
for. demonstrato for. posito qz eras non erit vocatus for.
et posset tūc for. acipe. et for. et definire eē for. ipso nō defi-
nente eē hoīe. et per pntis tales emini homo aīnus: signi-
ficant tū qz tūm vocatū hō et vocatū aīnus. et tūc
sequitur q nullas terminus foret mere substantialis: que
omnia sunt falsa. igitur iste terminus for. non subordi-
natur illi complexo vocatū for. ¶ Secūdo ad dubiū
arguit sic. ponatur platonem scire p oīa de for. sicut po-
situm est te scire: et vltra hoc ponatur q ipse sciat q vo-
cet for. tūc plato scit q iste est for. demonstrādo fortem. et
cognoscit for. sed oēm noticiā quā habet plato de for.
habet tu preter hoc q tu nescis istū vocari for. igitur seqz
q tu scis istū esse for. et cognoscis ipsū esse for. in da-
to casu. sicut plato scit cum illa particula non videt tel-
lere quin scias sicut plato. ¶ Tercio dato opposito du-
biū sequitur nō esse possibile te scire istū esse for. nisi sci-
res istum vocari for.

Oppositum tamē arguitur. qz si tu cogno-
scis for. in dato casu sequi-
tur aliis positis q tu scis q iste ē for. sicut plato scit. Ad par-
tem tū negatiuā dubiū arguit. qz tu dubitas hoc eē for.
igitur nō scis hoc esse for. patet cōsequētia et anis arguitur
q i dato casu. hec est tibi dubia hoc est for. quā ad equa-
te scis significare hoc esse for. igitur tu dubitas hoc esse
for. ¶ Secūdo huius dubiū solutione supponuntur aliqua.
¶ Primo qz iste terminus mentalis for. naturaliter si-
gnificat forte. ¶ Secūdo pmittit q nō pōt eē q iste termi-
nus for. sit in mēte quin significet for. et per cōsequēs qn
per ipsū apprehēdat for. p3 pma ps qz iste terminus natu-
raliter significat. et secūda patet. qz significare est potētie
cognitione naturaliter operati aliqd vel aliqua vel ali-
qualiter representare. ¶ Tercio qz oīs intentio alicuius
rei in intellectu existens est noticiā incompleta eiusdem.

De appellationibus

ret patet. q. nulla potest poni rationabiliter. noticia rei incompleta nisi pceptus. Quarto istis adiungitur q. iste terminus for. vocalis vel scriptus est singularis et non subordinatur huic coplero vocati for. q. tunc per idem ille terminus homo subordinaret huic coplero vocati homo. patet consequentia. et consequens est falsum. q. tamen nullus terminus vocalis vel scriptus foret mere substantialis sequitur etiam q. talis propositio non foret impossibilis homo est asinus. homo est albedo. q. significaret. q. homo est vocatus asinus. et q. homo est vocatus albedo. quorum quodlibet est possibile. Quinto supponitur. q. iste terminus singularis for. vocalis vel scriptus non subordinatur huic coplero ille homo huius coloris et tante quantitatatis et in tali situ. et sic de alijs conditionibus patet illud. q. aliter sequitur q. forte non desinente esse homine ipse non desineret esse for. et q. for. erit homo quando ipse non erit for. consequens falsum. et consequentia arguit. q. for. erit homo quando non erit. iste homo huius coloris in hoc situ et cum tanta quantitate et. ideo aliquando non erit for. quando erit homo. tenet consequentia per resolutionem. Et per idem etiam patet. q. iste terminus homo non subordinatur tali coplero. tale quale est homo. vel huic simile homini. patet illud. q. tunc talis propositio mentalis. asinus est homo. aut stannum est argenti et similes forent possibiles. q. iste non plus significaret nisi q. asinus est talis qualis est homo. et stannum est tale quale est argenti et tunc sequitur hoc pcepto q. iste terminus homo non foret species specialissima. q. predicaretur vere et affirmatiue de pluribus specie differetibus. C. Per idem etiam. iste terminus for. mentalis non foret singularis. q. posset predicari de for. et pluribus sibi similibus. Et sequitur ultra q. nulla propositio mentalis potest esse singularis. imo etiam sequitur q. nulli foret termini substantiales que oia inconuenientia videtur. C. Ideo est concludendum q. tales termini for. plato mere substantiales sunt et subordinantur pceptibus mere substantiabilibus nullis. similitudine extraneam et accidentalem connotantibus similiter iste terminus homo subordinatur vni pceptui simplici substantiali qui significat. tantum quantum hoc complexum animal rationale. non tamen subordinatur illi coplero. et sic de alijs. C. Et per ista dicitur ad dubium ipsum concedendum. q. cum iste terminus for. non subordinet conceptui connotanti vocationem sequitur q. possibile est te cognoscere for. absque hoc q. scias quis sit vocatus for. q. ista propositio tu cognoscis for. non plus significat nisi q. tu cognoscas illu qui est for. per intentionem seu noticiam que est iste terminus mentalis for. vel cui subordinatur talis terminus vocalis aut scriptus for. C. Et ad argumentum in oppositum cum arguitur. q. illa est tibi dubia in illo casu. hoc est for. quia adquire scis significare hoc esse for. igitur et. dicit negando ans. no. n. scis illa significare hoc esse for. q. non intelligis predicatum eius posito q. iste terminus sit singularis et substantialis: q. nihil scis ipse significare nisi forte caperet ly for. pro homine vocato tali nomine sicut sepe videtur terminis eis abutendo cum dicimus q. scimus ada fuisse et antichristum fore. et sicut dicimus scire sentie fore. et tamen forte non habemus pceptum singulare et substantiale cui talis terminus ada vel antichristus subordinatur dum illi termini vocales sunt singulares

et substantiales et possumus illum habere: sed frequenter per tales terminos vocales intelligimus res sic vocatas puta per istu terminu antichristus intelligimus hominem vocatu illo nomine antichristus. per istu terminu sentie intelligimus animal vocatu tali nomine aut aliqd huiusmodi. et tunc sic apprehendendi non sunt tales termini mere substantiales. neque singulares. In dicto igitur casu ista propositio hoc est for. non est intellecta a te habito q. iste terminus sit singularis. q. iste terminus vocalis for. non tibi significat for. neque inducit te in noticiam for. Ex predictis patet ista prima et secunda valere tu scis for. esse for. igitur tu cognoscis chymera. patet prima. q. notitia coplera presupponit noticiam incompleta. C. Item non potes scire hoc esse for. nisi habeam in mente. tale propositionem hoc est for. et ista non potest esse in mente nisi sit eius predicatum in mente et illud predicatum non potest esse in mente nisi significat for. ut patet prima et secunda suppositione.

Ultimum dubium vix posito q. cognoscas tulliu et nescias ipsum vocari cicerone vel marcu cognoscas etiam cicerone existentibus illis nominibus sinonimis. Ad quod dicit q. tu cognoscis marcu tulliu et ciceronem. q. sinonima vocalia vel scripta eide pceptui subordinantur. et non sit ita de convertibilibus distinctis a sinonimis. unde nullus terminus vocalis aut scriptus significat alicui homini nisi iste terminus subordinet eide homini alicui conceptui secum convertibili et sinonimo et hoc ut terminus est. et per hoc etiam patet q. nullus terminus vocalis vel scriptus ut terminus intelligit ab homine nisi iste subordinet vni termino secum sinonimo. C. Sed forte contra id quod superius dixi. q. talis terminus for. non subordinatur conceptui significanti. tantum quantum hoc complexum. simile forti. sic arguit. posito q. for. sit coram te de quo habeam conceptum cui subordinatur iste terminus vocalis. for. tunc te diuerso ad aliquam partem ponatur in eodem situ plato remoto for. te non percipiente mutationem aliquam et sequitur q. te verso ad platonem iste conceptus for. in mente tua utriusque istorum significat. similiter et iste conceptus plato. q. quatuordecim intentionum omnino similitudinem vel oino similes res significatum quicquid significat vna significat alia: sed vna earum significat for. igitur et alia significat for. et e contra. Ideo dicitur admissio casu negando maiorem. scilicet quatuordecim intentionum omnino similitudinem vel oino similes res significatum quicquid significat vna significat alia ad bonum intellectum: sed verum est q. quatuordecim duarum intentionum omnino similitudinem qualescunque significat vna significat alia. Unde iste terminus for. tale res significat qualis est plato. non tamen illud significat quod est plato. quous sic appareat. neque est mirum si decipimur in illis conceptibus putando q. sint convertibiles cum simus decepti in rebus ab illis significatis et nobis sensatis. unde non est imaginandum q. termini mentales substantiales sua significata significet propter eorum similitudinem extrinsecam. unde iste terminus mentalis substantia significat rem diuisibilem et incorpoream que nullam similitudinem extrinsecam adinuicem habent ab aliquo sensu perceptibilem. C. Item etiam iste terminus mentalis ens omnia entia vnica intentione significat et non propter omnium entium similitudinem extrinsecam perceptam aut a sensu perceptam.

Explicit capitulum de appellationibus.

De pbatone

Incipit capitulum de pbatone pponis vniuersalis.

Propositio

Propositio affirmatiua non exceptiua cuius pma terminus est ly ois aut secus pteribilis ex copositione primaria suoz terminus significas h3 exponi per copulatiua cuius pma pars est indefinita vel particularis illius vltis. scd. a pars est vltis negatiua cuius subm est sinouus cu termino distributo per illud signu vlt. p. d. cantu ante est oppositu d. d. ctorie p. d. cato eiusde p. positionis vltis. Et v3 gna ab ista exposita ad ista copulatiua ad q. libet eius partes p. cipalem. Et conuerso ab ista copulatiua ad illa exposita v3 argumentu de forma. non t. v3 gna a q. libet parte ista copulatiue p. cipali ad illa exposita. Et p. p. hoc valet argumetu. aial currit. et nullu est aial no curres. igit omne aial currit. Sed non ois vniuersalis h3 p. bari per indefinita vel particulare sua et vniuersale negatiua. vt p3 de istis. incipit ois homo ee for. in hoc istati t. m ois sol lucet. totus for. est minor for. Et sicut d. de ly ois ita d. de ly vterq3 q. libet et. vt alter ho currit. et non est alter ho no curres. igit vterq3 ho currit. Silt de futuro aliq3 ho currit. et nullus erit ho non curres. igitur q. libz ho currit. Et no debet sumi illa minor sic. nullus est vel erit homo no curres. vt ante dem est. Ex qbus p3 ista ee falsam. vterq3 ho currit. posito q. duo hoies currat et alij q. scant. q. eius d. d. ctoria est vera. alter ho no currit. q. alter aliquoz hoium non currit. ideo vna eius expones e falsa. s. no est alter ho no curres. C. Itz segtur vterq3 ho currit. sed q. libet ho est alter ho. igitur q. libet ho currit. et minor e vera. q. q. libet ho est alter ho aliquoz hoies. Ex qbus patet vterius illa gnaa ee bona. vterq3 homo currit. igit q. libet ho currit. sed no e contra. q. vltico hoie erit ante ans est ver. et gna falsum. q. ex gnte segtur q. alter ho currit. et segtur alter ho currit. igit duo hoies sunt. gna p3. et gna est p. tra casum. Sequit etia ista ee impossibile. vtrq3 oculu habedo tu potes videre. q. eius d. d. ctoria est vera. s. alter oculu habedo tu non potes videre. q. alter oculu duoz oculoz puta equi habedo tu no potes videre. et alter duoz oculoz equi pot ee alter oculu. igit alter oculu habedo tu no potes videre. p3 gna. ab inferiori ad suu superius cu debita p. stia negatiue postposita. Et ideo neq3 vterq3 oculu habedo tu potes videre. neq3 neutz oculu habedo tu potes videre. sed alter oculu habedo tu no potes videre. et alter oculu habedo tu potes videre posito q. habcas duos bonos oculos et quoz quolibet sufficiter videre possis. Et cōsequēter cōcedendum est q. vterq3 illoz qui est for. currit. et tamen solus for. currit. demonstrato for. et platonē quoz solus for. currat. q. alter illoz qui est for. currit. et non est alter illoz qui est for. non currens. igitur et.

Sed forte

arguit cōtra istu modu exponendi p. bado q. no valet gna ab exposita ad suas exponētes et cōtra. q. no segtur aliq. p. positio est p. positio vera. et nihil est p. positio. non p. positio vera. igit ois p. positio est p. p. vera. ans enim in casu est ver. et gna falsum. posito. s. q. a p. p. que sit aliquid

sit ois p. positio vera. et sit. b. p. positio falsa que no sit aliqd. pot enim ee q. aliq. p. p. no sit aliqd. puta meta. lis. et q. aliqua sit aliqd. puta vocalis vel scripta si cur populus no est aliqd. q. non est substantia nec accis nec e corpus cu no sit q. stitas p. tinua neq3 aial neq3 ho. et no sunt plures p. p. ones q3. a. et b. tunc patet antecedens fore ver. et gna falsum. C. Itz no segtur populus currit et nihil est populus no curres. igitur ois populus est curres. posito. n. q. aliq3 p. p. currat et aliq3 non. tunc ans est ver. et gna falsum. q. aliq3 est populus no curres. C. Itz no segtur aliq. p. p. vniuersalis affirmatiua de tertio adiacente est falsa. et nulla est p. p. vniuersalis affirmatiua de etio adiacente no falsa. igit ois p. p. vltis affirmatiua de etio adiacente est falsa. et t. h. b. arguit a copulatiua exponēte ad exposita. igitur et. p3 gna et mi nor. sed maior arguit. q. posito q. non sit aliq. p. p. vltis de tertio adiacente affirmatiua nisi gna. et ans formale p. tite est ans ver. et gna falsum. q. se falsificat sic significado. C. Itz illa gna no valet aial scis ee et nihil e aial q. illud scias ee. igit ois aial scis ee. et h. b. arguit per regulā. igit et. gna p3 et minor. sed maior arguit ponēdo q. ois aial qd est aial scias ee. et q. scias adā no ee tunc est ans istius p. tite ver. et gna falsum. s. omne aial scis ee. q. aliqd aial scis no ee. igit aliqd aial no scis esse. patet gna. et arguit ans. q. tu scis hoc no ee demitato adā. vt pono. igit hoc scis non ee. p3 gna satis et vltra hoc scis no ee. igit aliqd aial scis no ee. p3 gna. ab inferiori ad suu sup. affirmatiue et. C. Itz arguit q. ab exposita ad illa copulatiua exponēte no v3 gna. q. no segt q. libet ho currit. igit d. aliq. sp. q. libet ho currit. et nulla e sp. q. libet de q. non ho hns currat. et h. b. arguit p. regulā. igit et. p3 gna. et maior arguit. q. gna ista significat q. de aliquo termino specifico ho hns currit. cu ois sp. sit terminus. ideo ipertines est illud gna illi antecedenti.

Ideo

ad p. m. de v. tute p. m. d. s. p. d. c. d. d. q. ab expositis sil. s. p. t. ad suas exponētes si v3 gna sic intelligēdo q. tales gne no valēt aliq3 ho currit. null? e ho si curres. igit q. libz ho currit. q. illd qd ponit p. ante. neq3 e ver. neq3 falsu. cu no sit p. p. s. si obeat valere gna oz ponere copulationē sic. q. arguat a copulatiua q. no e iste exponētes. s. e iste exponētes cu illa copula. et. Et p. eandē cam no valēt tales gne. ois ho currit. for. e ho. igit for. currit. et. C. Itz ad formā argumēti omisiss v. b. d. negado illa gnaa aliq. p. p. e va. et nihil e p. p. no p. p. va. igit ois p. p. est p. p. vera. et d. q. ibi no arguit a copulatiua exponēte ad suā expositā. q. ista negatiua exponēs no bñ sumit vñ ad sumē dū negatiua exponēte talu vltz adhibēda est diligētia vt sumatur t. m. p. c. e. q. libet supponētes p. tot p. c. e. p. quot supponit i exposita. et id s3 varios t. m. nos p. vna re vel multis supponētes i exposita oz etia varios t. m. nos accipe i exponēte negatiua. et id s3 illa gna valeat aial currit. et nihil est aial no curres. igit ois aial currit. t. q3 a copulatiua exponēte ad suā expositā t. i. ista gna. no valet p. p. s. currit. et nihil est p. p. s. no curres. igit q. libet p. p. s. currit. et hoc e p. p. varia significata illoz t. m. noz aial et p. p. s. q. ly aial p. re aliq. supponit. s3 ly p. p. s. p. nulla re supponit. sed p. multis reb? sit acceptis supponit. Et ideo illa quilibet p. p. s. currit. sic exponenda

Propōnis vñs

est populus currit: et nullus est populus non currentis tenendo ly non currēs non substantiue. Vel sic accipienda est minor: nihil nec aliq sunt populus non currentia. Unde ly bene sumat ista negatiua. nullū est aial non currēs. respectu istī. omne aial currit. nō tamē bene sumit ista. nullus ē populus nō currēs. tenēdo ly currēs substantiue: q: ppls neq: ē currēs neq: nō currēs. Sz bene ē currentia vel nō currentia sic ppls nō ē hō neq: nō homo. ita pio dicit de ista. ois ppositio ē va. Ad aliud differtur solū yiq: ad māz insolubiliū. Ad aliud dicit negādo qñaz aial scis eē. et nihil ē aial qd nō scias esse. igitur oē aial scis eē: q: minor non sumit sic d: sumi eo q: in illa ppositione. oē aial scis eē. distribuitur ly animal pio oī aiali qd qd pōt intelligere. id minor d: sic sumi. et nullū ē aial qd qd pōt intelligere qd nō scias eē. Ad aliud cū arguit q: illa qñā nō valet. qñlibet hō currit. igit de qñlibet spē qñtatis hō hñs currit. igit eē. d: negādo qñtā nec ille sunt sue exponētes: q: ista qñlibet hō currit. nō significat q: de qualibet spē qñtatis hō hñs currit. sz significat q: qñlibet qñtate alicui? qñficati data hō qñlis ea de qualitate specificē currit: et sic exponatur ista. et patet solutio argumenti.

Sed occurrit dubiū qd sit subiectū in talibus pponibus. p sui expositione habēda cuiuslibet hois asin? currit. ois ppo vel ei? cōtradictoria ē vera. nunq: hoc totū hois asinus sit subiectū in pma. et id. ppositio vel ei? cōtradictoria sit subm in scda. aliter cū sumēde sūt exponētes negatiue si totū illud sit subiectū q: si solū vna ei? pars. Et pmo arguit q: subm istī? ppositionis scripte. cuiuslibet hois asinus currit. sit totū hoc hois asinus et nō ly hois. solū vt dici solet. solet eni dici q: i hac. cuiuslibet hois asin? currit. ly hois ē subiectū qd pz reducēdo ad rectū sic qñlibet hō ē cui? asin? currit. Sz cōtra. q: illi? scripte. cuiuslibet hois asin? currit. ē ly hois ps ppositiois et nō subz. q: nō pōt reddere suppositū illi vbo ē. immo nullū? verbi pōt eē suppositum. Neq: ē pars pdicati neq: pñca. igit cū iste terminus sit cathegorema ē pars subī et. Itē li hō nō ē pars istī? pponis. cuiuslibet hominis asinus currit. igit non ē subiectū ei? C Itē in illa ppo. ne. currēs ē hois asin? hoc totū ē predicatū hois asin? igit cōuertēdo illd totū qd ē predicatū efficiē subiectū. et per qñs istī? ppositionis. hois asinus ē currēs. subiectū ē illud. totū hominis asin? C Itē illa. tñ vñ ē ppositio vel ei? cōtradictoria. vtraq: pars illius disticti tenetur ex pte predicati. ppositio vel ei? cōtradictoria. igit in illa vñ. ois ppositio vel ei? cōtradictoria ē vera. vtraq: pars disticti se tenet ex parte subiecti. C Item aliter sic. ista qñā valet a cōuersa ad cōuertentē. for. ē homo vel asinus. igit hō vel asinus ē for. et in pma vtraq: ps disticti se tenet ex parte pñcati. igit i scda et se tenet ex parte subiecti. C Sed forte d: q: ista nō cōuertit sic: sz d: sic cōuertit. igitur qd est homo vel asin? ē for. C Sed cōtra. q: ista. hō ē chymera vel homo. quertē sic. igit qd ē chymera vel homo ē homo. sed qñs est falsū. q: sequitur. qd ē chymera vel hō ē hō. igit chymera vel hō ē hō. qñs falsū. q: sequitur chymera vel homo ē hō. igitur chymera ē ens qd vel hō ē hō. qñs falsum. et tenet qñā per positionē que tamē qñā apud veritatē nō valet cūz

sit illa vera. chymera vel hō ē hō: q: oē qd ē chymera vel hō est hō. id chymera vel hō est hō. et etiaz q: hō ē hō. igit chymera vel hō ē homo a pte disticti ad totūz sincipedimēto. C Itē in illa. asinus currit. ly asinus ē subiectū et regit a parte ante ab illo verbo currit: sed ppter appositionē istius obliq hominis non variat dependentia istius verbi currit ad illud nomen asinus: q: ly hominis non regit ab illo verbo currit. igitur sequit q: ly asinus adhuc regit a parte ante ab isto verbo currit. Alia argumēta p ista parte adduci possent ex fūda mentis speculatiue grāmaticę: sed q: illa nō faciūt itelli gerent sine lōga digressione id relinquunt.

Propositum illud sit subm hois asinus in ista hois asinus currit sequitur q: totum illud possit disticti bni. et tūc sequitur q: aliq est vñs falsa cuius qñbz singularis ē vera et cuiuslibet supposito subī corresponsdet vna singularis qñs est falsū et qñā arguitur. q: ista vñs ē falsa. ois ppositio vel ei? cōtradictoria ē vera dato q: hoc totū disticti sit subiectū et dato q: qñlibet ppo habeat cōtradictorium. et tamen quilibet eius singularis est vera scilicet ista ppositio vel eius cōtradictoria est vera. et sic de alijs.

Ad dubiū rñdetur ipm concedendo intelligēdo q: in ista ppo ois ppositio vel eius cōtradictoria ē vera. vtraq: ps disticti se tenet ex pte subiecti ly illius ppositionis totū illud nō sit subiectū ppositio vel eius pñca disticta: q: ly vel nō ē pars extremi. C Ad argumētū cūz arguit. q: sic alicui? vñs falsę affirmatiue qñz singularis foret vera cū hoc q: cuiuslibet supposito subī corresponsdet vna singularis. d: pcedendo illud qñs qñis non sequat ex obio vt pz de tali. icipit vtrūq: illoz eē vñ. demonstrādo vnas ppones quaz vna icipiat et desinat eē vera et alia icipiat per remotionē. Sill de illa incipit ois hō eē for. posito q: for. icipiat eē ois homo et sit et fuerit an for. et d: illa incipit ois asinus currere posito q: iā sint tres asini et nō ples q currāt et cūcurrerit per hōz imediatā hūc istanti et desinat eē per remotionē de pñti c. asinus q nō imediate ante hoc currebat tūc pz q: illa vñs est va icipit ois asinus currere. et qñz singularis ē falsa. in illo eni casu icipit ois asinus currere ly nullus asin? icipiat currere: sz aliq desinat currere. sed tamen ad argumētū d: negādo qñā cū ifertur illa cōclusio cōcessa et obio. Et ad pbationē cū arguitur q: illa ē falsa. ois ppo vel eius cōtradictoria ē va. posito q: ois ppo hēat pñca disticti. d: cōcedendo. sed d: vltius q: nulla talis ē sua singularis. illa ppo vel eius pñca disticta ē va: q: qñz talis ē indefinita: sz sue singulares sunt iste. illa que ē ppositio vel eius pñca disticta ē vera. demonstrādo gratia exēpli istā nullus deus ē: et pz q: illa singularis ē falsa sicut et multe alie discurredo tā per ppositiones veras qz falsas. C Sed forte ptra hoc arguitur pbando adhuc q: aliq vniuersalis in casu est vera. puta. illa cuiuslibet hominis asinus currit. in quo casu multe eius singulares sūt falsę ponendo q: quilibet asinus qui est alicuius hominis currat. Sed sit aliquis homo: qui non habeat asinum puta sortēs. et sequitur q: aliqua singularis istius est falsa. cuiuslibet hominis asinus currit: quia ista

De pbatione

istius hominis ille asinus currit demonstrando for. et alii quem asinum. et tamen ista vniuersalis est vera. quia ipsa conuertitur. cum ista. quilibet asinus hominis currit. quod est vera: ut per exponendo. igitur ipsa est vera. per consequentia: et arguitur antecedens. quia contrarie istarum propositionum inuicem conuertuntur. igitur et illa conuertuntur per contra et antecedens. quia iste conuertuntur. nullius hominis asinus currit. et nullus asinus hominis currit. Item in isto casu ista est falsa. alicuius hominis asinus non currit. quia sequitur alicuius hominis asinus non currit. igitur asinus alicuius hominis non currit. sequens falsus ex casu. quia quilibet asinus alicuius hominis currit. et consequentia arguitur. quia subiecta istarum propositionum conuertuntur: per consequens precise supponunt et alia sunt paria et conuertibilia. igitur et iste propositiones conuertuntur. sicut iste asinus hominis currit: et hominis asinus currit. Vel presupponatur per quod non refert dicere hominis asinus et asinus hominis vbi quod ponatur sine distributione. Item tamen currens est hominis asinus. ponatur enim cum toto casu quod nihil currat nisi hominis asinus. tunc tamen currens est hominis asinus. igitur cuiuslibet hominis asinus est currens: per consequentia ab exclusiua ad vniuersalem de terminis transpositis. et antecedens est verum. igitur et consequens. Item iste exclusiue conuertuntur. tamen currens est hominis asinus. et tamen currens est asinus hominis: et iste sunt sue vniuersales sic significando. scilicet quilibet asinus hominis est currens: et cuiuslibet hominis asinus est currens. igitur et iste vniuersales conuertuntur: sed vna illarum est vera in dicto casu. igitur et vtraque. Item hominis asinus currit. et nihil est hominis asinus non currens. igitur cuiuslibet hominis asinus currit. per consequentia per regulam datam de expositione vniuersalis affirmatiue: et antecedens est verum. igitur et consequens. Item quilibet singularis istius vniuersalis. cuiuslibet hominis asinus currit. sequitur ex aliqua singulari istius. quilibet asinus hominis currit et conuerso. et cuiuslibet supposito subiecti alicuius istorum correspondet aliqua singularis. igitur vna vniuersalis istorum sequitur ad aliam et contra. Si conceditur consequentia. probatur antecedens ponendo quod quilibet homo habeat asinum currentem et nullum quiescentem. tunc per quod tot sunt singulares vniuersales istarum vniuersalium quot alterius forma liter in praesentia bona inferentes: quia bene sequitur. isti hominis iste asinus currit. igitur iste asinus hominis currit. similiter sequitur conuerso. ut per. Item indefinite istarum vniuersalium conuertuntur. igitur et iste vniuersales conuertuntur. per consequentia. et arguitur antecedens. quia iste conuertuntur asinus hominis currit: et hominis asinus currit. Ideo forte dicitur. sicut argumeta petunt quod iste conuertuntur in dato casu: et vtraque est vera. Sed contra. alicuius hominis asinus non currit. igitur non cuiuslibet hominis asinus currit. consequentia per expositionem. et antecedens arguitur. quia fortis asinus non currit: et fortis est aliquis homo. igitur alicuius hominis asinus non currit. Item alicuius hominis nullus asinus est. igitur alicuius hominis nullus asinus currit. Item si cuiuslibet hominis asinus currit et fortis est homo. igitur fortis asinus currit. Item iste exclusiue: non hominis asinus currit: et tamen asinus hominis currit. non sunt conuertibiles. igitur et iste vniuersales quilibet asinus hominis currit: et cuiuslibet hominis asinus currit. non sunt conuertibiles sic signifi-

ficando. per consequentia ex ratione. et arguitur antecedens ponendo quod solus fortis habeat asinum currentem: sed cum hoc currunt alia animalia. et per quod illa est falsa. tamen asinus hominis currit. et ista est vera. tamen hominis asinus currit. quia hominis asinus currit: et nullus non hominis asinus currit. igitur tamen hominis asinus currit. per consequentia ab exponendo ad expositionem: cuius antecedens in casu est verum. ergo et consequens. Item soli fortis asinus currit. igitur tamen soli fortis asinus currit. per consequentia. et asinus. quia fortis asinus currit. et nullus non soli fortis asinus currit. igitur soli fortis asinus currit. per consequentia per exponendo istius termini solius. Sed adhuc dicitur ut prius negando istam conclusionem illam sequi ex deis cum casu posito: et vterius dicitur quod iste conuertuntur. cuiuslibet hominis asinus currit. et quilibet asinus hominis currit. et termini ita supponunt in vna sicut in alia. Et vterius dicitur quod ista. cuiuslibet hominis asinus currit non habet singularem aliam: nisi ista in qua demonstratur homo habens asinum saltem si sumatur singulares de nomine demonstratio. vnde sue singulares sunt tales iste quod est asinus hominis currit: aut sic. hoc quod est hominis asinus currit. id in ista istius hominis ille asinus currit demonstrato homine non habet asinum per ly istius: et aliquo asino per ly iste non est singularis illius: nisi in voce. et non in significatione. ideo non preedit argumentum. vnde sicut conceditur ista in illo casu cuiuslibet hominis asinus currit. ita concedendum est in casu aliquo quod cuiuslibet hominis brunellus currit. et tamen solius fortis brunellus currit. et cum hoc tamen plato est homo cuius brunellus non currit. per hoc posito quod soli fortis. habeat brunellum currentem. et plato habeat asinum quiescentem tamen. tunc prima pars illa. scilicet cuiuslibet hominis brunellus est asinus currens in dato casu vera est exponendo illam. ut per prius: et cum hoc tamen stat quod solius fortis brunellus sit asinus currens. Verum tamen ad probandum quod iste vniuersales conuertantur fiebat consequentia: quod non valet quod arguebat illas vniuersales conuerti per hoc quod illarum singulares conuenterent. dicit enim quod non valet consequentia. licet tamen iste vniuersales conuertantur. Unde non valet illa forma a. et b. vniuersales conuertuntur: cuiuslibet supposito subiecti vniuersalis earum conuertitur vna singularis. igitur singulares illarum conuertuntur. ut per in deo casu: neque sequitur singulares a vniuersalis et b. vniuersales conuertuntur sic quod quilibet singularis a sequitur ex aliquo singulari b. et e contra. et vtriusque vniuersalis cuiuslibet supposito subiecti correspondet vna singularis. igitur ille vniuersales conuertuntur: aut ex vna sequitur alia. et per totum hoc dicitur istius vniuersalis. ois homo quod est albus currit: et ois homo currit. quod est albus. posito. n. quod ois homo sit albus. tunc tot singulares precise habet vna: sic alia: dato quod cuiuslibet supposito subiecti illarum conuertitur vna singularis. per tunc propositionem. Et tunc ad argumeta quod aut quod non cuiuslibet hominis asinus currit quod fortis asinus non currit et fortis. et alius homo. igitur alicuius hominis asinus non currit. negatur consequentia. Et si dicatur quod arguitur ab inferiori ad suum superius cum praesentia subiecti. dicitur quod non bene sumit constantia. debet enim sumi constantia totalis extremi ut sic arguendo. fortis asinus non currit. et fortis asinus est hominis asinus. igitur hominis asinus non currit. sed minor est falsa. Et ad aliam formam dicitur et negando consequentiam cum arguitur sic. cuiuslibet hominis asinus currit. et fortis est homo. igitur fortis asinus currit. negatur consequentia. quia per arguatur a

De exclusiue

Superiori distributo nō tamē sumit cōstantia totalis ex-
tremi sed debet sumi minor sic. for. asinus est alicui? ho-
minis asinus ad cōcludendā illā. foris asinus currit cū
maiori. **C** Ad aliud negat illd aīns. alicui? hoīs nullus
asinus est. in casu dato. qz in dicto casu cuiuslibet homi-
nis quilibet asinus est. **C** Ad aliud cōcedit qz iste exclu-
siue conuertunt. et negat qz illa tantū hoīs asinus cur-
rit. sit vera. debet enim sic exponi. nihil qz nō sit homi-
nis asinus currit. et qz arguit qz tantū hoīs asinus cur-
rit. quia solius foris asinus currit. dicitur negādo aīns
et negatur argumentum illud cōcludens quia non ex-
ponitur illo modo.

C De probatione propositionis exclusiue.

Propositio

exclusiua affir-
mativa in singu-
lari numero de subiecto simplici ex-
ponit per copulatiuā compositā ex
sua p̄ciacēte et vniuersali negatiua
cuius subiectū est terminus infinitus
oppositus cōtradictorie subiecto ex-
clusiue vt homo currit. et nihil non
homo currit. igit̄ tantū homo currit. Similiter tantū
b. instās erit instās exponit sic. b. instās erit instās et ni-
hil nō. b. instās erit instās. igit̄ tantū. b. instās erit instās.
et nondū debet sumi minor sic nihil aliud qz. b. instās
erit instās. qz vtrāqz exponēs esset vera et cōposita fal-
sa qz sua vltis de terminis trāspōsitis esset falsa. **C** Sed
forte cōtra istū modū exponēdi arguit̄ p̄bādo qz aliqui
exclusiua est falsa et vtrāqz suarū exponētiū vera vel
ecōtra. qz ista cōsequētia nō valet. verū est p̄positio. et
nihil nō verū est p̄positio. igit̄ tantū verū est p̄positio.
qz aīns illius est verū et cōsequēs falsus ponēdo qz oīs
p̄positio vera sit aliqd et multe sint falsē q̄rum nulla sit
aliqd tūc est aīns verū. s. verū est p̄positio et nihil nō ve-
rū est p̄positio. et q̄ns est falsum. s. tantū verū est p̄posi-
tio qz nō oīs p̄positio est vera. **I**tem secūdo sic. nō sequit̄
tātū currēs curret. igit̄ currēs curret. et nihil nō currēs
curret qz aīns est in casu verū posito qz aliqd curret. qz
oē qd curret erit currēs. igit̄ tū currēs curret. patet ab
vlt̄ ad exclusiua de terminis trāspōsitis. et qz q̄ns sit
falsum patet qz cōtradictoriū secūde partis est verus. s.
aliqd nō currēs curret qz for. curret et for. est aliqd non
currēs. igit̄ aliqd nō currēs curret. patet cōsequētia et
ponit aīns. **I**tem tertio sic. nō sequit̄. tātū for. erit for. igit̄
tur for. erit for. et nihil nō for. erit for. qz aīns est verū po-
nendo qz for. sit et erit hō. qz oē qd erit for. erit for. igit̄
tātū for. erit for. p̄z q̄na ab vlt̄ ad exclusiua de termis
trāspōsitis. et qz q̄ns illius principalis cōsequētie sit fal-
sum arguitur qz cōdictoriū secūde partis est verū. s.
aliqd nō for. erit for. qz hoc erit for. demonstrādo vnam
partē for. que aliqui erit for. et hoc est aliqd nō for. igit̄
aliqd nō for. erit for. et aliud a for. erit for. **C** **I**tem quarto
sic. dato illo modo. exponēdi sequit̄ cū veris qz illa pro-
positio sit vera. anīps est. qz p̄cise sicut est illa signifi-
cat. ideo illa est vera. patet cōsequētia et aīns p̄bat. quia
p̄cise taliter q̄liter est illa significat igit̄ tē. patet q̄ntia
fatis et arguit aīns qz taliter q̄liter est illa significat. et nō
aliter q̄s taliter q̄liter est illa significat igit̄ p̄cise taliter
q̄liter est illa significat. p̄z q̄na et maior arguit qz anīps

esse ista significat. et anīps eē est taliter q̄liter est aut fal-
tim intelligit̄ esse taliter q̄liter est igit̄ taliter q̄liter est il-
la significat et minor etiā istius aīns arguit. s. nō aliter
q̄s taliter q̄liter est illa significat. qz si aliter q̄s taliter q̄li-
ter est illa significat. et p̄cise taliter esse q̄liter est possi-
biliter esse illa significat. igit̄ aliter esse q̄s possibiliter eē
illa significat. q̄ns falsum et cōsequētia tenet. qz in illa ali-
ter q̄s taliter q̄liter est illa significat ly taliter stat distri-
buiue. **I**tem q̄nto data ista cōpositione sequit̄ qz tātū
ens pōt intelligi capiēdo ly ens trāscēdenter. et per con-
sequēs p̄cise ens pōt significari. **E**t q̄nter sequit̄ vltra
qz p̄cise verū pōt significari capiēdo verū p̄o re ve-
ra. et q̄nter sequit̄ qz quacūqz p̄positione data que ali-
quid significat ipsa p̄cise verū significat. et per conse-
quēs nulla p̄positio falsum significat capiēdo falsum
pro termino prime intētionis. et sequit̄ vltra. qz falsum
nō pōt intelligi sicut nō ens nō pōt intelligi. **I**tem se-
xto. nō sequit̄ pater est et nihil nō pater est. igit̄ tātū pa-
ter est. qz q̄ns claudit cōtradictionē. et aīns nō claudit cō-
tradictionē sed est possibile qz deus pōt amichilare oē
aliud a deo. ponat igit̄ et sequit̄ qz pater est et nihil non
pater est. qz si aliquid nō pater esset maxime tūc foret
filius in diuinis. sed filius in diuinis nō est aliqd. nō pa-
ter. sed est illud qz est pater. filius enim nō est aliud ens
a parte neqz aliud. sed est alia persona. **I**tem septimo
nō sequit̄. aial albū est homo et nihil nō aial albū est ho-
mo. igit̄ tātū aial albū est hō. vt p̄z ponēdo qz aliqz hō
sit albus et quibet hō alter ab eo sit niger. tūc q̄ns est fal-
sum vt p̄z et aīns est verus. prima p̄s p̄z et secūda p̄bat
qz cōdictoriū eius est falsum. s. aliqd nō aial albū est hō
qz si aliqd nō aial albū est hō. igit̄ nō aial albū est hō. et
sequit̄. nō aial albū est hō. igit̄ albū nō aial est hō. q̄ns
est falsum et q̄na arguit qz in ante solus p̄mus terminus
est infinitus et nō illud totū. qz p̄tes noīs infiniti nō signifi-
cāt separe sicut neqz noīs finiti. p̄z et ex alio. qz ex nega-
tione et ex termino quē debet infinitare sit vnū nomen
cōpositū cuius p̄tes nō significāt separe. qd aut est adie-
ctiuū aut substantiuū. sed illi? cōplexi. nō aial albū. p̄tes
significāt separe et neqz est nomē adiectiuū neqz substan-
tiuū. igit̄ sequit̄ qz illud cōplexū nō est nomē infinitum.
Item oēs tales termini infiniti cōuertunt nō aial. nō
aial. sed oppositū huius sequit̄ ex respōsione igit̄ tē. p̄z
q̄na et minor arguit qz capiant̄ ille due p̄positiōes nō
aial albū est hō. et nō aial albū est homo. in quarū vna
subiectū totale infinitet vt admittit̄ ista respōsio et in il-
lā solū primus terminus sit infinitus. et sequit̄ qz nō con-
uertunt̄ prime p̄tes illorū subiectorū qz vis vniū illorū
terminorū trāsit sup suū adiectiuū et vis alterius non.
C onse quēs tū est falsus qz oppositū termini finiti. s. al
aial cōuertunt̄ et synonymi sūt et qcqd cōtradicit vni cō-
tradicit alteri. **I**tem octauo sic. nō sequit̄ tātū intellectus
a te est intellectus a te. igit̄ nihil nō intellectus a te est intel-
lectus a te. et hic arguit per regulā igit̄ tē. et qz nō sequit̄
tur. patet qz aīns est verū vt p̄z et q̄ns falsum nā nō intel-
lectus a te est intellectus a te. igit̄ tē. aīns p̄bat qz ille termi-
nus nō intellectus a te est intellectus a te et ille adēquate si-
gnificat nō intellectus a te igit̄ tē. maior patet qz tu scis
qz iste terminus non intellectus a te est cathegoremā.
Item de argumētū est de tali tū significatū est significa-

Tractatus

nam. probando quod non significatum sit significatum.

Pro istis tamen dicitur concedendo regulam. et dicitur quod illa consequentia non valet. verum est propositio. et nihil non verum est propositio. igitur tantum verum est propositio. et dicitur quod non bene sumitur ista negatiua exponens. sed debet sic sumi. nihil non verum. neque aliquid non verum sunt propositio. et tunc patet quod in casu dato secunda pars illarum est falsa. Unde aduertendum est ad subiectum exclusiue an supponat pro aliqua vna re an pro pluribus. et secundum hoc varia sumenda est exponens negatiua. Ideo tales consequentie non valent. quantitas continua est quantitas. nihil non quantitas continua est quantitas. igitur tantum quantitas continua est quantitas. sic non sequitur. a propositio de finit esse vera. et nihil non a definit esse verum. igitur tantum a propositio de finit esse verum. debet enim minor sic sumi. nihil non a neque aliqua non a definiunt esse vera. Sed ad secundum argumentum dicitur concedendo. et cum arguitur quod illa exponens negatiua est falsa in casu isto. quia eius oppositum est verum. aliquid non curreret. dicitur illa affirmatiua negando. et ad probationem dicitur negando argumentum. hoc curreret. et hoc est non curreret. igitur non curreret curreret. cuius causa est. quod illa curreret curreret. significat quod aliquid quod erit curreret curreret. et illa non curreret curreret. significat tenendo ly non infinite quod aliquid quod non erit curreret curreret. Unde quolibet propositio affirmatiua in qua subijciuntur terminus infinitus. et de eodem predicatur sibi oppositus terminus. est impossibilis. siue fuerit de presenti. siue de preterito. siue de futuro. Et eodem tracta etiam quolibet propositio affirmatiua. in qua subijciuntur terminus finitus. et predicatur terminus infinitus sibi oppositus est impossibilis. Et quolibet negatiua alicuius terminus opposita est necessaria. prima pars illius regule vera est. quacumque opinione data de ampliatione. Secunda pars etiam est vera. Ex quibus patet etiam quod tantum curreret potest currere. quod tantum illud quod potest esse curreret potest currere. ideo falsum est quod aliud a curreret potest currere. sicut falsum est quod aliud a vero erit verum imo nihil aliud quod verum erit verum et et nihil non verum erit verum. Et per hoc etiam dicitur ad tertiam formam. concedendo ipsam. et negatur quod aliud a for. erit for. admissio illo casu gratia argumenti. quod vel illa significat. quod aliud ab illo quod est vel erit for. erit for. vel solum significat. quod aliud ab illo quod erit for. erit for. sed siue sic siue sic illa est impossibilis. igitur et. et sic dicitur de tali. non for. erit for. quod vel illa significat quod non illud quod est vel erit for. erit for. vel quod non illud quod erit for. erit for. et utroque modo est falsa. igitur et. Ad quartam formam. cum arguitur quod ex illa cum veris assumptis sequitur ista esse vera. anrps est. negatur quia. et ad probationem cum arguitur. pisse sicut est illa propositio. anrps est. significat. igitur illa est vera. negatur quia. quia anrps est verum. eo quod pisse taliter qualiter est illa propositio significat. ut probatum est. secundum illam probationem. iuxta datam regulam exponendo. imo quicquid propositio de data. quod aliquoties est significat ista pisse sic est significat. ut ostendit infra. cum de vntate propositis agitur. Ad quintam cum inferitur. quod tunc est potest intelligi et tunc est potest intelligi. et quod tunc est potest intelligi. et quod pisse verum potest aliquid propositio significare capiendum verum putat conuenit. cum ly. aliquid. et ly. et. Sed negatur illa quod tunc est potest intelligi. quod illa significat. quod tunc illud quod potest et est potest

intelligi eo. quod ly. et supponit solum respectu huiusmodi verbi. potest. a quo accipit supponere. et non respectu illius verbi infiniti in telligi. quod si supponeret respectu illius verbi infiniti. et non respectu verbi principalis. foret illa falsa. anrps potest et. quod ly. anrps supponeret respectu illius verbi infiniti. et non respectu principalis. p co quod est. Et ideo sunt tales falsae. chimera potest intelligi. et aliquid istas quod fuit potest fuisse. Et si anrps quod non tunc est potest intelligi. et intelligere. quod populum potest intellectus intelligere. quod non aliquid. igitur sequitur quod aliud vel alia ab etc. potest intelligi. et intelligere. igitur non tunc est potest intelligi. et intelligere. quod negando primum anrps. quod populum potest intelligi. et intelligere. quod non aliquid. quod populus nec est aliquid nec est non aliquid. et est aliquid l' non aliquid. negat et ulterius ista quia. alia ab etc. potest intelligi. et intelligere. igitur non tunc est potest intelligi. et intelligere. sic non sequitur. duo homines currunt. igitur non pisse vnus homo currit. Ad sextam dicitur concedendo istam quia. pisse et. nihil non pisse. igitur tunc pisse. et dicitur quod sic anrps est possibile. sic et quia. et non dictione claudens. Et si anrps quod illud quia implicat dictione. quod sequitur tunc pisse. igitur pisse. et ultra pisse. igitur filius vel filia est. et ultra. igitur aliud a pisse est negat ultima quia. et forte dicitur. quod illa tunc pisse. et sic exponit. pisse. et nihil aliud a pisse. neque aliquis alius a pisse est. igitur tunc pisse. Et ista responsio concedit propositum. quod adhuc in illo casu verum est quod nihil aliud a pisse. neque aliquis alius a pisse. et quod filius non est aliud a pisse. neque alius a pisse. quod si filius est alius a pisse. igitur vel est alia res a pisse. vel est alius a pisse. vel alius pisse a pisse quod quodlibet est falsum. et quia patet. quia nullum aliud substantiuum illius adiectiuum alius potest ibi rationabiliter intelligi. Ad aliud dicitur negando istam quia. aial albi est homo. et nihil non aial albus est homo. igitur tunc aial albi est homo. neque ibi anrps a copulatiua exponente ad suam oppositam. sed debet minor sic sumi. nihil quod non est aial albus est homo. et hoc generaliter. verum est quod negatiua debet sic sumi quod subiectum exclusiue non potest totaliter infinitari per vnicam negationem oppositam. si quod subiectum est completum. Et propter hoc non valet quia ista. tunc verum vel falsum est propositio. igitur verum vel falsum est propositio. et nihil non verum vel falsum est propositio. posito enim quod aliquid propositio falsa sit aliquid est anrps verum. et quia falsum. quod aliquid non verum vel falsum est propositio. quod non verum puta propositio falsa. que prius posita est et aliquid. est propositio. et est non verum. igitur non verum vel falsum est propositio quia pisse. quod negatio infinitas non cadit super secundam partem illius distincti. et exponens negatiua illius exclusiue debet sic sumi nihil quod non est verum vel falsum est propositio. neque aliquid que non sunt verum vel falsum sunt propositio. Ad octauum dicitur infra.

Sed interea dubium est. verum ab vltima affirmatiua ad exclusiuam d' terminatram positis sit formalis quia. et anrps quod non. Ad primo. quod non sequitur tunc falsum est propositio vniuersalis. igitur ois propositio vniuersalis est falsa. quod in casu est anrps verum. et quia falsum posito quod ista quia sit et nulla alia propositio ab ista vel ei pre sit. anrps tunc est verum exponenti ipm. et quia falsum: quod se destruit. Et non sequitur. tunc due aie sunt in for. et platone. igitur oia entia in for. et platone sunt due aie. quod quia est falsum. et anrps est verum. quod due aie sunt in for. et platone. et non plures quod due aies sunt in for. et platone. igitur tunc due aie sunt in for. et platone. Ideo dicitur forte quod non valet quia ab exclusiua ad vniuersalem de terminis transpositis in numero plurali. et ideo non valet quia ista. quod est in illo numero

De exclusiua

CS3 3 arguit qd ista sit bda. qz ams ei? e impossibile. qz sequit. tñ due aie sūt in for. i platone. igr tñ duo entia indiuisibilia sunt i for. i platone. qñ p3 ab inferio ri ad supiori? affirmatiue a pre sub i vtriqz subo addita dictōe exclusiua sic seqt. tñ tres homines currūt. igr tñ tria aialia currūt. qñs est impole. igr tñ. **C** Itē tertio sic aliq est exclusiua: cui non pōt sua vlls corrndere. igr tñ tē. p3 qñs: tñs arguit de istis. tñ aial ē for. pccitē sicut ē significat aliq ppositio. Et similit aliq est vniuer salis cui non pōt corrndere sua exclusiua. vt p3 de istis. icipit ois hō ē for. pmitit ois denari? tñ sic de alijs. q. cūqz. n. datur. aut non erit vlls: aut erit falsa exclusiua existēte vera vel e contra. **C** Itē qro non sequit oē qd pōt ē fili? tñ pōt ē rex. igr tñ rex pōt ē filius tuus. qz conseqns ē falsum: qz non rex pōt ē fili? tuus. qz de scō non rex erit fili? tuus. igr non rex pōt ē fili? tuus. **C** Itē filius tuus pōt ē non rex. igr nō rex pōt ē filius tuus. **C** Item qnto non sequit ois hō ē aial. igr tñ oē aial ē homo. tñ hic arguitur ab vniuersali ad suā exclusiua. igr tñ tē. S3 forte dī q illa nō est sua exclusiua de termi nis trāspōitis. S3 cōtra ista exclusiua bz aliqz vniuer salē tñ nō aliā qz ista. qz si hēt aliā maxime hēret istam ois homo est oē aial. S3 cōtra plus ē pōcatum in vni uersali ista qz sit subm in illa exclusiua. igr illa non est vniuersalis ista? exclusiue. p3 qñs: tñ arguitur ams. qz i il la vniuersali predicatū ē illud totū oē aial: tñ illa exclu siua subm ē solum ly animal. **C** Item sexto nō sequit ois hō pter for. currit. igr tñ currēs ē hō pter for. ams. n. ē vey in casu tñs falsum. qz ex qñte sequit qz for. nō sit hō. quod nō sequit ex aite. **C** Item septimo non sequit tñ hōis ē asinus. igr ois asinus est hōis. tñ arguitur ab exclusiua ad vniuersalē. igr tñ p3 qñs aial cū minori tñ pbatat maior. qz pōtat qz nullus sit asinus nisi hōis. tñ sit aliqz asin? q nullus sit. tñc est qñs falsū tñ qñs vey. qz hōis est asinus tñ nulli? non hōis ē asinus. **C** S3 forte dī q ista qñs non valet. qz arguit i obliqz: tñ arguendo ab exclusiua ad vniuersalē i obliqz non o3 qñam valere. **C** S3 3 arguitur qz ams ista? qñte i casu dato sit falsū. qz ly asinus. aut ē predicatum: aut se t3 ex pre subiecti. S3 si ē predicatū: tñc stat distributue: tñ sequit tñ hōis ē asinus: S3 a. est asinus. igr tñ hōis ē a. qñs p3 a supiori distributo cū debita qñtā ad summ iser? tñ qñs ē falsum. ē. n. a. vt pono asin? q nō ē alieni? hōis. **C** Itē i illa ppōe tñ hōis ē asin? ly hōis nō pōt red dē suppositū illi vbo ē. igr requit alē tñm? ad reddēduz suppositū sibi. tñ si sic seqt qz ly asin? se t3 ex pre sub i. S3 forte dī qz i illa. tñ hōis ē asin? ly hōis nō ē totale s3z s3 itellr ly ens tñ s3ctus qz tñ ens hōis ē asin? **C** S3 3. il la ē qgrua tñ pfecta. igr nihil o3 pl? itelligē ad dādū sup positū illi. **C** Itē pari rōe si i illa itelligē tñ ens ēt pos set itelligi tñ pcedi illa hōis ē. qz i ea itellr ly ens. **C** Itē dato qz itelligat ly ens. illa ē falsa i casu illo sicut qñs. **C** Si āt t3 se ex pre sub i ly asinus. tñc ista ē falsa. tñ est sensus qz tñm hōis asin? est. qd ē falsum. qz aliquid non hōis asin? ē. pccupponit. n. ista rñsio qz subiectū adeqū illius sit ly hominis asin? **C** S3 adhuc forte di citur qz totum illud est subm: S3 non sit exclusio. nisi op positōrum istius obliq hominis. i. S3 tunc p3 qz ibi nō arguitur ab exclusiua ad suā vniuersalem. qz antecedei e non ē exclusiua. ad hoc. n. qz sit exclusiua de qz in

tendimus. tñ qz d3 iserri vniuersalis de termis trāspo sitis requit qz fiat exclusio oppositor total sub i respe ctu totalis predicator. vnde i ista pēse i ista domo currēs ē homo. si fiat exclusio oppositorū illi? obliqui soluz nō isertur ex ea illa ois. homo ē i illa domo currens. qz an tecedēs est vey: tñs falsum in casu. exponitur. n. ante cedens sic. in ista domo currens est homo: tñ nullibi ali bi qz in ista domo currens ē homo. S3 si d3 iserri op3 exclusiōem cadere super totū subm. **C** Itē vltimo ad pncipale. talis omnis homo pter for. currit. tñ similes non hēt exclusiua de termis trāspōitis. igr nō ge neralr ab exclusiua ad suā vllm valet qñs.

Oppositum tamē arguitur. qz ab exclusi ua ad suas exponētes est bo num argumentum. tñ ab illis exponētibus ad suas con uertētes ē bonum argumentū: S3 iste cōuertentes sunt exponētes vlls tñ ab ill ad vniuersalē valet qñs. igr ab ista exclusiua ad suā vniuersalē. tāquā a pmo ad vlti mū valet qñs. verbi grā. sequit tñm animal currit. igr aial currit. tñ nihil non animal currit. tñ sequit con uertendo vtrāqz ptem qñtis. igr tñ currens est animal. tñ nullū currens est non aial ex quo sequit qz oē currens est aial tāquam ab exponētibus ad expositam. igr a pmo ad vltimum: si tñ aial currit oē currēs est aial.

Ideo dī ad dubium qz arguendo mere affirmatiua in singulari numero qd vlls per hoc signum oē vel per sibi equalens nō com plicato sibi alio signo vel termino: vnde ppositio capi at aliā deuotionem: aut pbanonem. sicut est excepti ua: aut exclusiua: aut hōi valet qñs ab suā exclusiua tñ tā subo qz pōcatō exmibus termis cōibus. **C** In numero aut plurali valet qñs ab vll ad suā exclusiua m itelligendo vt prius tñ non. **C** Tñ bñ sequit oēs homi nes currūt. igr tñ currētia sūt hōies: S3 nō ē forma liter sequit. qz nō valet iste qñtic. tñ duodeci sūt aposto li dī. igr oēs apli dī sūt duodeci. tñ qñqz sūt vllia. igr oia vllia sūt qñqz. tñ cā ē. qz exclusiua i numero plurali affir matiua bz duas cās vntatis. qz vna ē grā alicutatis tñ alia ē grā plicatis. vbi. g. tñ duodeci sūt apli dī alio illoz duoz mōz vificari pōt. duodeci sūt apli dī. tñ nulla nō duodeci sūt apli dī. vel sic. duodeci sūt apli dī. tñ plu ra qz duodeci sūt apostoli dī. **C** Tñ talis ppō exclusiua i numero plurali nō d3 exponi. qz ppō expōmbil copula tiue significat. tñ nō vificatur distinctiue tñ ab exposita ad qñlibz suaz exponētū ē bonū argumētū formale: S3 tal ppō neqz vificatur copulatiue. neqz ab illa exclusiua ad quālibz exponētū valet qñs. quertitur. n. cū tali vlti etiuā cuius qñlibz ps pncipal ē vna copulatiua. igr tñ. ex tñc ad pmo ar? dicitur i tractatu insolubiliū. **C** Ad sm ar? iā ē dcm qz nō valet i numero plurali ab exclusiua ad vltz de emis trāspōitis formali. **C** Itē tñ illa qñs va let de mā. qz ams ē ipole. qz sequit vt ibi dcm ē. tñ due aie sūt i for. i platone. igr tñ duo indiuisibilia sunt i for. i platone. qñs falsū. qz plura qz sunt duo indiuisibilia sunt i for. i platone. qz nulle pres sunt i for. i platone qz sunt pla entia qz duo indiuisibilia. **C** S3 forte dī qz nō bñ sūt ista mior negatiua. n. plura entia qz duo indiuisibilia sunt i for. i platone. S3 d3 sumi sic. n. plura indiuisibilia qz duo indiuisibilia sūt i for. i platone. Et ita dī ē qz illa tā tuz tres hōies currunt. vificatur p talem copulatiua m

Tractat⁹

tres homines currunt verificat per talem copulatiua
tres hoies currunt ⁊ nō plures q̄s tres homines currunt.
Sed extra arguit q̄ ista copulatiua nō est sufficiens ad
veritatē istius exclusiue ponēdo q̄ nō plures hoies q̄s
tres currunt ⁊ currant alia animalia ab aliquibus illo
rum triū. tunc ista copulatiua ē vera. tres hoies currunt.
⁊ nō plures q̄s tres hoies currunt. ⁊ ista exclusiua ē falsa.
q̄ sequi. tām tres hoies currunt. igitur tū tria aialia cur
runt. q̄ia p̄z p̄ regulā allegatā. i. ab inferiori ad suū supe
rius dictione exclusiua addita subiectis argumentū bo
nū ⁊ p̄ns ē falsū: q̄ sequitur p̄ rēpōsiones q̄ nulla alia a
trib⁹ aialibus currunt aut q̄ nō plura aialia q̄s tria aia
lia currunt. quoz vtrūq̄ ē falsū. Ideo dī q̄ ista. tantū
tres hoies currunt. sic verificatur distinctiue. tres hoies
currunt ⁊ nō plā q̄s tres hoies currunt. vel tres hoies cur
runt. ⁊ nulla nō tres hoies currunt. Ex q̄bus p̄z istas fore
vas. tū duo apli sunt apli dei. tantū tres sunt apli dei.
⁊ etiam tantū tres apli sunt apli dei. ⁊ tū duo apli dei
sunt in rex natura. q̄nis duodeci sunt apli dei. ⁊ sicut p̄
cise vnus ē apostolus dei ita mille sunt apostoli dei. l̄z n̄
sunt nisi duodeci apli dei. Ad tertium dī q̄ p̄cludit.
multe. n. sunt vniuersales q̄ non possunt h̄re exclusiuas
de terminis similibus neq̄ p̄p̄inquis. ⁊ cōtra aliq̄ ex
clusiue nō habēt vlēs sic tales. infinitis finia sunt plura.
frequēter tamē accidit q̄ l̄z vlēs nō possit h̄re exclusiua
de terminis cōsimilibus tamē aliqua cōuertibilis ex ter
minis alijs cōposita pōt habere exclusiua. Sed adhuc
generaliter nō est hoc ver⁹: sed ad iueniendū tales vlēs
nō ōz tps terere p̄pter veritatē regule ampliandā. vñ
regulā nō inuenta ē nisi p̄o vl̄ibus habētib⁹ exponen
tes que sunt cōuerse aut cōuertentes exponētū exclusiua
rum: vt supra tactū fuit in p̄batione dubij. Verū tamē
ista p̄positio. p̄cise sicut ē significat aliqua p̄positio nō
ē exclusiua: q̄ nō sit exclusio ab oppositis subiecti. vñ i
ista. p̄cise sicut ē aliq̄ p̄positio significat. l̄y p̄p̄o est t̄z se a
parte sub̄i: ⁊ si cēt exclusiua cēt sēsus q̄ p̄cise aliq̄ p̄p̄o
sicut ē significat: ⁊ tūc manifeste ista pōt h̄re vniuersalē:
sed in hac p̄p̄ōne. p̄cise sicut ē significat aliq̄ p̄p̄o. exclu
sio nō cadit supra subiectū: sed solū supra predicatū: ⁊ iō
nō valet q̄ntia ista. p̄cise sicut ē significat aliq̄ p̄positio.
igitur ois p̄positio ē vera. neq̄ illud argumentū valet.
p̄cise sicut ē significat ois p̄positio. igitur aliq̄ p̄positio
ē vera. p̄z ex dictis multiplici rōne supra. Ad quartū
dicī cōcedendo q̄iam ⁊ cōsequēs. i. tantū rex pōt cē si
lius tu⁹. ⁊ negat istud argumētū nō rex. erit filius tuus
igī nō rex pōt cē filius tuus. ab esse enī ad posse. cuz ter
mino includēte distributionē nō valet q̄ia. ⁊ ita etiā ne
gatur q̄ fili⁹ tu⁹ pōt cē nō rex. q̄ sequitur q̄ filius tu⁹ pōt
cē aliquid qd nō pōt cē rex. Ad quintū negat ista cō
sequētia. ois hō ē animal. igitur tantū oē animal ē hō. ⁊
dicitur q̄ vlēs istius q̄ntis ē ista. ois homo ē omne aial:
⁊ cum arguitur q̄ nō: q̄ plus p̄dicatur in vniuersali q̄s
subiectat in exclusiua. dicitur illud negādo: q̄ signum
vniuersale vl̄r sumptū nō ē pars extremi. Ad sextū
negat cōsequētia ista. ois homo p̄ter fortes currit. igī
tantū currens ē hō p̄ter fortē: sed si aliqua exclusiua ōz
iferrī ex ista talis iferenda ē. igitur tantum currens p̄ter
fortē ē homo: ⁊ cā ē quia p̄ extra capta non regit a no
mine vel a p̄positione: sed a verbo. vnde in ista. ois ho

mo p̄ter fortē. p̄cise l̄y homo ē subiectū. Sed de
isto magis videbit̄ infra. Ad septimū dī illam conse
quentiā dubitando. tantū hominis ē asinus. igitur ois
asinus est hominis. si enī antecedēs sit p̄positio exclu
siua sic significādo est antecedēs ip̄osibile. si at exclusio
cadat sup̄ partem solū subiecti ⁊ nō sit p̄positio exclusi
ua tunc nō requirit̄ istam vniuersalē: sed siue vno modo
siue alio capiat̄ l̄y tantū nō arguit̄. ibi ab exclusiua ad
suam vniuersalem de terminis transpositis. Ad vl
timū dicitur q̄ probat̄ verum.

Aliud icidit dubiū vñ ista sit possibilis. tantum
exclusum est exclusum. Et arguit q̄ sic.
q̄ de facto ē vera eo q̄ oē exclusum ē exclusum. igitur
tantū exclusus ē exclusus. cōsequētia patet. ab vniuersali
ad exclusiua de terminis trāsp̄osis. ⁊ aī ē ver⁹ posito
q̄ aliqd sit exclusum ab aliquo actu vel ab aliquo cōti
nente. Secūdo sic. exclusum ē exclusum ⁊ nihil non
exclusum ē exclusum. igitur tantū exclusum ē exclusum
q̄ia p̄z ab exponētibus ad expositas. Tertio sic. pōt
cē q̄ tantū exclusus sit exclusus. ⁊ illa sic significat. igitur
illa ē possibilis. p̄z q̄ia. ⁊ aī p̄batur. ita erit q̄ tantū
exclusum ē exclusum. igitur pōt cē q̄ tantū exclusum sit
exclusum: p̄z q̄ntia. ⁊ aī p̄batur ponendo q̄ cras nō
erit alia exclusiua alia ab ista vel eius p̄te. tantū homo
currit. ⁊ q̄ illa erit cras sic significādo. ⁊ ponitur q̄ solū
illud dicatur exclusum qd ē exclusū p̄ dictionē exclusiua
tunc p̄z q̄ cras erit ita q̄ tantū exclusum ē exclusum. q̄
cras erit ita q̄ solū illud ē exclusum qd erit exclusus p̄ il
lam exclusiua: q̄ hec exclusiua nō erit tunc. tū exclu
sum est exclusus. igī tūc erit ita q̄ tū exclusum est exclu
sum. patet cōsequētia ⁊ aī ex casu. ergo ⁊ c.

Oppositum tamen arguitur pone
do q̄ solum id
sit exclusus qd ē exclusum p̄ dictionē exclusiua sic q̄ oē
qd non continet̄ sub subiecto exclusiue sit exclusus. ⁊ oē
qd continetur sit inclusus. ⁊ sit illa sic significando. tan
tum exclusum ē exclusus. isto posito sequitur q̄ quocunq̄
dato ip̄m ē exclusum ⁊ nō exclusus. de for. enī arguit q̄
ip̄e sit exclusus ⁊ nō exclusus. si enī for. dicatur cē exclu
sus illo casu sequitur. tunc fortes est exclusus. igī nō cō
tinetur sub subiecto exclusiue. arguitur sic sic. for. nō cō
tinetur sub subiecto exclusiue. igitur subiectum exclusi
ue non predicatur de forte. ⁊ si sic igitur for. non ē exclu
sus. Si dicitur qd for. non est exclusus arguitur pro
bando q̄ fortes sit exclusus. quia omne qd non conti
netur sub subiecto exclusiue est exclusus. fortes est aliqd
quod non continetur sub subiecto exclusiue. igitur for. ē
exclusus. Vel breuius arguitur sic. in isto casu vel for. ē
exclusus aut non est exclusus. si non est exclusus. igitur
non continetur sub subiecto exclusiue istius. sed omne
q̄ non continetur sub subiecto exclusiue est exclusum
igitur fortes est exclusus. Ideo si concedatur q̄ for
tes sit exclusus arguitur q̄ fortes continetur sub subie
cto istius exclusiue: ⁊ per consequens non est exclusus.

Ideo dicitur ad dubium concedendo
immo necessarium de virtute sermonis: quia necessa
rio multa ⁊ multa sunt exclusa: licet nulla exclusiua sit:
sed capiēdo istum terminum exclusum solum. p̄ illo

De exclusiuis

qđ excluditur per dictionem exclusiua dicitur qđ ipsa est possibilis: sed nō potest esse vera sic significādo ipsa omni exclusiua erit. Unde forte eras erit ita qđ tñ exclusum est exclusū sicut ponebat in argumēto. Et ad casum positū cōtra dubiū dī ipm negādo. vnde pōt ēē qđ ista sic significādo sit nō alia ab ista exclusiua vltius parte: sed non est possibile qđ per illā aliqd excludat vel includat. vnde possibile est qđ tantū exclusum ē exclusū per exclusiua que nō est ista: sed qđ tantū exclusum sit exclusum per istā exclusiua existentē solā in nūdo. tāntū exclusum est exclusū. sic pōtē significāte hāctūo sequitur. ideo tē. In illo aut casu non est verū qđ omne qđ nō ē tñ sub subiecto exclusum est exclusum. neq; est admittendū cū alijs ibi positū. Cū ad hoc qđ aliqua sit exclusiua nō oportet in illa aliqd includi sicut in ista. tantū chymera est chymera. neq; aliqd excludi sicut in ista. tantū ens est ens. neq; oportet aliqd includi vel excludi sicut in ista. tantū exclusum est exclusū. Et licet ista sit possibilis tamē ista nō pōt ēē vera sic significādo. Unde non valet hoc argumētū a b. ppositiones querūtū. a. a. ppositio pōt ēē vera sic significādo. igit b. pōt esse verū sic significādo. sicut patet de istis. for. nō demonstrat. et hoc nō demonstrat demonstrato forte. Sed forte adhuc arguit qđ ista sit impossibilis. qđ sequitur. tantū exclusum est exclusum. igit exclusum est. et sequitur. exclusum est. igit nō pōtē in exclusiua est. et cōtra. aliqd nō pōtē in exclusiua est. igit aliqd exclusum est. et quocūq; dato in isto casu sequitur hāctūo. Itē ponat qđ cū ista exclusiua sit etiā ista. tñ aīn? currit. et sequitur. qđ aliqd est exclusū ab illa. tñ aīn? currit. hīs est falsum. qđ quocūq; dato sequitur qđ ipz nō sit exclusū. Ad pmiū dī negādo istā pñā. nō pōtē sub ista exclusiua est. igit exclusum est. l3 bene valeat cōtra. Ad scđz dī qđ in isto casu nihil est exclusum. qđ non est possibile aliqd ēē exclusum ista exclusiua existente sic significādo. tñ exclusum est exclusum. l3 bene sit possibile aliqd ēē exclusum in alia exclusiua ab ista tē.

Occurrit dubiū an ista pñā valeat. tñ substantia nō est accēs. et substantia est aliqd. igit tantū aliqd nō est accēs. et arguit qđ sic. qđ ibi arguit ab inferiori ad suū superius negatione postposita cū debita pstantia. ideo pñā est bona. Cēdo sic. hāctūo istius istius cōsequētie repugnat aīn eiūsdē. igit illa pñā est bona. pbat aīn. qđ ista repugnat tñ substantia nō est accēs. et substantia est aliqd. et nō tñ aliqd non est accēs. qđ sequitur nō tantū aliqd non est accēs. igit tñ omne aliqd est accēs. hīs est impossibile. et pñā patet. qđ negatio pposita et postposita egpollēt subalterno suo. Cērtio si ista pñā nō valet similiter nō valet illa. tñ substantia nō est accēs. et oīs substantia est aliqd. igit tñ aliqd nō est accēs. hīs est falsum. qđ est syllogismus i qnto tertie. Quarto sic. antecedēs istius pñā est impossibile. et ista pñā est denotata a l3 si vel igit significās ex cōpositione suoz terminoz. igit ista est bona. patet pñā. et antecedēs pbat. qđ cōradictoriū antecedētis istius pñā est necessariū. f. nō tantū substantia nō est accēs. qđ chymera nō est accēs. et chymera nō est substantia. igit qđ nō est substantia nō est accēs. patet pñā. et aīn est necessariū. igit et hīs. et sequitur vltia. qđ non est

substantia non est accēs. igitur non tantū substantia nō est accēs. patet pñā. et antecedens est necessariū. igit et hīs est necessariū. qđ est oppositū pme partis antecedētis principalis consequētie.

Oppositum tñ arguit. qđ istius pñā aīn ē verū. et hīs falsum et impossibile. igit ista pñā nō valet. qđ enim antecedēs istius pñā sit verū patet. qđ substantia nō est accēs. et omne nō substantia est accēs. igitur tantū substantia nō est accēs. et cōsequēs est impossibile: qđ sequitur tantū aliqd nō est accēs. igitur omne nō aliqd est accēs. cōsequētia patet. qđ cōsequēs cōuertit cum exponēte vna istius aīn.

Ad dubium. qđ antecedēs ipius est verū et cōsequēs falsum. vt argumētū probat. antecedēs enī et consequēs istius cōsequētie expōnūtū per copulatiuas quaz due partes sunt affirmatiue. qđ tam antecedēs qđ consequens sunt exclusiue non mere negative. Et ad pmiū argumētū cōarguitur. qđ ista sit bona consequētia. qđ arguitur ab inferiori ad suū superius cū substantia subiecti tē. dicitur qđ ista regula nō esse dicit nisi qđ ab inferiori simpliciter sumpto ad suū superius simpliciter sumptum valet consequētia. Unde licet sequatur. substantia nō est accēs. et omnis substantia ē aliqd. igitur aliqd nō est accēs. simpliciter sumpto inferiori et superiori. nō tamē oportet valere cōsequētiā ab inferiori ad suū superius sibi cōiūgēdo dictionē exclusiua sicut etiā non sequitur. tu incipis esse albus. igit tu incipis ēē coloratus. Et sic etiā dicitur ista non esse in qnto tertie. tantū substantia nō est accēs. et oīs substantia ē aliqd. igit tantū aliqd non est accēs. sed ad cōcludēdū in isto modo oportet deponere dictionē exclusiua.

Ad secundū cum arguitur qđ oppositū consequētis istius repugnat antecedēti eiūsdē: dicitur illud negādo. vnde illa est necessaria et stans cum isto antecedēte. nō tantū aliqd non est accēs. Et dicitur vltius negando consequētiā cum arguit non tantū aliqd nō ē accēs. igitur tantū omne aliqd vel tantū omne ens ē accēs. Et ad regulā allegatā dicit istam nō tenere generaliter in exclusiuis. neq; generaliter tenet i exceptiuis. vnde nō sequitur. nō nullus homo preter for. est asinus. igitur aliquis homo. pter for. est asinus. fallit etiā ista in insolubilibus. Ad quartū dī negādo qđ antecedēs istius dubij sit impossibile et dicit qđ cōradictoriū eius est falsum. f. non tantū substantia non ē accēs. et cū arguitur. qđ non ē substantia non ē accēs. igitur non tantū substantia non ē accēs. negat antecedens. et negatur ista consequētia. chymera non ē accēs. et chymera non ē suba. igit qđ non ē suba non ē accēs. aīn. n. ē verū. et hīs falsū. qđ oē qđ non ē suba ē accēs.

Queritur inde an exclusiua sit q̄sta et arguit qđ nō. qđ tñ sequitur qđ pñā foret simul vera et subcōtraria falsa. vt tñ hō ē aīal. et tñ hō nō ē aīal. iste subcōtrarie sunt simul falsę et sue subaltine simul vere q̄ sunt hīs. f. non tantū hō ē aīal. et nō tñ hō nō ē aīal. igit hīs vere. Cēdo si sit q̄sta sequitur qđ aliqua indefinita vera cuius q̄libet singularis ē falsa vt tñ aīal ē hō. Cērtio sequitur qđ a singularibus sufficēter enumeratis ad suā vniuersalē non valet pñā. vñ

Tractatus

non sequitur. non tantum hoc animal est homo. neq;
tantum hoc aial est homo. & sic de alijs. igit non tantum aial
est homo. Quarto isto dato sequitur qd duo contraria sunt
mere negativa. & duo subcontraria aliquid ponere & neu-
trum esse mere negativum. Quidam qd per idem exceptione cent
qste & tunc sequitur duorum contrariorum quodlibet aliquid ponere &
duo subcontraria esse mere negativa. p3 pma gna. de istis. qd
libz hō. pter sor. currit. null' hō pter sor. currit. & p3 scda
de istis non quilibet hō. pter sor. currit. nō nullus hō
pter sor. currit. C Oppositū arguit. qd ista est definita.
tantum animal est homo. qd in ea subijciuntur terminus
communis &c. C Itē ista consequentia est in darij. ois hō
currit. tantum risibile est hō. igit risibile currit. igit vtraq;
premissarū est qsta. C Ad dubiū dicitur ipsum concedēdo
& conceduntur conclusiones ibi illate.

C De probatione propositionis exceptione.

Am excepti

uas expo-
namus p-
mittētes primo qd exceptione affirmatiua est extra captio partis subiectine aut partis in modo a suo toto. Ex qua suppositioe ulterius patet. qd ad hoc qd exceptione sit vera oportet partē extra captā verificari de subiecto exceptione & cōtra. Ex quibus patet qd ista gna valet. omne animal aliud a lapide currit. & lapis nō currit. igit omne aial pter lapidē currit. Sicut neq;
ista. nullus homo differēs ab asino currit. & asinus currit. igitur nullus homo pter asinū currit. asinus enim ē
ver. & gns falsum. qd per gns pme gne denotatur esse
exceptionē lapidis ab aiali que non ē. ideo gns ē falsū.
Ideo forte dicit qd ista. omne aial pter lapidē currit.
sic exponit. omne animal aliud a lapide currit. & lapis
nō currit. & lapis ē animal. igitur omne animal pter
lapidē currit. Sed cōtra. qd non sequitur. ois homo p-
ter sor. currit. igitur ois homo differēs a sor. currit. &
sor. non currit. & sor. erit homo. igit ista copulatiua que
est gns non sufficienter exponit illud antecedēs. Et qd
ista gna nō valeat arguit ponēdo qd sor. non currit. &
sor. erit aliquādo quādo nō erit alter homo ab eo. & ois
homo non sor. currit. tūc est antecedens ver. s. omnis
homo pter sor. currit. qd tantū sor. erit homo nō cur-
rens. & pars prima gntis est falsa. qd nullus erit homo
alius a sor. Similiter non sequitur. nullus homo alius
a sor. currit. & sor. currit. & sor. erit homo. igitur nullus
homo pter sor. currit. ponatur. n. qd sor. currit. quā-
do non erit alter homo ab eo: & postq; sor. erit corrupe-
current homines multi. & patet qd antecedens est ver. &
gns falsum. qd sequitur nullus homo pter sor. currit. igit
tūc sor. erit homo qui currit. seu aliquis homo currens.
Ideo dicit qd exceptione ppositio. vt talis quilibet homo
pter sor. currit. exponit sic. quilibet homo nō sor. currit. &
sor. nō currit. & sor. erit homo. igitur quilibet homo p-
ter sor. currit. Similiter de presenti. & de preterito. tenet
gna. Ex quo & ex pcedētibz patet qd vniuersalis affir-
mativa de hō ois isert exclusiua de terminis trāspōsitis
& exclusiua isert exceptionē negativā. vñ bñ seqt. oē aial
currit. igit tūc currens ē aial. & sequitur vltra. tūc currens ē
aial. igit nūll' pter currens est aial & cōtra.

Sed contra arguit. isto mō exponēdi da-
to sequitur qd in casu ista foret ve-
ra. quilibet hō pter sor. currit. ponat. n. qd sunt multi ho-
mines quorū quilibet alius a sor. currat. & nullus hō quie-
scat nisi sor. tūc sequitur cū alijs veris. qd ista est vera. qli-
bet hō pter sor. currit. Sed arguit qd nō. qd quilibet singu-
laris istius vniuersalis est falsa. puta quilibet talis. iste hō
pter sor. currit. igit sor. ē iste hō. gns falsum. demitetur
n. plato. per ly. iste. & p3 gna. ista per suppositionē po-
sitā supra. Sed forte dicit qd tales iste hō pter sor. cur-
rit. nō est ppositio vel forte dicitur qd nō est exceptiua.
Sed primū illorū ē falsum. qd est oratio pfecta idicatiua
pfectū generās sensum in animo audientis. igit ē ppo-
sitiō. C Itē ista habet subiectū pdicatum & copulā. & alia
ad ppositionē caribegoricā requirita. igit &c. Itēq; secun-
dū ē ver. qd in ista ppositione. iste homo pter sor. currit.
ly pter tam bene tenet exceptionē qd in ista. ois homo p-
ter sor. currit. cum vniuerse & eodē modo significet di-
ctio in illa vniuersali & i illa singulari vt primo. ideo se-
quit qd tam exceptiua ē ista singularis qd ista vniuer-
salis & tam ppositio licet nō tam vera. C Itē si ois homo
pter sor. currit. & plato ē homo. igit plato pter sor. cur-
rit. gns ē impossibile. qd per modū exponēdi superius po-
sitū & per suppositiones superius positas sequitur qd plato
sit sor. Sed forte huic dicit qd iste non ē bonus syllogis-
mus. qd plus subijciunt in maiori qd predicantur i minori.
Sed gna. qd in ista. aliquis homo pter sor. currit. ly
sor. non tenet se ex parte subiecti: qd nō potest regi ab il-
la ppositione pter. neq; ab illo termino homo: vt pa-
ter exercitato in materia grāmaticē. ideo regit ab isto
verbo currit. ex parte post. igit &c. C Itē si ois hō pter
sor. currit. igit homo pter sor. currit. & nūll' est hō. pter
sor. nō currens. tenet gna ab exponētibz ad suā expo-
sitā. sic enim ista debet exponi. qd pbatō debet fieri a p-
mo termino. pbabili aut saltē aliqua diuersitatis ratio
foret quare in illa. ois homo currit. & non in ista. ois hō
pter sor. currit. que rō nō videt. ista igit gna p3 ab expo-
sita ad suas exponētes & secūda p3 gntis est falsa qd ali-
quid est hō qd nō pter sor. est currens. puta plato. C Itē
neq; iste homo pter sor. currit. in dato casu neq; iste &
sic de alijs. igit nullus homo pter sor. currit p3 gna a
singularibus sufficienter enumeratis ad suā vlem & aīis
est verū. igit & gns. igit alia est falsa. s. quilibet hō pter
sor. currit. C Itē dato isto modo exponēdi valeret
hoc argumentū: nullus homo nō aial currit. & animal
currit. & animal est homo. igit nullus homo pter ani-
mal currit. Similiter valeret id. nullus homo nō albus
currit. & album currit. & album est homo. igitur nullus
homo pter aliquod album currit. sed consequens est
falsum qd aliqua talium consequentiarum valet. istud
enim consequēs est impossibile. per ipsum enim denotat
exceptionē esse superioris de inferiori que esse non pot.
C Item sic isto modo exponēdi dato cum alijs veris
sequitur qd hec est falsa. omnis homo pter asinū cur-
rit. posito qd quilibet homo currat. sed consequens est
falsum quia contradictorium istius est falsū. scilicet nō
omnis homo pter asinū currit. quia sequit nō omnis
homo pter asinū currit: igit homo pter asinū non cur-
rit. ab vna equipollente ad aliam. consequēs est falsum

De relatiuis

quia sequitur hō pter asinū nō currit. igit hō non asinus nō currit. et asinus ē hō. Sed ad primū illoz dicē
cedēdo q in dato casu ista ē v. ois hō pter sor. currit.
Et cū arguit q quilibet ei singularis ē falsa. sic significā
do. igit ista nō ē v. negat argumētū. Et si forte arguit.
q sub aliquo tmino stante distributine nō lz descendere:
q ista vls ē vera. et quelibet ei singularis ē falsa. dī cō
cedendo totū. Et si tūc arguit sic. ois hō pter sor. currit
igit hō pter sor. currit. t3 qñ. ab vlti ad suā idēfinitā et
sequit. vltra hō pter sor. currit. igitur plato pter sor. cur
rit. vel cicero pter sor. currit. et sic de alijs. qñs est falsus
vt prius: et tenet qñs: q sub termino stāte determinate. li
cet distributine descendere. igit a primo si ois hō pter sor.
currit. igitur plato pter sor. currit vel cicero pter sor.
currit. et sic vltra. Dicē cōcedēdo totū vltis ad illā con
sequentia hō pter sor. currit. igitur plato pter sor. currit.
vel cicero pter sor. currit. ad quā dicē negādo. et ad re
gulam dī q ipa nō est generaliter vera. vnde sicut sub
subiecto istius vls ois homo pter sor. currit. nō licet de
scendere ad aliqd particulare aliquā. singularē veram
assignādo. sic neq sub isto termino hō in ista idēfinita
hō pter sor. currit. Et p hoc rñdet ad aliqd negādo istaz
qñam ois hō pter sor. currit. plato ē hō igitur plato p
ter sor. currit. q exceptiua non pōt eē maior in darij ad
cōcludēdū suā singularē formalit: q subiectū istius non
stat mobilis sic q sub isto liceat descendere i ferēdo suā sin
gularē. Ad aliud dicē. negādo istaz qñam. ois hō pter
sor. currit. igitur nihil ē homo qd non pter sor. currit.
neq ista est exponēs eius: q nō ē expōibilis a pmo ter
mino. et cā ē: q subiectū istius exceptiue nō stat mobilis
sic q liceat aliquā ei singularē i ferre. vnde sub eo nul
lo mō licet descendere: q nō licet descendere. igitur iste hō
currit. si ē aliud a sor. et sic vltra. q cōditionales i conse
quēte posite sūt ipolē. neq sic licet descendere sub subo
istius ois homo pter sor. currit. et iste ē alius a sor. igitur
iste currit. et sic de alijs descendēdo ad oēs hoies alios a
sor. q descendere sub subiecto vls ē suā singulares euz
debito medio inferre. neq lz inferre singulares istius
vls ex ista vlti. igit tē. Ad aliud dī. negādo istā qñaz.
neq iste hō pter sor. currit. neq iste. et sic de alijs. igit
nullus hō pter sor. currit. Et ad regulā dī q in excepti
uis nō v3. et vlti? cū arguit q isto mō exponēdi dato
eēt ista falsa. ois hō pter asinū currit. cēditur. Et cum
arguitur q nō. q eius oppositū ē falsum. s. non ois hō
pter asinū currit. dicē q nō et negat ista qñ. nō ois hō
pter asinū currit. igitur hō pter asinū nō currit. et regula
allegata nō valet i exceptiuis: vt supra dicebat. Unde
aduertēdū ē ad dāñ cōtradictōiū i exceptiuis q d3. p
ponere negationē aduerbialē negātē vel prepositā au
ferre. Unde iste nō cōtradicit ois hō pter asinū cur
rit. et hō pter asinū nō currit. neq iste nullus hō pter
pter asinū currit: aliq homo pter asinū currit. Et ar
guitur. adhuc q ista sit falsa i isto casu. nō ois hō pter
asinū currit. q sequit ex ista q nō ois hō nō asinus cur
rit et asinus ē hō et asinus currit ab exposita ad exponēs
dī. negādo qñam: q exceptiua mere negatiua nō habet
exponi. Sed h3 cās vitatis distributine et regula superi
data de expōne exceptiue vera est de exceptiuis nō me

re negatiuis. ppter quod tales sunt dubitande. non hō
pter asinū currit. nō tu vides aliquē hoies pter sor. pōt
to q nullum hoiem videas. si. n. negatōes cadūt sup er
totū sic q in vtraqz neget exceptio sunt iste mere nega
tine et ambe vere. Si aut negatio non cadat sup totum
sic non contradicunt iste tu vides aliquem hoiem pter
sor. et nō tu vides aliquē hominē pter sor. sed sunt am
be false. Sed vtrūqz cōtradictōiū est pponēdo negati
onē negantē exceptionē. Ad vltimū pōt pbabiliter
dici q ista. nullus hō pter aial currit. debet sic exponi
nullus homo nō animal currit. et animal non currens
ē homo. et si aliquid ē animal illud ē. Sed forte ar
guitur. q ista eē vera. nullus hō pter hoies ē homo.
Similiter ista. nullus ens pter ens ē ens. qñs falsum qñ
in qualibet illarū denotatur eē exceptio: et nulla illarū
ē igitur quelibet illarū ē falsa: minor arguitur: q eāle
ab eāli excipi nō pōt. q excipere aliqd denotat remane
re de eo a quo fit exceptio. sed huic dicitur postea:

Sed incidit dubium in ista materia an ista
sit possibilis ois hō pter sor. ex
cipit. et arguit q nō. q sequit ois homo pter sor. excipit
igit sor. ē hō et sor. nō excipitur et p3 qñ. et qñs ē ipossi
bile. igitur et asinus. qd ē dubium. et q qñs sit impossibile
arguit: q necesse est q ipse sit a multis rebus exceptus
et b multis locis.

Oppositum tamen arguitur. q cras erit
ita q ois homo pter sor. ex
cipit. igit pōt eē ita q ois homo pter sor. excipit. et vlti
tra pōt eē ita q ois homo pter sor. excipitur. et ista est
sic significādo. igitur ē possibilis. p3 consequentiā. et ar
guitur pmiū antecedēs ponendo q cras erit. ita q nul
lus homo ē nisi. sor. vlti plato. et qñs. ois homo pter
platonem currit. erit sic significādo: tunc non existente
alia exceptiua ab ista vel ei parte et solum illud sit exce
ptum vel appelletur exceptum quod excipitur p dictio
nem exceptiuā. sequitur tunc q cras erit ita q ois ho
mo pter sor. excipitur q cras erit ita q tātum plato per
dictionem exceptiuā excipitur.

Ad quod dubium rñdetur ipm negādo capi
endo istum terminum excipi pō
ut significat rem extra capi a quacūqz re extra capiat
seu extra capta sit dato q iste terminus excipitur non
distribuat. isto enīz modo sequitur. si sor. est ipse est exce
ptus. ideo ista est penitus impossibilis: omnis homo p
ter sor. excipitur siue est exceptus sic significātibz ter
minis. Sed si ponitur q iste terminus exceptiua vel ex
cipitur significet rem exceptam solum per exceptiuā
dictionem dicitur q ista est possibilis: sed non est possi
bile istam esse veram vt probat argumentum. Sed
contra predicta iterum forte arguitur. pbando istū mo
dum exponēdi non fore bonum. quia cum veris isto
dato sequitur q hec est impossibilis. sic significando.
omnis homo pter nos currit demonstrando me: et
te per ly nos. Et idem arguitur de ista omnis homo
pter sor. et platonem currit consequens tñ ē falsus po
natur. n. q nullus hō nisi nos sit non currens: vel nisi
sor. et plato. Et sequit fore possibile q tu icapis scire
oem. pponem pter. a. et tñ tu icapis scire. a. consequens

Tractat⁹

est falsum. qz exceptiua repugnat sue preiaceti: similiter qz tu differas ab omni homine preterqz a te. consequens est falsum. qz tunc sequit qz ois homo pter te sit: et probat qna. qz tu differas ab oi hoie no te et non differas a te et si aliqd est tu id est homo. qns tamen est falsus. Et sequitur qz tu no differas ab alio preterqz ab asino. qsequens e falsu. qz tunc a nullo alio ab asino differres. et cum capra sit et tu sis: sequit qz tu es capra. It sequit qz possibile foret qz tu vides oes hoies albos pter sor. et tu no vides aliquem hoiez albu etia neqz aliquos hoies albos. Et e hec consequentia no valet. ois ppo no exceptiua e vera et propositio exceptiua no est vera ppositio. et si aliq est ppositio exceptiua illa est propositio. igit ois propositio preter exceptiuā est vera. in casu enim anis est veru et co sequens falsum: posito qz nulla sit exceptiua: alia a conse quete vel eius parte. et sit ista consequentia tota cu ista. de est. vel fiat argumētū de ista ois propositio categorica preter exceptiuā e vera. et ponat casus de illa. Et ista tantu omnis homo preter sor. currit. no exponit illo modo. igit et. Et ad primu dicit qcededo qz tales sunt ipos sibilis: omnis homo preter nos currit. ois homo preter sor. et cicerone currit. qz ex utraqz sequitur qz ois homo currit. et etiam qz homo non currit. nec admittit casus ibi positus. Et si forte arguit qz illa sit vera. aut possi bilis. ois homo preter sor. et platonē currit. qz ponat qz omnis homo differēs a sor. vel platōe. currat. et no cur rat for. neqz plato. tūc ista propositio est partim falsa: et partim vera. omnis homo currit. igitur per dictionem exceptiuā potest verificari. et tenet qsequētia per antiquas regulā. scilicet qz omnis propositio vniuersalis partim vera et partim falsa potest per dictionē exceptiuā veri ficari: sed ista non potest aliter verificari: qz sic omnis homo preter sor. et platonē currit. igitur et. Sed huic di citur admissio casu qz ista. omnis homo currit. no ē par tim vera et partim falsa: sed simpliciter falsa. neqz veri ficat per dictionē exceptiuā. immo si exceptiua est vera vlis sibi contradēs est falsa. Et ulterius dicit qz illa re gula antiqua intelligit sic qz propositio vlis cuius aliqne singulares sunt vere et aliqz false potest habere exceptiuā verā sibi correspondētē in qua excipiant singularia pro quibus ista vlis est falsa que regula verificat in termi nis simplicibus. et de vli et exceptiua quarū nulla se falsi ficat. et tunc ulterius dicit qz huic vli false. omnis homo currit. in casu dato correspondet ista exceptiua. ois homo preter sor. vel platōe currit. Et ad s3 dicit qcededo istā tanqz possibile: tu incipis scire oem ppositionē preter a. et tamen tu incipis scire. a. sicut posito qz due ppositiones sint vere et no plures quas modo incipias scire per posi tionē de presenti et sit solū. a. ppositio falsa: que incipiat eē vera per remotionē de presenti et quā incipias scire. et p3 conclusio. Et ad ar^m cōtra qz tūc exceptiua et sua preia cens no repugnat et dicitur qz in talibus terminis com positis frequēter no repugnat. Et si ar. si tu incipis scire oem ppositionē preter a. igit tu no incipis scire. a. ab exposita ad exponētē. negat cōsequētia. qz ista no ē expo nibilis ratione istius dictionis preter. sed ratione de li in cipis eo qz est primus termin⁹ pbabilis in ista. Et per hoc etia dicit negādo istā tu differas ab oi hoie preterqz a te. et etia cōsequētiā istā. tu differas ab oi hoie no te et no

differas a te et es homo igit tu differas ab omni hoie preterqz a te. si ista. tu differas ab oi hoie preterqz a te. ha bet sic exponi tu es: et omnis homo preter te ē. et tu no es homo preter te. sed minor ē falsa. igit et. Et ad aliud di citur cōcededo qz tu no differas ab alio preterqz ab asino neqz differas ab alio ab asino sicut no differas a si asino. sed propter illud no sequit qz no differas a capra. neqz se quitur qz a nullo alio ab asino differas. Et consimiliter dicit ad illā. tu no differas nisi ab asino: qz sensus eius est qz no differas ab aliquo nisi ab asino. Et ad aliud dē negādo conclusionē ibi illatā qz sequit. tu vides omnes homines albos preter sor. igit omnes hoies albi preter sor. vidētur a te. tenet qna. ab actiua ad passiua. et vltra sequit. igit aliqui hoies albi differētēs. a sor. vidētur a te igitur aliq hoies albi videntur a te. qd repugnat sede p ti conclusionis. Ista. n. ē falsa. tu vides istos hoies alios a sor. demonstrando mulieres. neqz masculinū genus cōcipit femininū in numero plurali nisi illud adiectiuū suppo nat. p vtraqz. Et ad aliud dē insolubilib⁹. Et ad aliud dē qz pbatur veru: qz alius termin⁹ pbabilis pcedit. Et regula supius data intelligitur qz exponenda ē. pmo mō dicto qz talis dictio exceptiua ē pimus terminus exponibilis in ea. Et tūc tamen ē aduertendum qz ista ppositio vel cōiunctio preter aliqz tenetur exceptiue. et aliquādo me re negatiue: et ideo secdo mō exponitur sic. ois hō preter sor. currit. ois hō no sor. currit. et sor. no currit. igitur ois hō preter sor. currit. et isto mō ista ē vera. iste hō pter plato nē currit. posito qz plato si currat. et sor. currat. et ista sit sic significādo. Si isti sunt vere. ois hō pter chyme ram ē. ois hō pter adā ē rōnale aial. ois hō pter asinu ē discipline susceptiuus. et oē aial pter lapidē ē suba sen sitiuā. Et si ista ē vera. nullus homo preter animal currit. qz non plus significat nisi qz nullus hō non aial currit. et aial currit. qd possibile ē. ideo pōatur et sequit ppositū: sed sic non significat ly pter dum tenetur ex ceptiue: sed significat modo quo expositio sunt pponēs su pra. Aliquādo aut tenetur ly pter subtractiue. Aliqz ad ditatiue vt tres hoies pter sor. currunt. Si ly pter tene tur additatiue significat qz tres hoies vltra sor. currūt. Si vero ly pter tenetur subtractiue significat qz tres hoies remoto sorte currūt neqz hoc respuendū ē: qz ni hil vtilius in aliqz scia hoies laborāt qz qz cuiuslibz vo cabuli vim et proprietatem cognoscant. et.

De expositione reduplicatiue.

Reduplicatiue dictionis reduplica tiue tente affirmati ue sufficit ad ppositionē exponēdaz copulatiua cui ptiua pars ē cathe gorica in qua affirmatur dictio re duplicata de subiecto exponēde re duplicatiue. et secda pars ē ppositio cōditionalis cōposita ex dictione re duplicata et pōicato reduplicatiue. vbi gratia. sor. iquan tuz hō ē animal. sic eponitur. sor. ē homo. et si aliqd ē hō illud ē animal. igitur sor. iquantū hō ē aial. Contra quē modū exponēdi forte arguitur. qz isto dato sequit qz ista sit falsa. sor. iquantū sor. currit. posito qz sor. currat. et sit ista sic significādo. qz ex ista secūdu istū modū expo nēdi sequit qz si aliqd sit sor. illud currit. qz cōditionalis

De infinitum

falsa. sz tñ qd illa reduplicatio si vera arguitur. qd for. currit in isto casu sz for. inquantum for. igitur for. inquantum for. currit. qñ p3 expositione. C Item secundo sequitur qd quicquid differunt inquantum differunt ipsa conveniunt. qd datis. a. et b. ipsa differunt. et si aliquid differunt ipsa conveniunt. qd non potest esse qd aliquid sunt que non aliquam liter conveniunt. Et aliqua et inquantum conveniunt differunt qd tamen falsum est. qd si aliqua inquantum conveniunt differunt. et inquantum aliqua differunt disconveniunt. igitur aliqua inquantum conveniunt disconveniunt. sz in quocumque aliquo disconveniunt in illo non conveniunt. igitur aliqua inquantum conveniunt non conveniunt. C Item isto dato sequitur qd precise tanta est convenientia inter aliqua qñta disconvenientia. qñs est impossibile. C Item sequitur qd qñtitas continua inquantum continua est discreta. qñs falsum. qd qñtitas continua pnt continua differat a discreta: et arguitur qñtia. qd quicquid qñtitate continua data illa est discreta: et si aliqua est qñtitas continua illa est discreta. C Sz forte dicitur qd hoc p3. qñtitas continua inquantum continua differat a discreta. e vera tenendo ly. inquantum specificatiue. Sz ista eadem non est vera tenendo ly. inquantum reduplicatiue. C Sz contra ista rationem sic arguitur. qd si qñtitas continua differat a discreta inquantum est qñtitas continua sequitur qd quantitas continua inquantum continua differat a seipsa. p3 consequentia. et qñs est impossibile. C Item si ista si vera. qñtitas continua inquantum quantitas continua differat a discreta specificatiue tenendo ly. inquantum sequitur qd solum ppter hoc qñtitas continua differat a discreta: qd qñtitas continua s'm rationem. siue conceptu suum ppter differt a discreta. C Sz contra. tñc sequitur qd nulla diffinitione erit: aut conceptu non differat quantitas continua a discreta aliquo modo inquantum continua. C Item hec non est de s'm qd ip3. homo est animal. vt p3 pmo posteriorum. id non est verum qd homo s'm qd homo est animal. sicut videtur dicere ipsemet Aristoteles eodem loco. Id forte dicitur qd priorifice exponenda est dictio reduplicatiua. sicut iam exposita est. Sz posteriorifice exponenda est sic for. inquantum homo est animal. for. est homo. et si aliquid est homo illud est animal. et est si aliquid est animal illud est homo. C Sz qñ ista ratio sic arguitur. qd isto dato sequitur qd homo inquantum homo sit homo colorat' posteriorifice exponendo. qñs est falsum. qd nulla talis est de s'm qd ip3. homo est homo colorat'. C Item sequitur qd duo p'dictoria eunt simul va. qd illa eua. for. inquantum homo est animal. vt p3 exponendo pmo modo. et est falsa exponendo. pmo modo. igitur sua contradictoria eua. C Item illi modi exponendi repugnant. igitur vnic' eorum e ver' : aut null' e ver'. Sz p3 exponit illi termini s'm qd ipm et illi termini p se. aduerse ad multiplicatatem isti note calis qd: et quot modis calis reddatur va.

De expone illius termini infinitum.

De expositione illius termini infinitum detur prima suppositio qd iste terminus infinitus cathegorematicè sumptus opponitur p'prietati istius termini finitis. Secunda suppositio qd ly. infinitum cathegorematicè sumptum significat un-

quantum non terminatum. vel non habens terminum vel terminos. p3 illa suppositio. qd bene sequitur hoc est infinitum. igitur hoc est non finitum. et ultra: igitur hoc est non habens finem vel terminum. et t3 qñ ista p'ma. qd est ab affirmatiua d' predicato puato ad affirmatiua d' predicato infinito. Terminus accipit qd p3 exponibil' rōe istius termini infiniti s'm cathegorematicè sumpti exponitur sic. infinitus numerus est finitus. aliquantus numerus est finitus: et non tantus qui duplo maior. et in quadruplo et sic ultra. igitur infinitus numerus est finitus. Infinitum pondus for. potest portare aliquantum pondus for. potest portare. et non tñ potest portare qui in duplo mai' et in quadruplo et sic ultra. igitur infinitum pondus for. potest portare. ipse supponatur vel teriusser modo loquendi qd cum ly. infinitum ponitur a pre subiecti non precedente termino secū constructio capiat s'm cathegorematicè. sz cum ponit a pre predicati qd solum accidit vocalib' vel scriptis capiat cathegorematicè. Et qd sequitur primo qd non infinita sunt finita. sz aliqua sunt in rerum natura qd sunt qñtitas infinita. p3 prima ps. qd aliqua sunt finita et non plura datis sunt finita. qd due ptes istius continui sunt in rerum natura: et non plura qñ iste due ptes sunt in rerum natura. quia iste due ptes sunt tot partes vel non pauciores qz mille: vel decem mille. et sic de alijs. qd nulla ps qñtitatiua continui habet pauciores ptes qz ipsi continuum. Et secunda pars istius conclusiois vera est qd aliqua sunt quantitas infinita. qd aliqua sunt instantia in a. tempore: aut p'prietate in a linea qd sunt quantitas et multitudo infinita. qd oia p'prietate in a. linea si sunt finita qñtitas. C Sz forte dicitur qd nulla sunt oia instantia: aut oes ptes p'prietates in pares istius continui. qd neqz duo instantia. neqz tria. neqz mille: et sic ultra: et si sic ergo nulla erunt oia instantia qd sunt vel erunt in hora. C Sz contra istud arguitur. qd p idem nulla sunt omnia qd sunt. qñs falsum: qd vniuersum est omnia qd sunt: qd vniuersum est vniuersum. C Item hoc continuum est oia qd sunt hoc continuum: et hoc continuum est aliqua. igitur aliqua sunt omnia qd sunt hoc continuum: et per consequens aliquid sunt omnes ptes qd sunt hoc continuum. et ita aliquid s'm aliquem ordinem sunt oes partes p'prietates pares qd sunt in hoc continuo. et sic etiam s'm aliquem ordinem aliqua sunt oes partes p'prietates ipares qd sunt in hoc continuo. C Et si arguitur consimili modo: sicut pri' qd non. qd neqz due neqz mille sunt omnes partes impares qd sunt in hoc continuo. et sic ultra. ideo nulle sunt omnes partes impares que sunt in hoc continuo. dñ negando antecedens sic intelligendo. qd nec due partes nec mille: et sic de singulis sunt omnes partes que sunt in hoc continuo t3 finitas qñ infinitas numerando. qd de illis verificatur tam numerus finitus: quā infinitus. et licet per nullum numerum finitum signari possint distincte: tamen per numerum infinitum signari possunt. C Ideo concluditur ultra qd non infinitus numerus est finitus. sz aliqua sunt numeri infiniti. vt p3 de tribus iparib' dati continui. Et qd non infinite partes p'prietates sunt in illo continuo. quia non plures partes qñ sunt ptes qd sunt due medietates sunt in dato continuo. Et ulterius p3 qd aliqua est numerus cuius aliqua pars est numerus qd non est minor qz iste numerus: cuius est pars. Et qd non omnis

L

De expositione

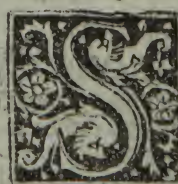
numerus? et maior sua pte. Et aliquis numerus est equali sue parti. quia numerus binarius. q est a continuum non est maior numerus q numerus? q est ei? medietas. neqz minor. et cum uterqz illoz sit finitus simpliciter. sequitur qz uterqz illorum est alteri equalis.

Sed hoc forte ar. qz istis datis seqt qz finit? numer? est infinit? . qns est ipse ut pz ex pta sup pone. qz seqt qz numer? finit? est non finit? . et pta pta ar. qz a ptnu? est numer? infinit? . et a ptnu? est nuer? finit? . qz a cōtinuū ē due medietates q sunt numer? finit? puta bi nari? . igr? et. sz maior arguit qz aliquis numer? infinitus ē i a. sic ptes i toto. id sequit a fortiori qz a numer? sit infinitus. pz ptna. et anis ar. qz numer? q ē oēs pres ipares a ptnu? est infinit? . et iste cōtinet i a. igr? et. C Itē nullus numer? pōt ēē maior numer? qz sit a et a numer? . igr? a ē numer? infinit? . C Itē aliq pars a ē numer? infinit? . igr? a fortiori a ē numer? infinit? . C Itē a numer? infinita pportione bz ad aliqē datū numer? finitū. igr? a nō ē numer? finit? pz ptna? anis ar. qz infinita pportione bz a numer? ad istū nuer? biariū q ē due itelligētie. C Itē seqt qz finitū aliq infinitū excedit excessu solū finitū. C Itē seqt qz aliquis ē maior nuer? puta biari? q ē i b? ptno. et idē ē min? q ē i codē. qz null? nuer? i b? ptno ē maior ut minor illo. qd si excedit ar? qz illa copulatio sit falsa vtu te suplati grad? . C Itē i infinitū ptnuū qd lz ē dissibile. ut pōt Ar. i pmo et 3? et sexto phisicor. C Itē seqt ista pclo qz a nuer? finit? ē minor. b. nūero finitū et angebit i infinitū succēssive. b. nūero stāte. et tū a nūqz erit eqle. b. qns ē ipse. et ptna ar posito qd a sit numer? minor finit? q nō sit qstas ptna et crescat a succēssive p totū istā bo rā discrete sic qz i ptno nō ē hōre erit a nuer? infinit? et sit b. numer? finit? q ē aliqd ptnuū. tē pz totā pclo deducēt i pōat qd a stāte diminuat. b. ad nō qstū succēssive et sequit eā pclo. C Itē dato illo seqt qz a ē finitū et nō angebit. neqz diminet. et tū i ptno nō ē hōre erit infinitū. qns ipse. et pbat ptna. ponat qz a sit vnu corpus longum i infinitum versus oriētalem plagam et finite longum versus nos pedaler latum et pfundum. tūc patet quod hoc corpus ē finitum: qz ē terminatū tā fm latitudinem qz fm pfunditatē et finitum versus nos. igr? a ē corp? finitum. C Itē a corpus ē figuratum. igr? termino vel terminis clausum. ptna pz ex pmo euclidis . qz figura ē q termino vel terminis clauditur. id a corpus ē finitum. C Ponatur igr? qz sine maioratione: aut diminutione auferat ptnū pedale et fiat figura spherica. dein de auferat fm pedale et erit eadē circa ptnū sine augmentatione et diminutione eius: et sic vltra de oib? pedilib? et tunc sequit qz in fine erit a simpliciter infinitum. qz ex nulla pte terminatum. id sequit tota conclusio. C Itē arguitur i eodem casu qz a ē finite lōgum: quia habet vltimum versus oriens. qz habz aliqz partē qua nulla ē vltior: fm istam differētiā. quia capiatur totū pter primum pedale istū: et sequit qd ista est pars q nulla ē vltior: scdm istam differētiā positionis.

Sed ad hoc ptnū dicitur negando istam ptnam cum inferitur qd numerus finitus ē infinit? et cum arguitur qz sic. qz. a. numerus q est hoc continuum ē infinit? . negatur hoc et negatur hec cōsequētia numerus infinitus est i hoc tāquam sue partes. igitur a est

numerus infinitus. C Ad fm negatur ista ptna. nullus numerus potest ēē maior quam ē a. et a. a. ē numer? . igr? a. ē numerus infinitus. C Ad tertium negatur anteceden. s. qd aliqua ps a ē numerus infinit? et vltioris dicitur qz numerus q est omnes ptes impares fm istam diuisionem non ē pars. a. sed ē partes. a. C Ad quartum negatur ista ptna infinitam pportione habz. a. ad aliquem numer? finitū. igitur ē numerus infinit? . C Et si forte arguitur cōtra istam rāsonem. qz tunc sequitur qz a numerus est maior. b. numero et a. diminuetur vniiformiter ad nō quātū stāte. b. et tamē a nūqz erit eqlis. b. pz ptna. qz diminuat a continuum vltqz ad nō qstū stāte. b. numero q ē due itelligētie. Itē a numerus infinitus distat a nō qsto. igr? a numer? est infinit? numerus. C Ad ptnū dī qz de virtute sermonis non diminuetur. a. numerus. qz nec hoc cōtinuum: neqz aliqua ei? pars vniqz erit minor numerus qz ē hoc cōtinuum. licz illud continuum diminuetur: aut condēpabitur ad non qstū. et cā est: qz nullus numer? pōt ēē maior numerus qz ipse ē. Et generaliter nulla qstas discreta pōt ēē maior qstas discreta qz ipa sit vel minor et generaliter nulla qstas pōt ēē maior qstas qz ipa sit. lz tamē aliq qstas cōtinua possit ēē maior qstas continua qz ipa sit. C Ad aliā formā negat anteceden istius ptnie. a. numer? infinitus distat a nō qsto. igr? a. numer? ē infinitus. Et si forte arguitur qz sic qz. a. distat a nō qsto. per numerū infinitum. igitur. a. distat infinitus. a. nō qsto: negat ptna. C Ad aliud principale argumentū dī qz per tales ppositiones cōtinuum infinitum ē diuisibile intellexit Aristo. qz continuum ē diuisibile i semper diuisibilia. sicut ipsemet dicit pmo celi. Ad aliud dī ut prius negādo qz a numerus fiet maior numer? et negatur casus: ibi positis ad intellectum argumentū dī qz per tales ppositiones cōtinuum infinitum ē diuisibile intellexit Aristo. qz continuum ē diuisibile i semper diuisibilia. sicut ipsemet dicit pmo celi. Ad aliud dī ut prius negādo qz a numerus fiet maior numer? et negatur casus: ibi positis ad intellectum argumentū dī qz per tales ppositiones cōtinuum infinitum ē diuisibile intellexit Aristo. qz continuum ē diuisibile i semper diuisibilia. sicut ipsemet dicit pmo celi. Ad aliud dī ut prius negādo qz a numerus fiet maior numer? et negatur casus: ibi positis ad intellectum argumentū dī qz per tales ppositiones cōtinuum infinitum ē diuisibile intellexit Aristo. qz continuum ē diuisibile i semper diuisibilia. sicut ipsemet dicit pmo celi.

C De expositione de li totus tota totum.

Sicut li infinitum aliquando sumit cathegorematicē et aliquando sine cathegorematicē sic iste termin? totus vñ cū sumitur sine cathegorematicē equialet huic pple ro. qlibz pars. cū vñ sumitur cathegorematicē equialet huic cōpleto pfectū ex suis partib? capiēdo ppe totū. put dī relatīe ad ptes. Et cū ponit a pte subiecti li tot? nō dīterminatū psumit sine cathegorematicē capi.

[illegible]

Sed ad hoc pñm dī forte negando qñam cum
 iferē q̄ tota a. mā ē minor. a. mā. q̄ il-
 la. ppō significat q̄ tota. a. mā ē minor. a. mā ipsamet.
 a. mā. sicut illa. totus for. ē minor. for. significat q̄ totus
 for. est minor. for. ipso for. ⁊ sicut illa totū aīal est minū
 aīal. significat q̄ totū aīal ē minus aīal aīal. semp. nō
 adiectiua adiacēt suis substantiis positus in oīone. ⁊ nō
 subiectis. vñ illa monach⁹ ē albus. nō significat q̄
 monach⁹ est bō alb⁹. sicut illa bō est alb⁹. nō significat
 q̄ bō est alb⁹ canisvelbos vel hūimodi. S3 bec rñ-
 fio 13 in fe vera sit adducē videat stare argumentū. q̄ ca-
 pīat bec. ppō. tota a. mā ē pars. a. materie q̄ ē vera. vt
 sequit ex pōne. cuius p̄dicatū non verificat de subiecto.
 Ideo ad illud dī cecēdo istam cōclusionē. q̄ illa est
 ppō vera significat iuxta cōpositionē suoz ē minor ⁊
 p̄dicatū nō verificat de subo. Et p hoc dī ad aliud ne-
 gādo istā qñaz. illa ē ppō affirmatiua ⁊ vera significat
 iuxta cōpositionē suoz ē minor. igr sub3 p̄dicatū pro
 eodē supponunt. neq; ex hoc sequi q̄ ipa sit falsa. Ad
 aliā formā pz etiā p tā oca q̄ illa ē falsa totū. a. q̄dratū
 ē min⁹ a q̄drato. S3 bec ē vera q̄ totū. a. q̄dratū est mi-
 nor pars a q̄drato. Ad aliud dī cecēdo illd. totū qd
 est in mūdo ē in oculo tuo. eo q̄ ly qd dēminat ⁊ h̄bit
 ly totū ad stādū cartegorematicē. CS adduc forte h̄
 positionē arguit. q̄ illa data posito q̄ illa tot⁹ for. ē mi-
 nor. for. sit sic significādo sequit q̄ ipa ē vñs. qñs falsū.

Ideo dicitur aliter in hac materia q̄ iste termi-
nus totus cathegorem arce sumptus va-
let tantū q̄tum hoc cōplexus. s̄m oēs partes collectiue
sumptas. cōtelligēdo s̄or. est totus albus. i. s̄or. s̄m oēs
partes suas collectiue sumptas est albus. q̄d possibile ē.
sed ista. totus s̄or. est albus. s̄incathegorematicē sumēdo
ly. totus significat q̄ s̄or. s̄m omnes suas partes diuisi-
ue ē s̄m q̄libet partē suā est albus q̄d non ē possibile.
Ex q̄bus sequitur q̄ ista cēt ip̄osibilis tota a linea est mi-
nor a linea ē tota a materia ē minor a materia ē s̄mi-
lir ista est falsa. ē cōsimiles tota a linea est pars a lineē
q̄ ista significat q̄ a linea est pars a lineē s̄m ē ē q̄li-
bet eius partē. Ex illa r̄issione nō sequitur illa icon-
ueniētia. i. q̄ aliqua est. p̄positio vera ē affirmatiua si-
gnificans ex cōpositione terminorū habens subiectum
ē predicatū exp̄esse cui⁹ predicatū non verificatur de
subiecto. neq̄ sequitur s̄m icōueniens illatū cōtra aliq̄
responsiones. i. q̄ aliq̄ est. p̄positio affirmatiua signifi-
cans ex cōpositione terminorū habens subiectum
ē predicatū exp̄esse cui⁹ subiectum non supponit
pro illo pro quo supponit predicatū. nec sequitur q̄
ista sit perfecta totis currit. ē sic de alijs. Ex quo sequitur
tales q̄ritas valere tu vides for. igitur tu vides totū
s̄or. tu tangis s̄or. ergo tu vides totū s̄or. tū comedis pa-
nē igitur tu comedis totū panem ēē.

Bely eternalr

De expōne illius tēmini cēnaliter. ab eterno ⁊ semp.

Iste terminus

fic expōit. a. eternalr fuit. a. fuit. ⁊ nō icēpit eē. neq; defīnit eē. igit. a. cēnalr fuit. Sed ista ppetuo. a. erit expōit sic. a. erit ⁊ nō icēpiet esse. neq; defīnit eē. igit. ppetuo. a. erit. Sz ista. semper. a. fuit. sic expōit a. fuit ⁊ nunq; fuit. qn tunc. a. fuit. igit semp. a. fuit. Et itelligit ista scōa expōit. f. nunq; fuit qn tūc. a. fuit sic nullū fuit tps vel instās. qn in illo. a. fuit. Ex qb⁹ p3. q. fm veritatē semp celū fuit ⁊ nō eternaliter fuit. q. nullū fuit tps vel instās in quo celū nō fuit ⁊ tū celū icēpit esse. p3 etiā q. aliqd fuit pmi creatū a deo ⁊ tū semp fuit ali qd creatū a deo. C Itē p3 q. aliqd semp erit qd nō per maius tempus q; per horam erit posito q. defīnat esse tempus hinc ad horam.

Sed contra

illud arguit. pbādo q. celū eē. nāl fuit. q. celū fuit ab eēno. igit cēnalr fuit. C Itē arguit q. celū nō semp fuit. q. celū aliqn nō fuit. q. nullū celū nūc fuit demōstrādo istās. pns. ⁊ tūc est vel nūc est aliqn. igit aliqn nullū celū fuit. Sitr arguit q. aliqn nūc erit. et aliqn nūc fuit. q. in instāti qd est pns nūc erit. neq; aliqd fuit ⁊ oē instans qd est pns est vel fuit aliqn. igit aliqn nūc erit ⁊ aliqn nūc fuit. C Itē pducet cras aia. antipī que ppetuo erit ⁊ icēpiet eē. igit aliqd ppetuo erit qd icēpiet esse.

Sed

ad pmi dī. negādo pns istā. ab eēno celum fuit. igit cēnalr celū fuit. q. qd fuit pductū a dō fuit pductū ab eēno. q. a re eēna. ⁊ ē oē qd fuit pductū vnq; ab eēno fuit pductū. q. ly. eēno qn nōialr stat nō ē tēmin⁹ expōnibilis. ⁊ iō ista ieternū tu fuisti significat q. in rē eternā tu fuisti. sed ly. eterno ⁊ eternū adverbialiter sumpta quertūtur cū ly. cēnalr. C Ad aliud cū arguit q. non semp celū fuit. ⁊ q. aliqn nūc fuit. q. in hoc instāti. nūc fuit ⁊ hoc instans est vel fuit aliqn. igit aliqn nūc fuit. dī negando pns. sed minor debet sic sumi. hoc instās fuit aliqn. si tū tēmin⁹ supponēs respectu huius verbi fuit supponeret. p eo qd est negāda foret ista ppō. semp dens fuit. Sed adhuc tēmin⁹ modicum variatis expōne data iferitur filēs pclusiones. q. arguit adhuc forte illo dato q. semp hoc instās est demōstrādo istās pns. ⁊ qd est in hoc instāti semp est. q. hoc instās ē i instāti pnti. ⁊ in tpe pnti. ⁊ nullū est tps vel instās i quo nō sit hoc instās. iō tē. Et sitr arguit alia pēdo. Et ideo pcedit vtrūq; pns: dato q. nullū sit tps nisi cuius hoc instās est instās i rē. C Ad aliud dī q. ista. aia. perpetuo erit: postq; icēperit esse. ex quo nō sequitur q. ipsa ppetuo erit aut continuo erit.

De expōne illi⁹ termini differt aliud ⁊ de ly. nō. idē. ⁊ de terminis positinis.

Resupponatur

in hac materia q. nulla est quentētia similitudo vel equalitas iter aliqua nisi qdlibet illoz sit euz alio. Et qdlibet de pterito nūc fuit sile alicui aut ei dissimile nūc vnū fuerit euz alio. sic

etiam de futuro dicatur. Ex quibus patet tales consequentias nō valere. for. fuit talis qlis fuit plato. igit for. fuit similis platoni. sed bene cōtra sequitur. for. fuit similis platoni. igit for. fuit talis qlis fuit plato. sic etiā non sequitur. for. fuit tantus quātus fuit plato. posito q. vterq; fuerit pedalis. igit for. fuit eqlis platoni. Similiter non sequitur. tu eris ⁊ for. erit ⁊ tu nō eris for. igit tu differes a for. q. posito q. for. non erit tecū. eēt antecēdēs vez. ⁊ cōsequēs falsum. Resupponatur vltra q. possunt sine cōtradictione eē aliq; differētia lz nullū tēpus sit vel instans aut etiā mētura extrinseca. patet hoc. q. nullo tempore existēte adhuc differt deus ab angelo secū existēte ⁊ sic de alijs. Ex quo patet illā cōsequentia non valere for. differt a platone. igit for. erit quādo plato erit. q. posito q. nullū tēpus eēt sicut potest pma causa facere. esset antecēdēs vez. in casu. ⁊ consequēs falsum. patet etiā istā consequentia non valere. tu eris ⁊ aliq; asinus erit tecum. ⁊ tu nō eris asinus. igit tu differes ab asino. q. in consequente ly. asino supponit distributive pro omni asino. q. vnq; erit. Ideo dicitur q. ista tu differes ab asino. sic expōnda est. tu eris. ⁊ omnis asinus q. erit erit tecū. ⁊ tu nō eris asinus. igit tu differes ab asino. Sed ly. aliud expōnitur sic. tu es aliud a platone. tu es aliqd ⁊ plato est aliqd tecū. ⁊ tu nō es illud qd est plato. igit tu es aliud a platone. Ex quo patet istā pns nō valere. a. differt a for. igit. a. est aliud a for. p3. posito q. a. sit nomē singulare alicui⁹ aggregati qd nō sit aliqd. cōtra istū modū expōndi arguit.

Sed forte

q. non sequitur. for. differt ab. a. igitur omne qd erit. a. erit cum for. ⁊ for. non erit. a. q. posito q. a. erit aggregati qd non erit aliqd. ⁊ erit for. cum illo aggregato est antecēdēs vez. ⁊ consequēs falsum. C Itē superflue ponit for. erit. q. sufficit istē due omnis asinus. q. erit asinus. erit cum for. ⁊ for. non erit asinus. igitur for. differt ab asino. ille enim due includunt tertiā. f. for. erit. igitur ista tertia superflue iponit. C Itē non sequitur. tu differes ab asino. igitur omnis asinus q. erit. erit tecū. ⁊ tu non eris asinus. q. antecēdēs ē vez. ⁊ pns falsum. q. antecēdēs sit vez. arguitur. q. ali quando tu differes ab asino. igitur differes ab asino. ⁊ aīs arguitur. q. demōstrato. a. instāti. in quo tu eris cū aliquo asino. patet q. tūc differes ab asino. ⁊ tūc erit ali quādo. igitur aliquādo differes ab asino. ⁊ q. tūc differes ab asino demōstrato. a. instāti. patet. q. nō plus significat nisi q. tu differes ab asino. q. erit in. a. instāti. sicut ista in. a. instāti tu eris aliquod albū. significat q. tu eris aliqd qd erit album in. a. instāti. ⁊ non simpliciter significat q. eris aliquod album qd erit. q. tūc statet q. in. a. instāti. tu eris aliquod album ⁊ q. pro tūc tu eris aliquod nigrum. Similiter ista. i. a. instāti. tu fuisti homo. significat q. in. a. instāti. tu fuisti homo q. fuit in. a. instāti. ⁊ ista in. a. instāti. tu eris omnis homo. significat q. in. a. instāti tu eris omnis homo q. erit tūc. q. determinatiōes adverbiales referunt ad verba. C Itē non sequitur tu es aliqd ⁊ omnis q. est aliq; asinus. est ali qd tecum. ⁊ tu non es ille q. est asinus. igitur tu es alius ab asino. q. pns est impossibile. q. sequitur tu es alius ab asino. igitur tu es alius asinus. ab asino. vel tu es alius homo ab asino vel tu es alius tu quoz duo prima sunt

De dīct aliō 7 non idē

falsa. neq; tertium est bene dictum sicut. neq; illud for.
ē aliud for. ab alio. Item non sequitur for. est aliud a
chymera. igitur omnis chymera est cum for. 7 for. non
est chymera. q; cōsequens istius cōsequentie est falsum.
7 antecedēs vez. qd arguitur sic. q; for. est non idē chy-
mere. igitur for. est aliud a chymera. tenet q̄na. a cōuer-
tibili ad cōuertibile. 7 arguit aīis. q; for. nō est idē chy-
mere 7 for. est. ergo for. est nō idē chymere. p̄z q̄na. a ne-
gatiua de p̄dicato finito ad affirmatiua de p̄dicato iū-
nito cū debita cōstantia. Sed forte dicit ad illud ne-
gādo istā q̄na. tu es nō idēz chymere. ergo tu es aliud a
chymera. Sed contra arguit. q; aīis sit ipossibile. q; se-
q̄t for. ē nō idē chymere. ergo chymere. for. ē nō idē.
ex quo sequitur vltra q; chymera ē. 7 iste q̄ne sic pbatur.
q; bene sequitur. tu es nō vidēs chymera. igitur tu nō vi-
des chymera. tenēdo ly nō vtrobiz īfinite. 7 sequitur. tu
nō vidēs chymera. ergo chymera nō videt a te. tenen-
do ly nō vtrobiz īfinite. tenet q̄na ab actiua ad passi-
uam. 7 q̄ns ē falsum. q; sequitur chymera nō videt a te.
ergo chymera ē nō vīsa a te. patet q̄na. q; aīis ē p̄posi-
tio affirmatiua in qua ly nō videt ē verbū īfinitū affir-
matiū passiuū istius verbi nō video nō vides non vi-
det. igit a p̄mo ad vltimū. si tu es nō videns chymera.
chymera est non vīsa a te. ex quo sequitur q; chymera
ē. C̄tē nō sequitur. tu es 7 oīs hō ē tecū. 7 tu non es oīs
homo. igit a te differt oīs homo. q; sequitur. a te differt
oīs homo. igitur a te ē differēs oīs homo. q̄na patet. 7
q̄ns ē falsum. q; sequitur a te ē differēs oīs homo. s; qd
libet a te differēs ē aliqd. igitur aliqd ē oīs homo. q̄ns
ē falsū. 7 c̄tē nō sequitur. for. differet ab omni hoīe. igit
oīs homo q; erit. homo erit cū for. 7 for. nō erit oīs hō.
C̄tē dato isto mō exponendi sequitur qd for. ē aliud q̄
plato 7 nihil aliud q̄ plato. q̄ns est falsum. 7 arguitur
q̄na. q; for. est aliqd 7 plato. 7 nihil aliud q̄ plato ē ali-
qd cum for. 7 for. nō est plato. 7 nihil aliud q̄ plato. igit
for. est aliud q̄z plato. 7 nihil aliud q̄z plato. 7 arguit
minor. s; q; plato 7 nihil aliud q̄ plato ē aliqd cum for.
q; plato ē cū for. vt pono. ponat. n. sic. 7 pla. ē pla. 7 ni-
hil aliud q̄ pla. igitur pla. 7 nihil aliud q̄ pla. est cum
for. 7 q; illud cōsequēs sit falsum arguitur. q; si illud eēt
vez maxime eēt. q; pla. est pla. 7 nihil aliud q̄ pla. sed
arguitur q; non. q; pla. est pla. 7 aliqd aliud q̄ pla. igit
pla. non est pla. 7 nihil aliud q̄ pla. patet cōsequentia. 7
arguitur antecedēs. q; pla. est. a. b. c. 7 a. b. c. sunt pla.
7 aliquid aliud q̄ pla. igitur pla. est pla. 7 aliquid aliud
q̄ pla. patet q̄sequentia. 7 antecedēs posito q; a. b. sint
due medietates que sunt pla. 7 a. sit caput platonis. tūc
patet q; pla. est. a. b. c. 7 a. b. c. sunt pla. 7 aliquid aliud
q̄ pla. q; ista tria sunt pla. 7 caput platonis sicut conce-
dendū est q; tria indiuisibilia sunt tria 7 duo indiuisibi-
lia. C̄tē dato isto mō exponendi cōcedendum esset q;
for. eēt aliud q̄z homo 7 aliud q̄z risibile. 7 q; for. differ-
ret a for. 7 ab alio a for. 7 q; for. differret a se 7 ab alio a
se. consequētia arguitur. q; for. est. 7 homo 7 aliud q̄z ri-
sibile ē. 7 for. si ē hō 7 aliud q̄z risibile. igit for. ē aliud q̄z
hō. 7 aliud q̄z risibile. p̄z q̄na. 7 minor. pbat. q; si for. est
homo 7 aliud q̄z risibile for. ē homo 7 aliud q̄z ipsemet.
Ideo forte dicitur concedēdo quālibet istar. Sed cō-
tra. q; si for. est homo 7 aliud q̄z risibile. igitur for. non

est aliud q̄z homo 7 aliud q̄z risibile. patet consequētia.
7 pbat antecedens. q; for. est homo. 7 aliqua pars sua.
qd probatur vt prius. q; for. est ista tria. s; a. b. c. q; est pri-
ma medietas sui 7 scōa 7 caput suū. igitur 7 c̄. Ad pri-
mū igitur dicitur negādo istā q̄sequentia tu differēs ab
a. igitur omne qd erit. a. erit tecū. 7 tu nō eris. a. nec iste
sunt exponētes istius. sed sequitur tu differēs ab a. igit
omne qd erit. a. vel omnia que erūt. a. erunt tecū. 7 tu
non eris. a. vnde aduertendū est in expōne taliū p̄posi-
tū vtz isti ēmini sunt collectini vt nō collectini cōes vel
discreti s; fm istoz erigentia sumenda est exponēs expo-
sue queniens. C̄tē secundū dicit q; probat vez. q; co-
pulatiua ex duabus categoricis debite sumptis cōpo-
sita sufficienter exponit p̄positionē exponibile ratione
alicuius istoz terminoz. differt 7 aliud. Ad punctū al-
terius rationis dicitur negādo istam cōsequentiam. ali-
quando tu differēs ab alio. igitur tu differēs ab ali-
no. q; consequēs est falsum. 7 antecedens est vez. eo q;
in a. instanti. tu differēs ab alio. quia sicut probatum
est ista non plus significat nisi q; tu differēs ab alio.
qui erit in a. instanti. sicut ista. in a. instanti. tu eris ali-
quod album. significat q; tu eris aliquod albus qd erit
in a. instanti. q; determinatio verbi siue ponatur ante
siue post idem facit. quia aduerbium semper determi-
nat verbum vel eius participium. 7 ideo quo ad veri-
tatem vel falsitatem non refert dicere. tu eris omnis ho-
mo tunc. 7 tunc tu eris omnis homo. quia ly tunc non
determinat nisi verbum. cum ibi non sit aliquod par-
ticipium. Sed contra illud forte arguitur. probando
q; hec est falsa in a. instanti tu eris omnis homo. post
eo q; in a. instanti nullus erit homo. preter te 7 post erūt
multi homines. tunc arguitur sic. si in a. instanti. tu eris
omnis homo. 7 antichristus erit homo. igitur in a. in-
stanti tu eris antichristus. tenet consequentia. a superio-
ri distributo pro omni homine qui vniquam erit. Itēz
sequitur q; hic tu es omnis homo. demonstrando locū
per ly hic in quo tu es 7 nō alter homo a te. quia tu es
omnis homo hic. igit hic tu es omnis homo. tenet cō-
sequentia. ex responsione. quia non refert preponere et
postponere aduerbiū. 7 probatur antecedens. quia tu
es homo. hic 7 nihil est homo hic quin tu sis illud. igit
7 c̄. Itēz sequitur q; aliquo modo tantum tu es ho-
mo. 7 aliquo modo preter te nihil est homo. q; aliquo
modo tu es omnis homo. q; illo modo. tu es omnis
homo. demonstrando modum per quem tu es homo.
7 quo nihil aliud a te ē homo. quia tu es omnis homo
isto modo. igit isto modo. tu es omnis homo. tenet cō-
sequentia. vt prius. ergo aliquo modo. tu es omnis ho-
mo. consequentia patet. ab inferiori ad suum superius.
q; tamen consequens sit falsum arguitur. quia sequitur
aliquo modo. tu es omnis homo. igit tu es omnis ho-
mo aliquo modo. consequens falsum. quia sequitur. tu
es omnis homo. aliquo modo. igitur tu es homo. ali-
quo modo. et nihil est homo. aliquo modo. quin tu sis
illud. consequens est falsum. 7 consequentia tenet. quia
sic habet ista probari a p̄mo termino mediato. C̄tē
non omnis homo es tu. igitur nullo modo oīs homo
es tu. igit tu nullo mō es oīs hō. p̄mo istis est aduerteri
dū q; cum nullū sit verbū singulare frequēter addimus

De gradu

terminationē aduerbialē verbo: vt vis istius verbi cū determinatione istius aduerbij transeat et supponere faciat terminū pro paucioribus suppositis: quod potest contingere presertim a parte p̄dicati. et cā est. qz determinatio aduerbialis cū resoluitur in nomen si resoluī pōt semper se tenet a parte p̄dicati: ideo restrictio quo ad suppositionem sit ex parte p̄dicati et non ex parte subiecti. verbi gratia. ois homo erit aliquod albū tūc. demonstrādo per ly tūc vnum istans futurū. in illa ly albū supponit solū pro albo qd erit in a istāti. et significat ista p̄positio. qz ois homo erit tūc aliquid qd erit albus tūc scilicet in a. istāti. restringit enim aduerbiū ex parte p̄dicati. qz illud aduerbiū resoluī in partem noialē q tenet se ex parte p̄dicati. vbi grā. ois homo erit tūc aliqd al bū. i. ois homo in illo istāti. erit aliqd al bū. demonstrādo a. istās. et p̄z qz ista pars in isto istāti tenet se a parte p̄dicati. Alterius nota qz si aliq̄ determinatio aduerbialis determinet verbū expositē debet alia p̄similis determinare verbū exponētis. Et per hoc dī ad argumentū p̄cedēdo qz hic. tu es ois homo. qz tu hic es homo. et nihil est hic hō. qn sis illud. igit̄ hic tu es ois homo. per hoc etiā cōcedit̄ qz aliquo mō tu es ois hō. et negat̄ qz tu es ois hō aliquo mō. ppter diuersos modos. p̄bādī istas p̄pōnes. et ita cōcedit̄ qz aliquo mō tū tu es hō. et aliquo mō nihil p̄ter te est hō. sed negat̄ qz tantū tu es hō aliquo mō. et nihil p̄ter te ē hō aliquo mō. Et per hoc etiā dī ad tertiū negādo istas p̄pōnes. nō tu es ois hō. igit̄ nullo mō tu es ois hō. sicut nō sequitur. non tu es ois hō. igitur nullibi tu es ois hō. Et per hoc etiā negat̄ illa p̄pō. si a. istāti tu eris ois homo. et antīps erit homo. igitur in a. istāti tu eris antīps. et ad p̄bationē qn dī in antecedēte ly homine distribuitur pro omni hoīe q erit vñq̄. negatur illud: sed distribuit̄ solū pro omni hoīe q erit in a. istāti. p̄pro alio dī qz ista ē impossibilis. homo est alius ab asino. et causa est. qz semp adiectiū positū ex parte p̄dicati sine substantiūo adiacet substantiūo posito a parte subiecti. Unde ē sensus istius. hō est alius ab asino. qz hō est alius hō ab asino. et ista. for. est alius ab asino. significat qz for. est alius for. ab asino. et ideo ista exponit̄ sic. ois asinus q ē cū for. ē for. et for. nō ē iste for. qui ē asinus. igitur for. ē alius ab asino. Et igit̄ cōcedendū qz for. ē aliud ab asino. sed for. nō est alius ab asino. Et si forte arguit̄. qz hō ē alius ab asino. qz for. ē aliud ab asino. et for. ē homo. igitur hō ē alius ab asino. dī negādo p̄pōnes: sed debet sic concludi maior extremitas de minori. igitur homo est aliud ab asino. Et sic patet tales sop̄bificationes iūtiles ēē. iste monachus ē albus. sed non ē albus monachus. iste nasus ē tūc: sed non ē mus nasus. demonstrādo nasum bonis tui. neqz valet hoc argumentū. iste homo ē albus. et iste hō ē monachus. igitur iste monachus ē albus. demonstrādo monachū nigrū: sed solū sequitur. qz iste monachus ē albus hō. Et aliud dicitur negādo antecedēs istius cōsequētē. for. est nō idē chymere. igitur for. est aliud a chymere. et negat̄ ista cōsequētia. for. non est idē chymere. et for. est. igitur for. est non idēz chymere. nec ibi arguit̄ per regulā allegatā. qz p̄dicatū cōsequētis nō est infiniū sed solū eius pars. et est ista p̄positio falsa. for. est nō idē chymere. qz ly chymere pro nullo supponit. modo ge-

neraliter ois p̄positio significās iuxta cōpositionem suoz terminoz cuius nulla copula est negatiua in qua est aliqs terminus cathegorematicus nō supponēs est falsa. et ideo nulla illaz est vera. tu es nō idē chymere. et tu chymere es nō idē. sicut neqz illa est vera. tu es nō vidēs chymere. et ly nō idē nō est terminus exponibilis sicut neqz iste terminus non vidēs. et sicut probat argumentū ista est impossibilis. tu es nō vidēs chymere. sicut et ista. tu es nō idē chymere. Et aliud negat̄ ista p̄pō. tu es et ois homo est tecū. et tu nō es ois homo. igit̄ a te differt ois homo. sed dī sic exponi. tu es et ois hō ē tecū. et nihil qd est homo tecum est tu. igitur a te differt ois homo. sed tamē cōceditur qz a forte differt quilibet asinus. qz quilibet asinus est cū for. et for. non est asinus. igit̄ a for. differt qlibet asinus. Et si forte arguit̄ qz nō. qz si a forte differt quilibet asinus. igitur a for. est differēs qlibet asinus. sed qdlibet a for. differēs est aliqd. igitur aliqd est qlibet asinus. Dicitur negando cōsequētia p̄mā sicut nō sequitur. incipit istans qd nō est esse. igitur ē incipiens istās qd nō ē ēē. Et Sed p̄tra per idē nō valeret hoc argumentū. hic currit ois homo. igitur hic est currēs ois homo. consequens est falsum. scilicet qz ista cōsequētia non valeat. qz probatio debet fieri a primo termino. p̄babilis: sed ly currit. est primus terminus probabilis et solū resoluibilis. Et istud dicitur qz ista est falsa. hic currit ois homo. posito qz ois hō currat hic. qz primus terminus probabilis ē ly currit. qui est resoluibilis et non exponibilis. Sed ista. a te differt ois asinus. habet duas causas veritatis. qz primus terminus in ea mediat̄ est resoluibilis et exponibilis. ideo ista significat distinctionē sic. a te differt quilibet asinus. idest a te differēs ē quilibet asinus. resoluēdo vel exponēdo sic. omnis qui est asinus est tecum. qz nullus asinus es tu. igitur a te differt quilibet asinus. et hoc est verum. et ideo illa est vera. a te differt qlibet asinus. Sed ista. a te differt omnis homo non verificatur neqz exponendo neqz resoluendo. nec in ista. hic currit omnis homo. verificatur ly currit. resoluendo. ideo tē. Et aliud dicitur qz ista. for. differet a quolibet homine. sic exponitur. aliquis erit homo cum for. qui non erit for. et for. non erit quilibet homo. igitur for. differet a quolibet homine: Similiter a for. differt homo. sic exponitur. homo est cum for. et for. homo non est. igitur a for. differt homo. Et si forte arguitur qz non. quia iste exponentes sunt vere. et tamen ista exposita est falsa. a for. differt homo. quia sequitur. a for. differt homo. igitur for. est non idem homo. et sequitur. for. est non idem homo. igitur for. non est idem homo. consequens est falsum. et antecedens verum. posito qz for. sit cum multis hominibus. et tenet p̄sequētia ab affirmatiua de p̄dicato insipito ad negatiua de p̄dicato finito. Et itez arguitur. qz ista sit falsa. for. homo non est. quia sequitur. for. homo non est. igitur for. homo nō est existens. ex quo vltius sequitur qz for. homo nō est hoc existēs demonstrando for. p̄ns est falsum. et cōsequētia patet a superiori distributo ad suū inferius. Et itē si for. homo non est. pari ratione est concedendū qz for. homo non currit. posito qz for. currat existēte aliquo homine alio ab eo qui non currat. consequens est falsum. quia for.

Comparatiuo

homo currit. Sed ad primum istorum dicitur concedendo quod a sor. differt homo. et quod sorti est non idem homo: quod ly. homo stat determinate: et non infinitatur nisi ly. idem. ut est ostensum supra. et negatur ista propositio. sortis est non idem homo. igitur sorti non est idem homo. nec ibi arguitur per regulam: quod non est ibi predicatum infinitatum: sed solum per predicatum. quod subiectum est ly. homo et ly. sor. et ex parte predicati. Ad aliam vero formam dicitur procedendo totum. scilicet quod sor. homo non est eris. et quod sor. homo non est hoc eris. denotando sor. quod dicitur: et est falsum. scilicet sor. ois homo est hoc eris. Et per hoc etiam conceditur quod sor. homo non currit. posito quod sit aliquis homo non currens. quod sicut ista est congrua et vera sor. homo currit appositum: ita etiam ista est vera sor. homo non currit. tenedo ly. homo a parte predicati: quod sua dictione est falsa. scilicet sor. ois homo currit. quod significat quod sor. currit eris homo. Ad aliam rationem cum arguitur concedendum esse dato isto modo exponendi quod sor. est aliud quam plato. et nihil aliud quam plato. negatur propositio: quod illa est ipolis ut probat argumentum: quod sor. est aliud quam plato. et aliud quam plato. quod manifeste probari potest dato quod tria indistincta sint duo et tria et quod generaliter oia tria sunt duo et tria. quod fundamentum est verum: neque huius fundamentum repugnat grammatica: quod nec in grammatica est hec incongrua. deus est deus et deus. Et si forte arguitur contra hoc fundamentum. quod ex eo sequitur aliquod esse numerum in quo sunt tot ternarii quot unitates quod tamen numerus non est nisi quattuor: indistincta vel quattuor: per totum de numero ternario quod est quattuor indistincta. Et ex isto sequitur quod aliquis est numerus in quo sunt plures binarii quam unitates: quod est impossibile: et propterea arguitur capiendo numerum quod est quattuor indistincta in quo sunt sex binarii. quod tamen videtur esse inconueniens. ideo et. Sed ad illud dicitur procedendo totum preter ultimum: negatur enim quod numerus quod est quattuor intelligitur et plures binarii quam unitates: quod iste numerus non est plures binarii quam quattuor vel duo: sed illi duo vel quattuor sunt sex binarii. Quamvis autem concessum sit quod sor. non est aliud quam plato et nihil aliud quam plato. tamen sor. est aliud quam deus. et nihil aliud quam deus. Et per hoc dicitur et ad aliud negando conclusiones omnes ibi illatas per ultimam. Unde sor. differt a sorte et a quolibet alio a sor. sicut tu differs a te et a me. sed non possis differre a te vel a me. Et si iterum forte arguitur. quod non bene exponitur ista. sor. differt ab asino: quod non sequitur. ois asinus est cum sor. et sor. non est asinus. igitur sor. differt ab asino: quod propositio est falsum. quod sor. non differt ab asino specie neque genere. igitur sor. non differt ab asino per terminum. Sed hinc dicitur quod differt ab asino: licet non possit differre ab asino. Et ulterius dicitur quod quicquid differtur seipso differtur et non per aliquam entitatem secundam. Et ideo sor. non differt ab asino per aliquam speciem vel genus. dato quod species non sit nisi terminus ut periphetici posuerunt. Et si ultra iterum arguitur contra. quod si tu differs ab asino: et non potes differre ab asino: et per idem non differs nec distulisti ab asino. et ultra. tunc sequitur quod continue erit ita quod tu incipis differre ab asino: et definit differre ab asino: quod tu differs ab asino et non differes ab asino. igitur definit differre ab asino. Sed hinc dicitur concedendo conclusionem. quod ista tu incipis differre ab asino habet plures causas veritatis ut quod in latenti quod est presens tu differs ab asino et non imme-

diat ante et. vel tu differs ab asino. et non ante immedia- te tu differes ab asino. quod est idem.

De expositione comparationum.

Pro comparatiuo

rum maius. Primo accipitur quod comparatiuus gradus affirmatus supponit suum positum in ambobus extremis: ideo bene sequitur sor. est albus: pla. igitur sor. est albus. et pla. est albus. et ideo ista est falsa mixta est albus: como. Et iterum accipitur quod maius et minus relative dicuntur sic. quod sequitur. fortes est maior platone. igitur plato est minor forte. patet ista suppositio: quia non est minus nisi respectu maioris: et non est maius nisi respectu minoris. Ex quo patet quod unum infinitum non est maius quam aliud: quia si. a. infinitum sit maius. b. infinito: sequitur. q. b. infinitum est minus. a. per secundam suppositionem: et sequitur. b. est minus. a. igitur tam. a. q. b. est parum. tenet consequentia ex primo accepto: et consequens est falsum: quod nullum infinitum est parum: ut infra probabitur. Sequitur etiam per eadem rationem quod nullum infinitum aliquo finito est maius: quia tunc utrumque esset parum. Item sequitur hanc consequentiam non valere. a. est magnum et b. est magnum et b. non est eque magnum cum. a. igitur. a. est maius. b. patet. posito quod. a. sit unum infinitum: et b. unum finitum vel infinitum. tunc est asinus verum. et propositio falsum. Sequitur etiam quod deus non est perfectior aut scientior te: quod ipse non est parum sciens aut parum perfectus. Et accipitur tertio quod ubique per aliquam proportionem aliqua proportio vel comparatio denotatur esse: que non est: est talis propositio falsa. Quibus positis dicitur quod propositio ratione comparatiui gradus sic exponitur. sor. est maior quam est pla. sor. est magnus et pla. est magnus. et pla. non est tam magnus quam est sor. sed minor sor. igitur et.

Contra

quem modum exponendi forte arguitur sic. quod ista propositio non valet. sor. erit maior quam erit pla. igitur sor. erit magnus et pla. erit magnus. et pla. non erit tam magnus quam erit sor. sed minor quam erit sor. quod posito quod sor. et plato. sint eque: et manente pla. non aucto per seipsam per quod erit nec diminuto: augeatur sor. ad duplum post finem hore future stante ipso eque magno cum pla. in ista hora presenti. tunc est antecedens verum: quia sor. erit quadrupedalis ponatur ita. et pla. non erit quadrupedalis: sed minor quam quadrupedalis: sed consequens est falsum proultima parte: quia sor. erit tam paruum quam unquam erit pla. per totam istam presentem horam scilicet: ut patet per casum. Item secundo non sequitur sor. erit maior pla. igitur fortes erit magnus et pla. erit magnus. et pla. non erit tam magnus quam sor. sed erit minor sor. quia posito quod per totam istam horam sor. erit maior quam pla. per eandem horam. et post istam horam augeatur plato ad equalitatem sor. quo aucto maneat uterque istorum nec auctus nec diminutus. tunc est antecedens verum: hoc scilicet. sor. erit maior pla. quia per totam istam horam erit gratia argumenti sor. duplus ad pla. et sequitur. sor. erit duplus ad pla. igitur fortes erit maior platone. et consequens est falsum pro tertia parte: quia sor. erit eque magnus cum platone et forte. erit tantus et eque magnus quantum erit pla. Sed forte hinc dicitur

¶ liij

De comparatiuo

q̄ ista. for. erit maior platone. non habet sic exponi: sed sic. for. in aliquo instanti erit magnus. et pro eodem instanti pla. erit magnus. et pro tunc non erit pla. tam magnus q̄ for. sed minor. ¶ Sed contra arguitur. q̄ ista consequentia non est bona. for. erit maior pla. igitur in aliquo instanti for. erit magnus: et pro eodem plato erit magnus et c. quia stat q̄ for. erit maior platone quamuis nullum erit tempus vel istans vel alia mensura extrinseca for. sicut existente maiore platone. ¶ Item tertio non sequitur for. est maior q̄. a. posito q̄. a. sit sua medietas. igitur. a. medietas non est ita magna sicut for. quia. a. medietas est ita magna sicut est for. quia taliter magna sicut est for. quia ipsa est possibiliter magna et finite magna qualiter et quante est for. etiam ipsa est tanta q̄tus est for. quia ipsa est aliquanta: et tantus est for. igitur ipsa est tanta quantum est for. consequentia patet. sicut sequitur. ego sum aliqualis et talis tu es. igitur ego sum talis qualis tu es: tales enim consequentie tenent sine confusione vel distributione: et probatur antecedens: quia for. est tantus quanta est sua medietas: lz non sit equalis sue medietati. sicut for. est talis qualis est pla. in albedine lz non sit eque intense albus: et bipedale est tantum quantum est pedale licet bipedale non sit eque magnum cum pedali. Similiter sequitur. a. medietas est finita quantum est for. consequentia patet: ab inferiori ad suum superiorem sine impedimento. ¶ Item quarto. vna illarum quatuor exponentium infert expositam: et eodem tra. igitur alie sunt superflue: consequentia patet. et arguitur antecedens: quia sequitur plato. erit minor q̄ erit for. igitur sortes erit maior q̄ erit plato. et contra per suppositionem secundam. ¶ Item quinto sic. ex ista for. est maior platone per pedale. non sequitur q̄ for. erit magnus p pedale: quia forte plato est minor q̄ pedale. ¶ Item sexto non sequitur. for. est albus et pla. incipit esse albus: pla. non incipit esse ita albus sicut est for. sed incipit esse minus albus. igitur for. est albius q̄ pla. incipit esse albus: quia ponatur q̄ for. sit albus et pla. incipiat esse albus et albesieri per remotionem de presenti. tunc est totum antecedens verum: et hinc falsum: quia per hinc aliqua proportio denotatur esse iter forte et plato ne secundum albedinem que proportio non est: igitur illud consequens est falsum: tenet hinc per tertiam suppositionem: et antecedens probatur: q̄ si for. in aliqua proportione esset albius q̄ pla. incipit esse albus: ista proportio esset extremi maioris ad minus: sed nullum extremum minus est ibi: igitur et c. Et per idem arguitur in eodem casu q̄ non in infinita for. est albius q̄ pla. incipit esse albus. Et etiam sequitur q̄ nihil velocius incipit moueri q̄ ipsi incipit moueri incipiente ipso a non gradu moueri. nec for. incipit esse albius q̄ pla. incipit esse albus. posito q̄ uterque incipiat a non gradu esse albus: et eque velociter intendatur cum alio. ¶ Item septimo: non sequitur. a. cito tanget. b. et cito tanget. c. et non cito tanget. c. sicut tanget. b. sed tardius: igitur. a. cito tanget. b. q̄. c. Et tamen hic arguitur per modum exponendi iam positi. igitur ille modus non est bonus: per hinc: et probat anis ponendo q̄. a. sit speciem quod debet moueri super plano i

incipiendo a partibus minoribus: et ponatur q̄. b. sit nomen eorum partibus paribus plani. et c. nomen commune partibus i paribus eiusdem plani: tunc est illud anis verum: per tribus primis partibus et per ultima parte etiam patet: ponatur enim cum toto casu q̄. a. ultimo remanebit super prima parte. proportionali: et tunc patet q̄ tardius tanget. c. q̄. b. consequens tamen illius prime consequentie est impossibile: quia immediate post hoc tanget. c. et etiam tanget. b. si enim prius tangeret. b. q̄. c. tunc aliquod esset prius c. tactu. hinc impossibile: q̄ tunc aliqua foret ultima pars proportionalis plani sic diuisi.

Ad primum igitur istorum

dicitur admissio casu negando q̄ fortes. erit maior q̄ erit plato. et negatur illud argumentum fortes. erit quadripedalis. et plato nunquam erit quadripedalis: sed solum pedalis vel bipedalis. igitur fortes. erit maior q̄ erit pla. quia tunc sequitur q̄ pla. erit minor q̄ erit for. quod repugnat casui ibidem posito: igitur et c. ¶ Ad secundum dicitur concedendo istam hinc. for. erit maior pla. igitur for. erit magnus et pla. erit magnus et pla. non erit eque magnus sicut erit for. sed minor. Et admittatur casus ille. et negatur ista consequentia. for. erit duplus ad pla. igitur for. erit maior plato. sicut etiam non sequitur. for. erit duplus ad pla. igitur for. erit maior q̄ erit pla. quia ille conuertuntur. for. erit maior pla. et for. erit maior q̄ erit pla. quia in istis terminis lz resolvere ablatiuum in nominatiuum cum q̄ ut patet ex grammatica: immo comparatiuus gradus non distribuit nisi quia includit aduerbium comparandi puta lz q̄. ideo ponens differentiam inter istas quo ad veritatem vel falsitatem videtur fundamento carere. ¶ Ad tertiam formam dicitur illam negando. neq̄ sic exponitur ista. for. est maior q̄. a. sicut ibi infertur. sed debet capi tertia exponens sic. a. non est tam magnum q̄ magnus est for. quod verum est in tali casu. quolibet enim pars quantitativa forte. est ita magna sicut for. lz non sit tam magna. q̄ for. ¶ Ad quartam dicit q̄ lz ista se inferant for. est maior pla. et pla. est minor for. tamen per maiorem declarationem gradus comparatiui ille alie exponentes adduntur. neq̄ est inconueniens q̄ in terminis relatiuis vnus terminus per alium exponatur: et declaratur ut species declaratur per genus: et genus per speciem: cum dicant antiqui q̄ species est que supponitur generi. et genus est cui supponitur species. ¶ Ad quintam dicitur q̄ ista. fortes est maior pla. per pedale et consimilis sufficienter exponi potest per vnam talem. for. excedit platonem per pedale. igitur for. est maior plato. per pedale: neq̄ oportet addere istas. fortes est magnus et pla. est magnus propter maiorem declarationem habendam: cum ista sit satis clara de se. Sed de futuro sic exponi debet. for. erit maior plato. per pedale. for. quantilibet quantitatem quaz habebit plato erit aptus excedere per pedale finem quantitatem quam habebit ipse fortes absque aliqua augmentatione fortis. ¶ Ad sextum dicitur negando istam consequentiam. fortes. est albus et plato. incipit esse albus: et plato. non incipit esse tam albus q̄ est fortes: sed mi-

De suplatiuo

nus albus. Igitur sor. ē albius q̄s pla. incipit ēē albus. quia ex consequente sequitur q̄ in aliqua proportionē sor. est albius q̄s pla. incipit ēē albus. quod falsum est in isto casu. et sicut negatur ista: ita generaliter dicitur. q̄ si aliquid incipit moueri a nō gradu intendendo motū suū q̄ ipsum non incipit velocius moueri q̄ ipsum incipit moueri. quia nullum tale aliquāter velocius: nec tarde incipit moueri. et ita dicitur si aliquid incipiat esse album a non gradu esse albi vel calidi vel siccī: sic de alijs. Ad septimum dicitur q̄ ista est resolubilis. a. prius tanget. b. q̄. c. et non exponibilis ratione istius termini prius: sic arguendo: tunc. a. tanget. b. et tunc erit prius q̄s tanget. c. igitur et c. sed minor ē falsa: siue demonstretur istans siue tēpus. Item contra illum modum exponendi positum arguitur. q̄ non sequitur sor. currit velocius: et asinus? currit velocius. et nullus asinus currit tam velocius q̄s velocius currit sor. sed aliquis asinus? currit minus velocius q̄s sor. igitur sor. currit velocius? asinus. antecedens est verum. et consequens falsus. posito q̄ sor. currat et asinus? currat. et asinus? currat non tā velocius q̄s velocius currit sor. et quiescat aliquis asinus. puta. b. et patet q̄ antecedens istius consequentie est verum. et consequens falsus. quia sequitur. sor. currit velocius asino et b. est asinus. igitur sor. currit velocius. b. consequens ē falsum. et tenet consequentia a superiori distributo cum debita constantia ad suū inferius. Ideo forte dicitur concedendo q̄ petit argumentū. f. q̄ ista ē falsa. Sed contra. per idē tales forent falsē. sor. erit maior q̄s aliquādo erit pla. posito q̄ sor. erit tripedalis: pla. pedalis solum et non maior. quia si sor. erit maior q̄s aliunde erit pla. et tunc erit aliunde demonstratio instans: in quo neuter eorum erit. igitur sor. erit maior q̄s plato erit tunc. consequens ē falsum et cōsequentia tenet ex responsione. q̄ tamen ista sit vera sor. erit maior q̄s aliunde erit plato. patet per modum exponendi superius positum. Item non sequitur. a. est maius. b. igitur. b. ē minus. a. patet. sit enī a vniuersum: et b. sit medietas. et patet q̄ a sit maius. b. et tamen. b. non est minus. a. quia non est paruum. quia paruum dicitur respectu maioris. sed nihil est maius q̄s. a. igitur. a. non est paruum. Ideo forte dicitur negando istā consequentiam. a. est maius. b. igitur. b. est minus. a. quia nihil ē minus. a. Sed contra ab. a. ad. b. est proportio maioris inequalitatis: sed omnis proportio maioris inequalitatis est habitudo maioris ad minus. ut patet ex definitione proportionis maioris inequalitatis. igitur. b. est minus. a. Item. a. est simpliciter finitū. et omne simpliciter finitū ē magnum et paruum. igitur et c. Ideo dicitur ad primum q̄ propositio in q̄ ponitur comparatiuus gradus ratione talis comparatiui gradus: ut gratia crepli ista. sor. erit maior q̄s erit pla. generaliter sic habet exponi. sor. erit magnus. et plato. erit magnus et pla. non erit tam magnus q̄s erit sor. et pla. erit minor. q̄s erit sor. ita q̄ in tertia exponente sumantur aduerbia comparandi: et non similitudinis q̄litas vel q̄statis. potest etiam quarta exponens aliter sumi sic. sor. et plato erunt comparabiles fin q̄statiuem. Ad aliud argumentum dē negando istā con-

sequentiam sor. currit velocius asino sed. b. est asinus. igitur currit sortes velocius. b. sed debet sumi constantia sic. b. est asinus currens. et causa ē. q̄ ibi denotatur ēē comparationem currentis ad currens. Ad aliud dicitur negando istam consequentiam. a. est maius. b. igitur. b. est minus. a. et conceditur q̄. a. ē paruum. et nō dicitur paruum respectu maioris: sed dicitur paruum respectu minus parui: aut magis parui. quibus fin veritatem. iste terminus paruum non opponatur relative isti termino magnum: sed p̄uatiue. sicut intensus et remissus: et stat intēsum ēē absq̄ hoc q̄ remissum sit: q̄ nihil ē intensus nisi subm et c.

De expositione gradus superlatiui.

Accipiat ex grāmati-

ca q̄ superlatius gradus significat per modum ut quorū est aliquid. Ex quo patet q̄ ista ē impossibilis. fortes ē fortissimus illorū demonstrando platonem et ciceronem: quia ista significat q̄ sor. ē aliquis istorū: et ē fortissimus eorūdem. Patet vltra istam consequentiam non valere. fortes ē fortis: et isti sunt fortes demonstrato platone et cicerone: et nullus istorū ē tam fortis sicut sor. seu nullus istorū ē fortior sorte: sed min⁹ fortis q̄s sor. igitur fortes ē fortissimus istorū. quia ex cōsequente sequitur q̄ sor. ē aliquis istorū. Item secundo accipitur q̄ omnis propositio per quam tenetur ēē superlatio que non est. ē falsa. Ex quo patet q̄ ista ē falsa. sor. ē fortissimus illorū. demonstratis forte et platone eque fortibus. quia per istam denotatur ēē superlatio: siue excellit inter sortem et platone que non ē. ideo ista ē propositio falsa. Unde scdm veritatem ex propositione de superlatiuo sequitur aliqua de comparatiuo. ut sic arguendo. fortes ē fortissimus illorū. igitur aliquo illorū sor. ē fortior: sed non sequitur. igitur quolibet illorū ē fortior. Ex eodem patet istam consequentiam non valere. sor. ē fortissimus illorū. igitur nullus illorū ē eque fortis cum sor. sed sequitur oppositum. igitur aliquis illorū ē tam fortis q̄s ē sor. quia omnium quorum sor. ē fortissim⁹ sor. ē vnus. Patet vltterius ex secunda suppositione hoc argumentū non valere. sor. qui ē aliquis istorū ē fortis: et isti sunt fortes demonstratis pla. et sor. eque fortibus et cicerone minus forti. et nullus istorū ē fortior sor. sed aliquis minus fortis. igitur fortes. ē fortissim⁹ istorū. Ideo dicitur q̄ ista. fortes. ē fortissimus istorū. sic exponitur. fortes qui ē aliquis istorū ē fortis: et isti sunt fortes. et quilibet istorū non fortis ē minus fortis q̄s fortes. igitur sor. est fortissimus istorū. Ex quo sequitur q̄ ista consequentia non valet. sor. ē fortissimus hominum. et sor. ē homo. igitur fortes. ē fortior sorte: neq̄ etiam sequitur fortes: ē fortissimus hominum. et isti sunt homines fortes demonstratis platone et cicero. igitur fortes ē fortissimus istorū. quibus ibi arguatur a superiori distributo ad suū inferius.

Tractat⁹

q: si dī valere consequētia. opz sumere cōstātiā sic. isti sunt homines fortes: quorum aliquis est for. pz vltra tales non fore congruas. sed impossibiles. for. est fortissimus aīnōuz. leo ē fortissim⁹ lincū. sicut ⁊ hec. for. ē fortissim⁹ cice. ⁊ pla. seu for. est fortissim⁹ illorum. demonstratis platone ⁊ cicerone.

Sed forte arguitur contra illum modū exponēdi. quia isto dato sequitur q: for. est primus istorum. ⁊ tamen for. est vltimus istorum demonstratis eisdem. consequens est falsum. ⁊ arguitur cōsequētia. ponatur enim q: for. currat ⁊ pla. post eum currat. ⁊ cicerō post euz currat. ⁊ sequitur tunc q: fortes est primus istorum. Et q: sit vltimus istorum arguitur sic. q: for. istorum ē vltra. ⁊ isti sunt vltra. ⁊ null⁹ istoruz preter for. tem ē tam vltra q: for. sed aliquis ceterior. igitur for. ē vltimus illorum. tenet consequētia tamen est falsum. quia sequitur. for. ē vltimus istorum. igitur for. ē postremus illorum. consequens ē falsus. ⁊ repugnat casui. **Ex** isto sequitur vltra q: for. est vltim⁹ q: currit aī quem null⁹ currit. **Item** fo sequitur q: a. ē maximū istorum quod non ē maximū istor. demonstratis trib⁹ ineq̄lib⁹ in q̄titate quorū. a. sit medium. q: a. ē magnū istorum qd non est maximū istor. ⁊ ista sunt magna ⁊ nullum illor. p̄cē a ē tam magnū q: a. qd non est maximū istor. ⁊ aliqd ē minus. igit⁹ rē. **Item** q: illud q: sit falsum arguitur. q: illa. a. ē maximū illorum: qd nō est maximū illorum. vel ly qd refert ad ly a tam i exponente q: i exposita. ⁊ pz q: illa est falsa sic referendo. vel refertur ad ly maximū i exposita: ⁊ i exponente ad ly magnū. ⁊ sic ad hoc illa ē falsa. q: non sufficiūt ille tres exponentes. sed o3 addere quartā vltim. aliter foret ver⁹ q: for. foret maximus illor. demonstratis for. ⁊ platone. ⁊ vno infinito posito q: sit for. maior platone. q: for. istorū ē magnus. ⁊ isti sunt magni. ⁊ null⁹ istor. preter for. ē tā magnus q: for. ⁊ aliq: minor. igit⁹ rē. q: sit tamen ē impossibile. q: sequitur. for. ē maxim⁹ illorum. igit⁹ for. quolibz illoruz alio a se ē maior. **Item** tertio sequitur q: nō ē possibile aliqd ē primū istans ēē for. aut platōis. nec q: alicui⁹ rei possit ēē primū istans: aut vltimū. q: sequitur. hoc est primum instans. igit⁹ hoc ē primū istans aliquorum instantium. si cur sequitur. ille ē prim⁹ bō. igit⁹ iste est prim⁹ bō aliquorū hoīum. **Item** sequitur. hoc ē primū instans. igit⁹ aliqd i stās ē posteri⁹ isto. q: sit pz. q: ly prim⁹ ē termin⁹ relatiuus. **Item** quarto isto dato sequitur q: potētia portatiua for. i aliquo casu: non ē terminata per maximū qd sic. nec per minimū qd non. q: sit falsum. pbat⁹ q: sit q: si potētia fortis sit terminata ponatur gra argumētū q: aliquod sit minimū pondus qd for. non sufficē portare. ⁊ q: multa sint equalia sibi sicut seq̄. q: bñ sequitur. a. ē minimū pondus q: for. non sufficē portare. igitur a. ē minimū eorūdem ponderum que for. non sufficē portare. ⁊ sequitur vltra q: multa sunt cōlia a quorum nullus sufficē portare. **Ex** quo sequitur q: a. non ē minimū illorū que for. non sufficē portare. q: ex illo sequitur q: a. ē pūū illorū que for. non sufficē portare: ⁊ ista q: for. nō sufficē portare sunt pua. ⁊ nullum illorū que for. non sufficē portare. preter. a. ē tam pūū q: a. ⁊ quolibz illorum aliud ab. a. est mai⁹ q: a. sed q: sit p tertia pte ē falsum.

Item sequitur. a. ē minimū quod for. non sufficē portare. igit⁹. a. ē minimū illorū que for. non sufficē portare. q: sit falsum posito q: non sit aliquod pond⁹ mai⁹. nec equalē. a. nū. a. **Item** q: sit q: null⁹ ē genus generalissimū: q: si ille termin⁹ suba ē gen⁹ generalissimū sequitur q: quolibz gen⁹ aliud ab illo sit min⁹ generale q: sit iste termin⁹ suba q: sit falsum. **Item** illo dato seq̄ sexto q: pōt ēē q: for. sit fortissim⁹ hoīum existētib⁹ multis homib⁹ quoz vn⁹ sit for. q: sit falsum. q: a sequitur. for. ē fortissim⁹ hoīum. igit⁹ quolibz hoīuz for. ē fortissim⁹. pz q: sit ⁊ sequitur vltra. quolibz hoīum for. ē fortissim⁹. ⁊ isti sunt homines. demonstrato platone ⁊ cicerone. igit⁹ istor. for. ē fortissim⁹. q: sit falsus ⁊ impossibile. igitur rē. **Item** septimo. ista expōne data sequitur q: hoc argumētum est bonū. b. erit primū instans esse for. qd erit primū instans ēē platōis. igit⁹ in. b. istanti for. ⁊ plato icipiet ēē. pz q: sit ⁊ arguitur q: q: sit falsus. q: a i casu aīnō illi⁹ q: sit est ver⁹. ⁊ q: sit falsum. ponatur. n. q: for. iā sit ⁊ erit cū platone. cur⁹ platōis. b. erit primū instans. ⁊ pz q: b. erit primū instans ēē for. qd erit primū instans ēē platōis. q: b. erit istans ēē for. qd erit primū instans ēē platōis. ⁊ nullū erit instans prius. b. qd erit instans ēē for. qd erit primus istans ēē platōis. igitur. b. erit primū instans ēē for. quod erit primū instans ēē platōis. ⁊ q: sit illius prime q: sit est falsum. f. q: i eodem instāti i quo for. incipiet ēē plato incipiet esse tenendo ly in diuisiue vt pono.

Sed ad primū illorum dī q: accipiēdo istos terminos primū ⁊ vltimū. put denotant ordinem. nihil est primū nec vltimū. nisi in relatiōe ad aliquem ordinē. vñ for. fm vnū ordinem in casu posito ē prim⁹. ⁊ fm aliū ordinē ipse non est prim⁹. ⁊ in casu illo dī q: for. est prim⁹ fm illū ordinem: ⁊ vltim⁹ fm eundem ordinem. ⁊ non valet q: sit ista. for. est vltim⁹ fm illū ordinem. igit⁹ ē postrem⁹ fm istum ordinē. q: sit ista for. est vltim⁹ illor. fm istum ordinem. non plus significat. nisi q: for. est maxime vltra inter istos versus istam dīam positionis versus quā mouetur. ⁊ nihil ē primū aut vltimū simpliciter. ⁊ in relatiōe ad aliquē ordinē. ne q: valet q: sit ista. for. ē prim⁹ secundū illū ordinē. igit⁹ for. ē prim⁹ illorum. aliter sequitur q: q: sit illorum ē primus ⁊ vltim⁹ illorū: ⁊ sic ēēt plura quoz quolibz esset primū illorum. **Ex** per hoc ēē dī concedendo istam ppositionem q: for. est vltim⁹ q: currit. ante quem null⁹ currit. ex illa aut non sequitur q: for. est simpliciter vltim⁹ illorum. **Ad** secundam formam dī concedendo q: hec est impossibilis. a. ē maximū illor. quod nō ē maximū illor. q: sit a. ē maximū illor. qd nō ē maximū illor. vñ b. esset. q: a. est maximū illor. qd maximū illor. nō ē maximū illorum. ⁊ hoc nō. q: cū nullum illor. ē maximus illor. nisi. b. igit⁹. a. ē b. **Item** vna exponēs illi⁹ ē falsa sic exponendo ⁊ referendo. ideo illa est falsa. Vel si illa est vera. hoc est sic referendo. a. ē maximū illor. qd. a. nō ē maximū illorū. qd est impossibile. **Ex** per hoc rīdetur ad aliā ppositionem sibi cōsimilē cum assumitur. b. erit primū instans esse for. qd erit primus instans esse platōis: qualitercūq: n. referat ly q: vna ei⁹ exponēs ē falsa. iō illa q: sit ē bōa. aliqd erit primū instans ēē for. quod erit primū instans ēē platōis. igit⁹ quādo plato incipiet ēē

De incipit

for. incipit eē. Et similiter dicitur ad tales ppositiones hoc est primū instās eē for. qd est vltimū instās eē plātōis. qz de vrate sermonis eēs tales sunt impossibiles. qz in oibus talibus est supplendus genitiuus. qz si hoc est primū instās. hoc est aliquoz instātū primū instās. pbi lofopbi tñ nō tāā hñtes sollicitudinē. de vocalibz ponūt tales ppositiones. hoc est primū instans eē for. pō talibus copulatinis. hoc est instās eē for. et nō immediate ante hoc instās fuit for. i instātū piori. que copulativa ēz vītātē nō cōuertitur cum illa. Vnde apud eos ad hoc qz hoc sit primū instās esse for. sufficit qz in hoc instātū for. incipiat eē. sed secūdu rei veritatē illa copulativa nō cōuertit cū illa. hoc est primū instās eē for. Et oīmilit ter dicit ad tales ppositiones. hoc est minimū qd for. nō sufficit portare. qz qlibet talis significat. hoc est minimū qd for. nō sufficit portare qz hoc est minimū illoz pōderū. que for. nō sufficit portare. Et ex illo sequitur qz multa sunt pōdera eēta huic. qd ponit eē minimū qd for. nō sufficit portare. quozū tñ pōderū nullū for. sufficit portare. Ideo ēz vītātē nullū est minimū pōdus. qd for. non sufficit portare in casu illo. Et illo tamen non sequitur. qz potētia for. nō terminet. qzuis eius terminatio nō fit expīmēda per tales terminos maximū. et minimū. philofophi tñ magis rebus qz terminis itēdetes qz sunt artifices reales. expīmūt terminos potētiarum inclusiuios vel exclusiuios per tales terminos maximū et minimū. itelligētes per tales ppositiones. hoc est minimū qd for. nō sufficit portare tantū quātū per illā copulatiuā. hoc est magnū qd for. nō sufficit portare. nec aliqd mai. sed quozūqz minori dato datur maius qd for. sufficit portare. sed fm veritatē illa copulativa non cōuertit cū illa expōnēda. imo illa expōnēda nō ponit for. esse. qd tñ sequitur ex illa copulativa. sicut ista. hoc est minimū qd chimera nō pōt portare. nō ponit chimera eē. Sed tractātes passiōes terminoz et ppietates. sicut fecerūt rationales philofophi habet exquiste terminos ppietates demonstrare. frequēter tñ ad aliud intēdetes iphi ponūt terminos iproprie. vbi argumēta aut materia de qua est sermo nō petāt illā difficultatē. Et per hoc dicit ad aliud qz illa est falsa de virtute sermonis. ille terminus substantia est genus generalissimum existētibz decē generibz decē pedicamētoz. ēz per tales ppositiones decē sunt generalissima itelligit qz de eē sunt genera quoz quodlibet est generalissimū in sua cōbordinatiōe pōdicamētali. qd etiā vtrū sit verū ifra videbit. Ad aliud dō qz stat for. eē fortissimū hoium multis alijs hoibus ab eo existētibz. et negatur illa gñā for. est fortissimū hoium. igit quozlibet hoius for. est fortissimū. imo neqz de cōparatiuo valet talis cōsequētia. qz nō sequitur for. currit velocius asino. igit quolibet asino for. currit velocius. neqz sequitur for. erit maior qz erit plato in aliquo tempore. igitur for. in quolibet tempore erit maior qz erit plato. igitur et.

De probatione illius termini incipit.

Incipit solet sic exponi. for. in instātū qd instās qd est pñs fuit. et nō immediate an nō est. et immediate post instās qd est pñs erit. igit for. incipit eē. sed hec gñā nō valet. qz in primo eē mūdī fuit

vera vel falsē fuisset vera illa disūctiua. ille deus est in instātū qd est pñs. et nō immediate an instās qd est pñs ille deus fuit vel in instātū qd est pñs ille deus nō est. et immediate post instās qd est pñs deus erit. et ex illo non se quebat vel nō secuti fuisset hoc impossibile. hoc. f. deus incipit eē. et qz illa disūctiua sit vera patet. qz eius pma copulativa est vera in illo casu. qd patet. qz prima pars de se manifesta est. et dīctiozū secūde pñs illius copulativa est falsum. f. immediate ante instās qd est pñs ille deus fuit. qz sequitur immediate ante instās qd est pñs ille deus fuit. igit aliqñ ante instās qd est pñs ille deus fuit ex quo sequitur vltra qz ante instās qd est pñs in aliquo instātū vel tēpore deus fuit. gñā patet. qz ibi ille terminus aliqñ est aduerbiū tēporis. Et quo patet vltra istā gñā non valere. i hoc instātū tu nō curris. et immediate p hoc instans tu curres. vel in hoc instātū tu curris. et non immediate an hoc instans curres. igit i hoc instātū tu incipis currere. p qz demonstrando instans in quo tu curres et nō incipis. et post qd curres aut demonstrādo diuersa instātia. sequitur qz anis est verum. et cōsequēs falsum. Ideo dicit qz ille dictiones incipit et desinit. et huiusmodi nō hñt exponi. sed hñt causas veritatis. ille tñt cause veritatis iā dicte nō sufficiūt. ēz ad in ferēdū illā for. incipit eē. oportet sic arguere. in instātū qd est pñs for. est. et nō immediate ante instās qd est pñs for. in aliquo instātū fuit. et immediate ante instās qd est pñs tēpus fuit. igit for. incipit eē. vel sic in instātū qd est pñs for. nō est. et immediate post. instās qd est pñs in aliquo instātū for. erit. et immediate post instās qd est pñs tēpus erit. igit et. Et potest etiā illa for. incipit eē habere aliā causam veritatis qz sit aliqñ instans. vnde bene sequitur. for. est et nō fuit. igit for. incipit eē. sed nō valet gñā ecōtra ab illa ad aliquā illarū causarū. et ideo li incipit nō est dictio exponibilis. qz ab exposita ad quā liber suarū expōnētiū. et etiā ab exposita ad oēs suas expōnētes simul sumptas debet eē formale argumentū. quoz nullū est verū de ly. incipit. et de illa disūctiua itā dicta. vnde nō valet istud argumētū. for. incipit eē. igit in instātū qd est pñs for. est. et nō immediate ante instās qd est pñs for. in aliquo instātū fuit. et immediate ante instās quod est pñs fuit tēpus. itec etiā sequitur. for. incipit eē. ergo in instātū qd est pñs for. est et non immediate ante instans qd est pñs for. in aliquo instātū fuit. et immediate ante instās qd est pñs fuit tēpus vel for. in instātū qd est pñs non est. et immediate post instans qd est pñs erit in aliquo instātū. et immediate post instās qd est pñs tps erit. stat enim rē aliquā incipere eē et non eē tēpus. vel istans. et etiā stat ymaginari rem aliquam incipere eē. et p tunc non esse euz vel tēpus. aut et eternitatem. nec immediate ante hoc fuisse. neqz immediate p hoc fore de ymaginatioe. igitur ista consequentia non ē formalis. et per gñs. ille non sunt sufficientes exponētes illius ppositionis. for. incipit eē. qz ab exposita ad expōnētes simul vel partialiter sumptas ē formale argumentū. Aliquando aut ly incipit non habz illas cās veritatis per positionem de pñti et remotionem de preterito. vel per remotionem de pñti. et positionem de futuro. sed aliquādo habet easdem cās veritatis quas ly desinit. qz ille conuertunt for. incipit

De incipit

Sed in hac materia incidit dubiū. Vtrū aliquid

plē nō esse et for. desinit esse. Similiter hec. for. incipit fu-
isse h et causas veritatis per negationē de pñti et posi-
tionē de p terito vel de futuro.

Sed contra illū modū arguēdi forte argui-
tur. q. illo dato sequitur q. non
esset possibile q. for. inciperet ptransire aliquā p. ante ali-
cuius spatij. vel desineret ptransire. q. nō immediate p-
dato instās ptransibit aliquā partē alicuius spatij in ali-
quo instāti nec ptransire pōt. similiter de pterito suo mo-
do. p. b. et. q. nō tamē est falsum. q. a per idē sequeretur q.
nō esset possibile q. for. inciperet moveri aut desineret
moveri. Igitur illo dato sequitur q. vniuersum incipe-
ret eē. et desineret esse. q. dōmstrato vniuerso verē est
dicere q. hoc est. et nō immediate ante instās qd est pñs.
hoc fuit in aliquo instāti. et sic de alijs. igitur hoc incipit ef-
se dōmstrato vniuerso. et arguitur a. n. s. q. nō immediate
ante hoc fuit. q. a instās qd est pñs et multa alia que in-
cipiūt eē nō prius fuerūt. et cōsimiliter etiā suo modo de-
ducit q. vniuersum desinit esse. et semp fuit ita q. vni-
uersum incipit esse. et desinit esse. Et tēto tertio sequitur q.
nullū successiuū pōt incipere eē. et q. aliqd incipit esse in se
ipso. et desinit esse in seipso.

Ideo ad primā formā dicitur ipsam negādo. et di-
cit q. illa et similes. for. incipit ptransire aliqd
spatiū. hnt causas veritatis supius positas. et vltra il-
las hnt istas. for. in instāti qd est pñs nō ptransit aliquod
spatiū. et immediate post instās qd est pñs ptransibit ali-
quod spatiū. et immediate post instās qd est pñs tēpus erit.
et sic etiā dīcēdū est suo mō de hoc verbo desinit. Et ad
secūdū dicitur cōcedēdo q. vniuersum desinit esse. capiē-
do vniuersum pō aggregato ex oibus que sunt in rez
natura. et ita capiēdo vniuersum cōcedit etiā q. vni-
uersum incipit eē. et alqs mundus desinit eē. mūdus. n.
illo modo nō est substantia nec accēs. sed aggregatū ex
his. Et ad vltimū dicitur cōcedēdo vtrūque. licet. n. nul-
lū successiuū pōt incipere eē. pōt tamē incipere eē aliqd
successiuū vt infra patebit. Secūdū ē cōcedit q. aliqd
in seipso incipit eē. puta quodlibet instās et desinit eē in
ipso. Et sequitur q. for. incipiet eē homo post primum
instās eē sui. et desinet eē homo ante primum nō eē sui.
Et q. for. desinit eē homo ante primum nō eē sui qui
nō desinet eē. Et q. for. incipiet eē quādo nō erit pos-
sibile ipsum incipere eē. et for. desinet eē aliqd qñ nō erit
possibile ipsum desinere eē aliqd. et quādo ipse nō pote-
rit desinere eē. et quādo nō erit possibile aliqd desinere
eē. Et si aliqd incipiet moveri ipsum incipiet moveri
postq. mouebit. et si aliqd incipiet moveri ipsum incipi-
et moveri quādo mouebit. et etiā si aliqd incipiet moue-
ri ipsum incipiet moveri quādo nō mouebit. Et ita ē
si aliqd desinet moveri ipsum desinet moveri anteq. de-
sinet moveri. et si aliqd desinet moveri nō ipso desinet
moveri quādo desinet moveri. sed desinet moveri quā-
do nō desinet moveri. Et ille regule generales sunt re-
spectu terminor. respectu quorū verificant illa verba
per negationē de pñti. et etiā dato q. dēs tales sunt ca-
tegorice. for. desinet currere anteq. desinet currere.
qd verū est. q. aduerbia tēporis vel loci nō faciūt ppo-
sitiones ppotheticas. sicut infra probabitur.

successiue pducēdū aut pducibile possit
incipere. et. Et arguit q. nō. q. a si sic ponat igitur q.
a. sit quātitas pedalis successiue pducēda adequate in
b. hora vniiformiter que gratia argumēti incipiet eē in
c. instāti. Et arguit q. a. quātitas nō incipiet eē in c. in-
stāti. q. a. ante c. instās a. quātitas erit. q. a. ante c. instās
hec quātitas pducet. et nō prius pducet q. erit produ-
cta. sed q. cito erit pducta tūc erit. igitur ante c. instās
erit. patet cōsequētia. et illud a. n. s. p. b. a. f. q. non prius
pducetur q. erit pducta. q. a. sequitur illa quātitas pdu-
citur ante c. igitur qd pducet ante c. erit hec quātitas. re-
net cōsequētia a cōuersa ad suā cōuertēre. sed illa quāti-
tas nō erit in c. instāti. nec aliqd eius vt pono. igitur illa
quātitas erit ante c. patet pñs. et ponat minor. ponat
enim cū toto casu q. in c. instāti nō erit illa quātitas. nec
aliqd eius. vt q. de? anihilabit illā. et patet totū. Et
forte huic dicit q. illud repugnat casui. f. q. ipsa pdu-
citur ante c. instās. regit enim vt forte dicit ad hoc q.
illa quātitas pducet. q. illa erit aliquādo pducta postq.
desuerit eē iste motus per quē pducet. Et contra
illā respōsionē arguit sic. q. ponatur cū illo primo ca-
su q. quādo erit generata medietas illius quātitatis ge-
nerā. de corūpā in tēpore in quo generabitur adequate
secūda. Et patet q. a. quātitas pducet ante c. instans
et tñ ipsa nō manebit in fine. igitur nō requiritur quātitatē
remanere in fine q. n. ipsa acqrat. Et ponatur q.
qñ generabitur secūda pars pportionaliter corūmpa-
tur prima. et quādo generabitur tertia corūmpatur secūda.
et sic vltra. Et patet q. a. quātitas pducetur in b. ho-
ra ante c. instās. et per pñs. a. quātitas erit et nō erit in
c. instāti. nec aliqd eius erit in c. instāti. igitur a. quā-
titas erit ante c. instans. Et tētem ponat q. for. plato
sint cōles scilicet bipedalis quātitatis. et augeat vterq.
vniiformiter in illa hora ita q. vterq. si maneret in fine
illius hore eēt vterq. tripedalis quātitatis. sed corūm-
patur for. in fine hore remanēte platone et arguitur q.
for. erit tripedalis quātitatis ante c. instās. q. a. illa tota-
lis quātitas quā acqret erit ante c. instans. q. a. illa aug-
mētatio dōmstrādo talē motū quo augebit for. adeq-
te in illa hora erit ante c. instās. illa augmentatio erit
illa quātitas. igitur illa quātitas ferit ante c. instās. p. z
pñs et arguit a. n. s. p. o. p. ma. parte. quia for. et plato per
equale tempus augebunt eque velociter et vniiformiter
et aliqs erit maximus motus quo augebit plato. igitur
aliqs erit maximus motus quo augebitur for. Et tres
cōtradictio est q. for. augebitur cōtinue vniiformiter p
b. horā. et q. b. hora nō erit equalis extēsiue motui quo
augebitur for. Et forte dicit negādo illā minōre ibi
assūptā. f. q. ista augmētatio erit illa quātitas. Et
contra. ista quantitas erit illud per quod formaliter for
augebitur. igitur ista quantitas erit augmentatio. patet
consequētia sicut sequitur. hec albedo erit illud per qd
formaliter alterabitur for. igitur hec albedo erit altera-
tio qua for. alterabitur. consequētia patet. quia altera-
tio est actus alterabilis secūdm q. alterabile est sicut
taugmētatio est actus augmētabilis secūdm q. aug-
mentabile est. Et tētem si augmentatio nō erit illa quan-

Et desinit

titas. sed aliquod accidēs dispositiū sequitur q illa augmentatio erit ante. a. quia augmentatio illa non pducetur nisi ante. a. igit illa augmentatio tacito erit pducta q cito ipsa pducat. et qua ratione de. a. quantitate siue augmentione successine pduceda hoc est verū eadē ratione hoc est verū de quolibet successino pducendo. ¶ Itē ad principale arguit sic. qd si aliqd successine pducendū pōt incipere cē. ponatur igit q in. a. instāti antirps incipiet cē. et arguit q nō. qd ante. a. instās antirps erit. igit in. a. instāti antirps nō incipiet cē. patet qnā et arguitur a. a. qd tūc antirps erit demonstrādo tēpus incipies ab hoc instāti. et terminatū ad primū nō cē antirpi. et tūc erit ante. a. instās igit ante. a. instās antirps erit. patet qnā et maior etiā. qd in hoc tēpore antirps erit. de monstrādo illud tēps. igit tūc antirps erit. et minor nota est scilicet q tūc erit ante. a. instās. qd hoc tēpus erit ante. a. instās. nā oē tēpus erit ita cito sicut erit aliq eius ps vel instās eius intrinsecū ideo cē. ¶ Et oē tēpus ita cito fuit sicut aliq eius pars et tā tarde. Quod si concedit arguitur tūc q in quolibet instāti illius hore tu incipisti cē. qd in medio instāti hore qd fuit. c. tu incipisti cē. ponat q per totā illā hōrā fueris. arguit tū q in. c. instāti tu incipisti cē. qd in. c. instāti fuisti. et non imediate ante. c. instās fuisti. igit in. c. instāti incipisti cē. patet cōsequētia ista satis et maior. sed minor ar. qd tu non fuisti ante. c. igit nō imediate ante. c. fuisti. a. a. pbat qd. c. fu it ita cito sicut tu fuisti. igit tu non fuisti anteq. c. fuit. p. qnā. et ar. a. a. qd tūc. c. fuit demonstrādo totū tēps terminatū ad instās pns et incipit ab aliquo instāti preterito anteq. tu incipisti cē. et tūc fuit ita cito sicut tu fuisti. igit ita cito sicut tu fuisti. c. fuit. p. qnā satis. et sic arguit q in. c. instāti tu incipisti cē ita arguit de quolibet instāti illius hore q in eo tu incipisti cē cē. ¶ Itē illo dato q oē tēps tādū erit qdū erit aliq eius ps vel instās intrinsecū. et cōsimiliter de pterito sequitur q qdā erit vnq imediate post hoc erit. et qdā vnq fuit imediate ante hoc fuit nō solū illud. sed quocūq. dato qd vnq post hoc erit. sequitur q imediate post hoc erit. ¶ Itē sequitur q imediate post hoc in aliquo instāti erit antirps et tū in nullo instāti hore incipietis ab hoc instāti erit antirps. pbat pma ps. qd nullū erit instās post hoc qd inter illud et hoc in aliquo instāti erit antirps qd quocūq. instāti dato iter hoc et illud erit antirps arguēdo vt prius. ¶ Itē dato q qdū aliq ps alicuius tēporis erit tā cito illud tēpus erit. sequitur q per infinitū tēps tu fuisti et per infinitū tēps tu eris. qd per aliquatū tēpus tu eris et non per tantū qd per in duplo maius et sic vltra. qd per oē tēps terminatū ad primū nō cē tū tu fuisti. ¶ Itē sequitur q aliqd est cōpositū et aliquibus quoz nullū est. qd si cōceditur eadē rōne cōcedendū est q isti sunt collectine de monstrādo te et adam. et tū adam nō est. qnā patet intellū gēti et pns est vanū. Et ex illo vltra sequitur q nihil fuit per maius tēps q aliud. et nihil fuit prius q aliud. et sic sequitur q tēpus nō est numerus motus fm prius et posterius. ¶ Itē forte ad hoc argumēta dicitur negādo illd assupitū cū arguit q ante. a. antirps erit. Et ad pbatōne cū arguitur tūc antirps erit demonstrādo tēps incipies ab hoc instāti. et terminatū vltra ad primū nō cē antirpi. dicit negādo illā. qd dicitur q antirps nō erit nisi in tē-

pore intercepto inter primū cē antirpi et primū nō cē eius. Et etiā negatur minor cū arguitur tūc erit ante. a. de monstrādo idē tēpus. dicitur enim q hoc tēps nō erit nisi in equali mēsurā sibi. et negat q motus diurnus erit i medietate diei. sed erit in tota die. et similiter negatur q motus horalis erit in medietate hore. sed erit in tota hōrā et sic de alijs mēsurabilibus. Et cōcedit vltra fm istā respōsiōne q motus horalis est et q nulla pars ei fuit que nō sit nec aliqua erit que nō sit. Sed cōtra istaz respōsiōne sic arguit. qd ex illo sequitur q si aliqd fuit illud est. qd sicut medietas hore que corūpebatur est. et quilibet eius pars est. vt cōcedit illa positiō. et vt sequitur ex eadē ita sequitur q oēs que corūpebatur est. et quilibet eius pars est. etiā et de anno et mille annis et quilibet eoz parte. quo dato sequitur etiā q ea que fuerit in illis annis sunt. et sic etiaz sequitur q si aliqd erit illud est. et tūc sequitur qd nihil pōt incipere cē. et qd nulla sit propositiō cōtingēs. ¶ Itē sequitur q adam perpetuo erit. et q antirps cōtinue fuit. qd cōtinue fuit ita qd antirps est vt sequitur ex illa positiōne. sed pbat pma qnā. scilicet q nihil pōt incipere cē. qd si aliqd pōt incipere cē sit antirps. et arguitur q antirps nō incipit cē. qd cōtinue ante hoc fuit ita qd antirps est. igit cōtinue ante hoc antirps fuit. ¶ Itē ad hoc oia dī cōcedēdo exceptis tribz cōclusiōnibus vltimis: dicitur enim q aliqd pōt incipere cē. et qd aliq est ppositiō cōtingēs. et q nō cōtinue antirps fuit et nō cōtinue adam erit. Et ad pbatōne admittitur q antirps incipiat cē. et cū arguitur q nō. qd antirps qnū ante hoc fuit. dicit negādo illud. et cū arguitur q sic. qd cōtinue ante hoc fuit ita qd antirps est. igitur cōtinue ante hoc antirps fuit. dicitur negādo qnām. vnde licet adam sit nō tū adam est in hoc instāti. neq. in aliq parte huius diei. sed ē in tēpore in quo fuit et nō alio. ¶ Ad aliā formā dicitur qd aliq est ppositiō cōtingēs sicut illa. antirps est. qd adhuc antirps nō fuit. et aliq erit. et per hoc negatur q perpetuo adam erit et qd cōtinue antirps fuit. Sed cōtra illā respōsiōne adhuc arguitur. qd ex illa sequitur q nulla pars alicuius tēporis erit. et qd nulla pars successini fuit. qd nullū successinū fuit quādo fuit solum aliqua eius pars. sed solū quādo fuerunt oia que fuerunt ipsum. Sed nunq fuerit oia que fuerunt ipsum nisi quādo illa simul fuerit. sed nunq illa oia si simul fuerunt. sicut for. nō erit equalis platoni nisi for. sit simul cū platone cē. ¶ Itē ex istā respōsiōne sequitur q ppositiō simpliciter cōtingēs est necessaria. qd secundū istā respōsiōne valet hoc argumētū hoc aliquādo erit tale vel tale. igitur hoc est tale vel tale. Et per idem sequitur q hoc ppositiō antichristus est. aliquādo erit necessaria sic significādo que iam est. igitur est necessaria etiam tamē ipsa est contingens igitur cē. Et ex illo sequitur qd necessariū cōtradicit contingenti quia hoc antichristus nō est. cōtradicit illi. necessarie antichristus est. vel si forte dicitur q ista est impossibilis. antichristus non est tūc sequitur qd impossibile cōtradicit contingenti cōsequens est falsum. quia si vnū cōradictoriū est cōtingēs ad vnūlibet reliquū est cōtingēs. ¶ Itēz nullo tempore existente nō esset concedēdū q adam est. neq. qd adam erit. posito qd nullū tēpus erit. et qd antichristus erit. non est cōcedendū q antichristus est.

De incipit

sed propter tempus esse vel non esse non sit aliqua illarum vera vel falsa. igitur non est concedendum qd antichristus est. ¶ Ideo forte aliter dicitur ad principale negando qd antichristus non potest incipere esse et admissio casu negatur qd ante. c. instans antichristus erit. Et ad probationem demonstrando tempus incipiens ab hoc instanti et terminatum ad primum non esse antichristi. negatur qd hoc tempus erit ante. c. instans. quia hoc tempus non erit nisi in mensura sibi equali. et ita dicitur de quolibet motu qd nullus motus erit nisi in mensura sibi equali. Sed ultra tamen dicitur negando qd adam est. et qd antichristus est et negatur qd tempus in quo antichristus erit est. Sed contra illam responsionem arguitur deducendo eadem inconuenientia que prius. quia si tempus est. sit a gratia argumenti una hora in cuius medio instanti finis et fuerit medietas elapsa. b. et medietas futura. c. et arguitur tunc sic. a. hora est. et a. hora est. b. c. igitur. b. et c. sunt. et ultra. b. et c. sunt igitur. b. est et c. est. Si concedatur argumentum arguitur qd si aliquid fuit illud est. et si aliquid erit illud est ut prius. et sequitur tunc iuxta istam responsionem qd nihil potest incipere esse et qd nihil fuit prius alio. nec aliquid erit prius alio. Si negatur consequentia sequitur tunc qd aliquid componitur ex aliquibus quorum nullus est. igitur et. ¶ Item arguitur sic. aliqua per se alteratio est. que non est nisi qualitas que acquiritur igitur aliqua qualitas acquiritur. vel igitur acquiritur qualitas acquisita vel acquirenda aut aggregatam ex his. et siue sic siue sic sequitur qd pars alterationis producta est. et etiam pars producenda est. quo dato sequitur ut prius qd si aliquid erit illud est. sequitur enim hoc acquiritur. igitur qd acquiritur est hoc. igitur si hoc acquiritur hoc est. Sed forte huic dicitur negando qd alteratio sit qualitas que acquiritur. dicitur enim qd nihil acquiritur nec aliquid est in acquiri. quia tunc illud esset. et dicitur ultra secundum illam responsionem qd tu pertransis et nihil pertransis. nec est possibile te pertransire aliquid. ¶ Sed contra illam responsionem sic arguitur. quia si motus localis est ponatur quod motus horalis puta. a sit in cuius medio instanti finis. et fuerit. b. medietas lapsa et c. medietas futura et sequitur ut prius. uel qd aliquid componitur ex aliquibus quorum nullus est. et tunc etiam sequitur iam dicta inconuenientia contra istam responsionem. vel se quis. qd. b. est et qd. c. est et qd si for. fuit for. et et qd si antichristus erit antichristus est. igitur contradictio est qd tu pertransis et nihil pertransis. ¶ Item ista responsione data sequitur qd nulla pars alicuius temporis erit nec aliqua pars alicuius successuum erit nec fuit. qd deducitur ut prius contra secundam responsionem.

Oppositum tamen dubij est manifestus quia si nihil preter deum esset posset aliquid successuum producendum incipere esse sed tam eque bene posset aliquid successuum producendum si a deo incipere esse sicut posset si nihil preter deum esset. igitur tam potest aliquid successuum producendum aut producibile incipere esse.

Ideo ad dubium dicitur illud concedendo et ultra dicitur pro materia qd nihil de successuum ha-

beremus nisi terminum ad bonum intellectum puta instans vel mutatum esse et hoc est qd dixerunt antiqui philosophi qd de tempore non habemus nisi instans. ¶ Secundo premititur qd si moueri est moueri est per tempus et. Et per hoc respondetur ad argumentum contra illam responsionem quando arguitur qd adam est. et qd antichristus est. negando. et negatur qd tempus sit aut qd aliqua hora vel motus sit. sed conceditur qd omne successuum erit et qd omne successuum fuit. sic intelligendo dubium qd a successuum productum incipit esse quia a. est in instanti. qd est presens et non immediate ante instans qd est presens fuit in aliquo instanti. ita qd illa propositio de ly. immediate sumatur cum instanti de preterito vel de futuro. Unde dicitur qd quocumqz dato successuum productum aut producendo qd in aliquo instanti erit. ipsum erit antequam in aliquo instanti erit. et ipsum erit ante primum esse sui. et negatur qd si aliquid spacium pertransibitur ipsum prius pertransibitur qd erit pertransitum. nec oportet ad hoc quod ipsum erit pertransitum qd ipsum erit postquam ipsum mobile pertransuerit. et si fortis acquirat aliquam quantitatem ipse tunc eam habebit qd cito acquirat eam. et si aliquam acquirat ipsa erit tunc eam acquisita quantitate ipsa acquirat.

Sed contra istam responsionem forte arguitur. quia ex illa sequitur qd for. erit equalis platoni et nunquam erit ita qd for. est equalis platoni et qd for. erit equalis platoni et nec per tempus nec per instans erit equalis platoni. ¶ Item qd for. non est equalis platoni et erit equalis platoni. et nec incipit neqz incipiet esse equalis platoni. ¶ Item qd for. erit tripedalis et in nullo instanti erit tripedalis. ¶ Item qd a. distat. a. b. per pedalem distantiam. et tanget. b. et tamen nec per tempus neqz per instans tanget. b. et non incipit nec incipiet tangere. b. ¶ Item qd fortis incipit esse pedalis et definit esse pedalis. et tamen immediate ante instans quod est presens fuit pedalis et immediate post instans quod est presens erit pedalis. ¶ Item qd for. non est tam albus qd albus est plato. et erit tam albus qd albus est plato. et tamen non incipit neqz incipiet esse tam albus qd albus est plato. Et qd ille conclusiones sequantur sic arguitur ponatur qd for. sit pedalis quantitatis et plato bipedalis. et augeatur uterque illorum uniformiter in illa hora. ita qd si maneret uterque eorum in fine esset uterque in fine hore tripedalis quantitatis. sed ponatur qd uterque eorum definat esse cum sua quantitate. et sequitur qd fortis erit equalis platoni ex responsione data. quia uterque eorum erit tripedalis precise. et tamen nunquam erit ita qd fortis est equalis platoni. quia neqz in fine hore neqz ante finem hore. Et si fortis distat ab a. puncto per pedalem distantiam et augeatur in hora acquirendo pedalem quantitatem versus a. punctum sequitur qd ante finem hore acquirat illam tripedalem quantitatem et illam habebit. sed quando habebit illam tripedalem quantitatem tunc tunc tanget. a. punctum. igitur ante finem tanget. a. punctum. et si ponatur qd in fine maneat a. punctus et fortis cum illa quantitate tanget. a. punctum antequam incipiat tangere. a. punctum. Et

Et desinit

si ponatur cum toto casu qd ille punctus non sit in fine hore: sed continue ante finem. concedendum est qd for. nō taret a punctu: taret. a. punctu: et non incipit nec incipit tēgere. a. punctu: et per eundem modum sequuntur conclusiones sibi illate.

Ideo generaliter teneat qd de nullo successu pducendo valet consequentia de forma arguendo ex copulativa cuius una pars est negatiua de presenti et alia affirmatiua de futuro iserēdo propositiones de incipit de presenti vel de futuro. unde non sequitur. a. quātitas erit. et nō est. igitur incipit vel incipiet esse. ponatur enim qd. a. ignis generabitur per partem ante partem: et quando erit generata una pars corumpatur alia successuue sicut generatur alie. et sequitur. qd. a. ignis erit. aliter enim nullum successum erit. et tamen. a. ignis generabitur non incipit neqz incipiet esse. Item ponatur qd. a. ignis generabitur et nulla ps desinet eē ante finem hore: s; in fine hore ille ignis scdm se: qdlibet sui desinet eē p remotionē de pnti: et ps qnāz nō valere. Ideo patet qd nō si for. erit aliquālis qualis iaz nō est ipse incipit vel incipiet eē talis. et nō si for. erit aliquātis quantus iaz nō ē ipse incipit vel incipiet eē tātus. Item qd nō si aliqd erit qd nō est ipm incipit vel incipiet eē. Similiter non si aliqd erit aliqd qle ipm postea nō erit: ipm desinit vel desinet eē tale. et nō si aliqd erit aliquātu qstum postea nō erit ipm desinit aut desinet eē tantum. patet illa oia de igne pedali successuue generādo et successuue corrupēdo. ille eni ignis erit adequate in hora et in nulla ei pte aliē ut est ostensu; pro parte nullum successuue erit. Ex pdictis vltra pz tales qnās nō valere. a. ppositio non est vera et a. ppositio erit va. igit. a. ppositio incipit vel incipiet eē vera. Similiter nō scis. a. ppositionē et scies a. ppositionē. igitur incipis vel incipies scire. a. ppōne: pz de illa ppōne. for. fuit equalis platoni. posito cū casu illo prius supposito de forte et pla. augmētādīs in hora qd illa ppositio accepta erit adeqte i hora p quā illi augmentabunt: et i cuius fine vterq; eorū desinet eē: ut ibidem posuim ē: quā ppōnem tu p totā illā horam credas sine hesitatione: vel ponat casus de pterito: facta scilicet augmētatione illorū et eorūde corruptione. et pz totum ppositum. Ad formam igitur argumenti principalis negatur illa pntia: hec qntitas erit ante. a. igitur i. a. hec qntitas nō incipiet eē. et ex dictis patet qnām nō valere. Ad fm principale cū arguitur qd nullū successuue pductū aut pducendū pōt incipere eē: negatur. et ad casus ibi positu admittit casus: scilicet antirps in instanti. c. incipiet eē. et cū arguitur qd nō. quia ante. c. istans antichristus erit dicitur illud negādo. et cum arguitur qd tūc erit demitendo tēpus ab hoc instanti. incipiens et terminatum ad primū nō eē antirpi. et tūc erit ante. a. igitur ante. a. antichristus erit. dicitur cōcessa qnā: negādo minores: dicit enim qd hoc tēpus non erit ante. c. istans: sed hoc tēpus erit ab hoc instanti adequate vsq; ad pimum non eē antichristi: et ita generalit dicitur qd nullū successuue erit nisi in mētura sibi eqli. Et tūc quādo arguit cōtra illā responsionē qd antichristus ē: et qd adam est: et si aliqd fuit illud ē. dicitur negādo illas qnās sic illas itel-

ligēdo qd si for. fuit for. ē. et si antichristus erit. antirps ē et sic de alijs. et cū arguitur qd sic: qd tēpus ē. igitur vera. qz eius medietas ē. puta. b. c. ut ibi argubatur: negat assumptū: dicitur eniz qd nullū tempus est: neqz aliqz motus ē: qd de tpe non habemus nisi istans vel nūc ad intellectū. Et si auctoritates aliqz allegentur. dicitur qd oēs ille itelligende sunt de pterito vel de futuro.

Sed forte arguitur contra

illā positionem: qd ex illa sequit qd for. per totam illam horā mouebitur: et tamen in quolibet instanti illius hore incipiet moueri: et in quolibet instanti illius hore desinet moueri. Item sequit qd nullū successuue pōt incipere esse vel desinere eē. Item ex illo fundamēto arguit qd multe cōclusiones superius posite sunt falsę. for. erit tripēdalis et nec per tēpus. neqz per istans erit tripēdalis: qd per idem for. erit tripēdalis et in nullo tēpore neqz in aliquo instanti. qd si immediate ante finem hore date for. erit tripēdalis et etiā in illa hora sequit qd illa hora erit immediate ante finē hore. quod dictis repugnat. Item si aliquid erit in aliquo tempore hoc erit: quia mēsurabitur illo tempore. igitur repugnans est qd aliquid erit in. a. hora et non erit per. a. horam neqz per aliquam eius partem. Item sequitur qd aliqua qntitas continua erit: et nulla eius pars erit: ut patet de tempore. Item sequitur qd nullum instans alicuius temporis erit: neqz aliquod instans erit in aliquo tempore: quia nullū instans aliquo tempore potest mēsurari. et etiā quia si aliquod instans erit in aliquo tempore. sequitur qd illud tempus erit quando illud instans erit. Item sequitur qd aliquod tempus terminatur ad aliquod instans. que scilicet tempus et instans data non simul erunt: sed quādo instans erit non erit tempus. qd ponitur ad id instans terminari. Sed huic forte dicitur qd hoc instans erit quando illa hora erit: et qd illa hora erit: quando sua ps erit. Sed contra. si ista hora erit quādecimq; sua pars erit: et quolibet sua pars erit quando illa hora erit: sed immediate ante finem erit aliqua pars illius hore. igitur immediate ante finem illius hore illa hora erit. Item illo dato sequitur qd brunellus differet a for. et tamen brunellus desinet esse antequam fortes erit. et qd fortes erit equalis platoni et quādo cūq; for. erit non erit plato. et conclusiones iste falsę sunt. igitur et. Item arguitur qd nulla hora. a. diei erit quando. a. dies erit. quia si sic. ponatur igitur qd prima hora. a. diei erit quando. a. dies erit: et per idem vltima hora. a. diei erit quando. a. dies erit. et tūc arguitur sic. prima hora. a. diei erit quando. a. erit. et etiā vltima hora. a. diei erit quando. a. erit et a. hora non erit nisi in vno quando: igitur prima hora. a. erit quando vltima eius hora erit.

Sed ad horum primū dicitur concedendo qd per totam illam horam fortes mouebitur: et tamen fortes. pro quolibet instanti illius hore incipiet moueri: quia nunquā erit ita de presenti qd hoc mouetur. Et cum inferitur qd for. erit tripēdalis: nec per tempus neqz per instans erit tripēdalis. dicitur conce-

De ly immediate

dendo illam sicut contingentem. Et cum ulterius iter-
tur qd for. erit tripedalis: et non in aliquo tēpore neq; in
aliquo instanti. Dicit qd hoc ē satis imaginabile vt posi-
to qd nullū tps erit: sed posito qd quicūq; for. erit ipse erit
i aliquo tēpore vel i instanti. ¶ Posito casu secūdo dici-
tur qd fortes erit tripedalis in illa hora: et qd illa quāti-
tas erit tripedalis: qd illa quātitas erit ipamet: et erit ali-
quanta: et nō minor q̄ tripedalis: ideo tē. Verūamen
habita significatione huius p̄plexi fore in tēpore: et men-
surandū fore in tpe: ē cōcedendū ad imaginationem qd
aliquid incipit ēē qd nō est et erit: et tamen nō erit in aliquo
tēpore neq; in aliquo instanti: et tamē cōtinue tēpus erit:
vt posito per imaginationem qd simplex graue incipiat
mutari i vacuo: et ponat gra argumētū qd mutatio qua
mutabit illud mobile erit: et tamē nec p tēpus neq; p
istans: et cōtinue tēpus erit: et non solū de isto ē vey: sed
de deo: et de his que nō possunt incipere ēē verum ē. nā
eterna neq; in tpe sunt nec durāt per tēpus: qd durare
p tēpus vel in tpe ē cū resistētia pmanere. ¶ Et cū vlti-
tra arguitur qd aliqua quātitas erit cui? nulla ps erit:
et qd nullius successū aliq̄ pars erit neq; aliqd instans
alicuius tps erit. dicit de virtute sermonis oēs illas cō-
clusiones cōcedēdo: ad hoc enī qd illa q̄ntitas successū
erit ḡntua sufficit qd illa q̄ntitas erit multa collectiue: qd
erit sine itromissione vnius ad alterū. de oī tamē q̄ntita-
te cōtinua q̄ ē: vey ē qd illius pres copulant ad aliquos
terminū cōem. et ita etiā dicit qd nulla ps alicui? succes-
sui erit: tamē qdlibet successū erit multa: quoz nul-
lum erit. et ita etiā illa hora erit finita. lz nullum istans
erit finis eius: qd ipa nō erit quādo erit aliqd istans: sed
multa horz opposita ex cōmuni mō loquendi concedi-
mus: propter breuitatē loquii p̄ferit: vbi sermo aliam
erigit difficultatez.

Sed adhuc alia videt incidere difficultas.
vtrū aliqd incipiat ēē. p̄mo quo
dubio dī primo qd si aliqd erit ens in aliquo instanti: qd
tā nō est ens: illud incipit vel incipiet ēē ens. Et si aliquid
erit aliquantū puta pedale vel bipedale: i aliquo instanti:
qd tā nō ē pedale vel bipedale i dato instanti. ipz incipit vlt
incipiet ēē pedale vel bipedale. et sic de alijs. Et si aliqd
erit aliqd in aliquo instanti. puta albu vel nigrū tē. et tā
nō ē albu tē. ipz incipiet vel incipiet ēē albu vel nigrū tē.
¶ Sicut si aliquid erit alicubi in aliquo instanti vbi tā nō
ē ipz incipit tē. et sic discurredo p alia p̄dicamēta. sic quo-
q; de definitione regule subsequunt. vt qd si aliqd sit ens
vel erit ens in aliquo instanti quod postea non erit ens
ipsū definit vel desinet esse ens. et sic de q̄ntitate quali-
tate et vbi tē. per alias etiam causas potest inferri pro-
positio de ly incipit vel de ly immediate: ideo aliquan-
do propositio de ly incipit vel immediate est vera. non
exhibet veris illis causis veritatis. qd stat aliqd nō ēē et
incipit ēē nō erit mēsurā aliq̄ extrinse-

ca neq; incipiente ēē vlt desinente ēē tē.
¶ De causis veritatis de ly immediate.
Ad de ly immediate dicit qd
nō valet: in hoc instanti for. nō ē. et nul-
lū erit istans post hoc qd ante illud for.
erit. igitur immediate post hoc for. erit

pz. qd demonstrādo istans p̄teritū ē aīus vey: et p̄ns falsū.
¶ Et per idē nō valet: hoc argumentū. in hoc instanti
for. nō ē: et nullū erit istans post hoc qd iter illud. et hoc
for. erit. igitur immediate post hoc for. erit. pz enī qd an-
tecedēs ē vey: posito qd for. sit demonstrato instanti p̄terito.
neutra enim illarū ē vera. immediate ante hoc tu fuisti
demonstrato instanti futuro et immediate post hoc tu eris de-
monstrato instanti p̄terito. ¶ Item illa cōsequētia nō va-
let. immediate post hoc for. erit. igitur ante qdlibet istans
futurū post hoc for. erit. lz sequatur e contra. quia il-
la ē impossibilis. ante quodlibz istans futurū post hoc
tu eris. pz. qd nūq; eris aī qdlibz istans futurū post hoc.
qd neq; in tempore neq; in instanti. Dicitur igitur qd illa.
immediate post hoc for. erit. lz duas causas veritatis.
post hoc for. erit. et nullū erit istans post hoc qd inter il-
lud et hoc for. erit in aliquo tempore vel in aliquo instā-
ti: et hoc istans ē vel hoc istans erit. igitur for. immediate
post hoc erit: sed non valet e contra. ad quālibet illarū
ppositionū de per se neq; ē ppositio exponibilis rōne
illius t̄mini immediate: sed lz causas aut causas verita-
tis sicut habet ppositio rōne illorū verborū incipit aut de-
finit. sed non valet q̄ntia illa. in hoc instanti for. nō ē et
nullū erit istans post hoc qd inter hoc et illud for. erit
et hoc istans ē vel erit. igitur immediate p hoc for. erit.
patet posito qd tam antichristus non sit: sed in medio i-
stanti istans hore incipiet ēē tunc per imaginationē si il-
la hora nō erit et antichristus incipiet ēē: vt posuit ēē an-
tecedens vey: et p̄ns falsum: quia ex p̄nte cum alijs ve-
ris seq̄ qd antichristus nūc incipiat ēē. p̄ns falsum: quia ipse in-
cipiet ēē. igitur tā nō incipit ēē tē. ¶ De veritate p̄pōnis.

Remittamus p̄mo qd
de ēē ē
q̄le. qd oē ens ē p̄fectū. iō ē q̄le. p̄ns
pz: qd si oē ēē ē p̄fectū ipz ē p̄fectū
q̄le ipm ē: qd oē ens ē tale q̄le ipm
ē. ¶ Et adhuc dato per possibile qd
prima materia a q̄libet forma acci-
dētali et subali cēt denudata ipa cēt
q̄lis. qd figurata. tenet p̄ns a sp̄e ad genus. Ex quo se-
quitur qd non omne qd ē q̄le ē q̄le per aliquam q̄ntitatem
ab eo distinctā. ē enī q̄libet q̄ntitas q̄lis cū ipa sit itensa:
vel remissa. Adhuc p̄mittamus qd oē ens ē cūlibet eni
si simile aliquo modo. et cūlibet enti aliquo mō similiē
se habēs. qd quodlibet ens ē polē: et quodlibz ens ē pos-
sibiliter ens: q̄lis ē quodcūq; aliud ens qd datur. igitur
omne ens ē cūlibet enti simile: et cūlibet enti similiter
se habens. ¶ Item quocūq; ente dato ipm ē ens qd
non cūlibet enti fm oēm suū modū agendi vel cēn-
di ē infinite dissimile: igitur quocūq; ente dato ipsū ē
cūlibet enti simile et similiē se habēs. patet q̄ntia illa:
qd sicut oē finite magnū ē paruum: et oē finite difficile
ē facile: sic oē finite dissimile ē simile. ¶ Sed forte con-
tra primū illorū arguitur. qd illo dato sequitur qd isti ter-
mini sunt eā cōmunes q̄le et ens: qd oē ēē ē q̄le et omne
q̄le ē ens. et etiam per p̄batōes illius cōclusionis seq̄:
qd si aliqd pōt esse ens illud pōt esse q̄le et e contra. et illi
termini sunt sic significando. igitur illi termini sunt eā
cōmunes: p̄ns falsum: qd tunc ille terminus q̄le esset
superius ad illum terminum substantia sicut ly ens. qd

De veritate propositionis

est falsum: quia illa decem genera non se invicem excedunt.
Contra aliquid sic arguitur: quia deus nulli alteri a se est similis. Igitur etc. p3. 2^a et 3^a arguitur. quia deus est perfectio non finita: sed infinita. sed nullum infinitum est alteri simile aut dissimile: quia nullum infinitum est alteri comparabile. Igitur deus non est alteri vel similis. **C**ontra ad primum illorum negatur illa 2^a si aliquid sit vel possit esse ens ipse est vel potest esse. et contra. et illi termini sunt sic significando. Igitur illi termini sunt eque voces: sicut non sequitur ovis quantitas est quantitas discreta et contra: et non potest quod sit aliqua quantitas que non sit discreta et contra. et illi termini sunt sic significando. Igitur illi termini sunt eque voces aut generaliter termini non attenditur penes multitudinem significatorum: sed penes prioritatem cum alijs requisitis alibi dictis. unde prior est ille terminus quantitas quam ille terminus quantitas discreta. Unde quando duo termini sunt de eodem predicamento adinvicem predicabiles quantum habeant eam multa significata tunc terminus minus connotans potest poni per genere alius vero pro specie. sicut est de illo termino qualitas. ovis enim quantitas est dispositio et contra: quia ovis quantitas est aliquo modo a suo subiecto facilius mobilis. **C**ontra ad aliud negatur primum assumptum. unde dicitur quod deus secundum quod infinitus perfectus nulli est similis. verum est tamen secundum quod est ens possibile: aut ens producens: aut ens finite velociter motus. sic est tale et taliter se habet quia et qualiter se habet sunt multa entia ab eo producta. et ita dicitur quod unum infinitum est alteri comparabile non secundum quod infinitum. **E**t quibus sequitur quod quodlibet aliquod ter est et cuilibet aliquod ter est simile ens. p3. h^o quod ovis ens est cuilibet entis simile et quodlibet aliquod ter est cuilibet aliquod simile. Igitur quodlibet taliter est et quodlibet aliquod ter est et cuilibet taliter esse. et cuilibet aliquod ter est simile. Quo dato sequitur quod quodlibet ens aliquod ter est: et taliter ipsum non est: et taliter ipsum non potest esse. celum enim est aliquod ter et taliter ipsum non est. p3. quod sicut celum est aliquod ter et tale ipsum non est. ita celum est aliquod ter et taliter ipsum non est. Igitur si sit concedendum quod deus est aliquod ter et taliter ipsum non potest esse. et de ovis entis simili ter. negandum tamen est quod aliquod ter deus est. et non taliter potest esse. **E**t si arguitur sic quod contingenter deus est in hoc instanti et non contingenter potest esse. igitur deus est aliquod ter et non taliter potest esse. **C**ontra hunc dicitur de veritate primo mis negando antecedens: deus enim est contingenter in hoc instanti: et contingenter potest esse quantum non contingenter ad verumlibz deus possit esse. quia necessario deus potest esse. verumtamen contingenter deus non potest esse: quia modo contingenter quo tu vel hoc instans est deus non potest esse. **E**t quibus conceditur quod qualitercumque deus est taliter hoc corruptibile est. quocumque demonstrato: quia aliquod ter deus est hoc corruptibile est quocumque demonstrato: et non est aliquod ter deus quin taliter sit hoc corruptibile. igitur etc. p3. maior. quia possibiliter hoc corruptibile est et precise taliter deus est. non enim est aliquo modo deus qui non sit possibilis. Iper idem est minus: nota est quod non aliquod ter deus est quin taliter hoc corruptibile sit. quodlibet modus possibilis cuilibet modo possibili in possibilitate est similis. **E**t si forte arguitur sic. qualitercumque deus est taliter hoc corruptibile est: sed necessario deus est. igitur necessario hoc corruptibile est. **C**ontra aliquis est modus possibilis qui nulli modo possibili in possibilitate est similis. quia est aliquis modus qui est infinite possibi-

lis: et qui est possibilitas infinita ut modus quo deus est. in infinitum enim possibilior est illa propositio deus est quam illa hoc corruptibile est. et hoc non est nisi quia in infinitum magis possibile est deus esse quam hoc corruptibile esse. igitur etc. **C**ontra ad primum negatur illa consequentia: sed solum sequitur ex illo antecedente quod taliter qualiter necessario deus est taliter illud corruptibile est. sicut etiam non sequitur qualitercumque deus est in hoc instanti taliter ipse est. sed contingenter deus est in hoc instanti. igitur contingenter ipse est. Similiter non sequitur. qualitercumque deus creat taliter potest creare: sed contingenter deus creat. igitur contingenter deus potest creare. capto li contingenter. prout est medium inter li possibile et li necessario. sic est non sequitur. qualitercumque li hoc significat boi em taliter istum boi em significat: sed principaliter significat boi minem. igitur principaliter illud hominem significat. maior enim nota est. quia quocumque modo iste terminus hoc significat hominem eodem modo unumquemque hominem significat. ita est quod significatio ista propositio. hoc est. quod hoc est significat eadem significatione et tamen principali quod for. est ista significat. non tamen ista quod for. est principaliter significat. In oibus etiam non sequitur qualitercumque hoc currit. talis disputat sed hoc albus currit. igitur hoc albus disputat. nam posito quod duo boies currant quorum unum sit ita intente albus sicut alius est intente niger. et nullus hoc albus disputat. nec illi sunt sicut intente et albus est simile nigro: non tamen sicut albedine: sed secundum intensionem. **C**ontra ad aliud dicitur quod sic recto nihil est rectius. et nihil est intense: vel remisse rectum ita nihil est intense aut remisse posse. **C**ontra ad hoc accepta forte arguitur. quia illis datis sequitur quod quodlibet pars quantitativa tui est ita magna sicut tu es. prout est falsum: quia tu es maior quam aliqua pars quantitativa tui. et 2^a ista arguitur. quia quodlibet pars quantitativa tui est taliter magna qualiter tu es. igitur quodlibet pars quantitativa tui est ita magna sicut tu es. p3. consequentia et arguitur antecedens: quia quodlibet pars quantitativa tui est contingenter magna qualiter tu es. igitur quodlibet pars quantitativa tui est taliter magna qualiter tu es. tenet consequentia ex hoc accepto. **C**ontra ex illo arguitur sequitur quod aliquod ter qualiter deus est ipse non est. prout est falsum. et arguitur 2^a. quia isto modo deus non est demonstrando modum quo celum est: et ille est aliquod ter qualiter deus est. igitur aliquod ter qualiter deus est ipse non est. **C**ontra deus est aliquod ter qualiter ipse non est. igitur aliquod ter qualiter deus est ipse non est. sicut arguitur de deo. ita arguitur de quodlibet ente. quod ipsum est aliquod ter qualiter ipsum non est. **C**ontra sequitur quod qualitercumque deus est ipse non est. consequens falsum: quia qualitercumque deus est ipse est. et arguitur 2^a quia qualitercumque modo deus est ipse aliquo tali modo non est. **C**ontra secundum illa arguitur quod duo contradictoria sunt simul vera: quia hoc est verum. qualitercumque tu es tu es. et hoc etiam est verum. aliquod ter qualiter tu es tu non es. quod arguitur. quia isto modo tu non es demonstrando modum particularem quo hoc lignum est. et iste modus est aliquod ter qualiter tu es. igitur aliquod ter qualiter tu es tu non es. **C**ontra ad primum dicitur concessis illis supradictis concedendum quod quodlibet pars quantitativa tui est ita magna sicut tu es. et cum arguitur quod non. quia tu es maior quam aliqua pars quantitativa tui. igitur nulla pars quantitativa

De veritate

tui est ita magna sicut tu es. Dicitur negando consequentiam. Et si arguitur ista consequentia tenere ab exposita ad alteram exponere. dicitur quod illa propositio non habet exponi per aduerbia similitudinis qualitatis vel quantitatis sed per aduerbia comparandi. Et si contra illud forte arguitur. quod si quilibet pars quantitativa tui est ita magna sicut tu es per idem quilibet pars quantitativa tui est tate quantitatis sicut tu es. quod est aliquanta et tantus tu es. igitur est aliquanta quantus tu es. iste modus arguendi tenet sine confusione et distributione. Item per idem sequitur quod quilibet pars quantitativa tui est tante magna quante magnus tu es. quia est finite magna quante magnus tu es. igitur est aliquo modo tate magna quantus tu es. Item quilibet pars quantitativa tui est finita quantus tu es. igitur quilibet pars quantitativa tui est magna quantus tu es. Item sequitur per idem quod tu es magnus quantus tu non es. Item quod quantuscumque tu es tantus tu non es. quod falsum quia quantuscumque tu es precise tantus tu es. Sed ad ista dicitur concedendo oes istas conclusiones. illi enim termini tantus et quantus non denotant precisi equalitatem sicut illi termini tale et quale non denotant penitus spalem similitudinem et summam. Ad hanc dicitur concedendo ista conclusionem sicut et ista aliquantiter de est qualiter nescit se esse. Similes et sunt concedere: aliquantiter qualiter scis esse nullus homo scit esse. quia demonstrato modo ignoto homini tunc ille modus est aliquantiter qualiter scis esse. et ille modus est aliquantiter qualiter nullus homo scit esse. igitur etc. et sic de multis alijs dici potest. Similiter concedi debet quod aliquantiter qualiter scis esse taliter dubitas esse. et qualitercumque aliquis homo scit esse taliter ipse dubitat esse. posito quod aliqua propositio sciat aliquis homo et aliqua dubitet qualitercumque scit aliquis homo taliter ipse non potest scire. Ad aliam formam dicitur concedendo quod qualitercumque de est taliter ipse non est sicut etiam verum est de quolibet ente quod qualitercumque ipsum est taliter ipsum non est. Ad quartam formam dicitur concedendo illas duas. et negando quod sint contradictoria: sed ille contradicunt qualitercumque tu es tu es et aliquantiter non qualiter tu es: tu es inducta negatione super toto. Quarto adhuc accipitur quod similitudo et convenientia non est nisi inter ea que sunt. sicut neque dissimilitudo et disconvenientia aut inequalitas nisi inter actualiter existentia. Ex quo sequitur. quod non est ita quod adā fuit neque est ita quod antichristus erit: quod antichristus erit non est aliquantiter. igitur non est ita seu taliter quod antichristus erit. et id non est verum quod antichristus erit. neque est ita quod eius anima contingenter erit. posito quod ipse contingenter erit. Ex quo ulterius sequitur quod ista consequentia est bona ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. igitur for. erit tantus quantus est plato. quia sequitur. ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. igitur taliter erit quod for. erit tantus quantus est plato. et quia a convertibili ad convertibile. et sequitur taliter erit quod for. erit tantus quantus est plato. igitur aliquantiter erit quod for. erit tantus quantus est plato. Ex quo sequitur quod aliquantiter erit forte esse tantum quantus est plato. vel aliquantiter erit quod for. erit tantus quantus est plato. ex quo sequitur quod for. erit tantus quantus est plato. igitur a prior sequitur

quod for. erit tantus quantus est plato. Item in ista ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. aut si ita est subiectus aut predicatus. aut totum illud. ita quod for. erit tantus quantus est plato. est subiectum vel predicatum. Si primo modo sensus est quod ita siue taliter demonstrando aliquod aliquantiter esse. erit quod for. erit tantus quantus erit plato. quod non potest aliter teneri nisi demonstratiue. Si ponatur si ita subiectum aut predicatum. Si autem totum illud sit subiectum. ita quod for. erit tantus sicut est plato. tunc est sensus quod aliquod taliter qualiter est. scilicet quod for. erit tantus quantus est plato. erit seu tale quale est. scilicet fore tui quantus est plato erit. Ex quo sequitur quod illa consequentia est bona. ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. igitur for. erit tantus quantus est plato. Item si ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. igitur vere erit quod for. erit tantus quantus est plato. Item si ita non potest infinitari nisi per li quod. igitur sensus erit: ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. quod ita seu taliter qualiter erit quod for. erit tantus quantus est plato erit. aliter enim ista foret incongrua. ita erit quod for. erit tantus quantus est plato. quod dictio infinitans et dictio infinitata non redderet suppositionem eadem verbo. Et per idem arguitur quod non est ita nec fuit ita nec vniuersum erit ita quod anima antichristi contingenter erit loquendo de contingenti ad vtrumlibet et naturali. Sequitur preterea quod nulla istarum consequentiarum valet. nulla chimera est. igitur verum est quod nulla chimera est. adam fuit. igitur verum est adam fuisse: aut quod adam fuit. nam tenendo li quod infinite ille consequentia sunt false. relative autem tenendo ille consequentie sunt vere sicut talis propositio est vera. verum est quod nullus deus est vel potest esse: et quod nullus deus est scitur a deo. quod aliquod verum scitur a deo quod verum deus non potest esse. Consequenter ulterius concluditur quod si omnis homo sit animal non tamen verum est: nec est ita quod omnis homo sit animal: quia non aliquantiter est quod omnis homo sit animal. Ad hoc sequitur quod nullus homo est ita magnus sicut est omnis homo: quoniam omnis homo est ita magnus sicut est aliquis homo. patet quia nullus homo est tali modo magnus sicut est omnis homo. quia nullus est talis modus quo omnis homo est magnus nisi sit modus vniuersalis quo deus est et quo omnia sunt: de quo non est ad propositum. sequitur enim. tu es ita magnus sicut est omnis homo. igitur tu es taliter magnus qualiter est omnis homo. consequentia patet ab inferiori ad suum superius distributione postposita siue a convertibili ad convertibile. nunquam enim distribuitur relatum antecedente non distributo. Secunda etiam pars conclusionis patet. quia quilibet homo est ita contingenter magnus sicut est aliquis homo. igitur etc. Et si arguitur quod aliquo modo particulari omnis homo est magnus: quia necessario omnis homo est magnus. igitur vere aliquantiter et aliquo modo omnis homo est magnus. Dicitur tenendo li necessario in antecedente exponibiliter negando istas. Item aduertat istos terminos. taliter. sic. aliquando teneri demonstratiue. aliquando infinite. aliquando relative. aliquando redditue. ut satis patet ex grammatica;

Propositionis

verumtamen isti termini nunquam sunt singulares. Unde hec propositio est indefinita. talis homo currit demonstrando hominem alium: nec valet consequentia ista. in ista propositione subijcitur terminus communis signo demonstrationis determinatis. igitur ipsa est singularis. unde de ista stant simul. talis homo currit. et talis homo non currit. eodem demonstrato sicut illa. sic tu curris. et sic tu non curris. Ex quo sequitur tales formas non valere. sic deus est. et sic est contingenter. igitur contingenter deus est: demonstrando modum per quem deus est. minor est vera. quia qualitercumque deus est sic vel taliter est contingenter. Sed ad concludendum huiusmodi propositiones. contingenter deus est. capiendi sunt termini nominales si termini probandi sunt resolvable: ut illo modo deus est. et ille modus est alicuius contingenter: igitur contingenter deus est. Ex quo patet qd contingenter nullus deus est: immo necessario nullus deus est: quoniam si talis est impossibile nullus deus sit. sed non contingenter neque possibile antiphras est: cum nullo modo sit. Sed contra arguitur. forte probandum qd contingenter antichristus est: quia hec est contingens antiphras est adequate significans antiphras esse. igitur contingenter antichristus est. Et si sic arguitur. qd politer antiphras est et qd alicuius antichristus est. Sed huius dicit negando frequentiam. neque illa est officabilis. contingenter antichristus est. sed resolvable aut expōibilis et alie due tantum resolvable sunt. Item presupponatur qd nihil potest intelligere intellectus humanus qd non possit intelligere esse ens. patet quia ens est primum obiectum intellectus. ideo tantum ens seu aliquid potest intellectus humanus apprehendere aut intelligere. Et adhuc accipitur qd significare est virtuti cognitivæ aliquid vel aliqua vel alicuius representare. Ex quo sequitur qd nihil potest aliquod signum significare qd non possit intellectus intelligere. patet. qd bene sequitur hoc significatur. igitur hoc intelligitur. Ultimo accipitur qd ex additione sine cathegorematis aut termini nihil significantis termino aliquid significanti non resultat complexus qd significet aliud qd significet ille terminus cathegorematis cui addit id sine cathegorema seu terminus nihil significans. ubi ergo signo huiusmodi complexus ois homo aut aliquis homo si aliquid sit eius significatus non est aliud qd significatus istius termini homo. p. hec supponit intelligenti materiam.

Sed forte contra suppositus arguitur. quia non ens potest intellectus intelligere. igitur non tantum ens potest intellectus intelligere. patet prima. et arguitur antecedens. quia intellectus fortis siue fortis intelligit illius terminum cathegorematicum non ens et non aliquid ut pono. igitur intelligit quid ille terminus significat: sed solum non ens iste terminus significat. igitur non ens fortis intelligit. Sed primus antecedens arguitur. quod aliter fortis non haberet concedere vel negare istam. non ens est. quia istam non intelligit cum eius subiectus non sit ab eo intellectus. Sed forte dicitur negando illam propositionem qd iste terminus non ens significet non ens. dicitur enim forte qd terminus infinitus significat

illud quod suum contradictorium. et ideo ille terminus non ens solum ens significat: sed privative seu infinite. Sed contra illud arguitur. ille terminus non ens vocalis aut scriptus si significat ex ipso modo ens neque naturaliter. igitur non significat ens. patet prima cum assumpto qd nullus terminus vocalis aut scriptus significat naturaliter. Item si iste terminus non ens significaret esse privative hoc non esset nisi quia una eius pars significat ens et alia privative significat entis. Sed contra tunc sequitur qd partes illius significant se parate. quod falsum est: quod est nomen compositum cuius partes non significant se parate nec aliquod nomen compositum vocale aut scriptum subordinatur alicui conceptui proposito: quod omnis conceptus est simplex ut infra probabitur. nam figura composita aut decomposita solum in vocalibus aut scriptis reperitur sicut coniunctio aut declinatio et multe alie passionis. Item si ita foret sequitur qd ille terminus non homo solum hominem significaret. consequentia patet. et arguitur consequens esse falsum: quod ille terminus non homo pro asino supponit et vere et affirmative passivo verificat. igitur asinus per illius terminum significat. Item contra diffinitionem illius qd est significare arguitur. quia ille terminus non intellectum significat non intellectum. et tamen non intellectum non intelligitur. igitur contra. p. prima et arguitur asinus: quia ille terminus non intellectum intelligitur. igitur ille terminus significat. et ille terminus non significat. nisi non intellectum. igitur ille terminus significat non intellectum: quod non intellectum non intelligitur probatur. quod non intellectum est intellectum. Item hec propositio. bu ba est vox non significativa. significat qd bu ba est vox non significativa. et tamen non intelligitur qd bu ba est vox non significativa. non enim intelligitur hec propositio bu ba est vox non significativa: quia illud quod ponitur pro subiecto non intelligitur prout terminus est. Item hec propositio tu non es. significat te non esse. et hec. tu differas a te. significat te differre a te. et hec. non intelligibile est. significat non intelligibile esse. et tamen non potest intelligi non intelligibile esse ens: nec te differre a te esse ens nec te non esse ens.

Sed ad primum horum dicitur ne qd non ens potest fortis intelligere. et ad probationem negatur ista consequentia. fortis intelligit istum terminum non ens prout terminus est. igitur intelligit quid ille terminus non ens significat. sufficit enim qd intelligatur quid aut que aut per quem modus significat. Unde ad hoc qd ille terminus non ens intelligatur non requiritur qd intelligatur quid aut que significet: sed sufficit qd intelligatur per quem modus significet. aliquis est tamen terminus qui sic intelligitur qd non solum qualiter significet: sed quid significet intelligitur ut est terminus pro aliquo supponens. De terminis autem pro nullo supponere potentibus respectu alicuius verbi illud non requiritur: cuiusmodi sunt tales termini. non intellectus. non intelligibile: non imaginabile. non ens falsum. Et per hoc etiam dicitur qd ille terminus non intellectum non significat non intellectum. put est unum nomen propositum cuius partes non significant se parate. nec ista non intellectum

De veritate

est intellectum significat non intellectum esse intellectum quia illud non potest intelligi quous illa intelligatur.

¶ Et ad aliam formam quando arguitur qd hec ppositio bu ba ē vor non significatiua rē. dicitur qd illa nō est ppositio: qd id qd ponitur pro subiecto non ē pars oronis. ois aut ppositio dicitur cōstare ex nomine r verbo vel equivalente. ¶ Ad vltimam formā dicitur qd hāc propositionem. tu non es. significare te non esse potest intelligi dupliciter: vno modo qd hec. tu non es. significet te non ēē. i. qd hec te ēē priuatiue significet seu negatiue significet. r isto modo qd satis est improprie cōcedi tur qd hec. tu nō es: significat te nō ēē: qd ista. tu nō es te ēē priuatiue significat aut te ēē priuatiue dat intelligere r ita cōceditur. Alio modo pōt intelligi qd hec. tu nō es. significet te non ēē. i. rē que intelligit ēē te non ēē hec ppositio. tu nō es. significat: r ille modus ē ipōsis: frequēter tamē cōcedimus qd hec. tu nō es. significat te nō ēē vbi argumēta pēntē difficultatē nō exigant vel ad primū sensū pro iproprio derelictū. r ita negat qd hec non intelligibile ē significet nō intelligibile ēē: hec tu differat a te significet te differre a te rē. ¶ Ex istis iā acceptis ife ramus qd qcumqz pōne data affirmatiua siue vera siue falsa que aliquatē ēē significet pēse sicut est illa significat: qd sic arguitur. qd hec ppo antixps est pēse sicut ē significat. qd sicut ē illa significat r nō aliē qz sicut ē illa significat. igit rē. p3 qnā r maior: antis arguitur. qd anti xpm ēē illa significat r antixpm ēē est sicut ē vel erit vel saltem intelligitur ēē sicut ē. igitur sicut est illa significat. p3 qnā expositio. sic enī debet sumi minor: qd hoc verbum significat erēdit se ex pte post vsqz ad ea que itelligunt. que minor sic pbat: qd antixpm ēē erit politer ēē r vere ēē sicut ē vel intelligit ēē vē ēē vel politer ēē sicut est. igitur rē. Sed minor pncipalis argumēti arguitur. i. qd nō aliē qz sicut est illa significat. qd nō aliter qz talitē qualiter ē illa significat: qd pēse politer ēē per illā itelligit aut significat: r pēse politer ēē est: igit nō aliter qz sicut ē illa significat. sequitur igit qd pēse sic est illa: antixps est significat. r sicut arguitur de illa ita etiā arguit d ista. adā sicut. r de qua cūqz alia affirmatiua q aliqua lter ēē significat. ¶ Item qnā lter arguit pro cōclusio ne nō aliq lter ēē pōt per aliquā ppositionē significari qn aliqd talitē ēē sit vt sequit ex prius acceptis igitur pēse taliter ēē qualiter ēē est: seu pēse ita ēē sicut ē aliqua ppo significat: quecūqz detur que aliquatē ēē significet. Ex qua cōclusio sequitur ista qntiaz nō valere. pēse sicut est ista ppo significat. igitur hec ppo est vera. patz etiā istam non valere. hec ppositio sicut est pncipaliter significat. igitur ista ē vā. p3 qd ista. antixps ē. r ista adā est. pncipaliter sicut ē significat: qd adā ēē illa pncipaliter significat. r adā ēē fuit talitē ēē qualiter ēē est: seu ita esse qualiter ēē fuit qntis nō fuit illud qd est. igit rē. ¶ Et per idē mōse istā qntiam nō valere ita ē tota lter sicut ista ppo significat. adam est. igitur hec ppositio est vera: qd anis. est verū eo qd te ēē est taliter ēē qualiter ēē significatur per illā. r sicut vep ē qd tu es talis homo qntis homo pōt ēē antixps: qd tu es aliquis homo r talis potest ēē antixps. ita verū est qd tu es talis homo qntis homo fuit adam quia tu es aliquis homo r talis homo fuit adā Sequitur perea istam qntiam nō valere qualitercūqz

ista ppositio significat ita ē. igitur hec ppositio est vera. patet qd ista ppositio. chymera est. vel quenis alia que aliquatē ēē significat qualitercūqz significat ita est. patet qd aliquatē qualr illa significat est. r nō est aliqua lter qualiter illa significat. qn talitē sit. igitur rē. p3 qnā ista r pma pars antecedētis: qd chymera ēē illa significat r chymera ēē potest itelligi possibiliter ēē: r vere ēē: qualiter ēē est: igitur sequitur qd taliter est qualiter ēē ista significat. r per idē patet minor. ¶ Item ista conclusio vera est de virtute sermonis r non soluz de virtute intentionis: eo qd nullus terminus in ea ampliatur: sic ista est vera qd hec. homo ē asinus. significat est. r oē qd hec homo ē asinus. significat est: quoniam antecēdens illius relatiui quod. supponit non ampliatiue: qd nunqz supponit relatiuum magis ample qz summi antecēdens supponat: sicut ostensum est cum de relatiuis grammaticalibus ageretur: ideo supponunt illi termini soluz pro eo vel pro his quod vel que est vel sunt. Et licet omne significatum alicuius ppositionis sit: tamē aliquid qd non est significatur per aliquā ppositionē r per aliquē terminum. Ex quo patet istā formam non valere. hec ppositio adequate sicut ē significat. igitur hec ppositio est vera: patet qd illa. antichristus ē. adequate sicut est significat sicut patet ex dictis. ¶ Sed forte arguit probando qd ista ppositio chymera est nō pēse politer ēē significet. quia impoliter ēē illa significat r etiam impole ēē illa significat. potest currere possi biliter ēē r pole esse illa significat: arguitur antecēdens quia chymeram ēē illa significat. r chymeram ēē potest intelligi impole ēē. igitur rē. ¶ Sed huic dicitur qd pēse pole ēē illa significat: r pēse possibiliter ēē: illa si gnificat: quia tantum id qd potest intelligi ēē possibiliter ēē r pole ēē illa significat. igitur pēse politer esse r pole ēē illa significat. tenet consequentia sicut sequitur: pēse qd potest ēē currens. potest currere. igitur pēse currens potest currere. ¶ Ad formam igitur negatur assumptum qd impole esse potest intelligi. r negatur consequentia illud cōcludens. ¶ Item concluditur ex his dictis istam consequentiam non valere: possibi le est ita ēē sicut hec ppositio pncipaliter significat. igitur hec ppositio ē possibilis: r sicut hec ppositio pncipaliter significat possibile est esse. igitur hec ppositio est possibilis: vtriusqz enī consequentie antecēdens est verum de ista ppositione hoc instans est de monstrato instanti preterito: taliter enī ēē qualiter per illam pncipaliter significatur. hoc instans est. non solum est possibile esse: sed est verum ēē. Quia omne ens ēē est taliter ēē qualiter ēē significatur per illam vt patet per predicta: r ideo de nulla ppositione est verum qd impossibile est ita esse sicut significatur per illaz: aut sicut significatur per illam impossibile est esse. quia quacūqz ppositione data que aliquatē esse significat solum taliter ēē sicut possibile est ēē significat. Et sicut iste forme non valent ita non valent iste sicut hec ppositio significat necesse est ēē. igitur hec ppositio est necessaria. quia ita sicut hec ppositio significat antichristus est necesse est ēē: quia deum ēē necesse est esse: r deum ēē est ita seu taliter ēē sicut illa significat. igit rē. nec sequitur necesse est ita ēē sicut hec ppo significat. igit

Propositionis

ista propositio est necessaria. Adverbaliter tamen capiendo terminum modale et exponibiliter: bene sequitur necesse est ita esse sicut hec propositio significat. igitur hec propositio est necessaria: antecedens enim est impossibile: quod quicumque propositione data que aliquoties esse significat contingente ita est sicut illa significat. Et sicut ille forme non valent sic non valet iste: sicut hec propositio principaliter significat contingens est esse. igitur hec propositio est contingens: distinguendo contingens contra possibile. Item principaliter sequitur ex dictis quod quicumque propositione data non aliter quam taliter qualiter est illa significat: istud patet ex prima conclusionem. et ex hoc: quod non aliter esse potest intelligi quam taliter esse qualiter esse. igitur nec potest significari aliter quam taliter qualiter esse. et ideo non aliter quam sicut est potest aliquid propositio significare. Et ex illo patet istam consequentiam non valere: ista propositio est falsa. igitur aliter quam sicut est illa significat. Advertendum tamen quod quibus nulla propositio aliter quam sicut est significat: aliquid tamen propositio aliter quam est significat: quia illa antichristus est: aliter esse quod est significat: quia antichristus esse illa significat. et antichristus esse est aliter. esse quod est quod est. igitur etc. Unde sicut differunt ille propositio nes. alius homo quam homo quod est erit. et alius homo quam talis homo qualis homo est erit: ita differunt iste. aliud quam sicut est hec propositio significat. et aliud quam sicut est hec propositio significat. et ita etiam differunt sue dictione. Unde illa negativa. non aliter quam sicut est hec propositio significat: sequens est ex illa vera parte sicut est hec propositio significat. et illa non est sequens ex illa. si aliter quam est illa propositio significat. Et causa est quia in una negat solus alicuius subiecti et in alia negat alicuius similitudinis et talitatis. Quod autem propositio nes ille differant. alius homo quam homo quod est erit. et alius homo quam talis homo qualis homo est erit: patet quia una est vera et alia ipsa: antichristus enim erit alius homo quam homo quod est. ponat enim quod antichristus simul erit cum quolibet homine quod est: et quod ipse differet ab homine qui est: quod tamen homo sit: et quod antichristus erit homo: et non erit ipse talis homo qualis homo est et contradictio est. Et si forte arguitur quod ista propositio. deus est: aliter quam est significat: quod aliter quam est illa significat. igitur aliter quam est illa significat: et sicut arguitur de illa ita arguitur de omni vera de presenti affirmativa sine termino ampliativo. quod falsum est. et probatur assumptum. quia celum moveri est aliter quam illa significat. Sed huic dicitur negatio illa generalis. aliter quam est illa significat. igitur aliter quam est illa significat. Adhuc concluditur quod nulla propositio sicut non est significat aut significare potest: patet quod bene sequitur. precise sicut est hec propositio significat. quocumque datur: igitur non sicut non est hec propositio significat: patet quia satis cum antecedente. Contra quam conclusionem forte arguitur. quia antichristus est hec. antichristus est. significat. et antichristus esse potest sicut non est. igitur sicut non est illa significat. Sed huic dicitur quod antichristum esse non potest esse sicut non est: neque potest quod antichristum esse sit sicut non est. si enim antichristus esse posset esse aliquoties qualiter non est. tunc antichristum esse posset esse aliquoties: et taliter non est. consequentia illa in istis terminis patet: sicut sequitur antichristus potest esse aliquoties homo qualis homo non est. igitur antichristus potest esse aliqua talis homo et talis homo non est. sed illud generalis est falsum pro secunda parte. secunda enim est falsa talis homo non est: quia omne taliter esse qualiter esse potest esse est aliquoties et taliter est. Item illa est vera antichristum esse potest esse aliquoties et taliter est. Sed

ex illa parte illi copulativus sequitur contradictorius secundum de partis prime copulativus: scilicet huic taliter non est igitur illa est falsa. patet consequentia: et minor arguitur quia bene sequitur antichristus esse potest esse aliquoties et taliter est. igitur antichristum esse potest esse aliquoties et omne taliter est: tenet consequentia illa. et prima pars consequentis sequitur ex prima parte antecedentis: et secunda ex secunda. igitur totum generalis sequitur ex toto antecedente. patet quia maior et minor etiam per istam regulam: quilibet propositio indefinita de secunda adiacente de presenti sine termino ampliativo inserit suam universalem. sicut sequitur aliquis homo est igitur quilibet homo est. aliquis homo non est igitur nullus homo est. Et si arguitur quod antichristus potest esse aliquis homo qualis homo non est: quod antichristus potest esse homo quod non est. igitur antichristus potest esse aliquis homo qualis homo non est: negatur generalis: quia in antecedente ly quod non supponit. et in generalis ly qualis supponit: quia non solus supponit ly qualis pro illo pro quo supponit suum antecedens sed etiam pro tali: sed pro negativis. Preterea sequitur quod omne significatum unius contradictorius est significatum alterius. et quod significatur per unum significatur per aliud: patet illud ex ultima et penultima suppositione: quia si aliquid est significatum unius quod non esset significatum alterius hoc esset propter lineam begorema quod est in una positum et non in alia: sed lineam begorema non variat significatum: quia nihil significat: sed solum variat modum significandi propositionis: igitur etc. et antecedens patet capitis istis duobus contradictoriis tu es. tu non es. quorum primi significatum est te esse et idem etiam est significatum secundum: quia ly non quod ponitur in secunda nihil addit super significato terminorum primi contradictorii: diversum modo tamen te esse significatur per primum contradictorium et per secundum. Ex quo sequitur quod si verum per unum contradictorium significatur illudmet verum per aliud significatur: et ideo non valet consequentia ista. precise verum ista propositio significat. igitur ista propositio est vera. illa enim propositio. tu non es. precise verum significat: quia tamen falsa est. false tamen verum significat: quia negativum. Simpliciter concluditur quod si unum contradictorius precise sicut est significat aliud precise sicut est significat: patet quia illa. tu non es. precise te esse significat: et non aliter quam taliter qualiter est illa significat: igitur etc. Et si forte arguitur quod unum illorum contradictorius aliter significat quam aliud. dicitur quod ly aliter tenendo ablativum illud est verum: quia alio modo. quia non de omni propositione verum est quod precise sicut est illa significat: tenendo ly sicut ablativum. sed illud non est ad propositum materie: sed tenendo accusativum sicut in precedentibus intelligi volumus: falsum est quod aliter significat hec propositio affirmativa quam ista negativa: et aliter esse significat illa quam alia: quia precise idem esse et precise taliter esse significat una sicut alia. Et adhuc patet huiusmodi formas non valere: significatum huius propositionis est necessarium. igitur ista est necessaria. patet de illa. nullus deus est: omne enim significatum istius est significatum illius. deus est. et contra. sicut contra non sequitur. omne significatum illius est possibile. igitur illa est possibilis: omne significatum illius est verum. igitur hec est vera. omne significatum illius est contingens. igitur hec est contingens. quia omne significatum illius

De veritate

omne contingens est: omne corruptibile est contingens: et contingens: et tamen illa est necessaria.

Sed incidit dubium verum sit aliqua propositio que non aliquo modo esse seu nullum significatum significet: et arguitur quod sic: quia ista propositio si antichristus est albus antichristus est coloratus est propositio cuius nullum potest assignari significatum: nullus enim posset intelligere quid foret quod si antichristus est albus antichristus est coloratus si foret. Item ista est propositio. homo est non homo: et tamen non aliquo modo esse illa significat: quia si aliquo modo esse illa significaret maxime hominem esse non hominem: sed hoc est falsum quia hominem esse non hominem non potest intelligi. sed quod non potest intelligi significari non potest. igitur illa hominem esse non hominem. non significat. patet consequentia: et minor arguitur. quia hominem esse non hominem non potest intelligi esse verum et ens. igitur et. quicquid enim potest intelligi potest intelligi esse verum. sed quicquid potest significari potest intelligi esse ens et verum: igitur quicquid potest significari potest intelligi esse ens et verum: sed hominem esse non hominem potest significari. igitur potest intelligi. per primam resolutionem. consequens est falsum. igitur. Item tertio sic. hec copulativa. tu es et tu non es. est propositio que non aliquo modo esse significat. igitur et. arguitur antecedens: quia te esse et te non esse non potest intellectus concipere simul: nec aliud significatum illa significat. igitur non aliquo modo esse illa significat. patet consequentia et probatur antecedens: quia si te esse et te non esse intellectus posset simul comprehendere potest per idem cuiuslibet consequentie contradictorium consequentis intelligere euz antecedente. quod falsum est. igitur et.

Oppositum tamen arguitur quia propositio est oratio verum vel falsum significans. vel vere vel false significans. igitur omnis propositio aliquo modo esse vel false significat.

Ad quod dubium dicitur

concedendo quod non quolibet propositio aliquo modo esse significat: quia ista et illa et multe alie. homo est asinus: differens ab homine est homo: est propositio que non aliquo modo esse significat: sicut etiam nullum est significatum illius homo est asinus: quia nec hominem esse asinum est significatum illorum trium terminorum qui sunt ista propositio. homo est asinus. neque hominem esse est significatum istius. homo est asinus: quia si hominem esse esset significatum illorum trium terminorum. homo est asinus. per idem etiam esset significatum quorumlibet trium terminorum quorum nullas esset. homo: sic isti termini. ly homo. ly est. et ly chimera. hominem esse haberent pro significato: consequens falsum: quia solum duorum illud est significatum. scilicet istius termini homo et istius termini est. Sed contra illud forte arguitur probando quod illa homo est asinus aliquo modo esse significat. et hominem esse significat: quia ista. homo est asinus. hominem esse asinum significat. igitur hominem esse significat. patet consequens

tia: quia si intellectus potest hominem esse asinum apprehendere pro hominem esse asinum intelligere et hominem esse et et. Item hec propositio. homo est asinus. quicquid ad illam sequitur significat. sed hominem esse ad eam sequitur. igitur hominem esse significat. Sed ad primum dicitur negando antecedens huius consequentie. hominem esse asinum ista homo est asinus significat. igitur hominem esse ista significat. dicitur enim quod intellectus non potest vere intelligere aliquam rem esse aliam ab illa re. que iam est. et ideo non hominem esse asinum illa homo est asinus significat. capere enim volumus illos terminos mere substantialiter. Et si arguitur quod hominem esse asinum illa significat: quia intellectus illa intelligit igitur quicquid ista significat intellectus intelligit: dicitur negando ista: ista enim nihil significat quous ista multa significet que non sunt nec esse prout unum significatum. Ad aliam formam dicitur negando antecedens. scilicet quod omnis propositio significat quicquid ad eam sequitur: non enim est illud verum nec de virtute sermonis nec de virtute intentionis: quod nihil sequitur ad propositionem nisi propositio: nec est verum quod quolibet propositio significat cuiuslibet propositionis significatum ad ipsam sequentis: quod ad illas tu curris. sequitur ista. deus est que tamen non significat deum esse. ad istam est tu differens a te formaliter sequitur te currere. et tamen ista non significat te currere. aliter enim non stare solum prima impositio terminorum huius propositionis cuius oppositum ponitur. Item animal non nullum significatum significat. sequens igitur pro tunc antecedens non significat illud quod significat sequens. patet prima et antecedens etiam de tali sequentia. homo est non homo. igitur homo est asinus differens ab homine. Sequitur igitur ut iam dicamus quod propositio vera est oratio indicativa perfecta uniuoca per quam adequate intellectus redditur rectus. propositio autem falsa est oratio indicativa perfecta uniuoca per quam adequate intellectus non redditur rectus. propositio possibilis est oratio indicativa perfecta uniuoca per quam intellectus adequate aut per se cum convertibilem sic significantes potest reddi verus aut saltem posset deducta terminorum repugnantia. propositio impossibilis est oratio indicativa perfecta uniuoca per quam sic significantes adequate intellectus non potest reddi verus nec per se cum convertibilem nec posset etiam deducta terminorum repugnantia. propositio contingens est oratio indicativa perfecta uniuoca per quam sic significantes adequate intellectus potest reddi verus: et etiam reddi falsus vel per se cum convertibilem posset deducta terminorum repugnantia. necessaria autem propositio est oratio indicativa perfecta uniuoca per quam sic significantes adequate non potest intellectus reddi falsus nec per se cum convertibilem posset deducta terminorum repugnantia. quod dicitur propter tales propositiones. aliqua propositio est vera propositio est: et. hec propositio non est: fortis non est: que sit in mente fortis Dico autem propositionem reddere intellectum rectum cum per illam concipit intellectus affirmative rem esse que est aut negative rem non esse que non est. vel rem non fuisse que non fuit vel rem non fore que non erit et

Propositionis

ita de alijs sicut entis res habet esse vel fuisse vel fore ita habet cognosci affirmative aut negative. **C**irca redditur autem non rectus intellectus cum non correspondet compositioni ex parte rei aut non correspondebat aut non correspondebat aliquid extra secundum terminos propositionis. **C** Sed contra illas propositiones forte arguitur quod illis datis sequitur quod nulla propositio vera est propositio falsa quod nulla est propositio per quam reddatur intellectus verus et per quam non reddatur intellectus verus. consequens tamen est falsum: quod ponatur quod ista homo est asinus. sit in pariete scripta: que forti principaliter significet chymeram esse. et sequitur quod ista propositio est vera quod est vera forti. et quod forti reddit intellectum verum eo quod forti subordinatur vni propositioni vere. et ista eadem est propositio falsa quod platonem reddit intellectum non verum aut non rectum. quod subordinatur vni propositioni false. **C** Ad quod dicitur quod illa oratio in casu isto non est propositio: sed est propositio plures: significans inconiuncte deum et chymeram esse. si enim significaret copulatiue tunc non foret possibilis. si disiunctiue esset necessaria: sed posito quod significet inconiuncte est propositio plures et non est propositio vera aut falsa. **C** Ad quod probandum presupponitur primo quod a qualibet propositione habente convertibile: aut equivalens ad ipsum equivalens est bonum argumentum: patet hoc satis. **E**x qua suppositione sequitur secunda suppositio quod nihil conuenitur cum propositione nisi propositio. Quibus acceptis sequitur quod nulla propositio plures est propositio: quod sic arguitur: quod si aliqua propositio plures sit propositio sit gratia argumenti illa. canis est. et tunc arguitur. quod illa consequentia esset bona canis est. igitur canis latrabilis est. canis marinus est. canis celestis est. ex prima suppositione: consequens est falsum. **S**ed quod ista consequentia sit bona: quia illius consequentie nullum est consequens: quia consequens alicuius consequentie est propositio verum vel falsum significans sed illud aggregatum non est propositio vera vel falsa. igitur illud aggregatum non est consequens illius consequentie nec illa est consequentia. **C** Item nulla propositio equivalet nisi propositioni: sed hec oratio. canis est. equivalet illi aggregato: quod non est propositio. igitur illa oratio non est propositio. consequentia patet et minor: ponitur. et maior patet ex suppositione secunda. **C** Sed forte dicitur negando secundam suppositionem: quia dicitur quod est falsa: ut potest argui capiendos tres tales propositiones dens est. quarum prima sit. a. secunda. b. tertia. c. et consideret for. de prima solum. plato de secunda. cicero de tertia. et arguitur primo quod c. non est propositio: quia equivalet aggregato ex. a. et b. quod aggregatum non est propositio igitur ipsa equivalet non propositioni. quod dato sequitur quod illa non est propositio. consequens est falsum. et consequentia patet per secundam suppositionem. **C** Item. c. significat sicut aggregatum ex. a. et b. et illud aggregatum significat inconiuncte: quod illud aggregatum non est copulatiua nec disiunctiua nec conditio-

nalis ex eis facta. neque illa propositio coniunctione vna sit ut ponitur. igitur. c. significat inconiuncte. igitur est propositio plures. **C** Sed ad primam formam dicitur negando maiorem. **S**ed quod c. equivalet aggregato ex. a. et b. licet bene equivalet. a. p. se. et etiam. b. sicut iste terminus homo non equivalet huic aggregato homo homo: sed cuilibet illorum per se equivalet. aliter nulla foret ratio quare hoc argumentum non valeret homo currit. igitur homo homo currit. quod tamen non valet. neque est consequentia quod illud quod ponitur pro consequente est complexum nugatorium. **C** Ad secundam dicitur negando maiorem: ad hunc sensum. **S**ed quod c. significat inconiuncte eodem modo sicut id aggregatum. tamen de virtute sermonis inconiuncte. significat. et non coniuncte: sed simpliciter omne id significat quod id complexum significat. **E**x quo sequitur quod iste non sunt propositiones contrarie omnis canis est. nullus canis est. nec iste contradicitur canis non est canis. et omnis canis est canis. quod non sunt propositiones. **C** Item sequitur quod non valet hoc argumentum. hec est oratio perfecta finita verum vel falsum determinate significans. vel sicut verum est esse aut sicut falsum est esse. igitur hec est propositio. patet quod posito quod hec oratio. deus est. significet forti deum esse. platoni hominem esse: et credat viresque illorum quod ista non significat alicui alteri aliquid esse quod sibi: tunc illa non est propositio: quia illa oratio significat inconiuncte tantum quantum hoc aggregatum homo est. deus est. quod non est propositio tamen est oratio finita perfecta determinate verum vel falsum significans. et sicut etiam verum est esse aut sicut falsum est esse significans quia significat forti deum esse. platoni vero hominem esse. igitur. **C** Item sequitur quod non valet hec forma omnis canis est. si deus celestis est canis. igitur celestis si deus est. patet quod illud quod ponitur pro antecedente non est propositio. **C** Item sequitur quod subiectum illius. ois canis est. non supponit distributiue: quia tunc significaret ista oratio copulatiue et coniuncte. nec subiectum illius. canis est. supponit determinate: quia tunc significaret disiunctiue et coniuncte. et causa est quia terminus equivoco non contracto nulla debetur suppositio sed plures. **C** Item sequitur istam formam non valere. a. oratio habet subiectum et predicatum et copulam principales partes sui. igitur est propositio categorica. a. est oratio finita vere vel false significans. igitur. a. est propositio. **C** Sed forte contra hoc arguitur quod hec oratio. canis est. est concedenda vel dubitanda vel neganda et nulla oratio est concedenda dubitanda aut neganda nisi sit propositio. igitur illa est propositio. **C** Sed huic dicitur negando minorem: quia aliqua est propositio plures que est concedenda. aliqua neganda et aliqua dubitanda. et aliqua que non est concedenda neganda nec dubitanda sed ad illam propositam est pluribus responsionibus respondendum: patet primo de ista oratione canis est. que equivalet pluribus propositionibus que vnica propositione propositae sunt vnica responsione concedende. patet secundo de ista oratione. non canis est. que per eandem responsionem est neganda et per eandem causam et modum

Tractatus

aliqua est dubitanda. et aliqua est propositio plures ad quam pluribus responsionibus est respondendum. quia quando propositio plures equivalet aggregato ex pluribus propositionibus quarum una est vera reliqua falsa et reliqua dubia scitis esse talibus tunc oportet plures esse responsiones. sicut posito quod ista deus est significet inconiuncte vni deum esse. alteri te non esse. alteri regem sedere. proposita ista tibi deus est. tu debes respondere concedendo deum esse negando te non esse. dubitando regem sedere. quando vero propositio plures equivalet vni aggregato ex pluribus propositionibus quarum quolibet est falsa vel vera aut dubia una responsio videtur sufficere gratia benitatis. Ex quibus vltra sequitur quod nulla propositio vera est propositio falsa quia si sit aliqua. sit illa. chimera est. que significet forti soli quod homo est et non plus. platonem autem soli quod chimera sit. quod vel ista significat sua significata coniuncte aut inconiuncte. si inconiuncte tunc est propositio plures. per hoc enim dicitur propositio plures quia significat plura significata diversa inconiuncte. et ideo quod equivalet illi aggregato. homo est. chimera est. quod non est propositio. ideo non est propositio. Si vero significat sua significata coniuncte vel igitur copulatiue aut disiunctiue. si disiunctiue. cum altera pars istius disiunctiue cui equivalet sit vera simpliciter et non falsa. ita etiam ista oratio est vera. et non falsa. si autem equivalet copulatiue. sequitur ista fore falsam quia copulatiue simpliciter false equivalet. Sed forte dicitur quod in isto casu ista. homo est. significat sua significata inconiuncte. nec sequitur ex isto quod ista sit propositio plures. quia ad hoc quod ista foret propositio plures oportet ut forte dicitur quod ista sua significata respectu eiusdem inconiuncte significaret. sed istius propositionis hoc est in casu dato nullus intelligit sua significata inconiuncte nec etiam coniuncte. Contra quam responsionem arguitur primo quod vel illa homo est. equivalet illis duabus simul inconiuncte aut cuilibet istarum de per se. Si aggregato simul ex illis duabus. tunc non est ista propositio ut superius est ostensum. quia tunc ex vero sequitur non verum. et non verum conuerteretur cum vero. nec cuilibet istarum de per se. quia si ista homo est. a. b. ista chimera est. c. iterum illa homo est. tunc ab. a. ad. b. valet quia tanquam a conuertibili ad conuertibile. et etiam ex. b. sequitur. c. et per quia ista quia est bona homo est seu risibile est igitur chimera est. sit enim. b. ista risibile est et erit argumentum clarum. consequens est falsum quoniam illud quia est impertinens illi antecedenti aut saltem repugnans. Item contradictio est quod a. equivalet. b. et a. plus valet quam b. quod tantum ex ista responsione sequitur. Item ponatur quod forte. per istam hoc est asinus apprehendatur deum esse. plato vero apprehendatur per illam inconiuncte te esse. boies esse. et sequitur ex ista responsione quod ista propositio est propositio forti. platonem autem non. sed est propositio plures. sed patet quod ista homo est asinus non equivalet illi deo est quia tunc deus est equaleret illi aggregato tu es hoc est. quia quocumque duc propositiones diuisim equaleret vni terti equaleret inter se. Item de simpliciter equalentibus idem est iudicium quo ad verum vel falsum. igitur si penitus conuertibile est. a. non est verum. neque a. est verum aliter simpliciter non equivalet. a. et b. inuicem.

Sed forte contra istam positionem arguitur quod ponatur quod ista. homo est asinus. que sit. a. sit scripta

in pariete. que forti significet chimera esse. platonem vero deum esse. et patet tunc istam propositionem fore veram et falsam homo est asinus. quoniam forti principaliter significat chimera esse. igitur forti est impossibilis. et ista eadem est propositio vera et necessaria quia platonem significat deum esse igitur platonem est vera et necessaria. quo dato concluditur quod propositio vera est. propositio falsa et propositio plures est. propositio. Item sequitur ex illa responsione quod ex solo visu posses facere quod vna propositio desineret esse propositio. et quous videret mille boies vnam. propositionem posses in solo visu facere quod illi non videret illam propositionem. nec aliquam propositionem. nec illa remaneret. propositio. quia falsum et arguitur quia. posito quod ista deus est videatur a mille hominibus que illis significet deum esse solus. et tu de nouo venies per illam visum apprehendas boies esse. et patet istam fore propositionem plures. et per quia ista non manet propositio quod fuit probandum. Item frustra foret reposita fallacia amphibologie. et equocationis. quia nullus argumentum peccaret secundum aliquam istarum. quia nullus est argumentum cuius asinus siue quia sit de terminis equocis. quia nullum tale esset propositio. Amplius sequitur quod quacumque propositione proposita foret dubitandum an sit ista. propositio quia dubitandum esset an ista significaret alicui alteri aliter quam illi cui ponitur. quia tamen est falsum. quia per idem modo periret omnis disputatio inter arguente et respondente. Adhuc sequitur quod possum facere solummodo te concedentem propositionem necessariam male respondere. et quous scias vnam propositionem necessariam adhuc possum facere te nescire illam. immo deus scit vnam propositionem necessariam et ipsa conseruam possum facere quod deus nesciat illam. iste quia patent ex dictis.

Pro predictis intelligat quod impossibile est quod vna propositio habeat plura significata principalia sic intelligendo quod impossibile est quod vna propositio principaliter significet vni deum esse alteri principaliter si significet hominem esse. et principaliter significet totalem significationem distinguendo totalem contra partialem. et ideo si vni principaliter significat deum esse. et alteri hominem esse. data propositio neutri significat principaliter. tamen ambobus simul significat principaliter deum esse hominem esse inconiuncte. Et tunc ad argumentum primum dicitur non admittendo casum. quia antecedens innuit quod multis modis diuersis ista propositio principaliter significat. et diuersa. quod non admittitur. quia non est possibile quod aliqua propositio habeat diuersa significata et plura significata principalia. Sed forte contra illam responsionem arguitur. probando quod illa homo est asinus principaliter significat deum esse. in isto casu. quia plato principaliter apprehendit deum esse. sed qualitercumque apprehendit taliter ei ista si significat. igitur principaliter ista significat platonem deum esse. et non aliter quam deum esse. igitur significat principaliter platonem deum esse. Item ex principali significatione illa significat deum esse. igitur illa principaliter significat deum esse. Dicitur simul quantibet istarum consequentiarum negando. vltima enim non valet habita significatione illius termini principaliter paulo ante expressa. et scito quid sit principalis significatio. Ad secundam dicitur illam negando

De terminis priuatis

non enim per solum visum efficitur illa non propositio: s; q; icipit aliter significare q; ante. qd nō est ppter solum visum: s; ppter intellectum: q; nullus sensus exterior: q; per cipit terminū: aut ppōnem vt ēminus: aut vt propositio ē. 7 ideo bñ seq; q; per intellectum discurrete visu pcepte potes facere q; vna ppositio definat ēē ppositio: q; potes facē q; ista sit ppō plures. C Ad alia formam d; negādo cum iserē q; nullum ē argumētū peccans fm fallacia equocationis vel amphibologie. negat. n. aīs. q; nulla ē ppō: aut aīs d; ēmis equocis. vnde de ista ē ppō de ēminis equocis canis currit: s; nō equoce significet. tenēdo q; predicatū cōtrahit subm; p illam regulam thopicā. ista sunt suba q;ia premittuntur ab eorum predicatis ad supponēdū solum. p cane latrabili. cui natur alr curfus dōet: sicut ē ēmini sūt ab auctorib; constituti. sic ē ē dare argumētū vocale: aut scriptū peccans scdm fallaciam equocationis. sicut illud. oīs canis currit. aliq; canis celestis ē canis. igr aliq; canis celestis currit. ppter hoc. n. non valet argumētum. q; ly canis capī equoce in pmissis. i mentalibus tamē ēminis non cadit hec diuersitas. q; nullū equocum equocans ē in mēte. ppē hoc. n. differit ptes oōnis vocalis: aut scripte vniuoce ab equocis equocantibus. q; q;lib; p vniuoce subordinat alicui mentali se cum sinonime: equoca. n. dico vocalia aut scripta que nulli parti oōnis subordinantur: aut ēmino: s; plurib; simul. 7 si non cōcedam tales ēminos equocos posse cōtrahi vniuoce sumi nō non ess; aliq; istarum oōnum ppositio. canis celestis currit. canis latrabili currit. q; inconfite vnaqueq; illar; significaret. C Item illa. canis ē. non equalit plurib; ppositionib; neq; ad ipsam poss; dari aliq; vna rīso: neq; aliq; istarum foret ppositio. canis marinus ē. canis celestis ē. canis latrabili ē. cui; oppositum sensu Aristoteles. C Item oīo cōcluderet argumētum factum. q; frustra forent reperte iste fallacie. Est igr cōcludendū q; intellect; 7 voluntas deducto ipedimento alio pōt equocum ēminum vniuoce sumere. C S; 3 istam rīsonē forte arguit q; ista ē vera. oē animal ē homo per illā regulā sup; allegatā q; per illā regulam predicatū d; contrahere subz ad supponēdū solum. p illis animalib; q; sunt homines. C Item seq; q; non valet gñā ista. canis ē currens. igr canis ē. 7 t; gñā. cōsequens tamē ē falsum. q; ibi arguitur a tēio adiacente ad scdm adiacēs affirmatiue tē. Adhuc non valēt ista. canis ē currens. igr currens ē canis. qd falsum ē. q; ibi arguitur a cōuersa ad conuertētem. S; ad pūm negat gñā cum iserē illam fore veram. oē aīal ē homo. per regulam allegatam. q; ista non plus ponit nisi q; intellect; aut volūtas cōprehendere d; subm; p significatis. p qb; conuenit predicatū cum subm; fuerit termin; equocis. predicatū vero termin; vniuoce. 7 fm multos istud ē d; facere cum subm; fuerit ēmin; pūne itentionis non dēminat. predicatū vero termin; secunde itentionis vel impositionis. qd vtrum sit verum aī ē discursus. s; in illa. oē aīal ē homo. non sunt ēmini bñd; vere. id intellect; illud non facere p; de talibus ppōnib; q; pīs possit illud facere. C Ad aliam formā negat q; illa gñā sit bona canis ē currens. igr currens ē. s; soluz seq;. igitur canis la-

trabilis ē. Et ad regulam d; q; illa non ē vniuoce fallis. fallit enim i terminis negatiuis 7 equocis cum dictione includente vim negationis. sicut in exclusiuis non seq; tātum aīal ē homo. igitur tātum aīal ē. C Ad aliaz negatur q; ibi arguitur a gñā ad conuertētem: neq; pōt illa conuerti in ppōis ēminis. 7 sicut iam dēmi ē d; fallacia equocationis. ita dicēdū ē de illa amphibologie. quo non differt a fallacia equocationis quoad modum rīdendi: s; in hoc q; argumētum peccans s; fallaciam equocationis peccat ppter terminū multiplicatē. argumētū aut peccans fm fallaciam amphibologie peccat fm multiplicatē constructionis. q; pōt vniuoce termin; cōstrui a pte aī: aut a pte post sicut in ista oīs homo alb; ē pōt cōstrui ly alb; a pte subiecti: vel a pte predicatoris: 7 si simul tenetur a pte subiecti. vel a pte predicatoris. ita q; habeat significata inconfite. tūc non ē illa oīo ppositio. 7 sic dicēdū ē de ista oīs homo ē homo. 7 sic de alijs. pōt q; significet ordine recto 7 nō ordine retrogrado. C Ad aliam formam cōceditur q; multis ppōnibus vocalibus: aut scriptis pōtis dubitādū ē an sint ppōnes scdm rei veritatem. an ppōnes plures. 7 ita accipiendū ē vt i plurib; veritatem disputantes de alia materia non stant i ēminis p hac materia aliā ingrentes. frequenter tamē gñā breuitatis per multa falsa trāsimus vt aut dubium ppositum peringamus. C Ad vltimam d; q; inseritur etiaz de deo dato q; de sciat aliquā ppōnem.

C Explicit tractatus de veritate 7 falsitate sine de taliter 7 qualiter.

De terminis priuatis.

Deamus icipientes primo q; si p aliquo vere 7 affirmative verificatur aliq; termin; ille terminus illud significat p quo verificat. vt in illa sor. ē homo. ly bō affirmative verificatur de ly sor. p re que ē sor. si homo sortem significat. patz hoc.

C Item accipitur q; termin; metalis aliquā rez vel aliquas res significans naturalr non plura significat vno tēpore q; alio nec plura significat in mēte vnius q; i mēte alterius. sic itelligendo q; per illū ēminū bō i intellectu sor. exntem nō plura cōprehendit sor. aut plura cōprehendere pōt q; plato. p illum terminū bō i suo intellectu exntem. p; q; aliter non puerterent iste due. bō currit. homo currit. q; vna cēt i mēte sortis 7 alia i mēte platonis. Et quib; pōt patere q; tal ēminis homo significat hoīem. 7 quēlib; hoīem significat. p; prima p; 7 fa arguit. q; p quolib; hoīe verificatur ly bō affirmative i ista bō itelligitur. igr quēlib; hoīem significat. gñā p; ex pma suppone. Et quo sequit q; iste terminus bō infinitos hoīes significat. q; p infinitis verificatur i ista bō itelligit. Et ex isto vltimo cōcluditur. q; nō plura significat gen nō q; spēs. sic q; iste ēminis aīal nō plura significat q; ille terminus homo q; v; q; īfinita significat. Et si forte arguit. 3 tenēdo q; sor. bōat in suo conceptu istū ēminū bō. 7 nō pōderet ipē d; platone: aut cicerone. 7 sequitur q; iste terminus homo nō quēlib; hoīem sorti significat. q; non quēlib; hoīes

De terminis

per illum terminū hō apprehendit for. eo q nō d quo libz hōie considerat. C S3 hūc dī negādo q nō quēn libet hōiem per illum terminū hōio apprehēdit: sed p illum terminū hō quēlibz hōiem apprehendit et cognoscit. et de quolibz hōie p̄siderat. q̄uis nō p̄sideret d for. aut de pla. s3 de for. et de pla. p̄siderat. sicut p illuz terminū trāscendentē ens i intellectu habitū quodlibz ens cognoscit nōtia cōr: et nō pōt iste termin⁹ ens haberi i mēte qn ab illo hōie de quolibz ente considere tur. S3 q̄uis iste ēmin⁹ hōio significet hōiem p̄ncipalit. nullum tamen ē p̄ncipale significatum istius ēmini hō. nisi ponam⁹ hōiem cōem siue separatū: aut isensibile positū. q est spēs spālissima: quas spēm ad extra: nūc nō sequimur p logica. q: ad altam metap̄hysicam spectat: s3 spēm ponam⁹ i intellectu voce: aut scripto: sicut ēt putauit Aristoteles. C Vltra aduertendum q: iste ēmin⁹ hō nō significat rūsibile. nec animal. nec aliqd. de virtute s̄monis. q̄uis multa aialia significet. p3 hoc er appellatōe. frequē tñ oppositū cōcedim⁹. vbi n̄ erigit difficultas d appellatōe rōis. Et sic i uestigatū ē de significato hui⁹ cathegorematis hōio. ita de quodlibz alio cathegoremate substantiali vel accidentali regredamur. Vtrū aut oē significatū alicui⁹ terminū sit substantia: aut q̄litas ita q: cuiuslibz ēmini d ali quo predicamēto significatū sit significatū alicui⁹ ēmini d p̄dicamēto q̄litas: aut substantia. vel quodlibz predicamētū sic suū significatū hēat q: ipm nō sit significatū alicuius alēias p̄dicamētū salum s̄m abstracta vel cōcreta. nō itendumus i p̄m̄ uestigare. q: nūmis plūrim eēt: alibi uestigabit. C S3 signorum q̄ sunt sine cathegoremata nulla sūt significata vt illi⁹ ēmi oīs null⁹ rē. sicut sūt p̄pōnes cōiunctōes et multa aduerbia que nihil significant. C Et si arguit. q: ipa sunt signa: igit hūc significata: vel aliqd significat. vel aliquid ē significabile per ipa: aut aliquod ipoz siue nōtia ipositōe. negatur q̄ia. s3 bñ sequit hoc ē signū. igit aliqd vel aliqualit⁹ vel per aliquē modū significat. puta p se stantis. aut adiectis vel cōiungentis. aut actū casuale imperfectum ad casuale reducētem. hoc totum patet de intentione grammaticae.

Sed incidit dubit⁹: termin⁹ p̄uati⁹ vel infini⁹ p̄cise idē significet qd ēmin⁹ sibi opposit⁹. p̄pro quo dubio sit p̄ma suppositio. C Termin⁹ vocalis aut scriptus ē incōplex⁹ sic talis termin⁹ nō hō. p3 hoc: q: nō aliter posuissz Aristot. i diffōne nōis illā p̄culā finita. cū dixit nomen est vox significatiua ad placitū finita rē. cū superflua sūt ser illa p̄cula cum p̄ces ei⁹ significant separate. C Itē de nullo v̄ficaret. aut p̄dicaret termin⁹ infini⁹. cū negatio nō sit ps extrēmū. q̄is falsum: q: de quolibz dē al ter d̄dictori⁹. igit rē. C Item hoc nō foret cōgrua tū es nō hō. q: ibi foret aduerbiū nō debēs negare vbi vel p̄cipiū ad qd depēdet. id foret ibi ēmin⁹ depēdēs siue suo termino a quo depēdet. nullū. n. nomē dēmiat aduerbiū. et id hoc aduerbiū nō tētum infini⁹: aut negatiue nullam oīonem facit. q̄iūcū cū isto termino hō. q: oīo ē p̄geries dictionū aptissime ordinata. ille autē due dictōes inicē nullā aptitudinē habēt. nec s̄m modoz p̄pōis. nec s̄m modū similitudis. C Itē accipit

q termin⁹ infini⁹ vocalis quibz subordinat alicui termini nō simplici mētalī. q: si subordinaret alicui oīoni: aut alicui cōplexo: et sūt quodlibz illor de p se puta hoc cōplexū vocale nō hō. et hoc icōplex⁹ nō hōio. s̄m. iste termin⁹ vocalis nō hōio icōplex⁹ alicui termino cōplexo subordinat nō vī cui nisi hūc cōplexo non hō. C Item quibz ps oīonis vocalis: aut scripta saltē ymiuoca subordinat alicui p̄oīonis mētalīs. p3 hoc q: voces sūt nōre ear: que sūt i aia passionū. Et ex hoc p3 q: voces: aut scripta nō sunt p̄es oīonis nisi ex modis suis significādi. q modi accipiunt ex modis suis itelligēdi. vt p3 ex grāmatica. iō quibz ps oīonis vocalis: aut scripte subordinat alicui p̄oīonis mētalī. C Quarto accipit q: quibz cōcept⁹ mētalīs ē simplex. ita q: nulla ē ps oīonis i mēte que sit cōposita: q: tūc p̄es oīonis significaret separe. s̄m. sit aliqs cōcept⁹ cōposit⁹ ex. a. et b. p̄ceptibz tūc. a. et b. p̄cept⁹ ēt sunt mētales naturaliter significātes aliqd. cū n̄ possint cadere a suis significatōibz ip̄is manētibz significatis. s̄m. q significat i cōpōne illud qd aī cōpōnē significabāt. seqt q: illi⁹ cōpositi p̄es significat separe. q̄is falsū. Et iō p̄cludit q: figura cōposita vel decōposita nō p̄tinet i mētalibz: s3 solum i vocalibz vel scriptis sicut sūt alie multe passionēs grāmaticales. puta p̄dictōes et dēclatōes et gen⁹ deponēs. et hōmōi solum p̄ueniūt i vocalibz aut scriptis. C Vltimo adiungit q: oīs itētio mētalīs aliquā vel aliquas res significat quā vel q̄s ualiter significat. et hoc ē q: antiq̄ dixerūt. q: oīs itētio simplex ē vā. et veram rē vel veras res significat. aliter. n. nō ēit itētio similitudo nālīs qd dēmi d3 itelligi de itēntōe simplici cathegorematica. eo q: multe sūt p̄es oīonis nōbīl significātes. Et q: ita acceptis p̄cludit. q: si ille termin⁹ vocalis: aut script⁹ infini⁹ nō ens subordinatur alicui itēntōi subordinat simplici itēntōi. p3 hoc: q: iste ēmin⁹ vocalis nō ens ē icōplex⁹ si sit termin⁹ infini⁹ ex p̄ma suppositōe. et quibz talis subordinat alicui simplici itēntōi. et ideo si subordinat alicui mētalī subordinat alicui itēntōi simplici. et tūc vltra p̄cludit q: nulla ē itēntio cui subordinat iste termin⁹ nō ens. q: si aliq̄ foret illa foret itēntio simplex que foret nālīs similitudo aliquā veram rē representās p̄tertiā supponem. s3 nulla ē res ad ēt cuius iste termin⁹ nō ens sit nālīs similitudo. nec aliquā rē naturaliter rep̄ntat. igit rē. q: si aliquā rem rep̄ntaret p̄ aliqua tali respectu illi⁹ verbī tūc possz supponere eūz sit cathegorema. C S3 foret p̄ isto dī q: iste ēmin⁹ si ens. oē ens p̄uatiue significat. S3 p̄ sequit q: illud cōplexum non ens i quo ly nō tenetur negatiue. eūz isto cōplexo non ens infini⁹ cōuerteretur q: de directo oē ens p̄uatiue significat. q: ly nō negatiue significat. p̄sequis est falsum. q: iste termin⁹: et ista oratio nō p̄uertuntur. et t3 cōsequētia: q: idem eodem modo significat. C Itē per illud iste termin⁹ nō for. solum for. significat. cōsequis falsus. quia ly nō for. asinum significat. igitur nō solum forem significat. patz cōsequētia et arguitur antecedēs: q: i illa propositione asinus est nō for. pro asino sup̄pōit iste termin⁹ nō for. et affirmatiue verificatur de asino. igitur asinum significat. patz cōsequētia. q: nō supponit termin⁹. p̄ aliquo qd nō significet. C S3 foret dī negādo illam cōsequētiā. iste ēmin⁹ nō for.

pruatiuis

afinu significat igitur nō solū fortem significat. dicitur enim forte q̄ iste terminus nō for. nō significat nō for. tē. nec nō forte significat. lino tantum fortem significat q̄uis afinu significat: eo q̄ forte dicitur q̄ afinus pōt intelligi eē nō fortes. C̄s ista respōsio nō ē ad propo sitū. q̄ ista ampliatiōe depōsita perit illa respōsio. 7 ad hāc repōbādā requirit q̄ homo potest intelligi esse afinus: sic intelligēdo q̄ illa res que iam sit homo pos sit esse illa res que iam differt ab homine quod diffici le esset probare: cum nihil possit intelligi eē aliud q̄ ipm sit. C̄tem ista p̄positio afinus est non for. principa liter significat afinum esse nō fortem. igitur p̄dicatū eius principaliter significat nō fortem: q̄uis fm istam respōsionem adhuc non sit verū q̄ iste terminus nō for: nō fortem significet. C̄tem afinus est significatū istius termini nō for. igitur non tantū fortes: C̄el sic. afi nus est significatū istius termini nō chymera. igitur non tantū chymera. Ideo loquitur illa respōsio tāquā nō faciens ad p̄positum. 7 arguitur q̄ iste terminus non fortes nō fortem significat: quia rē que est non for. ille terminus non for. significat. vnde iste terminus nō for. de plurib⁹ p̄dicat q̄ iste termin⁹ nō hō: 7 iste terin⁹ n⁹ nō hō de plurib⁹ q̄ iste termin⁹ nō aial. 7 sic de a ijs per ordinē in significando sit arbor euerfa. igit non for. lum fortes est significatū illius termini nō for. Ideo cō cluditur q̄ solū nō for. est significatū illius termini non for. 7 solū nō homo est significatū illius termini nō ho mo. 7 solū nō substantia est significatū illius termini nō substantia: sed li nō ens nullum apprehendit significatū nec potest cōprehēdere nō data noua significatiōe illi. tō iste termin⁹ vocalis aut scriptus nō ens. nulli termi no mentali subordinari pōt. nisi facta noua ipōsitiōe. 7 ex illis sequit q̄ li nō ens nō est terminus: quia non est pars oratiōis. tenet p̄ia ista p̄ tertiā suppositionē. Ex quib⁹ adhuc cōcludit q̄ ista cōplexa vocalia aut scri pta nō ens potest intelligi. nō ens est. nō sunt p̄positio nes: quia nullis p̄positiōibus subordinari possunt. nō data noua ipōsitiōe. Et sic ē de illis ita verū ē de tali b⁹ nō imaginabile ē. nō intelligibile est. nō intellectū est. eo q̄ ista q̄ ponūtur p̄ subiectis nō sunt ptes oratiōis. Et si cōtra arguit. q̄ sequit tāntū intellectū est intellectū. igit i tellectum ē intellectū 7 nihil nō intellectū ē intellectū. 7 p̄ia ab exposita ad suā copulatiuā expōnēt. 7 igit p̄is illi ē p̄pō. 7 p̄ p̄is sibi se partis p̄tis ē p̄pō. 7 ita argui tur. de ista nihil nō ens ē ens: q̄ est expōnēs illi. tātam ens est ens. C̄tē cuilibet p̄pōni pōt assignari p̄dicto riū: q̄ q̄qd cōtingit affirmari cōtingit negari 7 cō. igit cuilibz emio icōplexo pōt assignari p̄dictoriū: q̄ d quo libet dī alter p̄dictoriū 7 de nullo siml. igit illi emini sē p̄dictoriū ens 7 nō ens. q̄ nō vī q̄ alter emin⁹ p̄dicat illi termin⁹ ens q̄ iste terminus nō ens. C̄s ad p̄mū dicit q̄ iste due expōnēs illaz p̄pōnum duaz debēt capi p̄ negatiōē sic. nihil quod nō est ens est ens. nihil quod non est intellectū est intellectum ppter cām dictā. C̄ad fm dī negādo p̄iam q̄ nō valet ut sequit ex di ctis. 7 cōcedit q̄ de quolibz dī alter cōtradictoriū: s̄ illa nō sunt cōtradictoria ens 7 nō ens. 7 sicut iā dictū ē de isto vocali aut scripto nō ens ita dicēdum est de tali bus malū ē. falsum est. si illud vocale falsum ponatur

p̄ opposito illi termin⁹ verum q̄ capitur p̄ termin⁹ p̄ me icōtionis vt. s. ē termin⁹ trāscēdens. 7 ly malum: vt opponit illi termin⁹ bonum. q̄ sic accipiēdo nō sūt iste p positiones. falsus ē. malū est. verū ē tñ q̄ modus loquē di admittit tales fore p̄pōnes ppter breuiloquū. 7 ex primere multa que cū breuib⁹ vocib⁹ nō tātam facili ter exp̄merētur. vnde per tales. nō ens ē. intelligim⁹ q̄ liter per istam qd nō est ens ē. per istaz. falsus ē. intel ligimus taliter qualiter per istam qd nō est verū: aut ve ra res est. s̄ i veritate modus loquēdi nō est verus: ne q̄ cōgruus. Et q̄b⁹ cōcludit vltra q̄ hoc complexum vocale. nō est. nō subordinat alicui simplici actui. quia quelibz ps orōnis vocalis: aut scripte subordinat mē tali sibi sinonime. nam si sit i mēte hec negatio. non. 7 postea ponat secum verbum substantiū puta act⁹ com ponēdi ex illis duob⁹ nō sit vñ actus. C̄tē nulle due ptes vñq̄ subordinant vñi sole. q̄ tūc vñamet ps orō nis h̄ret duos mōs generales significādi duaz p̄tium orōis. 7 sic q̄ rōe foret i vna pte orōis foret i duab⁹. Et sicut iā sum⁹ locuti de infinitis termin⁹: ita dicēdaz 7 de p̄natis: q̄ illi termi vacuus. inustus tenebra. 7 c̄. subor dinatur simplicib⁹ termin⁹ cor: sicut eorum opposita ali ter nulli p̄tis orōis sūt si subordinaret cōplexis. C̄s 7 tra. q̄ ille termin⁹ inustus p̄natiue suū habitū signi ficat. similiter ille emin⁹ vacuū significat locū nō reple tuz corpore. 7 iste emin⁹ tenebra rē p̄natā luce. aut lu mine significat. igit 7 c̄. De negādo duas vltimas p̄se quētiās. sic. n. arguitur. q̄ illi termi plenū album lon gum termin⁹ complexis subordinatur. nam iste termi nus plenū locum plenum corpore significat. 7 iste emi nus albi rem habētē albedinē significat. cā denomi nare sufficētem. 7 is tamē ē falsum. q̄ ille termin⁹ al bū siue lōgum sūt termi simplices. aliter null⁹ emin⁹ cō notatiū vocalis: aut script⁹ subordinaret mē tali sim plici. anis tamē p̄me p̄ntie ē falsum q̄ ille termin⁹ inu stus siue inusticia p̄natiue suū habitū significat. q̄ ille termin⁹ inust⁹ p̄ntie significat vñq̄ qd ē inusticia. Tñ p̄ vere p̄natis ē aduertēdū q̄ h̄c p̄pō. in. itret cōpositionē. tñ i cōpositiōe nihil significat. nec modū si gnificādi addit vocabulo cui⁹ efficit ps. q̄ tē ptes signi ficaret i p̄pōne vñq̄q̄ sicut an. C̄et tñ. q̄ p̄uenimus scire qd vocabulū significaret c̄ p̄pōne cū veniūt duo vocabula i p̄pōne vocabulū illd resultās dicim⁹ signifi care: aut p̄notare illud qd iste due dictōes significāt p se sup̄e anq̄ iteraret p̄pōne: Et cū isto mō loquēdi p̄o cesserūt multi grāmatici positum. 7 p̄cedit mod⁹ loquē di cōis. q̄ sepe capit vocabulū p̄positū p̄ orōe. s̄ tūc nō ē vñq̄ vocabulū. s̄ orō. sic p̄z exigit igit. vñ ptes illi cōpositi respublica nō significat i p̄pōne vñq̄q̄q̄ ps sic an. sicut neq̄ ptes nōis ifinitū hec remanet aliqd de significatione: aut d significatiōib⁹ put sūt ptes illi. q̄ tē subordinaret illd vocabulū orōni cui⁹ ptes significāt separe 7 sic n̄ cēt nomē. S̄ i hoc differt nomē cōpositū vocale aut scriptū a simplici. q̄ ptes nōis p̄positi signi ficat an cōpōne. s̄ i p̄pōne nullo mō significat. nomis vō simplicis nec significat it⁹ nec c̄. C̄ōtrarioz āt ter mioz 7 relatiūoz significata 7 significatiōes satis patēt.

Sed iam pro significatio-

Tractatus

ne propositionis aliquid videtur presupponendo pmo qd signus vlt nūbū significat. neq; p articulare sicut ly ois nullus r ly aliq. C Itē hoc vbi est nūbū pncipaliter significat. nec significat eē. q; si pncipalit significaret eē. r hoc infini eē pncipaliter significat eē sequitur q; ly est r ly eē pncipaliter. C Itē si ly est pncipaliter significaret eē. tūc ly est posset intelligi sine extremis oppositū tamen pntis ponit Aristo. pmo peryermenias. C Itē ite oīones forēt intelligibiles r ggrue sic intelligēdo r significādo currit est bonū. est est aliqd. q; iste solus significat tū qstū currere est bonū. aliqd est eē. Ex qbus gcladit q; nullū est significatū huius cōplexi ois bō. sicut nec illius nullus bō. p; q; illius tmini ois nullus est significatū. igit illi? tmini ois r illi? tmini bō. nullū est significatū. si. n. aliqd ponat significatū hui? totū? cōplexi ois bō. pp hoc q; illud ē significatū pntis: p idē aliqd ē significatū hui? cōplexi bō asinū. q; nec bō. nec asinū? nec aggregatū ex bis. r p idē gcladit q; nullū ē significatū talis cōplexi aliq; bō. Quibus datis sequitur q; nullius affirmatiue vltis aliqd est pncipale significatū. p; q; istius ois bō est aīal. nūlū ē significatū. p; q; illius simcatogorematis. ois. nullū est significatū. r sic dī de vlt negatiua. q; illius nullū est significatū. Et ex qstū fundamēto ponit q; nullius particularis affirmatiue aut negatiue est aliqd significatū. De indefinita etiā r singulari affirmatiua vel negatiua pbabilr ponimus. q; nullū est significatū vt istius. bō ē aīal. aut illius. for. ē aīal. q; ly est nūbū significat ex sedā suppone. igit nullū ē significatū illor: tūc tmini. bō ē aīal. gna p; sicut sequitur. nullū ē significatū illius tmini chyme r a. igit nullū ē significatū illius tmini chyme r a. r illi? tmini bō. sic ē segt nullū ē significatū illi? tmini adā. igit nullū ē significatū illi? tmini adā r illi? tmini ē sit gūctoz. sic etiā ille gūctoz valēt ex eodē fundamēto. f. nullū ē significatū istius tmini est. igit nullū est significatū istius tmini est r illius tmini bō. cū ly est nō plus significet in vna ppōne q; in alia nec aliqd significet in vna qd nō significet in alia si aliqd significet. r sicut arguit de illa indefinita sic arguitur. de qlibet indefinita vel singulari. Sed forte ptra istā positionē arguitur. q; illa data sequitur q; aliq; est ppō affirmatiua vera sine tmino ampliatiuo cuius subz p nullo supponit. gns falsum. r arguitur gna. de tali ppōne. q; deus est ē ver. q; ista oīo q; deus est. q; est subz in ista ppōne nūbū significat. igit p nullo supponit. p; gna. r asis sequitur ex suppone. C Itē illa positioe data sequitur q; nō sicut est aliq; ppō significat. q; nō aliquatū eē aliq; ppō significat. C Itē illo dato sequitur q; nullius vbi est aliqd significatū. r p gns forte eē. nō est significatū illius oīonis for. est. Sed ad pmo dī pbabilr pcedēdo qd ifert nec est iconueniens illud vbi affirmatur oīo p subo oīonis. q; oīo nūbū significat. Sed qstū ista positio sit pbabilis tū in multis est intus ad cōpmentū mētis cōceptum. nec est ipsa gns ad pus dicta. r ideo ponēda est ista positio de significato ppōnis facilis r vtilis apud cōez modū loquendi. eēt enim nimis difficile fm illā positionē r loq; r viuere. Et dī pmo q; nullius ppōnis falsē est aliqd significatū. intelligēdo sic q; tales ppōnes falsē. tū es asinus. tū nō es bō. nō ē aliqd significatū. puta hoiez eē asinū.

te non esse. qd exprimat per orationem infinitam datā isti correspondente. nullius etiā negatiue est per illū modū aliqd significatū. sicut nec illius negatiue puta te nō eē asinū. nō est significatū illius. tū nō es asinus. q; te nō eē asinū. nō est neq; pōt eē in rez nā. Et si arguit. q; tū nō existēs asinus es. igit te nō existētē asinū es. negat gna. q; in ante tenet infinte. r in gntē negatiue. sed non minus negat asis. q; ly nō exis est adiectiū ad ly asinus. r idē est dicere tū nō existēs asinus es. r tū asinus nō existēs es. qd est ipolē. nullius affirmatiue de pterito vere cuius subz supponit p re q nō est solū. aut de futuro. aut de posse est aliqd tale significatū ad modū dictū. vt l; adā fuit r antirps erit. nō tū ē adā fuisse. nec antirps fore. l; bñ alicuius talis significatū fuerit aut erit. vt adā fuisse fuit. l; nō cuiuslibet talis significatū sit vel fuerit vt huius hoc istās fuit demōstrato istanti p-senti. nullū est nec fuit significatū. q; hoc instās fuisse nō est neq; fuit sicut nullum instās fuisse fuit. Sz cuiuslibz ppōnis vere affirmatiue cathgorice de presenti cuius subz supponit sine tmino ampliatiuo significatū ex cōpositione suoz tmini significatū est in rez nā. vt q; hec est vera bō est sic significādo. ideo hoiez eē est eius significatū. r sic de alijs. Uex tū dī q; nullius ppōnis est aliqd significatū pncipale. sicut huius bō est. q; isti? tmini bō nō est aliqd significatū pncipale sicut nec alicuius tmini cōis est aliqd significatū pncipale. nec isti? for. est. q; nullū est significatū pncipale huius verbi est. igit nec aliqd est significatū pncipale. illor duoz tmini est. r for. Et si arguit q; alicui? negatiue significatū est. ad intellectū datū. q; nullā chyme rā eē est. r nullaz chyme rā eē est significatū illius negatiue. nulla chyme rā est. igit significatū alicuius negatiue est. p; gna. r maior r minor arguit. q; vtrinq; dīctozū est falsū. f. aliq; chyme rā eē est. r aliq; chyme rā eē est significatū. C Itē dīctozia idē significat vt supra cōcedit. sz nō eodē mō. q; dīctio est eiusdē de eodē: sed significatū illi? tū nō es. ē. igit r significatū illi? tū nō es ē. C Ad p-mū dī tenēdo vtrāq; pmissaz p vniuersali negatiua cōcedēdo asis. r negādo gna. sicut r ille sunt vere. nullā chyme rā eē est ver. r nullā chyme rā eē ē dē ens. r nō valet gna. q; arguit ex puris negatiuis. Si tū in ante negatio nō cadat nisi sup infinitū modū. negat asis. sicut negat illa chyme rā nō eē est. nō cadēte negatiue nisi supra ly eē. C Ad aliā formā dī q; alicui? negatiue significatū est. sicut superi? cōcessum est. ad intellectū tū expōsū nō ē significatū negatiue. p bñc. f. modū. q; te nō eē nō est significatū huius negatiue tū nō es.

Adhuc videam? si significabile cōplexi sit idē qd significabile incōplexi. p quo pmit tit q; significabile incōplexi. ex eo dī significabile incōplexi. q; ip; est aptū significari incōplexi. i. per vnu tmini. Significabile vero cōplexi est qd est aptū natū significari cōplexi. i. per oīonē. C Ex qbus p; q; omne ens est significabile incōplexi. q; omne ens est aptū natū significari. r significat p istū tmini ens incōplexū. r q; etiā omne est aptū significari p oīonē. ideo omne ens ē cōplexi significabile. asis p; q; per istā oīonē. etis aliqd. omne ens est significabile. Ex qbus pōt cōcludi q; omne incōplexi significabile est cōplexi significabile. r

De syllogismis

ecōtra. C. Uerū tū ista sunt vera antiq. p illud dubiūz voluerūt intelligere vēr significatū. ppositiōis vere sit significatū alicuiusmodi terminū. puta subiecti: aut predicati. vtrum. s. subz illius. de. ē. significet idēz oīo qd̄ hec tota ppositiō. de. ē. sic de quibz alia ppositiō vera significatū habēte. Ad dubiū ē rīdendū q. ali cuius ppositiō significatū ē significatū sui subiecti v. illi us. modū ē aliquat. cē ē. huiusmodi aliquat. est. sic de a. lisa. Sz nūq. sic sit de qualibz ppositiō habēte significatū ē dubiū. ē. n. magna difficultas scire vēr cē distinguatur ab essētia. vtrū deū ēē qd̄ ponit signifi catū huius. de. ē. sit ipa cēntia que est deus.

Explicit tractatus de terminis priuatiuis.

Incipit tractatus syllogismorum.

Quatuor ois argumentatio sit ppositiō ppositiōis ca. tū solum de rōn. alibz. ppositiōali bus ppositiōis: nūc ppositiōali itē. dūmus. Et dicem. pmo q. i quattu or figuris ppositiōis syllogismos ordina ri. q. multiplicitas figurarū attendi tur penes multipliciter ordinis ter

mini mediū. sed quadrupl. terminū. medius ordinatur. igit. quattuor. sit figure. Quar. pma ppositiō quidē for mulas subiectiōis et predicatiōis medius. C. pma cō stituit ex tribus ppositiōibz affirmatiuis. v. tō aial rōnale ē rīstibile. ois homo ē aial rōnale. igit. ois homo ē rīstibi lis. q. formula solet designari p dictionē istaz barbara. C. Secūda formula istaz pmissas mō deō ordinatas cō cludēs ppositiōem affirmatiuam pmissas vel infinitas p me formulē quā posuim. et hāc barbari solem. nomia re. p. dōt ē vtrāq. formula pmissarū cōclusionem cō cludere de icōsuetō modo loquēdi. C. Tertia formula pstat ex maiorū vniuersali negatiua et minorū affirmatiua cōcludētibz vīem negatiuaz. v. nullū hō ē irrōnal oē rīstibile est homo. igit. nullū rīstibile ē irrōnale. et istaz solem. appellare. C. Clarēt. pōt ēt ex pcedis cōcludi pti cularis negatiua illi. pmissas pācte formulē quā sonnu lam posuim. appellare. C. Clarēt. et cōcludi cōclusionē suam de icōsuetō mō loquēdi. C. Quarta vero formula per hāc dictionē. darij designatur cōcludēs cōclusionē de pūeto et icōsuetō mō loquēdi. C. Sexta formula p istam dictionē. Ferio. habet vtrōq. modo deō conclu dens. et supradicti modi directe cōcludunt. C. Septima cōcludit ex eisdem pmissis idirecte et tātum dīr a ferio quātum dabitur a darij. et volo istam appellare. Ferio. C. Octaua forma q. baraliptō appellat. seqt. ex bar bari cōuertēdo eius cōclusionem eā. s. idirecte conclu dēs. C. Nonā formula celātes appellat. q. seqt. ex cēla rent idirecte cōcludens. Ex q. seqt. decima q. celātos ap pellat. cōcludēs pti cularē. aut idēfinitam cōclusionē istā. C. Undecima p istā dictionē dāpitiū signat. et sequi tur ex formula darij idirecte cōcludendo. C. Duodecima formula ex vīi pmissis vīi negatiua cōcludēs idire cte pti cularē negatiuaz habet. que sapēfimo dici solet. Ex q. seqt. tertiadecima formula. que dicit. sapēfimos cōcludēs cōclusionē de cē forme idirecte: et de icōsue to mō loquēdi. v. sic arguēdo ois hō ē aial: et nulla ar bor ē homo. igit. quēdā arbor aial nō ē. C. Quartadecima

formula designat per tres pmas syllabas huiusdictiōis frīsefomoz. Ex q. seqt. quita decima cōcludēs directe cō clusiōē de icōsuetō modo loquēdi. v. quodā aial est substantia. nullū accūs ē animal. igit. quodā accūs accūs substantia non est.

Sed forte arguit. p. bādo q. pma formula nō sit bona. q. nō seqt. oē aial p. bādo ē irrōna le. ois homo ē aial. igit. ois homo p. bādo ē irrōna lis. p. n. ē impōs. ante existēte vero. C. Itē nō sequitur oē. a. icipit. v. v. oē. b. ē. a. igit. oē. b. icipit. cē veruz. v. posito q. a. quertat. cū illo cōplexo p. bādo affirmatiua. icipit. oī. p. bādo affirmatiua cē vera. et b. cū hoc com plexo p. bādo affirmatiua de fo adiacēte. et sit ois. p. bādo de cūdo adiacēte affirmatiua: s. icipiat. c. p. imaginatiōēz p. bādo affirmatiua de fo adiacēte cē. per remotiōē de p. n. et nō icipiat cē vera. et p. bādo q. aliquod. b. nō lūci pit. cē veruz. C. Item nō seqt. oē. a. ē. falsum. et oē. b. est. a. igit. oē. b. ē. falsum. posito. n. q. a. et b. sunt noia istā. p. n. huiusmodi syllogismi scī. ē. a. nō veruz et p. n. falsum. p. n. se falsificat: et nō a. nō sit. n. illa p. n. i mēte sic significās et p. n. p. n. C. Itē nō seqt. oē. qd̄ ē. a. cēntia ē p. n. ois si li. ē. aliqd̄ qd̄ ē. a. cēntia. igit. ois si li. ē. p. n. a. n. est. v. p. bādo q. nō nīl p. n. p. n. ē. si li. saltē i diuis: q. p. n. nō est aliud a filio. p. n. aut ē hereticū. C. Item arguit. q. illa formula q. d. darij nō sit bona. q. iste syllogismus nō ē bo nus. q. qd̄ predicat i ante. a. p. n. predicat i ante. cūfāc. s. idē de se ipso: aut quertibile de cōuertibili predicat i ante. a. p. n. igit. idē de se ipso: aut quertibile de querti bili predicat i ante. cūfāc. et iste syllogismus ē i darij. igit. rē. p. n. p. n. et mior. et arguit maior. q. a. nō de cī filio gismi ē veruz: et p. n. falsuz. sit. n. a. ista p. n. a. n. ē. a. n. igit. tu es a. n. te demonstrato. et p. n. q. qd̄ predicat i ante. a. p. n. predicat i ante. cūfāc. aut cōuertibile. et p. n. q. idem predicat de se ipso: aut quertibile de cō uertibili i ante ipso. a. p. n. p. n. tū dāi syllogismi ē fal sum. s. q. idē de se ipso: aut quertibile de quertibili pāi cat i ante. cūfāc. et sic valeret. tūc. a. p. n. et p. n. foret verum sicut a. n. q. cōuertēre cū eo. C. Item nō sequi tur ois hō p. n. p. n. currit. for. v. plato ē homo. igit. for. p. n. foret currit. vel cōcludatur q. plato p. n. for. currit. igit. rē. C. Itē nō seqt. icipit. ois hō cē for. s. for. ē hō. igit. icipit. for. cē for. q. posito q. iā nō sit nisi for. q. a. n. fuerit et tū immediate a. n. istās qd̄ est p. n. fuerit alij ho mines cū forte. ē a. n. syllogismi v. et p. n. falsuz. et iste syllogismus ē i darij: q. maior ē vīis affirmatiua. et mior ē. ita q. n. et quāta sicut d. ē. igit. rē. C. Item nō seqt. p. n. tūc ois denarius tibi: s. a. ē. denarius. igit. p. n. tūc. a. tibi. q. a. n. v. p. n. i casu ē v. et p. n. falsuz. igit. rē. C. Item nō sequitur p. n. tūc oē itelligens ē deus. s. de us ē itelligens. igit. cōtingenter deus est deus. C. Item nō sequitur omnis homo ē animal. solus for. est homo. igit. solus for. est animal.

Ad primum d. q. illud argumentum fa ctum ex illis exceptiuis non ē in barbara. q. maior nō est simplex affirmatiua. nec p. n. qd̄ tū requiritur. C. Ad sūm d. q. ad hoc q. aliquis syllogismus sit bonus i aliqua figura requiritur q. tūm nō stent magis ample i pmissis q. i cōclusionē. neq. eō. qd̄ nō ē ibi. C. Ad tertiū dicem. i insolubilibus. C. Ad

Tractatus

quartū dicitur q̄ de forma solū sequitur q̄ omne qd̄ ē
filius est pater. ⁊ hoc ē verū i diuinitis. ¶ Ad reliquū dī
negando istum sillogismū ēē in dārij. s. quicquid predi
catur in ante. a. cōsequētie predicat̄ i cōsequēte eius
denū. sed idem de seipso predicatur i ante ipsius. aut cō
uertibile de cōuertibili. igitur idem de seipso aut cōuer
tibile de cōuertibili predicatur in cōsequēte eiusdē.
q̄ plus predicatur in minori q̄ subijciatur in maiori.
q̄ iste terminus. de seipso. non potest tenere se a parte
subiecti illius minoris. cum regatur a parte post. ¶ Ad
alias formas simul. dicitur q̄ ad hoc q̄ valeat sillo
gismus i dārij oꝝ q̄ subiectum maioris sternobilit̄
distribuit̄. aliter non valet cōsequētia. sicut neq̄ in
alijs sillogismis in quibus maior est vltis affirmatiua.
¶ Et si forte arguitur q̄ istoz sillogismoz nō reperit̄
tur antecedentia vera cōsequētibz existentibus falsis.
q̄ tunc eēt dare vltas veras q̄ oēs singulares eēt fal
se. dicitur concedendo cōclusionem. ¶ Ad aliā formā
cū arguitur q̄ iste sillogismus non valet ois homo est
animal. solus sor. ē homo. igitur solus sor. est aial. Di
citur q̄ iste sillogismus non est sillogismus nec p̄na. q̄
cuiuslibet cōsequētie antecedēs est verum vel falsuz.
¶ Unde ad hoc q̄ aliquis sit sillogismus. requiritur q̄
antecedēs sit copulatiua ⁊ cōsequēs sit p̄pō cathegori
ca. si habuerit expressos terminos: ⁊ principalis nota to
tius oꝝionis sit li ergo. vel igitur. nā si principalis nota i
in hac ypothetica ois homo currit. ⁊ tu es homo. igit̄
tu curris sit li. ⁊. tūc ista ypothetica non est p̄na: s. vna
copulatiua: cuius prima pars est vna cathegorica. et
sua est ypothetica que nō est bona p̄na. puta ista tu es
homo. igitur tu curris. Verū tamē h̄ ponat̄ li. ⁊. sic
arguēdo. ois hō currit ⁊ solus sor. est hō. igit̄ solus sor.
currit. adhuc nō est bonus sillogismus. q̄ i dārij si mi
nor sit exclusiua oportet exclamationē demere i cōclusiōe.
ideo bene sequitur ois hō est aial ⁊ solus sor. ē hō. igit̄
sor. est animal. Ex p̄dictis. igitur pōt patere q̄ prima
figura nō sillogizat ex puris negatiuis fin aliquā for
mularū. nec ex puris p̄ticularibus: aut indefinitis: ac
singularibus. p̄z ē q̄ octo modos h̄z directe ⁊ septē in
directe cōcludētes. ¶ Itē p̄z q̄ p̄ia figura cōcludit oē
genus p̄blematis. affirmatiuum. ⁊ negatiuum vniuer
sale. particulare. ⁊ indefinitum ⁊c.

¶ Secunda figura.

Secunda figura habz sexdecim
modos. i. quozū qd̄libz me
diū p̄dicat̄ i vtraq̄z ipsaz p̄missa
rū. quozū p̄mius signari solet p̄ istā
dictionē: cesare. integer ex maiori
vlti negatiua minor vlti affirmati
ua ⁊ cōclusionē. vlti negatiua: direc
te conclusa. vt nullus hō est lapis
ois marmor: ē lapis. igit̄ nullū marmor: ē hō. Secundus
modus haberi pōt ex dictis p̄missis. cōcludēdo p̄tula
rē cōsequētis q̄ istā dictionē. Cesaro. signat̄. Terti
modus habet̄ si ex datis p̄missis cōcluderē vltm nega
tiua idirecte: quē volum⁹ p̄ istā dictionē cesares signa
re. Et q̄rtus mod⁹ sequit̄ ex cesares q̄. s. cōcludit indi
recte p̄ticularē p̄ntis ei⁹: quē p̄ istā dictionē cesaros as
signam⁹. ⁊ p̄ter formale modū arguēdi cōcludit vtraq̄z

illaz cōclusionē de inconfueto mō loquēdi. sicut ⁊ laltis
multis accit. Sequis forma ex maiori vniuersali affir
matia ⁊ minori vniuersali negatiua directe cōcludit vni
uersalez negatiua. q̄ solet Lamestres appellari. Alia
ē forma sequis ex illa quam Lamestro dicem⁹. Et ex
vtraq̄z illaz sequitur vna alia formula. q̄ ex p̄ma seq̄
Lamestre. cōcludendo. s. vltm negatiua idirecte de in
p̄feto mō loquēdi. ⁊ eodē mō ex camestro seq̄ came
stros. ⁊ hēmus octo. Itē alia forma dici solet festino.
q̄ cōcludit p̄ticularē negatiua directe. ⁊ si idirecte cō
cludim⁹ alia formā acq̄rim⁹. quā festinos appellam⁹.
pōt q̄nq̄z sillogizari ex maiori p̄ticulari affirmatiua ⁊
minori vlti negatiua cōcludēdo directe vt hō ē aial: ⁊ nul
lus lapis ē aial. igit̄ lapis homo nō ē quē modū sisteno
dicem⁹. Et si idirecte cōcluferim⁹ aliū modū faciem⁹
ex datis p̄missis. quē sistenos appellam⁹. Reliquus
modus q̄ Baroco dī. q̄stat ex maiori vlti affirmatiua:
⁊ minori p̄ticulari: aut singulari: aut indefinita negatiua.
non. n. refert̄ i his modis accip̄e p̄ticularē vel singula
rē. cōcludēdo p̄ticularē: seu singularē negatiua. Ex
quo inueniri pōt alter modus idirecte cōcludens de in
confueto mō loquēdi quē Barocos appellam⁹. ¶ Itē pōt
ex maiori p̄ticulari: aut singulari negatiua ⁊ minori vniuer
sali affirmatiua. directe cōcludi p̄ticularis: aut singu
laris negatiua i hac figura quē modū possum⁹ nomi
nare Baroco. Ex isto sequitur barocos idirecte conclu
dens. Habz igit̄ s̄a figura mōs octo directe cōcludē
tes. ⁊ octo idirecte cōcludētes. Ex q̄b⁹ p̄z q̄ ista figura
multū differt a p̄ma. cuz hec figura nō concludat: nisi
duo genera p̄blematis. s. vltz ⁊ p̄ticularē negatiua. igit̄
finita figurā nō pōt fieri optia demonstratio cū ois ta
lis sit affirmatiua ⁊c.

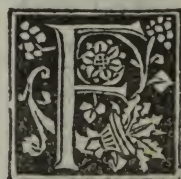

Figura sequis formas h̄z. ar.
vnaquaq̄z p̄missaz
mediū finitū subijciēdo. p̄ma ex
duab⁹ vltib⁹ affirmatis p̄ticularē:
aut singularē affirmatiua directe
cōcludentib⁹ efficitur. quā soleni⁹ no
minare darapti. vt ois hō ē aial. et
ois hō ē risibilis. igit̄ risibile ē aial.
Secūd⁹ mod⁹ nascit̄ ex p̄mo idirecte cōcludēs quē
daraptis appello. vt ois homo ē risibilis: ⁊ omnis ho
mo ē aial. igit̄ risibile ē aial. q̄ mod⁹ idirecte cōcludit.
Ali⁹ mod⁹ ē quem selapton dicunt perfectus maior i
vniuersali negatiua. ⁊ minori vlti affirmatiua p̄tula
rē negatiua: aut indefinita directe cōcludentibus: vt
null⁹ hō est asinus: ⁊ ois hō ē aial. igitur quoddāz aial
nō est asinus. Ex quo sequitur alter q̄ selaptos ēē pōt. q̄
idirecte cōcludit de inconfueto mō loquēdi. Ex sela
pton vero aliū modūz p̄bat̄. quē dicem⁹ sampleto. sic.
ois homo ē aial. ⁊ nullus hō ē asinus. igit̄ asinus aial
non ē. cōcludentē de inconfueto mō loquēdi. Ex quo
alius sequitur quem sampletos appello. de inconfueto
mō loquēdi idirecte cōcludens. ⁊ reducitur sapletos.
ad sampleto quertēdo simpliciter cōclusionē. saltē
de inconfueto mō loquēdi. sicut sampleto ad selapton p̄
p̄missarū trāspōitiōē sicut selapton ad serio redu
citur mō suo. ⁊ ita de alijs modis inuentis. Sequēs mo
dus est dūamis p̄fect⁹ ex maiori p̄ticulari affirmatiua:

Syllogismorum

¶ In minoribus affirmatiua cōcludens directe p̄ticularē affirmatiua. vt homo ē aial. et oīs homo ē substantia. igit̄ substantia ē aial. Ali^{us} modus sit ex eisdē p̄missis cōclusionē indirecte cōcludens. s. aial ē substantia q̄ distīmi appellari pōt. Seq̄ns forma ē datīf. Et q̄ seq̄ datīf indirecte cōcludens. Alia forma ē perfecta ex maiori indefinita: aut p̄ticulari negatiua. et minori v̄l affirmatiua. p̄ticularē negatiua cōcludens directe. vt quoddā aial nō ē lapis. et oē aial ē substantia. igit̄ quoddā substantia nō ē lapis. q̄ brocardo nominat̄. Ali^{us} mod^{us} est ex eisdē p̄missis indirecte cōcludens. quē brocardo dōs. appello de consueto mō loq̄ndi. et intelligit̄ r̄ iste iconfuctus modus p̄dicādi i formis i q̄b^{us} ē necessitas. q̄ i oib^{us} canēdum ē ne arguat̄ a nō distributo ad distributū. q̄ n̄ erit de forma argumentū. Seq̄ns forma ē br̄cardo perfecta ex maiori v̄l affirmatiua et minori p̄ticulari vel indefinita negatiua: cōcludens directe p̄ticularē. aut inde finitā negatiua. vt oīs hō ē aial. et homo nō ē lapis. igit̄ lapis aial nō ē. Seq̄ns modus ex eisdē p̄missis indirecte cōcludens pōt appellari br̄cardo. Ali^{us} mod^{us} q̄stat ex maiori v̄l negatiua et minori p̄ticulari affirmatiua. cōcludens directe p̄ticularē: aut indefinitā negatiua. vt nullus hō ē accis et qdā hō ē substantia. igit̄ substantia nō ē accis. quē ferison appellat̄. Seq̄ns forma h̄eri pōt. si ex eisdē p̄missis cōcluserim^{us} indirecte. quāz ferisōs appello. Alia forma ē ex maiori indefinita: aut p̄ticulari affirmatiua. et minori v̄l negatiua. cōcludens directe p̄ticularē negatiua: vt qdā hō ē substantia et null^{us} hō ē accis. igit̄ quoddā accis substantia nō ē. quāz formāz volo appellare fr̄mefon. Et q̄ forma possumus aliā v̄dicare si ex eisdē p̄missis indirecte cōcluserimus. vt qdā hō ē suba nullus homo ē accis. igit̄ quoddā accis suba nō ē. quāz formā dico fr̄mefos. Quib^{us} intellectis p̄z q̄ ista figura nouē h̄z mōs directe cōcludentes et xi. indirecte cōcludentes. p̄z et q̄ ista multū differt a p̄ma: q̄ nō cōcludit̄ affirmatiue: nec v̄l negatiue.

¶ Quarta figura.

¶ **Figura** quarta p̄nct. xv. mōs subijctēs et p̄dicātes mediū i p̄missis vt oīs hō ē aial. et oē aial ē suba. igit̄ oīs homo ē suba. et cōcludit̄ indirecte. et iste modus barbara nominatur. Et quo seq̄ alter cōcludēs p̄ticularē: aut indefinitā affirmatiua: ex eisdē p̄missis quē barbari noīam^{us} indirecte cōcludens. Terc^{us} modus ē Clamarēt q̄stās ex v̄l affirmatiua: et v̄l negatiua cōcludentib^{us} indirecte v̄l negatiua. vt oīs hō ē aial. et nullū aial ē lapis. igit̄ nihil qd ē hō. ē lapis. Et quo seq̄r alē modus quē clamarō appello: cōcludens ex eisdē p̄missis p̄ticularē aut indefinitā negatiua indirecte q̄stās isti^{us} syllogismi vocati clamarēt. Seq̄ns modus dirami noīatur. indirecte cōcludens ex maiori p̄ticulari affirmatiua et minori v̄l affirmatiua p̄ticularē affirmatiua. vt tu es hō: et oīs hō currit. igit̄ tu curris. Seq̄ns forma ē fr̄mefo ex p̄ticulari affirmatiua et vniuersali negatiua indirecte cōcludens p̄ticularē negatiua. vt tu es hō et nullus hō mo currit. igit̄ tu nō curris. Alia forma ē quā designabimus p̄ tres primas syllabas hui^{us} dictōis Baralip̄tō constās ex duab^{us} vniuersalibus affirmatiuis. cōcludens p̄ticularē affirmatiua. et sequitur illa forma

ex barbari per conuersionem conclusionis et contra. Ali^{us} modus ē clamarēt. directe cōcludens conclusio nem syllogismi vocati clamarēt. Et quo seq̄r ali^{us} qui clamarēt appellatur. directe cōcludens. Item alius modus ē quem volum^{us} fr̄mefos appellari perfectus ex maiori p̄ticulari affirmatiua. et minori vniuersali negatiua cōcludens directe p̄ticularē negatiua. Seq̄ns orimafis appellatur. cōcludens ex maiori p̄ticulari affirmatiua: et minori vniuersali affirmatiua p̄ticularē affirmatiua. Seq̄ns sempasmo dicitur. ex maiori vniuersali negatiua: et minori vniuersali affirmatiua cōcludens indirecte p̄ticularē negatiua. Item alius modus dicitur sempasmos: ex eisdē p̄missis p̄ticularē negatiua directe cōcludens. Penultimus modus fr̄mefon appellatur. ex maiori vniuersali negatiua: et minori p̄ticulari affirmatiua indirecte p̄ticularē negatiua cōcludens. Ultimus modus fr̄mefos appellatur. ex consimilibus p̄missis p̄ticularē negatiua directe cōcludens. Habet igit̄ figura quarta modos. xv. vii. directe et septem indirecte cōcludentes. Et predictis pater quomodo figura quarta potest omne genus problematis concludere: sicut et prima. Differt autem hec figura a prima in modo faciendi scire. eo q̄ quattuor primi modi prime figure ex naturali aptitudine intellectus ab eo facilius apprehenduntur. et ideo figura marime faciens scire est prima. Quib^{us} acceptis patere potest q̄ si aliqua p̄missarum fuerit p̄tularis: aut negatiua. cōclusio et erit talis et tanta.

¶ **Sed iam** incidit dubium vtrum quilibet modus alterius figure alter ab vno q̄t tior primo: um prime figure possit reduci ad aliquem illorum quattuor. et arguitur q̄ non. quia aliquis syllogismus in serio non potest reduci ad festino. igit̄ aliquis in festino non potest reduci ad serio. et consequētia hic. p̄pter hoc q̄ si aliquis syllogismus pōt reduci ad aliquo modo ad aliquem modum: pōt etia a b eodez ad priorem reduci. et arguitur antecedens. quia iste syllogismus omnis homo asinum non videt. et for. ē homo. igit̄ for. asinum non videt. ē syllogismus i serio. et iste syllogismus non pōt reduci ad festino. et p̄ p̄is aliquis syllogismus in serio nō pōt reduci ad festino. p̄z cōsequētia: et arguitur assis: q̄ iste non pōt reduci ad festino nisi maior conuertatur simpliciter. sed maior non potest simpliciter conuerti sic significando. igit̄ iste syllogismus non potest reduci ad festino. et arguitur antecedens. q̄ si ista conuertatur simpliciter omnis homo asinum nō videt. conuertet̄ in alterā illarum. aut cōuertibilem. oēm asinum videns non ē homo. aut i istā omnem asinum videns homo non est. sed in nullaz illarum conuertitur. q̄ illa in casu est vera. et quelibz illarum est falsa. quia ponatur q̄ quilibet homo aliquē asinum videat. et aliquem etiam non videat. et nihil videat asinum nisi homo. tunc ista est vera. omnis homo asinum non videt. et ista est falsa. omnem asinum videns non est homo. quia eius contradietoria est vera. nec in istam potest conuerti. oēm asinum vidēs homo non est. quia in conuersione simplici partes principales extremorum debēt supponere eodē mō. et etia

De syllogismo

si sic conuerteret illa simpliciter. tunc contra valeret argumentum. quia est falsum. quod non sequitur. oem asinum videns homo non est. igitur ois homo asinum non videtur. igitur tunc. Et sic aliquis syllogismus in baroco non potest reduci ad barbara. igitur tunc. per quod prima et secunda arguitur. quod iste syllogismus non potest reduci ad barbara. ois lapis est maius. for. non est inanimatus. igitur for. non est lapis. et iste syllogismus est in baroco. igitur tunc. per quod prima et maior arguitur. quod non potest iste syllogismus reduci ad barbara nisi dictio conclusionis fiat premissa in barbara. sed dictio conclusionis non potest esse premissa in barbara cum sit singularis. igitur tunc. Et sic aliquis syllogismus in brocardo non potest reduci ad barbara. igitur tunc. per quod prima et secunda arguitur. quod iste syllogismus non potest reduci ad barbara. tunc suba non est accidens. et ois substantia est aliquid. igitur tunc aliquid non est accidens. Et forte dicitur concedendo quod potest reduci. Et sic iste syllogismus non est bonus in brocardo. igitur nec reductus ad barbara erit bonus. probatur autem. quod quia syllogismus est falsum. et autem verum. hoc. n. est falsa tunc aliquid non est accidens. quod ea sequitur quod oem non aliquid sit accidens. Et sic si dubium sit verum sequitur quod ois modus alius primo prime figure possit reduci ad istum per impossibile. quia falsum. quia per idem quibus modus ad quolibet modum possit reduci. quod si celarent possit reduci ad barbara. tunc et barbara possit reduci ad celarent. quod eadem est via reditus et recessus. sed probatur prima quia. quod celarent potest reduci ad celare. et celare potest reduci ad disamis. et disamis ad darij. et darij ad barbara. igitur tunc. et sicut arguitur de hoc. ita arguitur de alijs. Et sic aliquis est syllogismus bonus in festino quod non conueritur cum syllogismo in ferio. igitur non ois syllogismus in festino potest reduci ad ferio. per quod prima et probatur antecessus. quod iste syllogismus nullum verum est conclusio conclusa in ferio. et b. est conclusio conclusa in ferio. igitur b. si est verum. est syllogismus factus in festino. et iste non conueritur cum syllogismo in ferio ex eis terminis. igitur tunc. per quod prima et probatur autem. quod non conuertitur cum isto nulla conclusio conclusa in ferio. est aliquid verum. et b. est conclusio conclusa in ferio. igitur b. non est verum. et iste est syllogismus factus in ferio. igitur tunc. et quod non conuertatur probatur. posito quod non sit aliquid alia propositio a propositio que est altera syllogismorum istorum. vel eius pre. et sit uterque illos syllogismorum mentalis. et per quod illi syllogismi non conuertuntur. quod premissa in festino si verum. sicut conclusio. sed in ferio conclusio est falsa. quod se destruit. id sequitur quod illi syllogismi non conuertuntur. quod si aliqui syllogismi aut conclusiones conuertuntur ois premissas et conclusiones in quicquid conuertit. Et sic aliquis syllogismus in celare non potest reduci ad celarent. igitur tunc. per quod prima et probatur autem. quod iste syllogismus oem aliquid aliquid aliquid non est. et ois homo aliquid aliquid est. igitur ois homo aliquid aliquid non est. non potest reduci ad celarent. quod maior non potest conuertere simpliciter. quod augeretur in conuersione simpliciter a non distributo extremo ad distributum extremum. Et forte dicitur quod iste syllogismus est in celare. et non potest reduci ad celarent. Sed sic. quod ista non est formalis prima. quod non sequitur. ois fenix aliquid aliquid non est. et ois fenix aliquid aliquid est. igitur ois fenix fenix non est.

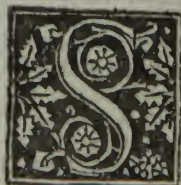
Ideo dicitur quod ois syllogismus in tertia et quarta figura quod sit de terminis comibus. et de propositi

onibus non se falsificatibus. reducit ad aliquem illorum quatuor. sed non ois quod est. et id cessat primum argumentum et secundum. Et ad tertium cum arguitur. quod iste syllogismus est bonus. tamen substantia non est accis. et ois substantia est aliquid. igitur tamen aliquid non est accis. ut quod non potest reduci. quod non est bonus in aliquo modo. quod ut dicitur est si aliquid premissarum fuerit exclusiua propter formalitatem consequentie oportet demere exclusionem quibus. Et ad aliam dicitur quod quibus modus secundum aliquam oppositionem potest reduci ad primum modum prime secundum modum dicitur non tamen arguendo secundum oem genus oppositionis. ut per volenti syllogismos formare. Et ad aliam dicitur est. Et ad ultimam negatur quod iste syllogismus sit in celare ut probat argumentum.

Stendemus

nunc quod propositi ones concludere possint expositorij syllogismi. et premitimus quod nullus terminus potest esse prius in mente alius quod talis terminus demonstratiuus simplex. hoc. quod si non. prederetur infinitum in conceptibus. Accipitur hoc quod nullum verbum potest esse in mente alicuius prius quod verbum substantiuum. Et quibus sequitur quod nulla propositio potest esse prius in mente quod talis propositio. hoc est. Et his quoque sequitur. quod quod est aliquis terminus mentalis quod per alium terminum mentale precedentem declarari non potest. tam est aliqua propositio mentalis quod per nullam aliam in intellectu declarari. aut generari potest. quod aliter esset processus infinitum in euidentijs. Et quibus ultra sequitur quod conceptum eodem precedit aliqua propositio in mente. per quod est prius est in mente propositio affirmatiua quod negatiua. et de secundo adiacente quod de tertio. et cathegorica quod hypothetica. et generalis scilicet quod coplerum. et quod probare aliqua propositioem est ipsam declarare. id est aliquid propositio quod non est probabilis. et illa cuius nullus terminus est per alium terminum in intellectu precedentem generabilis. Et quod aliqui sunt termini et propositiones declarabiles seu mediati. id concluditur quod terminorum sunt quos. aut propositioes sunt probabiles. aut non probabiles quidam sunt declarabiles seu mediati. et quidam immediati et non probabiles. et terminum hic appello prout propter quod gramatice orationis puta nomen vel verbum. aut aliquam orationem preter cathegorematicam. aut sine cathegorematicam. ois autem terminus est mediatus. aut immediatus. quod est propositioes et alie preter orationis ideclinabiles sunt mediate. vel immediate quibus nullum terminum habent inferiorum. aut superiorum. quod describi possunt. Terminum autem immediatum voco simpliciter terminum demonstratiuum. aut substantiuum verbum quod non contingit in suo genere notiorum respiri. Et quo sequitur quod non omnis terminus demonstratiuus simplex est immediatus sicut sunt tales termini. talis. taliter. tantus demonstratiue tenendo.

De syllogismo expositio.

Aperest cum sit ostensus qualiter ordinatur forme facientes scire a priori. ostendimus regulas generantes sciama a posteriori. secundum quas formantur syllogismi. quos expositores vocat. Et est hec suppositio generalis in quatuor

Expositorio

figuris: q*ui* i quolibet sillogismo expositio termin*us* qui e*st* medi*us* e*st* t*er*min*us* discret*us*: aut aggregatus ex termino c*on*iuncto discret*us*. et i*tem* figura sit sillogism*us* bonus expositio affirmatiue. vt i*tem* figura hoc currit et hoc e*st* hoc. igit*ur* hoc e*st* currit. In fa currit e*st* hoc. hoc e*st* hoc. igit*ur* hoc e*st* currit. In q*ui*ta e*st*. vt hoc e*st* hoc. et hoc currit. igit*ur* hoc currit. directe aut i*nd*irecte c*on*clud*it*ur. Sillogismi aut*em* negatiui maiori erit negatiua in p*ri*ma fa et t*er*tia figura sequit*ur* conclusio negatiua directe c*on*clusa: vt hoc n*on* currit hoc e*st* hoc. igit*ur* hoc n*on* currit. maiori aut*em* erit negatiua i*tem* quarta figura. m*in*ori erit affirmatiua sequit*ur* conclusio directe vel i*nd*irecte de c*on*suetu m*od*o loquendi. S*ed* i*tem* ea de figura m*in*ori erit negatiua et maiori erit affirmatiua sequit*ur* conclusio i*nd*irecte de c*on*suetu vel de i*nc*on*su*eto modo. vt n*on* sequit*ur* hoc currit et hoc n*on* e*st* hoc. igit*ur* hoc n*on* currit. Et quib*us* p*oss*et patere q*ui* i*tem* nulla figura ex o*mn*i*bus* v*er*is: aut ex o*mn*i*bus* i*nd*eterminis sillogizari p*oss*et. nisi i*tem* fa. In fa aut*em* b*ea* c*on*tingit: vt currit e*st* hoc. et hoc e*st* hoc. igit*ur* homo e*st* currit. similiter sequit*ur* de currit e*st* hoc. et omnis homo e*st* hoc. igit*ur* omnis homo e*st* currit.

Sed contra

forte arguitur p*ro*bando q*ui* sillogismus expositio affirmatiua n*on* e*st* bona p*ro*pt*er*ea: vt hoc currit et hoc e*st* hoc. igit*ur* hoc e*st* hoc. igit*ur* hoc e*st* hoc. currit p*ro*pt*er*ea e*st* i*mp*ossibile et a*nt* c*on*tingit. Et n*on* sequit*ur* hoc currit. et t*er*tia hoc e*st* hoc. igit*ur* t*er*tia hoc e*st* hoc. Currit. Et n*on* sequit*ur* hoc falsificat se. et hoc e*st* fa. igit*ur* fa. falsificat se. p*ro*pt*er*ea e*st* falsum et a*nt* v*er*u*m* d*em*onstrando p*ro*pt*er*ea p*ro*pt*er*ea. sit a. nomen singulare c*on*sequens. Et n*on* sequit*ur* hoc corp*us* e*st* mai*or* b. et hoc corpus e*st* a. numer*us*. igit*ur* a. numerus e*st* mai*or* b. ponatur eni*m* q*ui* b. sit medietas. a. corporis. et ponatur gra*m*ma argum*en*ti quantitate n*on* distinguat a re quantitate: sequit*ur* q*ui* a*nt* e*st* v*er*u*m* et c*on*sequens falsum. falsu*m* e*st* eni*m* q*ui* ille numerus sit mai*or* b. quia n*on* e*st* mai*or* numerus. neq*ue* mai*or* quantitas quia n*on* mai*or* numerus e*st* a. q*ui* b. imo nec mai*or* quantitas. i*tem* sit mai*or* quantitas continua. Et n*on* sequit*ur* hoc e*st* pater et hoc e*st* filius. igit*ur* filius e*st* pater.

Sed ad

p*ri*mu*m* et secundu*m* d*ic*it*ur* q*ui* m*in*ori existente c*on*clusiua aut reduplicatiua n*on* sequit*ur* c*on*clusio cu*m* dictio*ne* exclusiua: aut reduplicatiua: s*ed* bene sequit*ur* d*em*pta dictio*ne* exclusiua: aut reduplicatiua. Ad t*er*tiu*m* d*ic*it*ur* i*tem* insolubilibus. Ad aliud d*ic*it*ur* negando ista p*ro*nam: hoc corp*us* e*st* mai*or* b. et hoc corpus e*st* a. numer*us*. igit*ur* a. numerus e*st* mai*or* b. sed solu*m* sequit*ur* c*on*cludendo maiore*m* extremitate de m*in*ori q*ui* a. numerus e*st* mai*or* corpus b. quia mai*or* extremitas d*ic*it*ur* esse i*tem* mai*or* cu*m* suo substantiuo. et ita generalit*er* d*ic*it*ur* sillogism*us* expositio*nis*. q*ui* mai*or* extremitas d*ic*it*ur* p*ro*cludi de m*in*ori: et i*tem* frustra c*on*cedit*ur* q*ui* ille numer*us* e*st* mai*or* b. et non mai*or* numer*us*. b. ista i*nt*entio e*st* mai*or* b. i*nt*entio e*st* t*er*tia n*on* e*st* mai*or* i*nt*entio b. i*nt*entio i*tem* forte sit mai*or* quantitas. Et ita e*st* frustra d*ic*it*ur* q*ui* illa rarefactio erit vni*for*mis per tota*m* a. b*ea*ta: et n*on* erit vni*for*mis rarefactio. q*ui* adiectiuu*m* positu*m* a p*ar*te predi*ca*ti illo m*od*o semp*er* adiacet suo substantiuo posito a p*ar*te subiecti sicut i*tem* simili*us* for*is* e*st* albu*m* et hoc hoc

m*in*e e*st* mai*or*. significant eni*m* ille q*ui* for*is* e*st* albus for*is*. et q*ui* hoc boie e*st* mai*or* hoc. et sic de alijs. Sed si forte arguitur q*ui* ista foret i*mp*ossibilis for*is*. e*st* mai*or* plat*on*e. et si ista for*is* e*st* differentis a plat*on*e. d*ic*it*ur* c*on*cedendo vtriusq*ue*. Isti for*is* n*on* e*st* alius a plat*on*e. i*tem* sit aliud vel alius homo.

Ad aliud d*ic*it*ur* forte q*ui* non valet iste sillogismus quia d*ic*it*ur* q*ui* mai*or* et m*in*or regulentur per d*ic*it*ur* de o*mn*i*bus*. vt sic o*mn*i*um* quod e*st* hoc e*st* pater. et o*mn*i*um* quod e*st* hoc e*st* filius. igit*ur* filius e*st* pater. t*u*c enim valet p*ro*pt*er*ea. sed antecede*ns* e*st* falsum vt forte d*ic*it*ur*. Sed si ista responsione arguitur q*ui* aliquid q*ui* e*st* pater e*st* filius et nihil e*st* pater q*ui* n*on* sit filius. nihil eni*m* e*st* pater nisi essentia diuina. igit*ur* o*mn*i*um* q*ui* e*st* pater e*st* filius. Et n*on* nihil pater pater e*st* filius in diuinitis p*ro*pt*er*ea. igit*ur* et. Et aliter d*ic*it*ur* q*ui* n*on* e*st* forma lis p*ro*pt*er*ea sillogismus expositio*nis* nisi concludat conclusio p*ro* tal*is* terminu*m* q*ui* d*ic*it*ur*. vt hoc e*st* pater et hoc e*st* filius. igit*ur* quod e*st* pater e*st* filius: quia quia illud n*on* opor*et* ponere nisi vbi vna res v*er*is e*st* plura singularia. In alijs aut*em* t*er*ti*us* n*on* errat argum*en*tu*m* s*ed* id*e* de forma argum*en*ti. Et p*ro*babil*is* d*ic*it*ur* q*ui* hoc. pater e*st* filius significat diff*er*entia sic q*ui* p*ro*na patris e*st* p*ro*na filij vel res q*ui* e*st* pater e*st* res q*ui* e*st* filius et hoc e*st* v*er*u*m*. sed de hoc non plus n*u*c. Et n*on* sequit*ur* hoc p*oss*et e*st* iustum et hoc e*st* n*on* iustum. igit*ur* n*on* iustum p*oss*et e*st* iustum. antecede*ns* eni*m* e*st* contingens et c*on*sequens i*mp*ossibile: q*ui* tantu*m* iustum p*oss*et esse iustum: q*ui* iustum p*oss*et e*st* iustum: et nihil n*on* iustum p*oss*et esse iustum. Et n*on* sequit*ur* hoc p*ro* tota ista hora angebitur. et hoc e*st*. vel erit for*is*. igit*ur* for*is*. p*ro* tota illa hora angebitur: q*ui* i*tem* casu a*nt* e*st* v*er*u*m* et p*ro*pt*er*ea falsum. ponendo q*ui* for*is*. sit bipedalis quantitas. et vnu*m* eius pedale sit. q*ui* d*ic*it*ur* angebitur vni*for*m*it*er i*tem* illa hora ad sc*il*icet. et q*ui* for*is*. residuu*m* quantitas dep*re*dat vni*for*m*it*er ad*e*qu*at*e i*tem* hora illa. ita q*ui* solu*m* a. remanebit for*is*. et sequit*ur* si illud argum*en*tu*m* valet q*ui* for*is*. p*ro* tota illa hora angebitur. quia a. p*ro* tota illa hora angebitur. et a. erit for*is*. igit*ur* for*is*. p*ro* tota illa hora angebitur. et p*ro* tota illa hora p*ro* regula. Et arguitur. q*ui* n*on* ga for*is*. p*ro* tota illa hora diminuetur. q*ui* for*is*. p*ro* tota illa hora plus dep*re*dat q*ui* ipse acquirat vt sequit*ur* ex casu. igit*ur* p*ro* tota illa hora ipse diminuetur. igit*ur* non angebitur. p*ro* p*ro*pt*er*ea: q*ui* ipse n*on* simul diminuetur et angebitur. Et n*on* ga si ipse p*oss*et tantu*m* acquireret i*tem* illa hora q*ui* d*ic*it*ur* dep*re*deret ipse n*on* angretur. igit*ur* si ipse p*oss*et dep*re*dat q*ui* acq*ui*ret ipse n*on* angebitur. Et arguitur i*tem* eod*e*m casu q*ui* for*is*. erit m*in*or for*is*. p*ro* magnu*m* t*em*p*us* q*ui* a. p*ro* magnu*m* t*em*p*us* erit m*in*or for*is*. et a. e*st* vel erit for*is*. igit*ur* for*is*. p*ro* magnu*m* t*em*p*us* erit m*in*or for*is*. p*ro*pt*er*ea falsum: q*ui* for*is*. c*on*tinu*m* erit e*st* for*is*. sed q*ui* cu*m* ipse erit equalis for*is*. n*on* erit m*in*or. id*e* e*st* m*in*or: arguitur. q*ui* sequit*ur* for*is*. in a. ista*m* gra*m*ma ex*em*pli erit m*in*or for*is*. ergo p*ro* t*u*c n*on* erit e*st* magnus cu*m* for*is*. et p*ro*pt*er*ea ab exposita ad altera exponit*ur*. Et ponatur q*ui* sim*il*i*us* i*tem* sine bore. i*tem* iustan in quo icipit e*st*. ita q*ui* a. e*st* for*is*. et sequit*ur*. q*ui* in illo iustan for*is*. icipit e*st* for*is*. et d*ic*it*ur* e*st* for*is*. et t*er*tia for*is*. imediate a*nt* hoc iustas. q*ui* e*st* p*ro*pt*er*ea fuit for*is*. et imediate post iustas q*ui* e*st* p*ro*pt*er*ea erit for*is*. ponendo c*on*tinu*m* q*ui* for*is*. sit terminus discretus: p*ro*pt*er*ea e*st* i*mp*ossibile. et arguitur p*ro*pt*er*ea q*ui* a. icipit e*st* for*is*. et a. e*st* vel icipit e*st* for*is*. igit*ur* for*is*. icipit e*st* for*is*. patet p*ro*pt*er*ea. et mai*or* arguitur. quia iustan q*ui* e*st* p*ro*pt*er*ea a. e*st* for*is*. et n*on* imediate ante iustas quod e*st* p*ro*pt*er*ea a. fuit for*is*. q*ui* c*on*tinu*m* ante iustas quod e*st* p*ro*pt*er*ea a. et at

E

Desyllo

pars sortis. quando erat. sed iam altera pars arguitur. s. q. for. definit esse for. q. ponat cum toto casu q. b. fuit una de partibus sortis. et sic sit primum istans i quo non est pars for. tunc arguitur q. for. definit esse for. quia hoc definit esse for. demonstrato. a. et b. et hoc est vel definit esse for. igitur for. definit esse for. patet ista per regulam. et maior arguitur quia hoc in instanti quod est presens non est for. et immediate ante instans quod est presens hoc fuit for. igitur hoc definit esse for. p. ista. quia istas causas veritatis h. l. definit. et sic sequitur tota conclusio. s. q. for. definit esse for. et q. for. incipit esse for. q. fuit pbandum. Et sic data ista regula sequitur q. nullus hominum definit esse. et q. quilibet homo est eternus. et q. nullus hominum morietur. et arguitur consequentia. q. iste binarius demonstrando materias sortis et ei formam nunquam definit esse. et iste binarius vel erit sortis. igitur sortis nunquam definit esse. Et forte conceditur q. for. nunquam definit esse. ppter id q. iste binarius nunquam definit esse. Et sic non continue erit ista materia nec continue erit ista forma sine ista anima. igitur nec continue erit iste binarius. igitur non ppter hoc est concedendum q. for. nunquam definit esse. q. iste binarius nunquam definit esse. p. consequentia. et pbatur assens. q. ista materia non continue erit substantia: nec continue erit corpus. igitur ista materia non continue erit materia. p. consequentia et pbatur assens. q. ponatur q. illa materia aliquando dividetur i duas vel i tres partes distinctas: seu discontinuas sicut d factio aliquando erit. et sequitur tunc. q. hec materia non erit materia. q. non erit corpus. q. de corpore continetur: nec erit substantia: sicut nec universum est substantia nec corpus. Item arguitur q. non continue erit ista anima. q. non continue erit illa anima actus. s. forma substantialis prima corporis physici organici i potentia vitas habentis. id non continue erit ista anima. et consequentia a diffinitione ad diffinitum. non est. n. anima nisi animetur. cum ab alando dicatur. Ita et arguitur q. iste binarius non continue erit iste binarius. q. separata materia in tres vel plures partes distinctas: iste q. iam est binarius non erit binarius. q. erit trinaris: aut quaternarius sic q. non binarius. Et sic for. est materia et anima intellectiva ab eo distincta: et vegetativa et sensitiva: igitur for. non eternaliter erit. ista p. et assens est dubitandum. igitur consequens non est negandum. Et sic ad primum de negando consequentia: nec arguitur p regulam. q. semper hec duo fundata sunt p regulis generalibus. primum q. i sillogismis nunquam est arguendum a. non distributo ad distributum ppter formam consequentie. secundum q. i sillogismis tunc non debent p pluribus supponere i ante q. in consequente de forma. et aliter non sunt sillogismi. Et quod duobus p. q. iste non est bonus. q. iste terminus non iustus distributione idu dens non sumitur eque ample i premissis. sicut i conclusionem. Et deberet sic sumi minor. et hoc potest esse non iustus. et hec est falsa. q. significat q. hoc potest esse aliquid quod non potest esse iustus. sicut declaratum est ubi tractatum est de terminis infinitis. et sicut ista non valet. sic nec ista. hoc erit verum. et hoc est aliud a vero. igitur aliud a vero erit verum. hoc potest currere. et hoc est aliud a corrente. igitur aliud a corrente potest currere. Et per hoc soluitur argumentum p quod arguitur. q. hec consequentia non valet. a. incipit esse verum. et nullum differens ab. a. aut non. a. incipit esse verum. igitur tantum a. incipit esse verum. Et si arguitur q. integrum potest esse al-

bum. et iustum potest esse iustum. igitur non album potest esse album. et non iustum potest esse iustum. negatur contra prima. et assens fecit. q. terminus infinitus est superior ad terminum privativum. Ad secundum cum sit ista conclusio. q. for. augetur p totam istam horam. et p eadem horam diminuitur. de q. conclusio est ipolis: sicut pbatur argumentum. et ad casum ibi factum. de ipso negando. ex illo. n. sequitur illa conclusio. ut p. intelligitur magis. admissio tamen q. for. idem numero possit augeri et diminui. et hinc alias presens q. beat: concedendum est q. a. non augetur cum residuo casus. q. for. non augetur. et for. vel erit. a. igitur. a. non augetur. Et cum inferatur ultra i eodem casu q. for. p magnum tempus erit minor for. negatur illa consequentia. q. continue erit equal for. unde concedendum est consequenter q. l. a. sit minor for. et continue erit ita q. a. est minus for. an finem hore. tamen. a. nunquam erit minor for. q. continue. a. erit equal for. q. continue for. erit equal for. Ad aliud cum inferatur q. for. incipit esse for. et for. definit esse for. ponendo cum toto casu q. for. fuit. et immediate p hoc erit. de negando conclusionem. ppter q. pte in dato casu. Et ad argumentum cum de hoc incipit esse for. et hoc est. vel incipit esse for. igitur for. incipit esse for. concessa consequentia. negatur maior. Et cum arguitur p maiorem i hoc instanti quod est presens. a. est for. et non immediate an instantis. quod est presens. a. fuit for. igitur. et negatur minor. q. immediate an instantis. quod est presens. fuit for. et for. vel fuit. a. igitur immediate an instantis. quod est presens. a. fuit for. et negatur et i eodem casu q. for. definit esse for. et negatur ista contra. i instanti quod est presens. hoc non est for. demonstrato. a. et b. et immediate ante instantis. quod est presens hoc fuit for. igitur hoc definit esse for. q. ista non est sufficientes causa pponis verificande per istum terminum definit. s. o. sic argue. re. hoc non est for. nec aliquid quod est for. immediate an hoc fuit hoc. et hoc immediate an hoc fuit for. igitur hoc definit esse for. Sicut et non sequitur i terminis divinis. Posito q. ista sit primum istans. in quo verbum non sit verbum nature humane. servata ipsa natura humana. tunc hoc non est de demonstrando deum et naturam humanam. et immediate an hoc fuit de. igitur hoc definit esse de. consequens est falsum. q. si hoc definit esse de. et nihil potest definire esse de. nisi deus. igitur de definit esse deus. Et opus addere p illo antecedente: nec aliquid q. est deus. immediate ante hoc fuit hoc. si consequentia debet esse formalis. q. nis econtra non sit consequentia bona de forma. Sed hec responsio non videtur esse necessaria. quia ex ea sequuntur multe conclusiones: que aut sunt impossibiles: aut non multum distantes ab impossibili. sequitur enim q. a. et b. iam sunt equalia. et a. immediate post hoc erit duplum ad b. et a. nihil acquireret: sed deperderet. et b. nihil deperderet. sed acquireret deducta rarefactione et condensatione. Item sequitur q. non sit ab equalibus equalia auferantur remanentia erunt equalia. Item q. b. augetur et a. diminuitur. et nunquam post hoc a. vel b. augetur aut diminuitur. Item q. a. distat a b. per pedalem distantiam. et sine motu. lo calli. a. versus b. aut econtra. a. tanget b. Item q. per totam istam horam. a. erit album. et per totam istam horam idem a. erit nigrum. et per totam istam horam a. movebitur univo miter: quo ad tempus: et per eandem horam movebitur difformiter quo ad tempus. Item sequitur contra istam positionem q. a. et b.

Resolutorio

propositiones in .c. instanti conuertentur significando oino sicut significabāt ante .c. et cōtinue manebūt s3 or dūca iam datos vna existēte vera .c. et alia falsa ante .c. q3 ipse .q3 si iste cōuertent in .c. instanti .c. modo sunt oio sic significantes sicut significabūt in .c. illos ordi nes quos iam habēt habebūt in .c. et cōtra iam ipse cō uertant. C3 arguit q3a recto casu pōi: q3 capiant iste due ppōnes. hoc est for. demonstrato .a. et hoc est for. demonstrato forte totali in pncipio .c. et sequit q3. hoc ē fal sa hoc est. for. demonstrato .a. et erit falsa per totaz illam horā .c. ista ē vera. hoc ē for. demonstrato for. et manebit vera cōtinue demonstrato for. vsq3 in finēz hore. et tunc sequit tota cōclusio .f. q3 .a. et .b. sit .a. pma .b. scda quier tent in istā .c. q3 subiecta et pāicata cōuertent cū alijs partibus. igit .c. cū idē precise demonstrat. sunt eni iste mētales sic significādo .c. pāicē eodē demōstrato .f. sequi cō clusio tota pbanda ponēdo q3 per totā istā horā erunt. .a. et .b. ppōnes sic significātes sicut iā significant et vna erit vera p3tine. et alia falsa per eandē horā. et tamē in fine quertent vtraq3 exite vera. C3 itē sequit q3 per ni hil differt a capite. C3 itē sequit q3 idem pōt scipm ge nerare. C3 itē q3 iste terminus for. est ēminus acciden talis. q3 affirmatiue et negatiue de eodem predicat pter sui corruptionē. Et etia3 sequit de istis terminis hō: et aial. q3 s3 istos auctores pars hoīs nō est homo. C3 itē sicut cōcedunt de forte ita possunt concedere de habētibus aiam extensā sensitiuā aut vegetatiuā. Et per idē eque bene possunt et per eundem modū respōdendi cō cedere de igne: et aqua: et alijs cōpositis naturalib3. nec cōtra mouet argumentū de verbo: q3 vna res est plura indiuidua. et nō sic est in istis singularib3 nec contra eos valet Arist. q3 cōtra cū dicit. C3 Sed si forte negat q3 subiecta simpli cōuertant. tunc arguit istā copulatiuaz cē possibile. hoc ē for. et hoc nō est for. in q3 vtraq3 signi ficit subiectū solū for. et solū p forte supponit. q3 alit nū det ad casuz pus positi negādo. et d3 q3 for. nō pōt hīe aliā pte quā ipse h3. et breuē ita rīdet de for. sicut rīdet de plāta aut igne vel aq negando q3 aliquis istoz possit augmētari per acquisitionē suaz partū. Solemnia tamē tales casus admittere vbi argumēta nō petant difficul tatem talē. f. vbi res q3 est in pncipio sit eadē que rema net in fine vel nō. C3 Et si q3 arguit. per Arist. in pmo de generatiōe ponēte animata. pprie augeri: d3 q3 mo dus loquēdi Arist. est ita cōtra pcedentē locutionē seu rītionē sic p3ra istā. q3 pcedens opinio ponit vnicam aiaz in hoīe indiuiduē fm cuius remanentiā ponitur remanere eadē hoīem q3 auget aut diminiuit. Arist. aut pter sensitiuā posuisset intellectū appropriatū sicut sylla gisari pōt ex varijs textib3 ei3 et deducet infra cū argue tur de deceptione et definitione rerū vbi respōdetur modo loquēdi. Arist. et varijs cōclusionibus q3 apparēt falsē q3 tamē fm rei veritatē speculantib3 sunt vere. C3 itē gaudū ē aut fm istā opinionē q3 homo nō possit altera ri: et q3 hō non possit localiter moueri: et q3 nō possit ra resieri: et cōdempnari: q3 nō ipse nō possit augeti nec di minui vti alijs homo fuit q3 nec dānabitur nec salua bitur. C3 itē aliqd fuit baptizati q3 adhuc nō ē q3 nō definit ēē hō: nec definit ēē hō: et tamē illud nūc est hō. C3 itē aliqd q3 non est deus fuit deus. C3 Item aliqd

erit hō q3 iam non est hō: et tamē nō incipit nec scipiet esse homo: et erit hō per tempus et q3 aliq pars for. sine mom ad q3titarē sit q3drupla ad for. igit .c. C3 Ad aliaz formā cū arguitur q3 hō est etern3: et q3 homo moriet: et q3 hō nunq3 definit esse: d3 negando q3 homo sit eter nus. aut ppetu3. nec valet illa q3a. iste binari3 est eter nus et iste binari3 ē iste hō. igit iste hō est etern3. sed sequitur q3 iste hō est etern3 numer3. non est igit homo ppe tuus s3 ipse perpetuo aut perpetuū erit. C3 Secūda cō clusio pōt pbabilē cōcedi. f. q3 nullus homo morietur itelligendo p illā q3 nullus hō definit ēē: p separationem aie a materia. si tamen itelligitur q3 nullus hō morietur .f. q3 null3 anima separabitur a mīa illud negandū est. C3 Tercia vero conclusio conceditur q3 nullus homo definit esse: quia iste binarius nunq3 definit esse q3 nō definit ēē illa aia et definit ēē illa materia: q3 nulla ma teria corpus aut cōpositi nēcio ē materia. et etiā nō p pter hoc sequit q3 iste binari3 definit ēē. igitur .c.

De eodē syllogismo resolutorio.

Stedemus nunc

q3 ppōnes etiā concludere possunt expositio: ij sylli. et premittamus q3 terminoz fm quos et per quos p bari possunt ppōnes qdā sunt me diati. et qdā immediati. et voco hic ter minū partē ppinquā oionis grā maticē. f. nomē vel vbi .c. Terminoz vō immediatoz q3 dā sūt immediati a pōi et qdā a posteriori: Immediati a pōi sunt ēmini cōfissimi trāscēdētes: vel vbi substantiū: vel vbi ampliatiū. pōt. nō distinguēdo potētā q3 actū: et q3 p3timitur pncipiū notissimū a pōi sic qd3 ens ē vel nō ē. et ista ē immediata a pōi. ens ē. Termin3 vō immediatus a posteriori ē ēmin3 singularis demonstrati3 quo nō cōtingit notiorē haberi. Ex qbus p3 q3 in solo pnoie: vbo et aduerbio p3git immediatos ēminos a po steriori repiri. In oib3 at p3ib3 oionis mediatos ēmidos repire p3git: q3 nō nō glibet ēmin3 sūmēdiat3 vel ime diatus. Terminoz mediator qdā sunt resolubiles qdā exponibiles de qbus dictū ē. et si aliq sunt officiabiles di cetur cū de modalib3 dicemus. Termin3 resolubilis ē ēmin3 cōis. aut dīscrer3 non demonstrati3. quocōtingit aliqū terminū immediatū notiorē repire: eadē rē signifi cantē: per quē pcludi pōt. refertū in resolūdo. verba et alias ptes oionis: q3 i resolūdo alias partes oionis a vbo: caput termin3 q3 est notior a posteriori. in resolū do vō vba caput termin3 q3 est notior a pōi. f. verbū sub stantium. hui3 .n. resolūdo hoc currit. resolūdo ē hec. hoc ē currēs. iō hī seq3 tāq3 a pōi. hoc ē currēs. igitur hoc currit. et iō a resolūdo ad resolūdā vel cōpositā in vbi3 valet argumētū de forma et i. c3. In alijs aut par tibus oionis nō valet de forma a resolūda vel cōposita ad resolūentē nec c3. sed de forma hī valet a resolūe tibus ad resolūendā. Cōuenit aut iter vba resolūda et alias ptes oionis. q3 semp a resolūentib3 ad resolūā af. cōponēdo. et v3 q3a: et nō cōtra de forma. Ex p3ictis pōt patere pmo q3 hec ē immediata a posteriori. hoc ē. et q3 hec ē immediata a pōi. ēs ē. et ad hoc q3 aliq. sit ime diata a pōi o3 q3 vbi et sub3 verbi et predicatū si predi

E ij

De syllogismo

catur h3 sunt immediata a priori. nō tñ regit qz qlibz terminus in pōne immediata a priori sit per se notus. In pōne vero immediata a posteriori. q. s. nō pōt a posteriori pbari regit quēlibz terminus immediatus ē a priori: aut a posteriori. Ex quibz p3 qz denominatio pōnis immediate a posteriori vel a priori capis ab extremo vel extremis: nō a verbo substantiuo. C Itē p3 qz nō qlibz terminus differet ē immediatus. nec qlibet terminus demonstratiuus ē immediatus. qz isti termini tali talis ē tñ nō sunt immediati. qz iste sunt de indefinitis. talis hō currit. tñ hō currit. for. demonstrato. C Ex p̄dictis quoqz hec regula colligēda ē: qz quelz p̄pō: cui p̄m? ēmin? ē resoluibilis resoluibiliter tēnis nō verbalis pbari d3 p duo demonstratiua nisi fuerit exceptiua: qd d3 p̄p̄ tales p̄pōnes aial p̄ter aial ē irrōnale. qz semp p̄bō. p̄pōnis p̄babilis aliquo termino d3 incipi a p̄mo termino s3 quē ipsa ē. p̄babilis illo mō quo iste terminus ē i. p̄pōne probabilis. Ex qb? p3 qz nō qbz p̄pō indefinita ē. p̄babilis p duo demonstratiua. qz tal p̄pō. tñ aial ē hō. nō ē p duo demonstratiua. p̄babilis. s3 exponēda ē. C Itē ista indefinita nō ē p duo demonstratiua. cludēda incipit hō ēē. qz nō sequit incipit hoc ēē ē hoc ē hō. igit incipit hō ēē. C Itē nō sequitur. p̄mittit hoc. ē hoc ē denari? igit p̄mittit denari?. Cū p̄missis tñ aduertat qz nō valet hoc argumētū. p̄m? ēmin? hui? p̄pōnis simplicis cathegorice ē resoluibilis. igitur hec p̄pō ē resoluibilis. qz ista p̄pō nō ē resoluibilis. for. inq̄nātū hō ē aial ē p̄m? ēmin? est resoluibilis. C Itē nō v3 hō argumētū. p̄m? ēmin? hui? p̄pōnis cathegorice simplicis ē expōnibilis. igit hec ē expōnibilis. qz neutra istaz est expōnibilis. aliud a for. currit. differēs a platone disputat. quāuis p̄m? terminus sit expōnibilis. qz illi terminus. aliud. differēs sūt resoluibiles i illis p̄pōnibus ē non sunt expōnibiles i illis.

Sed iam incidit dubiū. utrū qdlibz verbum adiectiuū sit resoluibile i verbum substantiuū: et suū participiū. et arguit qz nō. p̄mo qz hoc verbum incipit i ista p̄pōne: incipit aliqd instās qd nō ē ēē. nō ē resoluibile i sum es ē et suū participiū ē illud ē verbum adiectiuū. igit tē. p3 q̄na et arguitur maior: qm ista ē falsa. incipēs ēē ē aliqd instās qd nō ē. C Secūdo. hoc vbuz p̄mittit i ista p̄pōne. p̄mittit denari? nō resoluitur in ē et suū participiū. qz si sic maxie resolveret in istā. p̄missus denari? ē. sed nō ē sic: qz stat qz p̄mittat denari? cū hoc qz nullus denari? sit. p̄missus. qd inducēdo casū p3. C Tertio qz nō sequit hoc leget. igit hoc ē lecturū vel hoc erit legēs. p3 qz in casu ē antecēdēs vez et q̄ns falsū. qz sic dictū ē supra i ista p̄pōne et i cōsimilibz. antichristus ē lecturus. et i cōsimilibz si illa p̄positio sit vera sic significādo ex compōne suoz terminoz sup̄pōit li lecturus respectu hui? verbi est. et nō ampliatur a se neqz ab illo vbo ē. igit sup̄pōit p eo qd est. et si sic. tunc sequit qz si antichristus ē lecturus antichristus ē lectur: qd ē. ita pars q̄ntis ē falsa i casu eodē. qz si iste terminus legēs sit participiū p̄ntis tēpōis. solū p modū p̄ntis significās legēs qd ē significat. et p q̄ns sensus ē qz si antichristus erit legēs qz antichristus erit legēs qd est. qd ē ē casū. C Quarto. multa sunt vba adiectiua q̄ carēt participijs requisitis ad hōz resolutionē. et id nulla hāz p̄pōnū. forte tēdet legere. for. meminuit lectōis. pōt resolui mō dicto.

C Quinto si vbum adiectiuū resolveret: aut resolveret i terminū magis cōmū: aut i terminū min? cōmū. et suūz p̄icipiū. s3 i nullū hōzū resoluit. igit nō resoluit i aliqd vbum. p3 q̄na et maior: et minor arguit. qz nullū vbum est terminus cōis. igit nullū vbum resoluit i terminū cōis et suūz p̄icipiū. p3 q̄na. et aīns arguit. qz oīs terminus cōis ē p̄dicabilis de pluribz. s3 nullū vbum ē p̄dicabile de pluribz. igit nullū vbum ē terminus cōis. p3 q̄na et minor arguitur. qz nullū vbum ē p̄dicabile. igit nullū vbum ē p̄dicabile de pluribz. p3 q̄na et aīns arguit. qz i talibz. tu curris. tu es. vbum nō ē p̄dicatū qz nihil p̄dicat qd nō de aliquo affirmet aut neget. S3 vbum nō affirmat aut negat qz si affirmaret aut negaret hoc ēē mediāte vbo. C Item nihil pōt p̄dicari qd nō pōt subijci. s3 vbum nō pōt subijci. igit tē. C Itē qz nullū vbum sit terminus cōis arguit. qz si sic tūc posset habere aliquē terminū vbalē sub se iteriore singularē. s3 nullū vbum ē singulare vel ēē pōt. igitur tē. qz si sic. sit igit qz istud vbum. ē. habeat terminū singulare vbalē sub se qd sit. c. et sequit qz ista ē v. a. m. c. es oēs ens. qz i ista p̄pōne nō ē sup̄pō nū vbi singularis. p te dātis sup̄pōne et nō pro alio. igit tē.

Sed pro huius dubij solutiōe ē accipiēdū qz resolvere vbum aliqd ē notū vbum exp̄mer. s. substantiuū et ei? cōresponēs p̄icipiū. ut hoc verbum currit sic resoluitur: hoc currit. a. hoc ē curres. Ex q? sequit qz vbum substantiuū. ē. nō ē resoluibile qz i nullū verbum notū pōt resolui. C Itē sequit qz oēs vbum adiectiuū resoluibile ē. et si nō habeat p̄icipiū singulare ē. qz oīnz verborū adiectiuozū radix ē vbum substantiuū. ex eodē sequit qz hoc vbum pōt ē vbum resoluibile. qz illud vbum ē. est nobis notius quo ad nos. C Itē accipiēdū ē qz terminus cōis ē terminus simplex qz iā bita significatiōez sūm totū vel p̄tē pōt habere terminū aut terminos sub se s3 rectā lineam. Terminus differet ē simplex p̄dicabilis s3 totū vel p̄tē qz ex iā bita significatiōe si nō vltra iā bita significatiōe nō pōt habere terminū aut terminos sub se sūm rectā lineā. C Ex qb? p3 qz nō oīs terminus simplex ē terminus cōis aut discretus. qz tales termini. et vel. ad. nō sūt cōmunes neqz discreti. p3 et qz nullū vbum ē terminus cōmūis aut singularis genus vel spēs qz oēs gen? vel spēs ē p̄dicabile affirmabile aut negabile ab aliquo. s3 nullum verbum est huiusmodi. igit tē. C Et si forte ē hoc arguitur. qz agere et pati nō essent genera generatissima. que tamē posita sunt ab antiquis. p generibz. Dicitur qz frequēter antiqui posuerūt vnu verbum esse sup̄ius ad aliud qz participiū ē superi? ad participiū. et abstractū ad abstractū sicut agēs et calefactiōis aut actio et calefactio. sed sūm veritatē verba nō sunt genera nec species. p̄datet vltra qz non oīs terminus est cathegorematicus vel sincathegorematicus. qz hoc complexū. omnis homo est terminus. et nō est cathegorema neqz sincathegorema. p3 etiam de verbo qz verbum sub sua cathegoremate vel cathegoremate non pono. qz s3 sincathegorema significatiōe sumptum non possit esse extremum nec pars extremi. potest tamen esse determinatio aut dispositio extremi: ut sic verbum nō ē sincathegorema. verbum quoqz non est cathegorema. quod patet ex derinatione huius vocabuli cathegorema a cathegorizo. as. verbo greco: quod est idem quod

Resolutorio

predico as. inde cathegorema quasi predicabile: aut predicabile. et inde sine cathegorema quasi simul cum predicato vel predicabili. cum addat determinationem vel dispositionem eius. p3 quoz q3 isti finem eodem modo loquendi accepti non sunt termini discreti. Roma. Bononia. Viterbius et similes q3 isti termini putantur habere sub se terminum vel terminos finem rectam lineam. nam iste terminus Roma. aut supponit p3 ciuib3 et toto aggregato verbis: aut pro horum altero. sed siue sic siue sic. p3 q3 multa aggregata sunt quoz quodlibet fuit Roma. et ita dicitur de fluminum nominib3. An nullum istorum terminorum est discretus? nisi ponatur ad significandum unam rem. et nullam aliam. puta. b. et p3 q3 Roma cras non erit Roma. nec Roma heri fuit Roma. statim? aut eodem ipsonib3? Abest iste probatur esse vere. Roma heri fuit. et Roma heri non fuit. Idem patet propterea q3 non valet prima ista. ex. a. sequitur. b. et non eodem. igitur. b. et superius ad. a. q3 l3 sequatur hoc albus currit: id est for. currit. et non eodem for. currit. igitur hoc albus currit. non tamen sequitur q3 iste terminus for. sit terminus superior ad illud terminum hoc albus: q3 ad hoc q3 aliquis terminus sit superior ad alium q3 q3 sub se habeat illud secundum rectam lineam superdicamentum. igitur et. et ita intelligendus est Aristoteles. cum de modo subsistendi loquitur.

Sed tunc ad dubium respondendum est concedendo ipsum. scilicet q3 quodlibet verbum adiectiuum est resolvable. sed tamen non valet argumentum de forma a composita ad resoluente: sed bene eodem a resoluente ad compositam. tam in verbis q3 in alijs. vbi l3 for maliter sequatur hoc est incipiens pertransire aliquam partem. a. spacij. igitur hoc incipit pertransire aliquam partem. a. spacij. non tamen sequitur e contra. ita l3 sequatur hoc est incipiens esse. igitur hoc incipit esse. non tamen sequitur e contra. Et per ista p3 rursus ad argumenta. q3 dubium non ponit q3 valeat argumentum a composita ad resoluente. Et nota q3 primum et finem argumentum probant verum sicut et tertium. q3 vtrazq3 istaz est falsa hoc est lecturum et hoc erit legens. de prima probatur est satis supra. scilicet et est falsa tenendo participialiter. sicut hec. antixps erit ens participialiter tenendo. et non est iste terminus ens transcendens participialiter sumptus. q3 non sequitur antixps erit hoc. igitur antixps erit ens. nec sequitur antixps erit aliquid. igitur antixps erit ens. et ita et de prout non sequitur. populus est ens. igitur populus est aliquid. ita et sumendo istum terminum prout participialiter. p3 irregulari tamen participio huius verbi presumi. concedendum est q3 nihil fuit in ista presentia. sed finem noialiter sumatur concedendum est q3 ois hoc qui fuit fuit in ista presentia. et ois homo erit in ista presentia. Et quibus colligi potest q3 non quolibet propositio cathegorica l3 aut habere potest predicatum aut propositiōnem secum convertibile de participio sui verbi: q3 ista est l3 modi definit istas. q3 non est esse. Et p3 q3 verbum adiectiuum vocale aut scriptum non subordinatur aggregato ex verbo substantiuo et suo participio. q3 sic ista. incipit istas q3 non est esse. subordinaretur vni false. scilicet. incipiens instans q3 non est esse. ita dicitur de illa p3 mitti denari? q3 non est. et sic de alijs.

Sed contra regulam istam. scilicet q3 valet prima a resoluente ad resolutam forte arguitur. presupponendo duo vera et necessaria. primo

q3 hec forma arguendi valet. scilicet. alius hoc currit q3 non disputat. igitur aliquis hoc currit et ille non disputat ista supponit p3 q3 vbi non fit distributio aut confusio ipedientis valet prima talis. Et secundo presuppono q3 impossibile est q3 idem predicatum affirmet et negetur de eodem subiecto seu termino discreto discrete supponente. Quibus datis arguitur cum ista regula q3 for. est for. et q3 for. non est for. q3 ponatur sic prout ponebat q3 for. sit bipedalis quantitas: cuius vni pedale sit. a. et diminuat for. vni formiter deperdendo adequatam totam istam quantitatem preter. a. i tota hora futura. et arguitur. q3 aliquid q3 non est for. erit for. quia hoc erit for. demonstrato. a. et hoc est vel erit aliquid q3 non est for. igitur aliquid q3 non est for. erit for. vel sic. a. erit for. et a. est aliquid q3 non est for. igitur aliquid q3 non est for. erit for. et nullum aliam nisi hoc. igitur hoc q3 non est for. erit for. et nullus hoc nisi for. quia nullus alius a for. potest esse for. et si sic. igitur for. erit for. qui non est for. et vltra. igitur for. erit for. et iste non est for. et prima p3 primam supponem. et for. et erit for. et iste est for. vbi notum est. q3 non est for. nisi for. igitur due partes istaz copulataz statim simul. scilicet. q3 for. erit for. et iste erit for. et for. erit for. et iste non erit for. et sic sequitur q3 idem terminus affirmat et negat vere de eodem termino discrete supponente. puta de li iste. q3 in vtrazq3 istaz li iste supponit discrete q3 repugnat supponi se. et tunc et p3 sequi q3 for. est for. et q3 for. non est for. Et item ista regula data arguitur. q3 iste hoc albus incipit currere for. demonstrato. et iste hoc albus non incipit currere ponendo q3 for. niger currat: et currat p3 totam istam horam: q3 for. aliquando erit albus. et p3 ista pars. q3 iste hoc albus non incipit currere q3 iste nec est albus. nec incipit currere vel esse albus? vt ponitur. et q3 iste hoc albus incipit currere arguitur q3 iste hoc albus in ista q3 est prout non currit. et immediate post istas q3 est presens iste hoc albus currat. quia for. immediate post istas q3 est presens currat. et for. est vel erit iste hoc albus. igitur iste hoc albus immediate post istas q3 est presens currat. p3 prima p3 illam regulam a resoluente ad resolutam seu compositam. Et data ista regula sequitur q3 aliquid nihil est et taliter quodlibet est. prima est falsum et impossibile: q3 aliter quib3 quodlibet est taliter q3 est. Et sequitur q3 aliquid q3 est ens est. et aliquid q3 est deus non est. et q3 verum est q3 nullum ens est seu potest esse. et data regula arguitur iste conclusio. prima enim sequitur q3 aliqui b3 modis nihil est: vt p3 probatur p3 regulam. igitur aliquid nihil est. p3 prima: q3 hoc aduerbiu aliquid tamen notat modos plures q3 vnu. scilicet alij termini aduerbiales taliter. velociter. tarde. et sic de alijs. Et ita non sequitur de forma velociter isti currunt. igitur aliquid velocitate isti currunt. l3 prima sit verum q3 celi velocitate isti currunt efficiet et non formaliter: et ista et pars p3 conclusionis nota est. Et arguitur. q3 p3 aliquam causam q3 est ens est: q3 p3 deus q3 est ens est. et deus est aliquid causam. igitur et. l3 prima. deus enim p3 aliquam causam est q3 p3 seipsum est. et et aliqua causam est deus q3 seipso est deus. aliqua et causam non est: q3 p3 nullam causam aliam ab ipso ipse est. Alia et conclusio sequitur q3 aliquid est propositio vera et necessaria: vt pono. q3 deus non potest esse. p3 arguendo p3 regulam Et aliquid propositio vera est q3 nihil est. idem verum est q3 nullum ens potest esse. tenendo li q3 relative ad li verum vbi necessaria est li verum noialiter. ponatur autem et sequitur prima. Et

De syllo resolutio.

sequitur qd aliq. ppō nō est vera q nō differt a necessa-
ria. et aliq. hō nō pōt moueri q infinita velocitate cur-
rit. et aliq. hō nō ē hō q necessario ē aial rōnale. oia ista
patent fm regulam. sicut q antixps non poterit esse
qui necessario erit homo.

Sed ad primū dī negando casū qd ex eo sequit
cōclusio illa. **C** Ad fm dī illo admissō
negādo primā partē copulatiue: huius. s. q. iste hō al-
bus icipit currere. et negatur illa qnā i infāti qd ē pns
iste hō albus nō currit. et immediate post istas qd est pns
iste hō alb? currit. igit? iste hō alb? icipit currere. qd p-
batio hui? nō dī sumi a secūdo termino mediato: s. a p-
mo. s. ab isto cōplero iste hō alb? qd expositioe. pbabi-
le ē: et tūc pz q ista nō cōcludit nisi ex falsis si per regu-
lā arguitur. et ita aduertēdū ē de aliis finimis cōplexie
sicut sunt isti finimi iste hō. hoc currēs. hoc sedens: quia
expositioe sunt. pbādī: q. oēs isti sunt termini media-
ti. **C** Ad aliā dī cōcedēdo illas cōclusiones sic sequunt
ex regula. **C** Ad aliā cū fertur q aliqua ppositio non
ē vera q nō differt a necessaria. dicitur concedēdo cō-
clusiones illas. **C** Verumtamen aduertēdū ē q fre-
quenter ppositio negatiua vera non potest pbari per
duo demonstratiua vera: quia forsan subiectum pro
nullo verificat. unde ista nō pōt pbari p duo demō-
stratiua vera: hō nō currit q velocitate infinita moue-
tur: qd ei? subiectū pro nullo verificat: qd relatiū ibi
se tenet ex parte subiecti: q nō pōt referri ad illud ver-
bū currit. vñ hoc relatiū. q semp se tē ex eadem pte ex-
tremi pncipalis ex qua sūt antecedēs. et iō ista ē i sensu
cōposito. et ē sensus: qd aliq. hō q velocitate infinita cur-
rit nō potest moueri. iō subiectū eius pro nullo suppo-
nit et sicut pz ista hoc relatiū. qui. nūq. facit sensum diui-
sum. et iō nō refert dicere ois hō currit q ē albus: et ois
hō q ē alb? currit. Et si cōtra arguit? pbādo q i casu ē
vna vera et alia falsa. ponēdo q quilibet hō alb? cur-
rat: et qlibz niger quiescat: q tūc ista ē vera. ois hō q est
albus currit: et ista falsa. ois hō currit q ē albus: qd ar-
guit? sic. ois hō currit qui ē albus. et ois hō niger est hō.
igit? ois hō niger currit q est albus. negat? qnā: qd plus
subijcitur i maiori qz predicatur i minori. Et sicut fallit
hoc argumētū. ita ē fallit argumētū resoluēdo. nisi ca-
peretur cōstātia toti? extremi qd resoluē. vñ nō sequit
iste hō nō currit q ē alb? demonstrādo hominē nigrū.
et iste hō ē aliq. hō. igitur aliq. hō nō currit q ē albus.
¶ Pro oib? igitur ppōnib? negatiuis vīs resoluēdū ē p-
bandis dicatur: q si termini rōne quoz pbādē sūt: suppo-
sita habeāt sūt resoluēdū pbādē: s. si suppositis careāt
capiēde sunt dictione cōcludēdo istas ēē veras indire-
cte eo. q dictione sunt falsae. et ita cōcedūt cōclusiones
sibi illate fm istā regulā. pbādē. Qu predictis memorā
de sūt aliq. regule. p qz pbari possūt sex problematū ge-
nera. s. qd de vñ affirmatiua supius satis dictū. de vñ
negatiua nūc dī. q ipsa pbari bz p sūū dictionū et ita
de qlibet alia negatiua: qd qd cōtingit affirmare cō-
tingit negare. vñ qz ver? ē q alter oculū habēdo in po-
tes videre. igit? hoc ē falsū. neutriū oculū habēdo tu po-
tes videre. et qnā p posita. **C** De indefinita autē sine par-
ticulari et singulari teneatur qd ipa ē pbāda a pmo ter-
mino a quo in ea pōt sumi probatio. **C** Ex quo sequit

q. ē diligēter aduertēdū: q nō quelz indefinita sine par-
ticularis pbari pōt p duo demonstratiua: qd cū pbare
sit declarare ver? falsū de p se nō pbat verū. et iō illa. tā-
tū aial ē hō. p duo demonstratiua nō bz pbari q: sume-
retur falsū. **C** Itē frequēter accidit q ista duo demon-
stratiua sūt va. et indefinita falsa. vt nō sequit. icipit hoc
ēē. et hoc ē hō. igit? icipit hō ēē. Et ppter has cas istē nō
habēt pbari p duo demonstratiua. necessario hō ē aial:
pmittitur denari? hō ppter for. currit: qd i talibus re-
peritur q indefinita est va. et quelibz singulis est falsa.
C Itē pro predictis addatur ista regula: qd vbi oēs ter-
mini sunt immediati. vel quilibz. vno excepto. non re-
fert pponere aut postponere finimos: manēte eadē qli-
tate vbi nō sunt spectātes ad actū mētis: et sine termino
ampliatiuo: et vbi nō sit dictio exceptiua vel exclusiua.
et iō nō refert iter tales ppōnes hō ē hoc. et hoc est hō.
quo ad vītātē vel falsitātē. s. refert. hoc hō nō ē. et hoc
nō ē hō. hoc tantū ē et tantū ē hoc. hoc cognoscis et co-
gnoscis hoc. hoc istius scis ēē: et scis hoc istū ēē. ita etiā
refert. albū tunc erit hoc. et hoc tūc erit albū. qz p pluri-
bus suppoit li albū a parte subiecti qz a pte p̄dicati. qz
nis ster solū pro his q erit. sed nō refert. nūc tu curris et
tu curris nūc. hic tu eris. et tu eris hic. nunc necessario
tu es: et tu es necessario nūc: qd aduerbiū semp refertur
adverbū vel pncipiū qualitercūqz transponatur.

Sed incidit dubiū vñ idē problema possit pluri-
bus modis cōcludi. **C** Ad qd dubiū sine ver-
bis respōdeo q particularis affirmatiua et vñs negati-
ua. d. subis non trāscendētibus ad minus qdrupli. pba-
ri pnt. a p̄ori. a posteriori. eā. et indirecte. vt ista. ppō hō
mo currit a posteriori pōt pbari sic. hoc currit et hoc ē
hō. igitur hō currit. Et p̄ori sic. oē aial currit hō ē ani-
mal. igit? hō currit. ab eā sic. ristibiley aial rōale currit.
igit? hō currit. indirecte sic. qz dictione istius significan-
tis pncipalē qd hō currit ē falsa. igit? ista ē va hō currit.
Et sicut dēū ē de infinita vel p̄ticulari sic dicēdū est de
vñ affirmatiua. q a posteriori pōt pbari p sua singula-
ria. a p̄ori capiēdo terminos nālīr notiores. Et ita ē est
dicendū de vñ negatiua et p̄ticulari negatiua. ver? ta-
mē iste regule nō sūt vles. qz frequēter interuenit ipedimen-
tū. qd multoties a singularibus ad vlem nō valet qnā.
vt dēū ē. et dicitur. s. p hoc tū nō tollit dubiū. qd ipm
nō ponit nisi q aliqua ppō pōt pluribus modis cōclu-
di qd ver? est de multis et de maiori pte.

Sed q frequēter ponitur indefinita p p̄ticulari pos-
set qri dubiū vñ cōtinue si indefinita sit vera
p̄ticularis sibi cōmīdens sit va. **C** Ad qd dubiū dī q i
oibz preter qz i ppōibz se destruentibus si indefinita
sit va et particularis sibi cōrrespondens ē vera et econ-
tra. In ppōnibus tū se destruentibus non sic ē. qz cri-
stentibus solū his ppōnibus. ppositio p̄ticularis ē fal-
sa. et aliqua ppositio p̄ticularis ē falsa. vna se falsificat
s. ista p̄ticularis. et alia non. s. indefinita. et iō vna est ve-
ra et alia ē falsa. igitur et.

Sed adhuc forte petitur nunquid omnis ppositio
sit probabilis. et arguitur q non. qd ista
propositio. hoc est. demonstrato aliquo ente. non est
probabilis. quia ipsa non est certificabilis per aliquas
evidentiam cum ea nulla propositio possit esse not.

De officiabilibus

or. C Oppositū arguitur. qz omnis ppō pōt in gñā bo-
na gcludi. i. gñā ois ppō pōt hīc añs ad illam: sed oē añs
ad aliquā ppōnē pbat illā. i. gñā rē.

Ideo dī qz vno mō pbabile idē ē qd declarabile
vel certificabile. r isto mō nībil pbat nī
vex. r hoc mō sepe sum? vñ. nō tñ oē vex ē pbabile vt
pdictū ē: Alio mō pbabile idē ē qd pñasibile: fm quez
modū loqur rhetoricens s3 que modū oē pñasibile est
pbabile: sed nī ois ppō est pñasibilis qñis multe false
sūt pñasibiles auditorib? Alio mō pbabile ē qd dīxit
Aristo. i. thopiciis qd vī plīb? r sapiētib? r maxime no-
tis rē. s3 que modū ad hūc nī ois ppō ē pbabilis. Item
pbabile idē ē qd gcludibile: fm que modū solent dice-
re bec ppō. ois hō ē asin? r mediatā a pmo emio pba-
bilis: qz ipa ē exponibil? r ois ppō exponibilis ē pbabi-
lis. s3 de hoc nō ampli? qz voces r scripta sūt ad placi-
tū significātia. C Aduertat itaqz diligēter scōz antea
regulā a rīdēte: r videat antea rīdēat ad aliqz ppōnē
ppositā qñs qñā r q fuerit ppō pposita: r s3 que mōz
ipa pbari possit: ad quā rīdēdū ē s3 qz ipa poterit vel nī
pōt ex vīs cōcludi si ipa nō fuerit p se nota magnā. n.
i. respōdētib? ipm dētiā repperit q ante rīdēt qz pñe-
scant qd fuerint respōnsuri.

C De officiabilibus r officiatis. r de scriptibilib?.

Terminum officiabilis

appello ter-
minū nō exponibilē: hītem officiū
cadēdū sup cōplexū: per ipm deter-
minabile: sicut pōt: cōtigit. scio: du-
bito: pmitto: r sūta: r generalit ois
terminus cōcernēs actum mētis: r
multi etiā taliū terminorū pñt sup
complexū cadere. vt pmitto. a. imaginor. b. r c. r
dictio si officiabilis est r v3 gñā de forma ab offician-
tibus ad officiātā: s3 nō cōtā. vnde bñ sequit potest ēē
ita sicut bec adēqte significat for. currit: r bec adequate
significat qz for. currit. i. gñā pōt ēē qz for. currit. S3 isti
termini pole ipole. necessarii. cōtingēs. verū. r falsum
nō sūt termini officiabiles: nec modales. vnde nī seqt
bec est polis chymera nō est: adēqte significās chyme-
ram nō ēē. i. gñā pōt ēē chymeram nō ēē. qñs enī est
falsum tenēdo terminos pñonaliē ante vō erit: qz nec
pole signū nec polis res est chymera nō ēē. C Item in
ista pole ē chymera nō ēē ex grāmatica verbū pñcipa-
le est illud verbū est: cui supponit ly. pole. i. gñā sensus est:
qz aliqō pole est chymera nō ēē: qd est manifeste falsū.
C Sed hūc forte dī qz hoc totū sumitur loco de ly pōt
Cōtra. qz ad hūc ly. pole est ibi nomē r ly ē ē ibi ver-
bum: cui supponit ad hūc ibi ly. pole: r ly pole ibi pro
nullo verificat respectu illius pñicati. C Itē hīc cō-
plexum: pole est: sumit loco de ly pōt: tūc huius ppōnis
pole est chymera nō ēē. ē sensus qz pōt chymera nō
ēē. r p gñs chymera nō ēē pōt: qd est falsū: qz est affir-
mativa cui? subm. p nullo supponit: nō enī ista pōt itel-
ligi nisi illa oratio sumatur loco sub i. vbi pōt vel fal-
tum ei? ps vel pres. C S3 forte alr dī qz in ista pole est
chymera nō ēē ly. pole capitur loco illius vbi pōt: r ly
est loco illius infini? ēē: ē sensus pole ē chymera nō ēē
i. qz potest ēē qz chymera nō sit. C Sed qz tūc illa ē

affirmativa. potest ēē qz chymera nō sit: qz modus r di-
ctum sūt affirmatiui: r id sensus eius nō pōt ēē nisi ille
qz nulla chymera sit pōt ēē: siue chymera nō ēē potest
ēē: qz ista oīd infini? est subiectū huius vbi pōt. gcludi-
tur itaqz qz isti ēmini: pole: impole: cōtingēs: r necessa-
riū: rē. nō sūt ēmini officiabiles: nec modales: sicut nec
isti: bonū r malū in istis. ppōnib? bonū est for. currere.
malū est ipm sedere. Et sicut dictū est de illo termino pōt
ita dicendū de illis terminis itelligo cognosco rē. Sed
caute pcedendū est in officiādo istos. vñ ista cognosco
for. currere sic officiari d3: cognosco ita esse sicut illa si-
gnificat for. currit. quā adequate scio significare for. cur-
rere. r nō decipio: i. terminis illi? ppōnis. i. gñā cognosco
for. currē. Qñ aut ēmin? officiabilis cadit sup incōple-
rum vt. pmitto. a. cognosco. b. r huiusmodi: offician-
dus est ēminis ipm describēdo: vt bec. tu scis. a. sic offi-
ciat. tu credis firmē absqz hesitatōe. a. r nō decipris i
credēdo. a. r nō repugnat te scire. a. i. gñā tu scis. a. s3 nō
pōt sciri. ppō aliq id nec pōt sciri. a. ppō. qñis forte. a.
ppō sciat. Sili obligo me tibi volēti ad dandū tibi de-
nariū ergo. pmitto tibi denariū. r qñ ēminis officiabilis
describit v3 gñā ab officiātib? ad officiātā: r ēē. C S3
forte arguit pbādo qz nō v3 gñā ista: pōt ēē ita nālit sic
ista. ppō adēqte significat. oē ēē de? adēqte significās
qz oē ens ē de?. i. gñā pōt ēē nālit qz oē ens est deus: qz añs
ē vex: r gñs falsū: qz ita ē sic ista adēqte significat. oē ēē
ē deus adēqte significās qz oē ens ē deus. i. gñā pōt ēē nā-
lit ita sic ista adēqte significat. p3 gñā r arguit añs. qz
ista deū ēē deū adēqte significat r ita ē. i. gñā ita est sic illa
adēqte significat. p3 gñā r minor s3 maior arguitur. qz
deū ēē deū ex pñcipali r adēqte significatōe illa signifi-
cat. i. gñā deū ēē deū adēqte significat: p3 gñā r arguitur
añs: qz eadē significatōe qz ista significat qz oē ens ē de?
eadē significatōe deū ēē deū ista significat: s3 ex pñcipa-
li r adēqte significatōe significat qz oē ēē de?. i. gñā
ex adēqte r pñcipali significatōe deū ēē deū significat.
Qd si cōceditur ar qz ista ē vñ. qz ē sic ista adēqte r pñci-
palit significat. qd falsū ē. i. gñā rē. C S3 hūc forte dī qz
illa. oē ēē de?: nō aliquat ēē pñcipalit significat. r cū
argi qz ista. deū ēē deū. adequate r pñcipalit significat
qz deū ēē deū ex adēqte sua significatōe ista significat.
negatur gñā. C S3 qz istā rñsionē argi. qz tē nulla. ppō
de ēminis cōib? isto mō possit ex vīs cōcludi: qz sp assu-
meretur falsū: vt sic arguēdo pōt ēē sic bec adēqte signi-
ficat ois hō currit. adequate significās qz ois hō currit.
igitur ois hō currit. C Itē ista rñsionē data sequit qz nō
potes scire chymera nō ēē: qz non pōt vere concludi te
scire chymera nō ēē: nisi p hoc qz tu scis ita ēē sicut ista
adēqte significat chymera nī ē: quā scis adequate signi-
ficare chymera nō ēē: s3 hoc ē falsū: qz nec scis nec po-
tes scire sicut ista adequate significat cū nō possit ita esse
qz chymera nō ē. igitur rē. C Itē ab hūc dī qz ista gñā
ē bona. pōt ita ēē sic bec adequate significat ois hō cur-
rit. adequate significās qz ois homo currit. i. gñā pōt ēē qz
ois homo currit. Et cū arguit qz nī. qz tūc possit ēē nā-
līer qz oē ens ē deus. dī negādo gñā: r negatur añs
isti? . i. qz ita sit sic illa pñcipalit significat: r negatur illa
gñā. ista. oē ens est deus deū ēē deū ex pñcipali r ade-
quata significatōe significat. i. gñā deū ēē deū pñci-

lū

Tractatus

paliter et adeque significat: sicut non sequitur modum necessario iste habet. Igitur necessario iste habet. tenendo per necessario in ipse exponitur. anis e ver: quod quolibet modo quo aliqua pars huiusmodi est: iste habet. et tamen prius est falsum. igitur et. Et si arguitur. quod si non deum esse deum principaliter illa significat oem ens est deus. tunc nullum deum esse deum illa propter principalem significat: et per idem nullam chimera esse ista significat principalem: et si sic. igitur aliquem deum non esse ista principaliter significat. et aliquid chimera non esse illa principaliter significat. Et si huic forte dicitur concedendo istam negationem. nullum deum esse. ista principaliter significat: et est illa nullam chimera esse: ista principaliter significat. quod oem tales negationes sunt vere nullam chimera esse quolibet propter principalem significat. nullum animal esse ois propter neciam principaliter significat. et similes. non tamen ex illis sequuntur affirmationes tales aliqua chimera non esse quilibet propter principaliter significat. et aliquod animal non esse propter neciam significat principaliter. Et ita generaliter procedendum est de oibz terminis comibus: quod nihil principaliter aliquis terminus comibus significat: nisi forte ponatur quod habet comibus esse suum principale significatum: de quo non nunc: sed postea tractabitur. Sed ad aliud cum arguitur quod illa: tu scis chimera non esse non possit concludi ex veris: sicut nec ita potest naturaliter esse quod ois habet currat. Sed huic forte dicitur quod officiatio modo deo est argumentum bonum ab illa officiatio ad illam officiatio. et ex falso ibi sequitur. Et per particulari regula ad officiandum vera ex veris teneri potest officiatio terminos cadentes super dea affirmationem tamen ut potest esse. quod ois homo currat. quod sic officiatio: hec est possibilibz: ois habet currat adeque significans quod ois habet currat. igitur potest esse quod ois habet currat. sed respectu deorum negationum non valet: iste modus arguendi. unde non sequitur. illa propositio est polys. chimera non est. adeque significans quod chimera non est. igitur potest esse quod chimera non est: quod prius est impossibile: et antecedenens verum ad modum superius expressum. Et forte per regulam arguitur: quod ea data cum veris: sequitur quod tu dubitas te esse: si tu scis te esse. et quod tu dubitas te esse: si tu non dubitas te esse. et quod credis hominem esse asinum: quoniam non decipis. et quod tu scis antiphrim esse: et deum non esse. Item quod ipse est te esse. si potes loqui. quod oia sunt ipsa. quod ex prima sequitur quod idem est scitum a te: et tibi dubium. quod sequitur tu dubitas te esse. si tu scis te esse. sed tu scis te esse ut suppono. igitur tu dubitas te esse: et ita per alios ar. Et per his dicitur procedendo oem istas conclusiones putat categorice tamen significat. preter ultimam. quod si impossibile non est terminus officiabilis: ut probatum est. et negat illa prius: tu dubitas te esse. si tu scis te esse: sed tu scis te esse. igitur et. quod maior est mere categorica sed ista ultimam regulam probanda. Et idem dicitur ad istam: tu scis chimera non esse sed hec: et superius dea. Ex predictis patet quod non si. a. est scitum a te quod litera quod a significat scis. a. significare. quod forte. a. est scitum a te: et non significat esse: sed non esse ad modum deum. et est si. a. sit scitum non quod a. significat est a te consideratum an illud significet.

Accipiamus primo quod dicitur per oem oem grammaticas vocales: vel scripte diversis partibus oem mentalis subordinant. sic quod adverbium adverbio. et participium participio: et sic diversis alijs. quod patet ex hoc. quod modi signi-

ficandi vocalium. aut scriptorum per quos ipsa vocalia aut scripta distinguuntur ad invicem generice: aut specificce: accepti sunt a modis intelligendi specificce: aut generice distinctis. Quo accepto sequitur quod in ista propositio habet non est animal: vocatur aut scripta ista negatio. non. et illud verbum. non. subordinatur uni actui dividendi: sed illud verbum est subordinatum verbo substantivo. et ista negatio. non. subordinatur actui negatio adverbiali. Item si subordinaretur aggregati ex illa negatione. si. et verbo substantivo uni actui dividendi. iste actus dividendi nullus est partis oem est. quia nec est verbum substantivum: nec adiectivum. nec adverbium. Sequitur ultra quod ista duo adiacete vocalia. aut scripta habet. non. subordinatur alicui dicitur adiacente. puta tali habet ens. quod cum per habet non subordinatur nisi tali termino homino. secum sinonimo. tunc per est subordinatur duabus partibus oem. scilicet participio et verbo. quod est acceptum. Item si ista subordinaretur tali metallici. habet ens: tunc per est in ista vocali habet. et in ista alia vocali habet ens. non est terminus sinonimi. quod in ista per est subordinatur simplici verbo substantivo: et alia verbo et participio. Item per est in ista habet est. non est verbum. quod haberet oem modis significandi participii: vel quod foret verbum foret et participium. Quibus datis sequitur quod nullum verbum adiectivum subordinatur alicui: nisi verbo adiectivo secum sinonimo. unde in ista. te teder vitit: non subordinatur per teder huic aggregato et cedens. Sicut in illa. incipit istans quod non est esse. non subordinatur per incipit huic aggregato et incipiens. quod illa subordinaretur falso. Et ita generaliter dicitur quod nullum vocale. aut scriptum subordinatur alicui: nisi secum sinonimo. et recte nisi recto. et obliquo: nisi obliquo. et complerum: nisi complero: et sic de alijs. non tamen oia convertibilia ad invicem vocalia vel scripta subordinantur eidem metallici. sed solum synonyma ad invicem unde propositioes equipollentes ad invicem non eadem metallici subordinantur. Et si interrogatum fuerit nunquid in illa habet non est animal. per est. sit actus componendi: aut dividendi. dicitur quod in illa propositio non est actus componendi. i. affirmandi. quo. scilicet affinetur predicatum de subiecto. sed est actus componendi. quod cum isto: vel secum convertibili possumus affirmare aliquid predicatum de suo subiecto: sed in illa propositio nullus est actus negationis: nisi illa negatio adverbialis: sed ibi est unum actus univertus predicati cum subiecto. unde mediante ista negatione negatur predicatum a subiecto cum ista copula verbalis univertus predicatum cum subiecto. Accipiamus adhuc quod quicquid contingit affirmare contingit negare et e converso. sic quod nulla potest esse propositio affirmativa cui non possit contradictorium negativum assignari. Item accipiamus quod equipollentia est propositio univertus invicem equalentia vi negationis: aut negationum adducta. Ex quibus sequitur quod in ista propositio equipollentia non supponit aliquis terminus alius quod in alia. quod sit principalis pars extremi. Quibus acceptis per regulam. dicitur quod negatio preposita subiecto comibus alicuius propositio facit equipollere contradictorio: ipsius propositiois quod est remota negatione. ut ista. non aliquis homo currat. equipollent huic nullus habet currat. Postposita vero per hunc modum. nullus homo non currat. suo contrario equipollent ut ista. quilibet homo currat. Item preposita vero et postposita suo subalterno: ut non nullus homo non currat equaliter huic ois homo currat. sive quilibet homo currat. Et valet prius ab uno equipollentia ad aliud equipollens. que regule vere sunt in non exceptionibus. non exclusi-

De equipollentijs

nis. nō reduplicatiuis. nō equo clis. ppositiōib⁹. imēdi
ate postposita negatione totali subiecto in ppositiōib⁹
nō se destrucib⁹. vbi pcedat subm verbū pncipale de
ducta alia negatione: aut signo impediēte. ⁊ respectu
horum signorum: ois. null⁹. alter. neuter. vterq⁹. quili
bet. ⁊c. Vñ nō sequitur. nō tñ. nō est aial. igit⁹ tñ omnis
homo ē aial. nec seq⁹ nō nullus homo pter for. ē asin⁹
igit⁹ aliq⁹ homo pter for. ē asin⁹. nec sequitur. nullus ho
mo ignātum aial ē risibile. igitur qlibz hō. ignāt⁹z ani
mal nō est risibile. nec sequitur null⁹ canis nō est. igit⁹ q
libz canis ē. q⁹ an⁹ nō est verum. nec falsum: cū non sit
ppositio: id nō est ista bona gñā. nec antecēdēs ē ppo
sitio eqpollēs gñti. nec sequitur. qlibz homo aial non ē.
igit⁹ null⁹ hō aial ē. Et ita nō sequit⁹. ois homo nō qui
currit disputat. vel ois homo qui non currit disputat.
igit⁹ null⁹ hō q currit disputat. ⁊ nō valet hoc. nullū ho
minē creans nō ē de⁹. igitur quēlibz hoies creās ē de
us. nec seq⁹. ois ppositio i se hēns negationem ē falsa.
igit⁹ nulla ppositio i se hēns negationem non est falsa.
nec sequitur nō pmittit aliquis dñarius. igit⁹ pmittit nul
lus denari⁹: seu null⁹ denari⁹ pmittit: nec seq⁹ nō nul
lus hō nō currit. igit⁹ qlibz hō currit. q⁹ pñia negatio
impedit scdā postpositam.

Sed forte ⁊ arguit⁹. q⁹ nō valet gñā ista. nulla cbi
mera pōt nō ēē. igit⁹ quālibz chimera⁹z necē ē
ēē. ⁊ hic arguitur ab vno equipollēti ad aliud. igit⁹ nō ē
vera illa pñia regule i qua dī q⁹ valet gñtia ab vno
eqpollēti ad aliud. p⁹ gñā ⁊ minor. ⁊ arguit maior. q⁹
gñis ē impole ⁊ an⁹ verum. q⁹ dīctoriū an⁹is ē falsū
f. aliqua chimera pōt nō ēē. q⁹ sequit⁹ aliq⁹ chimera po
test nō ēē. igit⁹ aliqua chimera pōt ēē. q⁹ in ista ppositio
ne aliqua chimera potest nō ēē illa negatio non. si ne
gat an⁹ se. id verbū pncipale isti⁹ pponis. in. manet af
firmatum: seu nō negatum. igit⁹ ista ē affirmatiua po
nēs chimera pōt ēē. igit⁹ ⁊c. Item si aliq⁹ chimera
pōt nō ēē. igit⁹ pōt ēē q⁹ chimera nō sit. gñā p⁹. ⁊ gñis ē
falsum: q⁹ gñis ē ppositio pure affirmatiua. cui⁹ mo
dus ⁊ verbum infinitum sunt affirmati. cui⁹ subm. f. ista
oīo q⁹ chimera nō sit. p nullo supponit. Cēcūdo q⁹
nō sequit⁹ quēlibz oculum nō hēdo tu potes videre. igit⁹
tur nullū oculū habēdo tu potes videre. ⁊ hic arguitur
per regulam istā negatio postposita. igit⁹ ⁊c. p⁹ gñā. et
an⁹ arguitur iducendo sic. istū oculum non habēdo tu
potes videre. ⁊ istum ⁊c. posito q⁹ tu habeas duos bo
nos oculos. C Item quēlibz oculū nō habēs: tu potes
videre. igitur quēlibz oculum nō habēdo tu potes vi
dere. p⁹ cōsequētia ⁊ an⁹ inducitur ex veris. C Tercio
ponatur q⁹ sit intellectus infinite potētie intellectiue. ⁊ in q
libz pte illi⁹ hore future preponat ⁊ postponat negatio
nem subo isti⁹ ppositiōis hō currit. ⁊ i fine remaneāt
oēs negationes. ⁊ sequitur q⁹ i fine ista ppositio nulli p
positiōi equipollēbit. q⁹ nō sit negatio preposita ⁊ post
posita subiecto. ⁊ sequit⁹ vltra q⁹ illa nō ē ppositio affir
matiua nec negatiua. q⁹ si foret affirmatiua: tūc forent
negationes pares. si negatiua: tūc foret ipares. Itē au
ferendo vnam negationē remaneret sua cōtradictoria
ad huc habēs negatōes infinitas. ⁊ idem ēēt iudiciū d
ea ⁊ sua dīctoria. C Quarto capiat ista ppositio mē
talis. nullus homo nō currit. ⁊ arguit⁹ q⁹ illa nō equi

pollēt alicui affirmatiue. q⁹ illi duo act⁹ negandi natu
raliter negatiue significāt: ⁊ nō se impediūt. q⁹ a ppor
tione eq̄litas nō sit actio. igitur nō affirmatiue ⁊ si sic
ista ppositio ē negatiua ⁊ nō affirmatiua. C Quito isto
dato ex negatiua sequit⁹ affirmatiua. sic arguendo. nō
hō ē asinus vel for. ē plato. igitur nullus homo ē asin⁹
⁊ for. nō est plato. ⁊ gñā per regulam. ⁊ antecēdēs ē af
firmatiuum ⁊ gñis negatiuum. igitur ⁊c. Id forte dicit⁹
tur q⁹ ex negatiua sequitur affirmatiua i pporbeticis.
S⁹ cōtra. q⁹ an⁹ nō est ppositio negatiua: q⁹ ly non est
aduerbium. igitur nō pōt determinare istam cōiunctio
nem vel. quia aduerbium nō pōt determinare nisi ver
bum: aut pncipium.

Sed ad pñm dī negādo istam gñtiā. nulla cbi
mera pōt nō ēē. igit⁹ quālibz chimera⁹z neces
se ēē. q⁹ an⁹ est negatiuum vt pbat argumentum. eo
q⁹ negatio nūq⁹ negat. aut distribuit an⁹ se. ⁊ si ibi debz
fieri equipollentia o⁹ q⁹ negatio imēdiatē feratur post
subm: tūc nō sequitur ista quālibz chimera⁹z necesse ē
ēē: ex ista nulla chimera nō pōt non ēē. s⁹ sequitur illa.
ois chimera pōt ēē. C Et si ⁊tra allegat⁹ Aristo. pmo
per yermenias dī q⁹ oppositum huius recitauit. s⁹ nō
pbat. C Ad scd⁹ dī pcedendo gñā quāuis nō ar
guat per regulam. ⁊ negatur ista quēlibz oculum nō
habēdo: tu potes videre: q⁹ falsum ē q⁹ istū oculum nō
hēdo: tu potes videre demonstrato tuo oculo. sicut ista
ē falsa istum oculum: tu nō hēns potes videre tenēdo
istum terminū nō hēns i recto. q⁹ ex ea sequit⁹ q⁹ aliq⁹
istum oculū nō hēns pōt ēē tu. qd ē falsum: q⁹ tñ istū
oculum hēns pōt ēē tu. C Ad tertiu⁹ dī q⁹ si ppreman
tur ⁊ postponatur infinite negatōes subo isti⁹ ppositiōis.
hō currit. aggregatum ex istis duob⁹ terminis: ⁊ ex istis
oibus negationib⁹ nō ē ppositio. q⁹ ē negatio infinita: si
cū ista nō ē ppositio. nō nō nō for. si nō nō currit. q⁹ ibi
sunt negatōes nō potētes determinare verbū iā dēmi
natum. q⁹ vnus dependētiū vnus o⁹ ē terminus prin
cipal⁹ ⁊ c⁹. Vñ ⁊ ista nō est ppō. ois ois hō currit. null⁹
nullus hō currit. C Ad qrtum cū arguitur q⁹ ista ē ne
gatiua nullus hō nō currit. q⁹ i ea sūt duo actus mere
negatiui nāliter significātes negatiue. ⁊ nō affirmati
ue. igitur ista ē mere negatiua. dī negādo cōsequētiāz.
q⁹ licz negatiue significēt tñ ipediūt se quātum ad vim
negādi verbum. ⁊ tūc cum dī a pporione eq̄litas fie
ret actio. dī q⁹ illud nō ē multum ad ppositum. s⁹ tam
i naturalib⁹ verum ē q⁹ a pporiōe eq̄litas frequēter
sit impedimētum: q⁹ equale impedit eq̄le gñium cete
ris paribus. nō. n. dicēd⁹ ē q⁹ ista mētalis. nullus ho
mo nō currit. sit mere negatiua. q⁹ nō possit assignari:
cui affirmatiue cōtradiceret. C Ad quintum pōt pabi
liter dici q⁹ ille nō equipollēt. ⁊ q⁹ nulla pporbetica est
affirmatiua vel negatiua. C Et si dī q⁹ nō est vī⁹ con
tradidicere q⁹ preponere negationem toti quicquid sit d
hoc dī q⁹ regula sane intellecta est vera in categoricis.
Et vltēri⁹ dī q⁹ illa. nō hō est asinus. vel for. est plato
equipollēt disūctiue ex partibus contradictorijs cōpo
site. vt huic nullus homo ē asinus vel for. nō est plato.
⁊ tota cā est: q⁹ aduerbiū nō pōt determinare: nisi ver
bum vel pncipium. s⁹ cōiunctionem nō pōt determina
re. vt p⁹ ex grāmatica itūdo modōs significādi ip⁹

Tractatus

us aduerbij. Et si arguitur quia tunc non posset dari
dictorij conditionali. quia iste non contradiceret si for. cur-
rit for. mouet. et non si for. currit for. mouetur. quia
negatio non potest negare istam notam. si. ex ratione da-
ta. Certe in ista propositione non si for. currit for. moue-
tur si non est aduerbiij negandi non impeditum. igitur
exercet suum officij: et non nisi super ista conditione. igitur
ista conditionalis est negatiua. et per hanc hypothetica est
qualis qualitate logica. Ad primum conceditur quod ista
non est dictorij date conditionalis. non si for. currit ipse
mouetur. quia valet istam si for. non currit ipse non mouet.
quia negatio negat solij verba vel participia: nec est co-
ueniens quod aliqua sit propositio cui non possit assignari
dictorij. Ad aliam formam dicitur quod illa negatio non exer-
cet suum officij super pres illi conditionalis reddendo il-
las negatiuas. et non reddit conditionalis negatiua quous
exercet suum officij super ea quod quicquid sit super
parte sit super toto.

De conuersionibus.

Conuersio est ordinatio
transpositi-
ua extremorum duarum propositionum consimilis
qualitatis utroque extremo communica-
tum. sic se habent quod si a conuersa ad co-
uertentem formetur argumentum sic signi-
ficatio est formale. Ex qua diffinitione

sequitur quod nulla propositio que non habet extremum seu
predicatum est conuertibilis. quia nulla talis participat utroque
extremo cum aliqua alia cum non habeat. unde hec non est
conuertibilis homo est. quia si conuerteretur talis esset sua
conuertens homo ens est homo. vel talis aliquid seu ens est
homo: sed nulla talis est sua conuertens: quia conuertens et
conuersa debent participare utroque extremo. et ista ca-
ret. igitur etc. Ex quibus sequitur quod nulla propositio: cu-
ius verbum principale est adiectiuum est conuertibilis: cum
nulla talis habeat predicatum. Unde ista homo currit non
est conuertibilis in istam currit homo: quia in prima
predicatum non est li currens. et non valet hanc ista. ho-
mo currit conuertitur cum vna. scilicet cum ista homo est currens
que est conuertibilis. igitur illa est conuertibilis. sicut non
sequitur. illa propositio homo est conuertitur cum vna de ter-
tio adiacente. igitur est de tertio adiacente. Et quoniam
sillogismi aliarum figurarum a prima ad ipsam primam fre-
quenter per conuersionem reducuntur: ideo propter redu-
ctionem illorum inuenta est conuersio. Et si arguitur con-
tra quod ista habet predicatum homo currit. quia est cathego-
rica propositio. igitur habet subiectum predicatum et copulas
principales partes sui. aut subordinatur vni tali. tenet
consequetia per diffinitionem cathegoricam. Certe si sic sequi-
tur quod multi sillogismi se figure non possent reduci ad
modos prime: quia eorum premisse non sunt conuertibiles ut
esset iste sillogismus in festio. nullus homo currit. aliquid risibi-
le est currens. igitur aliquod risibile non est homo.
Ad primum dicitur negando istam consequentiam. ista
est propositio cathgorica. igitur habet subiectum pre-
dicatum etc. aut subordinatur vni tali. Et cum dicitur
quod illa est diffinitio cathgorice. dicitur illud negando.
sed propositio cathgorica est oratio simplex. vna. indi-
catua. finite significans. et determinate: perfecti sen-

sus ostensua. et ideo illa non est propositio quod currit. nec illa
oro deum etc. Et si arguitur quod aliquid est propositio quod non est ora-
tio: quia forte vna talis simplex vox. a. est propositio. et tamen non
est oro. quia partes eius non significant separe. De negatio hanc
quia ad hoc quod aliquid sit oro sufficit quod partes eius significant
separe: aut subordinentur vni oroni cuius partes separe si-
gnificant. Ad secundum dicitur quod multi sunt sillogismi quod istius
modi reduci non possunt. sed per illis sufficiat quod aliquid secum con-
uertibiles reduci possunt. Secundo accipit per formam hanc
a conuersa ad conuertentem. quod nullus terminus est conuertente
distributus quod vel saltem sibi similis: non sit distributus i
conuersa. ideo non sequitur tanquam a conuersa ad conuertentem ani-
mal non est homo. igitur homo non est animal etc. Tertio accipi-
tur quod i conuersa non debet terminus per pluribus supponere: vel
magis ample quam i conuertente. nec est. ideo non sequitur album
tunc erit hoc. igitur hoc vel quod erit hoc: tunc erit album. Sed
monstrando per ly tunc. istas futurum.

Sed dici solet quod tribus modis contingit propositioes co-
uertiri. quod simpliciter. per accidentem. et per propositi-
tionem. et de quod conuertere per propositiorem est facere de subie-
cto predicatum mutatis terminis finitis et infinitis. ma-
nente consimili quantitate et qualitate. et secundum istum modum. dicitur co-
uertenda vniuersalem affirmatiuam et particularem negati-
uam: ut homo non est quoddam album. igitur quoddam non al-
bum non est homo. Sed iste modus conuertendi nullus est. pri-
mo: quia non fit de subiecto predicatum: nec de conuertibili. quia in
prima subiectum est ly homo. et in secunda predicatum est ly non homo. i exemplo
dato. Certe in casu est illud anis verum. et hanc falsum. ponat-
ur. n. quod nullum album sit nec quod homo sit. et per hanc quod homo non
est album. et hanc est falsum. scilicet quoddam non album non est non homo. cum
dictorij eius sit verum. scilicet non album non est non homo. Certe vni-
uersalis affirmatiua per istum modum conuertitur non potest. quia
non sequitur ois homo est prius. igitur ois non prius est non homo. quia
hanc est affirmatiua cuius subiectum per nullo supponit.

Pro conuersione simplici dicam quod ipsa est ordina-
tio transpositiua extremorum duarum propositionum consimilis
qualitatis utroque extremo conuertiuntur. manente con si-
mili quantitate sic se habent quod si a conuersa ad conuertentem
formetur hanc ipsa esset bona formalis et est. Ex qua diffini-
tione cum sit suppone. sequitur quod i conuersione simplici non sup-
ponit aliquis terminus: aliter i conuersa quam i conuertente nec econ-
tra. Pro qua conuersione ponit primo hec regula quod
quolibet propositio negatiua de verbo principali substantiuo.
hanc predicatum terminum conuenit distributum: de terminis simplici-
bus. est conuertibilis simpliciter. manente eadem quantitate et qualitate:
scilicet ubi predicatum fuerit terminus singularis non ois manere si-
mili quantitate. vni illa nullus homo est for. conuertitur i istas singu-
laris for. non est alius homo. Et si predicatum non fuerit distri-
butum et fuerit terminus conuenit terminus conuertitur simpliciter. quod non sequitur. ois
senex animal non est. igitur ois animal senex non est: sed talis conuertitur per
accidens i propositiorem de consuetudine modo loquendi. sicut et termini ta-
les: ois animal aliquid risibile non est. Singularis negatiua
cuius predicatum fuerit distributum cum alijs circumscriptionibus i vni-
uersalem negatiuam conuertitur: et si predicatum sit terminus discre-
tus i singularis. Et si indefinitus: aut singularis predicatum
fuerit non distributum. i ea cuius predicatum est non distributum co-
uertitur. ut homo animal non est. igitur animal homo non est. etc. Ex his sequitur.
quod singularis formalis infertur. Et intelligitur iste regu-
le non precedere dictioe exclusiua. exceptiua aut reduplicati

De uersionibus

na. ut tñ hō n̄ ē rē. Multe tñ sūt ppōnes de vbo adie-
ctiuo negatiue q̄ nō pñt querti simplr. nec per accis.
sicut tales. nō pmittit tibi denari? n̄ incipit eē hō. q̄ l3
ex ill cathegorice ve isferri possint n̄ tñ valet gñā eē de
forma. Ita ēt tales n̄ sūt quertibiles simplr tñ null? ho-
mo pter sor. currit. tñ nullus hō iquātum plato dispu-
tat. q̄ iste nec simplices sunt: nec sillogizabiles. iō tales
nō oportet querti.

Secunda regula. q̄libz ppō p̄icularis: aut i-
definita affirmatiua de tñis sim-
plicibz. de vbo substantiuo p̄ncipali hñs p̄dicatū termi-
nū cōem. quertibz ē simplr i p̄icularē aut indefinitam
affirmatiua. q̄ si p̄dicatū fuerit tñm? discretus i singu-
larē quertit: ita de singulari affirmatiua est dicēduz.
fm q̄ p̄dicatū fuerit cōe: aut discretum.

Sed p̄ma regulā. q̄ hec ifinit? numerus nō est
finit? ēvls negatiua q̄ simplr querti n̄ pōt.
q̄ nō pōt querti i istā null? finitus numerus ē finit? nu-
merus. nec i aliā igr rē. **Secdo** hec ēvls negatiua q̄
lislz hō nō ē currens q̄ nō quertit p modum dñi. q̄ a
ex ipa nō seq̄ q̄ nullū currens ē aliquat hō. **Tertio**
q̄ nō seq̄ nulla ppō cōuertens ēva. igr nullū verum
ē ppō quertēs. q̄ posita ista gñā i mēte. nulla alia pro-
pōne erit ab ea. vel eius pte. ē ansvex: q̄ n̄s falsuz.
q̄ se destruit. **Quarto**. q̄ nō seq̄ ad vidēdum regit
oculus. igr qd̄ requiritur ad vidēdū ē oculus. **Quito**.
q̄ ista nō habz simplr querti. ois chimera pōt nō esse.
Sexto. nō seq̄ ois hō afinit? nō videt: igr oēvidēs
afinit? nō ē hō. q̄ i casu ansvex: q̄ n̄s falsū. **Septi-
mo**. ad eq̄tādum regit equus. igr qd̄ requiritur ad equi-
tādum est equus.

Ad primum q̄ fm dī q̄ ista argumēta nō
sūt p̄ regulā. q̄ iste ppōnes
n̄ sūt sillogizabiles: nec i eis sūt suba distributa. Ad ter-
tiū dicet i insolubilibz. **Ad** quitum dī q̄ ista ē affir-
matiua ois chimera pōt nō eē. cui? cā ē q̄ ista ē affir-
matiua. ois chimera pōt eē: s3 negatio seq̄s nō negat
verbū p̄cedens. igr ista ponit aliqd̄. igr nō ē negatiua.
Ad sextā formā dī negādo istā eē conuertibile. quia
nec ē de verbo substantiuo. nec negatio distribuit quēli-
bet terminū cōem distribuibilem rectū ex pte pōst. qd̄
requiritur. igr rē. **Ad** alias dī q̄ ille nō sūt conuer-
tibilis. nūquid tñ iste possint hēre aliqs ppōnes sibi eq-
ualētes. de cōsimilibz terminis. q̄ possint cōuerti. dī. q̄
sic. q̄ tales videre ē ens ad qd̄ requiritur oculus. eq̄tare ē
ens ad qd̄ requiritur equus. s3 tñ q̄quid sit de isto tā im-
possibilē ista. ad vidēdū requiritur oculus. q̄ ista que
dā p̄ quertit. s. qd̄ requiritur ad vidēdū ē oculus. se-
quitur. n. si ad vidēdū requiritur oculus q̄ ad vidē-
dūz o3 hñc oculū. q̄ ex isto sequitur ad vidēdū nec ē ha-
bere oculū. q̄ vltra. igr nec ē hñc oculū. q̄ n̄s falsum q̄
ita ēt alia ē falsa. s. ad eq̄tādū requiritur equus. q̄ nō
o3 ad eq̄tādū: nec necesse ē hñc equū. cū nō necesse
sit eq̄itare nec eq̄nū hñc. **Et** nō idiges oculo ad vi-
dēdū quo idiges ad vidēdū. nec oculo quo nō indi-
ges ad vidēdū. sicut nec nō idiges ad eq̄tādū aia-
li. quo idiges ad eq̄tādū. nec quo nō idiges ad eq̄-
tādū. **Propositiō** i definita affirmatiua exclusiua ha-
bēs p̄dicatū terminū cōem. pōt simpliciter con-
uerti in p̄pōnem sibi cōrespondentem vniuersalem de

terminis trāspōsitis. ut tñ hō ē currens. igitur oē currens
ē homo q̄ ēvls affirmatiua i indefinita. q̄ intelligitur
ista regula modo nūc dicto: q̄ modo ēt dco añ vbi de
exclusiuis actum est.

Particularis aut indefinita negatiua
de verbo substantiuo i ter-
minis simplicibz. hñs p̄dicatū rē. de icōsuetō mō lo-
quēdi cōuertitur indefinita p̄icularē vel singularē af-
firmatiua de mō icōsuetō loquēdi. ut hō currens non
ē igitur currens homo non ē. q̄ hec de cōuersione sim-
plici sufficiant.

Conuersio p accis ē transpositiua ordinatio
extremoz duaz ppōnum vtroq3 ex-
tremo ordine conuerso cōicātum. manēte cōsimili q̄-
litate. sic se habētum q̄ si a cōuersa ad quertentes for-
metur gñā illa ēt formal? nō cōtra. ut ois hō est
aial. igitur quoddā aial ē homo.

Propositiō vls negatiua de verbo substantiuo
de terminis simplicibz intelligēdo ut p̄us. hñs p̄dicatū
siue distributū: siue nō. pōt querti i p̄icularē: aut in ide-
finitā vel singularē negatiua. de cōsuetō mō. ut ois hō
aial nō est. igitur quoddā aial hō nō ē. **Et** si subz p̄-
dicatū fuerint distributa. conuerti potest in proposi-
tionem de p̄dicato distributo.

Propositiō p̄icularis: aut indefinita vel singu-
laris negatiua d̄ verbo substantiuo ha-
bēs p̄dicatū itelligēdo ut p̄i: cōuerti pōt i p̄icula-
rē indefinitam vel singularē negatiua de icōsuetō mō
loquēdi. q̄ n̄ de cōsuetō. vñ l3 seq̄tur aliqs hō n̄ ē risibīl.
igr aliqd̄ risibile hō n̄ ē. nō tñ seq̄ e3: aliqd̄ risibile hō
nō ē. igr aliqs hō n̄ ē risibīl. **Itē** l3 seq̄tur hō n̄ ē cur-
rens. igr currens homo n̄ ē: tamen seq̄ currens homo n̄
est. igitur hō non est currens.

Universalis affirmatiua hñs p̄dicatū ut sup̄
cōuertit i indefinitā: aut p̄icularē vel
singularē affirmatiua: ut ois hō ē sor. igr sor. ē hō. **Ex-
clusiua** affirmatiua d̄ tñis ut p̄us cōuertit i indefinitam
singularē: aut p̄icularē affirmatiua. ut tñ aial ē hō. igr
hō ē aial. q̄ seq̄tur bñ tñ animal ē homo. igr ois ho-
mo ē aial. q̄ vltra ois homo ē aial. igr hō ē aial. igitur
a p̄io ad vltimū si tñ aial ē hō. ois hō ē animal.

Sed icidit dubiū vtr q̄l3 ppō d̄ vbo adiectiuo ca-
rēs p̄dicato. q̄ n̄s n̄ possit cōuerti possit tam
hñc aliquā secū cōuertibile. q̄ cōuerti possit. q̄ af q̄ n̄ d̄
multis. sic ista n̄ cōuertitur nec h3 aliquā secū conuerti-
bilē q̄ possit conuerti. pmittitur denarius incipit istās
qd̄ n̄ ē eē itelligitur rosa q̄ sic de multis alijs.

Ideo dī ad dubiū q̄ multe sūt ppōes cathegori-
ce q̄ n̄ querti pñt. nec hñt aliqs q̄ conuerti
possint. tā de vbo adiectiuo q̄ de substantiuo. quia cum
conuersiones incutunt sūt ut sillogismi aliarum figura-
rum reduci possint ad quattuor prime non sunt inuen-
te nisi propter cōuerrere p̄positiones sillogizabiles. sed
multe sunt p̄positiones de verbo substantiuo vel adie-
ctiuo cathegorice que non sunt sillogizabiles. ut tales
tantum omnis homo currit. tantum omnis homo pre-
ter sortem excipitur. Infinitum pondus sor. n̄ pōt por-
tare. multe igr sūt ppōes cathegorice d̄ vbo substantiuo:
vlt adiectiuo q̄ n̄ requirunt quersiones. vñ q̄ non op3 in

Tractatus

reductionem syllogismo:um datorum ab Aristo. con-
uertere particularem negatiua posuit illam no couerti-
bilem. ¶ In ppositioibus tame simplicibus de verbis
adiectiuis vel substantiuis que sunt de subiectis particu-
larisatis aut vlsatis p tales terminos ois. nullus. ali-
quis. alter &c. que sunt sine termino ampliatio ipota
re couertunt: aut compositione iconueniens videtur q ipse
no couertant: nec habere possunt aliquas sibi correspon-
dentes: que couerti possunt: q licet ista no possit couerti
homo est: tame vna secum couertibilis de tertio adiacet
te pot querti. Et ita licet ista no possit conuerti. t. tede-
vitit. tame habere pot vnam secū couertibile q couerti
pot: vt ista aut tale. tu es ens qd tederit vitit. ¶ Alii autez
pponunt. immediate post hoc erit istans. tm nullus ho p-
ter so. currit. ois ho pter platonem in qstum risibile no
est currens: no ois requirere couertentes: q talis requirit
plus ageret sollicitudinis qz pfectionis &c.

Incipit tractatus consequentiarum.

Consequencia bo

Consequens dicitur de noua denoiata a ly si vel ergo est necessaria habitudo duarū ppōnuz: qm scde non pōt contradicōni stare cū pma: sive noua ipositione vel potest ēē cōcētibilis cū vna tali sine sua noua ipositione. Qua diffō ne habita: pz q nō valet gña ista: hec gn̄ta est bona. Igitr contradictoriz gñtis repugnat anti. q: forte cōtradictoriz gñtis nō est: aut q: forte ista gñtia non hz ans ne qz cōsequens. aut forte si hz ans nō habet consequens: aut econtra: vt cū dicimus forte corrente ipe mouetur. q: si iste ablatiuus teneat in gñtia tūc cōuertitur cu gña: q: equalet huic gñtie. si hoc currit ipe mouet. Ipso etiaz q: ista forma nō valet: nō pōt esse q: antecedes hui? cōsequētie sit vez q: eius cōsequēs sit vez. sic significādo. Igitr ista gñtia est bona: q: nō valet gña ista: nulla pmo ē vera. Igitr nullus dē est. ⁊ nō potest ans esse verū pmo cōmunē opinione quin gñs sit vez. eo q: nō potest antecedes ēē vez sic significando. oppositum tamē isti? gñie pōstare cū antecedente eiusdē ideo nō valet. C Itē pz istā gñtiāz nō valere. hec gña est bona denoiata a ly si vel ergo. igitur si ita ē sicut significat per eius ans: ita est sicut significat per eius gñs: q: ista gñtia est bona tantum bō currit. Igitr chymera nō currit. ⁊ nō oz q: si ita sit sicut significat per ans ita sit sicut significat per gñs nunq; enī est ita aut pōt ēē ita sicut significat per gñs. sic. s. q: nunq; esset ita q: chymera nō currit. q: si ita ē q: chymera nō currit. Igitr ita ē ens vel entia vel aliquid ēē q: chymera nō currit qd nō cōtingit. id ēē.

Consequentiarum bonarum' alia
simpliciter alia

yr nūc. ⁊ ponit gñā bona yr nūc p̄supposito qđ n̄ sit po-
tentia ad p̄teritū: sic qđ n̄bīl qđ iam fuit pōt deus face-
re nō fuisse: ⁊ qđ deus nō pōt verificare istā. adā nō fuit
sic significandū. Quo habito d̄: qđ gñā bona yr nūc est
necessaria habitudo duarū p̄pōnū quarū gñāis con-
tradictoriū pōt sic significandū repugnare anti aut sal-
tem pōt ē cōuertibilis cū vna tali q̄uis animal nō po-
uerit nō repugnare sic significādū. Ex qbus sequit qđ

aliqua consequētia mala ē polis et cōtingens: q̄ hec est talis. autūps nō fuit. igit̄ deus nō ē: ois tamē bona g̃na est necessaria: q̄ quēcūq; p̄positio modo est necessaria ipsa nō erit cōtingens aut falsa sic significando: q̄ nūc falsa erit necessaria sic significans. ¶ Apud cum vero q̄ poneret potentia ē ad p̄teritū: et q̄ deus posset verificare istam p̄pōnem. adā non fuit: nulla foret g̃na vt nūc. sed ois cōsequētia foret vt semp. De qua cōsequētia vt nūc ponit ista regula q̄ quelibet p̄pō ipolis nūc seu per accidēs est apta inferre quanlibet aliam p̄positionem. vnde bene sequitur adā nō fuit. igit̄ chymera est. q̄ per nullā potentiam posset oppositū consequentia flare cū antecedente. Ex quo sequitur q̄ ista g̃na nō valet. huius cōsequētie g̃nis ē simplr impole. igitur et ãnis ē simpliciter ipole. ¶ Dicitur sc̄do q̄ quelibet p̄positio nūc seu per accidēs necessaria: ē apta sequi ad quālibet p̄positionem: vnde bene sequitur deus est. igitur adā fuit. Ex quo sequitur q̄ nō v̄z g̃na ista. a. g̃na ē bona. et eius ãnis est simplr necessaria. igit̄ et g̃nis ē simplr necessaria. Aliē quoq; possunt ēē g̃ne vt nūc: quar; taz ãntia q̄ g̃ntia sunt vera et ear; veritas depēdet ex fundamēto posito: vt tales. hoc instans est. igitur tu non disputas. demōstrato instanti p̄nti te nō disputāte.

Consequentiarum aut temp alia
formalis alia

mālis. mālis semp est necaria bitudo quarū ppōnūm
q̄z scde q̄radictōnū nō pōt nec poterit nec potuit stare
cū pma sine nota ipōne: vel pōt ē cōuertibilis cū vn
tali cui nō pōt q̄ls sūls in forma valere sic significando.
¶ De q̄ dat pmo hec regula q̄ q̄ls ppō ipolis cōra
dictiōne nō includēs formāl ē apta iſſere quālibet ppō
nem: vñ bñ seq̄t null? de? est. iſit tu diſputas. ¶ ex ea ēt
ſeq̄tur q̄ tu nō diſputas. ¶ Ex qua ſeq̄tur q̄ iſta. null?
deus eſt icludit q̄dictiōne: q̄ ex ea ſeq̄t q̄dictio: q̄ ex ea
ſeq̄tur quelibz pars q̄dictiōis. ¶ Non vñ q̄na iſta. hec
q̄na ē bona ¶ ei? q̄ns ē formāl ipole. iſit eius aſis eſt
formāl ipole. ¶ Si lo q̄ q̄ls ppō necceſſaria ē ad quāli
bet aliā ppōne apta ſeq̄. vñ bñ ſeq̄tur. tu curris. iſit de?
et. ¶ Pulſte tamē ſunt q̄ne māles ſimplices bone quaz
nec aſtia nec q̄na ſunt ipolia vel necia ſicut iſte. ſor. cre
dit q̄ ois hō decipit. iſit ſor. decipit.

Consequentia formal bona denotata a
de si vel ergo ē neēia ha-

bitudo duar. pponū q̄r scde p̄dicatorū nō pōt stare cum
p̄ma sine noua ipōne vel pōt ēē cōuertibilis cūua tan
sine sui ipōne: cui q̄z silis i forma pōrtalere sic signifi-
cando. C Ex q̄ diffōne seq̄ q̄ ista ḡia nō v̄z: bec ḡia
est bona ⁊ formalis. i q̄ si itelligitur ita ē: ⁊ sic significat
p̄ aīis. itelligit ita ē sic significat p̄ ḡis: q̄ bec ḡia ē
bona ⁊ formalis hō currit. i q̄ r̄sibile currit. ⁊ nō si itel-
ligis hōies currē. itelligis r̄sibile currere. i q̄gur tē.

Sed forte arguitur quia ista gñia est bona et formalis si for. curreret ipe moueretur. et tñ dicitur illius gñitis non esse aptū natū repugnare cānti: quod iste nō repugnāt for. currere. et for. nō moueretur. quod neutra istarū ēua vel falsa. et nihil repugnat nisi vix falso et cō. aut falsus falso. igitur. ¶ Itē ista gñia ē formalis. tu differs a te. igitur bacculus stat in angulo: et tñ quilibz filius non valet: quod sit formalis pbatur quod formalis sequitur. tu differs a te.

De consequētīs

Igitur tu es tu : et tu non es tu. qd si quolibet duarum pro-
positionum per se sequitur ex alia formalis iste conuenit
ex illa etiam formalis sequitur: sed quilibet istaru tu es tu.
tu non es tu. formalis sequitur ex illa. Igitur iste due forma-
liter sequuntur ex illa. ps. gna. et arguitur minor. qd enim se-
cunda formalis sequatur satis ps: qd est exponens illius. et
qd prima formalis sequatur arguitur: qd formalis sequatur
tu differs a te. igitur tu es. et bene sequitur formalis tu es. igitur
tu es tu. igitur a primo ad vltimu sequitur qd si tu differs a te
tu es tu: et formalis: et si sic tunc sequitur formalis. tu differs a
te. igitur tu es tu. et tu non es tu. et ultra formalis sequitur tu es
tu et tu non es tu. igitur tu es tu vel baculus stat in angulo. et tu
non es tu. ps. consequentia. qd prima pars consequentis sequitur
ex prima parte antistis: quibus sequitur tu es tu. igitur tu es tu vel
baculus stat in angulo: et secunda pars consequitur ex secunda
antistis tanquam ab eodem addidit: igitur tota ista copulativa sequitur
formalis ex illa copulativa qd est antistis: et tunc ultra sequitur
formalis tu es tu vel baculus stat in angulo: sed tu non
es tu. igitur baculus stat in angulo: qd arguitur a distinctiua
cum destructione vnius plus super aliam partem: igitur a primo for-
malis sequitur. tu differs a te. igitur baculus stat in angulo:
qd oēs gentie intermedie sunt bone et formales non varia-
te. qd aut aliqua sibi filius forma non valeat probare: qd hec
nec valet hoc differt ab hoc. igitur hoc ē hoc. et hoc non est
hoc. demonstratio in ante forte et platonem in gentes: et tū
sibi est filius forma. qd est filius terminorum discretio in vna
sicut in alia: filius gēntis et gēntis et supponit et qualiscunq;
proprietates vni? termini est in vna enā et in alia cōstans?
etiā consilis modus significandi. igitur iste sunt filii forma-
rum. et gna apud eos qd ponit forma gentie antequam solū pe-
nes ista ita noietur qd dicunt utas gentes est filium formarum
hō currit. igitur aial currit. hō currit. igitur lignus currit.
CItem ista gna ē bona. hō currit. igitur risibile currit. et
hec nō ē bona. hō currit. igitur rudibile currit. et iste sit
familia formarum. igitur etc. **C**Item hec gna nō ē bona et for-
malis nō si hō currit. risibile currit. nec ista. non si aial
currit. suba currit: qd oppositae dictione sunt gentes bone
et formales: et isti itaq; gentes dictione gentis nō pōt stare
cum antea. igitur etc. **C**Item ista gna est bona. hō ē nō hō. igitur
capra disputat: et tame nulla est bimodo iter antea et gna:
qd oīs habitudo qd est gna est consecutio. sed nulla ē cose-
cutio illi? pprietas cu sit de terminis ipertinentib? ad ista
alia. hō nō est hō. igitur istius ad illa nulla est consecutio
nec pūctura. **C**Item he sunt gentes bone. nullus homo ē
nisi animal est: et contradictorium consequentis non re-
pugnat antecedenti nec potest repugnare sic significan-
do. similiter dicatur de ista: quia dens est tu es. **Sed**
pro solutione istorum accipiat primū qd formalitas
consequentie attenditur penes terminorum pertinen-
tiam adminiculi consequentis et antecedentis et proprie-
tatem et ordinem: Et quo ps qd iste consequentie non sunt
filii forme. hō currit. igitur risibile currit. hō currit. igitur
lignū currit: qd non est filius terminorum pertinentia. nec iste
tu es. igitur tu es tu. tu eris. igitur tu cris tu: qa copule
non habent communes proprietates penitus. Accipia-
tur secundū qd formalitas gentie in se latitudinem: et
vna gna est altera magis formalis.

E consequentijs

ig^r ponuntur iste regule. Prima si
g^ria ē bona affirmatiua denomi-
nata a ly si vel ergo vel ig^r: signifi-
cans ex cōpositiōe suoz terminoz:
h^{is} aⁿs t^{er} g^ris exp^la: quoz nulluz
ē multiplex: t^{er} antecedēs est verum

cōsequēs eius est v

Secunda regula. si pñā ē bona affirmatiua
denotata a ly si vel ergo vel igitur
significās ex pñōne suozū terminozū ⁊ pñs eius ē sal
sum aīns etiam est falsum.

Sed forte arguitur cōtra: q: sit. a. vna gñtia bona cui? añs sit scitu a te. 7 gñs n̄ sit ab aliquo scitu: sed tibi dubiu: ondites eni an crvero scatur falsum in gñia bona. 7 formal. 7 p3 q: ista gñia ē bona vt pono: scita a te eē bona. q: firmie credis q: sit bona: 7 nō decipis i credēdo: 7 illi? añs ē veru cui alijs cōditōibz: 7 tñ gñs nō est ver: q: gñs nulli v̄ significat sicut nec sui cōtr adictoriū. iō non est ver illud sequeb̄. ¶ Itē per illud gñs nullus itellec? rectificatur. iō nō ē ver. ¶ Secūdo arguit sic. ista gñia est bona. for. nō demonstrat. igit hoc nō demonstrat: 7 añs illi? est verū in casu: 7 gñs non pōt eē ver sic significādo. igit tē. ¶ Tercio forte dī q: nō est pōte q: añs illi? gñe sit verū: q: tūc ē sic gñe eēt ver sic significādo: qd tamē nō pōt eē verum sic significādo: vt forte dī. ¶ Sed gñra. tūc sequit q: a. 7 b. ppōnes cōuertunt sic significādo: q: iste cōuertunt vt pono. 7 a. pōt eē verū 7 pōt sciri. 7 b. nō pōt eē ver: nec pōt sciri sic significādo: qd si detur ponatur q: vna istarū sciat 7 alia nō: ista gñia hāte sic significādo: 7 tūc sequit q: istius gñe añs est ver: 7 gñs falsum. ¶ Tertio sic. q: seq̄ hoc ē falsū. igit hoc ē falsū: ponendo q: illa sit gñia mētalīs: 7 demonstrat gñs vtobiqz. 7 p3 q: añs est ver: q: significat pncipalr q: hoc ē falsū cū sit pōt mē talis: 7 hoc ē falsū: q: iē falsificat: iō ē añs verum. 7 cōte quens falsū vt p3. igit tē. ¶ Et arg q: dīctoriū gñtis repugnat añti cōfide: q: ista repugnat hoc ē falsū 7 nō hoc ē falsū. q: ex scda sequit q: nullū falsū ē hoc. Vel i eodē casu arguit. q: illa gñia ē bona 7 eius gñs nō est ver: nec falsū 7 añs ver: q: eniz gñs nō sit ver p3: 7 q: nō sit falsū arguit. q: eius dīctoriū ē falsū: q: sequit nō hoc est falsū. igit nullū falsū ē hoc. 73 gñia a quersa ad cōuertētē. 7 gñs ē falsū: q: aliqđ falsū est hoc. ¶ Quarto arguit sic. q: frustra addit i regulis q: añs 7 gñs sunt simplicia: 7 nō equoca. q: ppositio equoca nō est ver a nec falsa. igit nulla gñia ē cui? añs aut gñs sit multipler. ¶ Sed ad pñm dī q: nō dī. ppō vera ex eo q: vere vel false significat: nec ista ē dīffo ppōnīs: ppō ē oīo v̄ vel false significās. sed ppō ē oīo vna. indicatua 7 pfecte 7 determinate v̄i vel falsi sensus demonstratua: significādo sic: data eni cōi diffōne. o3 cōcedere q: aliqđ diffiniciua affirmatiua i casu ē v̄a. cuius tñ vtraqz pā non est v̄a: vt talis rex sedet vel nullus rex sedet: nec v3 gñtia ista hec ē tibi. ppō. igit ē v̄a vel falsa tibi vel dubia tibi. nec seq̄. igit ē v̄e vel false vel dubie tibi significās: q: forte ista. rex sedet. ē falsa 7 ē firmie credita absq: hesitādo. añs eni est ver i casu ad itellecū pōsitū pō descriptiōe

¶ Regule generales qñtiarũ.

ppōnis vere. et qñs suata sua significatio ē falsum. Et dī ad sam formulā q illa nō ē descriptio ppōnis vere. Ad sam dī concedēdo illā qñam. et dī qñs pōt ēē ver. s. qñs nō pōt ēē ver. sic significādo: et cōcedūtur cōclusiones ibi illate. s. q. a. et b. ppositiōes conuertūtur. et a. pōt ēē ver. et sciri. et b. nec pōt ēē verū nec sciri. sic significās. sicut sepe accidit q multae sint. ppōnes possibiles q nō possunt ēē vere. sicut hec copulatiua solus for. q est demonstratur. et hoc ē for. et hoc non ē for. qā ista sequitur ex ista. solus for. q demonstratur ē for. et plato nō est for. et ita cōceditur q hec vlt. s. pōt ēē vera nō demonstratur quāvis eius nulla singularis possit ēē vera sic significādo. s. ista nūq. ē vera aliq. et singulari existente. Et aliq. sunt ppōnes vere q nō possunt ēē falsae sic significādo. ut puta. hoc demonstratur demonstrato aliquo: hoc intelligitur. nūq. tñ ē concedēdū et aliquo casu: q. a. sit ver. b. existēte. nec ē cōcedēdum q antecedēs illi cōsequētie. for. nō demonstratur. igitur hoc nō demonstrat. sit ver. et cōsequēs falsum. id nō admittat q. a. scitur et nō. b. existēte. b. sic significādo. Ad tertiu dicitur i insolubilibus. Ad quartu dicitur q apud illū q poneret q ppositio plures non ēēt ppositio sic posuimus sup nō oz illud ponere: apd vō cōm apinōne opmānū illud. requirit illud. et ita ēt apud ponētes ppositionē ypothetica nō ēē qualē qualitae logica nō oz ponere i regula li affirmatiua. s. de hoc i fine dicitur. Tñ de pterito regula poni nō pōt nec de futuro. sicut nec sequētes. vñ nō sequitur ista cōsequētia ē bona et añs eius fuit ver. igitur cōsequēs ēē fuit ver. nec sequitur. ista qñā ē bona et añs eius erit verū. igitur qñs eius erit ver. et nō sequitur ista cōsequētia ē bona. igit qñ erit aut fuit eius añs ver. eius cōsequēs erit aut fuit verū: q forte neutru vel nō vtrūq. erit aut fuit ver. et nō sequitur ista qñā ē bona et añs eius fuit verū. igit qñs eius fuit ver. si eius cōsequēs fuit qñ et añs fuit ver. q cōsequēs ē vna cōditionalis falsa. Et p dictis patere pōt q possibile ē q aliqua cōsequētia sit bōa et añs sit necessariū et qñs iposē. ut si hec. de ē. igit hō ē añs. significet adeq. q si de ē aliquid ē manēte pñū significatiōe pma. et ita p3 q aliq. qñā ē iposē ex ē. ante seq. qñs eiusdē. Et predictis quoq. cōcludi potest q nō oz p regula sustineri q si aliq. qñā ē bōa et ita ē sic significat p añs et ita sic significat p qñs eiusdē. p3 q ista qñā ē bona. si de ē nulla chimera ē. et ita sic significat p añs et nō ē ita sic significatur p qñs. sic intelligēdo q nō ē ita q chimera nō sit sic sup dñsū ē. Et p hūc modū nō sequitur. añs illi cōsequētie ē ver. igitur ita ē sic significat p ip3. p3 i ista cōsequētia. chimera nō ē. igit chimera nō ē hō. q nō ē ita q chimera nō ē. Et p idē p3 nō sequitur. ista qñā ē bona. et nō ē ita sic significat p cōsequēs. igit nō ē ita sic significat p añs. p3 i ista qñā. de ē. igit chimera nō ē. Et sic nō sequitur de pñenti sic nō sequitur de pterito aut de futuro.

Alia regula ē q si cōsequētia est bona affirmatiua. denominata et. si significans et. hñs añs et cōsequēs expressa. quoz nūllum ē multiplex scita ēē formalis. et añs ē cōcedēdū ab aliquo: et cōsequēs ē intellectū ppositū. et cū his bñ scit q ex cōcedēdo nō sequit nisi cōcedēdū tñ cōsequēs ab

codē est cōcedēdū. Sed nō sequitur hec cōsequētia ē bona scita scita ēē talis. et añs ē ab aliquo cōcedēdū et cōsequēs ē intellectū. igitur cōsequēs est cōcedēdū. q forte creditū est q añs sit falsū: aut forte creditū est q ex cōcedēdo sequatur nō cōcedēdū. Et etiā posita ista. hoc instans nō fuit et admissū. deinde durāte tēpore obligationis. pposita ista hoc instans fuit negāda est. et ista est facta vera tunc hoc instans fuit. tñ adhuc ista ē neganda hoc instans fuit. quare cedat tēpus obligationis. et tñ p3 q ista forma nō valet. hoc erat seqns ex posito. et bñ admissū et añs fuit cōcedēdū. igitur et cōsequēs. imo antecedēs fuit cōcedēdū et cōsequēs. nō iā cū hec cōsequētia ē bona. hoc instans nō fuit. igitur hoc instans fuit: quia p nullā potētiā posset oppositū cōsequētis stare cū antecedēte cōpossibilitē. Et accipiat i dicta regula cōcedēdū nominaliter et nō participialiter qā accipēdo participialiter multa necessaria simpliciter sunt negāda: et multa impossibilia simpliciter si cōcedēda bñ respōdēdo.

Ex qua regula sequitur alia. s. q si sit aliqua cōsequētia bona denominata et. significans et. habēs añs et. quoz nūllū et. scita ēē formalis: et confes quēs ē negādū ab aliquo et antecedēs intellectū ppositū. et cū his bene scitū est q ex concedēdo nō sequit nisi cōcedēdū: et q ex vō nō sequitur falsū cōsequēs non est dubitandum nec negandum.

Alia regula est q si cōsequētia ē bona denominata et. significans et. habēs añs et. quoz nūllū et. scita ēē formalis: et confes quēs ē negādū ab aliquo et antecedēs intellectū ppositū. et cū his bene scitū est q negandum non sequitur nisi si ex negando tñ est antecedens ab eodem negandum.

Ex qua sequitur alia q si cōsequētia ē bona affirmatiua denominata et. significans et. hñs añs et. quoz nūllū et. scita ēē formalis et cōsequēs est intellectū ppositū et cū his bene scitū q ex vero nō sequit falsum. et cōsequēs negādū. tñ añs nō ē ab eodē dubitandū nec cōcedēdū et capite hic dubitandū pro eo cui debet dñbic responderi ab aliquo.

Alia regula ē q si cōsequētia bona et. significans et. hñs et. quoz nūllū et. scita ēē formalis. et añs ē dubitādū. et cōsequēs intellectū ppositū. et cū his scitū ē q ex nullo vō sequitur falsum. tñ cōsequens non est negandum.

Alia regula ē q si cōsequētia ē bona et. significans et. hñs et. quoz et. scita ēē formalis. et añs ē dubitādū. et añs ē intellectū ppositū. et cū his bñ scitū ē q ex nullo vō sequitur falsū. tñ antecedens est negādū vel dubitandum.

Sed contra forte arguit q ponat q añs istū qñe bone hō currit. igit ri sibile currit. sit tibi positiū. scitū ēē tale. et a te bñ admissū et qñs tibi ppositū. tē ista qñā ē bona et añs ē cōcedēdū et tñ qñs ē negādū. Secūdo q ponatur q ista. hō ē añs nō pñcipalit significet deū ēē. tñ ista qñā ē bona deus ē. igit hō ē añs et añs ē cōcedēdū et cōsequēs nō. S3 ad pñū dī. q stante illo casu antecedēs illius cōsequētie ē cōcedēdū q positiū. et bene admissū. et cōsequens est cōcedēdū et nō negādū: q nō sequitur et de positiū et admissū. igit ē negādū. s3 oz plus assumet ad cōcludēdū q cō

Consequentijs

sequens sit negandū. s. q. sit bñ admissū scitū effectale rē. s. hoc ipi pōto repugnat. q. nūq. ē eadē ppō concedenda rē negāda respectu eiusdem rēndentis rē respectu eiusdem obligationis rē sensus. Ex qb p3 nō seq ante cedens isti? pñtie scite ēē bōe rē. cū alijs pñculis: ibi pō sitis ē pcessum. igit pñs ē cōcedendū: s. o3 q. sit bñ cō cessum. Ad fm dī q. apud eos q. eodē mō rēndē dūm dicūt ista tps rē extra ad ppōnem quā ponimus suā significationē variare: rē dicit istam ēē negāda bō mo ē asin? q. nō sit necessaria. q. ex cōi mō negaretur. addendū fore i regula q. pñā nō est bōna. ppter aliā ipositionem a pñā dicendum ē. Sed apud eos q. rēndent ad ppōnes fm eaz q. lītātē sicut ista dicitur: anis istius pñtie ē cōcedendū rē pñs. q. fm istū mō. s. o3 simplici ter necessariū ē cōcedendū. vtz aut concedat q. ppō nī: aut nō. ista dicendum ē. Ex qb p3 istas formas nō valere: ista pñā ē bona affirmatiua denoiata rē. signifi cans rē. bēns rē. quoz nullū rē. cuius anis ē scitum: rē pñs ē intellectum a te. igit pñs ē scitū a te. q. forte cre ditum est a te q. ex vō sequat falsū. rē pōto q. nō est alia ppō ab ista pñā vel ei? pte: ois ppōitio scita a te ē affirmatiua. igit nulla scita a te ē negatiua scitres ante cedens rē bñ scires istā pñā ēē bonā cū alijs pñculis. rē tñ nō sequit pñs ē scitū. q. repugnat consequens sci ri apud eos q. ponūt ptem supponere p pōne cuius est ps. Item nō seq ista pñā ē bona cū pñculis positis scita ēē talis. cui? anis ē scitum a te vel scitum ēē verū. rē bñ scis q. ex nullo vō sequit falsum. igit pñs ē scitū a te ē verum. q. forte repugnat pñs sciri. vti ista pñā hec ppō nō ē scita a te ēē vā. igit hec ppō nō ē scita a te ēē vā demonstrando vtiobiq. cōsequens. pñs aut nō ē ppō falsa. q. ei? diciturū ē falsum. rē nō pōt illd cō sequens sciri a te ēē ver. Ex qb p3 q. ē aliq. ppō q. nō pōt ab aliquo sciri cēvera sic significans.

Sed p regula teneat q. si ē aliqua pñā bōa rē. denoiata rē. significans rē. habens rē. quoz rum rē. scita ēē bona. rē anis ē scitū. rē pñs ē intellectum. rē nō repugnat ipm sciri. rē scit bñ q. ex nullo vō sequit falsum. rē cōsiderat sufficiēter de pñtie. pñs aut nō ē pñā dicat: si anis ē scitum ēē verum cū illis pñculis: dat is q. pñs ē scitum ēē ver. Ex qb p3 illū nō ē bonū modū arguendi. s. hec pñā ē bona denoiata rē. signifi cans rē. bēns rē. quoz rē. rē ei? anis ē intellectus a te. igit tur ei? pñs ē intellectus a te. q. si fieret pñā cui? antecede ns est latīnū rē pñs grecū. q. sciretur ēē bona anis in casu ē intellectū. rē pñs. nō potes. n. credere tu pīverā re lationē cui firmiter assentires q. illa pñtia ēē bona vti ista. bō currū. igit antropos trechi. Cōsideras ēē su pradeā videbit q. hec pñā nō valet. a. ppō scit a te. igit tur tu scis sic ēē scit. a. ppō significat rē scit. a. ppositi tio significat scis. a. ppōnem significare. nec ēē seq. tu scis sic ēē scit. a. ppō pñcipalē significat. rē scit. a. ppō pñcipalē significat scis. a. significare. igit. a. ppō sñtio scit a te. forte. n. repugnat a. ppōnem sciri: rē q. nō nō repugnat adhuc tñ nō seq q. scit. a. pñci palē significat scires ēē. q. forte ista ppō nō significat ēē: sed non esse.

Item pro regula teneatur. q. si pñā ē bo na rē. denoiata rē. significans rē.

bēns. rē. quoz rē. scita ēē bona rē pñs ē intellectus rē ne scitum: rē nō repugnat ipm nesciri: rē scit bñ q. ex nullo vero seq falsum. rē cōsiderat sufficiēter de anis rē pñtie. ēē anis ē nescitum. s. de forme nō valet. ista pñā ē bo na rē. scita ēē tal? rē. rē anis ē dubium. igit pñs nō ē ne gādum: nec seq ista pñā ē bona scita a te ēē bona rē. rē vtraz ps anis ē a te dubitāda. igit pñs nō ē a te ne gādum. p3 de anis talis pñtie tu curris. vel null? rex se det: s. rex feder. igit tu curris. Item nō valet iste mod? arguendi. ista pñā ē bona rē. rē maior ē a te bñ pñcessa: rē minor ē dubitāda. igitur pñs nō ē a te negādum.

Si pñā rē. denoiata rē. bēns rē. significans rē. rē anis ei? ē pole consequens sūt ē possibi le. hoc tñ nō sequit i pñtīs a te nī denoiatis. q. i illis reperitur anis pole rē pñs impōt vti nībī ē nībī deus ē. nūq. tamen sequit q. ex possibili sequatur ipole. q. cō sequens illi? non sequit ex antecedente.

Alia regula. si consequētia ē bona cū alijs parti culis: rē antecedens est necessarium consequens ē similiter necessarium.

Alia regula. si pñā ē bōa cū alijs pñculis: rē conse quens ē impole anis est impossibile.

Alia regula. si consequētia ē bona rē. rē pñs ē cō tīgēns anis ē contingens vel impossibile.

Alia regula. si cōsequētia ē bona cū illis quoz pñ culis rē aliq. seq ad cōsequens illud idē ē aptū nātū seq ad anis eiusdem.

Alia regula ē. q. si consequētia ē bona cū illis quoz pñculis. rē aliq. ancedit ad anis illud est aptum antecedere ad consequens eiusdē. Ex qb p3 regnū seq correlative q. arguendo a pmo anis ad vltimum psequens i cōsequētijs affirmatis denomiatis a te si vel ergo rē. pñā ē bona rē formalis dūmodo consequētie in termedie sunt bone mālēs vel formales. s. forte ar guitur p. q. hec consequētia ē bōa. m. curris. igit tu cur ris vel homo ē asin? rē tu nō curris. q. arguitur a par te totū disunctiue affirmatiue. significans ex cōpositio ne suoz terminozum ad ipam disunctiua. rē vltra sequi tur. m. curris vel homo ē asin? rē tu nō curris. igitur bō ē asin? a disunctiua cū destructione vni? pñs sup al teram ptem. rē tamē nō sequit de pmo ad vltimum q. si tu curris bō ē asinus. Secdo sic. q. ista consequētia ē bo na. pñ ē. igitur fili? vel filia ē. rē sequit fili? vel filia ē. igit tur suus pñ ē: aut sua mīr est. rē tñ nō seq a pmo ad vlti mū. q. si pñ ē su? pater aut sua mīr est. Tercio. q. sequit tu curris. igitur tu curris vel tu es asin? rē ē seq tu cur ris vel tu es asin? sed tu nō curris. igit tu es asinus: rē ta men non sequitur a primo: q. si tu curris tu es asinus. Sed p his dicitur q. arguendo a primo antecedente ad vltimum consequens sic arguendum ē q. consequens precedentis consequētie eodem modo significet. put ē consequens pñs cōsequētie quō significat put ē ante cedens subsequētijs. rē idem termini significet in vna si cut in alia. rē ideo primum argumentum nō pcedit nec pcedit fm: q. variat relatio. rē si eadem stet relatio vbi q. rē oēs consequētie intermedie sunt bone. rē antecede ns ei? est verum consequens ei? ē verum. rē requit etiā q. pñcessit illud qd ē cōsequens pñcedētis consequētie sit antecedens sequentis. rē per consequens p3 responsio ad

Tractatus

tertium argumentum etiam.

Alia regula est qd si aliquid est bona et aliquid propositum stat cum ante illa eadem stare potest cum consequente eius.

Alia est qd si aliqua est bona et aliquid propositum repugnat contra illa est apta nata repugnare aucti. Et Sed forte arguitur qd aliquid est bona et cuius consequenti repugnat aliqua propositum qd non repugnat aucti. ut ista propositum qd est contra bonum est necessaria simpliciter. igitur hoc est aucti: demerito eius contra per subiectum aucti: qd si non sit bona tunc contradictorium contra potest stare cum ante sic significando: et tunc stabit ista sine noua ipositione termini: hec est necessaria que est contra bonum est et nullus homo est aucti: quo dato per qd contradictorium contra stat cum ante eiusdem: et tamen ista contra est bona: et non stat cum contra eius cum contradictoria non stent simul. Et hec contra est bona adequate significans secundum compositionem suam: terminorum. igitur tu es aucti. et contradictorium contra stat cum ante et non cum consequente. igitur et. Et Sed ad hec simul respondetur infra.

Alia regula si contra est bona et. et arguitur a contradictorio contra ad contradictorium antecedens illa contra est bona.

Alia regula si contra est bona et. et arguitur ex contradictorio consequentis cum altera premissarum ad contradictorium alterius premissae principalis contra est bona.

Alia regula si contradictorium consequentis alicuius consequenti repugnat aucti cum illis particulis illa consequentia est bona et.

Regule particulares penes superiores et inferiores.

Vcamus nunc qd inferius est illud qd supra se potest habere ex significatione qua habet terminum aut terminos secundum rectam lineam predicamentalem: Superius est illud qd ex significatione qua habet potest habere terminum aut terminos sub se secundum lineam rectam predicamentalem. Alterius accipit qd de quocumque predicatur aut predicabile est inferius de eodem sibi est predicabile superius.

Ex quibus sequitur ista regula. ab inferiori ad suum superius affirmatiue sine distributione vel confusione: sic qd totale extremum aucti sit sub totali extremo contra: et hoc per se: contra est bona. sed non sequitur. tu vidisti istum. et iste fuit papa. igitur tu vidisti papam: nec sequitur. potest esse qd iste homo sit albus. et iste homo est niger. igitur potest esse qd homo albus sit niger: qd non est iste terminus iste vel istum sub isto termino papam nec sub isto termino homo: nec sunt in eadem linea predicamentali vel non inferius per se: et hoc sufficit: nec sequitur. for. incipit esse albus. igitur for. incipit esse coloratus: deus incipit esse homo. igitur deus incipit esse suba. nec sequitur. for. quantum homo est risibile. igitur for. quantum aial est risibile: nec sequitur. ois homo per for. currit. igitur ois homo per homines currit: Item non sequitur. si tu es hoc aial demerito aucti. tu es aucti. igitur si tu es aial tu es aucti: nec sequitur tu cognoscis homines. igitur tu cognoscis aial: nec sequitur. for. est terminus discretus: igitur homo est terminus discretus: qd in nulla istarum

totale extremum est sub totali extremo. Item non sequitur tu es deus platonis. igitur tu es aliquid platonis. nec sequitur tu es scolaris bononiensis. igitur tu es homo bononiensis: ita etiam non valet. concludenti tibi et cuilibet concludenti tibi tu es idem. igitur alicui et cuilibet concludenti tibi tu es idem. Item non sequitur aliquo maiori te et quolibet minori te tu es minor. igitur aliquo et quolibet minori te tu es maior. ita etiam non sequitur aliquo minori te et quolibet maiori te tu es maior. igitur aliquo et quolibet minori te tu es maior.

Secunda regula est qd arguendo ab inferiori ad suum superius affirmatiue addita dictione exclusiua a pre subiecti versus contra: ut tunc homo currit. igitur tunc aial currit. sed non a pre predicati: copulis vel verbis cum predicatis non aliunde confusis existentibus synonymis subiectis. subiectis vero addito signo vel affirmatiue arguendo ab inferiori ad suum superius cum istis particulis in prima regula positus versus contra. ut ois homo est aial. igitur ois homo est substantia.

Affirmatiue aut arguendo a superiori distributo cum illis particulis. et. cum constantia subiecti ad suum inferius est contra bona: sed non versus nisi cum constantia addit subiectis eiusdem temporis. unde non sequitur. ois aial currit. igitur ois homo currit: nec sequitur. xps non incipit esse suba. igitur xps non incipit esse homo: et non sequitur. a instanti tu eris ois homo. et plato erit homo. igitur tu eris plato: qd dicitur addi constantia eiusdem temporis cum determinatione ad idem tempus pro quo verificatur maior: et non sequitur. et videtur homines est homo. igitur ois videtur platonem est homo: nec sequitur. quilibet aucti hominis currit: sed plato. est homo. igitur quilibet aucti personis currit. nec sequitur. ois homo albus currit. plato est homo. igitur plato currit: sed tamen cum constantia totalis extremi sub totali extremo concludit.

Negatiue aut arguendo ab inferiori ad suum superius negatiue negatione postposita. non precedente dictione impediente: cum constantia totius extremi ut prius intelligendo: valet contra. sed non sequitur hoc creas platonem non est deus et plato est homo. igitur hoc creas homines non est deus: ita etiam non sequitur. videtur for. non est homo. et for. est homo. igitur videtur hominem non est homo: qd forte nullus videtur for. est homo. et non est videtur hominem est homo. Et hec non sequitur tunc suba non est accidens. et ois suba est aliquid. igitur tunc aliquid non est accidens.

Arguendo aut a superiori distributo negatiue ad suum inferius intelligendo ut prius cum constantia et sine constantia versus contra: ut nulum aial currit. igitur nullus homo currit: sed non sequitur xps non incipit esse suba. igitur xps non incipit esse homo.

Arguendo a superiori ad suum inferius a parte subiecti subiectis addita dictione exclusiua negatiue postposita versus contra: ut non tunc aial currit. igitur non tunc homo currit: et a pre predicati: subiectis addito signo vel: ut non ois homo est coloratus. igitur non ois homo est albus. et intelligitur ut prius ista regula.

Sed contra primam regulam forte arguitur: qd non sequitur. for. est aial. igitur for. est corpus: et arguitur ab inferiori per se. ad suum superius. igitur et. per contra et probatur aucti: qd in casibus aucti verum: et contra falsum: sic significando. ponatur enim gratia argumenti quantitate communis distingui a re quaestita: quo dato: ponam?

Consequentiarum

q^d nō iplicet contradictionē quātitate foris separari ab eo.
 ⁊ tūc arguitur q^d for. ē aial. q^d ē aial rōnale cū sit hō et
 tū nō ē corp^s q^d for. nō ē longus nec lat^s nec pfundus.
 anis arguitur q^d non ē quātus. igitur ⁊c. C^o forte ne
 gatur ista g^{ra}. for. nō ē lōgus nec lat^s nec pfundus
 igitur nō ē corp^s. q^d dī forte q^d for. ē corp^s substantiale. ⁊
 nō ē corpus quantitatū. nec in illo casu concedit q^d
 for. non sit quātus q^d ē quātus quātitate discreta. C^o 5
 cōtra q^d tūc sequitur q^d for. nō sit aliq^d vñū. sed for. ē nu-
 merus infinitus separator actū. Q^d si cōcedit. arguitur.
 tūc ⁊ regulā q^d nō si for. ē aial for. ē substantia. C^o Itē si
 in illo casu for. ē corp^s p^r idē sequit^r q^d ego ⁊ tu sum^s vñū
 corpus substantiale ⁊ vna substantia. ⁊ q^d oēs spere cele-
 stes simul sumpti sunt vñū corpus. C^o Secūdo illa cō-
 sequētia nō ē bona. for. ē homo. igitur for. ē aial. q^d si ef-
 fet bona hoc maxime eēt q^d iste terminus aial ē magis
 cōis q^d iste termin^s hō. sit igitur g^{ra} argumenti i du-
 plo cōmunior q^d iste termin^s hō. C^o Sed ⁊ q^d iste termi-
 nus aial aut ē i duplo cōior q^d in duplo plura aialia si-
 gnificat q^d iste terminus hō. aut q^d iste termin^s aial aia-
 lia duar^{um} specierum significat. ⁊ iste termin^s hō anima-
 lia vñus speciei: nō primo modo q^d infinita aialia signi-
 ficat li homo. q^d p^ro infinitis aialibus supponit li hō in
 ista homo intelligitur. nec etiam est in duplo cōmunior
 q^d aialia duar^{um} specier^{um} significat. q^d tūc si plures spēs
 generarent^r aialius iste terminus fieret magis cōis. aut
 si infinitas spēs significaret infinite cōis erit. sed cū infi-
 nitus significet spēs aialiu^m ymaginabiles. igitur sequi-
 tur q^d sit in infinitum cōis et cōsequenter sequitur q^d iste
 terminus subā non ē magis cōis q^d iste terminus aial
 cū vterq^{ue} illo^r sit infinite cōis. C^o Tertio arguitur sic:
 hec g^{ra} nō valet. hec est quantitas discreta. igitur hec
 est quantitas. ⁊ hic arguitur ab inferiori ⁊c. igitur ⁊c. p^r 3
 g^{ra}. ⁊ probatur anis. q^d si ista valeret maxime eēt pro-
 pter regulam istam dictā. sed arguitur q^d nō: q^d iste ter-
 minus quantitas non est terminus superior ad istū ter-
 minū quantitas discreta. q^d ponatur quātitate non di-
 stinguī a re quanta ⁊ sequitur q^d omnis quātitas ē quā-
 titas discreta. ⁊ cōtra. a. oīs quātitas discreta est quan-
 titas. igitur non de pluribus speciebus ē predicabilis.
 iste terminus quātitas q^d iste terminus quātitas discre-
 ta. igitur iste terminus non est superior ad illum. ⁊ si sic
 igit^r illa g^{ra} non t^r per regulā illā. C^o Quarto sic nou
 sequitur iste est binarius. igitur iste est quātus vel quā-
 titas: ⁊ arguitur p^r regulā. igitur ⁊c. p^r 3 g^{ra} cum mino-
 ri ⁊ arguitur q^d maior ē vera demonstrato binario qui
 est. b. c. intelligētie idiuisibiles. ⁊ tūc p^r q^d totū anis ē ve-
 rū ⁊ g^{ra}s falsum: q^d si iste binarius ē q^dtus vel quanti-
 tas. igitur iste binari^s ē magnus. g^{ra}s falsum ⁊ g^{ra} p^r 3
 q^d si iste binarius ē quātus vel quātitas. cōsequens falsum: quia
 nō ē magnus respectu minoris quātitatis cū nulla sit
 minor. nec respectu maioris quantitat^{is}. quia p^recise ē
 magnus respectu minoris quantitat^{is}. aliter sequitur
 q^d idem ē magnū ⁊ paruum respectu eiusdē. C^o Item
 iste binarius nō distat a nō quāto. igitur iste binari^s nō
 ē magnus nec quantus: quia si distat a nō quāto sequi-
 tur q^d distat per idiuisibile a nō quāto: ⁊ distat a mai-
 uisibili. q^d est impossibile. vel si distat a nō quāto distat

diuisibili q^d p^r binariū distat a nō quāto: sequitur tūc
 q^d per idiuisibile plus distat a nō quāto iste binarius q^d
 ab vnit^{ate}. ⁊ q^d aliqua quantitas distat ab alia mino-
 ri distantia idiuisibili. g^{ra}s est falsum. quia binarius
 minus distat ab vno cū dimidio q^d ab vnit^{ate} aliter se-
 queretur q^d aliqua p^roportio dupla eēt idiuisibilis. q^d est
 impossibile. C^o Item infinite parua ē aliqua quātitas. ⁊
 nulla est minor illa. igitur illa est infinite parua vel nō
 magna. demonstrata quantitate huius binarij. v^l que
 est iste binarius. p^r 3 cōsequētia cū minori ⁊ arguit^r ma-
 ior q^d infinite parua est aliqua quantitas in hoc conti-
 nuo C^o Itē si ista quantitas sit magna ⁊ ipsa est infini-
 ta ipsa est dupla ad sui medietatem. ⁊ si sic ipsa est i du-
 plo maior q^d sit eius medietas g^{ra}s falsum. q^d nec tra-
 medietas est magna nec aliqua est medietas istius bina-
 rij. quia nulla itelligētia ē medietas istarum duarū itel-
 ligētiar^{um}. C^o Itē si ille binarius ē quantus sequitur q^d
 ille binarius sit aliquid. tenet g^{ra} per regulā q^d termi-
 nus transcendens ē superior ad decem generalissimā.
 C^o Quinto sic. q^d nō sequitur hoc est infinitū. igitur hoc
 ē quantum. q^d dato vno infinito si ipsum ē quantum ip^s
 est magnū. cōsequens falsum. igitur ⁊ antecedēs. ⁊ q^d cō-
 sequens sit falsum arguitur. q^d si hoc infinitū sit magnus
 igitur magnū respectu minoris vel maioris vel cōlis.
 tenet g^{ra}. q^d parū ⁊ magnū sunt termini relatiui. ⁊
 nō respectu minoris. q^d ip^si eēt parū. q^d nō est verū.
 q^d latitudo puitatis terminatur a nō gradu ad gradū
 infinitū magnitudinis: ⁊ per idē nō est hoc infinitū magnū
 respectu maioris: quia tūc eēt minus isto maior: nec re-
 spectu equalis est hoc infinitū magnū. q^d si ab eo aufera-
 tur tūc aliq^d ⁊ ab alio sibi equali minus erit tūc illud i-
 finitū aliquo alio min^{us}. q^d nō cōtingit. ⁊ t^r 3 g^{ra}. q^d si ab
 cōlis cōtinuis in cōlia continua demas remanentia
 sunt in equalia ⁊ vñū altero minus. iō ⁊c. C^o Sexto nō
 sequitur. a. ē paternitas. igit^r. a. ē relatio. ⁊ arguit^r p^r regulā.
 igit^r regula falsa. ⁊ 3 g^{ra} ⁊ minor. q^d relatio est gen^{us} gene-
 ralissimū i predicamēto relatiōis: ⁊ arguit^r maior. quia
 sit. a. vna paternitas. ⁊ ponamus q^d nullus referat illā
 paternitatē ad aliquā filiationē. q^d nō p^rideret. tūc ē anis
 verū ⁊ g^{ra}s falsus. q^d sequitur. a. ē relatio. igit^r aliq^d refer-
 tur mediātē. a. relatione. q^d relatio ē actus s^ui quē re-
 ferēs v^l referibile ē. ⁊ valet g^{ra} ista sicut hec. a. ē actio.
 igit^r aliq^d agit. C^o Septimo nō sequitur. a. ē duplū ad. b. igit^r
 tur. a. ē relatiū ad. b. ⁊ arguit^r p^r regulā. igit^r ⁊c. p^r 3 g^{ra} et
 minor. q^d bñ sequitur. a. ē duplū ad. b. igit^r. a. b³ duplam
 p^rportionē ad. b. ⁊ vltra. igit^r. a. ē p^rportio ad. b. igit^r
 a p^rmo si. a. ē duplū ad. b. a. ē relatiū ad. b. sed arguitur
 maior q^d posito q^d nullus referat. a. ad. b. aut null^s cōi-
 deret ⁊ sit. a. bipedale ⁊ b. pedale ē anis v^l ⁊ g^{ra}s falsū.
 C^o Octauo. nō sequitur iste erit p^r. igit^r iste erit relatus. aut
 p^r alicuius. q^d ponat^r q^d for. iaciat semē i locū g^{ra}atiōis.
 decide statim moriat^r. ⁊ istudat aia tpe debito i mām semis
 iacti. ⁊ tūc sequitur q^d iā v^l ē q^d fortes erit p^r. ⁊ tū nō erit
 p^r alicuius. nec relatus ad aliquē. q^d tūc si for. erit p^r ali-
 cuius ipse erit pater sui ip^si q^d erit ip^semet hō g^{ra}at^r q^d
 g^{ra}at^r q^d eadē erit forma penes quam v^l dicit^r antē dīe
 identitatis numeralis. g^{ra}s falsū ē q^d tūc flaret q^d vñ p^r
 eēt ⁊ q^d idē eēt referēs ⁊ relatiū respectu eiusdē. C^o Nō-
 no arguit^r sic: q^d nō seq^r hoc ē figura. igit^r hoc ē q^dlitas:

Tractatus

et arguitur p regulā. igitur tē. p3 pna et minor. qz figura ē
l quarta spē qlitatis. et arguitur maior. et ponat qz figura
sit res figurata qd vey ē qz figura ē q termino vel tmi
nis claudir. p3o geometric. et tūc ē ams vey. hoc ē figu
ra demōstrato boie. et pns falsum. f. hoc ē qlitas qa bō
est sba. igitur nō ē qlitas. C Sed huic forte dī qz nō seqt
hoc ē figura. igitur ē qlitas. f3 solū sequit. igitur hoc ē q
le. C S3 qz demōstrata albedie pedalie lōga eēt ams
vey et pns falsū. qz albedo nō ē qlis qz nō ē alba. C U
forte alr ar qz. qz li qle nō ē gen? p se ad li figura qz pā
catio gnis de sua spē ē essentialis. f3 illa nō ē cēntial. fi
gura ē qlis. qz pcretū cōnotat vltra abstractū. et p idēz
hoc dīstinctū quale vel qlitas nō ē supius ad istū tmi
nū qlitas. qa nō p se et cēntialitē pōicat de illo. C Deci
mo sic. qa nō sequitur hoc ē raritas. igitur hoc ē qlitas. ar
gnit tū p regulā. qa raritas et dēstas sunt de fa spē ql
tatis. igitur tē. p3 pna et pbat ams. ponat. n. qz vna rari
tas sit vna res rara vt placet multis tūc ams ē vey de
mōstrata vna sba et pns falsū. C Undecio nō sequitur
hoc ē forma. igitur hoc ē qlitas. et ar p regulā qa forma
siue figura ponit p qtra spē qlitatis. et arguit ams qz de
mōstrata forma substantiāli est ams vey et pns falsum.
C Itē oīs qlitas ē forma et nō oīs forma est qlitas. igit
ista pna nō t3. C Duodecio nō sequitur. hoc ē scia. igitur
hoc ē qlitas. qz demōstrato deo ē ams vey et pns falsū
et tū scia ē i pma spē qlitatis. igitur tē. C Decio tertio nō
sequit hoc ē qle. igitur hoc ē accis. et tū arguit p regulā
qz ens diuiditur i substantiā et accis. et accis i nouē pā
camēta. iō accis ē supius ad li qle. C Decio quarto nō
sequitur. hoc ē corruptio. igitur hoc ē actio. qa dato lumine
qz corrupitur p absētiā cōsuātis. p3 qz ibi ē corruptio
et tū nō ē actio q illud lumen corrupat. qz nihil agit ad
corruptionē illi? lumis. C Decio quinto nō sequitur. a. cau
sat. igitur. a. agit qz materia dati cōpositi causat māl
sū cōpositū et nō agit. cū ipa nō sit actiua: f3 passiva tā
tū. C Itē decio sexto nō sequitur. a. intelligit. igitur. a. agit. et
arguit p regulā qz ista sūt vba actiua q sunt de pāca
mēto actiōis causo. f. a. intelligo. C Decio septio nō seqt
hoc frigeret. igitur hoc alterabit: qa in casu ē ams vey
et pns falsū: ponēdo qz. a. iā sunt tres qre calide p totū
vt duo: et vltia qtra sit frigida vt duo. et condēsent iste
tres quarte calide ad quātitatē vni? quarte. et rarefiat
ista quarta frigida vsqz ad quātitatē triū quartar. sine
acqstioē vel depditiōē caliditatis vel frigiditatis. et p3
qz ams ē vey. qz hoc iā nō ē frigidū et aliqū fiet frigidū.
igitur hoc frigeret. et tū pns ē falsū. qa sequitur alterabit.
igitur aliqua velocitate alteratiōis alterabit. pns falsum
qz velocitas alteratiōis attēdit penes latitudinē qua
litaris vel ipam qualitatē acqstā aut depditā i tāto vt
tāto tpe. f3 hoc nō acqret aliqūā qualitatē i tāto vel tā
to tpe nec aliqūā latitudinē qualitaris. igitur nō alterabit.
C Decio octauo nō sequitur hoc pācitur. igitur hoc pa
tuitur. et arguitur p regulā. igitur tē. p3 pna cū minori et
arguitur maior. qa demōstrata aia q creatur gīa argu
mētū ista aia pducitur et tū nō patitur. qz nulla passiōe
patit. igitur ipsa nō patitur. igitur tē. C Itē sic nō seq
tur. a. pnat. igitur. a. agit. siē nō sequitur. a. cōsuat. igit
tur. a. agitur vt patit. p3 hoc dato vno cōsuatē. et vno
ab illo cōseruato. C Decio nonono nō sequitur nunc nī
bil fuit et nūc ē vel fuit ali. igitur aliū nihil fuit. qz de

mōstrato istāti pnti ē ams vey et pns falsū. qz semp ali
qd fuit. C Vigesimo sic. qz nō seqt. a. celū ē i hoc vbi.
igitur. a. celū ē alicubi. qz demōstrato vbi qd p pnti istāti
bzylia spa ē ams vey et pns falsū. qz si. a. celū ē alicubi.
igitur a celū ē i aliquo loco. pns falsū. qz spa vltian ē i loco
qz nihil eā circūdat. C Vigesimo pmo nō seqt. a. ē i ali
quo vbi. igitur a ē i situ. qz aia tua ē i vbi i quo tu es. et tū nī
ē i situ i quo tu es. qz sit? ē adiacētia pnti. f3 aia tua nī bz
ptē. igitur ipa nō pōt habēre sitū. C Itē nō sequitur. a. ē ve
stis. igitur. a. ē habit? qz forte nulli? ē bitus. C Itē nō seq
tur. a. ē intelligibile. igitur. a. ē ens. et tū arguit p regulā. igit
tur tē. p3 pna et minor. qa ille tmin? ens ē tmin? tran
scēdēs vt volo. igitur li intelligibile nō ē sup ipm. f3 ifra. et
ar maior qa chimera ē intelligibilis et tū chimera nō ē
ens: qd si pcedit arguit tūc qz aliqz tmin? ē cōmuniō
qz tmin? trāscēdēs: qa aliqd ē intelligibile qd nō ē ens.
C Itē nō sequitur. hoc cēntia idiuisibilis ē trinaris. igit
hoc cēntia idiuisibilis ē quātitas. et ar p regulā. igitur tē.
p3 pna et minor. et ar. maior. qa hoc cēntia ē idiuisibil?
et istamet cēntia ē tres psonē: et tū ista cēntia nō ē quā
tas ptiua nec discreta. qa tūc cēnt aliqz partes alicui?
indiuisibilis et sic indiuisibile eēt diuisibile. Et ita pōt
argui ponendo qz homo cōis sit multi homines parti
culares. vt hoc est plō demōstrato homine cōi et hoc
est for. igitur for. ē plō. sed tenēdo ista vltia i re debet sic
argui. igitur for. est illud quod est plato.

Sed ad primā dicitur ptabilitet negando istā
cōsequentiā. for. est aial. igitur for. ē cor
pus. et dicitur vltra qz li corpus non est de predicamē
to substantie. sed antiqui illum terminū i illa arboze. p
posuerunt: propter vocabulorum inopiā: sed ille termi
nus corpus ē de predicamēto quātitaris. sed sub substā
tia possumus immediate ponere hoc complexū substā
tia diuisibilis. aut hīs ptes. quāuis hoc cōplexū sit cō
notatiū. f3 illō cōplexū pōit cū aptiori vocabulo carea
m? Verū cū ponit qz quātitas dissigat a re quāta.
admittat. f3 nō admittit qz for. siet sine quātitate qz re
motā vna quātitate succedit alia. et admissio sine pāctio
ne qz quātitas sepetur a for. et nō succedat alia saltem cō
tinua. qz de illa sit argumentum: cōceditur qz for. sit ali
quid. et qz for. est substantia. quāuis nō sit substantia cō
tinua. et ex isto non sequitur a simili qz tu et ego sumus
vnum corpus. et qz vnu corp? sit omnes spere celestes.
sed qz argumentum petit difficultatē altiorē. ideo ipsūz
in materia naturali reqratur. Ad secūdū dicitur qz iste
termin? aial nō est magis cōis qz iste terminus bō. nec
sunt cōparabiles sūm cōmunitatem. et si reperiatū au
toritates significantes cōmunitatis cōparationēz. iste
sunt secūdum modum loquendi cōmuniem. et non oīo
vere. quia quilibet terminus generalis infinita specie
distincta significat. C Ad tertium dicitur qz ille termi
nus quantitas est genus ad illum terminum quātitas
discreta. admissio qz quantitas continua sit quantitas
discreta. quāuis de tot predicatur iste terminus quanti
tas discreta qz quod iste tmin? quātitas pōicat. et nō seqt
qz iste tmin? quātitas nī sit gen? ad li discreta: qa li quā
titas nō ē tminus tā cōtractus. nec tā cōnotatiuus siē
ille terminus complexus quantitas discreta. Et etiam
est posterior illo termino quantitas. C Ad quartum
dicitur istam formam concedendo. iste est binarius.

igitur iste est quantus vel quantitas. Et cum arguitur
q̄ cōsequēs illius sit falsū: q̄ si ille binarius sit quantus
vel quantitas ille binari⁹ est magnus: dicit cōcedendo cō
sequēs: q̄ qd sit de q̄ntia. Et cū dī si iste binarius ē ma
gnus: aut ē magnus respectu maioris. vel minoris. rē.
dī q̄ iste binarius ē magnus respectu magis magni ⁊
iei⁹. Et cū arguit. q̄ idē eēt magnū ⁊ parū respectu
ei⁹dē cōcedit q̄ idē est magnū ⁊ parū respectu ei⁹dē
qd est minus magnū: ⁊ magis parū q̄ certū datū. pu
ta qd ē maius eo. Et cū vltia arguit q̄ iste numerus n̄
est q̄ntus: q̄ nō distat a nō q̄nto: negatur a⁹s: q̄ iste nu
merus p̄ binariū distat a nō q̄nto: ⁊ cū arguit seq̄ q̄ per
idui⁹ibile plus distat a nō q̄nto q̄ distat ab vnitatē: dī q̄
excessū idui⁹ibili plus distat a nō q̄nto: q̄ ab vnitatē ad
bonū intellectū. ⁊ sic ternarius numerus q̄ tres intelligē
tie p̄ idui⁹ibile distat a magis a non q̄nto q̄ binari⁹ iste.
Uñ iste enarius distat. i. excedit illū binariū idui⁹ibili
distātia siue excessu. Et cū arguitur ēt. q̄ iste binari⁹ nō
sit magnus nec parus: q̄ infinite pua ē aliq̄ quantitas ⁊
nulla ē minor ista. igit ista est infinite parua: negatur ma
ior: ⁊ cū arguitur. q̄ infinite parua est aliq̄ q̄ntas q̄ntua
illud cōcedit: sed ex illo non sequitur q̄ infinite pua sit ali
qua q̄ntas: imo nulla q̄ntas cōtinua est maior vel mi
nor: alia vt p̄dictū est. p̄pro alia forma negat ista. s. iste
binari⁹ est q̄ntus. igit iste binari⁹ est aliq̄: nec terminus
trāscēdens de quol⁹ genere generalissimo vlt̄ sumpto
vere predicatur distinguēdo plurale cōtra singulare ⁊
vnū cōtra multa. Et q̄ntā formam negat ista q̄nta
hoc infinite est q̄ntū. igit hoc infinite est magnū: ⁊ hoc ver⁹
est apud eos q̄ posuerunt qd magnū ⁊ parū sunt ter
mini relatiui ⁊ nō termini p̄uatiue ⁊ positiue oppositi:
S3 apud illos q̄ posuerūt q̄ opponunt positiue ⁊ p̄u
atiue ⁊ nō relatiue: cōcedēdū est q̄ oē quantū ē magnū.
⁊ negat q̄nta. igit si id infinite est magnū ipm̄ est magnū
respectu maioris aut minoris aut ei⁹lis: q̄ ad hoc q̄ ali
quid sit magnū sufficit q̄ id habeat partem vlt̄ accipi:
Et ad sextū dicit q̄ iste fininus relatio p̄t accipi vba
liter. put deriuat a refero refert. ⁊ p̄ tūc dicit actuale
relationē: ⁊ nō est gen⁹ generalissimū in p̄dicamēto re
lationis quo ad abstracta. Sed alio modo relatio ē idē
qd respect⁹ nō cōnotādo aliq̄ actionē: sed purā habitu
dinē respectiua alicui⁹ ad aliqd: illo mō est genus ge
neralissimū ⁊ est sicut de istis fininis p̄pō. constructio:
oīdo. vnde sicut est. p̄pō licet nullus. p̄ponat: ⁊ cōstructio
l3 nullus q̄struat: ⁊ oīdo l3 nullus oriet: sic ē relatio l3 nul
lus refert: ⁊ fm̄ istū modū cōcedit q̄nta. s. a. ē p̄nititas
igit. a. est relatio. ⁊ negat illa. a. ē relatio igit aliq̄ refert
aliqd. Et ad. vii. negat illa q̄nta. a. ē duplum ad. b. igit.
a. ē relatiū ad. b. capiēdo ly relatiū passiuē. ⁊ itē etiā nega
tur illa. a. l3 duplā p̄portioē ad. b. igit. a. ē relatiū ad. b.
sed si ly relatiū idē eēt q̄ hīs respectū in se posset id con
cedi. Et ad. viii. dī q̄ de virtute sermonis nō est. verū:
q̄ aliq̄ hō generauit aliq̄ hōies nec aliq̄ hōmīnē
generauit: aut p̄durit: q̄ forte q̄ p̄ducebat for. nō age
bat aliq̄ hō ci⁹ p̄ductionē. s. q̄n̄ ifundebatur aia i m̄āz
nec ēt hō generauit hōies q̄n̄ laciebat semē: q̄ seq̄ i. a.
die generauit hōies. igit in. a. die generauit hōies q̄ fuit
in. a. die aut i ci⁹. siue. q̄ termin⁹ sequēs verbū seq̄ nāz
verbi: ⁊ adhuc cōcesso q̄ for. generabit illū hōies gene

randū aut p̄ducat illū hōiem generādum: nō sequitur q̄
for. generabit seipm̄: q̄ varietas matie variat idēitatē
cōpositi nālis. Et ad. ix. cōcedit illa q̄nta. hoc ē figura.
igit hoc ē q̄ntas. ⁊ nō admittit suppositū euclidis pri
mo geometrie q̄ ponit abstractū p̄o cōcreto. Et aliter
admisso illo supposito concedendū eēt q̄ hō esset q̄ntas
vel q̄ ista spēs figura ⁊ id quod ponit p̄o genere gene
ralissimo p̄dicamēti q̄ntatis nō sunt inuicē bñ ordinata
qd credēdū ⁊ ver⁹ est. Et sūt p3 rñsio ad decimū cuz
arguitur. ista q̄nta nō est bona hoc ē raritas. igit hoc est
q̄ntas: s3 admisso supposito dī vt prius vel q̄ hō est q̄
ntas vt multi inuicē cōsenserūt. aut q̄ illa ordinatio ge
nerū ⁊ spērū nō est bñ ordinata vel p̄portionata. Et ad
xi. dī q̄ iste termin⁹ forma est multuz equocū. Et ad
xii. dī q̄ illi finini scia bonitas. p̄fectio. rē. equocē dīr
de deo ⁊ de nobis. ⁊ id vñ sic nō sunt in illo p̄dicamēto.
Et ad. xiii. dī q̄ ens diuidi in substantiā ⁊ accidens po
test duob⁹ modis itelligi vno mō sic q̄ oē termini de
q̄bus p̄dicatur iste fininus ens sunt subales vel accide
tales: ⁊ per hūc modū accēs diuiditur in. ix. p̄dicamēta
i. terminus accētalis in. ix. genera terminoz: fm̄ diuer
sos modos p̄dicādi distinctos. Et capitur hic accēs seu
termin⁹ accētalis p̄ oī termino p̄dicabili: non in quid
nec in quale essentialē qui nō est de obliqua nec recta lē
nea substantie: fm̄ istum modum patz q̄ ly quale non
est terminus inferior ad ly accēdes: quia vt sic ly accēs
est terminus secunde intentionis vel impositionis. ⁊ ita
dicerent doctores signozum: Alio modo ens diuidi in
substantiam ⁊ accidens potest itelligi q̄ ens predica
tur indifferenter de omni termino accētali: de omni
termino substantiali. ⁊ ita accidens diuiditur in. ix. p̄
dicamenta: quia de omnibus. ix. predicamentis predi
catur in concreto aut in abstracto. ⁊ isto modo concedi
tur q̄ omne album est accidens: capto ly accidens p̄o
termino prime intentionis vel impositionis: sed s3 istū
modum iste terminus accēdes est fininus p̄dicabilis de
oī termino qui est in aliquo nouē p̄dicamentozum ac
cidentium. Et si tunc arguitur q̄ albū est q̄ntas: q̄
est accēdes. negatur q̄nta: q̄ iste termin⁹ accēdens. ix. ge
nera rez genericē distinctaz significat: q̄ rez magni tot
genera rez ponūt generalissime distincta: quot sūt p̄dica
mēta: vñ fm̄ istū modū nulla suba est q̄ntas nec relatio
est q̄ntas: nec aliq̄ actio vel passio ē q̄ntas: ⁊ sic de alijs
abstractis fininus vni⁹ p̄dicamēti de abstracto alteri⁹
p̄dicamēti nō p̄dicat. Et ad. xiiii. dī q̄ iste fininus cor
ruptio ⁊ iste fininus remissio ⁊ p̄fectio aliq̄ sunt noīa
verbalia denotātia actuales actiones: ⁊ isto mō sūt i p̄
dicamēto actōis: ⁊ fm̄ istū modū hoc argumētū tenet:
hoc ē remissio. igit hoc ē actio: hoc ē p̄fectio. igitur hoc
est actio: ⁊ cōceditur q̄ illud totū lumen in isto casu non
corrūpitur: ita nec est ibi aliq̄ alteratio q̄ sit actio. q̄ seq̄
tur. hoc alteratur igit aliqd alterat: p3 q̄nta a passiuā ad
actiuā. nisi dicat q̄ ista alteratio est qdā definitio: ⁊ cō
tra: alio mō illi termini itensio ⁊ remissio sunt termini
noīales entia nō de p̄dicamēto actōis: sed de p̄dicamen
to habit⁹ vel relatiōis significātia. vel fm̄ alios de p̄di
camēto q̄ntatis. ⁊ isto mō nō sequitur hoc est remissio.
igitur hoc ē actio. Et ad. xv. ⁊. xvi. dī q̄ isti finini cāre
intelligere definire impedire nō sunt de predicamento

Tractatus

actionis: quibus sint verba actiua fm gramaticos: q ipo fuerunt illa verba actiua ppter modū pmo eis occur-
rent in pñderado eoz significata: sed fm veritate non
sequitur. hoc intelligit. igit hoc agit vel patit. nec sequitur. a.
videt. b. igit. a. agit vel patit: q deus intelligēdo nō agit
aut tu vidēdo nō pateris frequēter nec agis: nec p quo
libz instanti cessante visibili cessat in organo visio cāta: s3
per ips cōseruat. S3 isti finini intelligere desinere. vide-
re. rē. pprie sūt de aliquo pñcamēto iam iuēto vel i-
ueniēdo: sed nullū pñcamētu iā inentū facit pñcationē
eēntialē de illis terminis ppriissime sūptis. sō rē. C Ad
rvij. pñdīstā pñā. hoc frīgēt. igit hoc alterabit: r cō
cedit q illud magna velocitate alterabitur. Exotra dī
q velocitas mot⁹ alterationis q non est de p se alteratio
sed p accis nō attendit penes latitudinē vel forme mul-
titudinē acqñtā: aut deperditā: s3 penes dēminationē
in isto casu est attendenda velocitas fm se. sed infra de
hoc dicit. C Ad. xvij. dī q aia patit ēminatiue r n p-
prie sicut enā cōseruat ponit p cā efficiēte qñs nūbīl ef-
ficiat: r ita aliqd cōseruat r nūbīl agit: r cōseruat aliqd r
nūbīl patit. C Ad. xiv. patebit statim. C Ad. xv. r. xvj. dī.
q refert iter vbi locum r scitū: q locus ē sup̄ficies circū
dans: r vbi ē respect⁹ imobilis qd mouet ad aliqd fixū
verū vel imaginatū: situs aut est adiacētia vel p̄pinqū-
tas partū. Ex qbus pz q vltima sp̄ra non h3 locum
qñs habeat vbi: r non mouetur motu locali s3 motu
vbi. Ex quo pz q nō v3 pñā ista. f. hec sp̄ra est alicu-
bi. igit est in aliquo loco. Et per hoc pz q non sequitur.
a. h3 aliqd vbi. igit. a. h3 aliqd sitū: r pz enā q tu nō es
in tuo situ. q tu nō es i tua partū adiacētia. Et sicut dī
cū est de vbi r de loco: ita dicēdū est de qñ r de tēpore.
Et ideo pñdītur q aliqd nūbīl fuit: q i aliquo nūc ni-
hil fuit. puta i instanti pñti. si tñ finini supponēs respectū
vbi de p̄terito solū. p eo qd fuit supponat: qd credimus
eē verū: negat q aliqd nūbīl fuit: s3 sp̄ aliqd fuit. C Ad
aliqd de veste pz. C Ad aliqd dī q iste finini intelligibi-
le supponit solū. p eo qd est sic pbati ē sup̄ra r nō ē ma-
gis cōis s3 eq: amulū sūt finini q sūt cā cōes cū terminis
trāscēdētibz: sicut sūt isti termini. p̄fectū. intelligibile. ima-
ginabile. r gñalit oē dīstīctum ex dīctōis icōplexis
ē cā cōe vel saltē ei⁹ ptes de tot sunt pñcabiles vt qeqd
est ens est hō vel nō homo. r sic de alijs. C Ad vltimū
cū dī q hec eēntia ē numer⁹. igit hec essentia est qñtitas
pōt pbabilr negari pñā: q numer⁹ equoce dī de deo r
creaturis sic scia equoce dī de deo r qualitate rē.
C Regule circa ypotheticas vās r apparētes.

Accipiamus pri-

mo q dīctōalis bona ē pñā deno-
minata a ly nisi vel a ly qñ: qd ali-
qd sumit p nisi: cui⁹ dīctōis pñtis
pōt repugnare aīnti: aut pōt eē syno-
nīma cū vna tali sine noua ipōne:
dū fuit de fininis exp̄ssis. C Scdo
accipiat q oīs cōdīctōalis bona est pñā nēcia: qd pz ex
p̄mo accepto. C Ex qbus sequitur tertiū q qñz dīctōalis
īfert cōdīctōalē cū nota nēctatis pñe de sibi⁹ fininis: vt
sequitur. si tu curris tu disputas. igit nēcio si tu curris di-
sputas: q nō pōt eē q aīns sit verū sic significās r nō sit

necessarium cum omnis cōdīctōalis vera sit necessa-
ria per primā suppositōes. C Itē q oīs simpliciter ma-
la est ipōlis: q pñā necessaria nunq̄ potest esse falsa sic
significādo: pñā tñ falsa pōt icipe eē nēcia sic significā-
do: iō aliq̄ pñā falsa nō simplr pōt eē vā sic significādo:
Ex qb⁹ sequitur q bī casus nō sūt pōles: cū pñt q si rex
sedet scias regē sedere. r si nullus rex sedet scias nullū re-
gem sedere: sūt nō ē pōle q sor. erit liber si obuiabit ser-
uo r q sor. erit seru⁹ si obuiabit libero: q oēs iste cōdī-
ctōales sunt ipōles. C Itē nō ē pōle q si sor. p̄fert ppo-
nem vltz q oē currēs est asinus. r si p̄fert singularē q
ipse erit currens. r si: de alijs.

Quibus habens sit p̄ma regula q a copulati-
ua cuius p̄ma ps ē dīctōalis deno-
minata a ly si significās ex cōpōne suoz fininoz: r scda
est aīns illi⁹ cōdīctōalē aut cōuertibile cū illo ad pñā aut
ad cōuertibile cū pñte v3 pñā: vt si hō currit hō moue-
tur: s3 hō currit. igit hō mouet: sūt si hō currit. hō moue-
tur. s3 rīibile currit. igit hō mouetur aut rīibile mouet.

Secunda regula. a copulatiua cuius prima
pars est dīctōalis dñoiata a ly si
significās ex cōpōne suoz fininoz. r scda ps est dīctō-
rīū pñtis: aut cōuertibile cū eo: ad dīctōis aīntis aut
ad cōuertibile cū illo v3 pñā: vt si aliq̄ hō currit. aliq̄
hō mouetur: s3 nullus hō mouetur. igit nullus hō cur-
rit. Sūt si asinus currit. asinus mouetur: sed nullus ru-
dibile currit. igit nullū rudibile mouetur.

Alia regula a dīctōali dñoiata a ly si si-
gnificāt ex cōpōne suoz termi-
noz cui⁹ pñā ē pñā copulatiua p̄posita ex pñte r dīctō-
rio aīntis ad dīctōis pñtis v3 pñā: vt si tu curris tu
moueris. r tu nō curris. igit tu nō moueris: q aīns est cō-
dīctōalis cui⁹ nō pōt verificari aīns sine pñte: sic signi-
ficādo. habito aut illo aīntē p copulatiua nō v3 pñā.

Item a cōdīctōali dñoiata vt pñs ad dīstīcti-
uā cōpōitā ex dīctōis aīntis r pñte il-
lins cōdīctōalis v3 pñā: vt si tu curris tu moueris: igit tu
nō curris vel tu moueris: r eē a dīstīctiua cōpōita ex
dīctōis aīntis r pñte date cōdīctōalis ad cōdīctōalem
v3 pñā: q sic sp̄ pñtis talis pñte est necessarius sicut r illa
dīstīctiua: aut saltē cōtradictōis illare dīstīctiue repu-
gnat cōdīctōali. Ex quo pz q aliq̄ est dīstīctiua necessa-
ria cuius vtraq̄ ps est cōtingēs: r vna alteri ipertinēs
sicut ista. tu non curris vel tu moueris: q ipsa sequitur
ex simpliciter necessario.

Item a cōdīctōali vt prius cui⁹ aīns est mere nega-
tiuū r pñā affirmatiuū ad cōdīctōalē cō-
positā ex eodē aīntē r dīctōis pñtis pōis dīctōalis v3
pñā: vt si tu nō curris tu disputas. igit si tu nō curris tu
nō disputas: pz hec regula: q ex negatiua nō sequit af-
firmatiua qñ pari rōe sequit negatiua sibi dīctēs. Ex
quo pz q cōdīctōalis ponit aliqd: q cōdīctōalis ipōlis
ponit sicut ad eam sequitur.

Item quelibet cōdīctōalis simplr falsa
dñoiata vt pñs cui⁹ aīns
ē mere negatiuū. r pñā mere negatiuū īfert dīctōalem
p̄positā ex eodē aīntē r dīctōis pñtis vt si hō si currit.
hō si disputat. igit si hō si currit. oīs hō disputat: q nūq̄
posz p aliq̄ pōitā verificari aīns isto pñte pñte falso.

Consequentiarum

Item quelibet conditiona-
lis falsa simplr cu anis est ipertinens gnti ifert gditiona-
lem ppositam ex eodē ante r gtr adictonio gntis.

Sed incidit dubium vtruz

gditionalis aliqd ponat in cē: cui dī primo q nulla cō-
ditōnalis necessaria ponit aliqd. p3: qz ista. si antirps est
albus antirps ē coloratus. ē necia nihil ponēs: r ita ē de
qlibet alia. igitur cē. p3 gntia r minor: sed arguit maior:
qz nec ad istā formali sequitur albedinē cē nec antirps cē:
nec colorē aliqē cē: igit ista nō ponit aliqd. C Itē si ni-
hil nec aliquatē cēt ad huc si antirps esset alb? antirps
cēt coloratus: igit cōditionalis necessaria nihil ponit in
cē. C Et si forte arguit. qz ista ē necessaria. si antirps ē
alb? antirps ē coloratus: adeqte significās qz si antirps
est albus antirps est coloratus. igit necessaria ē qz si an-
tirps est albus antirps est coloratus. C Item ad aliam
si antirps ē alb? antirps ē coloratus. seqt illa. de? ē: p-
positio ponit qeqd ad cā sequitur. igit cē.

Ad primum negatur conse-

quentia. r p s: dō negat qz ppo ponit qeqd ad illā seqt:
s3 ppo ponit qeqd cā sequitur vī r forma suoz terminoz.
Et vltra dī q nulla conditionalis cōtingēs ponit ali-
qd vī si hoc nō fuit tu curres: q aliqui erit necaria sic si-
gnificādo. Et dī vltra q aliq cōditionalis simpliciter
falsa ponit aliqd: r tñ qntū vna cathegolica sicut bec. si
tu nō differs a te tu differs a te: qz sequitur si tu nō differs
a te tu differs a te. igit tu differs a te: vel tu differs a te.
r vltra tu differs a te vel tu differs a te. igit tu differs a te.
r tenet: qz cōsequēs sequitur ex vtraqz pte distinctiue an-
tecedētis: igit a pmo. si tu nō differs a te tu differs a te.
igitur tu differs a te. C Sicut bec ponit cōtradictionē. si
tu nō es homo tu es asinus: qz seqt si tu nō es homo tu
es asinus. igit tu es hō vel tu es asinus. ex q distinctiua
sequitur. qz tu es hō: qz generali ex qlibet distinctiua cuius
vna ps est impossibilis sequitur aliaps pncipalis siue illa
fuerit possibilis siue impossibilis: igit a pmo sequit. si tu
nō es homo. tu es asinus. igit tu es hō: sequitur etiaz si tu
nō es homo tu es asinus? igit si tu nō es asinus tu es hō:
s3 gntia: qz ex opposito sequitur oppositū: r vltra sequitur si
tu nō es asinus? tu es hō. igit si tu nō es asinus? tu nō es hō:
s3 gntia p penultimā regulā. r ex illo gntē sequitur ista di-
stinctiua: tu es asinus vel tu nō es hō: ex qua distinctiua
sequit vī prius qz tu nō es hō: igitur a pmo si tu non es
homo tu es asinus? igit tu nō es hō. C Et pōt etiā argui
qz qlibet cōditionalis simplr falsa ponit aliqd: qz ista si
hō currit for. disputat: r sicut bec: ita qlibet ponit aliqd:
qz sequit. si hō currit. for. disputat. igit si homo currit.
for. nō disputat. r sequitur. si hō currit. for. disputat. igit si
hō currit. for. disputat. r for. nō disputat. r ex isto gntē
sequitur qz nullus hō currit. vel for. nō disputat r for. di-
sputat: ex q sequitur. qz nullus hō currit. qz vna pars disti-
ctiue est vna copulatiua ipolis: sequitur etiā si hō currit.
for. nō disputat? for. disputat. igit si fortes disputat vel
fortes nō disputat: aliqz homo currit: ex quo sequitur. qz
fortes nō disputat r fortes disputat: vel aliqz homo cur-
rit: ex q distinctiua sequitur. qz aliquis homo currit: qz

altera pars eius est impossibilis. igitur a pmo sequitur.
si hō currit. fortes disputat. igitur fortes disputat r for.
non disputat. C Itē arguitur qz ista cōditionalis sit i-
possibilis simplr: qz bene sequitur si homo currit fortes
disputat. igit necessario si homo currit. fortes disputat. r
ex cōsequente sequitur qz necessario nullus hō currit. vel
fortes disputat. qd est impossibile. quia ista distinctiua non
pōt esse necessaria sic significādo. nec ei? contradictoria
impossibilis significando sic. Et sicut iam dictū est de cō-
ditionali denominata a ly si ita est dicendū de denomi-
nata a ly nisi. vel qn. qz quelibet simpliciter falsa cōtra-
dictionem includit: ita etiā rationalis ppothetica sim-
pliciter falsa aliquid ponit: qz contradictionē includit si-
cut bec. tu non differs a te. igitur tu differs a te. r deducit
cū eodē modo cōtradictio inferendo distinctiua cō-
positam ex cōtradictorio cōsequētis r antecedente illius
rōnalis: qz regule que sunt vere de rōnali sunt vere de
conditionali denominata a ly si quo ad cōsequentiam.
De conditionaliibus autē denominatis a ly nisi vel qn
non tenent simpliciter dicte regule. de talibus enim ve-
rum est qz cōsequēs cōditionalis denominata a ly nisi
vel quin nō sequitur ex antecedēte: qz hui? cōditōnalis. nul-
lus hō currit. nisi aial currit. gntis nō sequitur ex antecede-
te. sed ista ppositio q ponit pro gntē sequitur ex contradi-
ctorio pponis q ponitur p ante. C Et hoc sufficit ad
hoc qz ista sit vā. Ex quo p3 illam gntiam non valere.
iste sunt due gntē quaz antia cōuertunt r gntia. r iste si-
gnificant iuxta cōpositionē terminoz. igit iste cōuertun-
tur. p3 de illis. nullus hō currit. nisi aial currit. r nullus
hō currit si aial currit. Et nūc nō curat vtrū ppositio
rōnalis falsa vel gditional sit gntia aut hēns anis r gntis
fm vitatē. S3 ppter breuitatē sepe voco illā pponem
q immediate pcedit notā conditionalis seu rōnalis antecē-
dens r reliquū consequens.

Copulatiua ex cō-

positione suoz terminoz significāte
ad alterā ei? partē pncipalē v3 gntia
Cōtra qz a forte arguitur. qz nō seq-
tur bipedale videt for. r tñ plato vi-
det. ergo tñ pla. videt: qz ex gntē se-
quitur. qz nihil nō pla. videt. qd re-
pugnat aniti. alt enī gntis nō cēt itelligibile. C Itē nō se-
quit for. currit. r iste nō disputat ergo ille non disputat
qz relatiuū nō est itelligibile sine suo anite. Sed pro his
dī q vtraqz gntia p3 tenēdo ly tñ r ly iste relatiue: qz ita
itelligibile ē gntis sicut scda ps anitis tenēdo eādē relatio-
nem. C Et itē cōtra arguitur. qz non sequitur. hō cur-
rit. r hoc gntis est falsū demonstrādo vtrōbiqz gntis. ergo
hoc gntis est falsū. Huius ista dicet. C Itē aliq ē copula-
tiua necessaria significās ex cōpōne suoz terminozum
cui? vtraqz ps est ipolis. ergo ab ista ad neutrā istaz v3.
gntia: p3 gntia r arguitur anis. nō tu differs a te. r hō ē ca-
pra. sed huius statū dicetur a pte pncipalit iposibili copu-
latiue significātis cē. cuius vtraqz ps est ipolis vel vna
ē polis r alia ipolis ad illā copulatiuā v3 gntia: vī hō ē
asinus. ergo hō est asinus r hō est capra. Similit sequi-
tur hō est asinus. ergo homo est asinus? tu curris. Et ge-
neralī quādo vna ps antecedit ad aliā arguēdo a pte

Tractatus

antecedente ad totaz copulatiuam v3 gña: vt rex sedet
igr rex sedet 7 rex sedet. Quādo etiā vtraq; pars copu-
latiue conuertitur cum alia ab vtraq; parte ad ipsam
copulatiuam valet gña.

Item a copulatiua ad disiū

ctiua facta ex eisde3 partib; valet gña. vnde sequit rex
sedet. 7 nullus rex sedet. ergo rex sedet vel nullus rex se-
det. q; minus requirē ad veritatē disiunctiue q; ad verita-
tem copulatiue: q; ibi requirē vtriusq; ptis veritas: hic
aut sufficit veritas alterius. Ois enī copulatiua ex dī-
ctorijs facta est ipolis: 7 ois disiunctiua ex contradicō-
rijs facta est necessaria.

A parte disiunctiue signifi

cantis ex cōpositione suoz terminoz ad ipaz disiunctiua
valet gña: vt tu curris ergo tu curris vel tu disputas.
Et si forte arguit cōtra. q; nō sequit hec disiunctiua
est falsa. ergo hō est asinus vel hec disiunctiua est falsa.
vtr obiq; demonstrādo gñis. huic infra dicitur.

Itē a disiunctiua cui; vtraq; pars ē impossibilis
inferendo aliā: siue illa fuerit possibilis siue
ipolis v3 gña: vt tu differs a te vel hō est asinus. ergo hō
est asinus. 7 vltra. hō est asinus vel tu differs a te. igitur
tu differs a te. sicut tu differs a te vel baculus stat in an-
gulo. ergo baculus stat in angulo. 7 cā est: q; i talib; sp
oppositū gñtis repugnat auti

A disiunctiua cuius partes

pnctuales cōuertunt iuicē ad quālibet ei; ptē v3 gñtia:
vt hō currit vel risibile currit. ergo risibile currit: 7 cum
vna ps disiunctiue añcedit ad aliā ab illa disiunctiua ad
ptē gñtis v3 gña. vt tu curris vel tu es. ergo tu es.

Item a disiunctiua cum

ctiue vnus ptis sup alterā partē valet gña.

A causali cui; vtraq; pars

est affirmatiua ad alterā ei; partem v3 gña: vt q; tu es
aial rōnale tu es hō. ergo tu es aial rōnale: 7 etia3 tu es
homo. Ex quo sequē q; a cāli cui; vtraq; ps est affirma-
tiua ad copulatiua 7 disiunctiua ppositā ex gñlibus pti-
bus v3 gña. sed nō sequē nisi vtraq; ps sit affirmatiua:
vt nō sequit. tu curris nō q; tu disputas. ergo tu curris
7 tu disputas. q;uis sequat. ergo tu curris: q; negatio nō
negat añ se 7 nō ē ois cālis bona gña: 7 non sufficit ad
vitatē talis q; vtraq; ps sit vā. sed vltra requirē q; signi-
ficatū añtis sit cā significatū gñtis: sicut aliqd qñtuor ge-
nerū causaz aut q; termini ppositis imediate sequētis ly.
q; ipozent cā3 significatū tmini aut tmini; alterius
ppositis. 7 sicut hanc modū pcedūt demfatiōes pp qd 7
nō pmo mō: q; i opia demfatiōe idē ē significatū añtis
7 gñtis. vel requirē q; termi ppositis imediate sequētis ly.
q; sint nālī pōres vel saltē vn; respectu cui; arguet si
pōr: 7 nō supior. vt q; a. pducit. b. b. pducit ab. a. 7 q;
tu es aial rōale tu es hō. sicut negatiue. quia pōres car et
pūmone pōres nō respicit. Itē q; tu nō es hō tu nō es
risibilis: Et si forte arguit cōtra. q; illa est vera q; tu
es risibilis tu es risibilis: 7 nō est vera sicut aliqd istoz

trius modoz. ergo 7ē. p3 ssequentia 7 maior arguitur
quia sequitur q; tu es homo tu es risibilis. ergo quia tu
es risibilis tu es risibilis. negat gña: ppter significatio-
nē cālitatis illi; termini. q; et nō valet gña ab inferiori
ad suū supi; cū ly. q; sic nec cū ly: si. q; nō sequit q; tu es
hō tu es risibilis. ergo q; tu es suba tu es risibilis.

Ad politatem copulatiue

requirē q; qñlib; ps sit ppositibilis alci. 7 q; oēs collectiue
sint compossibiles.

Ad necessitatem

requiritur q; vtraq;
pars sit necessaria.

Ad necessitatem vero

disiuncti-
ue requiri-
tur q; vna ei; ps sit necēia vel vna alci repugnet.

Extemporal

cuius vtraq; pars est af-
firmatiua sequitur vtra-
q; pars. vnde sequitur. tu moueris quando tu curris.
ergo tu curris 7 tu moueris. Ex illa regula sequē q; oēs
tales casus nō sūt pōles: q; pōit q; qñ rex sedet scias re-
gē. 7 qñ null; rex sedet scias nullū regē sedē: q; ex illo ca-
su sequē q; rex sedet 7 q; nullus rex sedet: 7 ita nō est pōse
q; qñcūq; pferē vly. ppō. oē currēs sit asinus: 7 qñ pferē
singulis tu sis currens. Ex quo sequē q; a tpali cui; vtra-
q; ps ē affirmatiua ad copulatiua 7 disiunctiua ppositā
ex gñlib; pti; v3 gña: vt tu cucurristi qñ tu disputasti
ergo tu cucurristi 7 disputasti: 7 nō sufficē q; in tali tpali
vtraq; ps sit vā. s; requirē p; q; vtraq; ps vificet p tpe
vī mētura 7 ordie s; q; p suā notā denotat: s; nō v3 e;
vt p3 a copulatiua vel disiunctiua ad tpalē. q; stat nullū qñ
ēē qñ. aut tpal vna ps ēē negatiua nō iserē vtraq; ei; ps
q; i talib; pñgit q; tpal ē vā 7 alci ps ē falsa. vt tu es qñ
nō fuisti. A locali cui; vtraq; ps ē affirmatiua sequē vtra-
q; ei; ps 7 copulatiua 7 disiunctiua: mō e3 eo mō quo di-
ctū est pñs de tpali. vt tu es ibi vbi ē plato. ergo tu es 7
plato est 7 nō econuerso.

Sed

a locali cui; alci ps ē negatiua nō sequē vtraq;
ps: q; i talib; pñgit q; local ē vā. 7 tu vna ei;
ps ē falsa. id nō sequē tu es ibi vbi pla. nō ē. ergo pla. nō ē.
A compara-
tiua cui; vtraq; pars est affir-
mativa ad vtraq; eius ptē: 7
ad copulatiua 7 disiunctiua ppositā ex gñlib; pti; v3 gña
7 nō e3. vt tu es alb; ita sic pla. ē alb;. g; tu es alb; 7 pla.
ē alb;: tu ita curris sic asinus volat. g; asinus volat: s; nō v3
alci pte exite negatiua aut vtraq; vt pla. nō ē alb; sic tu
es alb; g; pla. nō ē alb;: q; forte tu nō es alb;. Et ita dicē-
dū ē q; ab aduersatiua 7 expletia ad vtraq; ptē v3 gña:
vt tu nō curris s; disputas ergo tu nō curris 7 disputas.
qñtis tu nō curris sedes. ergo tu nō curris 7 sedes.

Sed icidit dubiū vtrū local 7 tpalis 7 coparatiua
sint categorice vel ypothetice p q; accipit
q; illud aduerbiū: quando. tantū tps vel istas significat
7 q; aduerbiū loci vt ibi vel vbi tantum pro loco po-
test stare: aut pro aliquo vbi in ppositione sic significan-
do. 7 sic etiam aduerbia similitudinis vt ita: sicut: tan-
tum modū aut qualitatem significant. Et qbus seq-
tur q; iste ppositis cōuertuntur tu es qñ pla. est. 7 tu es i
tpe vel in instanti. i quo pla. ē. 7 illa. tū non es. quando
plato est significat q; tu non es in tempore vel in instanti

in quo plato est. **E**x quo sequitur ultra q' ille repu-
gnant. tu es quando plato est. & tu non es i tempore vel
in instati in quo plato est. q' vna cōtradicit cōuertibili
alterius. **E**t quibus sequitur istas contradicere. tu es
quando pla. est. & tu non es quando pla. est. **E**x quo se-
quitur ultra q' illa est cathgorica. tu non es quando
plato est. quia si foret ypothetica tēporalis sic significā-
do. ipsa aliqd poneret. sed ipsa nihil pōit. id ē. q' pba-
tur q' sua conuertibilis nihil ponit puta illa. tu non es
in tempore vel in instati in quo plato ē. ideo ē. **E**t
hec quādo pla. est tu non es. nihil ponit. ergo ipsa non
est ypothetica tēporalis. patet cōsequētia & ans argui-
tur. q' cōuertibilis eius nil ponit in esse. puta hec. in tē-
pore vel in instati. in quo pla. est tu non es. **E**t ita dici-
tur de cōparatiua & locali q' ipse sunt cathgorice. & nō
ypothece: & generaliter per nullū aduerbiū sit ypothe-
tica: & li quando est aduerbiū & nō coniunctio. **E**t
prima pars principalis illius. for. est ibi vbi est pla. non
est propositio. nec secunda. igitur illa non est ypotheti-
ca. p3 gna. & antecedens arguitur. q' prima pars prin-
cipalis est hoc cōplexum for. ē ibi. & secūda. f. pars ē il-
lud aliud vbi est pla. & horum neutrum ē propositio. er-
go ē. p3 cōsequētia. & minor. sed arguitur maior. q' il-
li termini. ibi & vbi sunt aduerbia. ergo tenentur i suis
propositionibus cum suis verbis. q' aduerbiū non po-
test stare in propositione nisi determinans verbum vel
participium. **E**t per idem hec debet poni ypotheti-
ca. tu es in loco in quo pla. est. & poni illud nomen cum
suo relatiuo pro nota istius ypothece. sicut ponuntur
illa duo aduerbia. f. ibi & vbi. & si dicitur negando cōse-
quētia q' ille terminus. loco. & se cum priori q' deter-
minat id verbum est. Sed illud nihil est. q' etiam cum
verbo priori tenetur li vbi vt pbatū ē. **E**t forte di-
citur concedendo q' illa est ypothetica tu es in loco in
quo pla. est. Sed contra q' omnes tales sunt sillogiza-
biles quāte & conuertibiles. omnis homo currit in loco
in quo tu disputas. omnis homo est ita albus sicut pla-
to est albus. sed nulla ypothetica est quanta sillogizabi-
lis & quertibilis. igitur iste nō sunt ypothece. **E**t si
tunc contra arguitur q' tunc sequitur istas conclusiōes
cum veris ēē possibiles. quādo quilibz homo infinite ve-
lociter currit nullum al' mouetur: dum aliquis homo
disputat nullus homo potest loqui. dum asinus volat
ipse non potest volare. sicut homo est irrationalis ita
nullum est irrationale. vbi chimera est nihil est. **E**t
iste sunt ypothece omnis homo currit qui ē alb'. for.
qui est albus nō ē coloratus: q' immediate ex eis sequunt
copulatiue secū conuertibiles. f. omnis homo currit et
ille est albus for. est albus et ille nō est coloratus. q' illud
relatiuum qui est resolubile in et. & ille illa illud. ex cōi-
regula. **E**t sed pro his dicitur cōcedendo illas conclu-
siones ēē veras aut possibiles. q' ipse sunt mere negati-
ue. ideo nullo homine disputante concedendum est q'
dum quilibet homo disputat null' homo potest loqui:
q' in tpe i quo quilibet homo disputat nullus hō po-
test loqui: & causa est quia quilibet propositio mere ca-
thgorica que non est negatiua cuius verbum principa-
le nō est negatiuū. pōit aliquid. & ideo iste sunt vere. **E**t
per hec dicitur ad fm negando q' iste sunt ypothece

omnis homo currit qui est albus. for. q' non est albus ē
coloratus. **E**t cū arguitur. iste equiualeat ypotheti-
cis. ergo iste sunt ypothece negatur consequentia. q'
omnis cathgorica foret ypothetica si ista forma vale-
ret sic significans. Dicitur aut q' iste non equiualeat
ypothece: q' li qui non habet resoluū in ly. & ille il-
la illud: q' non valet ista forma. omnis homo currit q'
est albus. ergo omnis homo currit & ille est albus. q' ly
qui se tenet ex parte subiecti. vnde non refert inter has
omnis homo currit qui est albus & omnis homo qui ē
albus currit. vt probatum est supra. Similiter non re-
fert iter has aliqd dīr ab aiali qd nō dīr ab hoie. & ali
qd qd nō dīr ab hoie dīr ab ali. referēdo ly qd i vtrāq;
ad ly aliqd. q' li qd i vtrāq; se tenet ex parte subiecti &
etiam sicut vna est probanda vel iprobanda ita & alia.
Et pro quo est notandum q' illa regula que ponit q'
li. qui habet resoluū in li. & ille illa illud per modū cō-
sequētie. habet intelligi vbi nō fuerit cōfusio et distri-
butio aut negatio reddens propositionē negatiua. & id
li qui aliquādo bz resoluū in li vel & li ille vt for. qui est
alb' nō ē coloratus. ergo for. nō est alb' vel ille nō ē co-
lorat'. & cā est q' dīctoriū huius. for. qui ē alb' nō ē
coloratus. puta illud. for. q' est alb' ē coloratus. equiva-
let vni copulatiue cui' vtrāq; pars est affirmatiua. et
ideo ista. for. qui ē alb' nō ē coloratus. equaleat vni disti-
tine cuius vtrāq; pars ē negatiua. Sed talis ppositio
for. qui nō ē albus nō est colorat'. in qua sunt due nega-
tiones fm duo vba equiualeat vni distīctiue: cui' p3
pars ē affirmatiua & fā negatiua huius. f. for. ē alb' vel
for. nō ē coloratus. **E**t cā est q' dīctoriū huius. for. qui
nō est albus non est coloratus. ē hoc. for. q' nō est albus
ē coloratus. & hoc equiualeat vni copulatiue cuius p3
pars ē negatiua & fā affirmatiua huius. f. for. nō ē alb'
& for. ē coloratus. id illa. for. q' nō ē alb' nō ē coloratus
equaleat distīctiue cuius p3 pars ē affirmatiua & fā
negatiua: huius. f. for. nō ē alb' vel for. ē coloratus. **E**t q'
b' sequit istas cōcedēdas antīps qui necessario sunt
nō potuit ēē. chimera q' necessario erit nō poterit mo-
ueri. for. q' ē vbiq; nō ē alicubi. for. q' ē rome nō ē substa-
tia nec accis: q' ponat q' for. nō sit & sit cōclusiōes vē.

Sed aliud dubium incidit

vtrū distīctiua pposita ex dīctorijs ptingēt' sit ma-
gis polis vel vā qz aliq' ei' pars. & ita de alijs pponi-
bus generalit' qrit an vna sit alēa magis polis v' ma-
gis vā. **E**t arguit q' vna ppo sit altera magis polis.
vel q' vna latitudo possibilitatis subito depdat vel ve-
ritatis: q' signata latitudine possibilitatis v' vitatis sub
aliquo gradu itētionis latitudis ē hec polis. & vā. hoc i
stas ē demonstrato istati pnti. & nō immediate post l' erit
illa vā vel polis. ergo subito depdat ista latitudo possi-
bilitatis vel vitatis sub aliquo gradu sub quo tā illa est
vā & polis v'qz ad nō gradū. Sz hūc forte dī q' i istati
pnti sub infinite modico seu remisso gradu politatis vel
vitatis ē illa polis & vā. Sz tūc af. sic. illa iam infinite re-
misse ē polis. & an hoc nō infinite remisse polis erat. g' an
hoc fuit vna ppo alia magis polis aut salti potat ēē sic
significādo qd fuit p3 pbatū. **E**t Sz hūc foret q' ipa
gūne erat infinite remisse polis. **E**t Sz q' pari ratio
f iiii

Tractatus

neq̃s. ppositio cōtingēs ad vtrūq̃ infinite remisse pos-
sibilis ē. q̃ns ē falsum qz signata ista disunctiua. hoc
istās nō est. vel ista. rer sedet. vel null? rer sedet. tā possi-
bills est ista q̃ ē vna eius ps. cum ipsa nō sit possibilis
nisi ppē partē. 7 ppter qd vniūq̃qz tale 7 illd magis
vlēq. C Itē sic. tā polīs ē illa ppō. rer sedet. q̃ possibi-
liter pōt verificari. 7 tā polīs ē ista ppō. rer ē fortis-
sim? hominū. q̃ pōt verificari. s; magis 7 facili-
pōt illa. rer sedet verificari q̃ illa alia gō ē magis polīs.

Sed pro his dicitur q nullo

la. ppō ē magis vel min? possibilis. aut vera alia nec
aliq̃ lātudo veritatis aut possibilitatis sū intēsiōe
accidētiālē. vñ l3 potētia distinguere a re potente 7 ve-
ritas a re vā qd tū nūc nō pono. adhuc illa accidētia nō
sunt itētibilia nec remissibilia q nō ē pōtū relatiōis
suscipe magis aut min? s; q ē relatio. C Et si dī vltē-
ri? q veritas ē ipsa res vera vel signū verū. Et falsi-
tas ē ipsa res falsa vel signū falsū. Ex qb? sequitur q ve-
ritas ē pars falsitatis 7 necessitas est pars cōtingētiē 7 i-
polititas ē ps necessitatis 7 necessitas ē pars ipolitatis.

Restat adhuc vt videam?

an a singularib? sufficiēter enumeratis ad suā vltē va-
leat q̃a. Et arguit q nō. qz nō valet hoc argumētū
for. nī ē hō. 7 pla. nō ē hō. 7 cicero nō ē hō. ergo nullus
hō ē hō. 7 hic arguit a singularib? sufficiēter enumera-
tis. igit rē. ponat enī q non sunt plēs hoies q̃ illi tres
p3 tūc q arguit a singularib? sufficiēter enumeratis ad
suā vltē iō rē. 7 illa q̃a nō valet q forte eras erit aīis
vex 7 q̃ns falsū sic significādo. C Sed huic dicitur q
non valet q̃a a singularibus sufficiēter enumeratis rē.
nisi ponatur. 7 sic de singulis. C S; q. q nō valet con-
sequentia ista illa p̃cula. 7 sic de singulis. qz nō seq̃
for. currit 7 pla. currit 7 cicero currit. 7 sic de singulis.
ergo qlibz homo currit. qz posito q viginti hoies cur-
rant de quoz numero sunt for. plato cicero. 7 decē qui-
escant. tūc illud aīis ē vex 7 q̃ns falsum. qz for. currit.
pla. currit. cicero currit. 7 sic de aliqb? singulis homi-
bus. ergo for. currit. pla. currit. cicero currit. 7 sic dī sin-
gulis. p3 q̃a. qz hoc nomē singulis nō ē signum vni-
uersale. cū hec nō sit vniuersalis. singuli hō es currit.
sicut nec illa bini hoies currit. aut trini mouēt. C S;
huic forte dī q illa q̃a nō valet. s; i ante ē addendum
7 sic de oibus singulis. C S; q. qz aut iste terminus: 7
sic de oibus singulis significat solūmodo oēs illas sin-
gulares: aut oēs istos hoies singulares q sunt: aut per
huic modū significat for. currit. pla. currit cicero cur-
rit: 7 sic de oib? singularis. i. qz oēs hoies currant: si p-
mo mō p3 q illa q̃a nō valet. vt pbatum ē in p̃ma
forma. fo aut mō semper assumit falsum i antecedē-
te: 7 assumit semp plusq̃ sit pbatum. nec arguit a sin-
gularibus: s; a singularibus ab vna ppōe que se sola i-
fert cōs. C Sed huic forte dī q in illis singularibus
debz assumi in aīte talis ppō: 7 isti sunt oēs hoies. S;
q. qz non sequitur nō p̃mittitur denarius iste. nec p̃mit-
titur iste denarius. 7 isti sūt oēs denarij. ergo non mo-
ditur denarius. qz in cāu aīis est vex 7 q̃ns falsum.
Item nō sequitur. cōtingenter hoc cōtingēs ad vtrūq̃

est. 7 cōtingenter hoc cōtingēs ad vtrūq̃ ē. 7 ista sūt
oia q̃tingentia ad vtrūq̃. ergo cōtingenter oē cōtin-
gens ad vtrūq̃ ē. aīis. n. est vex: 7 q̃ns falsum demō-
stratis oibus contingentibus ad vtrūq̃. qz necessario
oē cōtingēs ē ad vtrūq̃. Item nō sequitur cōtingēter
iste homo ē 7 cōtingenter iste homo ē. 7 isti sūt omnes
hoies. ergo cōtingēter oīs hō est. Item nō sequitur ista
ppō vniuersalis ē falsa. 7 ista ppō vltis ē falsa. 7 iste sūt
oēs ppōnes vltis. ergo oīs ppō vltis ē falsa. posito q nō
sunt alie ppōnes vltis q̃ iste. oīs ppō vltis est falsa. 7 oīs
chimerā ē. Item ponat q predicatum istius. oīs hō ē
aīal supponat determinate. remanēte significatōe suo-
rum t̃minoz sic falsi qz ly oīs distribuatur subim 7 nō cō-
fūdat predicatū: tūc p3 nō sequi: iste hō ē aīal. 7 iste ho-
mo ē aīal. 7 isti sunt oēs hoies. ergo oīs hō ē aīal. qz an-
tecedens ē vex: 7 q̃ns ē falsum. cū ly aīal stat determina-
te. C S; forte arguitur q illa sit vā qlibz hō ē aīal. da-
to qz ly aīal supponat determinate. qz aliqz hō ē aīal:
7 nihil ē hō qn illud sit aīal. ergo oīs homo ē aīal. tenz
q̃a ab erponētibus ad expositam. Itēz capiat̃ hoc determinā-
ti sibi similis i voce puta hec. qlibz hō ē aīal. i qua ly ani-
mal stat p̃fise tū. 7 sit p̃ma. f. a. b. 7 arguit sic. b. pro-
positio est vera 7 ex. b. sequitur. a. ergo. a. ppō est vā. p3
q̃a 7 minor 7 maior arguit. qz quilibz singularis. a.
sequitur ex singulari. b. 7 cuilibz supposito tam. a. q̃. b.
corrider sua singularis. ergo. a. sequitur ex. b. p3 p̃sequē-
tia 7 minor ponitur 7 maior arguitur. qz eadē oīo sunt
singulares vtrūq̃. Item non seq̃t icipit hoc istans ec.
7 hoc istās ē oē istans. ergo icipit oē istans ec. qz dī mō-
strato istanti. p̃fisi ē aīis vex 7 q̃ns falsum. Itē non seq̃-
tur: nec iste hō ē oīs hō. nec iste hō est oīs homo. 7 isti
sunt oēs hoies. ergo nullus hō ē oīs hō. qz ponatur q
subz istius. aliqz hō ē oīs hō. supponat cōfise tū. 7 re-
maneat aliorum terminorum significatio. 7 sequitur q
aliquis hō est oīs hō. sicut illa. oīs hō ē aliquis homo.
qz subiecta 7 predicata 7 copule conuertuntur: 7 similis
suppositio terminoz: 7 p̃ eīdem. ergo rē. C Item nō
sequitur ista. non tū hoc aīal ē homo. nec tū hoc aīal ē
hō: 7 sunt oia aīalia. ergo non tū aīal ē hō. qz aīis est
verum 7 q̃ns falsum. C Item nō sequitur. nec iste hō p̃-
ter for. ē aīal. nec iste hō p̃ter forem ē aīal. 7 isti sunt
oēs homines. ergo nullus homo p̃ter for. ē aīal. qa
antecedens ē necessarium: 7 q̃ns cōtingens. aut ipolit.
sicut est ostensum: vbi de exclusiuis est actum. Itē non
sequitur cognoscitur iste homo. 7 cognoscitur. iste ho-
mo: 7 isti sunt omnes homines. ergo cognoscitur oīs
homo. qz antecedens est verum: 7 q̃ns falsum in casu.
vbi non habeatur signum vniuersale i mente qz stat cū
toto antecedente.

Et ideo ad dubiū dicitur

qz a singularibus sufficiēter enumeratis non adduci-
tur sua vniuersalis de forma. nec a singularibus suffi-
cienter enumeratis cum sic de omnibus singulis. vel
cum tali constantia: 7 isti sunt omnes homines. vel oia
animalia. quia fallit in exclusiuis. in exceptiuis. in de-
struentibus se. in propositionibus: cum terminis ad
actum mentis pertinentibus. precedentibus: vt pro-
mittitur. cognoscitur. nec. et modalibus: 7 non valet

Desire 7 dubitare

7 non valet generatim precedere termino compositionem
ipostate. ut sunt tales incipit 7 definit. nec valet de forma
ubi fuerit. ppō vltis in q̄ predicatū supponat nō confu-
se tñ. In alijs autē em̄is arguendo a singularib⁹ suffici-
enter enumeratis ad suā vniuersalem cū debito medio
valet argumētū. vñ bñ sequitur iste hō non currit: 7 iste
hō non currit: 7 isti sunt oēs hoies: ergo nullus homo
currit: demonstrando p subm ip̄i⁹ minoris hoies. p qui-
bus supponit subiecta singulariū acceptat. Certe tñ
nō valet iste. isti hoies nō currunt. 7 isti hoies non cur-
rāt. 7 isti hoies sunt oēs hoies. ergo nulli hoies currūt.
q̄ posito q̄ sint q̄tuor hoies: quoz duo currant. 7 duo
q̄scāt. 7 per vtrūq̄ subm demonstrēt vñ homo currēs
ē vñ homo nō currēs: ē añs vñ 7 q̄ns falsum. nec se-
quitur. iste homo nō currit. 7 iste hō non currit: 7 nō
plures hoies: q̄ isti. ergo null⁹ homo currit. q̄ nō cri-
stentib⁹ istis: añs ē vñ 7 q̄ns falsum. Et sicut nō valet
q̄ntia generalit⁹ a singularib⁹ sufficientē enumeratis ad
suam vlem. mō iā dco. ita nō valet generalit⁹ q̄ntia. cū
medijs ab vlti ad suā singularē. i. casib⁹ 7 em̄is supra no-
minatis: 7 i. similib⁹. vñ nō seq̄. incipit ois hō ēē for. s̄
for. 7 homo. ergo incipit for. ēē for. nec sequitur. incipit ois
asim⁹ currere: s̄ brunellus ē asim⁹. ergo incipit brunell⁹
currere. q̄ stat q̄ incipiat ois asim⁹ currere 7 nihil inci-
piat currere. sicut etiam non sequitur promittitur ois
denarius. iste est denarius. ergo promittitur iste dena-
ri⁹. nec seq̄. nulla. ppō singularis ē vera. ista ē ppō sin-
gularis. ergo ista nō ē vera. dñmōstrādo q̄ns vtrobiq̄.
nec seq̄. ois hō p̄ter for. currit. for. ē homo. ergo for.
p̄ter for. currit. nec seq̄. contingent oē intelligens est de
us. hoc ē intelligens. ergo contingenter hoc ē de⁹. 7 sic de
alijs. Er qb⁹ seq̄ q̄ aliq̄ vltis ē vera. cui⁹ quilibz singu-
laris ē falsa. 7 cuiuslibz supposito subī corrdet sua singu-
laris. Et aliq̄ ē vltis necessaria cuius quilibz singula-
ris ē ipolitis. ut ista. tñ oē ens ē ens. C Aduertēdū ta-
men q̄ multe s̄ vniuersales qb⁹ nō p̄nt assignari mul-
te singulares voce 7 significatōe. q̄ sub a nō hōnt sup-
posita sicut hec. ois sol ē sol. aut q̄ forte nō hōnt singu-
lares ex toto corrdēdētes. sicut iste. q̄libzlibz hō currit.
ifinit⁹ numer⁹ ē finit⁹. Aliq̄ sunt vniuersales qb⁹ nō po-
tēt sufficētes numer⁹ assignari sicut ista. ois chimera ē.
oē ens intelligit. 7 hoc stat cū p̄dctis. Indefinita quoq̄
p̄dicto mō ex suis singularib⁹ iducit diffinitū cū debi-
to medio tā affirmatiue q̄ negatiue. ut iste homo nō
currit: vel iste hō non currit. 7 isti sunt oēs hoies. ergo
hō nō currit: s̄ sine medio nō seq̄ negatiue arguendo
sic: Iste hō nō currit vel iste hō nō currit: 7 sic de oibus
alijs. ergo hō nō currit. nec ex supposito q̄ntis seq̄ op-
positum autis. ut sic arguendo ois hō currit. ergo iste
hō currit. 7 sic de singulis. aut de oib⁹ alijs. S̄ i. desē-
dēdo vel ascēdēdo ab indefinita ad singlares diffinitū
intelligendo vñ p̄i⁹ cū debito medio valet q̄ntia. Ab vni-
uersali ad suā p̄ticularē: aut indefinitā. nisi argumētum
fuerit cū terminis spectantib⁹ ad actū mētis. aut cum ter-
minis ipostatib⁹ cōpositionez. Q̄les sunt illi em̄i incipit
7 definit p̄cedentib⁹. 7 q̄les sūt em̄i modales. 7 nō fue-
rit ppōes destrūctēs se valet q̄ntia. sicut seq̄ ois hō cur-
rit. ergo hō currit: s̄ nō seq̄. cognoscit ois hō: ergo co-
gnoscitur aliq̄s hō: aut aliqua homo. nec seq̄. incipit

ois homo ēē for. ergo incipit hō ēē for. Itēz non sequit.
contingenter oē intelligens ē de⁹: ergo contingentē intelli-
gens ē de⁹. nec seq̄ ois. ppō p̄ticularis de tertio adia-
cente ē falsa. ergo aliqua. ppō p̄ticularis de tertio adia-
cente ē falsa. posito q̄ nō sit aliq̄. ppō p̄ticularis: nisi cō-
sequens: aut aliq̄ ei⁹ ps: s̄ de hoc infra dicēdum ē. Er
qb⁹ seq̄ q̄ duo cōtraria i. certo casu sunt simul vera. si-
cut iste. incipit ois hō ēē for. nō incipit hō ēē for. cogno-
scit ois hō. si cognoscit aliq̄s hō. vel aliqua hō. contin-
genter oē intelligens ē de⁹: 7 nō contingentē aliquod in
telli. cñs ē de⁹. Seq̄ vltra q̄ duo subcōtraria sunt si-
mul falsa in cāu. ut illa incipit hō ēē for. 7 incipit homo
nō ēē for. Er qb⁹ seq̄ vltra q̄ maior ē oppositio. dñ-
ctoria q̄s q̄ria. q̄ q̄ria possunt cōiectare veritate 7 i. fal-
sitate. dñctoria autē nec in veritate: nec i. falsitate cōue-
nire p̄nt. Arguēdo autē a simili vel exēplo. cū sufficiens
capta fuerit similitudo ex ea pte q̄ ois argumētū vale-
re valet q̄ntia. ut si hec q̄ntia sit bona. for. currit 7 pla. cur-
rit. 7 for. 7 pla. sūt oēs hoies. ergo q̄libz hō currit. tñc
hec q̄ntia nō erit mala sic significādo. brunellus currit:
7 fauellus currit: 7 brunellus 7 fauellus sunt oēs asim⁹.
ergo q̄libz asim⁹ currit. q̄ a simili ē penit⁹ idē mod⁹ ar-
guendi. Errat autē frequēter cū creditur mōs arguendi
similes ēē q̄ tñ sunt dissimiles. Et iste modus arguen-
di ē maxime vltis apud intelligentem. q̄ rex cōparatio
plurimū reddit hoiem aduertētem.

Explicit tractatus cōsequentiarum.

Incipit tractat⁹ de scire 7 dubitare.

Accipiamus pri-

mo q̄ quilibz res cognosci pōt. cō-
ceptu seu noticia cōi. 7 cōceptu seu
noticia difficta. p̄ q̄ conceptus ge-
neralis cuiuslibz sui significati ē no-
ticia cōis. 7 cōcept⁹ discret⁹ sui signi-
ficati ē noticia discreta. s̄ cuiuslibet
rei pōt haberi conceptus cōis. 7 cuiuslibz rei pōt ha-
beri conceptus cōis eiusdem pōt hēri concept⁹ discre-
tus. q̄ saltim pōt istud ad sensum vel ad intellectū de-
monstrari. C Itē accipiamus q̄ quilibz res cognosci
pōt noticia i. complexa 7 noticia complexa. hoc p̄ p̄-
ma pte p̄z ex p̄mo arcepto: p̄ s̄ ē notum ē. q̄ sic co-
gnoscitur for. i. complere per istū conceptum for. ita etiā
pōt cognosci complere p̄ complexum q̄s ē talis. ppō-
tio. for. ē. neq̄ res aliq̄ scitur ab hoie: nisi per ppōnez.
7 cū res cognoscitur complere p̄ ppōnem veram dico
ista rē sciri: siue ista ppō per quā cognoscitur sit scien-
tia q̄ illa res scit siue assensus sit ista scia. siue illa duo si-
mul. Accipitur vltra q̄ nūq̄s ē talis itentio ens i. intel-
lectu actualiter considerāte. de ente. aut de for. vel tā
conceptus for. q̄ illi intellectui p̄ncipali significet ens.
vel for. 7 ita generaliter de quolibz cōceptu cōi. aut di-
screto. C Itē premittitur q̄ conceptus mētalis nū-
q̄s aliquid vno tempore naturalit⁹ significat q̄ nō sem-
per significet. quādo cūq̄ significat: 7 q̄ nō plura: aut
pauciora nūc significat q̄s significauit: vel significabit
naturaliter. nec in mente vni⁹ plura significat q̄s consi-
milis in mēte alterius: aliter enim non conuerterent
iste due. ppōsitiones. omnis homo currit. ois hō cur-

De scire

rit. quare una sit in mente for. alia in mente platonis. ga
staret qd p trib⁹ hoib⁹ supponeret t tria significaret in
mente platonis. t p trib⁹ alijs diuersis supponeret t illa
tria significaret in mente for. qd e falsum. Ex quo sequit^r
q iste termin⁹ ho significat hoiem. t hoies significat.
t no stat q iste termin⁹ ho significet hoiem t nullu ho
minu significet. q accipiat ille eminu⁹ ho positus in ista
ppone mentali. tu es ho. que e vera t arguit. q iste ter-
min⁹ ho hoiem significat. q iste eminu⁹ homo i ista pro-
positione p aliquo homine supponit. t p aliquo homi-
ne affirmatiue verificat. s. p te. igr aliquu hoiem signi-
ficat. s. nuq aliqd vel aliquat ille termin⁹ ho signifi-
cat. qn tait. t illud gnuue significet. vt pz ex nunc pre-
misso. igr si iam hoiem significat ipse nuq significabit
hoiem qn hoiem significabit. t ita d^r de quolibz emi-
no i quocunq casu. Ex qbus seq^r. q si hec pp^o. ois ho-
mo currit. significat oem hoiem currere et oem homi-
ne currere significat. Ex qb⁹ seq^r vltra. q si tu p istum
terminu ho apprehedis hoiem et per eundem homiez
apprehedis. q si tu apprehendis hoiem per istum ter-
minu. ho. iste eminu⁹ ho significat tibi hoiem. t si ille ter-
min⁹ ho significat tibi hoiem. hoiem tibi significat. vt
pbatur e. t si hoiem tibi significat. hoiem tibi repre-
sentat. q significare e potentie cognitue aliqd vel ali-
qua ve aliquatiter rep^rentare. igr equali hoiem p istuz
terminu ho apprehendis. igr a primo si p istuz emi-
nu ho apprehedis hoiem. hoiem p istu eminu⁹ ap-
prehendis. Et ita arguit q si per istam pp^onem. ois
homo currit. apprehedis oem hoiem currere. per ead-
em et oem hoiem apprehedis currere. Et ca e. q ter-
min⁹ cois idifferenter quodlibz suu significatu signifi-
cat. t no magis vnu idiuinu⁹ qz reliquum. vnde no e
pote q iste eminu⁹ ens sit i mente for. qn for. quodlibz ens
significet. t vnica itellectione for. quodlibz ens appre-
hendat. t per consequens de quolibz homine consideret
consideratione comuni. Item volum⁹ accipe q in-
tellectio vera t simplex e noncia. sicut d^r tertio de aia.
Item accipit q ois noncia complexa incomplexa
supponit. Ex quo sequit. q si tu cognoscis for. esse.
tu cognoscis for. t si tu dubitas for. e. tu cognoscis for.
quia tu non potes dubitare for. e. nisi per talez itentio-
nem. t actum for. e in intellectu habitam. t no potes in
intellectu habere talem terminu for. qn tibi significz
for. t per consequens apprehendas for. per istum conce-
ptum for. t sic noticiam incomplexam de sorte habeas
per conceptum cui subordinat iste termin⁹ for. in voce
vel in scripto. t per consequens tu cognoscis for. qz cogno-
scere sortem non est nisi sortem apprehendere per conce-
ptum cui subordinatur. aut saltim subordinari potest
talis terminus for. in voce vel in scripto sicut prius.
Item accipitur q nulla res cognoscitur incomple-
te ab homine. nisi de illa consideretur ab eodem. t ha-
beatur conceptus istam incomplexe significans. neqz
aliqua res complere cognoscitur ab homie. nisi d ipsa
consideretur. t de ipsa noticia complexa habeatur.
Ex quo sequitur q stat te scire deum esse absqz hoc
q aliqua ppositio sciatur a te. probatur. quia ponatur
q tu credas firmiter absqz hesitatione non deceptus
deum e. t nullam intentionem habeas in mente com-

plexam. aut incomplexam aliquam ppositionem signifi-
citem. qd manifeste potest e. t sequitur tuc te scire de
um e. t nullam ppositionem scire. quia de nulla ppo-
sitione consideras. Item capiatur hec ppositio p se no-
ta. hoc e. que sit in mente tua t nulla alia. demonstra-
to vno ente. t sequit q tu scis hoc esse illo ente demon-
strato. t tamen ista ppositio non scitur a te. demonstra-
ta ista. hoc est. quia nullus conceptus e in mente qui il-
lam tibi representet vt pono. Item sequitur dato oppo-
sito q a ppositio scitur a te. t de a. ppositione non
consideras. quia sit. a. ppositio per se nota vt prius. t
pz q de illa non consideras. quia si de illa consideras.
igitur de illa per aliquem conceptum complere. vel in-
compiere eam significantes consideras. qd repugnat
dictis. sequitur igitur q de ista ppositione non consi-
deras. t istam scis. vt conceditur. t cum omne scire est
cognoscere. t omne aliquid scire est aliquid cognosce-
re. sequit q istam cognoscis. t sequit. istam cognoscis
igitur istam consideras. qd erat opposituz secunde par-
tis copulatiue. igitur t. Ex quibus sequitur q tantu
res significata. vt significata e scitur. q nuqua aliqua
res scitur aut cognoscitur. nisi per conceptum aut co-
ceptus istam significantem. aut significantes. quia si
cut res ad extra cognoscitur complere per ppositio-
nem veram que est scientia. vel saltim cum scientia p-
positionis. cuius terminus vel terminu istam rem signi-
ficant. ita ppositio non potest sciri. nisi mediante noti-
cia. aut mediatis noticijs istam ppositionem signifi-
cantibus. t ideo si ppositio scitur ipsa scitur vt significa-
tum. t non vt signum. vnde sicut sensus exterior no se-
ntit qualitatem que est sensatio. qua formaliter est senti-
entis. puta q visus non videt visionem. neqz tactus tan-
git tactionem. prout tangere est sentire. neqz audit^r au-
dit auditionem. t ita de alijs sensibus exterioribus. sic
no oportet q si intellectus aliquaz rem cognoscat no-
ticia incomplexa. vel etiam complexa. que etiaz sit sci-
entia q ipse istam scientiam. aut noticiam mediante
qua istam rem cognoscit cognoscat vel comprehendat.
Verutamen sepe vulgariter dicimus ppositione sci-
ri cum per ipsam consideramus t per ipsam rem ali-
quam vel rem esse ad extra cognoscimus complere.
Utrum autem esse rei differat a re. hic non est cu-
ra. sed est sufficienter dictum. vbi argumenta hac diffi-
cultatem requirunt. Item accipiamus q null⁹ ter-
minus vocalis. aut scriptus ab aliquo i intelligitur. vt
termin⁹. nisi in eius intellectu generetur. aut generat^r
sit conceptus aliquis. vel actus aliquis. naturalit^r id e
vel eodem modo significans. quod vel qualiter signifi-
cat. ad placitum ille terminus vocalis. aut scriptus. id
audita ista voce buff vel baff. que ad placitum nihil si-
gnificat non intelligitur illa. put terminus sit. quia ad-
huc non est pars gramatice orationis. Ex quo seq^r
q hoc non est intelligibile. buff est syllaba. non ha-
bita aliqua istarum partium significatione. Ex quo se-
quitur q stat te cognoscere for. t non intelligere istum
terminu for. vt posito q for. sit coram te. de quo ha-
beas oem conceptum tibi possem. preter hoc q nesci-
as istu eminu⁹ for. significare istum. t sequit q tu co-
gnoscis for. sint eniz isti termini sonant^r vocales. aut

Et dubitare

scripti for. et plato: et scias istum esse platonez. et sequitur
 qd scias istum esse for. et ca est: qd termini synonymi voca-
 les: aut scripti eidem conceptui subordinantur: et in ca-
 su isto non intelligis istum terminum for. ut terminus
 est. qd per istum terminum for. auditui non generatur:
 aut generatus est aliquis actus. neq; aliqua intentio na-
 turaliter significans. qd iste terminus ad placitum significat.
 neq; obstat qd iaz sit generata aliq; intentio p aliquo ter-
 minum fecit synonymum. Et ite volo accipere qd non est ad
 aliquam propositionem respondendum: nisi ipsa fuerit intellecta. qd
 non est cum aliquo disputandum: nisi probata terminorum
 concordia. Item premittam qd verba propria ad actum
 mentis faciunt sensum compositum. et sensum diuisum: fa-
 ciunt aut sensum compositum cum totaliter precedunt deum pro-
 positionis: ut scio hoiem currere: sensum aut diuisum
 faciunt cum inter partes dei mediant. aut totaliter sequunt. id
 hoc est in sensu diuiso. hoiem scio currere: aut hoies cur-
 rere scio. Et ca est. qd ista verba ad actum mentis pertine-
 tia non funduntur in unum an se. neq; appellare faciunt. id
 ista. hoies currere scio. hys probari sicut hoc hoiem scio
 currere: cum ly hoiem determinate supponat. et id non
 valet ista propositio. a. esse verum scio. igitur scio a. esse verum: ho-
 minem scio currere. igitur scio hoiem currere. sicut non se-
 quitur. ois homo est animal propter gentem. igitur contingit ois homo
 est animal: ut deum est supra ubi de modalibus actum est: id hoc
 currere scio ly dubitatur hoc currere. Et quod acceptis po-
 nitur p regula qd affirmative arguendo a sensu compositi
 to ad diuisum mediantibus his terminis actum mentis si-
 gnificantibus generaliter valet consequentia. ut dubitas hoc
 currere. igitur hoc dubitas currere. similiter tu scis ho-
 minem currere. igitur hoiem scis currere. qd sequitur tu scis
 hoiem currere. igitur vere apprehendis hoiem currere. et
 sequitur vere apprehendis hoiem currere. igitur vere tibi si-
 gnificat oem hoiem currere. Et ca est. qd non potest esse sci-
 entia: aut noticia ois qm ipsa sit cuiuslibet individui.
 Et quo sequitur qd oem hoiem vere significat tibi cur-
 rere. qd quicquid significat hoiem. hoiem significat. ut in
 suppositionibus deum est. et ultra sequitur qd hoiem tibi vere
 significat currere. et qd hoiem vere apprehendis cur-
 rere: et ultra sequitur igitur hoiem scis currere. et propositio ultima p
 satis intelligitur. igitur a primo ad ultimum sequitur tu scis hoiem
 currere. igitur hoies scis currere. et sic in his terminis an. ita in
 alijs argui potest. igitur. Negative tamen arguendo. non valet
 propositio. qd non sequitur. tu non scis hoiem currere. igitur hoiem non
 scis currere. tu non scis for. currere. igitur for. non scis currere
 sic. si intelligendo. tu non scis illud quod est for. currere. igitur illud
 quod est for. non scis currere. Sed mediantibus illis verbis arguen-
 do a sensu diuiso ad sensum compositum non valet argumen-
 tum affirmative in terminis compositis: aut discretis. vnde non sequitur
 hoc scis currere. igitur scis hoc currere. neq; sequitur hoc al-
 bum scis esse album. igitur scis hoc album esse album: neq; sequitur hoc
 album scis esse coloratum. igitur scis hoc album esse coloratum.
 Item non sequitur hoc risibile scis esse hoiem. igitur scis hoc
 risibile esse hoiem. Et tota ca est. qd ad hoc qd scias hoc
 currere requiritur qd per hoc completum. hoc currit. scias
 hoc currere. propter appellationem rationis: sed ad hoc qd
 hoc scias currere sufficit qd illud scias p istam oem ani-
 mal currit. aut p istam. ois homo currit. qd appellare
 rationem est rei cognitionem significare per conceptum sequen-

tem terminum verbum. aut principium. id si cognoscis hoc
 per tales conceptum hoc. tu cognoscis hoc. et non est appet-
 lare rationem cognitionem rei demonstrare p diffinitiones.
 qd tunc tu non posses cognoscere ens. et ceteris processibus in infinitum
 in diffinitionibus: et si cognosceres hoies infinitos con-
 ceptus habentes in intellectu non convertibiles. Et quo patet
 qd non sequitur ens scis currere. igitur scis ens currere. Ar-
 guendo autem mediante hoc verbo scio affirmative. ex ma-
 iori et minori et conclusionem de eodem verbo scio in sen-
 su composito. non valet consequentia. ut tu scis hoc cur-
 rere. et scis bene qd tunc hoc est homo: igitur scis homines
 currere. qd non sequitur tu scis deum esse. et qd tunc deus
 esse est deus. igitur tu scis deum. ponatur minor: gratia
 argumenti. sed forte negatur consequens esse impossi-
 bile. Contra qd consequens significat ex appellatione.
 qd tu scis deum per istum conceptum deum. quod non con-
 tingit. qd scia non est sine compositione. aut diuisione sal-
 tem actualis. de qua loquimur. habitualis autem per
 multas actuales generata est. Et in sensu diuiso sume-
 do maiorem de sensu diuiso cum minori de inesse con-
 cludendo conclusionem de sensu diuiso valet conse-
 quentia. de eodem verbo scio. ut hoc scis currere. et
 hoc est for. igitur for. scis currere. In sensu autem
 composito sumendo maiorem cum minori de inesse.
 concludendo illam de sensu composito non valet con-
 sequentia. sed sequitur illa de sensu diuiso mediante
 eodem verbo scio: vnde non sequitur. tu scis omnem du-
 alitatem esse parum: et hoc est dualitas. igitur tu scis
 hanc dualitatem esse parum. Arguendo vero ex ma-
 iori de sensu composito affirmative mediante isto verbo
 scio. cum minori de sensu composito. de altero verbo cum dicti-
 one exceptiua: aut contra concludendo conclusionem de eo-
 dem verbo in sensu composito. non valet propositio. vnde non sequi-
 tur volo pcutere istum scio qd tunc iste est sacerdos. igitur
 volo pcutere sacerdotem.

Sed forte contra primam re-

gulam arguit. qd ex illa sequitur qd aliqua propositio scis esse
 vera quam dubitas esse veram: qd tu scis alter: istor: esse verum
 demonstratis istis qd scis esse predictoria: rex sedet. nullus rex
 sedet. igitur altera istarum scis esse vera. et propositio p regulam
 datam. Et si autem minor. qd vtriusque istarum dubitas esse veram.
 qd vtriusque istarum est tibi dubia. ut pono. igitur vtriusque istarum
 dubitas esse veram. igitur aliqua propositio scis esse veram quam du-
 bitas esse veram. Et ite non sequitur tu scis aliqua propositio esse
 veram quam non scis esse veram. igitur aliqua propositio scis esse
 veram quam non scis esse veram: qd propositio est impossibile et ante ve-
 rum: aut saltem possibile in casu. ponatur enim qd scias qd altera
 istarum est vera. rex sedet. et nullus rex sedet. et qd qualis istarum
 dubites esse veram. et p qd tu scis ista propositio esse. aliqua propositio
 est vera quam non scis esse veram: et ista scis adequate signifi-
 care qd aliqua propositio est vera quam non scis esse veram. igitur
 tu scis aliqua propositio esse veram quam non scis esse veram. Et ite
 sequitur tu scis aliqua propositio esse veram et illa non scis esse ve-
 ram. igitur aliqua propositio scis esse veram quam nescis esse ve-
 ram. p qd propositio qd oppositum propositis cum ante repugnat regu-
 le. Et per consimile argumentum arguitur. qd tu scis
 aliquem hominem currere quem nullus homo scit currere.
 et qd tu scis aliqualem esse quilibet nullus homo scit esse. que oia re-

Tractatus

pugnant regule. C^ont^{ra} data illa regula sequitur q^{uod} aliqd scis e^{ss}e ens de quo n^{on} c^{on}sideras. q^{uod} tu scis q^{uod} o^{mn}is ens est ens vt pono: ponatur eni q^{uod} ista p^{ro}positio sit iⁿ m^{en}te tua p^{ro} qua scis q^{uod} o^{mn}is ens e^{ss}e ens. t^u n^{on} sit alia p^{ro}p^o ab ista aut eius parte iⁿ m^{en}te tua g^{ra} argum^{en}ti. neq^{ue} sit aliq^{ui}s c^{on}ceptus iⁿ m^{en}te q^{uod} n^{on} sit iⁿ ista p^{ro}p^one: t^u sequitur data regula q^{uod} q^{ui}z ens scis e^{ss}e ens. t^u n^{on} de quol^{ib}z ente c^{on}sideras. q^{uod} de rege n^{on} c^{on}sideras. vt pono. C^ont^{ra} de nullo tibi ignoto c^{on}sideras. sed aliqd e^{ss}e tibi ignot^{um}. igit^{ur} de aliquo ente n^{on} c^{on}sideras: t^u q^{ui}z ens scis e^{ss}e. igit^{ur} aliqd scis e^{ss}e de quo n^{on} c^{on}sideras. C^ont^{ra} sequitur q^{uod} aliqd credis e^{ss}e asinu^m. t^u id^{em} credis n^{on} e^{ss}e asinu^m: q^{uod} ponat^{ur} q^{uod} aliquis h^{omo} appareat tibi asinu^m. t^u bene scias t^u q^{uod} null^{us} h^{omo} e^{ss}e asinu^m. Et arguitur sic. tu scis q^{uod} q^{ui}z h^{omo} n^{on} e^{ss}e asinu^m. igit^{ur} quilibet hoic^{um} scis n^{on} e^{ss}e asinu^m: ex quo g^{ra} sequitur q^{uod} qu^{icunq}ue hoic^{um} credis n^{on} e^{ss}e asinu^m t^u aliqu^{um} homin^{em} credis e^{ss}e asinu^m. q^{uod} sit for. igit^{ur} aliqu^{um} homin^{em} credis e^{ss}e asinu^m t^u cun^{ct}is de credis n^{on} e^{ss}e asinu^m. C^ont^{ra} ar^gu^{men}t^{um} q^{uod} ill^{ud} q^{uod} d^{icitur} d^{icitur} e^{ss}e vel r^escire. t^u n^{on} p^{ro}p^one vt p^{ro}p^o e^{ss}e. q^{uod} sequitur q^{uod} ista p^{ro}p^o falsa scit^{ur} q^{uod} p^{ro}p^o vera. q^{uod} p^{ro}p^o falsa t^u cognoscit aut t^u cognoscit p^{ro} c^{on}plexa q^{uod} sunt p^{ro}p^ones q^{uod} p^{ro}p^o vera. g^{ra} sal^{tem} sal^{tem}. q^{uod} nihil scitur nisi v^{er}u^m. Et t^u n^{on} e^{ss}e sequitur q^{uod} n^{on} valet hoc argum^{en}tu^m hac p^{ro}p^one h^{omo} est asinu^m scis. qu^{ia} scis significare q^{uod} h^{omo} e^{ss}e asinus. igit^{ur} scis q^{uod} h^{omo} e^{ss}e asinus.

C^ont^{ra} sequitur q^{uod} aliqd e^{ss}e scitu^m ab aliquo q^{uod} e^{ss}e eide^m dubiu^m. q^{uod} ead^{em} res ab aliquo scit^{ur} p^{ro} aliqu^{um} p^{ro}p^one q^{uod} res p^{ro} alia p^{ro}p^one ab eod^{em} dubitat^{ur}. C^ont^{ra} q^{uod} illud q^{uod} d^{icitur} de appellati^one. sequitur q^{uod} n^{on} possit sciri de^{us} e^{ss}e. neq^{ue} hoic^{um} currere. neq^{ue} aliq^{ui}ter e^{ss}e. t^u q^{uod} ista p^{ro}p^o tu curris p^{ri}ncipaliter significat te currere: quod e^{ss}e falsu^m: t^u arguit^{ur} g^{ra} q^{uod} si tu scis de^{us} e^{ss}e tu scis de^{us} e^{ss}e p^{ro} tale c^{on}plexu^m mental^{em} de^{us} e^{ss}e. g^{ra} p^{ro} illud q^{uod} d^{icitur} est de appellati^one. g^{ra} e^{ss}e falsu^m. q^{uod} nihil scit^{ur} ab homin^{em} nisi per p^{ro}positionem t^u ita arguit^{ur} alia sequi.

Sed ad horum p^{ri}mu^m dicitur c^{on}ced^{ere}do regul^{am}. t^u c^{on}ceditur q^{uod} c^{on}cludit^{ur}. s. q^{uod} altera istaru^m scis e^{ss}e vera^m noticia c^{om}muⁿi. q^{uod} p^{ro} ista p^{ro}positione vera^m altera illaz e^{ss}e vera q^{uod} gratia argum^{en}ti sit. a. t^u c^{on}cedit^{ur} q^{uod} a scio e^{ss}e veru^m. sed non p^{ro} ista a est v^{er}u^m: et a dubito e^{ss}e veru^m per istam hoc e^{ss}e veru^m. dem^{on}strato a. igit^{ur} noticia c^{om}muⁿi aliqu^{um} p^{ro}positione scio e^{ss}e veram t^u ead^{em} noticia discreta dubito e^{ss}e vera^m. C^ont^{ra} c^{on}ceditur q^{uod} hoc scio e^{ss}e veru^m t^u hoc dubito e^{ss}e veru^m diuerso c^{on}ceptu seu respectu diuersoru^m eod^{em} dem^{on}strato. p^{ro}p^o fo dicitur admissio casu q^{uod} de quol^{ib}z ente c^{on}sideras c^{on}ceptu c^{om}muⁿi t^u de rege. Et dicitur vltra q^{uod} nulluz est ens tibi ignot^{um}. sed q^{ui}z ens est tibi not^{um}. i. isto casu noticia c^{on}sistit. a. q^{uod} sequitur. aliquod ens est tibi ignot^{um}. igit^{ur} aliqd ens est tibi n^{on} not^{um}. g^{ra} est falsu^m q^{uod} q^{ui}z ens e^{ss}e tibi not^{um} per istu^m c^{on}ceptu ens noticia iⁿc^{on}plexa t^u e^{ss}e. s. n^{on} noticia distincta. p^{ro}p^oer hoc e^{ss}e ad alia forma c^{on}cedit^{ur} q^{uod} id^{em} credis e^{ss}e asinu^m t^u n^{on} e^{ss}e asinu^m respectu diuer^{so} for: q^{uod} a p^{ro} ista. q^{ui}z h^{omo} n^{on} e^{ss}e asinu^m for. credis e^{ss}e n^{on} asinu^m: t^u qu^{icunq}ue homin^{em} credis n^{on} e^{ss}e asinu^m c^{on}i noticia. singulari tam^{en} noticia hoc credis e^{ss}e asinu^m dem^{on}strato for. qui g^{ra} crepti appareat tibi asinu^m. Et si forte arguit^{ur} q^{uod} n^{on} singulari noticia credis hoc e^{ss}e asinu^m. q^{uod} tu noticia singulari hoc credis n^{on} e^{ss}e asinu^m. q^{uod} tu scis scire n^{on} e^{ss}e asinu^m.

igit^{ur} for. scis n^{on} e^{ss}e asinu^m. p^{ro} g^{ra} ex regula. t^u ponatur anis iⁿ casu isto. t^u id^{em} for. credis non esse asinu^m noticia singulari. t^u for. credis e^{ss}e asinu^m. q^{uod} hoc credis e^{ss}e asinu^m dem^{on}strato for. igit^{ur} t^u. Sed huic dicitur q^{uod} noticia singulari sensitua. for. i. casu isto credis e^{ss}e asinu^m: aut saltem for. asinu^m credis e^{ss}e. t^u noticia singulari intellectuua for. n^{on} credis e^{ss}e asinu^m. t^u hoc c^{on}cludit ar^gu^{men}t^{um}. sed de hoc iⁿfra dicet^{ur}. p^{ro}p^o alia forma c^{on}cedit^{ur} q^{uod} t^u p^{ro}p^o affirmatiua falsa scitur q^{uod} vera. q^{uod} p^{ro}p^o n^{on} scitur ex eo q^{uod} ipa significat: t^u negat^{ur} hec g^{ra} hac p^{ro}p^one. h^{omo} e^{ss}e asinu^m scis quam adeq^{ue}te scis significare hoic^{um} e^{ss}e asinu^m. igit^{ur} scis hoic^{um} e^{ss}e asinu^m. Et p^{ro} hoc d^{icitur} q^{uod} ead^{em} res scitur t^u dubitatur. ab eod^{em}. n^{on} t^u p^{ro} eod^{em} c^{on}ceptus. sic h^{omo} scitur iⁿqua^{ntu}m cognoscitur q^{uod} h^{omo} e^{ss}e h^{omo}. t^u dubitatur iⁿqua^{ntu}m dubitatur q^{uod} h^{omo} disputat. Sed ad vltimu^m conceditur q^{uod} de virtute f^omonis n^{on} scitur h^{omo}. neq^{ue} p^{ro}p^o. neq^{ue} scitur ali^{quid}. neq^{ue} de^{us} e^{ss}e ab hoic^{um}. q^{uod} n^{on} scitur deum e^{ss}e p^{ro} tales c^{on}ceptus de^{us} e^{ss}e. veru^m q^{uod} non alit^{er} possumus exp^{re}ss^{er}e c^{on}grue q^{uod} scimus aut p^{ri}ncipale significatione p^{ro}p^ois nisi p^{ro} o^{mn}is iⁿfinitu^m sequente illa v^{er}ba actus mentis c^{on}cernetia. i^o tolleramus istos modos loquendi. p^{ro}p^oer ex p^{ri}mere iⁿteⁿtion^{em}. vbi argum^{en}ta n^{on} o^{mn}is petat^{ur} difficultate. Et isto m^o dicebatur q^{uod} ista p^{ro}positio. h^{omo} est asinu^m. significat homin^{em} e^{ss}e asinu^m adeq^{ue}te. Deid^{em} c^{on}ced^{ere}du^m e^{ss}e. q^{uod} hec p^{ro}p^o. deus est. de^{us} e^{ss}e significat. t^u de^{us} e^{ss}e e^{ss}e scitu^m. t^u q^{uod} aliquid est scitu^m seu scitur: t^u q^{uod} iste terminus homo homin^{em} significat t^u sic de alijs.

Trum aliquid sit

scitu^m ab aliquo q^{uod} ead^{em} eod^{em} respectu sit dubiu^m. Et arguit^{ur} q^{uod} sic. p^{ri}mo. q^{uod} tu scis for. currere. t^u dubitas for. currere. igit^{ur} t^u. p^{ro} g^{ra} t^u anis arguit^{ur}. q^{uod} ponatur q^{uod} cora^m te currat h^{omo} qu^{icunq}ue b^{on}i scias currere. t^u ne scias q^{uod} sit for. t^u sit hec g^{ra} iⁿ m^{en}te tua. g^{ra} argum^{en}ti for. scis currere. igit^{ur} tu scis for^{te} currere. hec g^{ra} est bona. t^u anis e^{ss}e v^{er}u^m. igit^{ur} t^u g^{ra}: q^{uod} hec g^{ra} sit b^{on}a arguit^{ur} sic. q^{uod} n^{on} pot^{est} e^{ss}e q^{uod} anis illi^{us} sit v^{er}u^m q^{uod} g^{ra} sit v^{er}u^m t^u n^{on} repugnat illud anis t^u illud g^{ra} e^{ss}e v^{er}u^m. igit^{ur} illa g^{ra} e^{ss}e bona. C^ont^{ra} n^{on} pot^{est} e^{ss}e q^{uod} anis istius g^{ra} sit v^{er}u^m r^{ati}o q^{uod} tu scias for. currere. igit^{ur} opp^o istius g^{ra} m^{en}ta lis n^{on} stat cu^m ante eiusd^{em}. igit^{ur} illa g^{ra} e^{ss}e bona. t^u tunc arguit^{ur}. q^{uod} g^{ra} vocalis sibi subordinata sit bona. scz for. scis currere. igit^{ur} scis for. currere. Et q^{uod} anis istius sit v^{er}u^m iⁿ isto casu arguit^{ur}. q^{uod} hoc scis currere t^u hoc e^{ss}e for. igit^{ur} for. scis currere. t^u q^{uod} dubites for. currere ponitur iⁿ casu. t^u sequitur tunc q^{uod} tu dubitas for. currere et scis for. currere. quod fuit p^{ro}bandum.

Secundo sic. tu scis hoc esse

for. t^u dubitas hoc e^{ss}e for. eod^{em} dem^{on}strato. igit^{ur} scitu^m est dubiu^m. p^{ro} g^{ra} t^u arguit^{ur} anis posito q^{uod} for. t^u plato sint cora^m te. t^u scias b^{on}i q^{uod} alter istoz e^{ss}e for. t^u q^{uod} alter istoz est pla. sed ne scias q^{uod} istoz sit for. nec scias quis istoz sit pla. t^u tunc dem^{on}strato iⁿ rei veritate for. dubitas q^{uod} hoc e^{ss}e for. q^{uod} quocunq^{ue} dem^{on}strato istoz dubitas an hoc sit for. vt sequitur ex cau^{sa}. t^u q^{uod} tu scias q^{uod} hoc e^{ss}e for arguit^{ur}. q^{uod} tu cognoscis for. t^u c^{on}sideras sufficienter an

Desire 7 dubitare

hoc sit for. aut non. igitur tu scis qd hoc e for. p3 consequen-
tia: 7 ponit minor 7 maior arguit. qd tu bene cognoscis
for. e aliter illoz. igitur tu cognoscis for. p3 gna. qd noti-
cia coplexa presupponit incomplexa. 7 no pot cognosce-
re alteruz illoz e for. nisi p talem conceptu metale alte-
rum illoz e for. 7 non pot ee illud coplexum metale in
mente tua: nisi iste terminus for. sit in mente tua. qd diu iste
terminus for. e in mente tua: tu cognoscis for. noticia inco-
plexa: vt arguitur e supra. igitur te.

Item 7 tertio arguitur sic. ponatur qd for. sit cora te 8 quo
habeas oem conceptu tibi polem gra argumenti pre-
ter hoc qd nescias ipm vocari for. 7 consideres sufficien-
ter vtz iste sit for. scias. n. qd for. e aliquis ho. fz nescias
qs ho sit for. 7 ar. qd tu scis hoc ee for. 7 dubitas hoc ee
for. igitur scitum e dubiu. p3 gna 7 minor. f. qd tu dubitas
hoc ee for. qd consideras sufficientem an hoc sit for. 7 non
credis firmiter. neq3 oppinaris hoc ee for. vt pono. ne
q3 credis sine oppinaris. hoc no ee for. igitur dubitas hoc
ee for. fz ar. maior. f. qd scis hoc ee for. quia dato casu qd
tu scias istu vocari for. cum alijs pib3 casus seqt qd tu
scis hoc ee for. fz non ppter hoc tu scis: aut icipsis scire
hoc ee for. qd scis huc vocari for. igitur scis hoc ee for. i il-
lo casu absq3 hoc qd scias huc vocari for. p3 gna. 7 mi-
nor. ar. qd si ppter hoc scis huc ee for. tem. qd scis huc vo-
cari for. seqt qd talis ppositio hoc ee for. significat hunc
vocari for. tem. 7 tunc seqt qd for. non sit terminus substan-
tialis. 7 ultra seqt qd for. pot icipere ee for. 7 desinere ee
for. ipso no icipiente. neq3 desinente ee ho: 7 p idē. qd ho
mo pot ee asin. qd ho pot ee vocat asin. 7 gna: qd ea
rone qd tu valet for. qd tu vocat for. eadem rone tan-
tum valet asin. qd tu vocat asin. 7 isto dato sequitur qd
hoc no est impolis. ho e lapis. ho e capra. 7 qd nulla p-
positio categorica e necessaria. qd oia sunt inconuenien-
tia. id i isto casu tu scis hoc ee for. 7 sic scitu e dubium.

Item 7 quarto ponat gra-
tia argumeti qd ppo sciat: vt signum sicut vulgare ad-
mittit. 7 sit ista ppo. hoc est vtz i mente tua. demonstra-
to vero illoz: dictionum tibi dubioz. rex sedet. nullus
rex sedet. que bñ scias ee contradictoria: 7 sufficientē cō-
sideres de ista in mente tua. hoc e verum. p cui? subz sci-
as demonstrari vtz illorum. Et ar qd tu dubitas hoc ee
vtx. 7 qd tu scis hoc ee vtx. demonstrato vero illoz. igitur
scitum e dubiu. p3 gna 7 ar. an. qd vtraq3 illaz est tibi
dubia. hoc est vtz quocūq3 illoz demonstrato. Et argui-
tur tūc sic. hoc e tibi dubia. hoc e vtx. quocūq3 illoz de-
monstrato. quā adeqte scis significare hoc esse vtx. igitur
dubitas. hoc ee vtx: 7 ar. qd tu scis qd hoc est vtx. qd tu
scis qd hoc vtx e vtx. igitur tu scis hoc ee veru. p3 psequen-
tia 7 anis sequitur ex casu. **Item** sit. a. nomē singulare
veri illorum duoz. f. rex sedet. nullus rex sedet. Et argui-
tur sic. hoc gna e bona. a. est vtx. igitur hoc est vtx. scita a
te ee bona. 7 anis e scitum a te. 7 consequens e intellectum
a te: 7 non repugnat te scire illud gna. 7 bene scis qd ex
nullo vero seqt falsum. igitur illud gna e scitum a te. Et
tūc arguit sic. hoc e scita a te. hoc e vtx. quā adequate
scis significare: hoc ee vtx vt positum est. igitur tu scis
hoc ee verum. 7 dubitas: vt prius hoc ee vtx. igitur dubiu

e scitum. **CS** forte dī qd ista gna non e scita a te esse
bona i casu isto. qd illud repugnat. Contra. qd cum ca-
su stat qd scias dictionum gnis repugnare anis istius
gnis: 7 scias bñ qd hoc sufficit ad hoc. vt ista psequen-
tia sit bona. Itē ex hoc qd gna sit bona scita ee bona.
7 ci anis sit scitum non seqt qd ci anis sit scituz: qd forte
anis e latinu: 7 gna grecu. **CS** forte i casu isto alit dī
negado qd gna illi? consequentie. a. e verum. igitur hoc e ve-
rum. sit intellectū a te. **Sz** qd vtraq3 illaz e intellecta
a te. hoc e verum: 7 hoc e vtx. illis duob3 dictionib3 d-
monstratis. rex sedet. nullus rex sedet. fz gna illi? gna e al-
tera illaz. igitur gna est intellectum a te. Itē illa e metālis.
hoc est vtx: que est gna illi? gna. igitur illa tibi significat
aliquid: aut aliq vt ppositio e. igitur ipa e a te intellecta: vt
ipsa est ppositio.

Item qnto sic hoc disunctiua e scita a te.
rex sedet. vel hoc disunctiua
e tibi dubia. demonstrado ista disunctiuam p subm secu-
de pns. 7 hoc e tibi dubia. igitur scitum e tibi dubium. p3
gna 7 arguit anis. qd ista e vna ppo intellecta a te 8 qua
tu consideras qd n e scita a te ee vera: neq3 scita a te esse
falsa. dubitas. n. an rex sedeat: neq3 credita firmie. ne-
q3 discredita. neq3 oppinata: qd dubitas vtz rex sedeat
7 scis istam sic significare. igitur ista e tibi dubia. **CS** sed
huic forte dī qd ista disunctiua e scita. qd fa ci ps e scita
f. ista disunctiua e tibi dubia demonstrado istam disun-
ctiuā. **Sz** contra. si hoc e scita. hoc e tibi dubia: vt pposi-
tio e. vt ponit. 7 hoc adeqte significat qd hoc e tibi du-
bia. igitur te. 7 ex dato e scita. igitur scitum e dubiu. qd
fuit pbādum. **CS** huic forte dī qd hoc non e pposi-
tio. rex sedet. vel hoc disunctiua e tibi dubia. qd ps non
supponit p toto cui? e ps. neq3 p conuertibili: vt forte
dī. **CS** contra. hoc gna e bona. tu dīs a te. igitur hoc e
falsa: tu dīs a te 7 subm gnis supponit p ante. igitur ps
ppōnis pot supponere p pertinente ppositioni illi cu-
ius est pars.

Itē sexto sic. hoc e scita a te hoc e for. demonstra-
to for. 7 hoc e tibi dubia. igitur scitū a te e tibi
dubiu. p3 gna 7 ar. an. ponēdo qd for. sit cora te. 7 sci-
as tu hoc ee fortem: eo demonstrato p ista pponem me-
talem hoc est for. que sit. a. 7 pono qd. a. remanēte sci-
ta a te in intellectu tuo recedat for. qd ee pot. qd alit non
posses scire istaz. hoc fuit. demonstrato adā. vt ppositio
est. qd falsuz e. qd per ly hoc in intellectu pot demonstra-
ri qcquid placet demonstrare. maneat igitur hoc pposi-
tio sic scita i intellectu p horam. deide ponat qd in me-
dio istā hore obijciat nbi for. variat? quē credas esse
pla. quo posito ar. qd scis hoc ee forte. 7 no scis hoc ee
for. p eodem istantū medio hore. aut qd hoc e a te scita
hoc e for. 7 qd hoc no e scita a te. hoc est for. qd hoc non
est scita a te. hoc e for. demonstrando istū qd medio istā
ti hore tibi obijciat. qd credis qd iste sit pla. id hoc non e
scita a te. hoc e for. si. n. ista e scita a te. hoc est for. quaz
adequate scis significare. hoc ee for. tūc tu scis. hoc ee
for. gna est falsum. qd tu no credis hoc ee forte: 7 qd tu
scias hoc ee for. p3. qd. a. pponem scis. vt scinisti in p-
cipio hore. qd credis eam firmiter: sicut credidisti a p-
cipio hore. 7 oino te habes respectu. a. sicut te habuisti
circa pncipiu hore. 7 a. est vera ppositio sicut an fuit

Bescire

ante a scinisti. igitur adhuc a scis: et a scis significare hoc esse forte demonstrato forte. igitur scis quod hoc est forte. igitur scis hoc esse forte demonstrato forte: et non scis. hoc esse forte. et per quod idem est scitum et dubium: quod falsum ex impolli sequitur. Item in illo casu. tu scis quod forte est forte. et scis bene in intellectu tuo istas metales conerti sic significatio forte est forte. et iste homo est forte. igitur tu scis quod iste homo est forte. demonstrato forte. ut patet ad intellectum: et ante ponitur cum casu. et dubitas istum hominem esse forte. per eodem medio instanti. igitur etc.

Item septimo sic. ponatur quod plato sit coram te quem scias currere. et credas quod ipse sit forte. sic quod credas firmiter forte. currere: sed currat forte. rome te nesciente. tunc tu scis forte. currere. et non scis forte. currere. igitur per idem scitum est tibi dubium. per quod maior. quod tu credis firmiter absque hesitatione quod forte. currat. et forte. currat. igitur tu scis forte. currere. per quod ex diffinitione eius quod est scire: et tamen non scis forte. currere. quod nulla est evidentiis per quam scis forte. currere. igitur non scis forte. currere. Item si scis forte. currere. igitur forte. scis currere: quod falsum. et consequentia per regulam unam ante positam.

Item octavo sic. tu dubitas te scire forte. currere. igitur etc. per quod ante. ponendo quod scias forte. currere per a. b. c. evidentiis: et dubites tu an iste tres evidentiis sufficientes ad concludendum te scire forte. currere: credas. an aut dubites an regantur quanto: que tamen non regantur. quo dato arguitur. quod tu dubitas te scire forte. currere. quod tu scis forte. currere: et consideras sufficientem an scias forte. currere: et non scis te scire forte. currere: quod non credis firmiter te scire forte. currere. igitur tu dubitas te scire forte. currere: per quod maior. quod sequitur tu consideras utrum scias forte. currere. et non credis te non scire. igitur dubitas te scire forte. currere. Quod est in eodem casu. tu scis te scire forte. currere. arguitur. quod consideras sufficientem an scias forte. currere. et scis forte. currere. igitur precipis certitudinaliter te scire fortes currere. igitur tu scis te scire forte. currere. et consequentia per hoc. quod si per aliquas evidentiis scis forte. currere per illas scis te scire forte. currere. Et per simile ante. quod tu dubitas te dubitare sic esse vel sic: et sic arguitur quod scis te credere sic esse vel sic: et dubitas te credere sic esse vel sic. ex quibus sequitur quod scitum est dubium.

Item nono sic. ponatur quod scias quod a. sit unum nomen singulare alteri istarum. deus est. chimera est. quare unum scias esse necessariam. scilicet ista. deus est. et aliam impossibile. scilicet ista. chimera est: et non sit alia. propter ab altera istarum vel eius parte: et cum hoc ponatur quod propter dubia ut est propter intellecta ab eodem: ut propter deus: et non credita nec credita esse vera. neque credita est falsa. Quibus positis arguitur quod quilibet illarum est tibi dubia. non consideret aliquis si aliqua istarum nisi tu: et aliqua istarum est scita a te. igitur scitum est tibi dubium: per quod maior. et minor. ante. quod ista. deus est. est scita a te. et ista est aliqua istarum: igitur aliqua istarum est scita a te. et arguitur maior. scilicet quod quilibet istarum sit tibi dubia: quod aliqua istarum est tibi dubia. et quod rationem eadem rationem alia est tibi dubia. igitur quilibet est tibi dubia: et arguitur maior. scilicet quod aliqua istarum est tibi dubia. quod aliquid propter istarum est alicui dubia et non nisi tibi. quod nullus considerat de illis vel de aliquid illarum nisi tu. igitur aliqua illarum est tibi dubia. per quod maior. et maior arguitur. quod a. propositio est alicui dubia. et a. est aliquid propositio istarum. igitur aliqua propositio istarum est alicui dubia: patet consequentia: et maior sequitur ex de scriptore. propter dubia. et minor sequitur ex casu. Sed forte dicitur quod ista particula. scilicet quod non sit aliqua alia propter ab illis vel istarum partibus est impossibile: cum alijs partibus casus amoveatur igitur illa particula. et cum alijs partibus casus disputatur aliter et proponitur tibi ista. a. est alter illor: quod est concedendum. quod sequens ex casu. deinde proponitur. a. si dubitas. arguitur sic. tu dubitas. a. et bene respondes. igitur dubium est. a. per quod maior. et consequens est falsum. quod nullum dubium est. a. Item si dubium est. a. igitur. a. est dubium. consequens falsum. et consequentia per a conversam ad convertentem. Item cum dubitatur. a. proponitur deus: quo conceditur. proponitur chimera est. quo negato arguitur quod conceditur: aut negatur. a. quod bene sequitur. conceditur ista. deus est. a. te. et negatur ista a te. chimera est: et nulla propositio est. a. nisi altera istarum. igitur a te conceditur vel negatur. a. igitur non dubitatur a te. a. Item si dubitas. a. et scis bene quod tamen alia istarum est. a. igitur tu dubitas alteram istarum. consequens est falsum vel sequitur quod tu dubitas alteram istarum: et nullam istarum dubitas. quod illi casui est impossibile. Item si dubitas. a. putatur est signum. igitur intelligis. a. putatur est terminus. quod falsum quod istum terminum vocalem vel scriptum a non generatur: neque generatus est aliquis conceptus in mente tua discretus naturaliter aliquid significans quod ad placitum significat iste terminus vocalis vel scriptus. a. illi conceptui subordinatur. igitur tu non es intelligens. a. ut signum est. per quod maior ex una suppone preassumptam. Sed forte aliter respondet dicitur. proponitur. a. dicendo non intelligo. a. vel non respondeo ad. a. Sed quod tu intelligis istam propositionem concessam. a. est alter illor. igitur intelligis sublimem et predicatum. igitur intelligis. a. quod noticia complexa supponit incomplexam. Item in isto casu proponitur. deus est. quia concessa proponitur. chimera est. quia negata a te. per quod ad quodlibet illorum tu respondes. a. est aliquod illorum. igitur ad. a. respondes: et respondes ad. a. quod concedis vel negas. a. Sed forte aliter respondet a principio non admittendo casum: quod non intelligit casus. quod non intelligitur hoc. quod dicitur. a. est nomen singulare alteri istarum. quia forte dicitur quod ista non est propter. a. est nomen singulare alteri istarum. sicut ista non est propter. buxus est sillaba. non habita aliquid istarum vocum significatione. Sed istam rationem arguitur. quod ex illa sequitur quod non potest fieri nona impositio alicuius vocis: quod cum dicitur pono quod buxus sit nomen singulare forte. aut platonis. et sic de alijs diceret ex ratione quod illud non est intelligibile. et sic erit confusio in lingua. quod non poterit alius intelligere: quod per idem nullum incomplextum est nomen alicuius rei. quod iste terminus homo non est nomen. quod non potuit ab impositore fieri quod ista propter est propter intelligibilis. homo est nomen commune hominibus.

Item decimo sic. eadem propter est concedenda a te. et dubitanda a te et concedenda. nisi quod eadem est scita et dubia. igitur scitum est dubium. per consequentia. et patet ante. ponendo quod rex sedeat: et tu dubites regem sedere. tamen per quod hec. rex sedet. est concedenda a te. quod sequens ex casu. quod bene sequitur. rex sedet et dubitas regem sedere. igitur rex sedet: et quod ista sit a te dubitanda rex sedet probatur. quia ista est tibi dubia: et dubitatur a te. et solum bene respondes. igitur ista est a te dubitanda. Item in eodem casu arguitur sic. eandem propositionem concedis et dubitas be

Et dubitare

ne respondēdo: et nō cōcedis et dubitas eandem .propositionē nisi quia eadē est scita et dubia. igitur scitum ē dubium. p3 q̄ia et probatur antecēdēs. pponēdo istā. rex sedet. quia concessa q̄ frequē. pponitur tu concedas q̄ rex sedet: et p3 q̄ ista est concedenda: quia vera et nō repugnans. Ista enim stant simul tu concedas q̄ rex sedet et est tibi dubium. q̄ rex sedet. igitur stat q̄ tu concedas: q̄ rex sedet. et dubites regem sedere: q̄ quicqd stat cum asiste bone quia a li si vel ergo denominate stat cū q̄ntē eiusdem: sed ista cōsequētia ē bona. est tibi dubium an rex sedet. igitur dubitas regem sedere. et cū asiste stat q̄ tu concedas q̄ rex sedet. igitur eius cōsequētiā eiusdē stat q̄ tu cōcedas q̄ rex sedet. et dubitas q̄ rex sedet qd ponatur et sequit̄ asis probandū probatum.

Item videlicet sic aliqua ppositio est tibi dubia que est scita a te esse vera. igitur p idem scitū est dubiū. p. 3. q. 2. q. d. dictōis cōsequētis repu-
gnat alicui. et eo q. ppositio alicui dubia est ppositio ab eo inficta vt ppositio est. nō credita esse vera nec
credita esse falsa. igitur si ppositio ē dubia alicui ipsa nō
est scita ab eodem esse vera neq. esse falsa: sed arguitur.
an. ponendo q. a. sit nomen singularē alicuius itaz
puta verē. r. rex sedet vel nullus rex sedet: deinde fiant
be due consequētie. a. est vez. igitur hec ppositio ē
vera. a. est vez. igitur hec ppositio est vera. in conse-
quēte vnius demonstrata. illa. rex sedet. et in cōsequēte
alterius demonstrata illa. nullus rex sedet. p. 3. q. vna il-
larum q. narum est bona et sit prima gratia argumētī q.
sit. c. et arguē sic. q. n. c. est scitū a te esse vez: quia scis q.
arguitur a conuertibili ad conuertibile: et scis bñ q. ex
vero non seq. falsum: et scis bñ q. an. est verum. igit.
scis q. q. n. est vez. et idem q. n. met ē tibi dubium: quia
vtraq. itaz ē tibi dubia. hec ppō est vera: et hec ppositio
ē vera demonstrata istas duas ppositiones d. dicto-
rias. rex sedet. null. rex sedet.

Item duodecimo sic potestur qd sci-
as qd p sub3 isti-
us demonstrat. hoc ē hō. ⁊ sufficienter consideras vt
demonstratū p illud subm sit hō vel non hō. ⁊ nō de-
cipiaris: ⁊ cū hoc qd aliqd credas ēē hōiem: ⁊ aliquā-
credas non ēē hōiem. ⁊ scias bñ qd hoc ē hō precise si-
gnificat qd hoc ē hō. deinde pponit tibi. hec est isti
dubia. hoc ē hōmo. p3 qd ista ē vā. nō repugnans. ⁊ ista
est scita ē vera. vel saltem. scita ē falsa. igr scitū est du-
bium. p3 gñā ⁊ arguitur minor. qd tu scis bñ qd demo-
stratur p sub3 isti. hoc ē hō. quā tu scis adequate signifi-
ficare qd hoc ē hō. ⁊ sufficienter consideras ⁊ non deci-
peris an illud demonstratū sit hō vel non hōmo. igr tu
scis istam ē veram. vel scis istam ē falsam. ⁊3 cō-
sequentia. qd si hoc demonstratū sit hō cum alijs pri-
bus: ibi positis seqt qd tu scis istā ē verā. ⁊ si hoc sit nō
hō cum illis prius seqtur qd scias ipam ē falsam. ⁊ itez
pponatur hec. hoc ē hōmo. posito qd bñ scias istaz si-
gnificare: vt p3 qd hoc ē hō. ⁊ p3 qd hoc ē tibi dubia.
⁊ it arguitur tūc sic. tu dubitas istā. hoc ē hō. quā ade-
quate scis significare hoc ē hōiem. igr tu dubitas hoc
ēē hōiez: ⁊ tū tu scis hoc ēē hōiem: qd in re veritate tu
scis te ēē hōiem. igr tu scis: hoc ēē hōiem te demonstra-
to per ly hoc. ¶ Et al sic. hoc qd tu scias hoc ē hō.

minem stat cū aīte. hoc est tibi dubia. hoc est hō. quaz
adeq̃te scis significare: hoc eē hoīem. iḡ ista stat cum
suo gīte. s. cum hoc. tu dubitas hoc eē hoīem. te dñs
strato p ly hoc. s. lateat te demonstrari p ly hoc i cose-
quente. iḡ ista stat simul. tu scis hoc eē hoīem ⁊ dubi-
tas hoc eē hoīem: qd̃ fuit pbdum.

Item tertio decimo sic. aliqui pponitio est scita ab aliquo q̄ ab eodem non ē scita. igitur per idē alii ppositio ē scita ab aliquo q̄ eidem ē dubia. p3. pñ. 3. ante cedens arguitur. ponēdo q̄ hoc sit. a. nullū concessum a for. ē scitum a te. quā concedat for. a nullā aliā. 7 scis a bñ q̄ ista ē. a. 7 sit illa. b. a. ē scitus a te. quā scis adequate significare q̄. a. ē scitum a te. tunc p3. q̄. b. ē scitum a te. 7 idēz. b. non ē scitū a te. igr. 7 c. 7 p3. cetera arguitur aīis sic. qz tu scis bñ q̄ nullum concessum a for. est scitum a te. 7 scis q̄ ista. nullū concessū a for. ē scitum a te. adequate significat q̄ nullū concessum a for. ē scitus a te. igr. tu scis istā. nullū concessū a for. ē scitū a te. 7 est illa nō ē scita a te. qz si tu scis q̄ nullū concessū a for. ē scitū a te. igr. nullū concessum a for. ē scitū a te. 7 vltima. nullū concessū a for. ē scitum a te. 7 nihil ē concessū a for. te nisi ista. nullū concessum a for. ē scitū a te. igr. ista nō ē scita a te. C. 7 hīc ē t̄ ar. ponēdo q̄ for. concedat. b. 7 nullam aliā. pponēm nisi. b. tūc ppono. a. ē scitū a te. si cōcedit sicut ē cōcedenda cum ista sit. b. cōceditur. b. tūc arguitur sic. tu cōcedis. b. sine obligatōe: ponatur cū toto casu q̄ tu non sis obligat⁹. igitur. b. ē scitum a te. Et arguitur q̄. b. nō ē scitū a te. qz si. b. ē scitū a te. 7. b. adeq̄te significat q̄. a. ē scitū a te. igitur. a. ē scitus a te: 7. a. adeq̄te significat q̄ nullū cōcessum a for. ē scitus a te. igitur nullū cōcessū a for. ē scitū a te: 7. b. ē cōcessum a fore illa. b. nō ē scitū a te.

Sed pro hoc solutio hēda p̄mittitur q̄ hec
gn̄a ē bona: si credis firmit̄ for. cur-
rere nō decepti i significatōe alicui⁹ istoz terminozum
for. i currit. i for. currit. in scis forte currere. i eē si tu
scis for. currere. credis firmit̄ forte currere nō dece-
pti i significatōe illoz terminoz for. i currit. i for. cur-
rit. Et ita generalit̄ sequit̄ in alijs em̄is. i s nō sequit̄. tu
credis firmit̄ for. currere. i for. currit. igitur tu scis for.
currere. ut argutū ē sup̄. neq; sequit̄ in scis for. non eē.
igitur credis firmit̄ for. nō eē. i ita ē q̄ for. nō ē. q̄ ni-
hil ē. neq; eē pōt q̄ for. non ē. Ex q̄ sup̄pone sequit̄ q̄
omnis fides actualis est scientia. i quodlibet fideliter
creditum ē scitum. Accipiam⁹ adhuc q̄ si consideras
for. currere i non credis firmit̄ forte currere. neq;
credis firmit̄ forte non currere tu dubitas forte cur-
rere. i contra. si dubitas forte currere. igitur consi-
deras forte currere. i non credis forte currere. ne-
q; credis forte non currere. sed si credis non firmit̄
forte currere. non deceptis in significatiōe alicui-
us istorum terminozum fortes. i currit. tu oppo-
nis forte currere i contra. Ex quibus sequitur q̄
potest eē q̄ fortes sciat se errare et se decipi. quia po-
test eē q̄ for tes credat firmit̄ q̄ ipse errat. i nesci-
at. in quo singulariter errat: aut decipatur. Item est
aduertendum non eē inconueniens. q̄ aliquid sit
scitum per propositionem de terminis communibus.

Tractatus

quod sit dubium p. pponem de terminis singularib⁹. sicut per ista. ois rex est rex. quilibet regem est scitu a te esse regē. sed per ista. hoc est rex. hoc dubitatum est esse regem demonstrato. b. rege. id. b. regē ē scitu a te ē regem. et b. regē est dubitatum a te ē regem fin. diuersas ppones: vnam de terminis cōibus. aliā de terminis discretis. ¶ Item sciamus q. eadem res est scita et dubia ab eodem fin. desperatos terminos. vt dubitatu est a te hoc ē regem demonstrato vno quē dubites ē regē: et scitu est a te hoc ē istū hominē. ¶ Item fin. cōceptus singulares nō desperatos. sed sicut cōuertibiles eadem res est scita et dubitata ab eodē fin. diuersas noticias. vt posito q. ista sit in mente tua. iste homo est for. per cuius subiectum bene scias ad intellectū demonstrari for. tunc p. q. tu scis istum ēē for. ad intellectum for. demonstrato per li istum: q. scis bene subiectum et predicatum istius propositionis cōueri vt pono. et scis bene for. ēē in rerum natura. et ista est tibi dubia iste hō est for. demonstrando ad oculum hominē venientem a remota qui i veritate est for. ideo nōcia intellectiua scis hoc ēē sortem: et noticia sensitua dubitas hoc esse for. vt supra arguebatur. Et fin. hoc est aduertendum diligentius. q. duplices sunt conceptus in homine de eadem re: qui videntur esse eque cōes: quoz vnus per tinct. q. solum ad noticiam sensitua reliquus ad intellectuaui. vnde iste termin⁹ vocalis for. duobus conceptibus considerari pōt nō conuertibilibus: quorum vnus est mere substantialis in intellectu. et non connotat vocationem seu nominationem aliquā extrinsecā. neq. similitudinem aliquā extrinsecā. et isto modo stat q. cognoscas for. i. nescias ipm vocari for. aut intelligas istam vocem for. imo stat q. p. scieris istum hominē ēē for. q. ipse vocet for. neq. hoc repugnat dictis bñ intellectis. Et sicut dī de isto termino for. ita d. quo libz alio de predicamēto substantie: nam non ē imaginādum q. termin⁹ mere substantialis imponet similitudinem extrinsecā. q. nulla est similitudo extrinseca inter substantiam que ē homo: et fin. substantiam que ē c. animalia intellectiua indissolubilis. iste tamen termin⁹ substantia vtrūq. istorum vniuocē et mere substantialiter ipor tat. Alteri ē conceptui subordinari potest iste termin⁹ vocalis vel script⁹ for. qui concept⁹ ē cōnotatiuus nominationis: et similitudinis extrinsece. et sic tñ apprehendit intellect⁹ per istum terminum: sicut per hoc complexū. hoc vocatum for. vel tñ quātum per hoc complexū aliquod simile tante quātitat. vel talis q. l. tatis. nec i oib⁹ de eodem sunt isti termini similes vel conuertibiles fin. cōnotatiui: s. vt frequenti⁹ alter de eodem: et similiter concipit ali⁹. Et hoc modo conceditur q. for. potest desinere ēē for. ipso nō desinente ēē homine. Et q. hec ē vera. homo est asin⁹. argentum ē stannum: neq. hoc modo illi sunt termini de predicamēto sube. s. sunt termini accidentales. et iste est modus vulgaris: ad sensum interiozem pertineus a sensibilib⁹ mutatum illorum sensibilib⁹ ymagines recipientem. Intellect⁹ autem vltra accidentia extrinseca intelligit substantia rei: et q. nō ita facilliter intelligim⁹: sicut sentim⁹. neq. tacito. ideo non tacito habem⁹ i intellectū concept⁹ substantiales cōmunes vel singulares determinatos. sicut

habem⁹ concept⁹ cōes vel singulares vagos. ¶ Sed for. te ē illud arguit. q. seq. ex illo dato q. oēs tales termini homo. alia sint termini equoci. et per consequēs nō sunt fin. substantiales de predicamento substantie. p. cō. sequit⁹ per istā regulam. ad cognoscendum finum equocum equocantē. s. q. quādo ipse non subordinat alicui conceptui secum conuertibili. s. plurib⁹ dissimilibus non inuicem conuertibilib⁹. sicut iste termin⁹ vocalis canis non subordinatur alicui conceptui secū cōuertibili: s. tribus conceptib⁹ desperatis. s. conceptui canē celestem significanti. et conceptui canē latrabilem: et conceptui canē marinū significantib⁹. ¶ Sed huic dī q. stat bñ istas. for. currit. hō currit. et c. ppositōes ples. et istos terminos vocales: vel scriptos. s. for. et homo ēē equiuocos: et istum terminū for. non ēē singularem terminum: dum tamen vniuocē sumerētur illi termini nō min⁹ iste sunt concedende. hō est for. animalis pla. vbi argumenta istam difficultatem non petāt. ni mis. n. vanum ē in verbis laborare. pposito aliuz exigente finē. sepe. n. loquentes incidenter per verba falsa transimus. Ideo transeamus non curantes gratia breuitatis.

His qdem habitis dicimus q. nunq. eadem res per eādem ppositio nem scitur et dubitatur. s. p. diuersas simul sciri et dubitari possit ab eodem. Et q. dicimus ad pmissi negando istam q. n. mentalē. for. scis currere. igitur scis for. currere. sicut vocalis sibi subordinata ē negāda respectu tamen dei ista est consequentia bona. for. deus scit currere. ergo deus scit for. currere. Et cum arguit. q. ista q. n. i mente tua sit bona. q. non pōt antecedēs isti q. n. ēē verum q. n. sit ver⁹. et non repugnat anis et q. n. ēē simul vera. igit. hec q. n. est bona. Dī q. non valer q. n. sicut hec consequentia mentalis nō ē bona. talis p. mentalis homo est asin⁹ demonstrata illa homo ē asin⁹ ē necessaria. igit. hō est asin⁹. quis nō possit ēē q. anis sit ver⁹ q. n. consequens sit verum: et non repugnat anis: et q. n. ēē simul vera: ita ē in vocalibus si sequitur. non pōt ēē q. anis isti q. n. ēē. hec est vera homo ē asinus. igitur hō ē asin⁹. sic significādo sit verum: q. n. sit verum. et non repugnat antecedens et q. n. ēē vera simul. igitur hec q. n. ē bona. hec est vera homo est asin⁹. igitur homo ē asin⁹. Et cum vltiori arguit. q. illa consequentia sit bona. q. non potest ēē q. antecedens isti q. n. sit verum q. n. scias for. currere. igit. oppositum consequentis non stat cam antecedente in cō possibilitate. quia ad istum intellectum. pcedit argumentum negatur consequentia.

Ad secundum argumen- tum dī nō admittendo casum. q. ex cāu seq. q. tu cognoscas for. et nō cognoscas for. sequitur. n. tu cognoscis for. si scis q. alterum istorum est for. q. non potes scire q. alterum istorum est for. nisi per talem pponem mē talē alterū istorum ē for. s. noticia cōplexa pūpponit i. cōplexā. igitur si cognoscis: aut scis aliter istorum esse for. tu cognoscis for.

Ad tertium dī ad misso cāu concedendo q. tu scis.

De scire et dubitare

hoc esse for. quia hec est vera in mente tua. hoc est for. capiēdo istū terminū for. substantiāliter. et negatur q. dubitas hoc esse for. si tamē capiat iste terminus for. accidētaliter. put idē significat q. hoc cōpōlū homo vocatus for. cōceditur q. dubitas hoc esse for. cū quo bñ stat q. tu cognoscis for. et scias hoc esse for. capiēdo istū terminū for. mere substantiāliter. et quis nō intelligatur iste terminus for. captus mere substantiāliter ad hoc verum est q. tu scis hoc esse for. i. ista vocalis vel scripta nō sit cōcedēda a te. tu scis hoc esse for. quia ipsa non est intellecta a te prout est propositio.

Ad quartum argumentū dī non admittendo casum ppter istam particulā q. propositio sciatur vt signū: q. illud repugnat pceptis. nihilominus in residuo casus pceditur q. tu scis hoc esse verū: demonstrando ad intellectū vēr illozū: sicut tu scis q. hoc fuit hō demonstrādo ad ad intellectū. et scis q. hoc demonstratur demonstrata chymica. igitur et. Et vltēr cōceditur q. tu dubitas hoc esse verū ad oculū sine ad sensū quacūq. istaz demonstrata. neq. hoc repugnat dictis. In argumento tamē negandē sunt iste gñe: hec ē scita a te. hoc ē vēr. quā ad equate scis significare hoc esse verū. igitur tu scis hoc esse verū: hec ē tibi dubia hoc est vēr quā ad equate scis significare hoc esse verum. igitur tu dubitas hoc esse verum: quis vtriusq. gñie gñis sit cōcedēdū in casu isto ppter variā ciuitē rei demonstratōne: neq. v. gñia. ista gñia est bona scita a te esse bona: cū particulis ibi positis. et aūs est scitū a te. igit gñis nō ē tibi dubiū: quis tamē admittat iste casus de ista gñia. a. est vēr. igit hoc ē verū ppter respōdere ad illud argumentum.

Ad quintum dī q. ps nō pōt supponere pro ppōne tota cui? est ps. Et ad argumentū ibi factum non pcedit. De hoc tamen magis infra dicitur.

Ad sextum dicit vt dicebat nō admittendo q. ista ppō vt propositio est sit scita a te hoc est for. vel tibi dubia. Veritatem cōceditur cum residuo casus q. scis hoc esse for. ad intellectū demonstādo ipm fm sensū tamē dubitas hoc esse for. qd non est impossibile. ideo et.

Ad septimum dictū ē negādo illaz gñiaz tu credis firmiter for. currere et for. currit. igit tu scis for. currere.

Ad octauum cōceditur q. in casu tu dubitas te scire for. currere: et negatur ista gñia: tu scis for. currere. et consideras sufficiēter an for. currat. igit pcpis certitudinalit te scire for. currere. Sicut nō sequitur. tu dubitas for. currere. et consideras sufficiēter vtrū dubites for. currere. igit pcpis certitudinalit te dubitare for. currere: nec p casibz cūctis oio dubitas an scis for. currere. et scis vel dubitas te dubitare: vel scire for. currere.

Ad nonum argumentū. forte dī q. casus ē ipōlis vt pbat argumentū admissio casu: q. alijs partibz casus repugnat q. aliq sit ppositio dubia. et quis illa nō repugnet non tñ est illa bona descriptio. ppōnis dubie: q. sic nulla ppō est scita vt ppō ita nulla est dubia vt ppō. Sz ista rāio nō suf-

ficit: q. sequētia in residuo casus difficultatē petiti istaz an hec sit ppō: q. ponit in pre casus. a. ē nomē singulare alteri? istoz: ideo fm rei veritatē dī non admittendo casū: q. nō intelligit nulla facta noua ipositione pcedente isti? vocis q. ponit pro subiecto isti? particule casus. a. ē nomē singulare et. vnde sicut illa nō est ppositio. bus est syllaba. vel vox nulla pcedēte ipositione isti? syllabe que ponit pro subiecto: ita et illa nō est ppositio. a. ē nomē singulare alicui? illaz nō pcedēte alia ipositione isti? termini. a. q. sicut vēr ē q. prima syllaba sub hui? ppōnis maro currit: nō est ps orōnis. et p hoc nō est hec ppositio. ma. ē nomē. ita pma lra prime syllabe subiecti isti? ppositionis: maro currit: non est pars orationis. et ppter hoc hec nō ē ppositio. m. nomē ē. ita etiam hec nō est ppositio. a. ē nomē singulare alteri? illaz: neq. hoc qd profero. f. bus pōt reddere suppositū huic verbo ē: cū nō hēat modos similitudinis et ppositōis ab ipōtore datos. Aliē enī nulla cēvōr litterata. imo etiā neq. illit terata q. etiā nō ēt ps orōnis grāmaticē: postq. qlibet syllaba vocalis ponit ēt pars orōnis: dato q. tales cēnt cōgrue. ba ē syllaba. pe ē syllaba hui? dictionis vel illi? et. Sed de hoc satis dictū est in pmissis. Verū ubi argumenta nō petūt silez difficultatē illi quā petebāt argumenta scā: q. illa argumenta solū itendebāt pbare q. nō dī rīderi ad. a. nisi intelligerē. a. admittimus tales modos loquēdi in alio pcessu: et vba inutilia relinquā. Et sz istū modū loquēdi pcedim? q. a. sit nomē singulare hui? vel illi? ppōnis vel for. et q. a sit lra. ba sit syllaba. bus ē vox nō significāter ipōne: et q. for. ē nomē. et frequēter accipim? noia rex. p noibz nomīnū ipaz rex: sicut illud nomē for. dicim? ē nomē for. q. tñ ē minus vel nomē nō vocat for. Sz hoc dicim? pp breuitatē: q. non cūlīz noi possumus nomē ppiū assignare: et vt facilius vnus alter intelligat. et q. cēt pcessus in finitū in noibus ppiis. Et p hoc dī ad illd qd arguebat q. prim? ipōsi for. nō pōt pmo iponere noia. dī q. pōt iponere. sz modū iā dēz grā breuitatis: et sine dubio suppositū falsū vltatē nō pgruū. Sz dī isto nō sit cura q. ad aliū itēdebat sz tñ libet i casu isto disputare sine ista difficultate quā petit opponēs de a. et pcederē i casu isto q. a. ē alter istoz rū: et dubitare an. a. sit vēr: et an. a. sit falsū. et pcederē q. a. scio ē ppōne cathegoricā: sz negarē q. a. scio ē idē sibiipi. a. quis. a. scire ē idē vel eadē aliqb? vel alicui. Et si i casu poneret. a. tūc ē nomē singulare isti? de? et lateat me tūc pcederē q. a. ē vēr. et negarē q. ego scio q. a. est vēr tanq. repugnās.

Ad decimum cū ar. q. eadē ppō ē pcedēda et dubitāda a te. et nō ē pcedēda et dubitāda a te. nisi q. ē scita et dubia. igit et. Dī negādo minoz ad intellectū an dēz. et pcedit maior q. eadē ppō ē pcedēda et dubitāda: q. ista ppō i isto casu. rex sedet. ē pcedēda a te: et sequēs. et ē et dubitāda. i. digna dubitari: q. illa est tibi dubia. igit dubitas cā: et si repugnāt illa: tu pcedis a ppōne et dubitas eaz nō male rīdēdo: capiēdo dubitare. p eo qd ē dubie rīdere ad ppōne put disligi tur ē pcedē vel negare negat: q. eadē ppō ē pcedēda et negāda vlt dubitāda. p eadē mēsurā. Sz incli? pōt illud argumentū fortificari q. pri? fuerit fortificatum arguēdo

Tractatus

q^d dubitas regem sedere & concedis reges sedere: & non concedis s^z dubitas regē sedē: nisi q^d scis regē sedē & dubitas regē sedē. igit^r &c. Sed huic d^r q^d q^d sit de maiori v^t minori q^d satis pōt eē q^d scias regē sedē & dubites regē sedē: q^d pōt esse q^d scias regē sedere. & dubie rīdeas ad regē sedere. S^z admissio casu concedēdū ē q^d rex sedet tāq^d sequēs ex casu. & negādū est q^d scias regē sedere: cum lateat te regem sedere in illo casu.

Ad undecimū pcedit illd aīss q^d aliq^d ppō ē dubia q^d nō ē scita eē v^a: neq^z hoc repugnat: sed sequitur ad p^dicta: q^d tū aliq^d ppō sit dubia, ppō vel dubiū signū & nō dubiū significatū vel dubia p significato nō cōcluderet argumētū aliq^d. neq^z descriptio ibi posita d^r ppō ne dubia est admittēda: q^d nihil pōt sciri nisi tāq^d significatū neq^z etia^z dubitari. & si aliqua ppō sciat v^t ppō ipsa scitur v^t ppō significata & nou v^t ppositio significans: ita d^r in p^dictis itelligi & eodē respectu. Sed ad alias duas formas d^r nō rīdēdo ad aliquā talē: hoc est hō. neq^z ad aliquā talē tu scis hoc eē hōic^z: p^rimū scitatur q^d res demonstrat p istū terminū hoc: & ita d^r generaliter de oī. p^romine demonstratio: q^d nulla ppō itelligit v^t ppō est nisi q^dlibet ei^r termin^z itelligat v^t terminus est. Multe enī forme sunt ibi facite que nō valēt. Et p^r hēc d^rta & p^r pōt patere solutio ad argumētū q^d facere solēt ad p^rādū q^d idē sit scitū & dubiū: ponēdo q^d. a. b. c. sint iste tres ppōnes. de^r ē. rex sedet. chymera ē. q^r. a. sit scita a te. b. sit dubia. c. scita eē ipolis: & remanētibus ia. scita. & b. dubia. & c. scita eē ipolis: moneantur iste & taliter disponatur q^d tu nescias q^d sit. a. neq^z q^d. b. neq^z q^d. c. q^do posito sequitur. q^d. a. ē scitū a te. & aī q^d. a. ē tibi dubiū: q^d sequitur tu dubitas an hoc sit tibi dubiū demonstrato. a. q^d tu nescis an sit. b. igit^r hoc ē tibi dubiū. Sed huic d^r v^t p^r q^d. a. nō ē scitū v^t significas est. sicut neq^z aliq^d alia ppō: & si arg^z fieret de reb^z n^z plus cōcluderet nisi tu scis hoc eē scitū a te demonstrādo ip^z ad itellēctū. & dubitas hoc eē scitū a te demonstrādo ip^z ad itellēctū. & q^d ē p^rigēs.

Ad vltimū dicit nō admittēdo q^d illa sciat v^t significas est. q^d p^rsupponit argumētū. Terciamē admissio isto g^ra disputatiois nō plus pbat argumētū: nisi si q^d aliq^d est ppō v^a q^d nō pōt sciri sic significādo: q^d ē cōcedendū dato isto mō loquēdi: imo concedēdū est q^d ē ali qua ppō vera q^d a nullo pōt sciri sic significans: sic hēc. hēc nō scitur ripamer demonstrata. Et p^rter q^d. a. & b. ppōnes p^rcurtunt & v^traq^z ē a te itellēcta v^t ppositio ē. & vna ē scita a te: & alia nō pōt sciri: q^d sequit^r de istis. hēc ppō nō scit a te. & hēc ppō nō scit a te demonstrando v^trob^z q^d p^r hoc sedāz istāz. s^z q^d nō sequitur illū modū loquēdi: sed pōt a p^rincipio positi: iō istas cōclusiones nō cōcedimus q^d cōcedimus q^d oīs res de mūdo ē scita vel scibi his noticia singulari vel generali. multetamē ppositio nes sciunt que non possunt sciri esse vere &c.

Ad aliud incidit

dubiū. v^triū possit eē q^d hō appeat asin^z. Et arguit^r q^d nō. p^rimo: q^d si hō appeat asinus sit g^ra exēpli. s^z. Et aī. q^d s^z nō apparet asin^z. q^d si s^z for. appet asin^z & nō appet nisi illd q^d ē igit^r s^z for. ē asin^z. C^o Sēdo. si s^z for.

appet asin^z. & oē q^d appet ē illd q^d appet sequit^r q^d s^z for. sit asin^z. C^o Tercio si s^z for. appet asin^z. igit^r p^r aliquā p^rōnc^z appet tibi s^z for. asin^z. Sit igit^r q^d per istā hō ē asin^z v^t per istā hō ē asin^z quā credis eē verā i rei v^titate dūmādo s^z for. Sed arguit^r q^d nō. q^d si per istā. s^z for. apparet asin^z tibi quā credis eē verā. igit^r s^z for. apparet tibi p^r p^rdicatū significari. s^z q^d appet tibi p^r aliquē t^rminū significari p^r illū tibi significat: q^d istū p^r illū t^rminū app^rhēdis. igit^r s^z for. per istū t^rminū asin^z significat: s^z signū de quocūq^z suo significato exite v^t & affirmatiue p^rdicat: & cū s^z for. sit significatū ei^r. igit^r d^r s^z for. v^t & affirmatiue p^rdicatū hēc termin^z asin^z. & p^r p^r hēc ē v^a. s^z for. ē asin^z. C^o Quarto si s^z for. pōt se appere asin^z. p^r idē habet i casu q^d idē apparet tibi b^z pedale: & semipedale. sūme albu^z & min^z albu^z sūme albu^z: q^d s^z ē falsū: & arguit^r q^d s^z ponēdo q^d. a. & b. pedalia distēt cōlit a te: q^d tibi appeat pedalia & eq^zlia: deide incipit remoueri. b. p^r magnā distātiā: & remoueat quousq^z appebit tibi solū semipedale: te b^z sciēte q^d ē pedale: & sit tā mēdiū istas hōre i quo. b. appeat semipedale: & arguit^r q^d. b. appet tibi pedale: & q^d appet semipedale: q^d enī. b. appeat tibi semipedale: remoueat ex casu. b. n. apparet sub duplo minori angulo q^d an^z apparebat: & cetera sūt paria. igit^r. b. apparet tibi min^z q^d an^z apparebat: s^z q^d. b. appareat tibi pedale aī. q^d tu scis. b. esse pedale: q^d scis. a. & b. ē eq^zlia. igit^r credis. b. ē pedale. & q^d itē cūq^z credis tal^r apparet tibi eē. igit^r appet tibi. b. esse pedale. C^o Itē ē seg^r alia p^rōnc^z q^d. b. apparet tibi summe albu^z & min^z albu^z sūme albo: q^d sint. a. & b. summe alba. que appareat tibi summe alba: & remoueat. b. ipō remanēt te summe albo quousq^z apparebit remissius albu^z q^d iā appet. Scias tū q^d. b. p^rtinue remāet summe albu^z. quo posito appet q^d. b. appet remissū albu^z q^d sūme albu^z: q^d n. apparet remissū q^d an^z. s^z an^z appeat summe albu^z. igit^r iā appet min^z albu^z q^d summe albu^z: & tū. b. appet sūme albu^z: q^d scis. b. ē summe albu^z. igit^r credis. b. esse summe albu^z: & q^d itē cūq^z credis eē tal^r appet tibi eē. igit^r. b. appet tibi sūme albu^z. S^z aī p^rimū asis. q^d. a. & b. scis eē eq^z alba. igit^r appet tibi eq^z alba: q^d p^rcessis sequit^r q^d sūme albu^z appet albi^z sūme albo. C^o Itē isto dato sequit^r q^d aliq^d noticia ē error: & q^d aliq^d apparet tibi iā inistibile quousq^z v^triq^z ē falsū. C^o Itē si s^z for. appet tibi asinus. igit^r s^z for. tes apparet tibi asinus sub aliquo cōceptu: & nō nisi per istū t^rminū asin^z. igit^r itē t^rminū asin^z significat s^z for. consequens falsum. igit^r &c.

Pro solutiōe dubij itelligēdū ē p^r q^d sic est duplex noticia iterior i hōie tā cōplexa q^d icōplexa sensitiua & itellēctiua. ita i hōie pōt eē duplex apparetia vna ad sensū: & alia ad itellēctū. v^t eadē res ad sensum appet colorata. sic celū appet azurri coloris ad sensū: ad itellēctū tū scit q^d celū nō ē coloratū: q^d b^z scit ex p^rncipijs nālibus q^d nihil ē coloratū nisi sit mixtū substantiat^r aut q^d itellēctiue. Sēdo accipiamus q^d oīs itētio simplex cathegorematica aliq^d significat. alit^r nō eēt itētio q^d nō est obz itellēct^r. & nihil itelligit nisi sub rōe etis. iō oīs itētio simplex sine p^rcept^r ē ver^z sic dixerūt atiq^z. i. verā rē signi ficat. Tercio itelligat q^d nihil significat aliq^d t^rminū nisi suū significatū v^t s^z for. nō ē significatū istū t^rminū asin^z v^t uoce & subalt^r capiti. Et sic d^r de illo t^rmino asinus ita d^r alijs. Ex q^d sequit^r p^r q^d p^r nullū p^rceptū icōplexū pōt ali-

Obligationum

qs decipi. C Secundo sequitur qz ois error ē circa cōple
rū. qz sensus exterior nō cōponit r nō dīuidit. qā nō pōt
bñe copulā. cū nō inuētur nisi sensibili. effectiue cōcur
rēte. r nullū sensibile pōt i eo gñare copulā. aut concu
rere ad gñationē copule. id sensus exterior nō decipitur
sz tñ interior. r sensus r intellectus cōpletiōe distāte. Ex qz
b acceptis pz solū ad argumēta. C Ad pñm dī negā
do istā gñam for. appet asin? r nībil appet asin? nisi il
lud qd ē. igr for. ē asin? Et cū ar si for. appet asin? igr
for. appet ipemēt asin? vel ali? asin? ab eo. Dī cōcedē
do qz for. ipsemēt appet asin? sz non appet ipsemēt as
nus qz ē. sz ipe ipemēt appet asin? q ipe nō ē. r forte for.
appet asin? r nī appet asin? q appet. q sōte null? asin?
appet. id nō ex isto seq? q aliqs asin? sit. neqz qz for. sit
sic for. forte videt. sz nō sit i res nā: qā videre nō est nisi
aliquā rē vīdē cōprehēdē. sz stat vīdē p quā aliq
res cōprehēdit ē: quāuis ista res nō sit sz modicū ante
fuit. cū vīdē sit qūitas itēta. igr rē. C Itē nō seq? hoc sē
tē r hoc audir. igr hoc ē. Et tē ad sz cū arguitur. oē
qd appet ē ista res q appet. Dī cōcedēdo. sz ex illo nō
sequitur qz for. sit asin? sz solū sequitur qz for. ē illud qd ap
paret: r hoc ē vey qā fortes nō appet nisi hoc demon
strato forte. r ista ē vā oē qd appet ē illud qd apparet.
qā tñ illd qd appet ē illud qd appet. igr oē qd appet ē
illud qd apparz. sz gñā ab exclusiua ad suā vniuersa
lē de ēminis trāspōitis: r p eūdē modū pceditur qz oē
qd appet ē tantū qz tñ appet: quāuis aliqd sit pedale et
illd appareat semipedale: r ita oē qd apparz ē existens
ibi vbi appet: quāuis aliqd appareat i vno loco in quo
ipm nō ē. r ita oē qd apparet ē tale qle apparet sz viri
de appareat puniceū vel azurrū. C Ad qrtū dī q stat idē apparet pedale
r semipedale. sz diuersas apparēcias. negatur tñ i ca
su illo qz. b. appareat min? qz pedale: r non valet hoc
ar. c. d. r. b. appareat cōlia. sz. c. appet min? qz pedale
igr. b. appareat min? qz pedale: qz pōsto qz. c. cēvnum
min? qz pedale: qd cētiter. a. r. b. i tāta distātia qd ap
pareat semipedale. anis ē vey r gñs falsū. neqz seq? de
pñti. a. r. b. appet pedalia igr. a. r. b. appet cōlia ad
sensum vī intellectū. neqz de pñtito v3 gñā. a. r. b. ap
paruerūt pedalia ad sēsu vī ad intellectū. r aduerstī bñ
vey. a. r. b. cēt cōlia. igr. a. r. b. apparuerūt tibi cōlia.
Et ita dicēdū ē qz bñ stat qz forti appareat. a. albu vt
octo. r eādē forti appareat albu vt octo r min? albu qz albu vt
octo. sicut nō stat qz aliqd appcat albi? sūme albu tñ in
casu aliquid apparet albius qz prius apparuit vt sequi
tur ex dictis rē. C Explicit trac. de scire r dubitare.

C Incipit tractatus obligationum.

Vlmo accipe qz obligatio
logica ē act? obligāis sz
quē ipe ē obligās. Ex quo sequitur p
mo qz si obligatio logica ē obligās
ē. r si obligās ē aliqs obligat. igr a
pmo ad vltimū si obligatio ē aliqs
obligat. pz gñā qz seq? calefactio ē.
igr calefactio ē. r vīdē ē. igr vīdēs ē
Secundo accipiām qz obligatio logica h3 istas spēs. s.
positiōē r depōitiōē r si plures vīdēs erit. Ex quo

sequitur qz ois positiō i hac arte logica ē obligatio. r con
sequēter qz oē ponere ē obligare. Ex qz sequitur istam
gñāz v. aler. ego pono tibi istā. igr ego obligo te ad istā.
et v3 ista. ego bñ pono tibi istā. igr tu obligaris ad istā
r id bñ seq? ego bñ posui tibi istā. igr tu fuisti obligatus
ad istā. C Tertio vltia accipit qz sequitur. tu bñ admit
tis. a. ppōnē. igr obligaris ad. a. ppōnē. r de pñtito.
tu bñ admittisti. a. ppōnē. igr tu fuisti obligat? ad. a. p.
pōnē. qz admittit. a. ppōnē nō ē nisi pmittere se nīst
rū ad istā sūm erigētiā ei? cui pmittit. sz pmittere aliqd
ē obligare se ad illd. igr rē. C Sz ista forte ar. qz aliq
ē obligatio q null? obligat: qz scribat ista oīo. pono ti
bi istā tu curris vel aliq talis nullo admittēte. r pz qz ē
obligatio. qz illa ē oīo cōposita ex signis obligationis r
obligato. C Itē possū ponē tibi istā. tu curris te nī admitt
r nō admittente. igr pōt ē qz ponā tibi istā absqz hoc
qz obligē te ad istā. pz gñā r anis ar qz possūz pferre ti
bi istā sic significāte. pono tibi istā. tu curris te nī admitt
tēte. igr pōt ē qz ponā tibi illā. C Item et tu potes ad
mitter illā absqz hoc qz obligeris. qz tu potes pferre
ista sic significādo. ego admitto istā. igr pōt ē qz tu ad
mittas istā absqz hoc qz obligeris ad istā. C Itē si po
nere ē obligat. igr ponē ē obligari. igr solū qd ponitur
obligat. sz solū ppositiō ponit. igr solū ppositiō obliga
tur. gñs ē falsū. igr rē. C Sz hūc dī qz equoce possū
sumi illi ēmin. Et ad pñm illorū. dī qz illi ēmin oīo.
ppō. p maior pte apud logicū capiuntur put nō sunt
noīa vbalia. r ita pcedit qz ppō ē absqz pponēte. r
oīo ē absqz orāte. sz capiēdo ista noīa. put vbalia sunt
valet hoc argumētū. ppō ē. igr pponēs ē. oīo ē. igr
orās ē. r ita sequitur. obligatio ē. igr obligās ē. r hoc mō
i diffōne locuti sum? vñ isto mō obligatio ē illud p qd
respōsalis obligat: r sic iste ēmin? obligatio ē de pāca
mēto actiōis. r sūm istū modū. pz respōsio ad pñm.
Sūptō aut istū ēmino obligatio pñmo modo. sūm quē
modum non accipim? non valet consequētia. neqz il
lo modo est de predicamēto actionis: sicut neqz iste ter
minus oratio vel cōstructio. nec tamē hoc modo sum
pto termino est illa diffinitio bona: obligatio est oratio
cōposita ex signis obligationis r obligato. qz diffini
tum ponitur in diffinitione: neqz obligatio est illud ag
gregatum. C Ad sam formā. dicitur negando assum
ptum illud. s. potest ē qz ponā tibi istā tu curris absqz
hoc qz obligem te ad istā. qz ponē est obligare. Et ne
gatur ista consequētia. potest ē qz ego pfer am istāz
propositionem. pono tibi istam tu curris absqz hoc qz
obligem te. igitur potest ē qz ponam tibi istam absqz
hoc qz obligem te. qz non sequitur pfero istam. pono
tibi istam. tu curris. igitur pono tibi istā. tu curris. igr
cut nō sequitur pfero istā pono tibi istā. tu curris. igr
obligo te ad istā tu curris. qā nūqz ē ponere nisi sit ad
mittere. Et si ar qz prius ponit ppō qz admittat. Dī
qñ. sz pz pferant illi ēmini pono tibi istāz. tu curris
vel aliam quia non est positiō nisi quādo obligatur re
spōdens. C Et si arguit qz nunqz sunt simul positiō
r admissiō r p gñs nūqz est obligatio qā vt frequēt?
pz ē corrupta ista. platio talis orōnis pono tibi istam
tu curris qz respōdēs dicat admitto illā. C Hūc dī qz
i hac arte psupponimus gñā argumēti eādē ppōnem

Tractatus

remanere vel vnā sic significantē sicut significauit illa quā intendebat ponere ponēs. Non enī posset bene de vocabulib⁹ disputari. q̄ vt frequenter qd̄ ponebat nō ē q̄i respōdens cōcedit vel negat illud. Quarto volo ponere q̄ cū ips obligatiōis rei vītās ē fatēda. Et per istā rīdet ad vltimā formā negādo istā p̄nam. tu pro- fers istā p̄pōnē. ego admitto istā tu curris. igit̄ tu admit- tis istā tu curris: q̄a cū admittere sit p̄mittere. et non sit p̄missio sine vtriusq; partis cōsensu nō ē admissio sine obligatōe. igit̄ rē. Quinto postea accipiēdū ē q̄ illi ter- mini cōcedēdū et negādū idē significāt i sequētib⁹ q̄ di- gnū p̄cedi et dignū negari. et nō participialit̄. s. q̄ signi- ficet p̄cedēdū qd̄ cōcedet et negādū qd̄ negabit q̄ illo mō necessariū simpliciter bñ rīdēdo ē negandū et ipossi- bile simpliciter cōcedēdū. Sexto vltimū dī q̄ positio est obligatio per quam respondens obligatur ad concedē- dum positā p̄positionē cū sibi proposita fuerit.

Quibus positis p̄ regula teneat q̄ oīs p̄po- sitio intellecta scita ēē possibilis et non repugnās alicui bene admissio vel bñ cōcesso q̄ petitur p̄ signa positiois admittere ē admittēda. vt si ponatur q̄ nulla p̄positio sit. aut q̄ nullus loquatur. vel q̄ nulla obligatio fiat. aut q̄ tu nō sis. admittēdus ē casus.

Secunda regula oē bñ admissus p̄positū. eodē modo si gnificās ē cōcedendū. et omne sequens ex eo. et p̄positū est concedēdum: et oē sibi repugnās est negandū.

Tertia regula oē sequēs ex bñ admissio cū bñ cōcesso. vel bñ cō- cessas: et bñ admissus: et opposito bñ negati. vel bñ nega- tor ē p̄cedēdū p̄positū. et qd̄z repugnās ē negādum.

Quarto pro regula teneat q̄ oēs p̄posi- tionēs p̄cesse et p̄dictiōne ne- gator debet facere copulatiuā possibilē. et hoc ē qd̄ ali- quis voluerūt dicere cū dixerūt q̄ oēs respōndēs i ar- te obligatoria sunt retorquēde ad idē instans.

Quinta regula ad oēs p̄positionē iper- tinēt ē cōcesso vel cōces- sis rīdendū ē s̄m sui qualitatē. s. si sit vā cōcedēda. si sit falsa negāda. Et istā regulā ego extendo ad impositiō- nem secundum opinionem hic sustinendam.

Sed cōtra istā regulā forte arguit̄. q̄a ex illa sequitur q̄ nō oīs positio ē obliga- tio neq; oē ponere ē obligare p̄ns falsū: et p̄ns p̄z. q̄ re- gula ista innit q̄ obligatur respōdēs solū ad bñ admissū. igitur p̄z ponatur ista hō est asinus et admittat̄ ad- huc nō est obligatus rīdēs ad istā. q̄ nō tenetur eam cōcedere quā nō bñ admissit. Ex isto sequit̄ q̄ nō ē possi- bile q̄ aliquis obliget̄ ad p̄positionē simpliciter ipossibi- ē s̄m positionē: q̄a nō tenetur respōdere vt innit regula. nisi ad licite p̄missum seu admissum sed nūq; licite ad- mittit̄ ipose simpliciter s̄m positionē. igit̄ rē. Item data ista regula sequit̄ q̄ positū et admissum scitū ēē tale est negādū et p̄dictiōnū cōcedēdū respectu eiusdē. Cū se quitur q̄ i aliqua p̄ns bona et formalit̄ denotata a li si. et significat̄ ex cōpōne suoz t̄minoz rē. anis ē cōcessus et p̄ns negādū. et tūc sequit̄ q̄ nō oē sequēs ex p̄cesso vel cōcessis ē cōcedēdū. Cū itē sequitur vltra q̄ nō oē repu- gnās cōcesso vel concessis ē negandū.

Sed pro istis aduertat q̄ admittere. p̄ponēs aliquā ē p̄mittere se rīdēs ad eadē s̄m exigētā arguētis. et cū nō oē p̄missus sit seruandū s̄z solū licite p̄missus. id nō ad oē admissum rīdendū ē s̄m q̄ ē p̄missus. q̄ forte est nō licite admissū vt p̄mis- sus. Ex q̄bus p̄z q̄ nō oīs positio obligat: s̄z solū licita positio. neq; oē ponere ē obligare. et nō sequitur. ego po- no tibi istā. et tu admittis istā. igit̄ tu obligaris ad illam. Et tūc vltra cōcedit̄ q̄ nō ē posse q̄ aliquis obligetur ad p̄positionē simpliciter ipossibile p̄ positionē. Et p̄ idēz cōcedit̄ q̄ positū et admissum ē negādū: vt si ip̄m fue- rit ipose simpliciter. et ita cōcedit̄ q̄ frequēter anis ē concessum et p̄ns nō est cōcedēdū i p̄nsa denotata a li si signifi- cate rē. sic si posita fuerit p̄pō impossibilis sequens ex ea ē neganda quāuis illa p̄pō posita et admissa fuerit p̄cessa. Et cā tota istius ē q̄ nō oīs incōueniēs p̄naciē multiplicare s̄z soluere. Ex quo p̄z rīdēs ad vltimum q̄ oppositū male cōcessi et admissi est cōcedēdū. negan- dū tamē est q̄ cōtradictoriū cōcedendū sit cōcedendū aut repugnans p̄cedēdo sit cōcedendū respectu eiusdē.

Ad pro dictorum

S argumētōz p̄ari hñda exēplariter disputem⁹. Obligo te ad istā tu cur- ris posito q̄ demonstrē te q̄ sedes. q̄ admissa p̄ponat eadē. q̄ cōcessa ne- gata vt dubitata cedat temp⁹ obli- gatiōis. Et arguit̄ q̄ ista non fuit cōcedēda si cōcessa fuerit q̄ ista fuit falsa et nō fuit obli- gatus. igit̄ rē. p̄z p̄ns et ar anis. q̄ i nulla spē obligatio- nis fuit obligat⁹ a me. igit̄ rē. p̄bat anis q̄ neq; p̄ posi- tionē neq; p̄ depositionē et sic de alijs. q̄ q̄ rōne tu fui sit obligat⁹ p̄ vnā spēm eadē rōne q̄libz. igit̄ p̄ nullā si dubitat̄ vel neget̄. Arguit̄ tūc sic. ista. tu curris fuit ti- bi posita et a te bñ admissa. igitur nō fuit a te dubitāda neq; negāda. ista p̄ns ē bona denotata rē. et anis ē a te dubitādū saltē si p̄cedis te fuisse obligatū. igit̄ p̄ns nō ē a te negādū. Cū p̄ isto intelligēdū ē q̄ nō obligat̄ ali- qs nisi p̄ t̄minos specificos obligatiōis: q̄ cū obligat⁹ sit circa certū officiū exercēdū: puta circa negare: cōce- dere. aut alr respōdere. id nō pōt rīdēs p̄uenire cū ar- guēte nisi p̄ueniat secl̄ p̄ t̄minos specificos. et id p̄ hoc gen⁹ obligo nō pōt aliquis obligari ab arguēte q̄ nemo obligat̄ ad illud ad qd̄ nescit se obligari. Itē cū dicit ar- guēs obligo te ad istā tu curris: dicat rīdēs q̄rēdo quā spē obligatiōis velit eū obligat⁹. et nō admittataliqd̄ an- teq; specificet̄ p̄ quā spēm obligatiōis vult eū obligat⁹. Et iste ē mod⁹ regularis rīdēdi. Cū tūc posset re- spōderi sophisticē admittēdo istā tu curris. cū dī obli- go te ad istā tu curris. Et cū p̄ponit̄ illa. tu curris. dī rīdēdo ad istā. Cū si arguit̄ tu rīdēs ad istā. igit̄ cōce- dēdo. negādū vel dubitādū. vel alio mō: p̄cedit̄ p̄nsa. et p̄nter rīdēat̄ s̄m p̄nsa p̄positas: et p̄cesso ante cōceda- tur p̄nsa. Et negat̄ p̄ma ps anis p̄posita et fa. Et cō- cedit̄ t̄nia si p̄ ordinē proponētur: et si q̄rat̄ q̄ spē obliga- tiōis obligatur. dicat rīdēs q̄ nō oīs certificare. Cū diligēter aduertatur q̄ quonēscūq; ē vna distīctiua se- quēs q̄ q̄libz ps ē falsa nō sequēs q̄libz ps ē negāda p̄ter vltimā p̄positā. Et ita p̄ oppo^m de copulatiua cū co-

Obligationum

pulatina fuerit va: s; repugnās c' nulla ps ē repugnās
p se alibet ps p'eter vltimā ē cōcedēda. Itē h' p'mā
f' am regulā simul arguit. q; vtrāq; istaz ē polys. r' se
det. nullus rex sedet. i' vtrāq; istaz ē admittēda cūz sit
vtrāq; intellecta a te. s' dno igitur tibi vtrāq; istaz si
admittat. p'ponitur vtrāq; si cōcedit. p'z q' cōcedūt
duo h' d'ictoria. q' enī sūt duo h' d'ictoria ē v'z nō repu
gnās. C' s; forte d' nō admittēdo: s; h' tu teneris ad
mittere oēm p'pōnem possem tibi posita. s; vtrāq; ista
rū ē polys t' posita. igit' teneris admittere vtrāq; istarū.
C' Itē si nō admittit vtrāq; illaz q; altera alteri repu
gnat. saltē p'pono tibi alterā illaz. r' sedet. nullus rex se
det. quā admisso p'pono tibi istā. r' sedet. p'z q' ista ē
dubia t' i' p'ertinens. i' iō dubitanda. q' dubitata: p'poni
tur nullus rex sedet. quē ē ēt dubitāda. q; dubitatu vno
h' d'ictorioz immedie. p'posito reliquo dubitandum est.
C' Quibus dubitatis al. sic. vtrūq; illor; dubitas. s; al
terū illor; est positu. igit' positu dubitas. Sed huic for
te d' cū ponit altera illarū admittēdo alterā illaz: t' cū
p'ponit altera illaz cōcedēdo alterā illaz. t' tū vtrāq;
illaz dubitat. cū p'ponit. t' vtra d' q' nulla illaz ē mi
hi posita. t' h' posueris mihi alterā illaz. tū nullā illaz
posuisti mihi: t' h' vtrāq; illaz dubitaueri t' nō dubita
ui mihi positi. C' s; cedat t'ps obligationis. t' arguit q'
i' illo t'pe aliq' obligatione fuisti obligatus q' fuerat. b. et
arguit sic. b. obligatione fuisti obligatus s; b. obligatio
fuit cōposita ex signis obligationis t' obligato. igit' ali
quid fuit obligatu qd fuit pars huius obligationis. et p'
g'ns aliqd fuit tibi positu. cū nō fuerit alia obligatio q'
positio: sic igit' aliqua istaz fuit tibi posita: sed vtrāq;
illaz dubitasti. igitur positu t' a te admissum dubitasti i'
t'pe obligationis. igit' male r'ndisti. C' s; p' isto t' p'io fi
milib' aduertendū ē. q' nō ē a r'ndente r'ndendū admit
to. nisi post signū obligationis. sequit' p'pō exp'essa aut
termin' certā p'positionē admittendā declarās r'nden
ti. vt cū ponit illa. tu curris. v' cū d' pono tibi istaz de
mōstrata certā p'pōnem r'ndenti nota. ita ēt a r'ndēte nō
est respondēdū ad aliquā p'positionē nisi illud v'bu p'
pono determinet. p'pōnē integrā. vt propono tibi istaz.
tu curri' aut termin' certā p'positionē r'ndēti nota de
mōstrata. quā sciat ipse demonstrari. t' iō cū d' pono ti
bi alterā illaz d' nō admittēdo. quousq; certificeris q'
illaz ponit. t' si ponit q' sis certificatus opte q' sit ista.
q' tibi ponit admittat hoc: t' itez cū dicitur pono tibi al
terā illaz. d' nō admittēdo. Et si dicitur quā d' q' nō
curet. Sed dicat q' est ista quā vult ponere: t' si pōit ipse
r'ndens q' ipse dicat admittat. t' r'ndetur vt p'z: cū ipse
dic' pono alterā illaz. sed cū hoc dicat q' multū place
ret admittere alterā illaz. si tibi velis certificare quam
ponere vult. q'uis cōcedā q' nō ē opus certificare me.
t' ita ē obligatorie r'ndēdū. C' s; d' similit' si d' pono p'
positionē possibile t' nulli repugnāte quā habeo i' mē
te mea. Et ita cū d' pono oēm p'pōnem possibile. d'
nō admittēdo. q' nulla p'positio ē sequēs ad id verbū
pono ad quā debeat respondēri. verūtamē i' certo casu
h' nō sequit' aliq' p'positio aut certus termin' d' diceretur
id verbū pono. p' aliquas circūstantias pōt respondens
admittere. vt si r'ndens sciret q' nulla ē p'positio nisi.

ista rex fedet sic significans. et opponēs diceret. pono ti
bi oēm ppositionē possibilē q̄ ē in rex nā. pōt rīdēns
admittere qz sic ēēt certus quā. ppositionē admitteret.
et sicut dī de isto vbo pono. ita de illo verbo propono.
vñ quāvis oē sequēs et bene cōcessio fit concedēdū nō
tñ cū propono oē sequens est concedēdū oē sequēs. qz
forte multa sequentia sunt nō intellēta aut de quibus
nō est animaduēsum a rīdēte. Ita ē cum pponitur
altera illaz. dē? ēvel hō ē asin? nō est rīdēdū. conce
dēdo vel negandō alterā illaz. cū nesciat q̄ ppositio p
ponat cōcedēda vñ negāda. ¶ Sed ad ar^m pmiū cū ar
guitur qz vtraqz illaz ē admittēda: rex fedet. nullus rex
fedet. dī cōcedēdo: et qz vtraqz illaz diuisione teneor ad
mittere. nō tñ teneor admittere simul vtrāqz illaz. mi
bi posita. neqz plus pbaratur. sñ tñ ponit qz oē
possibile sit tibi positi et a te bñ admissum admittat: de
inde pponitur rex fedet: et cū ista sit dubia et ipertinēs.
iō ista ē dubitāda. Et ita ē dubitaf. ista pposita nullus
rex fedet et. ¶ Sed q̄ oē possibile ē tibi positi et a te be
ne admissum sed vtraqz illaz ē possibilis. igit vtraqz il
laz ē tibi posita et a te bñ admissa. et vtraqz illaz ē tibi
pposita. igitur vtraqz illaz ē a te cōcedēda. et vtrāqz il
laz dubitas. igitur male rīdes. ¶ Qd admissio casu dī
cōsequēter cōcedēdo oīa si p ordinē pponatur. et cōce
ditur qz tu male respōdes: si tamē prius pponit qz ma
le respōdes qz tu illaz vtrāqz dubites. negādū est tāqz
falsū et ipertinēs: deinde per ordinē qz vtrāqz illaz dubites:
si pponit alijs cōcessis negat ordinē. ¶ Et si arguitur in
priori ordine qz tu nō male rīdes: quia tu bñ respōdes
ad aliquā ppositionē tibi posita. igitur tu non male re
spōdes. negaf. gñā. ¶ Itē admissio casu isto qz oē possi
bile sit tibi positi et a te bñ admissum. ar qz anis ad im
possibile simplr sit a te bñ admissū. qz repugnat dic
tis. et pbaratur gñā: qz admissa ista ppositi tibi vtraqz
istaz dīctoriaz ē ppō polis. qd qz vtrāqz ipertinēs est
cōcedēdū: et deinde propono tibi. vtraqz illaz ē tibi po
sita et a te bñ admissa. ista sequit ex illis. iō cōcedenda.
et p gñis ista duo inicē dīctoria sunt a te bñ admissa et
simul et p gñis antecedens ad illā copulatīā. rex fedet.
nullus rex fedet simpliciter impossibilē ē a te bñ admis
suz. ¶ Et hūc dī admittēdo qz oē possibile sit tibi po
siti et a te bene admissum. i. qz oīs ppositio polis sit ti
bi posita et a te bene admissa: deinde cum pponitur qz
vtraqz illaz duaruz dīctoriaz est possibilis. negatur
tāqz repugnās. qz repugnans est qz bñ admittas duo
inicē repugnātia. quod tñ sequit illo cōcesso. ¶ Sed si
ponitur qz oē possibile sit tibi positi et a te admissum
absqz li bñ et pponatur qz vtraqz illaz sit possibilis cō
cedit. tāqz verū nō repugnās qz vtraqz istaz est a te
admissa: et si iteratur tūc qz vtraqz illaz est a te conce
dēda negaf. gñā. vñ si ponit qz ppō illa simplr impos
sibilis hō ē asin? sit tibi posita et a te admissa. admittēdū
est. et cū pponit qz ista hō ē asin? impossibilis simpliciter
ē a te cōcedēda negaf. qz nō valet ista bec. ppō impossi
bilis simpliciter est tibi posita et a te admissa. igitur bec ē a
te cōcedenda. qz ad hoc qd ista foret a te cōcedēda. oīz
in isto casu foret bñ admissa. qz nō ē verū. qz bonū ē nō
multiplicare sed soluere. ¶ Sed q̄ respōsiōne ar. pbā
do qz eadē ppositio ē cōcedēda et neganda ab eodē in

Tractatus

eodē tpe obligationis. qd tamē repugnat rñioni. qz si
vññ dictionoz ē cōcedēdū reliquū ē negandū: iō si ea-
dē ppositio ēēt concedēda ē neganda. ē dictionuz ēēt
ppositio. igitur ēēt cōcedendū ē negandū: sed arguitur
pñā. ponat for. istā tibi hō currit adequate significante
hoiem currere. ē ponat pla. tibi istā nō hō currit adeq
te significante nō hoiem currere. dictiono mō pñe: ē
sis tu obligatus ad ābas istās p aliqđ tps. deinde ppo-
nat for. tibi istam hō currit. ista ē cōcedēda qz posita ēē.
deinde pponat pla. tibi istā nō hō currit. ē pz qz ē cō-
cedēda. p idē. iō sequitur qz eadē ppositio sit cōcedēda et
negāda. qd fuit pbādū. **C** Sz huic forte dī qz nō ē in
conuēsiōis qz eadē ppo sit ab eodē in eodē tpe obliga-
tionis cōcedēda ē negāda qz illud ē respectu diuersorū
obligatiō. **C** Sz qz ponat qz for. teneat locū platonis ē
ponat tpe vtrūqz. **C** Sz adhuc forte dī qz nō ē icōue-
niens. qz est respectu for. qui locū ē duorū rñidentium:
deinde pponat tibi for. bec ē vera hō currit qz id est se-
quēs. iō cōcedēdū. sequitur enī hō currit ē ista adequate
significat hoies currere. igitur bec ē vā hō currit. anīs
enī est positū in casu illo. igitur ēē. quo pcesso pōat for.
illā nō hō currit que dicit illi qz p idē ē cōcedēda: dein-
de pponat for. qz vtrūqz illaz dictionaz ē vera: ē pz
qz illud ē sequēs. qd si cōceditur cedat tps obligatiōis:
ē arguitur qz ista tps obligatiōis pcessu ipossibile sim-
pliciter i quocūqz tpe vel in quacūqz obligatiōe fuerit
nō est cura. igitur in tpe male respōdisti. **C** Itē i tpe cō-
cessisti repugnās tibi positū ē a te bene admissū. igitur i
tpe male rñidisti. pz pñā. qz tā icōueniens est cōcedē re-
pugnās. ppositū ab vno qz ab alio. cū sit idē ē eodem
mō repugnans: fiat aut ista forma extra tps. tu cōcessi
si ista aliquod tps duo dictiona ēē vera. igitur ista ali-
quod tps male rñidisti. pz pñā. qz neqz respectu vnius
neqz respectu diuersorū pōt ēē qz duo dictiona sunt si-
mul vera i sensu ē ad sensū iā expressū. iō dī in princi-
pio. negādo istā cōclusionē. ē. qz eadē ppo sit cōcedēda
ē negāda ab eodē ista idē tps. ē admittit ppo illa hō
currit posita pmo mihi a for. ē cū ponit sua dictiona
a pla. nō admittit. qz repugnat positū ē bñ admissū. qz
nūqz repugnācia pñt simul bñ stare. nec respectu vni?
neqz respectu diuersorū: vt argutū est. sic neqz vñqz pñt
plures opīones ēē vere. circa eādē mām. nō conuer-
tibilis: vñ cū sunt plures opīones circa eādē. materiā
nō cōuertibiles aut vnica eaz est vā: aut oēs falsē. quā-
uis vt sepe cōtingit multe videātur a dictione dñendi-
biles. qd accidit ppter defectū speculatiōis. ē eius igno-
ratiā. ē iō pñter rñdēdo nūqz dī idē rñdēt diuersas opī-
mones circa eandē mām sustinere nisi velt dictiona
cōcedere. pōt tñ vñā pñ aliā grā disputatiōis admittere
ē sustinere. **C** Sz adhuc forte ar. qz eadē ppo ē cōce-
dēda ē negāda ab eodē i eadē obligatiōe. qz ponat tibi
bec copulatiua. bec. hō currit. ē tibi posita ē a te bñ
admissa adeqte significās hoiem currere: ē bec. risibile
currit. adeqte significās risibile currere ē tibi deposita ē
a te admissa: deinde ar qz bec ē a te cōcedēda hō currit:
qz est tibi posita ē a te bñ admissa. ē ē tibi pposita. igitur
ē a te cōcedēda. ponat enī cū toto casu qz bec sit tibi p-
posita: ē qz bec sit a te negāda. ar qz bec pñā ē bōa hō
currit. igitur risibile currit: ē ci? pñs ē a te negādū. qz ē de

positū. igitur ci? anīs est a te negādū. ē sic ista hō currit ē a
te cōcedēda ē negandā. **C** Sz huic dī ut pñ? negādo
qz eadē ppo ē cōcedēda ē negāda ad sensū iā dictū. ē
admittitur ille casus. ē qz ista. hō currit. ē a te cōcedēda
qz posita. ē bñ admissa. vt ponit casus. **C** Et cū argui-
tur qz illa sit neganda. hō currit. qz illa pñā ē bona. hō
currit. igitur risibile currit. ē pñs eius est negādū. igitur ē
eius anīs est negādū. negat anīs. ē. qz pñs sit negādū.
C Et cū arguitur. qz illud ē depositū ē admissū. igitur
negādū. negatur pñā. ē illa pñā ē bona. bec risibile
currit est tibi deposita ē a te bene admissa. igitur est ne-
ganda. sed eius anīs est negādū. negat anīs. ē. qz pñs sit negādū.
C Sed adhuc forte arguitur qz eadē ppo sit cōcedēda
ē negāda ad sensū iā dictū ab eodē i eodē tpe. qz ali-
qua copulatiua ē negāda: cui? quilibet pars est conce-
dēda ab eodē in eodē tēpore. igitur ēē. pz pñā. ē argui-
tur anīs. qz ponatur tibi sedenti illa. ois homo currit.
deinde pponatur tibi ista. tu curris. qua negata qz fal-
sa ē ipertinēs. pponatur illa. tu es hō. ē pz qz ista est ve-
ra nō repugnās bñ admissū. igitur ē cōcedēda. pz pñā
ē ar tñc sic illa copulatiua ē neganda ois hō currit. tu
es hō. qz ipsa est anīs ad ppositionē bene negatā. igitur ne-
ganda. ē vtrūqz ei? pars est cōcedēda. igitur ēē. **C** Itē for-
te dī in principio negando illā pñā aliqua copulati-
ua est neganda cui? vtrūqz ps ē cōcedēda. igitur eadē
ppositio est cōcedēda ē neganda. qz dī qz ille due ois
homo currit: ē tu es homo nō repugnāt illi. tu nō cur-
ris. nisi copuleris. iō cū copulantur negat copulatiua.
scz ois hō currit ē tu es hō. qz ē copulatiua repugnās.
C Sz pñā qz tñc posita ē bene admissa ista ois homo
currit. proponat illa hō nō currit. **C** Et arguitur qz ista
ē cōcedēda. qz illa ē vā nō repugnās bñ admissū. igitur
ē cōcedēda. pz pñā. ē ar anīs. qz iste pponēs nō repugnāt
nisi sunt copulare. sed iste nō sunt copulate. vt pono. igitur
neutra alteri repugnat. pz pñā ē maior: ē ex rñione.
C Sz huic forte dī qz iste due bñ repugnāt. ē non co-
puleris aut sint copulate. **C** Sz qz. igitur p idē iste tres re-
pugnāt ois hō currit. tu es hō. tu nō curris. aut saltem
stat istas tres repugnare sic significādo. ē nō sunt copu-
late. qd repugnat positioni. **C** Itē si pponēs nō repu-
gnant nisi sunt copulate bene admissa illa ois hō cur-
rit. proponitur ista tu es nō currēs. que qz vera. nō re-
pugnās. cōcedēda ē. qz cōcessa arguitur. tu es nō currēs.
igitur hō ē nō currēs. igitur hō nō currit. qd est oppo^m posi-
ti. **C** Itē si negat ista tu es nō currēs. pponit illa. tu es
currēs. qz negāda ē qz falsa nō sequēs: deui. pponit tu es
hō. ē ē ista ē cōcedēda ex rñione. **C** Et tñc sequitur qz nō ē
quolqz finimo singulari p aliquo supponēte simplr su-
pto pñcat alter dictionoz icōplexor. qz vtrūqz istaz.
negat tu es currēs. tu es nō currēs pcesso qz tu es hō.
C Item ponatur tibi sedenti oē sedens est for. deinde p-
ponatur. tu es for. qz negata qz falsa nō sequens: vt po-
no: pponitur ista. tu es sedens. pz qz ista est vera nō re-
pugnans. ē per pñs cōcedēda: qua pcessa ar sic. tu es
sedens. igitur aliqđ sedens nō est for. qd est oppositū po-
siti. si negatur pñā. pōatur oppositū psequēs cū ante.
ē stabunt ista simul. tu es sedens ē oē sedens ē for. ē vl-
tra. igitur tu es for. pz sillogismus in quarta figura. et
antecedēs est concedēdum. qz ista ē negata. tu es sedēs.

Obligationum

Igitur aliqui sedens non est for. igitur oportet accedere copulationem
compositam ex antecedente et opposito consequentis etc.
Unde si admittendo casum. et quando proponitur. tu es
sedens. negatur tanquam repugnans posito: et opposito bene
negati: et igitur sequatur ex obligatione tali non tamen est conce-
denda. quia ad sequens vel repugnans obligationi non est
pertinenter respondendum imo obligato. Et ite ponatur
quod for. non obligato proponatur illa. deus est: quia ipse con-
cedat. et proponatur platonem eadem quia neget necessarias
male respondendo: et cicero dubitet illam male etiam responde-
do: quo posito proponitur illa. tu respondes sic ille illo-
rum quia male respondet demonstrando per ly. illos for. et plato-
nem et ciceronem. et non respondeat aliqui illos nisi ad istam: non
predicto: si concedis illam tu concedis falsum: non sequens: igitur
tu male respondes: posito quod tu non respondeas ad aliquam pro-
positionem nisi ad istam. quia nunc tibi propono. Item si
tu respondes sicut ille illos qui male respondet et ille illa-
rum quia male respondet: respondet negative. igitur tu respondes
negative: voco enim hic unum ita respondere sicut alius qui
vterque respondet affirmative: aut negative etc. si dubitas il-
lam tu respondes sicut ille illos: quia male respondet: et cicero et
dubitat illam male respondendo. igitur tu respondes sicut ille illos
quia male respondet: illa consequentia est bona etc. et antecedens
est concedendum: igitur et consequens: Si negas istam et respondes ne-
gative et ille illos: qui male respondet respondet negative: igitur
tu respondes. sicut ille illos: quia male respondet. Sed pro
isto dicitur quod ad propositionem propositam est respondendum
sine qualitate illius mensuram pro qua proponitur: nisi
alia fuerit contentio inter opponentem et respondentem
huius repugnans: aut nisi repugnet ei quod est obligatum
Ex quo sequitur quod non valet consequentia ista. hec pro-
positio est vera et pertinentens tibi proposita. igitur hec est
a te concedenda: ut si tibi tacenti proponatur illa tu loqu-
ris: dum tu negas eam tu bene respondes: et illa est ve-
ra et pertinentens tunc. sed non negas illam pro tempo-
re. pro quo respondes. Ita etiam non sequitur. tu concedis
falsum non obligatus. igitur tu male respondes: sed bene
sequitur: tu concedis falsum non obligatus pro tempore pro
quo proponitur igitur male respondes. Et ita intelligatur quod
dam ex dictis. Et quibus patet ratio ad casum: admissio
enim casu negatur illa propositio tu respondes sicut ille il-
lorum qui male respondet: tanquam falsa: pro tempore pro
quo proponitur non sequens. Et capitur hic ille ter-
minus ita respondere pro similitudine responsionis in co-
cessionem: negationem: vel dubitationem etc. De virtute enim
sermonis qualiter respondet for. talis et plato respondet
ad istam deus est: Et qui vterque arguitur. tu negas illam.
igitur tu respondes negative: et ille illos qui male respondet respondet
negative. igitur tu respondes sicut ille illos: qui male respon-
det: negatur autem tanquam repugnans. Et si proponitur tu
respondes ad istam et non respondes affirmative neque dubitati-
ue neque alia ratione nisi negative. igitur etc. negat antecede-
ns. Et si quis quaerit rationem respondens non certificatur:
donec fiat sequens per ordinem proponendi. Et ex hoc
patet ratio ad tales propositiones etiam extra tempus cum proponitur
tu negas propositiones quas tibi propono: illa enim neganda est:
et qui tu negas si proponitur tu negas istam tibi propositam co-
ceditur: quia facta est vera pro tempore prolationis. Sed for-
te arguitur. probando quod non pro tempore pro quo proponitur

propositum est respondendum ad eam sine sui qualitate. quia ex illo se-
quitur quod for. et plato respondet ad eandem propositionem unus con-
cedendo. alter alio modo respondendo in eodem sensu: extra tempus
obligationis. et tamen vterque non male respondet ad
istam propositionem. Item sequitur quod for. concedit a. propositionem et
plato. concedit contradictionem a vtroque bene respondente et
non obligato. Et ite sequitur quod for. concedit et negat eandem
propositionem non male respondendo: quia ponatur quod for. eadem pro-
ponatur a diversis. sed unus ante alium. ponatur eadem
sic quod sit falsa quam unus proponit. et vera quam alter proponit.
Et ite potest for. ponere a propositionem platonem: et per horam
aut saltem per tempus notabile potest est plato differre respon-
sionem. et interea forte propositio proposita est facta in
possibilis: et tunc sequitur quod for. bene respondet con-
cedendo impossibile: que omnia predictis videntur repugnare. Et ite pro-
ponatur hec for. tacenti et non obligato. tu negabis vel du-
bitabis propositionem quam tibi propono: si for. neget eam:
tunc ista propositio pro tempore prolationis fuit vera. igitur
concedenda: si concedat: tunc ista fuit falsa. igitur negan-
da: si dubitat tunc ista fuit vera pro tempore prolationis. igitur
concedenda. Sed per his de quod conclusiones ante dicte
non sunt ipsoe est ad diversa tempora referantur. Et ite
hic certa regula poni non potest nisi sine quod opponens et
respondens conveniant eam pro eadem mensura non
possit respondere respondere bene respondendo pro
qua proponit opponens: quia ante responderet quod intel-
ligeret illud ad quod responderetur erat: sed de hoc postea
dicetur. Ad vltimum infra dicendum est. Et ite si ponatur quod
ad nihil sis obligatus. deinde proponitur tu es obligatus si co-
cedis. Contra nulla specie obligationis es obligatus. igitur non
es obligatus. patet contra: autem: quod ad nihil es obligatus. Et ite
hec est pertinentens. tu es obligatus: quod extra tempus est negan-
da. igitur nunc est neganda. Sed huius brevis de admissio ca-
su concedendo istam. tu es obligatus: et negat ista contra. ad ni-
hil es obligatus. igitur nulla specie obligationis es obligatus
quia stat quod ista propositio ad quam sis obligatus non sit
aliquid sed aliqua. Secunda etiam forma non valet:
quia per obligationem factam est ista vera. tu es obliga-
tus: que extra tempus erat falsa. Et ite ponatur quod nulla
propositio sit. deinde proponitur omne positum et bene
admissum propositum est concedendum: si conceditur. igitur
aliqua propositio est. si negatur ista tu negas regulam
igitur male respondes: si concedit totum inferatur quod aliqua
propositio est: quia bene sequitur tu negas regulam. igitur
aliqua propositio est eum ois regula sit propositio. Ideo
forte dicitur negando antecedens. Sed tunc forte que-
ritur quare negatur antecedens. Qui si dicitur: quia repu-
gnat arguitur autem sic: quia bene sequitur id repugnat. igitur
illud est. Vel si forte de quod tu negas ipsum: quia tibi pla-
cet negare ipsum. igitur ipsum est. Et ite cedat tempus ob-
ligationis negata ista. omne positum et bene admissum
est concedendum. Et arguitur. infra tempus negasti
regulam. igitur male. Ideo dicitur admissio posito
negando quod omne positum et bene admissum propositi-
um est concedendum. Et cum arguitur tu negas regulam: igitur ma-
le respondes negat autem. Et cum quis querit quare negat de quod nulla
propositio negat neque regula negat: quod repugnans neque
negat: quod placet negare. Et cum arguitur vterque concedit
pro obligationis. Et arguitur quod tu tempore negasti regulam

Tractatus

igitur male rñdisti. dñ negādo qñaz. qñ illa regula erat cōtingens repugnās posito. Cñ generalr nulla regula hic posita ē concedenda. qñ positum bñ admissum repugnat ei. Cñ itē pono tibi sedenti istā. ois hō currit deinde ppono: tu sedes. si negat. Contra. tu negas sequens. igit male rñdes. qñ bñ seqt pono tibi sedenti istā tu es hō. igit tu sedes. Item i codē casu ppositur hec tu curris nō ē seqs: neq; repugnās: s; iptinēs. qua cōcessa pponitur ista: tu es hō: qua cōcessa. qñ vera nō repugnās: pponit. tu curris. si negatur cedat ips. et arguitur qñ i tpe male rñdisti. qñ negasti seqs ex bñ admissio cōcesso. Si igitur cōceditur ista: tu curris. pponitur: hec tu curris nō ē seqs: neq; repugnās: s; ipter tinens. Si negatur: negat a te cōcessum. igit male. Si conceditur ista qñā ē bona. ois hō currit: tu es hō. igit tu curris: et significat ex cōpōne suor fminor. igitur illa: tu curris sequitur ex illis. igitur ē sequēs. Sz p bis dñ admissio posito negādo istaz: tu sedes: et negatur ista qñā. ista ē sequēs. igitur ē a te cōcedenda. ois. n. propositio devirtute fmonis ē sequēs ex aliquo saltem in casu. sz ipa sequens sit ipolis. rñdens. n. nō obligatur ad cōcedendum aliquod falsum: nisi sequēs ex bñ admissio. et bñ cōcesso. et neq; obligatur rñdens ad obligationē: s; obligatur ad obligatū per obligationē. Et per hoc est cōcedendū devirtute fmonis qñ nulla ppositio est ipter tinēs. qñ ois propositio ē pertinēs saltē sibi ipsi. qñ sequēs ad se ipsam. Et id cñ pponitur i illo casu qñ hec nō ē sequens tu curris. negāda est. s; conceditur qñ ipa ē ipter tinēs admissio. et adhuc nō ē sequēs ex aliquo cōcesso. neq; ex aliquo cōcessis. Et vltra si per ordinem formetur argumētū. cōceditur ista: tu es hō: et itē cōceditur qñ ista: tu curris nō ē seqs ex aliquibus cōcessis. neq; ex aliquo cōcesso: et conceditur qñ ista cōsequētia ē bona. s. ois hō currit: tu es hō. igit tu curris: et qñ iste due sunt cōcedēde. ois hō currit: tu es hō. et negatur qñ ista sequatur ex illis. s. tu curris: qñ dñ forte. qñ iste nō significant ex cōpōne suor terminorū. Et breuiter semp respondetur fm ordinem semper stando i vltima repugnate ipsam negādo. Itē ponat qñ ois hō qñ ē alb⁹ currat: et null⁹ istoz pōt currere: et per ly illoz i ista ppōne null⁹ istoz pōt currere. adeqte significāte qñ null⁹ istoz pōt currere demonstrēt. oēs hoies q sunt albi. quo ad missio. pponit null⁹ istoz pōt currere: et illud ē cōcedendū. qñ sequēs ex copulatiua qñ ē casus. deinde pponitur aliquis istoz pōt currere demonstratis oib⁹ hoib⁹ q sūt albi p ly illoz. Si cōceditur s; qñ concedis repugnās. qñ dñctorum cōcessi. Si negatur. cōtra. aliq hoies albi currunt. sunt igit for. et pla. albi. q currūt. igitur aliq istoz pōt currere illis albis demonstratis. Item si nullus istoz pōt currere: et per ly illorum in ista ppōne significāte adeqte qñ null⁹ istoz pōt currere sunt demonstrati hoies q sunt albi. igit ista ē vera null⁹ istoz pōt currere. p cñ ptem sunt demonstrati hoies albi. Et tunc af sic. null⁹ homo demonstrat⁹ p ly illoz i ista ppōne pōt currere: s; ois hō alb⁹ ē demonstrat⁹ p ly illoz in ista ppōsitione. igit null⁹ homo alb⁹ pōt currere: et alia ex parte aliq hō alb⁹ pōt currere. qñ oēs hoies albi currūt. igit ex casu seqt dñctio: et arguitur añs. s. qñ null⁹ hō dñmostrat⁹ p ly illoz i ista ppōne pōt currere. qñ null⁹ hō p

quo verificatur ista ppositio pōt currere. s; ois hō albus ē hō p quo verificat ista prop⁹: ex quo per ly illoz demonstratur oēs hoies. q sunt albi. igitur null⁹ hō alb⁹ demonstrat⁹ p ly illoz pōt currere. Itē forte dñ i principio negādo casū. Sz s; iste casus ē polis. ois hō q est alb⁹ currit: et for. et pla. nō pōt currere: et per ly illoz in ista ppōne null⁹ istoz pōt currere. adeqte significāte qñ nullus istoz pōt currere. demonstratur oēs hoies q sunt albi. Et ex isto casu sequitur ille prim⁹. igitur prim⁹ ē polis: p3 qñā: et af. añs: qñ for. et pla. ex itib⁹ hoie. oib⁹ hoib⁹ albis p crastina die illis nō existētibus. Et hodie iste casus polis. Sz sed arguitur qñ iste seqt ex illo. qñ bñ sequitur: ois hō q est alb⁹ currit: et for. et pla. nō pōt currere. et per ly illoz demonstratur oēs hoies qui sunt albi i ista ppōne. null⁹ istoz pōt currere adeqte sic significāte. igit ois hō q est alb⁹ currit. et null⁹ istoz pōt currere: et per ly illoz i ista ppōne nullus istoz pōt currere. demonstratur oēs hoies q sunt albi. sz qñā. qñ prima ps cōsequētis sequitur ex pma añtis: et fa er fa. et tertia ex tertia. Et sic af. qñ iste casus est polis. s. qñ tñ for. demonstratur: et tñ hoc ē for. et hoc nō est for. qñ seqt tñ for. demonstratur et for. ē for. et pla. nō est for. igit tantū for. demonstratur: et hoc est for. et hoc nō ē for. sz qñā: et prima ps qñtis seqt ex pma añtis. fa er fa. et tūa ex tūa. tñ vey ē qñ iste casus sit polis. tñ nō pōt cē ver⁹: sicut qñtis illa ppositio sit polis: hoc non demonstratur. demonstrato adam: tamē ipsa nō pōt cē vera sic significando. Ideo in principio dñ ad argumentum per ordinem vt p3 ex predictis.

Questio. certificatio. petitio. dubitatio: et suppo non sunt spēs distincte a positione. Aduertendum ē pfecta qñ obligatur rñdens ad rñdendum per hoc verbum certifico. seu per hoc cōplexus sit vey. vel sit dubiū: aut nō sit dubiū. vel sit scit⁹. et rñdere dñ obligatus p istam notā certifico: aut sit vey. sicut obligatus per illud signum pono i hoc qñ vbi fiat obligatio per illud signū pono. cedit obligatio scā per illud signū certifico: si obligatum repugnat obligato qd ē sic vstitat⁹ ex bñplacito disputant⁹. ex eo qd sepe vult opponēs obligare ad falsū sustinēdū rñdentem vvideat qñ sci at se a dñctione dñdere: sicut posito et bñ admissio qñ for. currat nō ē hec cōcedēda. hec ē vera for. currit: ita obligato rñdente p certificationē sic dicēdo sit verum: qñ for. currat nō ē hec cōcedēda: pmo loco. pposita hec est vera for. currit. Sz Solem⁹ ē certificationē facere p verba adiectiua coniunctiui vpreceptiui modi. sicut dñ cēdo cedat tps obligatōis: concedatur a te ista hō ē añnus. Itē fm vritatem iste nō sunt distincte spēs obligatio nis. dubitat a te ista rer sedet. peto te cōcedere istā hō ē añnus: s; cōtinētur sub certificatione vel positioe: qua ppter si obliget rñdens sic. dubitetur a te dñ eē. eo ad missio. cōceditur propositum. s. qñ tu dubites dñ cñse. qñ positum. deinde si proponitur de⁹ ē. conceditur et negat qñ tu cēdas. Et capitur hic dubitare p dubie rñdere. si. n. dubitare pro dubie rñdere est spēs distincta obligationis. sic concedere. negare. credere. eēnt spēs disti

De obligationibus

ete obligatiois. vechi dñ. cōcedatur a te for. cē. credas pa-
pam eē romē. negat dñ. cē. qd nō est verum. Ita ē dñ
qz dicēdo peto qz cōcedas hoīem eē asinū. nō plus ē di-
cere qz cōcedas. neqz aliter rīdendū ē ab obligato per
hūc modū peto qz cōcedas hoīem eē asinū. aut sit verz qz
concedas hoīem eē asinū. Et sicut pñdī modi obligā-
di cōtinent sub certificatione vel positione. ita modus
obligandi per ly suppono: aut presuppono continetur
sub positione. Unde suppositio vel presuppositio ē po-
sitiō de qua hic intendimus. Cū per istā notā presu-
pono solemus obligare rīdentem ad sustinēdum sup-
positum. nō solū tanqz verz. s; frequent tanqz necessa-
rium. Et frequēter reputamus nos nō eē obligatos ad
illud suppositum. qz concederemus extra tps tanqz ne-
cessariū. et cedit ē in pñtia supponis quelibz alia posi-
tio vel certificatio p quā ponit repugnās supposito: et
hoc nō supponēdis sepe vñ sumus superius.

Sed forte

contra tā dicta arguit peto te cōce-
dere qz null? deus ē. deinde ppo-
no de? ē. si cōcedis tu cōcedis dñctoriū obligati affir-
mative sustinēdi. igit male. C Itē pponat null? de? ē.
si negat. cedat tps obligatiois. Et ar sic. i tpe tu fecisti
p petitiū. igitur male fecisti. pz qñā et arguit anis. qz pe-
titiū fuit te cōcedere nullū deū ē. et negasti nullū deū ē.
igitur male respōdisti. Si cōceditur i tēpore obligatio-
nis nullū deū ē. arguit sic in tēpore concessisti iposibi-
le simpliciter p obligatū possibile. igitur rē. non enī de-
bet respōdens in disputatione ita ignavis verbis op-
ponētis assentire qz cōcedat impossibile simplr. Itē cō-
cessa ista. null? deus ē. pponitur illa hō ē asin? et patet
qz illa ē sequēs ex cōcesso. igitur cōcedēda: et ita qdlibz
aliud sequēs ad illā eēt cōcedēdū: et qz oīs ppositio de
mūdo eēt sequēs ad illā. formata qñā. igit oīs ppositio
eēt concedēda cōcessa illa null? deus ē. et per qñs repu-
gnans concessio eēt concedendū.

Ideo dicitur

admissio posito cōcedendo
illā de? ē. et ista nō est oppo-
sitiū obligati qz obligatū ē totū illud tu concedis illā nul-
lū deū ē. S; ad fām formā cū arguitur qz i tēpore ma-
le rīdisti qz tu fecisti p petitiū. Dicitur negādo qz nō fe-
ci p petitiū qz nō cōcessi repugnās posito. neqz negavi
sequēs ex eo. neqz aliqd huiusmodi. C Et sic respōdus
est ad illd obligatū ita rīdēdū ē si obliget p istū modū.
dubitet a te ista deus est. deinde pponit ista de? ē. Si
cōcedit. Contra tu cōcedis qd habes dubitare. igit male
rīdisti. C Itē tu fuisti obligat? ad dubitādū istā: et nō
bitasti. igit male rīdisti. Itz qñā: qz si tu fuisti obligat? ad
dubitādū istā: tu tenebar? dubitare quā pcessisti. igit ma-
le. C Item cedat tempus obligationis. et arguitur: vt
prius. qz positiū fuit qz dubitares istā deus ē. et tu non
dubitasti. igit male rīdisti. Itō forte dñ dubitādo illā de-
us ē. sicut argumenta petūt. quā dubitata. pponit nul-
lus deus ē. si negatur. et fām dñctoriū ē propositū.
igitur fām dñctoriū ē concedendū: et tu dubitas.
igit male. C Item dubitatio vno contradictoriū re-
liquū immediate propositū i eodem tpe obligationis ē
dubitādū. Itō forte dubitatur. nullus deus ē. S; con-
tra. qz ista homo ē asin? non eēt negāda. qz ista cōsequē-

tia ē bona. nullus deus est. igit homo est asinus denota-
ta rē. et anis ē dubitādū a te. igit cōsequens nō ē a te
negādū. C Et ita arguit qz nullū aliud impossibile
simpliciter tibi ppositū ē negādū a te. iterando tps
ex ista nullus deus ē. S; forte dñ qz non valet qñā ista.
qz non arguitur de qñā formali. C S; bec rñsio non
valet. qz neqz i se ē vera. neqz tollit argumentum ali-
quātulum mutatis terminis obligati. dubitetur. n. a te
ista copulatiua tu es: et tu nō es. dñctionem formaliter
cludens: ex qua quelibz ppositio est apta formalitē seq-
fic significādo. et tūc patz qz ista cōsequētia ē formalis.
tu es: et tu non es. igit hō est asinus. et anis ē a te dubitā-
dū. igitur qñs non ē a te negādū. Itē cedat tps ob-
ligationis. et ar qz in tpe dubitasti impole simplr scituz
eē tale. igit male rīdisti. Itō dñ i principio admittendo
positū. C Et cū pponitur. deus ē. concedit: deinde
cum proponitur. tu concedis deū ē. conceditur. qz ve-
rum non repugnās. et si infertur qz tu male rīdes. con-
ceditur tā qñā qz cōsequēs: et negat illa qñā si fiat: tu
dubitas deū ē. igit tu non pcedis deū ē. Et cū arguit
qz infra tempus male rīdisti. qz tu fuisti obligatus ad
dubitādū istam. deus ē. et tu nō dubitasti illam. igit-
tur rē. Itē rīdetur negādo anis qz tu fuisti obligatus ad
dubitādū istam. qz tu fuisti obligatus ad cōcedendū
istam: tu dubitas deū ē. Item si obligatio fiat per ta-
les modos loquendi. currat for. disputet pla. arguitur
qz aliqua ē obligatio que non est obligatio. cedat enī
omne tēpus obligationis. per qd ē: aut fuit obligatus:
aliquis: quo admissio arguitur qz tu es obligatus. et nō
es obligatus. sequitur. n. qz tu non es obligatus. qz cessit
omne tēpus obligatiois per qd ē vel fuit obligatus ali-
quis. igitur tu non es obligatus: et sequitur qz es obliga-
tus. qz sequitur. oē tēpus obligationis cedit. igitur omne
tempus obligationis ē cedens: et vltra sequitur qz oē tps
obligationis est. igitur aliqis ē obligatus: et maxime tu
q admissisti. Huic dicitur qz ista obligatio cedit ex con-
ueniētia facta: aut presupposita iter opponētes et rīdē-
tem. id rīdeatur: ibi sū exigentiam habite significati-
onis istius termi cedat iter eos. Item psupponatur qz
quelibz qñā denotata a ly: si vel ergo significans ex cō-
positione suo: um terminor: cuius antecedens ē ipossi-
bile per accidens ē bona. Item qz oīs cōsequētia cu-
ius consequens est necessariū sit bona: quo admissio. sit
rei veritas qz nūqz rīdisti ad istā celum mouetur. dein-
de ponatur ista. tu rīdisti ad istam celū mouetur. si con-
ceditur: cōceditur dñctoriū positi. igitur male. si ne-
gatur. Contra. tu negas sequens ex tibi posito. et a te
bñ admissio. igit male rīdes: pz qñā: et arguit anis. qz
ista qñā ē bona. tu non rīdisti ad istam celū mouetur.
igit rīdisti ad istam celū mouetur. qz tā anis ē impossi-
bile per accēs: qz qñs necessarium. Itz qñā. vel cedat tē-
pus obligationis. et arguitur qz in tpe negasti sequens
ex tibi posito. et bñ admissio. igitur male rīdisti. C Sed
huic dñ negādo istam qñā. tu negasti sequēs ex tibi
posito et a te bñ admissio. igit male rīdisti. s; bñ sequitur:
tu negasti in tempore sequens ex tibi posito: et a te bene
admissio in consequentia formali. igitur male respōdi-
sti. C S; hoc arguitur. qz ex isto sequitur qz oīs pro-
positio impossibilis per accidens ē admittēda. et sequi

Tractatus

tur tunc q^o concedendum est q^o adam pot^{est} ē. q^o adā non fuit: q^o ad p^{re}teritum sit potentia. Sz hūc forte d^{ic} negando istam vltimam consequentiam: negandum tamē ē in tempore q^o ista sit impo^{ss}: tu r^{es}idisti ad istaz celum mouetur. imo cōcedendum ē q^o illa ē vera. tu r^{es}idisti ad istam saltem cōcesso in tempore obligatiōis q^o ista ē sic significās: imo negādum ē q^o tu concedas im possibile. Item ponatur q^o si rex sedet: tu scias reges sedere. q^o si nullus rex sedet: tu scias nullū regē sedere: deinde pponitur ista rex sedet. q^o dubitatur. q^o ē imp^{ro}bitens. quā extra tempus dubitares: nō facta alia mutatiōe pponitur nullus rex sedet: q^o ē dubitatur pponit: tu scis regē sedere: vel tu scis nullū regem sedere: quia cōcessa q^o sequitur ex casu: ppono tu scis q^o rex sedet: quia negata q^o falsa ē non sequens pponitur. tu scis q^o nullus rex sedet: q^o concessa q^o sequens ex cōcesso cū opposito bñ negati. igit male r^{es}idēs. Sz si cōceditur illa pponit. tu concedis illaz. q^o cōcessa pponit. tu nō male r^{es}idēs. quo itez cōcesso. pponit. illa ē concedenda. q^o p^{ro}p^{ri}etate illa ē sequens: sic eadem ppositio ē cōcedenda q^o nō concedenda. Item cedat tēpus obligatiōis itpe obligatiōis cōcessisti q^o dubitasti eadem pponem. igitur male r^{es}idisti. Item in eodem casu pponitur. hec ē a te cōcedenda papa currit. si concedit: cōcedit falsum. nō sequens. si negatur pponit ta nō es papa vel papa currit. quia concessa q^o vera nō repugnās. arguitur sic: tu nō es papa vel papa currit. sz tu es papa. igit papa currit. illa gñā ē bōa tē. q^o añs est concedendum. igit q^o gñs. q^o gñs est illa ppositio papa currit. igit illa ppositio papa currit ē a te cōcedenda. Sz d^{ic} p^{ri}ncipio admissio casu dubitādo illas pponēs rex sedet. null^{us} rex sedet cū pponitur. q^o d^{ic} q^o vtraq^{ue} illaz est dubitanda: q^o cum pponitur tu curris negat. q^o concedit itez q^o rex sedet. q^o cū pponitur. tu cōcedis illā. conceditur. q^o negat q^o non male r^{es}idēs. q^o negat q^o illa sit cōcedenda. Et si ar^g q^o illa sit sequens ex vna pte tibi positi cū opposito bñ negati. igit illa ē a te concedenda. Sz de virtute p^{ri}ncipis q^o illa gñā non valet: sicut nec ista valet. hec seq^u ex pte tibi positi q^o admissi. igit hec ē a te cōcedenda. sicut posita tibi ista. null^{us} homo ē casu. hec bō ē rudibilis. seq^u ex pte positi: tu nō est cōcedenda. Sz q^o illud nō ē ad ppositum. id negat illud añs. f. q^o illud sequat^{ur} ex pte tibi positi: q^o a te bñ admissi. cū opposito bñ negati. Et si ar^g q^o seq^u ex illis: q^o illa sunt ps admissi: q^o oppositum bñ negati. igit tē. concessa pma pte vltima negat. si p illū ordinē pponatur. In hac. n. arte maxime hec regula seruāda ē. q^o ad nullā pponem r^{es}ideatur cōcedēdo aut negandō: nisi ipa pponatur. q^o cū sit gñā negat^{ur} vel cōcedatur. q^o nō dicatur ad añs vel ad ptes añtis vel ad gñs: nisi s^{ec}undū ordinē pponēdi. Et ad aliā formā cū arguit^{ur} q^o i tpe eādē pponē concessisti q^o dubitasti. igitur male r^{es}idisti. Sz negādō gñam. sed bñ sequitur ista temp^{us} eādē pponem concessisti q^o dubitasti: ita se habēdam ad concedēdū q^o dubitādū qñ concessisti: sicut qñ dubitasti. igit male r^{es}idisti. Et si ar^g contra: oēs r^{es}isiones sunt retorquēde ad idē istās. Sz q^o illud ē impole. non. n. d^{ic} r^{es}isiones pnt fieri ab eodē i eodem istanti. imo nulla r^{es}isio. Sz v^{er} ē q^o concessa: q^o opposita bñ negator: debēt ēē talia. q^o copulatiua ex illis composita sit polis sicut a p^{ri}ncipio dēi^{nt}. Et cū pponit^{ur} vlt^{er} iⁿ illo casu: hec est cōcedēda papa currit: negatur illa: q^o conceditur illa d^{ic} iⁿstinctua pposita: tu non es papa. vel papa currit. q^o est vera nō repugnās. q^o vna ei^{us} ps est vera scita ēē talis. q^o gñter cōceditur q^o papa currit tāquā sequens ex cōcesso: q^o pma parte positi. q^o sequitur: tu non es papa vel papa currit. sz tu es papa. igitur papa currit. ista consequentia ē bona. q^o ar

dere ad aliqd: nisi optimenouerit emioy vires. Item ponat^{ur} hec copulatiua: tu es papa: q^o rex sedet. vel tu curris. decide pponit^{ur} rex sedet. q^o dubitatur. q^o imp^{ro}bitens est. pponitur. null^{us} rex sedet q^o dubitatur. pponitur. vtraq^{ue} illaz ē dubitanda a te. q^o cōcessa: q^o vera nō repugnās. pponit. nulla illaz ē cōcedenda. q^o concessa pponit: tu curris: q^o p^{ro}p^{ri}etate illa ē falsa q^o nō sequens. q^o id negādā. deinde pponit. rex sedet. q^o si dubitatur. Contra tu dubita. sequens ex vna pte positi cū opposito bñ negati. igit male r^{es}idēs. Sz si cōceditur illa pponit. tu concedis illaz. q^o cōcessa pponit. tu nō male r^{es}idēs. quo itez cōcesso. pponit. illa ē concedenda. q^o p^{ro}p^{ri}etate illa ē sequens: sic eadem ppositio ē cōcedenda q^o nō concedenda. Item cedat tēpus obligatiōis itpe obligatiōis cōcessisti q^o dubitasti eadem pponem. igitur male r^{es}idisti. Item in eodem casu pponitur. hec ē a te cōcedenda papa currit. si concedit: cōcedit falsum. nō sequens. si negatur pponit ta nō es papa vel papa currit. quia concessa q^o vera nō repugnās. arguitur sic: tu nō es papa vel papa currit. sz tu es papa. igit papa currit. illa gñā ē bōa tē. q^o añs est concedendum. igit q^o gñs. q^o gñs est illa ppositio papa currit. igit illa ppositio papa currit ē a te cōcedenda. Sz d^{ic} p^{ri}ncipio admissio casu dubitādo illas pponēs rex sedet. null^{us} rex sedet cū pponitur. q^o d^{ic} q^o vtraq^{ue} illaz est dubitanda: q^o cum pponitur tu curris negat. q^o concedit itez q^o rex sedet. q^o cū pponitur. tu cōcedis illā. conceditur. q^o negat q^o non male r^{es}idēs. q^o negat q^o illa sit cōcedenda. Et si ar^g q^o illa sit sequens ex vna pte tibi positi cū opposito bñ negati. igit illa ē a te concedenda. Sz de virtute p^{ri}ncipis q^o illa gñā non valet: sicut nec ista valet. hec seq^u ex pte tibi positi q^o admissi. igit hec ē a te cōcedenda. sicut posita tibi ista. null^{us} homo ē casu. hec bō ē rudibilis. seq^u ex pte positi: tu nō est cōcedenda. Sz q^o illud nō ē ad ppositum. id negat illud añs. f. q^o illud sequat^{ur} ex pte tibi positi: q^o a te bñ admissi. cū opposito bñ negati. Et si ar^g q^o seq^u ex illis: q^o illa sunt ps admissi: q^o oppositum bñ negati. igit tē. concessa pma pte vltima negat. si p illū ordinē pponatur. In hac. n. arte maxime hec regula seruāda ē. q^o ad nullā pponem r^{es}ideatur cōcedēdo aut negandō: nisi ipa pponatur. q^o cū sit gñā negat^{ur} vel cōcedatur. q^o nō dicatur ad añs vel ad ptes añtis vel ad gñs: nisi s^{ec}undū ordinē pponēdi. Et ad aliā formā cū arguit^{ur} q^o i tpe eādē pponē concessisti q^o dubitasti. igitur male r^{es}idisti. Sz negādō gñam. sed bñ sequitur ista temp^{us} eādē pponem concessisti q^o dubitasti: ita se habēdam ad concedēdū q^o dubitādū qñ concessisti: sicut qñ dubitasti. igit male r^{es}idisti. Et si ar^g contra: oēs r^{es}isiones sunt retorquēde ad idē istās. Sz q^o illud ē impole. non. n. d^{ic} r^{es}isiones pnt fieri ab eodē i eodem istanti. imo nulla r^{es}isio. Sz v^{er} ē q^o concessa: q^o opposita bñ negator: debēt ēē talia. q^o copulatiua ex illis composita sit polis sicut a p^{ri}ncipio dēi^{nt}. Et cū pponit^{ur} vlt^{er} iⁿ illo casu: hec est cōcedēda papa currit: negatur illa: q^o conceditur illa d^{ic} iⁿstinctua pposita: tu non es papa. vel papa currit. q^o est vera nō repugnās. q^o vna ei^{us} ps est vera scita ēē talis. q^o gñter cōceditur q^o papa currit tāquā sequens ex cōcesso: q^o pma parte positi. q^o sequitur: tu non es papa vel papa currit. sz tu es papa. igitur papa currit. ista consequentia ē bona. q^o ar

De obligationibus

guitur ad distinctiā cū destructione vni⁹ p⁹is sup alteraz
ptem eius. t⁹ cum vlt⁹ p⁹at⁹ guitur q⁹ illa consequentia
ē bona scita ē talis tē. illud cōcedit. t⁹ cōceditur q⁹ pri
ma p⁹is a⁹is ē concessa. t⁹ cōcedēda t⁹ negatur q⁹ fa sit
concedēda tāq⁹ repugnās. Et ē hic aduertēdū. q⁹ sic
in illo casu cōcedit illa falsa. papa currit. q⁹ sequēs fin
illū modū p⁹ponēdi. ita ēt quodcūq⁹ casu cōtingētē falso.
t⁹ bene admissū. s⁹ in istā spēs fieri posset q⁹ quēcūq⁹ p⁹
positio falsa cōtingens cōcedat. bñ respōdēdo a respon
dente. distinguēdo illā cū opposito illi⁹ falsi admissi. vt
posita t⁹ admissa ista falsa. tu curris. faciā cōcedere con
sequēt⁹ q⁹ tu es papa proponēdo tibi istā tu nō curris
vel tu es papa que q⁹ vera nō tibi repugnās cōceden
da ē. qua cōcessa arguit sic. tu nō curris vel tu es papa
sed tu curris. igit⁹ tu es papa. t⁹ sic de alijs.

Quamuis ois impositio sit
positio. nū aliqua
exempla specialiter ponem⁹ de ipo
sitione. t⁹ accipiam⁹ p⁹mo q⁹ ipo
sitiō d⁹ qua hic intēdīm⁹ est obligatio
qua instituitur termin⁹ vel oīo ad si
gnificādū qd vel q⁹ vel quō p⁹ius nō
significabat. que impositio marie con
uenit terminis vocalib⁹. aut scriptis. mentalib⁹ ēt con
uenire pōt. q⁹ tunc sūnt equiuoci cū iponūtur. q⁹ absol
ui nō possūnt ab eo qd naturaliter significāt. t⁹ hoc re
fertur inter vocalia aut scripta ex vna parte t⁹ mentalia
ex altera. q⁹ vocalia t⁹ scripta absolutū posūnt simpliciter
ab iponēte ab eo⁹ significacione p⁹iori. mētalialia vō nō.
Et accipiēdū quod quonien⁹ q⁹ iponit⁹ ad signifi
candū termin⁹ q⁹ ante nō significabat aliqd. ppter cui⁹
impositionem sit ppositio vera que nō ante erat. ppo
sitiō. cōcedenda ē simplr illa ppo: non q⁹ sequens. sed
q⁹ vera. t⁹ in hoc oēs disputātes conuenire o⁹. aliter. n.
nulla ēēt ppositio vocal cōcedēda vel scripta. q⁹ si est
concedēda: nō est cōcedēda nisi q⁹ ipositor: impositio ter
minos ad significādū. p quoz impositio facit sit p
positiones vere. nec aliq⁹ est fillogism⁹. aut consequē
tia vocalis vel scripta cōcedēda: nisi fuisset casus de im
positione factus. Sz illud forte arguitur: q⁹ ex illo seq
tur q⁹ ois homo ē obligatus. t⁹ cuiusq⁹ hōi ē scā impo
sitiō: aut p⁹suppositiō p⁹ quam concedit. p⁹ones voca
les: aut scriptas. Et arguitur q⁹ null⁹ termin⁹ vñ
q⁹ fuit imposit⁹ ad significādū a p⁹mo ipositore: q⁹
nullus fuit termin⁹ p⁹mus ab eo impositus. nec ēē po
tuit. igit⁹ tē. p⁹ z⁹ nā. t⁹ arguitur a⁹is. q⁹ si aliq⁹ fuit pri
mus termin⁹ ponamus q⁹ fuerit: iste terminus homo
tunc sit for. grā argumēti q⁹ fuit prim⁹ ipositor: t⁹ im
positio illū terminū ad significādū non solum sibi. sz
alteri: tunc oportuit q⁹ per propositionem vocalē: vel
scrip⁹ t⁹ ex p⁹meret q⁹ iste terminus sit ēē significat⁹.
t⁹ si sic aliq⁹ fuit ppositio vocalis anteq⁹ ille terminus
sic significat⁹. Sz p⁹ his formis iā supradictis ē. De vo
cibus aut⁹ vel scriptis q⁹ a⁹ non significāt. t⁹ unq⁹ ipo
nūtur ad discrete significandū intelligat⁹. q⁹ si ista vor
for. iponeretur ad hūc hoīem mere substantiā⁹ r⁹ discrete
se significādū. q⁹ hō. a⁹ fuit p⁹ magnum ips. tūc cōcedē
dum ē q⁹ iste hō ē for. posito q⁹ illa vor nec aliū signifi
cet. nec a⁹ significauerit. t⁹ cēdit q⁹ iste hō fuit for. etiā

a⁹ nūq⁹ ipse vocaret⁹ for. t⁹ fuisset for. licz nūq⁹ ipse fuisset vo
cat⁹ for. t⁹ sciebas istū hoīem ēē for. q⁹ ipse nō vocabat⁹ for.
nec aliq⁹ hō potuit vñq⁹ ēē for. nisi iste hō. Et si q⁹at:
q⁹ cōceditur q⁹ ille ē for. t⁹ nō ē buff. vel pla. vel bñmōi.
Et q⁹ iste termin⁹ for. nō mibi significat istū hoīem: et
ista ē nō mibi ppositio. iste ē for. t⁹ nō ista. iste ē buff. pro
pter ipositionē: cōcedo q⁹ iste ē for. nego t⁹ q⁹ iste sit for
tes p⁹ iponē. sicut q⁹ vocatur for. cēdo q⁹ iste ē for.
sz nō cōcedo q⁹ iste ē for. q⁹ vocatur for. t⁹ q⁹ nō vocatur
buff. vel plato. id nō cōcedo q⁹ sit buff. vel plato. posito
aut⁹ q⁹ p⁹ totū istū diē iste termin⁹ for. ita istū hoīem si
significabit q⁹ nullū aliū: sz cras iponetur ad significan
dum aliū hoīem. ē adhuc cōcedendū q⁹ ille scōus non
pōt ēē for. nec posūt ēē for. neq⁹ vñq⁹ erit for. ita q⁹ ille
fuit ēē for. q⁹ adhuc cōuertitur t⁹ cōuertitur p totā istaz
diē. iste p⁹ones. ille fuit posūt ēē for. t⁹ ille fecit⁹ pote
rit ēē iste hō: cras t⁹ scā illa s⁹ iponē cōcedam illam
iste ē for. illū t⁹ nūq⁹ cēda ēē for. t⁹ ille termin⁹ for. cras
nō significabit istū ēē for. demonstrato illo s⁹. sz t⁹ cōce
dā cras illā non male rōdēdo. ista significat q⁹ iste cō
for. q⁹ tūc ille termin⁹ al⁹ significabit q⁹ nūc significet: po
sitiō aut⁹ q⁹ aliq⁹ al⁹ fuerit vocat⁹ for. aut q⁹ nūc de p⁹iti
vocetur for. cōcedendū ē q⁹ vterq⁹ illo⁹ ē for. t⁹ vterq⁹
illo⁹ fuit for. illis duob⁹ demonstratis. t⁹ vltra q⁹ ille ter
min⁹ for. nō est termin⁹ discrete sz cōis. q⁹ supponit cōfute
tū i ista vterq⁹ illo⁹ ē for. si. n. stare discrete seq⁹etur q⁹
for. cēvterq⁹ illo⁹ cū alijs veris. Et si h⁹ ar. q⁹ ille ter
min⁹ for. ē equoc⁹ illa p⁹ones vterq⁹ illo⁹ ē for. igit⁹ illa
nō ē p⁹o: hūc d⁹ q⁹ hūc nō pōntur illa difficultas. id
trāseat ponatur. n. grā argumēti q⁹ vñvccc significet il
los duos t⁹ stat q⁹ itēdīm⁹. Et vñv iponitur t⁹ mī qui
er grāmatica solēt anteq⁹ne significare ad significādū
al⁹ q⁹ p⁹. rōdē solēt qdā i tpe obligatiōis sicut ēē ad. p
ponem⁹ cū terminari⁹ sit significacionē: vt illā. hō est
afin⁹. significatū adequate deū ēē in tpe ppositam ne
gāt. q⁹ extra ips ē negat⁹ vterq⁹ dūt. Sz istū t⁹ diuiditur.
q⁹ cor⁹ qdām negāt illam in tempore: cōcedit q⁹ illa
ē concedēda: q⁹ necia. Alij aut⁹ negāt illā. t⁹ dūt q⁹ est
negāda: t⁹ refert iterū in eos extra ips: q⁹ cū arguit p⁹
us q⁹ negasti necessariū. igitur male rōdisti. p⁹mi ne
gāt a⁹is: t⁹ dūt q⁹ illa non erat necia. licz ips fuerūt ob
ligati ad cōcedēdū q⁹ illa ēēt necia. For aut⁹ reliq⁹ ne
gant q⁹iam ista tpe obligatiōis: tu negasti neciūz sim
pliciter. igit⁹ male rōdisti. Sz p⁹ p⁹miā illo⁹ rōdē ar
guitur. q⁹ negata ista i tempore. homo ē afin⁹. cēdat tē
pus obligatiōis. Et arguitur sic. tu negasti illaz q⁹
in tpe obligatiōis erat necia simpliciter. igitur male
respondisti. p⁹z consequētia: t⁹ arguitur anteq⁹es. q⁹ il
la erat necia. q⁹ in tpe significauit principaliter deum
ēē: igitur in tēpore fuit necia. p⁹z z⁹ia. t⁹ arguitur ante
cedēs. q⁹ illa fuit iposita ad significādū deū ēē p⁹incipa
liter. igitur ei⁹ ipositiō fuit facta p quaz significatiō p⁹in
cipaliter deū ēē. Item impositio illi⁹ fuit facta per quā
significauit principaliter deum esse. igitur illa varia
uit significatiōem: cum ante significauerit hominem
ēē afinum. t⁹ vltra variatio significatiōis facta fuit. t⁹
non nisi ad significandū deum ēē principaliter. igit⁹
tur illa principaliter significauit deū ēē. p⁹miā a⁹is ar
guitur. q⁹ tu fuisti obligat⁹ per ipositionēz illuz. igitur

Tractatus

impositio illius fuit facta. ¶ Item in illa responsione data ponatur qd respondetis ad illam homo est asinus. Deinde arguitur qd qualitercumq; respondetis ad illam vel tu negabis vel dubitabis: sed sine sic sine sic tu male respondebis ad illam. igitur qualitercumq; tu respondebis ad illam tu male respondebis ad illam: sic aliqua eēt ppositio ad quā nō posses bene rēdere infra tēpus que tamē est scita a te esse necessaria. ¶ Itē per idē data illa responsione posita et admissa illa tu es obligatus cedēte tēpore obligationis: negādū eēt qd tu fuisti obligat⁹: qñs est falsū manifeste: qd ego posui tibi illā et tu bene admisisti eaz. igit tu fuisti obligat⁹: qñs p3: qd illa tu fuisti obligat⁹ seq̄batur ex illa admissione. sicut qd illa significauit seq̄bat ex illa ipōne ubi aut nō seq̄tur obligatū ex obligatōe vel admissione: nō sic ē: nō nō seq̄tur ego posui qd for. curreret. igit for. res curreat. ¶ Itē per idē data illa rñsione seq̄tur qd ille termin⁹ hō nō significaret boiem: qd licz prius ipositor posuerit nō tñ seq̄t qd significauit: vel si pp ei⁹ ipōne factā de illo termino hō cōcedēdū ē qd iste est hō. Qñs itē iponas tu aut ego. et nō erit cā q̄r ex ipositione illa: ille finit⁹ hō significauit boiem qñ ex ipositione mea vel tua posset significare asinū: alii termini vocales vel scripti nō eēt ad placitū significatiui: s3 nō ē plus i istis sermōnibus morādū. ¶ Cōtra scōdaz rñsionē arguitur sic. qd ex illa seq̄it qd anis ad dīctoria ē cōcedēdū nō male rñdendo. ¶ Itē qd repugnās bñ cōcesso est cōcedēdū: Itē qd nō oē pole scitū eē pole et intellectū nō repugnās cum peti⁹ p pōne positōis admitti est admittendū. Itē qd in qñā bona et formali denotata rē. significāte rē. qñs est negādū et anis nō est cōcedēdū: et per qñs nō oē seq̄nēs ex bñ cōcesso ppositū in tpe est cōcedēdū. Itē cōclusio nesim hanc arte nō sunt sustinēde: qd tota intentio est qñtē rñsionē instruere respōdentē. ¶ Sed qd iste sequant ex illa rñsione as. qd ponat qd hec hō est asinus fiat necēria adēq̄te significās deū eē queritibilē. cū illa de⁹ ē: cū pponitur illa infra tēpus hō est asinus: negār: qd negata pponitur sūū dīctoriū: pponēdo negationē toti. s. nō hō ē asinus: sit enī illa sua dīctoria nō hō est asinus: patz qd hec copulatiua est cōcedēda sū illos de⁹ est et nō homo ē asinus: qd extra tēpus cōcederet: et tamē ipsa est anis ad illa duo cōtradictoria de⁹ est et nullus de⁹ est. ¶ Ex isto seq̄tur scōda cōclusio: pposita autem et concessa illa deus est cōcedenda est adhuc illa. non homo est asinus ex rñsione: qd nō repugnāt sibi. igit repugnās bñ cōcesso est cōcedendū. ¶ Tertia etiā cōclusio seq̄tur. qd stante illo casu hec est possibilis homo est asinus: scita esse talis rē et tamen illa non est admittenda: si petatur admitti per signa positionis: qd si admittit illa homo est asinus cuz toto casu. pono igitur tibi illam. homo est asinus cuz to casu: et propono eandē qua negata: arguitur qd illa ē cōcedenda: qd illa ē posita et bene admissa: et si sic igitur non eodem modo respondendū est extra tempus obligationis et itra: quia extra tempus negaretur: et tamen in tempore conceditur vel cedat tempus obligationis: Et arguitur qd infra tempus illa fuit concedēda: quia posita et bene admissa et extra tempus est neganda igitur respōsio nulla. Alie etiā due cōclusiones sequuntur: qd illa est cōsequentiā simpliciter bona infra tēpus de⁹ ē

igitur homo est asinus denominata a ly si rē. et antecedens est cōcedendū et qñs negandū. Itē qd non eodem modo respondendū est intra tempus et extra ad ppositionem impositam arguitur sic: qd ponatur qd illa. homo est asinus. sit ad placitū significatiua sicut vna ppositio greca: sic qd non significat tibi latine: et sit ppositio: nec tu intelligas grecum. dato illo proponitur illa. homo est asinus. si cōcedatur aut dubitatur peccatur secundum illam responsionem: si negatur cedat tēpus obligationis: et arguitur qd in tempore negasti ppositionem quā non intellexisti. igitur male respōdisti: patet consequentia. et arguitur antecedens: quia ista significauit solum grece in tempore vt habet concedere illa respōsio et concedit. ¶ Ideo sequitur tertia respōsio respondens ad propositiones fin qd ille sibi significat vel non significat. unde sicut facta impositione istius vocis bub. vel huius vocis for. sit nomen singulare istius hominis: certo homine demonstrato: cōceditur qd iste homo est bub. aut for. non quia ista sequatur ex illa impositione: sed quia est vera et impertinēs. ita etiam posito qd iste terminus homo significet vnum asinum conceditur qd asinus est homo: non quia ista asinus est homo sequatur: sed quia est vera. unde iste q̄sequentie nō valent. tu vocaris for. igitur tu es for. capiendo illuz terminum for. mere substantialiter: iste deus est et homo ē asinus conuertuntur: sed deus est. igitur homo est asinus: qd antecedens nunc forte est possibile et consequens impossibile. Et addo generaliter ad istam responsionē qd si consequentia sit bona et formalis denominata a ly si rē. et antecedens est cōcedendū qñs etiā est cōcedendū ¶ Item qd ad propositionem impertinentem cōcessis: aut negatis: vel eorum oppositis respondendum est s3 sūi qualitate. et intelligat vt dictū est supra. Quibus acceptis: pono qd omne nesciens se esse a. sit a. deinde propono tu es homo: quo concessio quia verum non repugnans: proponitur tu es a. si negatur. Cōtra. omne nesciens se esse a. est a. tu nescis te esse a. igitur tu es a. si negatur minor. Contra sicut oppositum. scilz tu scis te esse a. igitur tu es a. ¶ Ideo forte dicitur negando illam cōsequentiā: qd minor est negatiua. et per hoc non est forma in darij. ¶ Sed contra: quia sequitur tu nescis te esse a. igitur tu es nesciens te esse a. tenet consequentia: quia illud est participium alicuius verbi et non nisi huius verbi nescio. igitur rē. ¶ Item tenet consequentia ista. sicut hec tu non curris. igitur tu es non currens tenendo ly non infinite ita qd illud sit vnum verbum infinitum non curris. ¶ Itē tenet consequentia illa. cōsequentiā sicut hec ego volo currere. igitur ego sum volens currere. et tenet consequentia vltima ex tertio et bi chorū. nec illa contradicunt tu scis te esse hominem: et tu nescis te esse hominem: tenendo ly non infinite. sicut iste non contradicunt. tu curris et tu non curris tenendo ly non infinite: quia vtraq; illarum est i affirmatiua ¶ Item illa responsio non tollit argumentum: quia si fiat illa forma omne nesciens se esse a. est a. ty es nesciens te esse a. igitur tu es a. si negatur minor. cōtra. tu es homo. igitur es nesciens te esse a. et anis est concessum. igitur rē. In principio igitur dicitur qd casus non est admittendus: quia adhuc non intelligitur qd significet

De obligationibus

ly a. s. tñ gratia disputa tionis volo admittere casu il-
lum et volo admississe nisi argumeta petat tale difficul-
tatem. deinde cu pponitur: tu es ho cecidit: et pñter con-
cedit q tu es a. si tñ pmo pponat. q tu es a negatur: et
negatur postea q tu sis homo. Et forte illa rñsi-
onem arguit: q nunc cōcedenda ē illa i casu illo. s. tu
es a. q cedat tps: et arguitur q ista tps cōcessisti. pposi-
tionē quā nō scinisti ē verā: et quā non intellexisti. igit
male rñdisti. p. pñā et arguitur añs. q: predicatū hñ?
quā cōcessisti tibi significabat ista tps: q: nec ho-
minē nec añm: nec aliqd aliqd apphēdebas p illū tñi
nū. Et hñc forte dī q iste terminū. a. significavit ti-
bi aliqd. et tñ nūbīl tibi significavit et apphēdebas p
a aliqd: et nūbīl p a apphēdebas. S. p per idē p hoc
pñcipiū grecum on. tñ apphēdis aliqd. et nūbīl p ipz
apphēdis. et sic qlibz alē ēmin? grec? pari rōne signi-
ficat tibi aliqd et nūbīl tibi significat: posito q de illis
terminis adueritas. q si cōcedat cōcedendū ē et q tu sis
multū sapiēs et nescis te ē sapiētē. Id dī ad argumē-
tum q ille casus nō fuit admittēdus. sicut pbat argu-
mentū. et fuit excusatio scā in pñcipio q volebā admi-
sisse casum illū: nisi argumeta petat difficultatē de intel-
lectōe. a. Et pñt ponat q predicatū i ista. ois hō ē aial.
supponat dēminatē: cuiuslibz alteri? ēmini manente
significatōe. pñt hoc q ly ois nō cōfundat pñcatū cō-
fute tñ. et significet illa ppositio ex cōpōne suoz ēmino-
rum. deinde pponat illa. ois hō ē aial. q si concedit ar-
guē sic. ois hō ē aial. et ista sunt oia aialia: demonstra-
tis oib? aialib? igit ois hō ē illud aial. vel ois hō ē illū
aial: et sic de alijs. qñs ē falsum. et illa qñā ē bona. q ly
aial supponit dēminatē. sub quo licz descendere ad
oia sua supposita cū debito medio dñficiat. igit añs ē
falsū: et nō p fa pte. igitur p prima pte. Et breui?
arguitur. cōcesso primo. illā i tpe obligatōis cedat tem-
pus obligatōis. Et arguit. i tpe cōcessisti illam falsā
non sequētē. igitur male rñdisti. Id si pmo negatur
ista. ois hō ē aial. arguitur sic. iste hō ē aial. et iste hō est
aial: et sic de singulis: et isti sunt oēs homines. igitur ois
hō ē aial. illa qñā. p. a singularib? ad suam vniuersa-
lem cū debito medio: et añs ē ver. igit et qñs. Item ho-
mo ē aial: et nūbīl ē homo non aial. igit ois hō ē aial:
qñā p. a copulatiua exponente ad suā expositā. et añs
est ver. igitur et consequēs. et non ē repugnās qd negas.
ergo male rñdes. Id dī in pñcipio qñ ponitur illa. ois
homo ē aial. negando illam: et negat ista consequētia.
iste hō est aial. et iste homo ē aial: et sic de singulis: et isti
sunt oēs hoīes: igit ois homo est aial. nec illa regula a
singularib? ad suā vlem valet consequētia ē vlis: et vñ?
de casib? in qd fallit ē qñ predicatū supponit cōmuni-
ter non cōfute. Et si qñatur q vlis sequitur ex illis singu-
larib? cum illo debito medio. Id q illa questio ē mul-
tus ipertinēns. dī tñ q multe sunt vles q sequuntur ex
illis singularib? cū illo medio. q ex illis singularib? se-
quitur q ois homo ē ens. et q ois hō ē substantia. et q
ois homo sit ipsemet. Et sicut dñm ē de ista. ois hō est
aial. i casu illo. ita dicendū ē de ista aliqs homo ē aial.
et quilibz homo ē ille. posito q ly ille supponat dēmi-
natē: vnde fa eius p. a copulatiue est falsa. et tñ quelibz
singularis illi? vlis est vera. q: quelibz singularis il-

lius diuīsim capta ē vera cū pma pte. et sequitur bñ. que-
libet singularis illi? diuīsim capta est vera. igitur quel-
libet singularis illi? ē vera. Item si quelibz singularis il-
li? diuīsim capta ē vera. habeat igitur ista vniuersalia
quolibet hō est ille. supposita tria et tres singulares pu-
ta. a. b. c. tunc a. est vera cum prima pte diuīsim et b. et
vera cū pma pte diuīsim. et et. c. est vera cum pma pte
diuīsim. s. qñtuor vera diuīsim capta. vel quēcūq non
componūt copulatiuam falsam significatē ex cōpo-
sitione illor. q: verum nūq repugnat vero. igit illa co-
pulatiua scā ex illis singularib? cū pma pte erit vera.
pono. n. q ita significant ille singulares dñ sunt comi-
cte cum illa pñcipali sicut significabāt cum illa. alr. n.
iam non cēnt vel añ non fuissent singulares illi? Et si
cut dñm de illa copulatiua aliqs hō ē: et qlibz hō ē il-
le. ita dicendū ē de illa. aliqd est: et qlibz hō ē il-
ly illud supponat dēminatē: et tunc sequitur q illa ē fal-
sa p fa pte. neqz scūda ps sequitur ex singularib? quaz
quelibz ē vera cum pma pte. S. ad faz formā dī ne-
gādo illā qñām. hō est aial. et nūbīl est homo non aial.
igit ois homo ē aial. et negat q illa sit copulatiua expo-
nens illā. Et si queratur que sit copulatiua exponens
illam. Id q illa pōt poni per hūc modum. hō ē aial:
et nūbīl ē aial qñ illud sit ois homo. igit ois homo ē ani-
mal. Et si iter arguit q ista vocalis sit vera. ois ho-
mo est animal. q: metalis cui illa subordinat est vera.
igit ista ē vera. q ista mentalis ē vera. ois homo ē aial:
cui subordinatur ista. Id q illa vocalis non subordinat
illi: s. isti aial ois homo ē. intelligendo tñ ly aial a par-
te predicati. et ly homo a pte subi. Et ponatur q
predicatur illi? null? homo ē aial. sicut dēminatē. cuius
libet alteri? ēmini significatōe remanētē. et illa pōne
significatē ex cōpōne suoz ēminor. deinde pponitur
null? hō est aial. si negas. negas ver non repugnās. igit
tur male rñdes: hec qñā p. et ar añs. q: bene seq. nul-
lus homo ē illud aial: vel null? hō ē illud aial. et illa sit
oia aialia. igitur null? homo ē aial. qñā p. a descensu
ēmi ad cū ascensū. Itē illa significatō oīno sicut illa. aial
null? hō ē. s. hec est vera. igit qñā. Id forte pñt illa.
nullus hō ē aial. S. p. aliqs hō ē aial. igit nō null? ho-
mo ē aial. t. qñā ab vno egpollenti ad aliud. q ly ali-
quis: et nō null? equalent. Item qñā illi? ē vera. s. quili-
bet hō ē aial. igit illa non ē vera. null? homo ē animal:
vel seq q duo contraria sunt vera. Item si null? hō ē
animal. igit aliqs homo non est aial: t. qñā ab vniuer-
sali ad pñcipalē rem et ex alia pte qlibz homo ē animal.
igit contradicō. Item si aliqs homo non ē aial. igitur
non qlibz homo ē aial. t. qñā ab egpollenti ad aliud.
S. p isto dī admisso casu concedendo illam. null? ho-
mo ē aial. et cū af q aliqs homo est animal. igit nō nul-
lus hō est aial. Id negādo qñām. Et cum arguit
q illa ē bona: q: ē ab vno egpollenti ad reliquū. Dici-
tur q ly aliqs: et non null? non egpollent: nisi vtriusqz
termi remaneat vis sua. s. non remanet vtriusqz ēmi-
nis vis sua: q vis isti? ēmi null? ē distribuere ēminū cōez
supponētē rectum ab eodem verbo. sequente in ca-
dem categorica: sed non sic est in illo casu. igitur tce.
Et per hoc ē dī q iste non contradicunt. aliqs hō est
animal: et null? homo ē animal. dato illo casu: sed ista

De obligationibus

arguitur. tu cōcessisti repugnās cōcesso in tpe. igit̃ ma-
le respōdisti. ¶ Itē pponit̃ hec ē vera hō ē. qua cōces-
sa q̃ vera nō repugnās pponit̃. hec ē vera. nullū rī-
bile ē: qua cōcessa tūc sic: hec ē vera hō ē. et hec ē ve-
ra nullū rībile ē: et iste adeq̃te significāt sūm primarias
significatiōes. igit̃ hō ē et nullū rībile ē. Et si forte ne-
gatur illa ppo hō ē. pponitur. illa est falsa. q̃ concessa
pponit̃ hec est falsa nullū rībile ē. q̃bus cōcessis ppo-
nitur. hec sunt vere rībile ē: nō hō est. q̃ dīcunt p̃mis.
qua cōcessa arguitur sic. iste sunt vere rībile ē. nō hō
est adequate et p̃marie significātes et. igit̃ rībile ē et nō
hō ē. Itē dī i p̃ncipio admissio casu cōcedēdo illā hō est
cū pponitur. et negat̃ illā nullū rībile est. et cū pponit̃
illa ē vera hō est. cōceditur et p̃cedit q̃ illa est falsa nul-
lū rībile ē. et cū arguitur illa est vera hō est. que ē anis.
igit̃ et p̃ns eius est ver. rībile est. et vltra arguitur
oē anis alicuius cōsequētie et oppositū cōsequētis eius
dē sunt similia: sed iste homo est et nullū rībile est. sunt
anis et oppositū p̃ns eius dē p̃ntie. igit̃ ista sunt similia.
sed illa ē vera hō ē. igit̃ et illa nullū rībile ē: et ex alia
parte illa ē vera rībile est. igit̃ duo dīctoria sunt si-
mul vera. Itē hūc dī negādo illā p̃nam. s̃ oz minorē
sic sumi. ille dñe sunt vere hō est. et nullū rībile est. et
il a adequate significāt q̃ hō ē et nullū rībile ē. igit̃
homo ē et nullū rībile est. sed negat̃ illa sit p̃maria
significatio tanq̃ repugnās. si tū casu illo adderet q̃
ille p̃ntie ēent adequate significātes ex cōpositione snor
f̃minor et q̃ illa hō est adequate significaret hoīem cē
et illa nullū rībile est adequate significaret nullum rī-
bile cē. negandus est casus.

¶ De depositione.

Ed nunc dicam

q̃ licita depositio ē obligatio q̃ ob-
ligatur respondens ad negandum:
sibi depositam pponem: et quodli-
bet anis ad illam. Ex descriptione
p̃z. p̃mo q̃ deposita: et bñ admissa
aliqua distinctina: et pposita aliqua
eius pte p̃ncipali ipa est neganda. deposita tamē co-
pulative. et bene admissa non continue q̃libz eius ps ē
negāda. De qua p̃mo depono tibi illam. alique pposi-
tiones nō sunt vere: et significet illa adequate q̃ alique
ppositiones non sunt vere. deide ppono illam alique
ppōnes non sunt vere. qua negata. q̃ deposita. ppo-
nitur omnes ppositiones non sunt vere diuīsiue sumē-
do. q̃ concessa: q̃ dīctoria deposita. pponitur et q̃st
bet ppo est vera: qua concessa: tanq̃ sequente: q̃ bene
sequit̃. oēs ppositiones sunt vere diuīsiue. igit̃ quelibz
ppositio est vera. ¶ Et arguitur sic vltra. q̃libz pposi-
tio est vera. et illa est ppositio. alique ppōnes non sunt
vere. igit̃ illa ē vera: et vltra. illa ē vera. et illa adeq̃te
significat q̃ alique ppōnes non sunt vere. igit̃ aliā p-
pōnes nō sunt vere: et ex alia pte. oēs ppōnes sunt ve-
re. igit̃ contradictio. Itē dī i p̃ncipio nō admittēdo ca-
sum. repugnat. n. q̃ oēs ppōnes sunt vere diuīsim: et q̃
illa. alique ppōnes nō sunt vere. adeq̃te significet q̃ ali-
que ppōnes nō sunt vere. Verū nō valet p̃na illa. oēs
ppōnes sunt vere collectivē sumēdo. igit̃ quelibz ppo

ē vera. q̃ stat q̃ oēs ppōnes sunt collectivē: et q̃ aliq̃
sit ipolis: et q̃ oēs sint false collectivē sumēdo. et q̃ aliq̃
sit necia: ut posito q̃ iste sunt oēs ppōnes collectivē. de
us ē. nullus hō ē asinus. sic p̃marie significātes: tūc q̃
ille amibz sunt vere. et ille sūt oēs ppōnes collectivē. igit̃
oēs ppōnes collectivē sunt vere: et aliqua ē impossi-
bilis puta ps illius. s. illa hō ē asinus: q̃ est ps illius nul-
lus hō ē asinus. Et si ex illo ar. q̃ illa ppositio. nullus
hō ē asinus ē ppositio necia et impolis. concedit̃ de co-
pulative extremo. ¶ S̃ forte arguit̃ remouendo illam
p̃ntia. s. q̃ ista. alique ppōnes nō sunt vere adeq̃te si-
gnificet q̃ aliq̃ ppōnes nō sunt vere. et deponat̃ simpli-
citer ista. aliq̃ ppōnes nō sunt vere. et sit. a. ppositio vna.
quēq̃ sit non curo. q̃ significet p̃ncipalit̃ q̃ aliq̃ p-
positiones nō sunt vere. Et arguit̃ sic. a. ppositio ē ve-
ra. et a. ppo significat adeq̃te q̃ alique ppōnes nō sūt
vere. igit̃ aliq̃ ppositiones nō sunt vere. et p̃batur q̃
a. ē verum. sicut p̃ius arguebatur de illa. alique pposi-
tiones nō sunt vere: q̃ quelibz ppositio ē vera. S̃z bu-
ic dī negando istum sūm casum: sicut p̃mū. ¶ S̃z for-
te et arguitur. deponēdo illam. alique ppōnes non sūt
vere. et ponendo illam oēs ppositiones sunt vere diuī-
siue: q̃ est dīctoria p̃ime adequate significans. sic. s. q̃
oēs ppōnes sunt vere. S̃z hūc dī adhuc nō admittē-
do istū casum: q̃ ē impolis. ¶ Itē depono tibi q̃ ppo-
sitiones tā adinice repugnātes: q̃s que nō sunt repu-
gnātes: nō sunt similes. et q̃ illa ppositio aliq̃ pposi-
tio est sibi similis significet adequate q̃ aliqua ppositio
tio est sibi similis. Deide propono oēs ppositiones
sunt similes diuīsiue. que q̃ dīctoria deposita conde-
denda est. Deide pponitur. quelibz ppositio enilibz
p̃ntioni ē similis. que q̃ sequit̃ est et cōcedenda. De-
ide proponitur. oēs ppositiones sunt false. si negatur.
Contra. omnes ppositiones sunt similes. et aliq̃ pro-
positiones sunt repugnātes. igit̃ oēs ppositiones
sunt false: et t̃z cōsequētia illa. q̃ ṽez nō repugnat ve-
ro. Deinde p̃ceditur. alique ppositiones nō sūt fal-
se. si negatur. Contra. aliqua ppositio est vera. igit̃ ali-
que ppositiones non sunt false diuīsim: p̃z cōsequē-
tia et arguitur anis. q̃ hec ppositio est vera. aliq̃ pro-
positio ē sibi similis. q̃ aliqua ppositio ē sibi similis: et
ista adeq̃te significat q̃ aliq̃ ppo ē sibi similis. igit̃ ista ē
vera. Itē dī i p̃ncipio nō admittēdo casu. ¶ Pro quo ē nō
tādum q̃ cū deponit̃ aliq̃ ppositio pro faciliōri rīsi-
one hēnda. imaginē rīdens q̃ sibi ponatur dīctoria
um deposita: nec aduertat ad aliud: nisi ad pponem:
quā imaginē ēē sibi positā. Itē imaginē ē cū depo-
nit̃ illa q̃ p̃pōnes: tā inuicē repugnātes q̃ nō repu-
gnātes nō sunt similes: et ponit̃ q̃ hec. aliq̃ ppositio
est sibi similis adequate significet q̃ aliqua ppositio
est sibi similis. q̃ hec copulativa ponatur omnes pro-
positiones tam inuicē repugnātes: q̃s non repugnā-
tes sunt inuicē similes. et hec ppositio. aliq̃ ppositio
tio est sibi similis. significet adequate q̃ aliqua ppositio
tio est sibi similis. et patet q̃ illa copulativa est impossi-
bilis. quia ex p̃ima parte sequitur q̃ omnes pposi-
tiones sunt false. quia bene sequitur omnes ppositio-
nes sunt similes: et alique inuicē repugnānt. igit̃ oēs
ppositiones sunt false. et ex alia parte sequitur q̃

Tractatus

aliqua propositio est vera. igitur alique propositione non sunt false. et antecedens illius consequentie sequitur ex casu. ideo ex illo casu sequitur contradictio. id non est admittendum. Sed forte non ponendo secundam particulam deponitur illa solam: tam propositiones inuicem repugnantes. quam non repugnantes non sunt similes. quo admissio proponitur deus est: que si conceditur. arguitur sic. tu concedis istam. et ista est falsa. nec est sequens. igitur male est. Sed forte dicit concedendo primam partem antecedentis propositam. Deinde proponitur ista. quod si negatur arguitur sic. illa est propositio et non est falsa. igitur est vera. igitur alique propositiones non sunt false. et ex alia parte omnes propositiones sunt false. ut sequitur ex contradictorio depositi. igitur contradictio. Et tunc etiam arguitur si forte negatur quod illa non est sequens. Si forte dicitur quod illa est sequens quod necessaria. ideo dicitur admissio illo modo casu concedendo illam. deus est. Et cum proponitur. tu concedis illam et illa est falsa non sequens. igitur male respondes. conceditur prima: neque dicatur ad aliam neque ad aliquam eius partem nisi scilicet quod proponitur propositio per ordinem. quod si primo proponitur prima pars antecedentis conceditur: et conceditur etiam ista si lo loco proposita. Deinde si postponatur consequens negetur ipsum: quo negato. negetur alia pars antecedentis: et conceditur quod illa est sequens non tamen quod necessaria: quod hoc repugnat. et concedendum est quod est falsa tanquam sequens. Item depono quod alique propositiones tres vel quattuor non sunt dissimiles. quo admissio proponitur omnes tres aut quattuor propositiones sunt dissimiles: quo concessio quod oppositum depositi arguitur. sic omnes tres vel quattuor propositiones dissimiles sunt dissimiles. scilicet a. b. c. d. sunt quattuor propositiones contra arguuntur. igitur a. b. c. d. sunt dissimiles propositiones. Et appello dissimiles propositiones quarum una est vera: et alia non est vera. Similes vero quarum utraque est vera vel utraque est falsa. prout autem est impossibile: quod vel omnes ille sunt vere vel omnes ille sunt false. vel due sunt vere et due false. vel tres false et una vera. vel e contra. Si siue sic siue sic. sequitur quod non omnes propositiones sunt dissimiles in illo casu. imo in nullo casu non plures quam due prout est propositiones dissimiles ad invicem: sic quod quolibet quilibet alteri sit dissimilis. Id est in principio non admittendo casum. Admittat tamen casus remota illa particula tres vel quattuor. Deinde proponat ille inuicem dicunt: rex sedet. nullus rex sedet: deus est. nullus deus est. si conceditur. tunc sequitur quod alique non sunt dissimiles. quod sequitur quod illarum due sunt false. et due vere. si negatur proponitur alique illarum quattuor contradicunt. si conceditur adhuc sequitur quod alique propositiones non sunt dissimiles. si negatur proponitur ille due contradicunt. deus est: nullus deus est. Si conceditur arguitur sic. quod tres propositiones sunt. quod illa deus est: et nullus deus est. et iterum illa deus est. que est per se illi. nullus deus est. et per prout alique propositiones non sunt dissimiles. quod bene sequitur tres propositiones sunt. igitur alique propositiones non sunt dissimiles. Item in illo casu concessio quod ille contradicunt. deus est. nullus deus est. proponitur. tu es obligatus ad istam. alique propositiones non sunt dissimiles. Si conceditur arguitur quod tres propositiones sunt: et per consequens alique propositiones non sunt dissimiles: non est admissio casu concedendo quod ille contradicunt. deus

est. nullus deus est. Et cum arguitur quod tres propositiones sunt. quod illa deus est. et illa nullus deus est. et illa deus est. quod est per se est propositio: negatur quod per se sit propositio tanquam repugnans: Et si proponeretur in illo casu. hec est vera ista dicunt deus est: et nullus deus est. negatur tanquam repugnans. Et si proponatur: hec est falso. ille contradicunt deus est. et nullus deus est. conceditur. et negatur quod sit propositio tanquam repugnans. Et tunc ad aliud argumentum cum proponitur. concessio quod ille contradicunt deus est. nullus deus est: quod tu es obligatus ad illam alique propositiones non sunt dissimiles. negatur tanquam repugnans concessio est.

Explicuntur obligationes.
Incipiunt insolubilia.

In difficultatibus

autem propositum quod insolubiles vocant. dixerunt aliqui quod omnis propositio insolubilis significat se esse veram: et se esse falsam. Vis. II. propositio categorica significat se esse veram. quod omnis propositio categorica significat idem esse vel non esse. per quo supponit subiectum et predicatum. et esse idem vel non esse idem per quo supponit subiectum: et predicatum est propositionem affirmativam vel negativam esse veram. igitur omnis propositio affirmativa vel negativa categorica significat se esse veram: ut dicitur. et quod omnis propositio insolubilis se significat. id omnis propositio insolubilis significat se esse veram: et se esse falsam. Item addit quod propositio vera est que qualitercumque significat ita est. et falsa est que non qualitercumque significat ita est. Et propositio impossibilis est que non qualitercumque significat: ita potest esse. Et possibilis est que qualitercumque significat: ita potest esse. et similiter de necessariis. Et si istam positionem arguitur. capiendum unum quod ipsi presupponunt. scilicet quod dabo dictorium propositio insolubilis preponenda est negatio adverbialis negativae tertia: aut preposita auferenda: quo accepto ex ista positione sequitur primo quod propositio non possibilis dicitur contingenti. Item quod omnis propositio insolubilis implicat contradictionem. Item quod ista propositio mere negativa. si aliqua propositio est. implicat contradictionem. Item quod due sub contrarie sunt simul false. et per prout duo tria vera in terminis simplicibus. Item et quanto quod duo contradictoria sunt simul falsa. Et iste conclusiones sunt impossibiles. quas tamen arguitur ex illa positione sequitur quod capiat ista propositio. aliqua propositio est vera. que est contingens. ut notum est. et quod se verificat. id sua contradictoria que est ista. non aliqua propositio est vera. se falsificat. et per consequens significat non aliam propositionem esse veram: et habet esse veram ipsamet demonstrata: et non sic potest esse. igitur ipsa est propositio que non qualitercumque significat potest ita esse. igitur ipsa est impossibilis. et consequentia ex datis ab illa positione. et ista contradicunt illi contingenti aliqua propositio est vera. igitur aliqua propositio non possibilis contradicunt contingenti. quod fuit perbandum. Ex illo sequitur secunda conclusio. scilicet quod omnis propositio insolubilis implicat contradictionem. implicat. n. quod non aliqua propositio est vera et quod hec sit vera. unde datis illis modis loquendi sequitur quod ista consequentia sit bona

De insolubilibus

nō aliqua ppō ē vera. igit nō aliqua ppō est vera et ista ē vera. illa demonstrata. qz cū aīis sit impossibile vt proba-
tū ē nō ita oppositū cōsequētis istius pñtie cū ante eius
dē: qz ex pñtie istius pñtie sequitur pñdictio. id ex ante il-
lo qd est mere negatū sequitur illa pñdictio: et p pñs ex il-
la mere negatua: nō aliqua ppō est vera. sequitur illa af-
firmatiua. s. nō aliqua ppō ē vera. et hec ē va ipamet
demonstrata. C Itē arguit quarta cōclusio qz capiat
iste due subcōtrarie. aliq ppō pticularis negatiua ē va
et aliqua ppō pticularis negatiua nō ē vera. et nō sit
alia ppō pticularis ab aliqua istaz vel ei? parte
et tūc p3 qz vtraz illaz est falsa. prima enī ē falsa. qz si-
gnificat qz aliqua ppō pticularis ē vera et fa similiter
cū ista negatiua se falsificet. C Quo dato sequitur etiā qz
duo pñia sunt simul vera. et sequit aliud pbādū qz duo
pñdictoria sunt simul falsa. s. ista oīs ppō pticularis
negatiua est vera. et aliqua ppō pticularis negatiua nō ē vera.
C Itē arguit ista vltima cōclusio
signatis illis duob? cōtradictorijs mētalib?. pñdictoriū
a. ppositiōis est verū. et nō pñdictoriū. a. ppositiōis ē verū.
et sit. a. ista affirmatiua. et p3 qz. a. ē falsū. qz. a. nō possz
ē verū. et ē illa est falsa qz se falsificat. s. ista nō pñdicto-
riū. a. ppositiōis est verū. et sit ista. b. qz. b. est ve-
rū. et b. est contradictoriū. a. igitur pñdictoriū. a. est ve-
rū. et ex alia parte non contradictoriū. a. est verū.
igitur et. C Item si non contradictoriū. a. est verū.
igitur nullum contradictoriū. a. est verū. tenet con-
sequētia ab vno equipollenti ad aliud. et sequitur nul-
lum contradictoriū. a. est verū. et b. est contradicto-
riū. a. igitur. b. non est verū. C Item si non cōtra-
dictoriū. a. est verū nullum verū ē pñdictoriū. a.
et pñia a conuersa ad cōuertentem. Et arguit sic ex cō-
sequente. nullum verū ē pñdictoriū. a. et b. est pñdicto-
riū. a. igit. b. non est verū. et pñia in festino. C Itē
dato ista positione seqz qz iste non pñdicunt. omnis pro-
positio est falsa. et non oīs ppositio ē falsa. qz ista. oīs. p-
positio ē falsa. significat oēm ppositiōem ē falsam: et
hanc ē veram demonstrata illamet. ista aut. non oīs
ppositio ē falsa significat non oēm ppositiōem ē falsam:
et hanc ē veram ipsamet demonstrata: sed iste copulati-
ue nō pñdictorie significat omnis ppositio ē falsa. et hec
est vera ista vniuersali affirmatiua demonstrata. et non
oīs ppō est falsa: et hec ē vera pticulari ista negatiua de-
monstrata: et iste due copulatiue significat oīo sicut iste
due cathegonice. igit iste due nō pñdictorie significant.
C Item ista positione data seqz qz oīs ppositio ponit
aliqd: qz oīs ppositio ponit se ē veram. quod seq patz
aduertenti oīa verba illi? positionis: pñs tamē ē falsū:
qz nec pñcipali. nec consensu. oīs ppositio significat
se ipsam ē veram. C Item descriptione ille sup qui
bus fundat opinio non sunt bone: qz qualicūqz signi-
ficat ista. homo ē asinus. est. sicut omne qd potuit ē iaz
fuit. et omne qd potuit intelligi est. et fauendo ē eorum
intentioni que non est bona: non qualicūqz significat
ista adaz fuit est. sicut non qualicūqz significat ista an-
ti-christ? erit. est s3 qualicūqz significat. erit. et ita est
dicendum de istis negatiuis chimera non est. anti-christ?
non fuit. tragelaphus seu bircoceruus nō potest esse. et
sic de alijs. C Item ex ista positione sequitur qz non si

omnis ppositio particularis est falsa: aliqua propo-
sitiō particularis est falsa: vbi tamē arguitur ab vni-
uersali ad suam pticularem que oīa. qz non sunt vera.
id reliquenda. Acceperūt aut alijs in ista mā primo qz
ppositio insolubilis est ppositio de qua fit mentio i ali-
quo certo casu. que si in eodem casu precise significet si-
cut ei? tmini cōiter pretendūt seqz se ē veraz et se ē fal-
sam. Casus aut de insolubili est casus i quo fit mentio
de aliqua ppositiōe. que si in eodem casu significet pre-
cise sicut termini pretendūt seqz se ē veram: et se ē falsā.
Quib? datis posuerunt regulas. Et primo qz si ponat
casus de insolubili. et non ponit qualr istud debeat si-
gnificare rēndendum est oīo: sicut ei? temp? fuisz rāstz:
vt posito qz for. dicat istam. for. dicit falsum. et nullā ali-
am non posito alio. ista ē dubitāda. s. for. dicit falsum:
si aut ponat qz insolubile significet precise sicut tmi p-
tendunt casus ē reijciēd?. et nō admittendus. s3 si ponit
qz insolubile significet sicut tmini pretendūt nō ponit
do precise. concedendum est insolubile tanqz sequēs: et ne-
gādum ē qz sit verum si pponit ē verum que tria po-
sita sunt de ppositiōib? cathegonice significatib?. Si autē
ponat ppositio insolubil ad significādum copulatiue. ē
vidēdū si pñdictoriū secundum ptis copulatiue stat cū
casu. et si sic est casus admittend?. et si nō. ē reijciendus
casus: vt si ponat qz for. dicat istam for. dicit falsū. ade-
quate significatē sortem dicere falsum et sortem loqz:
qz ista nō stat simul for. dicit falsum: et for. non loqz. id
non ē admittend? casus: si aut ponat qz ista. for. dicit fal-
sum significet precise sortem dicere falsum. et for. curre-
re admittend? ē casus: et ista ppositio ē concedēda: et ne-
gādum ē qz ipsa sit vera. C Vltimo si ponat insolubile
significare distiunctiue dicē ista positiō qz si oppositū vī-
sūcti potest stare cum casu negand? ē casus: vt si ponat
qz hec ppositio falsum ē sit quelibz ppositio adēq-
ue significans qz falsum ē: aut qz nullus de? ē casus nō
ē admittendus: sed si ponatur qz ista. falsum est. sit oīs
ppositio adēquate significans qz falsum ē vel qz deus
est admittend? ē casus et negāda ē ista. falsum est. cū p-
ponitur. et concedendum ē qz sit vera. C S3 istas du-
as descriptiones arguitur. quia illis datis seqz qz nulla
ppositio est insolubilis sine casu. consequens est falsum.
qz stat nullo casu posito qz ista for. dicit falsum dicat a
sorte. et nulla alia que non sit ei? ps: et ista significet sor-
tem dicere falsum. et non precise platoni. Arguitur enī
qz ista est insolubilis: qz illa tunc significat: sicut signifi-
cari si possum essz qz for. diceret istam et nullam aliā
significatē qz for. dicit falsū non precise platoni. nō
consideret. n. alijs de ista nisi plato. et seqz tunc qz nul-
lo casu stante foret ista ppositio insolubil: et sic stat qz ali-
qua sit ppositio insolubilis de qua nulla fit mētiō i ali-
quo casu. Item ista mētalīs nullo casu stāt ē ppositio
insolubilis. s. omnis ppositio ē falsa. p3 qz sit ppositio i-
solubilis. qz vel ista significat precise qz omnis ppositio
vniuersalis ē falsa. vl ista significat qz omnis ppositio
est falsa. et non precise. et semper est insolubilis. C Sed
forte dī qz illa mentalis nec significat precise qz oīs p-
positio est falsa. nec qz omnis ppositio ē falsa non pre-
cist. C S3 contra ista est ppō mentalis. igitur ipa nō
potest absolui a sua natur ali significatiōe primaria. qz

Tractatus

licet ponere qd terminis mentales ad placitum significent. non tamen sic possunt significare qd relinquat suam primariam significationem: qd similitudo nalis qdra- ti i mente tua nunq esset similitudo trianguli: aut circuli vel e contra. **C** Contra secundam regulam isti ppositio nis est arguit. qd ista data. sequitur primo qd aliqua est ppositio categorica vera. que non pot habere dictionem ipsa sic adequate significare sicut ipsa significat. **C** Item qd nulla ppositio insolubilis significat principaliter aliquo modo ex primaria sua significatione. **C** Item qd a b. sunt ppones. a vera et b. falsa. et per solam distantiam b. d. finit a c. ppo: et tunc sequi qd stat in casu qd tale comple- rum falsum est i mente. for. no sit. ppo que conclusiones sunt false. **C** S. arguit primo sic: qd ponat qd ista sit in mente fortis. alij ppositio non est falsa. adeqte signifi- cas qd alij ppositio no est falsa. et tunc ista est ppo vera: et huic non pot assignari dictionem sic significat. qd si sic: tunc dictionem ei? esset ppo dictione modo signifi- cas. s. omnis ppositio est falsa significas adequate qd omnis ppositio est falsa: et tunc corumpat prima illa so- la remanente metali. s. omnis ppo est falsa. et sequi qd ista est insolubilis et cum ista mentalis no possit pl? nec mi- nus significare qd p? sit nalis intentio: et ppositio illa est insolubilis. igit alij ppositio insolubilis significat p? se sicut ei? termini preterdunt. qd repugnat regule. **C** Secun- da conclusio arguit. qd cum hec metalis. hoc est falsum se- ipa demonstrata secundum positionem no significet prin- cipaliter qd hoc est falsum. qd ipa foret vera et sequi ex po- sitione. nec pot assignari qualicet hec principaliter signi- ficet. qd nec deus est: neq; te est. Tamen hec primo no soluit difficultates insolubilium s. noua et iprimetem i- solubilium difficultates ponit. ponit. n. ppositiones si- gnificare et nescit qd iter. qd ipsemet obligas nescit qua- liter ppositiones sibi significet: Alia conclusio est sequitur qd ponat qd ista sit i mente for. falsum est. per qua for. pri- cipaliter apprehendat qd falsum est. et no sit alia. ppo falsa i rerum na. nisi ista. b. d. est asin? de q tu solus consideres nescite for. et tunc ponat qd tu destrues ista falsum: et p? qd ista. falsum est. i mente for. no manet pl? ppositio. qd si maneret ppo. cum for. per istam no apprehendat ali- ter qd an apprehendebat. ut pono. sequi qd aliqua ppo- sitio insolubilis significaret precise sicut ei? termini preten- dunt. id sequi qd ista no remanet ppo. vel saltem sequi qd tu eris rome. et ista pponem destruens. faciens for. existem i anglia alr intelligere per illam. falsum est. qd an intelligebat per eadem. Ista ppositio in vno miran- da videt. qd cum lucetas insolubilium difficultates obe- at solvere illis relictis nouas facit. nec ipsamet scit vtr insolubilia faciat impossibilia vel contingentia. **C** Item ista regula data sequi qd in mente est ppositio plures. et qd ter- mini metales sunt equoci equocantes: qd in sepe nega- uit isti? opinionis inuenior. **C** Contra aut etiam regula isti us opinionis finit qua ipse ridet ad insolubilia categori- ca sic arguit: qd ponat qd for. dicat istaz. falsum dicit: et no pferat ab aliquo alia. ppo: nisi ista aut ei? ps. qd signifi- cet falsum dici. non tamen precise sicut illi positioni placet: et sit. c. dictionem ista falsum dicit: que gra argumenti sit ista non falsum dicit: deinde pponit ista falsum dicit: et conce- ditur finit ista positionem: et vltra pponitur ista. hec est

falsa: que est conceditur finit istam positionem. **C** Sed co- tra: qd sequi hec ppositio falsum dicit principaliter significat deum est: igit ista ppo est necessaria: qd ista est bona scita est tal? et. et anis est a te dubitandum: igit consequens ei? no est a te negandum: p? qd ista finit ista positionem: et anis cu to- to casu est dubitandum. igit consequens non est a te negan- dum. Item ista ppositio est impossibilis simpliciter. igit ista non est a te concedenda. ista qd ista est bona: et anis est a te dubitandum. igit qd ista no est a te negandum: ista oia sunt vera per hoc. qd est tibi dubium an cu toto casu ista. falsum est. significet principaliter deum est vel hoies est asin- num. **C** Et si forte arguit contra per argumentum istius positionis qd ista est concedenda falsum dicit. qd sequens: qd be- ne sequi. for. dicit istam falsum dicit que significat falsum dicit: et nulla ppositio de nisi ista vel ei? ps falsum dicit. igit tur falsum dicit. Item ridet qd illud argumentum mouens ista opinionem nihil est. sicut no sequi hec est vera. homo cur- rit. que significat for. currere. igit for. currit. qd ista posi- tio non curat in has quo ad ppositum suum falsum dicit falsum dici significat. et significat falsum dici. **C** Item co- tra tertiam et secundam regulam arguit simul. ponendo qd for. dicat istam et nullam aliam. for. dicit falsum. que non sit ei? pars. et significet illa sicut finit preterdunt et no p? se. deinde capiat hec copulativa de? est. et hec copula- tiua est falsa. que est insolubilis. si ponatur qd ipa signi- ficet: sicut ei? termini preterdunt. et non precise: ponatur igit qd ista significet for. dicere falsum precise: qd est pos- sibile. ut notum est. et sequi qd tunc ista ppositio est insolu- bilis. et est vera et concedenda et precise categorice si- gnificas. et qd ista sit ppositio insolubilis p? qd est pposi- tio de qua sit mentio in aliquo certo casu: que si cu? to- to casu significaret precise: sicut ei? termini preterdunt sequitur se esse veram et illa est falsa: vel ponatur loco isti us de? est: et fiat argumentum. **C** Contra quartam regulam arguitur. qd ponatur qd for. dicat istam. for. dicit falsum. adequate significatem qd for. dicit falsum. et tu curris: et non dicat aliam que non sit ps isti? quo posito pponi- tur ista for. dicit falsum. qd concessa finit istam positionem arguit sic: for. dicit falsum. igit for. dicit falsum et tu cur- ris. consequentia p? qd arguit ab vno conuertibili ad reliquum: et anis est concedendum. igit et qd ista. igit copu- latum est concedendum: cu oppositum stat cum casu qd repugnat regule siue positioni. Item ponat qd hec p- positio. hec ppositio precise categorice significans no est vera. significet precise qd hec ppositio est categori- rice significas: et qd tu non differs a te: et sit b. ista ppo- sitio. tunc b. significat copulatiue. et b. est vera. igit insolu- bile significas copulatiue est verum: et concedendum est esse verum. igit et. p? consequentia: et anis est notum. qd b. precise significat qd ista ppositio categorice signifi- cas no est vera: et qd tu no differs a te. igit b. ppositio est vera. et in isto casu arguit qd casus de insolubili est ad- mittendus. quando insolubile imponitur ad significandum copulatiue qd vni oppositum copulati non possit stare cum casu: et arguitur qd insolubile est verum: quorum vtriusq; oppositum dicit positio. **C** Item contra vlti- mam regulam istius positionis arguitur. quia ponat

De insolubilibus

tur q' hec omnis propositio est falsa precise significet:
 q' omnis propositio est falsa: vel deus est: quo admi-
 so proponitur ista omnis propositio est falsa: que si ne-
 gatur ut dicit positio: Contra. quia sequitur deus est.
 igit' omnis propositio est falsa vel deus est. 2^a sequentia pa-
 ter quia sequit' deus est. igit' ois ppositio est falsa vel de-
 est. 7 anis est cōcedēdum. igit' 7 gnis. 7 ultra dī q' ois p-
 positio est falsa ab vno cōuertibili ad reliquū: 7 anis est
 cōcedēdū. igitur 7 gnis. 7 gnis est insolubile disunctiue
 significans. igit' insolubile disunctiue significās est cō-
 ceden dū. C^o Itē ponatur q' ista ppositio hec ppositio
 disunctiue significās est falsa. precise significet q' hec p-
 positio disunctiue significās est falsa vel deus est. 7 pa-
 ter q' iste casus ē possibilis 7 ista disunctiua est cōceden-
 da tāq' sequēs. aut salte ē cōcedēdū q' illa sit falsa. qd
 positioni repugnat. C^o Dixerūt alij in hac materia q'
 pars ppositiois nō supponit pro tota ppositioe cui'
 ē pars. nec p cōuertibili. nec pro dīdictorio neq' p cō-
 uertibili cū dīdictorio istius. Et quia ex isto supposito
 hec positio ponebat respōsiōē ad aliqua insolubilia.
 Arguit' 3. q' sequit' q' nō valet hoc argumētū. ois pro-
 positio particularis est falsa. igit' aliqua ppo particulari-
 ris est falsa. q' in casu anis est verū 7 gnis falsum. pona-
 tur enī q' nulla sit ppositio particularis nisi illa q' ē cō-
 sequēs. 7 p3 q' anis est verū: quia anis nō plus significat
 sine ponit' fm istam positionē nisi q' ois ppositio par-
 ticularis est falsa. que nō ē illa vniuersalis vel secū con-
 uertibilis. vel eius cōtradictoria. vel cōuertibilis cū ei'
 cōtradictoria: 7 hoc ē verū. gnis aut' est falsum. q' signi-
 ficat q' aliq' ppositio particularis q' nō est illud gnis pti-
 culare est falsa. C^o 3^a hinc dī forte q' nō solus pars nō
 pōt supponere pro toto cui' ē pars aut cōuertibili tē.
 sed generaliter nō pōt supponere p ante neq' p gnte
 ad illud. Et vno verbo apprehendā: ps non po-
 test supponere p toto cui' ē ps. neq' p ante ad totū cui'
 ē ps. C^o 3^a 3^a ista ratiōē ar. q' capiat illa ppo tu dif-
 fers a te significās adeq'te te differre a te: 7 ppoit' hec
 ē falsa tu differs a te p3 q' hoc ē verum: quo cōcesso p3
 q' ista gnta ē bona tu differs a te. igit' ista ē falsa tu dif-
 fers a te. Tūc sic ista gnta ē bona: 7 gnis ei' ē verū: cui'
 ps supponit p ante. q' subm ei'. igit' ps gntis supponit
 p ante ei'. C^o Itē in ista ppo ois ppo est falsa subm
 supponit p ois supposito ei'. q' suppositio ē statio emi-
 ni i oīone p supposito vel suppositis p quod vel p qbus
 trāsit vis termi a quo h3 vt suppoat. s3 iste emūn' ppo
 h3 vt supponat ab isto verbo. ē. cui' vis trāsit in istū
 emūnū idifferēt nō p? p vno supposito pnti isti emi-
 ni q3 p alio. igit' idifferēt p quolibz ei' supposito sup-
 ponit. Itē ista ē ppo. ista ppo est falsa se demōstrata.
 q' ē oīo 2grua. vt p3. ex grāmatica perfecta 7 indicat-
 ua tē. q' si det statim cōcludit q' ista ē ppo falsa. 7 vl-
 tra cōcludit q' subm ei' p aliquo supponit. C^o Itē hec
 ppo falsum ē pncipaliter significat
 falsum ē. igitur tē.

Quoniam vocabu

lorum equinocatio deipit intellectū
 optrādum est sine nomib' posse do-
 ceri: sed cū idem fieri non possit pui

dentie est cum aliquid sis dicitur pposse te liberi' ex-
 pedias: 7 sic te a confusione eorum abfoluas. Et ergo
 cum verum: omne ens significet. pat est termin' pme
 intētionis vel impositionis. 7 hoc modo omne ens est
 verum: 7 nullum falsum seu fictum: 7 hoc mō ois pro-
 positio est vera ppositio 7 non ficta. Itē de hoc in pre-
 senti non curam'. Sed dicem' q' duob' modis pposi-
 tio pōt dici vera. vno mō quando verificat' non ppter
 supposita suorum terminorum quoz suppositorū ipsa
 vel alia ppositio est suppositum. s. q' ppositio vera nō
 reddatur vera ex eo q' ps ei' supponat p ipsamet. nec
 p pertinente ad ipsam. sicut hec de? Et isto modo il-
 le pponēs que sunt de terminis pme itentionis vel iposi-
 tionis sunt pptic 7 simplr vere vel false. qm ppo ex sua
 etimologia 7 fmonis vtute significat idem qd p alio
 positio. 7 hoc mō maior ps est vera vel falsa. Alio mo-
 do dī ppositio ē vera quādo verificatur p se vel p pri-
 nente. 7 isto modo hec ppositio ē vera. hoc ē verum se
 ipsa demonstrata: non simplr. s3 fm qd. s3 est falsa pri-
 mo modo. q' nō verificatur: nisi p supposito sue ptis:
 cui' ipsa est suppositum: sicut ista homo est asinus: vel
 ista disunctiua est falsa demonstrata per subm tota illa
 disunctiua. C^o 3^a contra istam positionem forte argui-
 tur. q' ex illa sequit' q' ex vero sequit' falsum. quia hec
 cōsequētia ē bona. hoc ē falsum. igitur hoc est falsū.
 demonstrando vtrobiq' cōsequens. 7 ei' anis est verū.
 q' anis pncipaliter significat q' hoc est falsum gnte de-
 monstrato. 7 hoc est falsum. q' se significat. 7 q' gnis nō
 sit verum ar. q' si gnis sit verum 7 anis adēquate signifi-
 cat qd hoc ē falsum. demonstrato se ipō. igit' hoc ē fal-
 sum. 7 tū anis est verum. igitur ex vero sequitur falsum.
 C^o Item ista positione data sequit' q' duo contradicto-
 ria sunt simul falsa. q' illa ē falsa. hoc est falsum. se ipa
 demonstrata: 7 ista etiā est falsa. hoc non est falsum: vt
 nō hoc ē falsum. non est cura eadem demonstrata. q'
 sequitur: hoc non ē falsum. vel non hoc est falsū. igit-
 tur nullum falsū ē hoc: gnis est falsum. q' aliquod fal-
 sum est hoc. igitur duo inuicē dīdictoria sunt simul fal-
 sa. C^o Item seq' ē q' duo contradictoria sunt simul ve-
 ra. q' ista sunt simul vera: hoc ē verum. non hoc est ve-
 rum. vtrobiq' demonstrando illaz negatiua: q' ista
 negatiua vel est vera vel est falsa: si vera ē suum con-
 tradictorium significat adēquate q' hoc est verum illa
 negatiua demonstrata. igitur suum contradictoriū eti-
 am ē verum: si ista est falsa: hoc non est verum: 7 suum
 contradictorium ē. igit' suum dīdictorium ē verū. s. hoc
 est verum. ista negatiua demonstrata. igitur ista nega-
 tiua ē vera. 7 per consequens duo cōtradictoria sunt si-
 mul vera. C^o Item capiāt ista duo dīdictoria. hec p-
 positio ē necessaria. hec ppositio non est necessaria: vt
 non hec ppositio est necessaria: si placet demōstrando
 negatiua istam vtrobiq'. Et arguitur q' propositio
 necessaria contradicit contingenti: aut contingens im-
 possibilis. q' hec ppositio hec non est necessaria: aut nō
 hec est necessaria: aut est necessaria: aut contingens: nō
 necessaria. q' illud est contradictio: nec impossibilis.
 q' contradictorium suum est necessarium. q' adēqua-
 te significat q' hec ē necessaria. ista negatiua dīmōstra-
 ta. seq' igit' cum ista sit ppositio q' ista sit contingens

Tractatus

et suum contradictorium tamen est impossibile. Vel fiat argumentum de illis. hec propositio est necessaria: et hec propositio non est necessaria: et sequitur quod predictus est. data illa positione. Item ista positione data sequitur quod verum est falsum: quia ista. hoc est falsum. seipsa demonstrata est vera secundum illorum membrorum: et est falsa secundum aliud. ut patet intelligenti positionem. Item ista positione data sequitur quod ex parte contingenti sequitur ipse. quod hec propositio est bona. scilicet hec propositio est bona sic significando. igitur hoc est asinus demonstrando per subiectum autem ipsam et propositio: et ista propositio autem est contingens: et propositio ipse. igitur et. quod autem sit contingens autem. quod illud autem non est impossibile sic significando: quod si illud autem esset ipse illa propositio esset bona sic significando et autem solus sic significat. scilicet quod ista propositio est bona. igitur autem est verum: et non necessarium. igitur contingens: et tamen consequens est falsum: et impossibile. igitur et. Item propositio ista intelligenda est quod iste terminus verus est terminus equus. et iste propositio omnes sunt propositio plures. hoc est verum. si hoc est verum. et sic de alijs. Et id cum propositio non hoc est verum. hoc est falsum non est secundum unicam rationem videndum: sed est videndum quod hoc est falsum. sed primum membrum divisionis posite est verum secundum aliud. Et ita de de suis dictio non hoc est falsum. hoc est verum. negando quod hoc est verum primo modo divisionis posite. et concedendo quod hoc est falsum primo modo. Item forte autem. quod aliqua est definitio propositio vere: et quicquid deest repugnat deis. igitur et. Item aliquis est terminus mentalis: cui subordinatur: iste terminus verus. igitur non est equus. Item propositio hec mentalis. si hoc est verum. Et quod terminus mentalis non est equus. igitur ratio nulla. Item hec propositio non soluit argumentum scilicet de illa propositio. non ista propositio est necessaria. adequate significante sic demonstrata illa. non hec propositio est necessaria. igitur ratio nulla. Sed de ut patet quod iste terminus verus tripliciter capi potest. et dupliciter quo ad propositum. et secundum illas descriptiones diligenter advertens videat ad illa argumenta. Item istam positionem autem fortiter. ponendo quod omnis quod dicit verum pertransibit pontem: et omnis quod dicit falsum non pertransibit pontem: et quod fortiter dicat ista et nullam aliam que non sit per se. ego non pertransibo pontem: sic significat. Et queritur verum fortiter. pertransibit pontem autem non: si non pertransibit et fortiter. dicit ista sic adequate significat. igitur fortiter. dicit verum: sed omnis quod dicit verum pertransibit pontem. igitur et. Item forte de principio quod fortiter. pertransibit pontem. Et tunc sic. fortiter. pertransibit pontem: et omnis qui pertransibit pontem dicit verum. igitur fortiter. dicit verum: et solus dicit quod fortiter. non pertransibit pontem. igitur fortiter. non pertransibit pontem. Item ponat quod talis sit conventio inter fortiter. et platonem quod si fortiter. doceat filium platonis debeat a platone habere ceterum: si filius platonis vincet primam questionem quam vnus habet. et vltra ponat quod interea labat tempus quousque ipse sit doctus: et fortiter. requirente pecuniam habeat questionem cum filio platonis. et non habuerit iste filius vnus aliam questionem. Et queritur an fortiter. debeat habere istam pecuniam vel non. Si sic igitur ipse perdet primam questionem. et per consequens fortiter. non debet habere istam pecuniam. Ideo forte in principio de quod fortiter. non debet habere istam pecuniam. Et arguitur tunc sic. fortiter. non debet habere istam pecuniam ex ista lite: et hoc est solum ex eo quod di-

scipulus suus vicit istam questionem: et ista est prima questio. igitur iste vicit primam questionem: et si sic. igitur fortiter. debet habere istam pecuniam. Item ponat quod fortiter. habeat duos seruos et vtriusque manumittat sub ista conditione. quod si vnus eorum qui debet ire per viam obuiabit libero: iste sit seruus: et aliter si obuiabit seruo sit liber et vadant ambo: et gratia argumenti obuiabit sibi ipse solus. Et queritur verum ambo sint liberi vel ambo serui: vel vnus seruus et aliter liber. Et patet quod quocumque dato sequitur illum esse seruum et esse liberum. Item de in principio negando omnes istos casus: primum enim est impossibile. ut claretur. secundus est et si miles sunt impossibiles. quod eis clauduntur conditionales impossibiles. Item si ponat talis casus quod fortiter. precipiat platoni quod plato non obediat sibi. Et queritur verum plato seruet preceptum. et obediat sibi vel non: si obediat sibi: et ipse precipit quod non obediat sibi. igitur non obedit sibi: si non obedit sibi et precipit sibi quod non obediat. igitur obedit sibi. Dicat quod illud non est preceptum: neque est possibile quod iste sic precipiat: neque valet hoc argumentum fortiter. profert istam ego precipio quod non obediat mihi adequate sic significantem. igitur fortiter. precipit platoni quod non obediat sibi et.

Explicit tractatus insolubilium et per omnia tota logica magistri Petri mantuanii.

Incipit subtilissimus tractatus eiusdem de instanti.

Itemus primo

naturae loquentes. quod sola forma secunda dum se et qualibet sui preterit potest incipere et finire esse. Adhuc. in prima est ingenua et incorruptibilis: et non potest fuisse erit. de materia prima rerum namque quod nunc sit. vel minus secunda dum tamen veritatem materia aliquando definit esse. ut in consecratione: potest autem vel minus aliquando est de forma tam substantiali quam accidentali. Sed hoc propositum non destruit. Ex quo sequitur quod si aliquod ens naturale incipit vel definit esse. ipsum incipit vel definit esse. propter eius formam substantialem que incipit vel definit esse. Item accipiat quod forma substantialis naturaliter non potest stare in materia sine dispositione vel dispositionibus ipsam in materia conservantibus: patet quia non potest esse quod sit ignis sine aliquo gradu caliditatis vel siccitatis. Item petitur quod agens naturale velocius agit in partem propinquam quam in partem remotam. dum passum fuerit vni forme a principio actionis ceteris paribus. Item petitur quod materia prima saltem inferior non stat sine forma substantiali sibi inherente. Ex quibus sequitur. quod quolibet forma substantialis inanimati procedendi successive generabitur. saltem quo ad partes quantitativas: quod arguitur: capto a igne vni forme in omnibus suis dispositionibus. per quas eius forma in materia conservatur: et appropinquatur agens quod agat corumpendo illas dispositiones per quas forma illius ignis in materia conservatur. que gratia argumenti sunt. c. d. et sequitur ex tertia suppositione quod prius corripitur. c. d. ad non gradum in parte magis propinqua quam in parte magis remota: et cum forma illi ignis non possit stare sine aliquo gradu illi dispositionis sibi

De instanti

conuenientis: inducendo dispositiones contrarias sequitur: prius corrumpitur forma propria agentis quod remota: et quacumque parte data illius forme prius corrumpitur medietas propinqua: quod remotior. et quod materia non potest stare sine forma substantiali: sequitur quod nulla erit prima pars forme sequentis primo producta. et per hanc sicut ista forma successive corrumpetur sic alia sequens successive generabitur. Et forte dicitur huic quod argumentum non preedit antequam ultra: quia passum potest esse ita difforme in resistentia quod agens agat eam velociter et cum equali instrumento ad partes propinquas et remotas. Sed admissio isto adhuc preedit argumentum: quod si passus sit ita difforme resistens quod ipsa non sit uniformis in qualitate vel quantitatibus in quibus agit istud alterans: adhuc sequitur quod id passum non est secundum se totum difforme resistens. non enim ita ageret id agens in partes remotas et magis propinquas. cum sit melius applicatum partibus propinquis et minus dispositus per conseruationem forme ad unum punctum quam ad aliud: nec iter aliquid duo puncta per totum est eque dispositum. igitur prius incipit forma corrumpi ad unum punctum quam ad aliud. et ita sequens induci. Et si illa regula non sit vera: sit oppositum. et oportet dare minimum ignem. qui si deficiente corrumpitur per diuisionem: et sequitur quod partes naturales illi ignis stabunt sine forma: cum nec motum nec elementum possit stare sub talis modica quantitate per se. Et ex quo sequitur quod si aliquid compositum inanimatum generabitur ipsum successive generabitur: per quod ita cito potest generari quam cito est forma: et per se ita. igitur si forma alicuius compositi generabitur successive et illud compositum generabitur successive. Et ita etiam dicitur quod quilibet forma substantialis alicuius inanimati que aliquid corrumpitur successive corrumpitur ita quod prius una pars quam alia corrumpitur. Et ex quo sequitur quod si aliquid compositum substantiale inanimatum corrumpitur ipsum successive corrumpitur. Et quod per quod non est potest quod aliquid erit primum istas alientis ignis generandi: aut terre: aut aeris: et sic de alijs inanimatis. nec aliquid potest vel minimum istans alicuius talis corrumpendi: quod nulla erit prima forma generata. nec aliqua erit ultima que corrumpitur. Et ex quo sequitur quod quilibet forma vegetatiua erecta generanda vel corrumpenda successive generabitur aut corrumpetur: per quod aliquid forma vegetatiua erecta successive generabitur. Et eadem est ratio de una et de qualibet. igitur et de prima et de minore: sed maior arguitur. quod ponatur quod ex anima inanimato debeat generari planta. sic. quod materia. anima inanimata erit materia plante. Et arguitur sic. per se sicut corrumpitur forma subtilis. anima inanimata ita generabitur forma substantialis plante: sed successive corrumpitur forma substantialis. anima inanimata: ex predictis igitur successive producat forma substantialis plante generande: per quantitas et maior arguitur: quod nec materia stabit sine forma subtili: nec simul erit iste due forme in eadem materia: quod ad generationem unius sequitur corruptio alterius si precedens extensa fuerit. Et ex quibus patet quod non est dare primum istans vel ultimum forme generande aut corrumpende. Et sequitur ultra quod quilibet forma sensitua erecta producenda aut corrumpenda successive generabitur aut corrumpetur: per istud. quod capiat seminem. ex quo gratia exempli debet generari asinus. Et arguitur sic. per se sicut corrumpitur forma istius seminis ita generabitur forma sensitua asini sed successive corrumpetur forma dati seminis ut sequitur

ex secunda suppositione: quia ipsum est inanimatum. igitur successive generabitur forma asini generandi: per quantitas et maior: ut prius. Sed forte dicitur ad minores quod datum semine est animatum: Sed istud nihil est: quod si illud semen est animatum: igitur aliquando generabatur. Et si at argumentum de illo inanimato ex quo generabatur illud semen siue ipsum ponatur animatum anima sensitua siue vegetatiua. Et item quod istud semen non sit animatum potest argui: quia ipsum est superfluitas alimentum. nullum aut alimentum immediate est animatum vel viuens. Et item multe anime essent in homine. quod concedere non placet. Et ex qua conclusione patet quod non dabitur primum instans nec ultimum asini generandi aut corrumpendi: patet etiam quod infinite paruus asinus aliquando erit generatus ex semine: quod infinite modica forma asini aliquando erit producta in ista materia: sed quod cito erit forma asini in ista materia ita cito erit aliquis asinus. igitur infinite paruus erit aliquis asinus ex dato semine generatus. Et ex quibus ultra concluditur quod nulla est minima materia de cuius potentia potest educi forma asini: nec sub maiori quantitate aut minori potest stare forma asini quam generari. Et si forte contra arguitur: quod omnis natura constanti certus est terminus magnitudinis augmenti et decrementi. ut dicit aristoteles. secundo de anima. igitur et. Et est dare minimam carnem. ut patet primo physico. igitur et. Dicitur ad primum quod anima perfecta et perfecte organisata non stant sub quacumque modica quantitate nec sub quacumque magna. Et pro secundo dicitur quod nulla est simpliciter minima caro. sed bene aliqua est minima potest resistere dato medio corrumpendi absque sui corruptione. Et quibus concluditur quod non est dare minimum formale aut materiale carnis ignis. aut alterius. Ad que consequenter additur quod quilibet materia qua anima intellectiva informabit: qua anima non informat: ipsa successive informabit. et si aliqua informatur forma humana quam aliquid non informabit per primum unam partem istius materie desinit informare quam aliam: que conclusio sic probatur. quod sic corrumpitur precedens forma in semine aut in alio quo alio: ita potest anima humana inducenda in ista materia istius seminis inducitur aut producat: sed successive corrumpetur talis forma precedens ut est ostensus per dicta. igitur anima humana qualibet materiam quam informabit qua anima non informat successive informabit. Et si aliqua materiam secundo se et quodlibet sui incipit subito informare anima humana. Sit gratia exempli quod materiam pedalem que adhuc non sit disposita pro susceptione huius forme que erit. anima et sit b. forma istius materie seminis pedalis: que non est adhuc disposita qualitatively fini caliditatem. et ponatur quod caliditas ut quattuor sit minima uniformis cum qua potest introduci forma humana. et sit minima cuius qua non potest stare forma istius seminis. Et arguitur sic. ista materia aut disponetur ab agente intrinseco aut ab agente extrinseco: si ab agente extrinseco cuius alterans istam materiam fini caliditatem velocius agit in parte propinquam quam in remotam: sequitur quod prius erit gradus ut quattuor in parte propinqua quam in parte remota ab agente inductus: sed quod cito erit adequate in aliqua parte gradus ut quattuor: tam cito erit corrupta forma illius seminis in eadem parte: quia cum illa non potest stare

Tractatus

re ut postea est: igitur prius corrumpetur forma illius feminis in parte propinqua q̄ in parte remota: sed sic ista corrupcet ita inducet formā humanā: igitur prius inducetur forma humana in aliqua parte illius matie q̄ in tota materia. cuius oppositū admittit est. Si aut ponatur ista materia disponi ab intrinseco agente ad suceptionē illius forme. vel igitur ista materia disponet vniiformiter per totū aut difformit sic q̄ vna ps itensio: remissiore itendat. Si scdo mō ad huc sequitur ut prius: q̄ ps itensio: citius ager in parte propinqua q̄ in parte remota. igitur prius inducet gradū vt q̄tuo: in parte sibi propinqua q̄ in remota: et per sequens prius corrumpetur forma illius feminis i data pte difformi in pte propinqua q̄ in remota. seu in pte propinqua q̄ in remotiori: et sic ista corrupcet ita alia inducetur. igitur et. Si vero ponatur ista materia cō vniiformitē: et ab intrinseco vniiformitē alterari. adhuc sequitur ppositū: q̄ nō est posse naturalr aliqd ab intrinseco altari q̄ agēs extrinsecū effectiue currat: igitur cū agēs extrinsecus plus adiunat in vna pte q̄ in alia prius inducetur gradus vt q̄tuo: in vna pte q̄ in alia: et ista forma nālīte corrumpetur. igitur prius corrumpetur forma feminis in vna pte q̄ in alia: et sic q̄tuo alia inducet. igitur et. Et sic generalr pōt argui de omni forma corrupenda. Secūda pars cōclusionis ēt deducitur: q̄ forma cadaveris subito generaretur: si forma humana s̄ se r̄q̄d liber sui certā mām definat i formare: imo sequitur q̄ forma cadaveris subito crearet. Itē aia hūana dīnet i formare mās pp idīpōnes ab extrinseco pductas. igitur successive definet i formare. tenet q̄nā ex dictis q̄ est dare minimā idīpōnem cum qua nō pōt in mām pmanere. Item agēs nālē tardius corūperet remotū q̄ propinquū. igitur et. Ex qua cōclusionē sequitur q̄ nullus dabitur primū istans in quo erit generat⁹ aliq̄s hō ex prius dato semine. Itē ex cōclusionē sequitur q̄ nullus aīe humane p creationē pducende dabit primū istans posito q̄ nō prius pducetur q̄ ipsa mām i formabit. Et si forte arguit. q̄ nō immediate post datū istās hoc aīa pducetur: q̄ si immediate post a grā exēpli pducetur: igitur immediate post a. istans i aliquo istanti pducet: q̄nīs falsus. et q̄nā arguit: q̄ ipsa subito pducetur. negat vtraq̄ q̄nā: ipsa. n. sic subito pducet q̄ nullū tēpus erit. aut istans anteq̄ pducetur: sicut i alia mām signato simplici granū. q̄d nō mutet in vacuo. sed immediate post hoc mutabit: q̄d graue neq̄ p tps neq̄ p istans mutabit.

Sed cum non sit da-

re p
mū istans in quo est forma ignis in data mām pducta: plante: bois: aut aīnī et q̄nī neq̄s pīmū istans hominis bonis plāte vel ignis et. Scire oz citā nūqd aīcū? aut nullius forme plante bois aut alteri? pducende sit primū istans assignādū sūi esse aut vltimū i quo nō Et ex illo patebit an hominis bonis plāte aut ignis sit dare pīmū. Itē qua mām pīmū accipit q̄ si aliq̄ agētia agant per eāle tps a pportōib⁹ eālib⁹ et aptitudinib⁹ ad agendū nent: si eoz maiore pducet effectū q̄ aliud per idē tps. Itē q̄ per oēs motus vniiformes et eāveloces in quouis pdicamento in eāle tpe pducunt euales

effectus: hoc p̄ per diffinitionē motus vniiformis. Itē q̄ si aliq̄ agēs pducet aliqū effectū: ille effectus erit. p̄ q̄ ēmin⁹ sequēs verbū sequitur naturā verbī. Itē si a agēs pducet. b. effectū. b. effect⁹ pducetur. igitur q̄d pducet erit. b. effect⁹. Et quo sequitur q̄. b. effect⁹ erit. igitur a pīmū ad vltimū si aliq̄ agēs pducet aliqū effectū: ille effectus erit. C Quib⁹ adiūgitur q̄ nihil q̄d pducetur prius pducetur q̄ ipsū erit pductū. q̄d arguit: q̄ nihil q̄d subito pducet prius pducet q̄ ipsū erit pductū. nec aliqd q̄d successiue pducetur prius pducetur q̄ ipsū erit pductū q̄d aī. q̄ ponat grā exēpli q̄. a. q̄ntitas pedalis acqret a for. in hora futura q̄ hora erit. c. terminata ad. b. istans Et arguit sic. a. q̄ntitas pducet in. c. hora ante. b. et in. c. hora adequate erit pducta. p̄ q̄nā: et maior. s̄ minor arguitur sic: q̄ si. a. q̄ntitas pducetur ex tertia supponē. a. q̄ntitas erit: et nō erit in. b. istāti neq̄s aliqd eius: nec post. igitur erit ante. b. istās: p̄ q̄nā: et ponat aīcū cū toto casu. et ex q̄ntē sequitur q̄. a. ante. b. erit pducta q̄d fuit. pbādum. C Forte dī nō admittēdo in casu q̄. a. q̄ntitas nō erit. in. b. dī enīz forte q̄ si aliqd pducetur opz q̄ ipsū erit in fine postq̄ pducetur. C Sed cōtra id arguitur: ponatur q̄. a. q̄ntitas aut a forma pedālī extēsa generabitur in for. in hora: et duz generat secūda medietas pīma corūpatur: tūc p̄ q̄ ista q̄ntitas generabitur seu pducetur. et tamē non erit postq̄ pducetur. vel ponatur q̄ q̄n generabit secūda pars pportionalis corūpatur pīma: et q̄n generabitur tertia corūpatur scda: et sic vltra. et tūc p̄ q̄ ista q̄ntitas generabitur et tamē nō erit generata postq̄ generabitur. C Itēz de motu locali ponatur q̄ for. moueatur localr ab. a. puncto ad. b. ab eo pedālī distantē: et cū ptransibit secūda pte pportionalē corūpatur pīma ptransita: et cū ptransibit tertiā corūpatur secūda et sic vltra. et patet q̄ for. ptransibit pedālī distantia in hora: et tamē non manebit in fine hore ptransita. C Sed forte p bis oibus dicitur q̄ for. nō acquireret istā pedalem distantiam aut q̄ntitatem posito q̄ ita sit q̄ corūmpetur per partē ante partem: sicut successiue generabit neq̄s for. ptransibit istāz pedalem distantiam: q̄ ipsa non manebit in fine. Sed cōtra istā rāssionem arguitur. q̄ ponatur in casu de plato ne consimiliter sicut positiū est per oīa de for. preter hoc q̄ q̄ntitas acq̄sita a platone remanebit in fine augmētationis. Et arḡ sic. for. et plato p totā istā horā augmētābunt ab equali pportōe et actitudine ad augmētandū vniiformitē et eāle velociē vt pono. igitur for. et plato acquirerent eāles q̄ntitates in data hora. C Itēz for. angebitur p totā istā horā vniiformitē. aut localr mouebitur. igitur p̄ci se tūc acqret in scda medietate q̄ntū in pīma: p̄ q̄nā per scdāz supponē: sed in pīma acqret semipedalē quātitāte aut ptransibit semipedale spaciū. igitur in tota hora acqret pedalem quantitatem seu pedale spaciū ptransibit. Item ista responsione data sequitur q̄ nullus successivum erit. patet consequentia diligenter calculanti. C Item ad cōclusionem sic arguitur. quia si fortes augēbitur in hora adequate vniiformitē tūc motus augmētationis quo augēbitur adequate erit in ista hora in q̄ augēbit: et iste totalis motus erit ista totalis q̄ntitas quā acquireret. igitur ista totalis quantitas quam acqret

De instanti

erit i ista hora. p3 qñat minor arguit: qñ ista quãtitas erit illud per quod formalit for. augebit: quia erit act? augmentabilis sñm qñ angmẽtabile. igitur ista quãtitas erit ista augmentatio. tenet consequentia a diffinitione ad diffinitũ: vel si ista augmentatio erit aliqd distinctũ a quãtitate que acquireretur cũ iste motus produceretur adequate in hora: iste motus non erit in fine hore. igitur aliqd tam cito erit productum qñ cito produceretur. et eadem ratione quodlibet successive produceretur. igitur etc. Et quibus sequitur qñ vtrubiq; et respectu fortis et respectu platonis erit assignare maximã quãtitatẽ quã aliquis illorũ acquireret et habebit. Et ponatur qñ a. et b. sint duo pedalia non colorata et qñ per totam. c. horam alterabuntur vñiformiter et equa li velocitate per equales partes sui. a. d. e. agentibz. et ponatur etiam qñ si vtrũq; istorum maneret cum alijs positis haberent albedinem vt quattuor. sed in fine hore sit primum non eẽ. e. agentis. et patet in isto casu qñ albedo producta. a. d. que erit vt quattuor non erit i fine hore in aliqua proportionẽ intensior qñ albedo. pñcta ab. e. aut igitur iste latitudies erunt vñiformes: aut difformes. si vñiformes in nulla proportionẽ vna altera maior erit: quia tunc si remansisset. e. cum alijs paribus acquisivisset. e. illum ex. sñm subito. quod est i possibile. Et idem arguitur si ponantur difformes siue ponatur correspondere gradui medio. et per consequens excluditue terminari: siue ponantur correspondere gradibus intensissimis earum. et per consequens in clusivẽ terminari. ponatur igitur vltra qñ simul definit cum. e. suum passum. b. eẽ. ita qñ idẽ itãs vñiusq; sit primum non esse. Et sequitur qñ data albedo in eodem passio aut alio non prius produceretur qñ erit producta. nec prius acquireretur qñ habebitur. et casus totus est possibilis intelligenti. igitur etc. p3 igit qñ ex parte predicamenti qualitatũ nō prius produceretur aliqd qñ ipsum erit productum: nec ex parte predicamenti quantitatũ neq; ex parte predicamenti vbi. Et qñ generaliter omne successivum ita cito erit productum sicut produceretur. Et item dato qñ res successive acquirenda prius acquireretur qñ ipsa erit. sequitur in casu fore possibile qñ a mobile mouetur velocius. b. et in nulla proportionẽ. a. mouetur velocius. b. Et itez qñ. a. alterans per totam istam horam alterabit suum passum. et nunq; erit ita qñ aliqua est maxima velocitas qua alteratur suum passum: quia ponatur qñ. a. alterans. b. passum intendat motum suum: qui sit secundum caliditatem. quousq; habebit proportionem duplam supra. b. propter acquisitionem instrumenti putata caliditatis. et signetur primum instans in quo habet caliditatem et instrumentum cum quo habeat proportionem duplam cum alijs paribus super. b. passum. et sit illa. c. caliditas. Et arguit qñ nulla est maxima velocitas qua id alterans agit pro tũc. p3 quia. a. nō agit sñm proportionem quã nunc habet super. b. passum suum: quia si agit secundum istam caliditatem. sequitur qñ ista caliditas successive agit. et per consequens prius agebat: quia qñquid agit successive prius agebat. sicut quicquid mouetur prius mouebatur. et nulla maior proportio infra duplam est maxima qua agit. Ideo sequitur

qñ nulla est maxima velocitas qua agit. Et sicut arguitur de hoc instanti. ita etiam arguitur de quolibz: quia nunquam erit. ita qñ aliquid intendens motum suum agit ab aliqua proportionẽ. sic qñ neq; a maiori neq; a minori adequate: et per consequens nunq; erit ita qñ aliqua sit maxima velocitas qua aliquid intendens motum suum agit. Et tunc sequitur alia conclusio ibi illata. s. qñ. a. agit velocius. b. et in nulla proportionẽ velocius. Signato enim primo instanti in quo primo est proportio dupla maxime potentie. a. agentis supra b. passum: que tamen non est maxima qua agit. signetur aliud. b. qñ per idem tempus agit vñiformiter: et sequitur qñ. b. agit velocius. a. et in nulla proportionẽ velocius. a. qñ super hoc fundatur: qñ quicquid agit successive prius agebat. Item sequitur qñ motus difformiter non posset incipere moueri vñiformiter aliquo gradu vñiformi intensiori qñ sit motus quo iam mouetur: quia si sic. ponatur qñ aliquid intendat motum suum per intensiorem sue potentie quousq; moueat. d. gradu. quo. d. gradu moueat postea vñiformiter. Et arguit qñ hoc nō pot eẽ: quia vel dabit pñm itãs in quo mouebitur. d. gradu: aut vltimũ i qñ a mouebit. d. gradu. si pñm itãs i quo mouebit. d. gradu: qñ tũc nō ager maxima pportioẽ a qua pot agere: quia illa potẽtia ageret qñ nō egisset. Nec dabitur vltimũ i quo nō. quia tũc i illo instanti nulla foret maxima velocitas qñ ageret. Et tũc vez eẽt qñ illud intendit motum suum nec pñm neq; per instans: et qñ illud mouebitur velocius qñ iam moueat: et in nulla pportione velocius. Et qui b? acceptis p3 primo posse eẽ qñ aliquod successive produceretur erit: qñ i nullo instanti erit. p3 quia stat qñ aliqua quãtitas aut qualitas adequate generabitur in hora qñ erit in ista hora adequate: et in nullo instanti eius intrinseco. nec post. Et ex quo patet vltra qñ multe res erunt que nō sunt et postea nō erunt. quarum nulla incipit nec incipiet eẽ: nec definit nec desinet eẽ. qñ vez eẽ de oibz successive. pñcedis que nō manebunt postquã produceretur: et erunt. pñducta. Et quia aliquod aial successive produceretur possibile est qñ aliqd aial erit. qñ non est. quod nō incipit neq; incipiet eẽ. Similiter non cõnflabit ignis. plauis. asini producerendi etc. dabitur primum instans aut vltimum instans. Et quib? patet illas regulas non eẽ veras. qñ si aliquid produceretur per motum cuius nō erit dare primum instans erit dare vltimum instans in quo nō. et contra si aliqua produceretur in eẽ per motum: cuius nō erit dare vltimum instans in quo non erit dare primum instans in quo sic. nec d de sitione verum est. qñ si aliqua res erit que postea non erit. et ipsius non erit dare vltimum instans in quo erit: erit dare primum instans in quo non erit. neq; est verũ qñ si aliqua res erit que postea nō erit et illi? non erit dare primum instans in quo nō erit. erit dare vltimum instans in quo sic. quia multe erunt res que non sunt et postea non erunt. et tamen nec incipiunt neq; incipient nec desinunt neq; desinunt: vt patet de quãtitate et qualitate successive generandis. et etiam successive cõmupendis. Et si forte arguitur contra istas responsiones. qñ omnis res producenda per motum habebit eẽ post istum motum. et nō prius igitur post motum incipiet eẽ.

110 unj

Tractatus

Et itez quacūq; re pducēda data signet totū tempus per qd ista res erit. et totum p qd ista res non erit: et sequit q in instanti medio illa incipiet ēē. Et signato maximo tpe per qd ipa criti ei? fine ipa desinet ēē. q? i ei? fine vel ipa erit. et nō immediate post erit vel in illo instanti non erit. et immediate an illud istans fuit. et siue sic siue sic seq? q illa res desinet ēē. Sz ad primū dī. f. negando q ois res pducenda p motū hēbit ēē post illuz motum et non an. sz ois res que pducet i ēē per aliquē motum adequū hēbit ēē cū illo motu p quē hēbit et pducet. Ad sūm argumētū et tertium dī q nullū erit maximi tps per qd illa quātitas: aut qūlitas erit de qb? pducta sunt vera. Sz p mātia tenēde sūt iste cōclūfiones: et regula pma. q si aliq res erit i aliquo instanti animata vel animata. simplex vel composita. que non est i aliquo instanti ipa incipit vel incipiet ēē: sic q aliquod erit pmi istans ēē sui: aut vltimū i quo non: et de tali re quicūq; nō erit dare pmi istans. i quo sic erit dare vltimū istans i quo nō: et contra. Similit de pmo nō ēē vltimo ēē. q si aliqua res erit i aliquo instanti: q postea nō erit. aliquod erit pmi istans: i quo ista res nō erit. aut vltimū istans i quo erit: et vbi non sit dare pmi istans i quo nō erit: erit dare vltimū istans i quo erit et contra. Et si ar. p predicta. q illis datis seq? q aliqd erit an primū istans sui esse. et q aliqd incipiet ēē postq fuerit. Item q for. per totam istā horā augebit: et nō diminuebit i aliq parte illi? hore. et tñ i nullo instanti illi? hore erit maior q: an istud istans fuerit. Sz ad ista ppter pmi dī q nihil erit i aliquo instanti an pmi istans sui ēē: sz an aliqd erit an primū istans sui ēē. Et p sō dī ipz concedendo intelligēdo ly incipit quasi i precedentib? oīsum. Sz iam spalius dī q cuiuslibz forme extense pducēde i aliquo instanti erit dare primū istans i quo ipa erit: ita intelligendo q i illo instanti erit. et nō immediate an illud istans i aliquo instanti prior erit: et hoc ē verū tam de forma substāiali q accīdenti. Et quo sequit q cuiuslibz compositi habituri formā extēfāz i aliquo instanti erit dare primū istans i quo erit: p hoc: q oē tale compositum pducet i esse per motū i cui? fine habebit ēē: de tali. n. composito loquimur q manebit post ei? pductionem: et tūc oē tale compositum hēbit ēē i instanti eminate tales motū totalē per quem pducet et nō an in aliquo instanti. igr tē. Sz de cōpositis habituris formam extēfāz vltimā vt sunt aīalia rōnalia dicat. q nulli? hoīs dabit pmi istans i quo erit: sz cuiuslibz hoīs q aliquādo incipiet ēē dabit vltimū i quo nō erit. Et qb? seq? q qlibz homo q incipiet ēē an incipiet ēē q incipiet ēē homo. saltem si vnica forma substāialis ponat i homine. Et cā ē: q nulli? forme humane dabit pmi istans: sz vltimū i quo nō: sz nunq erit: ita q aliquis homo incipit ēē. nec vnquā erit ita q anima hūana creatur: q neq; per tempus: neq; per istans creat: q si aliquando erit ita q aliquis homo incipit ēē. sit gratia exempli q in. b. instanti fortes incipit ēē. Et arguitur q non. q vel in hoc instanti fortes ē: et tunc sequit q nō incipit ēē. q iste numerus non incipit ēē demonstrādo animam fortis et materiāz. et iste numerus ē fortes. igr tē. nec ē verum q fortes non ē: et immediate post hoc erit: q nulli? erit homo pmo pduct? ex dato semine. et ita de oī

ente reali. Et vt in genere comprehendam. dī q cuiuslibet rei alteri? ab homine: aut ab ei? forma incipietis ēē datur primum istans. Item signet minima caliditas saltem vniformis cum qua non pōt stare forma dati seminis. Et arguit sic: aut ista mātia ē vniformis. aut diffōrmis sū caliditatem: si vniformis. cum agens agat veloci? i ptem ppiquam q in remotam. sequit q qd cūq; pte data ppingori agēt i istam citi? inducet minima caliditas cū qua non pōt stare q i remotiori: si aut passum istud diffōrme fuerit. aut erit sic diffōrme q agēs ager vniformiter in illud: et eque velociter ager i pte remotam sicut in pte ppingori. et hoc nō pōt cōtingere nisi in pte remotiori sit minor resistētia q i ppingori: et per consequens minor qūritas: et per consequens pl? ē de simili i pte remota q i ppingori: et pte distāiori maior caliditas ē: igr sequit q citi? ad extremū remoti? illi? passum per qd vniformiter ager erit minima caliditas cū q non poterit stare forma illi? passi. q i ppingori pte: et q nullum erit pmi istans: i quo erit minima caliditas cum qua non pōt stare forma passi ad aliquod pūctūz intrinsecum eiusdē: id nullum erit pmi istans. i quo erit aliqua forma substāialis sequēs introducta i māz isti? passi. Et ē notādum q si agēs agat eque velocit? in remotam sicut in ppiquam. et eō nulla ps erit vniformis i resistētia: q agēs ageret veloci? i ptem ppiquam q remotam ppter meliorem applicationem agētis ad illam. si aut passū fuerit diffōrme sic q contingeret agēs veloci? agere in ptem remotam q i ppiquam: signet pars ista in quā velocissime ager: ppter minorem resistētiā: et ppter pl? ē de simili i ista pte. vel si placet rīdenti signetur ps i quā tardissime non ager: et sequit q cum illa sit diffōrmis adhuc non dabitur primum istans. i quo fuerit forma sequēs introducta. Sz forte arguitur pbādo q in aliquo casu ē dare certāz māz per quam sū se: et quodlibz sui cō primo ē introducta forma subal. q ponat q passum sit ita diffōrme q sicut agens incipiet agere i datum passum ser? agerz ad vnum pūctum q ad aliū: ita maiorem pponē habeat ad agendum ad pūctum ad quem ageret tardius vbi passum ē vniforme q ad aliū: et sequit q in fine dati temporis per qd ager erit vniforme sub minima caliditate sub qua non poterit stare forma signati passum: et per consequens dabitur primum istans. i quo aliq certa forma est pducta sic q nihil ei? psequit. Et pōnatur q pportionabil? sicut aliq pūct? ē remotior ab agente. ita agēs ad illum habeat maiorem pportionē. q ad illum sit minor resistētia. Et arguit. q agēs potest facere q i fine illud passum sit vniforme. ponat. n. q sit vniforme sub minima caliditate sub qua non pōt stare et sequit itentum. Item ad introductionē forme pducendē non requiritur passum illud ē vniforme. igitur pbatio cōclūfionis nulla. Item possibile est semel alterari simul ab intrinseco et extrinseco. igitur possibile est q si alteretur concurrentib? simul agente extrinseco: et intrinseco q aliquod erit pmi istans i quo erit ista mā disposita p totū p susceptōe forme. pbat qūtia. q possibile est agens intrinseco fore ita diffōrme ad agendū q cōcurrente extrinseco oēs partes passi erunt eque cito disposite sū forme pducēde exigentiā. Sed ad

De instanti

prima dno dī simul negādo vtrūq; casus: q̄nis enim posset ēē q̄ passum sit ita diffōme q̄ agēs agat i illud vniformiter vel etiā alteretur illud velocius i parte remota q̄ i parte p̄pina: vt pōt concedi: nō tū ē pōt q̄ p̄portionabiliter sicut aliq; punctus dati passi plus distat ab agente. ita ad eūdem p̄ctū agēs habeat maiore p̄portionē ad agēdū. q̄ vel nullā p̄portionē haberet ad p̄ctū immediatū vel ad quēz p̄ctū intrinsecū in finitā p̄portionē haberet: et p̄ q̄is cū ad quēz p̄ctū intrinsecū p̄ certū t̄ps ageret: nō tū in vno istāti quēz effectū istitū p̄duceret: qd̄ nō est pōt. et q̄ nullā p̄portionē habeat ad p̄ctū immediatū repugnat casui. q̄ ponit q̄ in fine passum totū sit vniformiter. adhuc casus ille nihil probat. q̄ citius proueniet actio ad partes p̄piniq; orem q̄ remotiorem.

Ed pro reruz de

sitione accipiēdū ē p̄mo. q̄ cuiuslibet sbe aiate vel inanimatae vltima qualitatis desinentis ēē dabit vltimūz instās sic intelligendo q̄ i dato instanti data res est. et nō immediate p̄ illud instans i aliquo instāti illa res erit quod clarum ē. q̄ aliter pars est suum totum.

Item secundo volumus q̄ ad variationez siue corruptionē partis alicuius forme sequitur variatio seu corruptio illi totalis forme. sic q̄ non plus remanet. ista forma totalis. Item tertio accipit q̄ desinente forma alicuius compositi ēē definit ipm̄ compositum ēē: sic q̄ variata forma alicuius compositi variat totale compositum. ex q̄b̄ sequitur q̄ variata parte forme subal: vltima ipsa forma subal variat totum compositum. Item q̄ ito accipitur q̄ variata pte matie variatur tota mā: vt prius patuit. Item quito q̄ variata mā alicuius compositi hēntis formam extensam variatur illud compositum: cui ē materia. Ex q̄b̄ sequitur q̄ variata pte materie aut tota mā hēntis formam subalem extensā variatur totum illud compositum. Et si 3 ar. q̄ nihil corripit ad corruptionē p̄tis ei. q̄ si sic sequitur q̄ q̄d̄ sufficit corripere p̄tē sufficit corripere totū: q̄is falsū. q̄ maioris potētie ē totū q̄ ei pars. igitur requiritur maior: potentia ad corripendum totum q̄ ei p̄tem. Et q̄ maioris potētie ē totum q̄ ei pars per se: tamen q̄ pars inuatur a toto q̄ totum illud totū sufficit inuare. id nō requiritur maior p̄portio: aut potentia ad corripendum totū q̄ partem. pur̄ ic̄rit̄ totū. Ex q̄b̄ sequitur primo q̄ cuiuslibet compositi nālis hēntis formam extensam desinentis ēē datur vltimūz instans. p̄ ista conclusio. q̄ quolibz tale non pōt desinere ēē. nisi p̄p̄ desinētiā forme substantialis ei: s̄z cuiuslibz forme subalis desinētis esse datur vltimūz instans. igitur ēē. Vel sic arguitur. quodlibet tale compositum tā cito et p̄cise tūc desinet ēē q̄ cito et quādo desinet ēē ei forma: s̄z quolibz forma alicuius talis compositi desinens ēē sic desinit ēē q̄ est aliquod ei vltimum instans. q̄ ip̄a ē res inanimata. igitur cuiuslibet compositi nālis hēntis formā extensam desinētē ēē datur vltimūz instās. Et q̄ nullus homo desinit ēē posito q̄ vnica anima sit i boie: et idiuisibilis concluditur generaliter q̄ cuiuslibz rei desinentis ēē datur vltimūz instans: Que cōcl̄o sic arguit: cuiuslibz rei maiate datur vltimum instās. s̄z quolibz res desinens ēē ē res inaiata: aut desinēs ēē p̄p̄ desinētiā ēē rei inaiate. igitur sequitur q̄ cuiuslibz rei desinētis ēē datur vltimūz. Si tū ponatur respectus et relatiōes a suis fundamētis differre: ille due regule non sunt ita generales. per totam mām. S̄z ad predicamētum substantie saltem. et qualitatis regule se extendūt. vt si ista p̄positio: tu moueris que sit falsa incipiat ēē vera: tūc veritatis illi ē dare vltimum instās. i quo non ē. si detur q̄ veritas illi p̄ponis immediate: post hoc differt ab illa p̄p̄tione. et sic ē de illa tu fuisti: q̄ sit falsa: et incipiat ēē vera. Et ita ē dicendū de multis alijs. Si tū ponatur decē predicamēta ēē decem genera dīa. Et q̄ hoc ibi disputare nō debet videat discretem ingenium per hanc mām transitarum qua vellet via transire: et secūdum exigentiā se prepararet i materia responsurum.

Ed incidit

dubius vtrū pars anima sit animal. Item cū declaratiōe accipitur p̄mo q̄ oia composita nālia hēntia formas vltimas eiusdem speciei spālissime sunt eiusdem speciei spālissime. p̄ q̄ nālie forme substantiales eiusdem speciei distribui nō pōt in materijs diuersarū sp̄ez. id tota cōposita sūt eiusdem sp̄ei spālissime. Item cōposita nālia ponunt in sp̄e p̄ formas corvltimas. igitur si forme sunt eiusdem speciei spālissime et cōposita. Item accipitur q̄ nulle due sube non inicem cōicātes i sp̄e sunt equalis p̄fectionis cēntial. Et quolibz due sube cōicātes ad inicē i sp̄e sunt equal perfectōis cēntial. Quibz adhuc adiūgitur q̄ iste ēmin⁹ hō: pur̄ est de predicamēto sube est ēmin⁹ absolut⁹. et sp̄es spālissima. Ex q̄bus sequitur p̄mo q̄ quodlibz mēbruū aialis cū quolibz mēbro eiusdem aialis ē eiusdem speciei spālissime subal. p̄ p̄mo de hēntibus formā extensā. q̄ quodlibz tale aial h̄z formā vltimā extensā per totū cuius quolibz ps ē eiusdem sp̄ei cū ip̄a tota. q̄ ipsa forma extēsa tā subalis q̄ accētal ē hōgenea. igitur per p̄mā sup̄pōnez quodlibz mēbruū alicuius animalis est eiusdem speciei cū quolibz mēbro eiusdem: p̄batur aīis. s̄z q̄ i quolibz aiali ē vna forma extēsa per totū et vltima. q̄ aliter si foret q̄ntitas cōtinua. cū tū de aial sit corpus sicut pars arida ligni nō cōtinuatur cū parte virente ligni. Id ē ista cōclusio d̄ aialibus formā vltimā extensam hēntibus et idiuisibile q̄ i oibus talibus qd̄ h̄z mēbr̄ h̄z formā vltimā eiusdem sp̄ei: seu eādē numero cū quolibz alio mēbro eiusdem aialis: et id. os. caro. nerui et c. sūt eiusdem sp̄ei spālissime i boie q̄nis a spiritu et sanguine: et a quolibz alio humore specificē differat: q̄ nullus istoz cōuertitur: aut assimilatur sube aliti. Item sequitur q̄ quolibz pars q̄ntitativa aial ē eiusdem sp̄ei spālissime cū ipso aiali: q̄ quolibz tal pars q̄ntitativa h̄z formam vltimā subalē eiusdem sp̄ei cū toto cōposito. q̄ q̄l̄ pars h̄z eādē formā numero vltimāz

Tractatus

est toto. aut hz forma creatam. sicut et suu totu. qz e ho-
genea. igr. et. Et qd sequitur qz qlibz ps qz titatua ali-
cui? copositi nalis e eiusde perfectiois eential cu suo to-
to. ps ista qia adinnate fa suppone. Et dato oppo-
sito conclusionis seqt qz foret post aliqd trāsire d specie
i spēm substantiale ipo nō corrupto cū ps bonis pos-
sit eē bos. qz nō ponat qz nō sit bos. Quibz dānis seqt
qz ps hois e hō: et ps bonis e bos: qz qlibz ps quātitā-
tina hois e eiusde speciei spālissime cū toto hoie: s; non
cōmet: nisi sub tali specie spālissima substantiali hō. igr
qlibz ps quātitatua cōmet sub illo tmino hō cū signi-
ficet per eū dē atq; et sub reali spē pmet si q sit. Et
si ps quātitatua hois nō sit hō. cū ipa sit alicui? speciei
spālissime subal. qz qeuid e salti pticulari e genere ali-
quo e i aliq spē spālissima eiusde. et e aliquod idividuū
isti? seqt qz e alicui? alteri? speciei subal quā humane:
et p qz coposita bēntia formas eiusde speciei spālissi-
me specificce differat: qd e p mā supponem. Et dato
opposito cōclusionis seqt qz e dare spēs substantia-
les n cōcates pfectiois eālis eentialit ps bonis et bos.
qd est p mā supponē. Et cōcedit qz ps hois e hō ca-
piēdo illū tminū hō mere substantiā. p coposito ex mā
et aia intellectua: nō. n. pl? qz hoc cōplexū copositum ex
mā et aia intellectua significat: veritū n talia solet vulg?
ignere. de quo nō e cura. Et. n. difficile cū vulgo nā-
lia loq. capit. n. modōs loquidi tū et non subali. Qd
igr copositi naturale e hōgeneū: qz qlibz copositi nā-
le sumit eadē denoiatōne fm spēm spālissimā quā su-
mit sua ps: qz quodlibz tale copositi e eiusde spēi spālif-
simū cū qlibz sui pre: et id ois hō e qd hōgeneū. licz fm
alias denoiatōes sit etherogeneū: et nō solū oē corpus
e hōgeneū: s; qlibz forma creatā: et qlibz mā. Et veni-
ter res qlibz corporea e hōgenea: et ipsa e eiusde speciei
spālissime cū qlibz sui pre quātitatua. Et si argui-
tur: qz etherogeneū e illud: cui? nō quelibz ps e eiusde
denoiatōis cū suo toto cui? e ps. Et hōgeneū e illud cu-
ius qlibz ps e eiusde denoiatōis simul cū suo toto. igr
imposse e qz hōgeneū sit etherogeneū. Qd qz hōgeneū
e illud cui? quelibz ps quātitatua e simil: aut eiusdem
denoiatōis cū suo toto. Et etherogeneū e illud cui?
quelibz ps quātitatua e dmerse denoiatōis cū suo to-
to. Et qz ptes quātitatue hois bēnt diuersas denoi-
tiones a suo toto: qz alia caro. alia sāguis. alia nervus.
et hōi: et alias denoiatōes a suo toto sumunt. et hec
denoiatōes sunt accitales. id e etherogeneū. bēnt et
eadē denoiatōne substantiale cū suo toto. id hō e hōge-
neū et etherogeneū. qd meli? p intelligēti vocabula gre-
ca a qd derivate sūt iste dictōes hōgeneū et etherogene-
um. Et arguit qz si pes hois e hō. igr pes hois e
aial risibile rōnale. qz nō pōt pes ridere. nec
rōinari. Qd capiēdo illos tminos rōnale et risibile. p
passione hois et dīa. cōcedēdo qz et negādo qz hāz il-
lam. f. qz pes hois nō e rōnalis: aut risibil. qz nō pōt ri-
dere: aut rōinari: sic. n. capti illi tmi solum significant
quātū bīs potētā putā aiam ex sui nā risus: et rōnis p-
ductiā: bīnibile aut quātū bēns aiam ex nā sui p se
vel per accis bīnī? pducuā: qd dico. ppē ptes equi
bēntes formas ptiales: vñ licz copositum fuerit sic di-
spositū qz nō possit ridere nō min? remanet nālis ani-

me potētia qz nō auferat nālis act? ex defectu alteri?
requit: puta instrumenti: aut alteri? quāntis cōcedat qz
ps aialis sit aial: nō tū concedit qz qlibz ps for. sit for.
habito qz iste tmin? for. sit tmin? discretus: qz si aliqua
ps for. sit for. sit illa. b. ps quātitatua. Et ar sic. for.
e pedal. sit. n. ita grā crepli. et for. e. b. ps igr. b. ps quā-
titatua e pedal. qz nō falsum. qz tūc ps essz equal totū cu-
ius e ps: et qz qia expositio: qz for. e tmin? discret? ut
ponit. Et p pcedā forte arguit: qz si ad variationē
ptis forme subalis sequitur variatio totū copositi nāli se-
quit qz nullū copositū inaiatū pōt augeri nec diminui.
distinguenō augmentatōne et diminutōne p rarefa-
ctionem: aut condensatōne. qz nullū tale pōt diminui
qn aliq ei? ps corrupat: aut auferat. sed corrupta vel
ablata pte non pl? diminui: nō pl? datū totū. Itē
dato igne semipedali q sit. b. arguit qz. b. ignis nō pōt
augeri deducta rarefactōe: qz si sit pole addat grā exē-
pli alē semipedal ignis q sit. c. et seqt. qz si. b. ignis po-
test augeri. qz. b. ignis e fact? pedal q sit. a. igr. a. ignis
e. c. et. b. et tū. b. e medietas isti: qz id qd erat an augmē-
tatōne iā e medietas. a. et iā. b. nō e nisi quod pri? erat.
igr totū e sua medietas. Et si sit pole qz aliq ignis di-
minuat ponat qz pedal ignis sit i oriente a quo paula-
tine auferatur pticula donec medietas a. erit ablata et i
occidente posita. et seqt tūc qz qua rōne. a. e i oriente ea
dez rōne e in occidēte. Et forte cōcedit cōclusio ad quā
deducit qz nullū inaiatū pōt augeri vel diminui licz
multa inaiata possunt rarefieri vel condensari. Et
qz illo dato seqt qz nullū inaiatū pōt bīe alias pte qz
iā bēat: qz dato opposito seqt qz possit augeri. Et con-
cedit cōclusio deducta. Et qz p isto dato sequitur qz
nulla plāta pōt augeri: aut diminui. qz ablata pte aut cor-
rupta nō remāet eadē plāta. s; qz cito incipit auferri seu
corrupi: aliq ps forme plāte definit eē forma date plāte
et per qz nō definit eē plāta tota. igr ipa nō incipit diminui
qz si ipa diminueret ipa maneret per tps. Et cōstāt
ar qz ipa nō pōt augeri. qz nō bīe pōt alia partē qz iāz
bz. qz nulla forma: aut mā pōt bīe alia ptes qz iā ha-
beat: qz resulsat ex addito et pccristēte nō e pccristē. For-
te dī hūic qz hec planta māet eadē numero. qz maior
et pncipalior ei? pars manet: et hoc suffic ad hoc qz ma-
neat eadem numero. Et qz ponat qz. a. plāta inci-
piat diminui si sit pole sic qz incipiat aliq pars ei? cor-
rupi. Et ar qz ista plāta nō incipit diminui: nec quāz
diminuet. et p nullū tps post hoc manebit eadē nu-
mero. qz per nullū tps post hoc manebit. igr. et. pbat
ar. illa plāta definit eē. igr per nullū tps post hoc ipa
manebit. p qz et ar. pbat. qz iā definit eē forma illi
us plāte: et iā cito definit eē copositum: aut corp? nā-
le qz cito definit eē aia ei? aut forma subalis. qz forma
e que dat eē rei: et conseruat eā in eē. igr iā definit esse
ista plāta: p consequentia et minor. s; arguitur maior
qz incipit aliqua pars illi? forme que est res inanima-
ta non eē. sed quā cito incipit aliqua pars alicui? for-
me rei inanimata non esse tam cito ipsa res incipit nō
esse. qz ad corruptionem partis rei inanimata sequitur
corruptio totius. igitur incipit iam totalis forma illi?
non eē. et per consequens istud totale copositum qd
est ista planta definit eē. Et conceditur forte totum si-

De instanti

ent est concedendum. **C**ontra. q. tunc nullum animatum anima sensitiva extensa possz augeri: aut diminui. p. eodem argumento. q. quā cito pars forme extēse desinit ēē. ita cito desinit ēē ista forma totalis et ipz compositum cui ē forma. Ideo ēē conceditur illud tā qz sequens: q. nulla possit assignari rō: quare inanimata res non possent augeri qn per eādem bēntia formā extensas vegetativas aut sensitivas n possent augeri: et quēcūqz rō ēē ad pbādūm brutum posse augeri possz ēē ad pbādūm istā plātam augeri: et quēcūqz rō detur. consimilia argumenta possent adduci p vegetabilibz et plātis. **S**ed contra id arguit. q. seqt ex illo q. nulla plāta: neqz aliquod animal hīs formā extēsam possz hēre aliā ptem qz iā hz. et tunc sequit q. nullum tale animal possit nutriri. nec aliqua plāta. q. si nutritio estz ipsa ēēet conversio nutrimenti: aut alimentī i substantiam rei alite: s. nullum animal hīs formā extēsam pōt hēre aliā partem qz iā hēat. igit nullo nutrimentū pōt ēē ei pars. **I**tem illo dato sequit q. nullum tale animal bēns formā extensam potest alterari: nec localiter moveri. q. non manet per tēpus. q. continue fit in tali resolutione multaz partiz et. **I**tem huius oppositum ponit arist. in pmo de generatione vbi ponit augmentationē ēē possibilem: et animata augeri posse. Sed ex ista responsione sequit q. augmentatio non sit possibilis saltem in datis animalibus. id ēē. **A**d primum dicitur concedendo cōclusiones. s. q. nulla res potest aliā partem qz iā habere. **E**xtra dicitur q. nutritio non est conversio nutrimenti i substantiam aliti. sed si aliquid convertitur i substantiam aliti nihil convertitur: nisi materia prima nutrimenti: q. substantialis forma nutrimenti corrumpitur: ideo si aliquid nutritur isto modo capto termino ex sola materia prima nutritur: et non ex aliqua forma substantiali: aut accidentali. q. substantialis forma corrumpitur: et nullum accidens est: aut ēē potest pars alicuius substantie: tūz q. i materia illi nutrimenti non potest ēē pars illi materie quā modo habz id qd ponitur nutriri: sed si nutritio est ipsa est assimilatio partis materialis nutrimenti cum inductione forme substantialis istius speciei: cui ē forma substantialis plāte: aut animalis quod per illum modum concedimus ali. Sed cum vltra concluditur q. non ēē possibile ali quod animal alterari: aut localiter moveri. negat consequentia. et ad pbationem. q. continue fit resolutio ab animali. dicitur q. istud non sequitur. stat enī anima tum vivere et non ali. sicut in primo instanti. in quo est generatum animal: in quo instanti non nutritur illud nec resoluitur: sed admittatur cum casu q. continue fiat resolutio: ab aliqua parte illius animalis post primum instans esse eius. et sequitur q. continue aliquod animal desinit ēē. sed ex hoc nō seqt quin multa aialia mancant p tēpus: q. multe partes aialis manent q enī sunt animalia. s. enim admittatur q. continue i aliqua parte aialis fiat resolutio aut incipiat fieri. non tamen admittit q. in qualibet parte. quia tunc istud aial secūdu se et quālibet sui partem quātitativā desineret ēē: sequitur enim cuiuslibet partis quātitative istius incipit aliqua pars corūpi. igit nulla quātitativa pars huius im-

mediate post hoc erit. **E**t iterū sequit cuiuslibet partis istius incipit aliqua pars diminui. igitur nulla pars immediate post hoc erit. Similitē cuiuslibet partis istius incipit aliqua pars augeri. igit hoc incipit ēē infinitū: sed de rarefactione et cōdensatione nullū tale argumentū valet. **E**t si arguitur q. a quibz parte illi aialis fiat resolutio quia i qualibz parte calor naturalis agit i humidū radiale. igitur a qualibet parte ei resolutio de ipso humido. **D**icit negādo q. nāz. quia nō quelibz calefactio ē sufficiens datā partē corūpere. sed si debeat corūpi pars data ppter disproportionatum calorem qz inducatur in istam partem minima caliditas cum qua stare non potest forma substantialis date partis: q. caliditas non subito producat a calefaciente intrinseco aut extrinseco in istam partem agente. ideo conceditur q. possit localiter et qualitate moveri. sed nihil habens formā extensā potest augeri. nec aliquis est verus motus in predicamento quantitatis nisi rarefactio aut cōdensatio: per additionem enim partis non augetur aliquid. aut per diminutionem diminuitur. quia non manet idem per tempus i diminutione et sic diminui nō potest: aut augeri vtz aduertit. Sed arist. pmo de generatione posuit animata posse augeri. et inanimata nō posse: vulgi auribus alludēs. q. bene percipitur q. ex additōe semipedalis terre ad bipedalem terram deducto alio motu non est illa terra maior. sed resultat vnum maius ex illa semipedali terra et illa bipedali. et non augetur pcedens terra: nec sequens. nec aggregatum ex his. sed in animali nō fit ita perceptibilis additio: quia paulatim: et quia fit additio per intus susceptionem nutrimenti in partes formales: q. nutrimentum iuxta ponitur partibus nō porosis. et ab eis assimilāt nec pcedentes particule crescunt nisi rarefando. Ideo sū reueritate licet hic nō sit ita perceptibilis additio sicut alia: tamen talia animata anima extensa non augentur. sicut nec inanimata. et quēcūqz ratio facit ad probandum q. ista animata augent. potest facere etiaz et q. inaiata augent. **E**t si rēndet pma parte sic p alia vtz p calculū māt am. **S**ed q. illud forte arguit sic: q. ex illo sequit q. nullum animatum anima inextensa potest augeri aut diminui. et per consequens nihil potest augeri vel diminui: quia nec animatum nec inanimatum. **S**z forte dicit concedendo. **I**deo qd clari videro notare debet. **N**am quid idēitas forme sufficiat ad idēitatem cōpositi. cū aut nō possit pars materie i bēntibz formā extēsam variari qn secūm variatur et forma: s. illo non expedit dubitare q. variata parte materie variat totum compositum: et contra. et modo consimili variata parte forme et.

Abiuz ergo incipit. vtz remanēte eadē forma i cōposito vnicā bēntē formā indiuisibiles: et variata mā addendo vlt diminuo sit aggregatūz resultās: aut remanēs illud met qd an erat. **E**t arguit q. non. quia hoc dato sequitur q. pes solus ēē caput ei. et similitē q. for.

Tractatus

cet quilibet pars quantitatiua for. q: materia nō variat
identitatem numeralem. igitur cū quilibet pars quan-
titatiua foris habeat eandē formā substantiālē ultimaz
cū qualibet alia parte quantitatiua ⁊ etiā cū sorte sequit̃
q: quilibz pars quantitatiua foris ē eadē cum qualibz
parte quantitatiua eiusdē. ⁊ sequitur q: for. est quilibet
pars quantitatiua eiusdē. ¶ Item isto dato sequitur q:
for. est possibile q: fortes est plato. ⁊ q: for. differt a plato
ne. q: nō ē impossibile. ⁊ arguitur illa consequētia. quia
ponat̃ q: deus animā foris infundat in .b. materiā p-
dalē quā materiā ista anima informet: ⁊ sit fortes ho-
mo habēs istam materiā ⁊ istā aiām: ponatur etiā
q: deus eandē aiām infundat i. c. materiā bipedali qd
possibile est. sicut possibile est q: eadēs anima numero
sit in pede ⁊ in capite ⁊ sit homo cōpositus ex .c. mate-
ria. ⁊ ista anima plato. ⁊ arguitur q: plato ē for. q: pla.
habet eandem aiām numero quā habet fortes. ⁊ mate-
ria nō variat identitatē numerālē. igitur plato est for-
tes. ⁊ pedale bipedale. ¶ Et arguit̃ q: fortes differt a
platone quia ponatur q: fortes currat ⁊ plato sedeat ⁊
sequitur intentū. ¶ Itē pōt desinere cē for. remanente
platone. igitur fortes nō est plato. ¶ Itē si fortes ē pla.
sequitur q: quilibet pars fortis est pars platonis ⁊ ecō-
tra. Aliter si fortes habet aliquas partes quas nō ha-
ber plato aut econtra fortes non est plato. q: bene sequi-
tur fortes habet .b. partē ⁊ pla. nō. igitur ⁊ c. ⁊ sequit̃
fortes habet .b. partē ⁊ fortes est plato. igitur plato ha-
bet .b. partē ⁊ sic de alijs. ¶ Itē isto dato sequitur q:
iste terminus fortes sit accidens seu termin⁹ accidenta-
lis. q: nō falsum vt supponitur: ponatur enī q: iste ter-
minus fortes sit termin⁹ substantiālis ⁊ singularis: et ar-
guitur q: nō. q: pōatur q: fortes sit bipedalis cuius vna
medietas sit .a. ⁊ diminuat̃ donec .a. sit fortes: et ar-
guitur sic. iste termin⁹ fortes predicatur successiue vere
negatiue ⁊ affirmatiue de termino singulari suppone-
te p. forte. ⁊ ppter subiecti corruptionē. q: vtrāq: istaz
erit vera ppter subiecti corruptionē. hoc est fortes, hoc
nō est fortes demonstrato .a. igitur iste est terminus acci-
dentalis. p: q: nō per diffinitionem termini accidenta-
lis. Et sic arguitur de illo termino fortes. ita de oibz
alijs terminis substantiālibus cōibus ⁊ discretis pōt ar-
gui. ¶ Item arguitur q: illa cōtradictoria. hoc est for-
tes. hoc non est fortes. que sunt mentalia demonstrato
for. per certum tēpus erunt vera: q: enī finit cōtradictō-
ria p: subiecta enī cōuertuntur cū predicatis. cū idē
demonstrēt vt pono. ⁊ sunt alia requisita ⁊ nō significa-
bunt aliter ille ppositiones per totū tēpus dandū. igit̃
continue sunt ⁊ erunt cōtradictoria: ⁊ vtrāq: erit vera
cū illa. Continue enī erit ita q: hoc est for. demonstrato
for. ⁊ ista ppositio erit sic significās hoc ē for. igit̃ cō-
tinne pro ista mētura erit ista ppositio vera. hoc ē for.
igitur ista erit pro tunc vera: sed ista cōuertit̃ cū illa in
mente posita. igitur aliud cōtradictoriū erit ver. p. ea-
dē mētura. ¶ Et q: hec cōuertat̃ cū illa arguit̃. ponat̃
enim q: diminuat̃ fortes quousq: reddatur vera ista.
hoc non est fortes. Et arguit̃ q: nūc inicem cōuertant̃
fim posita ⁊ eodem modo penitus significant. sicut
ante significabant. sed ante cōuertebant̃. igitur ⁊ nūc
cōuertuntur. ¶ Item isto dato sequitur q: fortes erit pe-

dialis in .a. instāti ⁊ qꝫ pꝛo eodē instanti erit maior qꝫ
 pedalis. quia pōatur qꝫ fortes sit bipedalis ⁊ diminuat
 quousqꝫ sit pedalis. sic tamē qꝫ in .a. instāti sit maior pe
 dali. Et arguitur qꝫ fortes erit pedalis in .a. instāti. qꝫ
 fortes erit hoc pedale in .a. instāti demōstrato illo pedali
 quod remanebit fortes. igitur fortes erit pedalis i.a. in
 stanti. pꝫ gñā. ⁊ arguitur antecēdēs. qꝫ qd erit hoc pe
 dale in .a. instanti erit fortes. igitur fortes erit hoc peda
 le in .a. instanti. pꝫ gñā a cōuersa ad quērtē. Et si
 forte dicitur qꝫ hoc est sua cōuertens qd erit hoc peda
 le in .a. instanti erit for. in .a. instanti. Cōtra qꝫ tunc
 ista nō possit cōverti in vnā veram albū erit nigrū i.a.
 instanti. quia tunc sua cōuertens eēt illa. qd erit nigrū
 in .a. instanti erit album in .a. instanti. Et ista respon
 sio non tollit argumentum qꝫ ad hoc illa est vera. qd
 erit hoc pedale in .a. instanti erit fortes i.a. instanti. qꝫ
 for. erit for. in .a. instanti. ⁊ for. erit aliqd quod erit hoc
 pedale in .a. instāti. igitur aliqd quod erit hoc pedale
 in .a. stanti erit fortes in .a. instanti. Et ex casu sequi qꝫ
 for. erit maior qꝫ pedalis in .a. instāti. Cōtra .a. ē peda
 le. ⁊ immediate post instans qd est presens erit bipedalis
 ⁊ tñ nūqꝫ angubitur: sed quādoqꝫ .a. erit .a. diminue
 tur. pꝫ quia .a. immediate post hoc erit fortes in casu posi
 to. qꝫ fortes immediate post hoc erit fortes ⁊c. Et tūc
 sequitur etiam qꝫ .a. incipit eē for. qꝫ in instanti quod ē
 presens .a. non est fortes ⁊ immediate post instans qd est
 presens .a. erit fortes. ⁊ tamē per magnū tēpꝫ post hoc
 erit etiam ita qꝫ .a. incipit eē for. tenet cōsequētia ex cō
 muni verificatione eius qd est incipere. Et per idē
 cōcludi potest qꝫ fortes per totam istaz horā erit albus
 ⁊ tamen p eandē horam erit summe niger. Cōtra se
 quitur qꝫ per eandē horā fortes calefiet per quā totā
 frigeſcit: posito qꝫ vna pars calefiet per totam istā ho
 ram ⁊ alia equaliter frigeſcit. ⁊ qꝫ vtrqꝫ illaz medieta
 tum aliquādo erit fortes. Cōtra sequitur possibile so
 re qꝫ pars fortis est maior forte. Cōtra ponatur qꝫ se
 paretur manus fortis a forte remanente aia intellectū
 na in ista manu sicut erat quando erat cōiuncta: quod
 possibile est supēnaturali potentie cui sicut conuenit
 facere qꝫ vna anima intellectiua sit in qualibet parte
 quantitatiua fortis ita cōuenit sibi facere qꝫ eadem aia
 sit in manu separata vel saltem in illo quod erat manꝫ
 for. ⁊ eque bene pōt deus facere vtrūqꝫ. Quo dato seq
 uitur qꝫ duo homines sunt separati quoz: quilibet ē for.
 ⁊ sequitur qꝫ for. ē illa manus. Et for. nō est illa manꝫ
 vel saltem est illud qd erat illa manꝫ. ⁊ nō est illud qd
 erat illa manus. pꝫ gñā intelligenti ⁊ tamē for. ē termi
 nus discretus. Cōtra sequitur qꝫ quelibet pars quā
 titatiua for. differt a for. ⁊ tñ nulla pōt differe a for. qꝫ
 quelibet pōt eē for. Cōtra ponat qꝫ .a. aia ⁊ .b. ⁊ .c. ma
 teria fuerint for. ⁊ .b. materia defuerit eē gñā crepli: ⁊
 for. remanserit .a. ⁊ .c. Et arguit sic. hoc fuit for. qd iaz
 non est for. demonstrato .a. ⁊ .b. ⁊ .c. ⁊ hoc fuit aliquid.
 igitur aliqd fuit for. qꝫ iā nō est for. pꝫ gñā. ⁊ ē maior.
 qꝫ ista non sunt for. demonstrando tria quoz: vnus iā
 definit eē. Et tunc arguitur sic aliquid fuit for. qd iā nō
 est for. ⁊ nihil nisi aia. igit aia fuit for. qꝫ iam nō ē for.
 ⁊ nullū animal nisi homo. igitur aliquis homo fuit for.
 qui iam non est for. ⁊ nullus homo nisi for. igit for. fuit

De instanti

for. qui iā nō ē for. Hīs falsum q: tūc sequitur q: for. fuit for. et ipse nō est for. qd ē falsum q: for. fuit for. et ille ē for. Item nū for. qui fuit for. fuit for. igit nō for. qui nō fuit for. fuit for. Item isto dāto sequitur q: aliqd p totam istam horā diminuet et p eādem horā augebit. ponendo q: for. sit bipedalis cuius. a. sit vñ pedale qd remanebit for. facta diminutione: et incipiat augeri. a. pedale: nō tñ tñ augēdo quātū depdet for. et sequitur q: a. erit maius q: ē. qā ipm augebit. et sequit q: a. nō erit maius q: est. quā ipsum continue diminuetur. q: for. continue diminuet. vt pono et for. erit. a. igitur et.

Oppositum tamē arguit sic vulgarit: q: variat cōpositū naturale sequit q: nullū ē tminus discretus aut q: for. nō manebit for. p tēpus. nec plato manebit plato. et sic de alijs. et tūc accideret deceptio hominib: i cōmutationibus et distributionibus bonorū et malorū. Item q: multi fuerant dij quorū quilibet ab altero differēbat. et q: deus pōt incipere eē aut desinere eē salte p potētiā sui puta p definitionē partis ei? aut p iceptionē.

Ad dubium igit dī accipiendo q: ad variationē partis materie sequitur variatio totius materie. Secūdo q: ad variationē materie toti? sequit variatio totius cōpositi. Ex quib? sequit q: variata parte materie aut totali materia sequitur variatio toti? cōpositi naturalis. Ex qb? acceptis cū precedentibus sequit generaliter q: nulla substantia pōt haberi aliā partē quā iā hz: et p idē nullū accūs nec aliqd aliud pōt habere aliā partē q: iam habeat sicut dictū est. id nec for. nec aliquid aliud pōt augeri. Si. n. quis absq: radio aspererit videbit q: tā bene sustineri poterit q: tā inanimata augeri q: aiata. et tā bñ ad rōnes pōt rñderi q: suffiri. et rñderi pōt ad rōnes pbates q: for. et alia aialia hñtia formas extensas pnt augeri. imo vt vere loquar hoc pōt tā male sustineri q: illud. et tamē ē aristo. et q: tā aiata anima extēsa nō augeat q: habentia aiām inextēsam: q: etiā in homie credidit aristo. aliquā aliā formā sbalem extensā: nec posuisset q: in quolibet homie eēt vna aiā indiuisibilis inherēs. perpetua: et eterna. sed posuisset vñcūm intellectū in tota specie: qd patet colligendo diuerfa dicta in diuersis locis: quia Aristo. credidit nihil habere principium qd non sit habiturum finem: nec aliquid habiturum finem quod non habuerit principium. vt patet pmo celi. Tertio aut de anima posuit intellectum humanū nō corruptibile. et in fo de aia dū dixit. Separatur aut hoc ab hoc tanq: ppetuū a corruptibili. vbi for. mā sensitiuam cōparat ad intellectiā. et p qñs nō habere principiu. igitur nō poneret intellectum humanū nisi intellectū quē posuisset. formā appropriatā toti speciei humane. vt colligi potest secūdo et tertio de aia. vbi dicit. Reliquit igitur potētiā q nullius corporis ē actus. ideo nō posuisset vltimā potētiā i homie fore creatā. quia nihil fm cū sit ex nihilo. vt p3 primo physicoz. Nec dixisset vltimā potētiā fore aiām in homie s3 intellectū: vnde oīs anima ē act? corporis. vt p3 ex diffinitione ei? fo de aia. nec multiplicasset huiusmodi potētiās cū in vnica tali possit species cōseruari. Et hanc fuisse intētionem aristo. colligit ex varijs passibus ab

eo dictis. Et si attente p elius volumina aspereris hoc totū credidit auerrois tertio de aia cōmento vigesimo primo. Id propter cōplacere aristo. nō ē ponēdū aiata habentia formā extēsam inherētē posse augeri. qā etiā ista non est itētio aristo. imo aristo. credidit vltra intellectū appropriatū eē formā extēsam in homie. cū materia inferior non stet sine forma substantiali inherēte. et negasset aristo. q: anima remanet post mortē que nec esset inherens nec appropriata in illis saltem libris q ad latinos puenierunt: sicut negasset spūs malignos quos vulg? stratores vel tēptatores vel diabolos appellat. Aristo. enī. p magna parte qcqd nesciuit negauit. imo nec de anima humana nec de hoie quo ad augeri vel diminui verbis suis credendū ē. sic nec de forma credimus. Sed ad primū argumētū negat qñā. aliq: enī ē terminus discretus vt ly for. vel plato q ē positus ad significādū hominē. q ē cōposit? gratia agumētū ex. a. mā et b. forma. et stat q: for. erit for. per tps. q: qua rōne ē possibile p tps q: i aliqua parte nō fiat resolutio possibile ē eadē rōne q: i toto hoie nō fiat resolutio p tps ali quod. Item stat hoiem egrū nō nutriri. et plātā et nō nutriri. tā quo ad se q: quo ad partes: qā stat plantā eē in magno frigore et nec crescere nec resolui. igit p illud stat istud qd iā premisum est. Et cū arguit q: eēt deceptio in cōmutationib? et distributionib? bonorū et malorū. qā nō puniret q peccasset nec premiaret qui meruisset. Dicit q: fm insticiā cōmutatiā vel distributiā aut s3 catholicā veritatē spectādū ē ad aiām. qā oīs actio cōpositi puenit ab illa et nō ad māz a qua nihil puenit. Id si aia cū. b. mā peccauit et tūc erat fortes iste ho qujerat cōpositus ex illa mā et ex illa forma. nō o3 q: ista aia puniat cū ista mā. sed sufficit q: ista aia cū quantis mā puniat. Item ē catholica veritas non fundat i mā. cū enī de? filius tres naturas in se cōtineat. s. verbū. aiāz. et materiā. stat q: ille numerus qui ē illa tria desinat eē. sicut stat q: numer? q est deus et hoc instās desinat eē et incipiat eē. Id possibile ē q: xps fm partē materialē et fm q: hō desinat eē. Talis aut disputatio nō est dicenda apud vulgus q: nō pōt subtilitates q sunt vltra consuetudinē speculari. Si vero nō stent ista o3 conclusiones illatas an oppositū saltem cōcedere quas intellect? nō bene cognoscit. Id vero cōsiderat istas hic concessas conclusiones optime intelligit. Et cōsequenter respondēdo ad casus possibiles se aptet ad istos et.

Ed adhuc oritur

dubiu. Vtrū sit dare primū instās in quo for. erit sciēs. virtuosus. aut san? posito q: fortes obeat trāsmutari de ignorātia in sciētā. et de vitiō i virtutē. Et de egritudine in sanitate. Et ar p3o q: nō. Et arguit sic. Si fortes aliquā ppōnē incipiat scire. aliqd erit vltimū instās i quo nō sciet illā. q: quicūq: fortes sciet aliquā ppōnē sub aliquo gradu certe itētionis sciet illā. sed oēm ppōnē quā for. sciet sub aliquo gradu certe itētionis prius sciet sub gradu remissiori. igit nullū erit pñmū instās i quo sciet illā. ppōnē. et fortes incipiet scire illā ppōnē. igit aliqd erit vltimū instās i quo nō sciet illaz.

Tractatus

Circa ista non est va plato mouet. et ista non est dare nisi vltimu instans i quo non erit va. igitur non est dare nisi vltimu i quo non erit scita. et si aliquando erit scita i aliquo instanti cum iam non sit scita. igitur etc.

Oppositum ^{si arguit. qd aliqua e. ppo q} non pot incipe ee va nisi erit aliqd instans i quo pmo erit vera. vt pz de ista ppo. hoc instans e. igitur alicuius talis cotingit dare pmi instans i quo sit scita. **C**irca cuius dubij solutione pmo accipit qd ois qlitas est gradualis. pz qd ois qualitas e apta quatu est de se subiectu suu terminatu intus red dere. et nulla e i infinitu remissa. Nulla eni pot ee remissio infinita. **C**irca si aliqua non sit gradualis sit ista meta lis noticia. a. Sed q. q. a. noticia metalis e gradualis. Aliqs. n. aliqui magis aliquando min? credit eade ppo sitione. et q rone vna e itabilis eade rone quelz meta lis: et q facit. p vna facit. p vtraq. et scies ita respode bit p vna sic p alia. **C**irca secundo accipiat q nulla acto nalis pot ee istanea. pz qd state ordine nature non pot agens approximari passio nisi successiue et non sic q. p ista ti agat. **C**irca tertio accipit q latitudines rtor non pmoz. sicut e albedinis. nigredinis. credulitatis. hesitatio nis. non necessario mutuo se expellut. Stare eni albedine generari absq corruptione nigredinis. et remissam cre dulitate absq formidine aliq. pz qd stat remissam cōsi deratione ee sup aliquo vero credito remisse absq for midine aliq et contrarij consideratione. **C**irca quarto accipit q scietia e habit? vel assensus ver? cu formidie. Error est assensus falsus siue sit cu formidine siue sine formidi ne. **E**t quo sequitur qd aliqs error erit scietia et q aliqua scietia erit error. pz posito qd remanente assensu. a. ppo sitionis incipiat. a. ppo ee falsa. **E**t ita et concedendu e q scietia erit opinio: et opinio error. et q. pz q ista aliqs as sensus verus qui e sine formidine pot admisceri cu ali quo gradu hesitationis fm que modu concedendu est q aliqua scietia infinities erit error: et eadera. et infinities fontes incipiet scire datam. ppositione et desinet scire can de. **E**t qbus acceptis sequitur pmo qd non e dare pmi instans aut vltimu instans alicuius noticie sensitiue. puta visionis: tactionis: et humismodi. qd ois talis qlitas est gradualis p pmi suppositione: et nulla talis pot subito acquiri p sam. igit nullus est primus grad? visionis aut vltim? **E**t quo sequitur vltra qd ois noticia sensitiua sit ex persisteti cognitione sensitiua. **C**irca sequitur qd nul lus est primus conceptus i mente generat?. qd quocunq dato pri? fuit concept? seu noticia incompleta remissio. **C**irca sequitur qd dare vltimu instans non ee opinionis for tis vel platons i pmi non ee. posito qd scietia desinat ee p admiratione hesitationis: vt posito qd for. credat firmi ter celu moueri et p aliqs euidentia ad opposituz factas genere formido i mente sortis. ita qd fontes non credat ta firmie qz modo credit. sz cu hesitatione: et tuc pz pposi ta. **C**irca aduertendu qd tripliciter pot aliqs transmutari de sciete in no sciete. et q. **I**dem eni aliqs errare et habe re assensu falsu de. ppo cōtinget. qd eo sic credete inci piat ee va. et tuc datur pmi vel vltimu affirmatiue vl negatiue. ta quo ad definitione qz quo ad icceptione sz qd ppo de qua est assensus incipit vel desinit ee vera. **E**t

ita est de transmutatione ab errate i sciete manente assensu re pmutata. **I**dem et aliqs transmutari de no sciente i sciente: et de sciente in no scietem p remissione contrarij admixti cu assensu. vt posito qd for. opinet celu moueri et credat celu moueri cu hesitatione et remittatur illa he sitatio vsq ad n gradu. remanente assensu. et pz tunc qd erit dare pmi instans i quo iste assensus erit scia et in quo for. erit scies. et ide instans erit pmi non ee opinionis for. qd erit pmi instans istius scietie. Aliqua enim isto modo dat pmi vel vltimu signate opinionis. cu non de tur pmi vel vltimu hesitationis comixte. **I**dem et aliqs transmutari a no sciete i scientem absq signate rei mu tatione vel hesitationis remissione. **I**dem. n. aliqs nullaz habere credulitate de. b. ppo vera et iciper a no gra du credere. b. ppo. p aliqua euidentia incipiente a no gradu mouere ipm ad assensuz. b. pponis. **E**t isto mo do non erit assignare pmi instans i quo for. erit scies. b. ppo positione. sed vltimu in quo no. Nec per illu modu est dare pmi instans in quo ppositio scitur nec vltimu in quo scitur ppositio quo ad definitione. **E**t quo pz qd non de pmi instans i quo scitur premisse vel ans alicui? consequentie denotate a li si. vel igit. etc. scite ee bone e pri mu instans i quo scit conclusio euidentis consequentie. qd cōtingit nullu fore pmi instans i quo scuntur premisse sic tertio mo. **E**t et cōtingit aliqd ee pmi instans i quo scunt? pmissis. vt pz fo mo. **E**t nullu est pmi instans i quo sci tur conclusio. qd nulla forte e euidentia ad pre rria respe cti conclusionis i principio sed respectu pmissaz aliq e cui detia ad parte rria. **C**irca possibile satis est hoc in con sequentijs dyalecticis. qd possibile e qd qia sit scita ee bo na et ans sit scitu. et qis no scitu ab eode. Qd pot mul tipliciter cōtingere. vel qd antecedens sit intellectus et qis non. vt posito qd antecedens sit latuum consequens ve ro grecum. et credas istam consequentiam ee bonam si cut quilibet nostrum credit multas propositiones gre cas aut consequentias fore bonas. et ipsarum nullaz in telligit. vel quia forte creditur qd ex vero sequatur fal sum. **E**t tunc fiat qd data consequentia sit scita ee bo na ab illo a quo antecedens e scitu et consequens nesci tur: qd putat ipsum ee falsum. **C**irca item potest ee qd ans sit scitum et consequentia sit scita ee bona et repugnet co sequens sciri. sicut est veruz de tali omis propositio sci ta est affirmatiua. igitur nulla propositio scita est nega tiua. et de tali hoc non scitur. igitur hoc non scitur demo strando vtrubi? qis. qis eni sciri no pot quams ve rum sit. vnde e aliqua propositio vera que a nullo sci ri potest. sicut ista bec propositio no scit. eade demonstra ta. imo aliqua est ppositio qua tu potes scire. et de? no pot scire illa. vt ista bec no scitur a deo ipsa omostrata. **C**irca contra istud qd sensus exterior non immutat ite gre prius a suo toto per se qd a sua parte arguitur. qd ex illo sequitur qd sensus exterior no pri? sentit totum per se qd partem per se cuius est pars. qis falsum. qd posi to aut signato instanti in quo for. incipiat per se vide re. a. totum sequitur qd in eodem instanti incipiat vide re per se aliquam partem totius. et si sic sequitur qd ime diate post illud videbit. a. et diuisibile in duas partes aut plures. et per consequens immediate post illud instans videbit vtraq illaruz medietatu p se. tenet qia qd no

De instanti

potest aliquid videri diuisibile nisi saltem videatur diuisibile in duas medietates aut in partes eales suis medietatibus. Et ex illo concluditur qd si videt medietatem per se videt medietatem medietatis: et sic ultra: et per quos quilibet parte quantitativa illi: per se videbit: qd est ipse. Sed huic dicitur qd nullus sensus exterior percipit aliquid per se. i. put distinguat ab alio: qd sensus exterior non ponit conuenientiam nec differentiam inter aliqua. Sed sensus compositus est ponens differentiam inter res diuersas et conuenientiam: Et si fiat argumentum de sensu compositum prius sentiat totum per se qd est parte: dicitur qd sic licet non prius immutetur a toto qd a parte. Et si arguitur qd respectu sensus compositus aliquid apparet non diuisibile: dicitur qd prius non est inconueniens licet difficilis esset experientia: tamen hoc argumentum valet. sentit totum per se: igitur sentit aliqua ei? per se prout per se eius. et ex parte sensus exterioris qui non percipit nisi singulare est verum qd sensus exterior non sentit prius totum per se immutare qd est parte immutante: aliter enim aliquid foret minimi sensum et etiam sensibile qd per se immutaret sensum a proportionem equalitatis. ideo incipit sentire totum per se incipit sentire parte per se sicut nihil potest prius incipere esse qd fuisse. Sed per conceptum ordine iterum scias qd intellectus prius percipit rem conceptu singulari incompleto vago confuso. et non circumstantiato: quod aliter esset processus in infinitum in cognitionibus vel conceptibus: Et inde vero eandem conceptum transcedente. et per ordinem descendit: et ultimo eandem conceptum singulari determinato. nec aliter intelligendum est Aristotelem primo physice: et primo posteriorum cum suis equocationibus: de vltimo singulari: qd contrarium modo vult illis minimis dictis locis siue verba intelligantur de toto integrali et eius parte. siue de toto vltimo et eius parte. siue de minus vltimo in eadem linea: qd prius intelligimus rem sub conceptu magis vltimo qd minus vltimo. Et tamen illud qd supradictum est sit verum. scilicet qd latitudo hesitationis et credulitatis non mutuo se expellunt. arguitur. qd potest esse for. assentire per. b. c. euidentias huic. propter non celum mouetur. que sit. a. et b. c. euidentia in gradibus. non tamen ita forte sic. b. vel. c. Quo dato for. opinari celum moueri. ponat igitur qd incipiat. d. euidentia remitti et hesitatio ab ea producta corrumpi: et for. diuertatur et oblitiscatur. d. euidentie remanentibus. c. et b. euidentias non inter se. Donatur enim qd for. non firmiter aduertat. sed potius remittat in consideratione: et sequitur qd remittat hesitatio non remissa credulitate. Ex quo patet qd non omnis credulitas sine hesitatione est scientia que non est pars alicuius alius. Item possibile est for. opinari celum moueri per. b. c. euidentias. et per. d. ad aliam partem oppositam: et qd incipiat fortes remitti aduertentia: donec erit totaliter oblitus: patet qd simul remittentur credulitas cum hesitatione. aliter enim for. non posset remitti in aduertentia aut hesitatione usque ad non gradum. sicut igitur intensa credulitas remittitur ita et hesitatio. et contra. Item potest incipere generari albedo absque hoc qd incipiat corrumpi nigredo. ut patet in mixto ex elementis immediate generato. igitur et: Sed pro ordine sensationum et intellectionum habendo intelligendum est qd si for. non sentiat nec intelligat qui aliquando sentit et intelligit incomplexe et complere affirmative et negative assentit et dissentit prius per tempus sentit qd intelligit: quia omnis notitia ex-

terior. puta auditio. visio et. successiue generabitur. et aliquando tam modica sensatio erit generata qd ipsa non sufficiat multiplicare species suas ab organo sensus exterioris usque ad organum sensus interioris: aliter tota sensatio foret infinite potentie si quilibet pars eius per se ad tantam distantiam sufficeret multiplicare species suas: ideo si for. nec sentit nec intelligit et sentit et intelligit prius per tempus sentit qd intelligit: et prius sentit incomplexe qd complere: quia prius per sensum exteriorem qd per sensum interiorem. sed sensus exterior non percipit complere affirmative vel negative: quia sensus exterior non percipit nisi secundum qd immutatur a sensibili exteriori: sed nullum est sensibile exterius aptum natum generare in organo exteriori actu compositum nendi aut diuidentem. igitur et. prius etiam for. intelligit incomplexe qd complere: et prius affirmative qd negative: et prius assentit qd dissentit: quia prius propositio si qua primo erit concepta a forte erit affirmativa de hoc verbo est. secundo adiacente ab eo credita absque alia euidentia: aliter enim esset processus in infinitum in euidentias sed intellectus nulli propositioni affirmative vel negative dissentit: nisi propter aliquam euidentiam vel propter aliquas euidentias ad vnam vel ad vtriusque partem comprehensas inaequales. Et consimiliter dicendum est de transmutatione de virtutibus in virtuosam definitione. Ex quo patet qd nulla res successiua potest incipere esse nec aliquid desinere esse: quia ponitur distingui a permanente: nullum enim tempus immediate post hoc erit: nec aliquid immediate ante hoc fuit: nec est potest qd aliquale velociter vel tarde incipiat aut desinat aliquid moueri: quous sit potest qd incipiat esse aliquis motus: et incipiat aliquid in infinitum tarde moueri. hec omnia patent per hoc: quia quocumque successiue futuro signato nulla erit prima pars eius. Sed forte contra istud superius dictum arguitur. scilicet qd si moueri: est rem aliter se habere qd prius et. Et arguitur sic. ponat animam forte. ad sciendam alterari. et for. ab alijs motibus gescere. et sequitur qd for. sem se et quilibet sui partes quantitativa alterat: data ista diffinitione: qd quilibet pars quantitativa forte. aliter se habet qd prius per tempus: aut saltem sic se habebit per signatum tempus: qd quilibet pars quantitativa forte. continue habebit aliquid de qualitate qd prius non habuit. Sed forte dicitur in isto casu qd anima forte. non alterat in manu aut in pede sed solum in corde. Sed contra. anima in pede recipit sciendam et continue recipit per tempus. igitur alterat et alterabit continue in pede. igitur pes continue aliter se habebit formaliter: qd quicquid inheret parti inheret toti adequate vel non adequate: et tamen iste pes non mouetur. Sed forte dicitur in isto casu qd quilibet pars quantitativa forte. mouet. Sed contra per idem verum: manum mouetur si vna eius pars localiter mouet: et si aliqua pars quantitativa forte localiter mouet quilibet eius pars mouetur. Sed forte dicitur negando consequentiam. Dicitur enim forte qd quous anima moueat in vna manu quiescit tamen in alia. Sed contra. quia illa anima nihil potest recipere in aliqua parte quantitativa: quia in id in quolibet recipiat in qua fuerit: ideo si motus localis sit subiectiue in anima existente in vna manu: idem est subiectiue in pede. igitur non gescit ibi cum ipsa ibi alteret. Quod si concedit arguitur. motus localis est in pede aut alteratio: igitur pes mouet.

Tractatus

Item quocumque motu mouetur pars alicuius mouetur totum cuius est pars: ideo eodem motu mouetur pars quo mouetur pars eius. Item si anima mouetur in pede motu locali: igitur anima mutat locum in pede vel ubi. Quis saltem? Item significat mixtum nunc generatum quod nunc: ante hoc fuerit: cuius materia nunc alteratur et immediate ante hoc alterabatur. et sequitur quod illud mixtum nunc primo mouetur. quod in eo est motus: quod medietas siue pars eius mouetur. puta pars materialis: igitur illud mixtum mouetur: quod autem non mouebatur: patet quod autem non erat. igitur moueri non est aliud se habere quam prius. Item motus et tempus non differunt a rebus permanentibus. id est. si sic sequitur quod aliquis est motus qui non est successiuus quis saltem? arguitur quia: de motu signato per certo instanti uniformi quo ad subiectum quod subiectum diffinitio mouetur quo ad tempus. et sequitur quod quolibet quod mouetur localiter habet se accedens instanti. patet quod moto aliquo finem se et quolibet sui mouetur oculo quod est in eo: igitur mouetur motus in eo existens. Item sequitur quod extensum est subiectum in non extenso. et indistinctum: quod motus localis est subiectum in anima. Ideo dicitur ad primum limitando illam descriptionem. et dicitur quod si moueri est: ipsum est re aliter se habere intrinsece formali per tempus quam prius finem se vel saltem finem aliquod sui parte. putat est pars illius: et tunc conceditur ille conclusiones. si in aliqua parte quantitatina for. anima for. mouetur ipsa mouetur in quibus eius parte: quod iste motus successiue reperitur ubique illa est: et in quacumque parte illa sitentia est quolibet eius accedens imo mota anima in aliqua parte in nulla parte quiescit. et mouetur ipsa motu locali: et motu alterationis in pede. licet non localiter forte mouetur finem in pede. ideo ergo quod non sequitur motus localis est in isto composito: igitur hoc compositum mouetur localiter: et non quocumque motu mouetur aliquid pars alicuius compositi mouetur ipsum compositum: quod forte compositum non mouetur. Et per hoc patet ratio ad illud quod antea de mixto. Admissio enim casu gratia argumenti conceditur quod istud non mouetur et tamen plus quam eius medietas mouetur vel saltem medietas posito quod illud mixtum habeat formam extensam: tamen finem reuerentia non est posse quod hoc mixtum sic sit quod non prius fuerit naturaliter loquendo. Item signato aliquo certo mixto quod nunc primo sit. conceditur quod istud mouetur et autem mouebatur. ipsum enim ante fuit habet non per tempus nec per instans: et non sequitur. nunc primo hoc mixtum est: igitur non ante hoc fuit. sed sequitur quod non immediate ante instans quod est pens in aliquo instanti positi fuit: et conceditur quod aliquid generandum erit autem primum instans esse sui et incipiet esse postquam fuit. et erit postquam desinet esse ad instantem intellectum termini. Ad aliud quod tempus et motus non differunt a rebus permanentibus. dicitur quod motus localis quilibet differt a re quam mouebitur et sunt tempus. et tunc non sequuntur conclusiones ille quod motus localis nec mouetur nec moueri potest: cum motus debeat esse idem sub viroque termino: nec pro aliquo instanti est extensus aliquis motus adequatus per aliquod subiectum.

Edad huc oritur

dubium. nunquam aliqua distantia p[er] se mentalis possit naturaliter incipere accipere vel haberi: sic quod finem se et quolibet sui vel eiusdem primum aut ultimum in quo non. ubi gratia. nunquam aliquid albedo: aut aliquid quantitas. aut aliquid sp[ati]um possit

naturaliter incipere pertransiri aut acquiri: et arguitur. quod sic: quod ponatur quod sunt duo corpora bene tera polita et non porosa perfecte plana se tangentia: quod cum distant incipiant eleuari: et sit. a. aer circumscribit ista duo corpora: et b. sit distantia quod est a. circumscriptionem usque ad centrum puta semidiametri alicuius istorum corporum. Et autem sic. b. sp[ati]um incipit pertransiri ab. a. aere: igitur et c. patet quia et alius autem. quod iam a. aer non tangit punctum medietatis alicuius istorum corporum: et immediate post hoc tanget illud. igitur. a. aer immediate post hoc pertransibit totum semidiametrum alicuius istorum corporum. Vel sic arguitur de applicatione: distinet. n. ista corpora dura quadrata. puta. c. d. per pedale distantia: que etiam cum distant applicantur et sequitur quod in illo instanti in quo primo se tangunt desinet tota diametrum pertransiri ab aere circumscribente. igitur p[er] iter aliquid talis diametri potest incipere pertransiri ab aere circumscribente. Sed forte dicitur quod non est posse quod duo corpora dura veniant ad contactum. et sic quod nec ista. Sed contra descendat vniu[er]sum illo rum super aliud: et sequitur quod aliquid quiescit super illo tangendo illud. aut sequitur quod a proportionem minoris in equalitatis fiet actio aut prohibito talis actionis. Aer enim qui ponitur medietas non est in infinitum resistens diuidentem. Item ponatur opacum semipedale intra luminosum pedale: et sita luminoso crescat illud opacum quousque fiat maioris luminoso: et sit. a. mobile in cono vmbre in principio: et continue moueatur usque quod distabit plus conus vmbre: Stet enim continue in fine vmbre: et sit gratia argumenti nunc. c. istas in quo sunt equalia et sequitur quod sp[ati]um infinitum immediate post hoc pertransibit. Signetur enim maxima vmbra quod est per isto instanti: aut per hoc instans que est columnaris et finita. Et autem gratia per proportionem perspectiui qua dicitur opacum luminoso minus vmbra: efficiere pyramidaliter equaliter: columnare. maius vero euerit pyramidem infinitam. Et per illud conceditur etiam quod aliquod lumen finem se incipit generari aut corrumpi si eque fiat mutatio ad equalitatem. Item augeatur gratia argumenti a pedale sic quod in prima parte proportionali hore ad duplum. in secunda ad quadruplum. et sic vltra. et patet quod in fine date hore. a. magnam quantitate desinet acquirere: et incipiet habere: quod immediate ante finem hore infinita quantitate pro tunc habebit. Item in nullo instanti aut saltem corpoream. Et si est fiat mutatio magna et infinita incipiet deperdere.

Oppositum tamen arguitur. quod omne quod potest naturaliter produci tantum successe sine potest produci productione naturali. Quibuslibet enim naturalis transmutationis non est principium et non mutationis instantaneae. Sed ad primum dicitur premittendo primo quod acquiri pertransit parte alicuius pertransitorum cuius est pars: et quacumque velocitate mouetur pars alicuius quod mouetur localiter tanta velocitate mouetur totum cuius est pars. Et si forte dicitur quod ista accepta repugnant autem dictis: quia nihil mouetur. quia nec tempus nec motus est ut assignatus est supra. Dicitur quod est fugere difficultatem: argumenta enim non petunt istam difficultatem vniu[er]sum tempus sit: sed ponunt illud gratia argumenti ut illa difficultas quam erigunt ostendatur facilius. Verumtamen si oio dicitur respondens: nolit ista admittere ponatur de futuro aut de preterito et veniet tandem ad illud ad quod intendimus peruenire: Quibus positis conceditur dubium. scilicet quod aliqua distantia potest incipere acquiri: et conceditur si

De instanti

dato casu qd aer circumstans subito ptransibit istud spa-
ciu. sic intelligendo qd nullum tempus vel istans erit post
hoc auteqz ptransibit datu semidiametri. Et quis
a. aer circumstans immediate post hoc ptransibit istu semidia-
metrum. nullus tñ aer scdm se qdlibet sui immediate
post hoc ptransibit: sed immediate post hoc infinita velo-
citate movebit aliqua ps et etiam totalis aer circumstans
q: quacūqz velocitate movebit pars alicui? qd movebit
tanta velocitate movebit ipm totu. C Sed forte q illud
arguit. qd illo dato sequit q ab agente finito. et pporti-
one finita puenit velocitas infinita et e. possumus. n.
imaginari de nō virtuosu in virtuosu aliquē transmu-
tari per itenēdis dispons repugnātiū dato vito: vt do-
to q fortes itemperatus dbeat trāsmutari ad tēperatū
per successuā deperditionē illius viti: et per successuā
acq̃sitiōē dispons repugnātiū: p quā disponat appeti-
tus sensitū? vel intellectus ad pfectā tēperantiā: et patet
q si fuerit facta talis trāsmutatio erit dare p̃mū istās
i quo fortes erit virtuosus q: erit dare p̃mū istās i quo
nō erit aliqd de ista dispons viti repugnāte: q̃dā enī
dispons virtuosū est admixta disps p̃traria apta iclmare
appetitū de se in malū nō est ista disps virtuosū: sed cōtinē-
tia aut p̃seuerantiā aut huiusmodi. videri pōt septimo
ethicor. Alio mō pōt fieri trāsmutatio nō de virtuosu
in virtuosu absqz deperditionē alicui? dispons repugnā-
tis viti: vt posito q for. iam nullā malā disponsē ha-
beat in appetitu sensitū vel intellectu: et incipiat p bo-
nam g̃suetudinē et bonas opatōes generari vna disps
virtuosū in appetitu sensitū vel intellectu foris. Et
sequit q nō est dare p̃mū instans in quo erit generata
virtus: q: quicūqz erit bona disps sine dispsē g̃ra recti-
ficans appetitū ad recte intelligendū vel eligendū est in
eodē appetitu virtus. Istō igit mō nō dāt p̃mū nec vl-
timū instās virtutis in for. sed primo modo dāt verūqz.
C Sed cōtra i lud forte arguit. qd omnis ṽtus est de dif-
ficili mobilis. igit nō infinite remissa est aliq virtus cui?
oppositū sequit ex dictis. C Itē sequit q pōt fore vt vi-
tiosus ē virtuosus: q: for. mō dicto pōt fieri temperat?
per deperditionē itēperantē vel dispons repugnātiū
ponat igit q ita fiat remanēte for. pusillanimo: et sequit
g̃ra exēpli. q in. a. instāi erit for. virtuosus: q: erit tempe-
ratus: et g̃ra a spē ad genus: et i eodē instāi for. erit pu-
sillanimus igit virtuosus. g̃ra p̃z vt p̃i. C Sed ad p̃mū
dō qd omnis ṽtus est de facili mobilis: qd oē finite diffi-
cile est facile: id per istas vias facile et difficile nō diffē-
runt habitus et disps. Et g̃cedit illo mō q: in infinitū
remissa disps est virtus. et tamē quolibz virtus est de dif-
ficili mobilis. C Verū tamē si alr capiat ille terminus vir-
tus vt significet disponsē nō cōmixtam repugnātiū di-
spositioni rectificantiū appetitus sub certo gradu inten-
sam et firmā vel vltra certū gradū: tunc dabit primū in-
stans in quo sic vel vltimū in quo non: s̃m variā termi-
ni si gnificationē: si enī dispositio sine g̃rio intēsa vltra
c. gradū quēcūqz sit illa sit virtus et nō aliqua sub. c. gra-
du nec citra tunc dabit vltimū instans in quo non erit
virtuosus. Si vero nominet ṽtū? disps sine g̃rio suo
sub. c. et vltra. c. et nō citra dabit p̃mū vel vltimū in-
stans. C Sed primus modus est acutior. quia quolibet
pars virtutis est virtus. itē autem est sensibilior: et isto

modo virtus est de difficili mobilis sensibilior: et isto
modo dispositio differt ab habitu sic capto termino.
C Sed ad secundum dō q sine g̃dicatione cōcedendum
est virtuosū ē virtuosus: nec isti finitū g̃re opponunt
virtus et vitiū: q: mediū non opponit extremis g̃re: q:
g̃ra sunt que sub eodē genere posita a se inuicē maxime
distāt: sed mediū nō maxime distat ab extremis. sed qd-
libet vitiū alicui vitiū est g̃rium. vt timiditas est g̃ra au-
dacie iter que duo extrema vitiosa est mediū ṽtus que
est fortitudo. Sed hoc mā non est p̃sentis speculatiōis.
C Et si iterū arguit q: impossibile est q album vel
nigrum nālī sit p̃mū vel alurgū igit per idē mō
pōt est q virtuosum sit virtuosum: dō q non valet cō-
sequētia: quia albedo et nigredo sunt spēs p̃fectissimē:
et etiā rubedo. et nō quilibet color est medius iter duo p-
pria extrema sicut quilibet ṽtus: Sed de sanitate et egrit-
tudine scito primo quas res significant. Capiat igitur
ille terminus sanitas prout significat idē q disps cor-
poris viuētis a qua operatio nālī puenit vel ē apta
provenire nō lesa. Egritudo autē est disps corporis vi-
uentis a qua opatio lesa puenit: et quod nullum est dare p-
mū instans leionis: q: nulla est minima lesio: id dāt
vltimū nō ē egritudinis et vltimū instās ē sanitatis: et
primum ē eius posito q trāsmutet ab ergo in sanū:
sed si inciperet ē animal aliter ē: q: vero nulla sit mi-
nima lesio: p̃z quia vel ista foret lesio in complexionib?
aut in numero vel in ṽnitate vel in continuitate: non i-
complexionibus nec etiam in alijs vt patet. C Verū ta-
mē egritudinem alr diffinit medicus dicens: q egrit-
udo est disps a qua operatio prouenit vel ē apta pueni-
re sensibiliter lesa: et ponit neutra itatē ē disponsē a qua
puenit operatio insensibiliter lesa: et tunc dicitur vt p̃i?
q est dare p̃mū et vltimū instās sanitatis: sed dāt p̃-
mū non ē neutralitatis: et vltimū ē: q: datur vltimū
non ē egritudinis quo ad inceptionem quas immediate
antecehit neutralitas. Sed cōtra egritudinis datur p-
mū non ē: quia datur vltimū tā sanitatis q: neutra-
litas: Sed p̃tra istud forte arguit. q: dato illo sequit q
sanū sit egrū et egritudo sit sanitas. C Itē sequit q ali-
qua sit remississima sanitas. et etiā sequit q latitudo sani-
tatis terminet inclusue in extremo remissiori: g̃ris sal-
sum: et arguit g̃ra: q: aliq est remississimus gradus sa-
nitatis: et ille gradus nō est i latitudine neutralitatis aut
egritudinis. igit ē in latitudine sanitatis: igit latitudo sa-
nitatis illū icludat et nullū remissiorē. C Sed ad p̃mū
concedit q sanū in complexionē est egrum in numero
vel stat sic ē. Pro alijs stude.

Nuncquid autē res
cessua iapiat vel desinat ē: Dice-
mus accipietes p̃mo q si tempus ē
ipm est q̃sitas cōtinua: Secūdo q
si tēpus est q̃libet pars tēporis est: et
oēs p̃tes alicui? tēporis sunt taz col-
lectiue q̃z diuisiue: et nulla ē que nō
sit. nec aliq̃e sunt que nō sunt: q: si aliqua vel aliq̃e p-
tes sunt: tunc aliqua vel aliq̃e sunt. et nulla vel nulle sunt
qn illa vel ille sunt. igitur q̃libet pars tēporis est et etiam
omnes partes tēporis sunt. C Tertio accipit q si mo-
3

Tractatus

neri est: ipsum est aliquam res aliter se habere q̄ prius formaliter & intrinsece per tempus. **¶** Ex quibus sequitur q̄ nihil p̄t in instanti moueri. nec motus potest eē in instanti: qd̄ intelligimus indistinctibile: quia sequitur hoc moueri in instanti. igit̄ hoc h̄z se formalit̄ & intrinsece per ips̄ alr̄ q̄ pri⁹ in instanti. **¶** Ex eodē pz istas gn̄as nō valē: fortes se h̄z alr̄ q̄ prius. igit̄ for. mouet: fortes immediate post instās qd̄ est pri⁹ mouebit̄ & immediate ante instās qd̄ est pri⁹ mouebat̄. igit̄ for. mouet: pz posito q̄ for. nō moueat localit̄: & q̄ immediate an̄ instās qd̄ ē pri⁹ mouebat̄ localit̄: & q̄ immediate post instās qd̄ est pri⁹ mouebit̄ localit̄. Quibus assūptis est concludendū q̄ si tempus est: puta hora nulla pars eius definit esse. quia si aliquod tempus est sit. a. hora i cuius medio sumus: & fuerit lapsa medietas. b. & erit medietas a. c. & tūc si a. hora sit & b. nō sit. tunc aliqd̄ est cōpositū ex aliqb⁹ quorum nullū est aut neutz. qz. a. ē. b. c. collectivē & nec. b. ē. nec. c. ē. **¶** Et sequitur q̄ q̄d̄m erit tēpus tā dū aliqua ci⁹ pars erit: data positione. quo dato seq̄t̄ q̄ nihil erit pri⁹ altero. nec aliquid fuit altero pri⁹. **¶** Itē sequitur q̄ q̄d̄m quid vnq̄s erit erit immediate post hoc. ita q̄ ipm̄ est & se quē tunc q̄ nihil icipit eē nec definit eē. **¶** Item & q̄d̄m quid fuit per infinitū tempus fuit: & q̄d̄m erit per infinitū tempus erit: que omnia sunt impossibilia. **¶** Item si aliquod tempus sit vt. a. hora nulla eius pars dñit eē qz si. a. hora sit: sumus vt prius in medio instanti. & si nulla pars eius definit eē & c. igit̄ tunc adhuc. b. est: gn̄a pz: per illam pōnem: cōcedit. n. gn̄s. s̄lt̄ cōcedit q̄. b. ē & q̄. c. est. **¶** Sed contra istā positionem sic arguit̄. qz ex illa sequitur talia argumēta valere. a. fuit. igit̄ a. est. ponit. n. q̄ si aliquid fuit ipm̄ est. & s̄lt̄ si aliquid erit. Ex quibus sequitur q̄ si aliqua ppositio erit vera illa est vera: & si aliqua fuit vera ipsa est iam vera. Ex quibus sequitur q̄ si antichristus erit ipse fuit. & si adam fuit ipse erit non potest enim poni antecedens alicuius talium consequentiarum verum & consequens falsum. **¶** Item sequitur q̄ necessarium contradicit necessario aut contingens impolit̄: quia ex positione sequitur q̄ necessarium sit contingens: **¶** Item sequitur q̄ antichristus contingens est: & necario est: quia vtrq̄s pars illius copulatiue est vera: sine obligatione. igit̄ est concedenda in hac materia: & antecedens sequitur ex assumptis: ideo concluditur q̄ de tempore aut de motu quos solemus res successivas ponere s̄m rei veritatem nihil habem⁹ p̄ter instans: & sic intelligendo quidā ex antiquis philosophis intellexere. **¶** Ideo secundū rei veritatem nihil habemus de p̄terito. nec de futuro: vbi tamen materia difficultatem non erigit de esse temporis concedimus q̄ motus est & tempus: propter breuiloquū & cōceptus nostros facilius exprimere: & secundum istū modum vulgarem locuti sunt multi de tempore: quorum auctoritates sunt intelligende & retorquende ad verbū de p̄terito aut de futuro. Et ulterius dicitur q̄ quodlibet successivum erit in mensura sibi: **¶** Ideo conceditur q̄ pro quolibet instanti intrinseco celum incipit moveri & definit moveri: & ita consequenter respōdetur ad hanc dubitationem sicut ostensum est supra de rerum inceptione & consequens falsū. **¶** Et arguitur consequentia: quia signato toto motu quo mouebatur aer iter ista

corpora qui gratia argumēti erit horalis. Arguitur q̄ ille motus erit infinite veloci⁹: quia latitudo huius motus terminabitur ad gradum infinitum. & non exclusiue. igit̄ inclusiue: patet consequentia & minor: quia latitudo motus positione considerata non terminatur exclusiue versus gradum summum vt ostendetur infra. **¶** Item si datus aer pertransibit illud spaciū aut instantanee aut successiue: non primo modo nec secundo modo quia tunc velocitas infinita foret successiua: & duraret per tempus & solum spaciū finitū pertransiretur per eam: & tunc sequitur q̄ latitudo finitū motus & latitudo infinita per equale tempus durantes eidem gradui correspondere possunt. **¶** Item huius oppositum dicunt Aristō. & auerrois: in secundo de anima. **¶** Sed ad primum dicitur concedendo q̄ ab agente finito & latitudine proportionis finita proveniunt ista velocitas infinita. In fine tamen modicam resistantiā habebit aliqua pars aeris ad mouendum. & erit resistantia in illo motu duplici de causa. p̄mo quia illa duo corpora immediate post hoc per infinitū modicū distabunt: ideo non erit aer tam tennis. & parvus qui immediate post hoc secundum se & quodlibet sui posset ingredi: ideo cui liber acri immediate post hoc erit resistantia extrinseca. Aer etiam de se appetit esse continuus: & vna pars alteri resistit: & pars p̄cedens resistit sequenti: & quia nulla erit prima que mouebitur s̄m se: & quodlibet sui: ideo quelibet mouebitur cum sua resistantia. **¶** Est imaginandum in ista materia sicut in tali casu in quo ponitur q̄ esset pedale spaciū diuisum in partes proportionales proportionē dupla. **¶** Et ad primum: punctus prime partis proportionalis essent infinita mobilia quorum primum inciperet moveri aliquater velociter: & s̄z in duplo velocius. & sic vltra. & ponatur q̄ primum mobile motu suo pertransibit. a spaciū vni⁹: om̄iter in medietate hore. & sequitur q̄ quodlibet istorum mobilium pertransibit istud spaciū: posito q̄ primum pertransibit i prima parte p̄portionali. & secundū in secūda. & tertius in tertia. & sic vltra. ideo qd̄libet illorū pertransibit id spaciū & in infinitū modico tempore pertransibit aliqd̄ illorum id spaciū: nullū tamen illorū mobilium mouebitur infinita velocitate. **¶** Et si omnes iste velocitates essent inuicem complicate facerent latitudinem infinitam intensiue. **¶** Et si e contra in hora sequente diuisa in partes p̄portionales minoribus terminatis versus nō incipiat ordine permutato ita q̄ id quod fuit primum esset vltimum. & secundū in pertranscundo eēt penultimum: & sic vltra immediate post hoc erit pertransitum hoc spaciū: sed a nullo mobili erit p̄transitū hoc spaciū. ita penit̄ imaginādū ē de acre exite iter duo corpora pedaliter distāta quoz vnū d̄z eā distāter descendere ad cōtactū altius. Diuiso enī illo acre medio in partes p̄portionales: minoribus vltis corpus q̄scēs iserius terminatis & creūdo cedit p̄ma pars p̄dēpando forte sequētē. & secūda gr̄a argumēti pertranscūdo distātiā vsq̄z alteram secundum se & quodlibet sui: & cōformiter tertia: & sic vltra: & sequitur q̄ infinite velociter mouebit̄ aliq̄s aer aliquādo in exēndo s̄m se & qd̄libet sui. & eē fieri si ista corpora eleuabūtur eque distāte vt posuit ē de alijs mobilibus infinitis. **¶** Et p̄ hoc dicitur ad aliud argumē

De instanti

nam qd pot fieri de aere & de aqua quadratis. & bñ pla-
nis q debeant diuidi trāuerſaliter p aliquō diuidēs pla-
num qd fm ſuperficiē diuidet & ſeparet. b. medietatez
aeris. a. c. medietate deductis alijs motibus a diuiſiōe
iſta. vel cōſequentibus ad iſtā. p3 eni in illo caſu q da-
bitur primū i quo diſtabit. b. aer. a. c. Et erit illud iſtās
i quo erit fm ſuperficiē inter. b. & c. & i illo caſu erit cō-
cedēdū q infinita velocitate vel velocitate infinita ſaltes
monebitur tam. c. q. d. Et ſicut hic erit dare primū i
ſtans in quo iſtud ſpaciū erit pertranſitū ita in priorē ca-
ſa. ſ. i. eleuatione vnius corporis ab alio dabitur vltimū
in quo nō erit iſtud ſpaciū pertranſitū. q: nō prius pertran-
ſibitur pars qz totū. Et ſicut iā ē reſponſus de aere in-
tercepto inter duo corpora dura applicata cū diſtātia ita
dicēdū ē de parte ignis aut aque aut gutte que aliquā
do i infinitū ſicabit aut ſubſtābitur & i elemētum con-
neretur. Et ita dī de grani mutato in vacuo q nō da-
bitur primū iſtās i quo mutatur graue ſimplex admiſ-
ſo caſu gratia argumētū. ſed vltimū in quo nō. q: nūqz
i aliquo iſtanti mutabitur aliquid in vacuo & nō dat
primū iſtans in quo mutati in vacuo ē in termino ad
quē quāuis ē ſucceſſiue moueret graue ſue nature di-
miſſum in caſu & mixtū ſucceſſiue moueret. C3 ſor-
te ptra hoc arguit. quia ſequitur q aliqua erit velocitas
iſtanti adequata i hora. qd cōcedēdū ē h3 nō per quam
libet partē illius hore. C3 adhuc cōcluditur q aliq-
res erit q nec per ipſas nec p iſtans erit. nec etiā perma-
nens nec ſucceſſiua q: mutatio q mutabit graue in va-
cuo erit & in nullo iſtanti erit. poſtqz nō dabit primū i-
ſtans i quo illud mutabitur: & illud nec mutabit p ipſas.
nec per iſtās. C3 dī de virtute ſimilis cōcedendo
iſtud. Sed forte adhuc arguit q corpus durū nō poteſt
applicari duro ſic q ipſum tangat vtroqz manēte du-
ro & applicando ipſa p modum iā dictū: q: ſi ſic ſequit
q foret poſſibile pfecte ſpericu tūgere planū: qz falſū
q: vel tangeret punctualit aut ſuperficialit. aut corpo-
raliter. nō vltimo mō. q: ē penetratio corporū p ſe exi-
ſtentiū. nec ſo modo. q: illud ſpericu nō foret pfecte ſpe-
ricu: nā ſi vtroqz exiſtente altero pfecte ſperico altero
pfecte plano foret cōtactus ſuperficialis ab eodē cētro
punctuali ad circūferentiā nō forent oēs linee cōles. cō-
ſequēs ē impoſſibile. vel triangulus rectilincus habe-
ret tres angulos inaequales duobus rectis. qd ē t3 ter-
tiā regulā primi euclidis. p3 qūa. de trib3 lineis ductis
a dato centro illius ſuperficiē ſperici ad tria pūcta par-
tis contacte. ſ. ad punctū medium & ad pūcta extrema
iſt3 quaz media foret minor. q: maiori angulo opponit
mai3 lat3. Et ſi iſte tres linee cōcedūtur cōles ſequitur ſa-
pars. q: cābunt angulos rectos ſup plano. C3 t3 ar q
nō tūgit ip3 i pūcto q. a. ſpericu diſtat. a. b. plano. i. g. a.
ſpericu nō tūgit. b. planū. p3 qūa. & ar aīis. q. a. qz pars. a.
ſperici diſtat. a. b. plano. i. g. r. c. ar aīis q. a. iſter quālibz pte
a. ſperici & b. plani cadit aliq diſtātia. i. g. r. c. C3 ſic ſi ali-
qua pars a ſperici tūgit. b. planū ſequitur q immediata erit
aliq pars a ſperici i. b. plano. i. g. aliqua pars eſt ſine me-
dio iter. a. & b. qz falſū. q: qz ē cum medio. C3 ſic
ar. & breuius. ſi. a. tūgit. b. i. g. a. & b. ſunt immediata. qz
falſū q: a. & b. ſunt cū magno medio mediata. C3 ſic
ponat ad imaginationē q: qecēte aere q iaz ē circa. a.

ſpericu & b. planū fm ſe. & qd3 ſui deſinat a ſpericu cē. T3
ar ſic. Aer iſte aut ē perforatus ſ3 iſtā partē aut nō. ſi nō
ſit perforatus. ſequitur q nō tūgebat. a. ſpericu. b. planū. qz
aer ē cōtinuus fm iſtā pte. Nulla eni pars ē diuiſa ab
alia. ſi aut ſit perforatus tūc latera diſtant. & p qz. a. ſu-
perſicialiter tangebat. b. qd ē ipſoſibile. C3 ſic ponat
q datum ſpericu augeat ipſo. tamen manente perfecte
ſperico cū alijs ibi poſitis. C3 t3 arguitur tunc ſic. Cir-
cūferentia maiori circuli minus curuatur qz circūſe-
rentia minoris circuli: & minus diſtat a recto. tūc argui-
tur ſic i iſtū modicū diſtat aliqz pūctus a ſpericu ab ali-
quo pūcto. b. plani: & datū ſpericu immediata poſt hoc au-
gebit. i. g. immediata p3 hoc tūget. a. plus qz i vno pun-
cto. vel minore illū ſpericu. Et ar q: nō immediata poſt
hoc tūget q: tūget min3 qz iā tūgat. C3 ſ3 pro iſtis itel-
ligēdū ē q nullum corp3 pot tūgere aliū corp3 fm ſe &
qd3 ſui. niſi penetrēt ab iſto corpore vel ſit pars iſtius
corpiſ. vñ qz pars date forme tūgit. a. m3 qz illa for-
ma penetrat: qd3 ē corp3 quālibz pte quātitatiua ſui
tūgit. & iō i corpore q: quoz vñ ē totalit cē aliū nō eſt
poſſibilis talis tact3 corporeus. tū ē poſſibilis tact3 ſup-
ficialis vel pūctualis ſic itelligēdo q: eſt poſſibile vñqz
corpus eē alteri immediatū fm aliquā ſuperficiē. ita q: ſu-
pſicies vñqz alteri ſuperficiē cōtignatur fm planū. tactus
ē punctualis ē poſſibilis quodlibet qz duo cōpo-
ra aut ſuperficies due ſic appropinquant. ita q: pūct3 vñ-
us ſine medio eſt ad pūctū alterius ſaltes cū iſt3 am-
bob3 i plano. vñ loquēdo de tactu naturali vt diſtigni-
tur q: tūgere q: eſt ſentire. Ad hoc q: duo corpora ſe tan-
gant ſufficit q: iter pūctum vñqz & aliqz punctū. ite-
rius nō ſit interceptibile aliqz mediū nō mutato aliquo
iſtor3 vel q: nulla ſit minima linea aut diſtātia p quaz
diſtat adeqz pars vñqz a pte alterius. C3 pte dō aut
tūgere pro ſentire poſſibile eſt q: organum tactus tan-
gat obiectum ab eo diſtans. C3 Ex quibus patet q: a.
in caſu poſito tangit. b. & tangit totum. b. & tū nullam
partem fm ſe & qd3 ſui tūgit. nec aliquam ſuperficiē.
tangit q: illud nō requiritur ad hoc q: a. tangat. b. tan-
git tamen. a. magnam partē ſuperficialē. b. & magnaz
partē. b. q: quicqd tangit partē alicui3 tangit totū ei3
eſt pars. Sicut qui videt partē alicuius rei videt totaz
illā rem cuius eſt pars. tamē. a. tangit. b. ſolū in pun-
cto adequate. C3 Et per hoc dicitur ad fm negando
iſtam cōſequentiam inter quālibet partē. a. & b. cadit ali-
qua diſtātia. igitur. a. diſtat a. b. Sicut inter ſortem tū-
gentem manū platōis & platōē cadit multaz aer.
& tū ſor. tangit platōē quāuis multa diſtātia ſit iter ſor-
tem & platōē. qd negat ē iſta qūa. aliqz pars. a. tūgit.
b. i. g. aliqz pars. a. ē immediata. b. ſeu ſine medio ad. b.
Nec ſequitur c3. a. ē immediatū. b. i. g. a. tūgit. b. vt poſito
q: a. & b. p imaginationē forent i vacuo nō ſe tūgētia:
tunc eſſet vez q: a. ē immediatū. b. q: tū nec tūgit nec ab
eo diſtat. nec forent tūc. a. & b. cōtigua. q: oia tā conti-
gua qz continua intec ſe tangūt: quāuis nō cōtētra: oia
ſe tūgētia ſunt cōtigua vel qūnua. q: aliqz pūcta poſſēt
ēē immediata. & ſe tūgētia ſ3 vītātē vocabunt. quāuis nō
ſit pole q: ſunt cōtigua vt qūnua. q: qūnua vt qūnua
ſunt quoz vltima ſūt vñqz vel ſim ul. Et per hoc dī ad
aliud admiſſo caſu q: aer nō remanet perforat3 ſ3 i in-

Tractatus

finium subtilissimus versus pictum cōtact? ēminat? vsq; ad
nō gradū p̄finitatis vsus p̄finitum illū. Et hoc sufficit
ad hoc q; illa corpa tetigissent se. Ad aliā formā ne
gat ista p̄finitas q; q̄ntūq; remissum motū postz aliq̄is
p̄finit? .a. tāgere aliq̄e p̄finitum. b. quē non iā tāgit. et
immediate post hoc. a. sphericū angebit motū quo p̄finita
q̄ sunt vsus cōtactum sicut p̄p̄ingora. igitur immediate post
hoc. a. tāget i multis p̄finitis. b. Sicut et n̄ seq̄. In quo
cūq; modico tpe p̄finitē remissum motūz pōt aliq̄ ps
pp̄portional' hui? cōtinui p̄trāsire: et immediate post istās
q̄d ē p̄finitis mōuebit aliq̄uod mobile sup̄ aliq̄ pte p̄por-
tional' vniūformit' i cōtinuū et directū. igitur immediate post
hoc istās q̄d ē p̄finitis aliq̄uod mobile p̄trāsibit aliq̄az
p̄tem p̄portionalē dati spaciij: sicut posito q; sup̄ p̄m. a
p̄te p̄portional' iicipiat mōueri aliq̄uod mobile aliqua
liter velocitē: et sup̄ f̄a aliud mobile i d̄m̄plo tardi? . et sic
i infinitū. ē an̄s v̄ez: et p̄finitis fallūz: hoc ēt p̄z i alio casu:
vñ si sit a. pedale: cui? p̄m. a ps. p̄portional' sit alba. f̄a
nigra f̄ia alba et sic v̄ltra. et ponat. b. cōtāgens ab ex-
tremo p̄tū mīnoz. cōcedendū ē q; .b. tāgit. a. nullā tñ
p̄tem albā: nec nigrā tāgit. Cui? tñ oppositū estz si co-
pus postz tangere aliq̄s p̄tes adēq̄te alicui? corpis p se
eritis. Et q̄ntis poneret primā p̄tem p̄portionalē ra-
re fieri vsus. b. ḡdēfando sequentes ḡfēte extrema su-
perficie gr̄a argum̄ti q̄libz istaz p̄tū foret p̄p̄ingor. b.
q̄z iā sit: sic nulla imediata. iō nō seq̄t i infinitū modicū
distat aliq̄ ps alba. a. b. et immediate post hoc erit quelibet
ps alba. p̄p̄ingor q̄z sit iā. igitur immediate post istās q̄d ē
p̄finitis. b. tāget aliq̄uā p̄tem albā ipsi? .a. D̄ igit q; q̄ntis
id sphericū angere i infinitū si fieri possit. nunq; tñ. a. tā-
get istud planū: nisi i p̄finito adēq̄te q̄ntis nō possit ma-
nere sphericū tpo scō i f̄inito: Et n̄. ḡdictio q; aliq̄ figu-
ra corporea vel sup̄ficialis. vt sperayel circū? aut triā-
gul? . et h̄mōi sit i f̄inita. q; ois figura f̄m̄io vel f̄m̄is clau-
dit. Sic et si spera diminuet i f̄initū nūquā tāget plus
vel min? q̄z punctū: adēq̄te. C̄lerūtū q̄ntis aliq̄ distā-
tia local' possit f̄m̄ se et quodlibz sui icipe p̄trāsiri nō tñ
ē sic cōcedendū de lumine: aut quātitate i illis casibz: vñ
de non ēv̄ez q; angeat vmbra i infinitum post: q; vmbra
nō ē nisi lumen remissum et diminutū. vt d̄ p̄mo
p̄spectine. C̄lerūtamē si luminosū p̄r? egisset p spa-
cium i f̄initū non i f̄inite itensum opacū sibi cōiunctū fa-
ceret vmbra i f̄initam. i. per i f̄initum spaciū radios inci-
dentes i p̄dieret. Et ita itelligēda ē illa. p̄p̄o p̄spectina.
C̄p̄do alio d̄ q; in illo casu nullā quātitate scdm̄ se
et q̄dlibz sui icipit istud pedale h̄ere vel acq̄rere. C̄p̄z
forte ē illd̄ q̄d in r̄f̄ione p̄supponit arguit. f. q; opa-
cū iuxta luminosum positū efficiat vmbra post se i p̄edi-
endo radios icidentē. q; capiat luminosum pedale: cui
sit iuxta positū opacū cubitū min? . et angeat illud lumi-
nosum i p̄m. a p̄te p̄portional' ad duplū versus sursum
ad colūnam figurā. et in f̄a p̄te p̄portional' ad q̄druplū
plum. et sic v̄ltra: et sequit q; in fine date hore nulla erit
vmbra post illd̄ corp? cubitū. q; i f̄initē p̄p̄ing illi cor-
pori opaco ex illa pte q̄ ponit ē vmbra multiplicabi-
tur radi? icidentē: q; sicut ps erit remotior: ita multipli-
cabit radiū. p̄p̄ing icidentē. C̄p̄z seq̄t q; nulla vmbra
i fine date hore erit post illd̄ opacū. C̄p̄z stat q; lumi-
nosum sit ita modice potētie q; ipm̄ nō sufficiat multi-

plicare lum̄ post opacū. i f̄initē. n. modice potētie pōt ēē
luminosū. igitur illa cōclusio nō ē general' vera. C̄p̄z
p̄ isto d̄ q; licz istud luminosum sit i f̄initē lōgum nō tñ
seq̄t q; quelibz ps multiplicet radiū icidentē vsq; p̄pe
istd̄ corp? opacū: q; forsan aliq̄e p̄tes sūt tā modice po-
tentie q; ad tātam distātiā nequebūt radios multipli-
care. nec pōt ēē q; quelibz ps agat ad tātam distātiā
nisi ponat q; quelz ps sit potētie i f̄initē. et h̄eat i se lucez
i f̄initam i potentia. Et si ponat illud admittit gr̄a ar-
gum̄ti: et cōceditur q; post illud opacū nulla ē vmbra.
q; vmbra ē lumē reflectū et remissum. ibi aut nō foret lu-
men remissum: s; i f̄initē itensum ab i f̄initis p̄tib? i f̄ini-
te potētie multiplicatum: p̄p̄o ar̄ ista q; opacū iuxta po-
situm luminoso vmbra modo d̄co efficit. ē vera de lumi-
noso i f̄initē potētie per totum. C̄p̄z si ē illud arguitur
sic. pōt ēē q; aliq̄uod tale i f̄initē potētie estz solum finitē
itensum. igitur pōt ēē q; tale lumē multiplicatum ab
eo sit solū finitē itensum. igitur cū null? sit radi? simul cum
alio p̄pendiculariter icidēs ad aliq̄uod p̄finitū ist? cor-
poris. alr. n. parallele concurrerent: erit pole q; post il-
lud cubitū remaneat totale lumē i aliqua pte remissū
et reflectū. et per q̄ntis q; ibi remaneat vmbra et hoc totū
ē. q; illud agens non agit v̄ltra gradū. p̄p̄iū. S; h̄uic
d̄ q; si luminosum i f̄initē potētie p totū sit in medio su-
sceptino lumis cum alijs p̄tib? post illud opacū nulla
erit vmbra: s; erit lumē itensum i f̄initē. C̄p̄z cū argui-
tur q; nō. q; nō agere v̄ltra gradū. p̄p̄iū. D̄ q; agens
multiplicet pōt agere v̄ltra gradū. p̄p̄iū. vel q; agit
actione reflexa sicut i p̄posito. Vel q; agit qualitatē sp̄e
differentē: sicut ē in generatione summi coloris sine sapo-
ris generati a p̄mis q̄litatib? remissis. Et i p̄posito etiā
ēv̄ez q; agit qualitatē sp̄e differentē a qualitate agēte.
q; lux specificē differt a lumine. tota tñ cā tāte inensio-
nis ē reflectio i illo casu. C̄p̄z aliq̄d pōt agere v̄ltra gra-
dū. p̄p̄iū ist? q̄litas quā h̄z et v̄ninoce puta q̄n aliq̄d
ē v̄ltra suā p̄p̄iā nām. sicut ē de aqua calefacta reducē-
te se ad frigiditātē et i sibi similit agēte: et sicut ē hic: ita
de multis alijs. C̄p̄z ad aliā formā d̄ negādo conclusio-
nez. p̄supponit. n. luminosū includere opacū itra spaz
acuitatis sue. C̄p̄z ad aristō. et anero. d̄ p̄mo q; experi-
mentū illud de lapidibus complicatis i aq̄ positis non
pbat. q; lapides illi p̄nt ēē humidi multiplici rōe. p̄p̄i-
mo forte. q; illi lapides nō sūt ipicē bñ cōplicati. Et da-
to ēt q; cēnt bñ cōplicati stat ip̄sos cē humidos nō solū
ad p̄tem cōtactam s; et ad p̄tes centrales. Sicut. n. cor-
pus pōt calefieri ad p̄tes cētrales sine ei? scissione et ac-
ris mediatōe. ita cōgit hic humiditatem generari ad
p̄tes it̄f̄ecas cū humiditas eq̄ bñ agat sp̄ualr sicut ali-
qua alia qualitas. C̄p̄z cū ar̄. anctoritate aneroys q;
daret vacuum: aut mor? i i f̄initū. D̄ q; nentez sequit:
s; bene verum ē q; aer circūstans velocitātē i f̄inita mo-
nebitur sicut p̄r? ostendebatur. Et sic nunc de ista ma-
teria sufficiat.

C̄p̄z Explicit logica subtilissimi logici magistri Petri
mātuani accuratissime emēdata p̄ c̄m̄iū artū docto-
rē maḡm̄ Joānem mariā Alapellū. C̄p̄z c̄m̄iū.

Illustris philosophi et medici Apollinaris Offredi
Remonensis de primo et ultimo instanti in defensionem colis
opinionis aduersus Petrum Abbatum feliciter
incipit. Capitalum. I.

Item naturalr

Dico. Primo magis notat dicit nāl
loquētes. q. sup nāl et p potētiā di
nāā posset mā fm se et qdlibet sui
creari. sicut et i creatōe mūdi de cre
ant fil mūdi māz et ei forma substā
tiales. Dicit et fz se et qdlibet sui q
lz ppositū incipiat vel desinat eē fz se totū cathogoremā
tice nō tū desinat eē fm qdlibet sui: q nō desinat eē fm
ei māz. cū mā nullo mō desinat eē. Et pōt igit argui
suppō sic de qd ē. aut et mā aut forma substāntialis vel
accīdētis aut cōpositū ex mā et forma substāntiali. fz mā
nō pōt nāl incipe vt desinare eē. cū sit nāl eterna ige
nita et incorruptibilis. Et p idē nullū cōpositū pōt fm
qdlibet sui incipere vel desinare eē. pp ei māz: seqt igit q
sola forma ē h mōi que pōt et. C Argui tū alias q ali
qua mā pōt desinare esse fm se et qdlibet sui. Et sit. a. mā
aq i quā successiue introducūt forma ignis. et pū successi
ue corūpēt forma aq aut desinet eē. nā qz cito i aliqua
pte erit forma ignis et i alia forma aq nō ampliū erit. a.
mā. qz si sic. g. a. mā erit mā vna: et p pū continua. qd
repugnat casui: eo q forme erūt discōtinue. iō et mā. p
idē ar. qz fz qdlibet sui desinet eē. qz si aliq ps remanebit:
sit. b. et seqt ex casu q pū forma ignis introducēt i prem
ppiquā. b. qz remota. et p pū aliq i aliqua pte. b. erit
forma ignis. et i alia forma aq. et tunc fiat argū vt pū.
Et p idē argueret qz ipa et fz se et qdlibet sui incipit eē: in
pet eni eē in fine gēntis totū forme ignis. et sic de qz
pte argueret. C Rndet cōcedēdo q argumētū pbat.
fz hoc nō ē i trētiōne magis. qvult qd mā nō pōt desi
nere eē fz se et qdlibet sui: sic vt nūbil ei remaneat post ei
defēsiōne. nec sic incipit eē fz se et qdlibet sui vt nūbil eius fue
rit. an eius incēptiōne aut partū suar. C Cōsidera pri
mū eius correlariū. si aliqd ens nāle incipit vel desinat esse
hoc ē qz eius forma incipit vel desinat eē. C Primo no
tanē loqz gēntiāliē. nā fm cū multa sunt huiusmodi q
nō incipiūt nec desinūt eē sic hō. vt ifra appēbit. C Scōdo
p ens nāle intelligit ppositū ex mā et forma et sic forma
substāntialis vel accīdētis nō erit ens nāle: alioqn falsūz eēt
deū suū. qz forma nō incipit eē eo q sua forma incipiat
eē. Veritas aut correlarij paret postqz mā nō pōt incipe
re vel desinare eē. C Alias tū argui q correlariū. qz for
aliqz desinet eē. et tū ei forma substāntialis nūqz desinet eē:
tenēdo iām intellectiua a mā posse se parī et perpetuo p
manere. C Rndi qz limitari correlariū. qz si aliqd
ens nāle desinat eē. hoc ē qz eius forma desinat eē. aut sal
tem se paratur a mā. Et hoc rñsio est vā: sed nō ad mentē
eius. C Aliē rñdi qz for. nō desinat eē nec desinet. et hoc
colligit ex verbis eius ifra: eo q ille binarius ex. a. ma
teria. et. b. forma for. nūqz desinet eē: et ille binarius est
for. ergo et. C Idē rñsio est ad mentē eius: qz autem il
le binarij nō desinat nec desinet eē. p postqz tā a. ma
teria qz. b. aia perpetue erunt. C Argui tamē alias cō
tra rñsionē illā et pbatam qz for. desinat eē. Simus in

primo non esse. b. forme in. a. mā vel eius parte. ita vt
nunc. pmo nullā partē a māe informat. sed immediate
ante hoc in aliquo instāti isformabat aliquā. et arguitur
sic. for. in instāti pūti nō est: et immediate an hoc fuit in ali
quo instāti. qz ille binarius immediate an hoc fuit i ali
quo instāti. ergo for. desinat eē. C Argui etiā alias q est
pole for. incipere eē. Sit nūc vltimū nō eē. b. forme i aliq
pte. a. mā. et seqt qz for. incipit eē. probat. quia for. i instā
pūti nō est et immediate post instās pūis erit in aliquo in
stanti. ergo for. incipit eē. maior pz. et minor pbat: qz il
le binarius immediate: post hoc erit: dīratis a. mā. et. b.
forma. et ille binarius erit for. ergo et. qz pz fm euz. et
assumptū est notū in casu. C Vel posset argui vt prius.
hoc incipit eē. g. for. incipit eē. a. qz nūbili ad cōuertibile.
et assumptū ar. vt pū. C Considera scōdam ppositio
nem cōtra quā argui alias: supposito qz dēnt minima
nālia: et qz ex. b. aq generet. a. ignis: et qz summus gra
dus caliditatis et siccitatis aliqz erit introductus in ali
qua certa parte materie minori minimo nālī anqz i ista
sit forma substāntialis ignis. qd satis pole videt: aut saltem
disposiōes qz itatiue sufficētes iducere formā ignis et abij
cere formā aque erūt in illa parte: et patet qz in illa par
te nō erit forma ignis: sed forma aq cum materia
nō possit stare sine forma. Et tamē in illa parte nō est di
sposiō cōueniens forme aq. Hoc est argumētū An
geli i suo de maxima et minima materia. C Dixi huic
argumēto alias pmo qz fm. Ap. nō admittit dari mi
nima nālia: immo manifeste infra tenebit oppositum.
C Dixi scōdo qz illo admisso. argumētū pbat vt etiam
cōcedit angelus. sed correlariūz est limitandū de forma
substāntiali tota q nō ē pars alterius. C Cōsidera tētiā
suppōne qd agens naturale velocius et. C Argui alias
de luminoso agente luminis latitudinem vniūformiter
difformem a gradu vt octo vsqz ad non gradum per
pedalē distātiā. et duplēt eius potētiā ita vt eandem
latitudinē agat per bipedalē distātiā: lz in gradu non
itendat nec remittat. et sequit qz vbi erat non gradus.
pducet de nouo lumē vt. iij. ad nullū tamē pūctū. citra
pducet lumē vt. iij. immo vt pz in tractatu de lumi
nōsis de nouo. pducet latitudinem vniūformiter diffor
mem a non gradu in extremo acris tāgente luminosūz
ad gradū vt. iij. in pūcto predicto. C Alias dixi Elgo:
qz cetera non sunt paria eo qz in toto illo pedali pun
cta remotiora sūt vt sic magis apta lumen recipere ab
illo luminoso qz ppiquiora. est igitur disparitas ex pre
disposiōnis passi. C Considera illā suppōnem: mate
ria saltem inferior nō possit stare sine forma substāntiali sibi
iberēte et. Dicit saltē inferior pp corpus celeste qd pōt
aliquo mō dici materia. et tū fm Auer. nō hz formā
iberentem. lz cōcedi possit qz hz formā assistentēz vzi
tellam. C Cōsidera vltētiū circa correlariū qd pūci
palr iserē. illd. n. non appet mūbi nec iū sit vt pluri
mūz vey. Et hoc alias declarau i duobz casibus. pmo
de agēte itrinseco. vt si sit aq vniūformitē calefacta et ab i
trinseco reducat ad pristīnā frigiditatem. et forma
aque simul cum frigiditate eius virtuali sit equaliter po
tēs vbiqz alijs paribus: et eius caliditas per totū cōlis
resistentie. et sit ex parte mediij continentis paritas: pa
tet qz vniūformiter per totū frigeat. et sic vniūformiter p

totam acquireret dispositiones facientes pro forma aque.
C Alius casus solet poni cōter de duobus luminosis
intensis vt octo quoz virūq; sufficiat agere latitudines
vniformit diffomez luminis a gradu vtocto vsq; ad
nō gradū per distantiā pedale. et ponant hoc duo i dua
bus extremitatibus vnus medij pedalis: vniformis: et
luminis ab vtroq; receptiui. et tūc pz q; si ex duobus lu
minibus ab illis agentibus in eodē puncto induens fiat
vnū lūmē in quolibet puncto illius medij erit cōlis gra
dus luminis et per p̄ns in quolibet pducet equalis gra
dus caliditatis. Si autē nō fiat vnū. saltē in quolibet pu
cto erit equalis de multitudine luminis naturā calidi
tatis pductiui. et per p̄ns in quoz puncto equalis gra
dus caliditatis pducet. Et per idē si debet forma ignis
mediare illa caliditate iduci taz cito iducet i pte remotā
sicut p̄pinquā. **C** Alii casus est imaginādo passum. a.
eē in se vniformis q̄litate: sed difformis resistentie talit.
vt lz rōne p̄pinquatis maioris deberet veloci? agere in
a. q̄z in b. tū b. sit tate minoris resistentie q; oibus cōpē
satis agat eq; veloci? in b. sic a. et sit de oib? alijs punctis
dē: tūc pz q; cōtinue erit i oib? punctis passi q̄lites dispō
nes facientes p forma iducēda. et per p̄ns eq; cito forma
inducet in partē remotā sicut p̄pinquā. **C** Apparet mi
hi q; argumēta pbent veritate ad huc nō tenēdo minū
ma nātia: q; tenēdo illa nō est dubiū q; forma minimū
nātis in q̄libet partē sit iduci. Sed correlariū ē vt plu
rimū vel q̄si super vtrūq; rarissime enī aut forte nunq; sic
reperit de facto euenire sicut i casib? illis ponit: **C** Ad
argumenta sua. Ad primū dē sic dicit nūto ibi posita
Ad replicationē p̄tra r̄sionē dē negādo p̄az. imo po
tius ex illo asite appet cōcludendū nū fore littera sit cor
rupta. **C** Ad fm dē q; in casibus meis nō presuppono
dari minima naturalia. nec dico dari minimū ignem
tū q; illud est pbabile et vī de mēte Ari. ideo defendat.
C Et p̄r dē q; dato minimo igne et ipso diuiso in duas
medietates statim cōuertent in nāz p̄tinentis. et p̄r subi
to in quālibet partē sue m̄ae acq̄rē forma subalis silis
forme medij cōtinentis et subito acq̄rē dispōnes facie
tes p illa forma. Videlē ibi velle nū littera sit corrupta
q; nullū esm posset stare sub tā modica q̄litate sic ignis
cui? oppositū apparet rōnabile eo q; sicut elemētū nā
liter est dēfius. ita naturāl vī posse p se stare sub mino
ri q̄litate: et sicut ela in toto vniuerso sibi determinant
minore mōle quo ad totā cor mōle. ita et naturāl sibi
limitant minore q̄litate et subminori stare possunt per
se. **C** Et his isero p̄. Ad q; correlaria sequētia de for
ma inanimati generāda vel corrupēda et p̄r de laia
to generādo vel corrupēdo sic q̄ditionāl posita non
sunt vera: sed absolute posita sunt vā p̄ maiori pte vel
quasi sp. **C** Idē etiā dē de sequentibus correlarijs quo
ad aiām vegetatiuā sine aiāz plāte: sunt. n. vplurimū
vera absolute posita. sed cōditōaliter nō. q; q̄ditionalis
vera est p̄pō necia. **C** Videlē tamen cum. Ad. ibi inci
denter dicit. q; ad generationem vnus forme sequitur
corruptio alterius si precedens extēsa erit. hoc forte dicit
q; p̄ter inductionē anime in materia hoīs sit iductio for
me particularis vt forme subalis carnis ossis et sifum.
et tamē p̄cedēs nō corrupitur. Sed idē diceret aliquis dē
cendū vī de forma asini. s. aia et formis mēbroz ei? par

ticularibus. Vel melius hoc dic propter generationem
forme cadaueris ex homine. non enim oportet animāz
intellectuā p̄cedentē corripī: sed sufficit cā a materia
separari. **C** De alijs correlarijs quo ad aiām sensitiuā
correlariū p̄mū est vtrū vplurimum. et hoc supposito vt
supponit q; nō denē minima naturalia. **C** Et idē fm
est vplurimū vtrū: tertiu autē est vtrū apud ipm: sed pe
nes aliā opinionē oīo falsū. **C** Considera tamē cum dic
q; forma asini nō pōt sub maiori vel minori q̄litate sta
re q; generari: lz de minori videat vtrū nō tenēdo mi
nima naturalia. nō tamē sic videt de maiori. non enim
verisimile est sub tāta q̄litate posse formā asini genera
ri sub q̄ta stare pōt in fine sue adoleſcētie. **C** Considera
vltērius p̄clutionē quā ponit de aiā intellectiua. ipsa enī
nō est necessaria vt in silibus p̄ari lz vplurimū et q̄si
semp vera. Et ad pbationē silr dē q; solū ē vplurimū
vera vt in p̄cedentibus dictū ē. **C** Ad aliā pbationem
cōsidera cū ponit casum q; a. sit maxima caliditas cuz
qua nō pōt introduci forma humana. et minima cū qua
non pōt stare forma dati seminis: non est possibile illd:
q; tūc q̄si in aliquo puncto cēra. caliditas: in illo nō esset
forma humana nec forma dati seminis p̄cedētis. et
sic cēt materia sine forma. **C** Forte littera ē corrupta. et
vbi dicit et minimā ē. dē dicere. vel. et sic cōrēxi i libro
meo. **C** Sed vltērius ad vīm argumēti cōcedit ēē pos
sibile q; in certa parte materie fm se et q̄libet sui inci
piat subito induci animā humana. et p̄r q; gradus ca
liditatis vt. iij. icp̄it induci in quālibet partē illius ma
terie. et negat p̄ia. agēs est p̄pinquū? vni pti q; alteri. er
go velocius agit in p̄pinquā. q; oppositū p̄ns cū an
tecedere est posse vt satis declarātū est supra. Et cum ar
guē de actione ab intrinseco. Dicit q; pōt hoc fieri sine
materia illa sit vniformis siue difformis: dūmo lo cōcur
rentibus agente intrinseco et extrinseco sil. talit contingat
q; in eodem instāti erit introductus gradus caliditatis vt
q̄tiori quēlibet punctū illi? partis: q; satis videt posse ex
supius dictis. Et per idē pz ad scdām partē cōclūsiōis
q; lz vplurimū sic cōtingat nō tū est vtrū aut necia.
Et p̄r posse est aut p̄tingit. lz rarissime vt in certā par
tē materie subito iducāt forma cadaueris: et negatur vltē
rius p̄ntia cū isert qd tūc forma cadaueris crearet. non
enī pducet nisi in materia p̄supposita: Vera autē creatio
est cū non solū forma fm se et q̄libet sui in certa materia
pducit. s; vltērius requit illā pducī sine materia aut ma
teria ei? subito pducī: p hoc patet sequētia correlaria: nī
enī sunt necia: sed solū vplurimū cōingentia: vt satis
pz ex p̄dictis. Dicit aut notanter posito q; non p̄ns.
creet q; materia isomet: ppter quosdāz theologos te
nentes animā humanā per istās prius creari q; mām
informare. Et per idē ad vltimum correlarium in
fine capituli dicitur non esse necessarium: lz pro maiori
partē verum. Capi. II.

In circa scdōz capitu
lum videlicet. Scire oportet qd. cō
sidera diligētē. Et p̄mo supposito
nes. p̄ma nāq; suppositio et scda
sunt limitate penes eōdem opinionē
p̄fērtim. hēntisberi vt infra dice

tur in responsionibus ad argumenta sua. Negat ita-
q; pmo illud quod pmo cōcludit ex pmissis siue cōclu-
sio siue corollarū fuerit vel vltia suppo videt q; nihil
qđ pducet pū? pducet qđ erit pductū. Et pter dī q;
res pmanēs succēssive pducēda sicut quātitas vel q̄li-
tas pmanēs pū? pducet qđ erit pducta: qā i fine tēpo-
ris sue pductiois habebit pmiū cē. pductū: s; i toto tpe
aū fine pducet. Ad rōnes i oppositū dī sicut illic.
Rūdet q; vbi quātitas pedalis grā crepli q; deberet a
for: acqri i hora nō remanebit i fine. nec aliqd ei: quā-
titas pedalis nō pducet. nec acqret. s; q̄l; minor pdu-
cet. Cūtr dī ad alios casus: posito q; qñ pducet fa-
medietas illius quātitatis corūpet pūa: aut qñ pducet
tur fa pars pportionalis corūpetur pūa. fa corūpe-
tur qñ pducetur tertia. s; sic i finitū. Et eodē mō dī
co de ptransiōne spaciū. In oib? enī illis cāib?: vt illic
dī nō acqretur illa quātitas nec illud totū spaciū ptransi-
bitur. vt dicit Dāmsber i sophismate illo. ois bō q; est
albus currit. Et pter cōcederetur q; q̄l; pars pportio-
nalis. a. quātitatis sūm bāc diem acqretur. t. n. a. quā-
titas nō acqretur. S; i pūo casu dī q; pūa medietas
acqretur. fa aut nō. Ad replicationē i oppositū ad-
missō casu de for. a. platione dī negādo illā pnam. for. a.
plato p totā illā horā augebūtur ab equali pportioe t
apitudine ad agēdū t vniūformiter t eq̄ velocit. g. for.
t pla. eq̄les quātitates acqrent. Fūdat enī argumentū
sup ppositioe pūa q; dī sic limitari. Si aliq; agentia
agent p eq̄le tēpus a. pportioib? t apitudinib? ad agē-
dū eq̄lib? ceteris parib? neutriū corū maiore pducet esse
enī q; reliquū: s; i pposito cetera nō sunt paria: cū quā-
titas for. nō remanebit i fine t quātitas platōis sic. Si
militer dicet si plato remaneret t for. nō. Cū pōt li-
mitari sic. neutriū illoz i aliq; pportioe maiore effectuz
pducet q; reliquū ipedimēto deducto. s; erit in ppo-
sito nō: q; quis. n. pūo. maiore quātitatem acqret q; for.
qā acqret pedale. for. vō nō s; quālibet minore pedali:
i nullā tū pportioe maiore acqret plō q; for. Dico
notāter deducto ipedimēto: qā vbi. a. mobile mouere
tur eq̄ velociter sic. b. in hora. s; a. p se moueatur vsus
oriēs t p accūs vsus occidēs: sicut de eo qđ mouetur i
nani s; mota. cōtingeret. b. ptransire maius spaciū q;
a. ppter ipedimētū qđ accit. a. t nō. b. Cūtrius ē
tū limitare cū ly ceteris paribus. Cūtr idē rūdet ad
fam replicationē negādo illā pnam for. p totam illaz
horā mouebit vniūformiter t eq̄ velociter. ergo tū ptransi-
sibit in fa medietate sicut in pūa. Fūdat. n. sup scūda
suppōne que dī sic limitari. p oēs mor? vniūformes
t eq̄ velocēs. s. cinsāe speciei in eq̄li tpe ceteris paribus
eq̄les acqrentur effectus: hic aut cetera nō sunt paria.
Cūtr sic limitabit eq̄les pducetur vel sunt apti pdu-
ci effectus. t sic ē vey i pposito. I; enī nō eq̄les effect?
acqretur a for. t plō. tū sūt apti acqri p illos mor? t acq-
rentur quocūq; alio deducto. Ad aliā vō rōne dī
negādo pnam q; tūc nullū succēssiuū erit vel pducet.
aliud enī dicēdū est de re succēssina: aliud de re pmanē-
te: quātis enī res pmanēs succēssive pducatur. ad esse tū
sui regitur illā cē simul sūm quālibet sui pte i aliquo in-
stanti. t p pns idē regitur ad hoc q; acqretur vel erit
acqūata: nō sic aut de re succēssina cuius partes cōtinne

de sui natura corūpūtur t alle cōtinne generātur. qre
rō nō cōcludit. Ad aliā replicationē rūdetur q; illa
pedalis quātitas nō erit mor? augmētationis. q; nūq;
est: nec erit actus augmētabilis in quātiū augmētabile.
q; nūq; erit. t p pns nulla erit totalis quātitas q; acqri-
retur p totā horā: q; nulla erit maria q; sic. sed pedalis
erit minima q; nō: vt dicit Hēntis. loco allegato. Sed
cōcedit q; pro quol; instanti hore quātitatis q; tūc erit.
erit augmētatio. Et pter dī q; accipiēdo motum pro
motu sūm materiā nullus motus adequate erit i illa ho-
ra. Sed accipiēdo motum pro motu sūm formā in tra-
modū loquēdi Auer. tertio physicoz. dī q; aliquis mo-
tus adequate durabit p horā. t illi nō cōspōdebūt ali-
quis terminus adequatus. sed infiniti termini corēspō-
debūt tāq; adequati infinitaz partū illius motus. et
pter nulla quātitas erit iste motus. sed ille mor? ē vel
erit de predicamento passionis. t nullus talis est quan-
titas. Et cū arguitur q; saltē ille mor? distinct? a q̄l;
quantitate t qui adequate durabit per horā non prius
producentur q; erit productū: concedere. Et cū argui-
tur q; similiter dicēdū est de qualibet realia succēssive
producenda: negat pūa t similitudo. Aliud enī est dī re
succēssina: aliud de re permanente succēssive producē-
da vt prius dicebatur. Ad aliā replicationē cum ar-
guitur de. a. t. b. passis nō coloratis t. d. e. agentibus:
quorū. d. remaneat in fine hore. e. vero nō. Dī q; siue
ille acquisitiones albedinum erunt vniūformes siue dif-
formes q; albedo tā. a. q̄. b. remanebit in fine hore t
respectu vtriūsq; eadē vel similis erit maria albedo in
fine hore quā vtriūq; illorum habebit. I; enim de ea qđ
recipit albedinem deiceret. si non remanet q; nulla erit
maxima tē. non tamē inuenio cum sic dicere de agen-
te. nec rōnabiliter dicere posset. stantibus enim. a. b. in
fine hore respectu vtriūsq; est verū dicere. in. a. est vna
albedo totalis: t similiter in. b. Et pter dicitur q; illa
albedo in. b. pducetur ab. e. agente in tota illa hora t i
fine erit producta: pro tunc tamē a nullo agente habe-
bit cē productum: q; I; produci regat presentiam agen-
tis. tamē pducta cē nō necessario requirit presentiam
agentis. Sed cum vltius ponitur q; b. passum si
mul cum. e. agente desinet cē: consequenter dicitur q; i
fine non erit aliqua albedo totalis acquisita: maxime
tenendo q; ad definitionem compositi t eius variatio-
nem sequatur desinitio t variatio accidentiū: t sic nul-
la totalis albedo adequate acquiratur in hora. nec ali-
qua erit totalis adequate acquisita in fine hore: et hoc
respectu. e. agentis t. b. passi. sed respectu. d. t. a. aliqua
talis adequate erit in hora. Ad aliam replicationē
negatur vtraq; conclusio. t conceditur in casu ab eo
posito. q; cum taliter erit intensa caliditas. a. vt habet
proportionem duplam supra. b. q; pro tunc ager. a. in
b. a proportionē dupla. t pter tunc illa erit maxima
proportio secundū quā ager. t velocitas ab ea proue-
niens. erit maxima tē. Et si illa caliditas erit vt. iijj.
gratia crepli cōceditur q; c. caliditas vt. iijj. pro tūc
ager. Et cum insertur ergo ante hoc agebat. negatur
consequentia. nec est regula aliqua q; quicquid succes-
sive agit prius agebat. Et negatur vltius illa simili-
tudo t cōsequētia: omne qđ mouet pri? mouebat. ergo

Dico .ii. q. 13 de aliquo agēte successive verificet. pref-
tini de agēte principali: q. cui fit actio successiva pri⁹ ab
aliquo agēte fiebat actio. nō tñ sic o3 eē de agēte infra
li: nūc at caliditas ē agēs infrale. ignis aut gra exēpli:
vel ei⁹ forma ē agēs principale. 7 idī casu predictō sequi
tur q. aū datum istās aliquod agēs pri⁹ agebat i. b. vi-
delicet a. vel simile. s3 hoc nō seqt d caliditate. Ex quo
p3 non pbari pma cōclusionē. d. enī i casu illo nō agit
veloci⁹ a. imo agit e3 veloci⁹ 7 a pportione dupla.
Ex eodē p3 ad sequentē conclusionē q. negat. 7 qñr
dī q. cū a. incipiet moueri velocitate. d. v3. vt qñmor gra
exēpli possit continuare motū suū sūm illi gradu ve-
locitatis. 7 qñr dabit pmiū istās. i. quo mouebit velo-
citate. d. 7 dabit maxima proportio maxima velocitas
q. p tunc mouebit. Cōstz et aliq3 cauillare s3. Ad.
qñr vult q. c. caliditas non pri⁹ fuit imo sūm cū pri⁹ fuit i
tpe. s3 i nullo istāti pri⁹. Ad. cōcederet. 7 id s3 alios co-
nat cōcludere q. c. fuit aū illud istās. sicut aū illud pdu-
cebāt. Cōgō vo replico s3 nō illas: 7 pono agēs
pncipale itendit i potētia: aut nō eē qñtūc iāc. vt si suc-
cessiue forma ignis generet: 7 sic successiue generat. ita
successiue agit. 7 sūm q. cōtinue est pl⁹ de forma ignis:
ita ē maioris potētie ad agēdum in b. 7 sūm nūc i me-
dio istāti. i. quo forma ignis que p tūc repit b3 pportio
nez duplā ad b. 7 p3 tūc q. illa forma: p tunc nō agit.
alr pri⁹ egiss3: hoc aut ē falsum. q. non pri⁹ fuit. Ex
quo ifero pportione duplāz non eē maximā: neq3 aliā
minorem duplāz. qñr tē. nisi vellem⁹ dicere sic. Ad. i-
fra q. imo pri⁹ fuit: s3 i nullo istāti prius. Cū mibi
tenēdo rīssionem cōem tādem dicēdum q. ē de agēte
pncipali: non op3 q. si agit pri⁹ agebat. s3 bñ seqtur q.
vel ipsum vel aliquod ei⁹ pri⁹ agebat: 7 tunc ess3 verū.
Cōsidera vltēri⁹ qualē pbanda ē sequens cōclusio
f. q. itenderet motum suūz. 7 tñ nec per tps: nec per i-
stās itenderet motum suū. Credo q. velit hoc mo-
do pbare. si finis i illo istāti ess3 verum dicere. a. intē-
dit motum suū: 7 non per temp⁹. q. tūc istās duraret p
tēpus. nec per istās. q. tunc i illo istāti hēret aliqñ gra-
dum mor⁹ quem pri⁹ non hēbat. qd tñ est manifeste fal-
sū vt ex predictis p3. Cū tūc aut p3 rīssio ex dcis. q. con-
cedēdum ē q. a. i illo istāti b3 aliquem gradū motus
gra exēpli vt qñtuor quē pri⁹ non hēbat. 7 ille grad⁹ ē
nuper acqñtus. Et per idē p3 ad aliā conclusionē
q. a. veloci⁹ mouebit q3 nunc: 7 i nulla pportione ve-
loci⁹: que debz sic pbari. pmo mouebit veloci⁹. eo q.
itendet ei⁹ motum continue: 7 i nulla pportione veloci-
us: eo q. immediate post hoc mouebit velocitate: vt qñ-
tuor: nūc aut mouet qualibz infra qñtuor. nunc aut ve-
locitatis vt qñtuor ad quēlibz infra qñtuor nulla ē ppor-
tio. Cū dicit⁹ .ii. q. nūc mouet velocitate vt. iij. sic a-
libz infra quattuor mouebit. argumētum igit sup fal-
so fundat. Cū līc dicēdo s3. Ad. pbat cōclusio. q. im-
mediate post hoc mouebitur veloci⁹ q3 nunc: eo q. nūc
nō mouebit: vt. iij. s3 immediate post sic. q. immediate p⁹
hoc itendet motum: 7 non per istās tñ. vt p3. q. istās
immediatē istāti. Nec per tps. q. in toto tpe sequēti mo-
uebit vniformit. vt. iij. Et per idē pbat s3 cōclusio.
Adodo p3 ex dcis fundamentum eius deficere. Cū d-
siderādum pteca circa cōclusionēs que sequunt⁹ s3 cū

quas videt sibi sufficientē ex dds. pbasse. qñs. n. scdm
eius opionem concederent. tamē non oīno sūm cōmū-
nem opionem. Cū dē tñ primāz que. q. pncipalis
est de virtute sermonis: et sūm cōem opionem cōcedē-
ret. s3 non ad intellectum eius. Dic. n. aliquod succes-
siue pducendum erit qd i nullo instanti erit. hoc. n. ve-
rum est de tempore: 7 motu que sunt res successiue. nō
tamē verū est sūm cōem opionem de re permanente
successiue pducenda. puta qñtitate qualitate tē. de qb⁹
ipē intelligit. Cōrelaria vero sequentia qualē veri-
ficari debēt sūm cum satis liquet. idē hic non extēdo ca-
lamū. Cōsidera tñ cōclusiones quas postea dicē te-
nēdas. q. prima videt⁹ s3 ipsam in sequētibus. quādo di-
cit q. for. nūq3 incipit eē. eo q. ille binarius non incipi-
et eē: demonstratis mā 7 aīa intellectua for. Cū similē
q. idē binarius nūq3 desinet. eē. for. nūq3 desinet eē.
7 tñ for. erit i aliquo istāti. q. nūc non est i aliquo istāti.
Cōsidera postea rīssiones ad conclusiones q3 ad-
ducit s3 s3 pbatōnes earum. Cū prima pbat faciliē.
q. si for. erit i fine hore: 7 i nullo istāti aī. finem hore fi-
nis hore erit primū eē fuit: 7 tñ for. erit i tota hore aī fi-
nem hore. ergo tē. Et per idē arguit⁹ q. incipiet eē
postq3 fuerit. q. in fine hore incipiet eē. eo q. tunc erit: et
non immediate aī in aliquo istāti aī. 7 tamē prius erit
videlz immediate aī finē hore. ergo incipiet eē: postq3 fue-
rit. Tertium vero sic pbat. augeat⁹ for. vsq3 ad finē
hore: 7 sit i istāti medio pedalis: tūc arguit⁹ q. in in-
stanti medio non erit maior q3 aī. i. i istāti medio nō
erit maior q3 pedalis: 7 immediate aī erit pedalis. ergo.
Ad prima duo. Ad. rīdet l3: bñ 7 succincte. Ad
tūm vero non app3 respōsio: s3 mibi videt⁹ conceden-
dum eē tūm scdm eum: sic 7 duo pcedētia. Cū dē
dera vltēri⁹ q. dic de rōnabilibus. dicit. n. q. nullius ho-
minis dabitur primum: sed cuiuslibz hominis q. aliqua-
do incipiet eē dabit vltimum. qd non: Ad. agi non se de-
clarat. Cū s3 primum sic pbat. Si dāt primum esse
for. sit. ergo for. nūc primo in. a. instanti: 7 arguit⁹ sic: for.
prius fuit i aliquo instanti. ergo a. instans. nō ē primum
eē ipius: assumptus pbat sic. Sic binarius aī hoc fu-
it i aliquo instanti. 7 iste binarius est for. vel fuit for. er-
go for. fuit aī hoc i aliquo instanti assumptum p3. eo q.
hec anima aīq3 informaret hāc mām for. prius infor-
mabat ptem: 7 per cōsequēs prius fuit. 7 hec mā ē fuit
prius i aliquo instanti. ergo ille binarius. Cū dē s3 p-
bat. q. postq3 hec anima p ptem aī ptem introduce⁹ i
hanc mām dabit vltimū i quo non erit i aliqua parte
matie. 7 per cōsequēs dabit vltimū non ē huius ani-
me. quando enim incipiet induci hec aīa in aliq3 par-
tem matie. tunc hec aīa non erit. s3 immediate post erit i
aliquo instanti. ergo 7 idē erit vltimum nō ē for. Si. n.
for. dicat aggregatuz ex. a. forma. 7 b. mā: tunc in illo i-
stanti ille binarius non erit. q. tūc hec aīa nō erit: 7 im-
mediate post illud iste binarius erit i aliquo instanti.
ergo tunc erit vltimum non esse illius binarij. Et per
idē erit vltimum non ē for. eo q. for. tunc non erit. 7
immediate post illud for. erit i aliquo istāti. q. ille binari-
us: immediate post erit i aliquo istāti: ille binarius erit
for. ergo tē. Cū dē hec duo aī. Et pmo s3 pmiū. sit
ita q. for. dicat aggregatuz ex. a. mā 7 b. aīa intellectua:

et tunc sequitur quod dabitur primum instanti in quo. b. forma adequata
 informabit. a. materiam. et sit illud. c. et arguo tunc quod. c. erit pri-
 mum esse for. q. a. in. c. instanti for. erit et for. non immediate an il-
 lud instanti erit i aliquo instanti. ergo. Vel melius sic cum eri-
 mus in. c. tunc erit verum quod. c. erit primum. eo quod est in. c. for.
 immediate an hoc non fuit i aliquo instanti. ergo. et per consequens per
 modum exponendi fuit. et ante probatur supponendo non dari
 ampliationem ut ipse vult. q. si non sit va. de oppositu
 .f. for. immediate an hoc fuit in aliquo instanti. modo hoc est fal-
 sa q. significat quod aliquid quod fuit for. immediate an hoc fu-
 it in aliquo instanti. sed hoc est falsa. q. nihil an hoc fuit
 for. Et sic est va hoc maxime videtur per illas resolu-
 tes. Ille binarius immediate an hoc fuit i aliquo instanti. et il-
 le binarius fuit for. ergo modo per minore non est verum
 eo quod nunquam an hoc fuit for. Et dissolvitur ipse dicere eam illa
 do quod imo an hoc for. fuit et immediate an hoc fuerit et sic
 potest. Et in nullo adequata et in nullo instanti an hoc fuerit et sic
 concedendum erit quod ille binarius fuit for. Alii quid dixerunt
 argumeto meo quod ex illis resolutionibus solum sequitur quod inci-
 pit for. esse autem incipit esse for. sed non sequitur quod for. incipit esse.
 Et deinde ad id quod fuit in fundamentum fuit si nunc inci-
 pit. b. aia introduci per partem an partem. a. materiam et i fine hoc
 adequata informabit. b. materiam per i. c. instanti. sequitur quod quod instanti
 huius hoc an. c. erit ultimum si esse for. quod non est possibile: et
 probatur per ista: quod dato instanti medio. in isto non erit for. et i-
 mediate post for. erit i aliquo instanti eo quod iste binarius
 ex. a. et b. imediate post erit i aliquo instanti. ergo for. im-
 mediate post illud erit in aliquo instanti. Et sic arguitur
 de uno instanti an. c. ita videtur arguendum de quolibet alio.
 Et tunc post ipse dicit quod licet i illo instanti medio non
 erit for. tamen for. erit in illo instanti medio. et per conse-
 quens prima expositio est falsa. q. ly. for. debet precedere.
 Quod autem for. erit in illo instanti medio per. q. ille binari-
 us erit in illo instanti: et ille binarius erit for. ergo. Et tunc
 per concederetur quod for. per magnam tempus erit an-
 tes erit for. Et per responsiones horum a principio illius ho-
 re i quo incipit. b. anima introduci in aliquam partem ma-
 terie: et sit illud. c. et tunc fuit cum. c. erit ultimum non esse
 for. et consequenter in. c. instanti. for. incipit esse. Et per arguitur
 quod si sic hoc maxime foret per eius expositores for.
 in. c. non erit: sed imediate post. c. erit in aliquo instanti:
 modo prima est falsa. q. ille binarius erit i. c. hoc est ma-
 nifeste falsum: fuit cum. id nihil probans. Et arguitur ta-
 men adhuc contra. q. saltem sequitur quod quocumque instan-
 ti dato huius hoc an. c. ipsum erit ultimum non esse for.
 q. cum erimus in instanti medio erit verum dicere: for. si
 est i instanti presenti: et imediate post hoc for. erit i aliquo
 instanti. eo quod ille binarius imediate post hoc erit in aliquo
 instanti. id tunc erit verum dicere: hoc est ultimum non esse
 for. Et sic arguitur de isto. ita de quolibet alio. Non igitur
 potest evitare quin concedendum sit quod quocumque da-
 to tali quando ipsum erit: erit verum dicere hoc est ulti-
 mum non esse for. Alii autem per veritatem dicenda di-
 cam ea que mihi appent. Et primo si tenemus quod ad
 identitatem compositi nullis sufficiat identitas forme. co-
 sequens pono duas conclusiones. Et primo: Si anima
 intellectiva for. incipiat subito induci in certam par-
 tem materie: sicut est possibile: ut prius ostendit: tunc da-

bitur primum esse for. sicut dabitur primum instanti illius aie
 in materia. quocumque sit illa. Et secunda conclusio: si ani-
 ma for. per partem an partem introducit: tunc sic non da-
 bitur primum instanti aie for. in materia: sed ultimum quod non. ita
 dabitur ultimum non esse for. et non primum esse ipsius. Si ve-
 ro tenemus opinionem magistris quod ad identitatem for. re-
 quiritur hec materia: et hec forma. consequenter dicentur due
 conclusiones. Et prima conclusio. Si anima intellectiva i-
 cipiat subito induci certam partem materie dabitur pri-
 mum esse for. vel alius regentis formam: et illa mate-
 riam ad esse sui. Et secunda conclusio: Si per partem an
 partem inducitur anima intellectiva i materiam. et ad esse for. requi-
 rat. a. materia gratia argumenti. tunc quocumque erit extensa hec ani-
 ma intellectiva in a. materia adequate: tunc cito erit for. et per
 consequens cum dabitur primum instanti. i quo. b. aia erit in
 a. materia extensa adequate. ideo dabitur primum esse for.
 Et ad rationem autem suam in oppositum qua elicere pos-
 sumus ex verbis suis: sed non in isto loco cum arguitur
 quod for. erit i aliquo instanti an illud instanti. q. ille bina-
 rius erit in aliquo instanti an illud instanti: et ille binari-
 us erit for. ergo. Respondetur negando consequentiam: nec
 est filiosimus expositio. ut alias dixi in tertio d. ani-
 ma. Et contra. hec responsio non tollit argumen-
 tum. eo quod tunc connotatur ly. for. sicut ly. ille binarius. ita
 namque significat compositum ex hac materia: et ex hac for-
 ma sicut ille binarius. q. responsio non habet colorem
 quam posui in tertio de anima sequendo opinionem
 communem. Et tunc post dixi quod saltem est illa diversitas
 q. ly. for. connotat hanc materiam. et hanc formam simul
 iunctas: sed non ly. ille binarius. Et sequendo autem
 opinionem communem quod ad esse for. sufficit identitas for-
 me: tunc ly. ille binarius est magis connotativus: ut ibi
 dixi. Et consideravi ulterius: circa correlaria sequentia.
 concedit. n. q. quilibet homo qui incipit esse prius incipit
 esse: quod incipit esse homo. Et credo quod hoc modo veri-
 ficari velit. si for. gratia argumenti qui incipit esse. ad cuius
 esse requiritur. a. materia simul cum. b. forma: et sequitur tunc
 quod for. nunquam incipit esse homo: nisi quando. b. forma
 erit adequate in. a. materia: sed prius incipit esse: ergo. ad
 sumptum probatur. q. in eo instanti. i quo anima incipit i-
 ntroduci in aliquam partem. a. for. incipit esse. Arguendo
 sic: ille binarius incipit esse. et ille binarius erit for. er-
 go. Et per apparet mihi multiplex deficere fundamentum
 eius. Et primo. q. cum non detur ampliatio fuit cum
 in ista for. incipit esse. ly. for. solum supponit per eo quod i-
 cipit esse: modo nihil incipit esse for. in casu isto. Et secun-
 do sicut conceditur i casu isto quod for. incipit esse. ita con-
 cedendum videtur quod tunc incipit esse homo. q. tunc non
 erit homo. sed imediate post erit homo. q. ille binarius
 imediate post erit homo: et ille binarius erit for. ergo.
 Item non valet ille modus arguendi: ut prius dixi.
 ille binarius incipit esse. et ille binarius est vel erit for. er-
 go. sed solum sequitur quod aliquod aggregatum quod erit for.
 incipit esse. Item illud videtur contradicere funda-
 mento priori quo probatur contra predictum. scilicet si aliquis homo inci-
 piet esse prius incipit esse et. ideo non sequitur. nullus erit
 prius homo productus ex dato semine. ergo et. per. n.
 ex predictis consequentiam non valere. Et consideranda post
 hoc argumentum quod adducit ad. b. bandum quod non da-

7. Pbat intentū. Nūñō aſit ſua nūñō ē. cum dicūt q̄ hoc
 nūñō pbat. eo q̄ adhuc cūius pueniet actio ad partes
 p̄p̄ingorem: q̄uis. n. ita ſit ut adhuc ſtat tales h̄re p̄o
 portiones ad p̄ſc̄ta intrinſeca q̄ eque cito inducet. a.
 gradu caliditatis in omnia illa: & eque cito formam ad
 omnia illa introducz. ¶ Ad tertiu nō ridet. q̄ vey. p-
 bat q̄ argumētū ſuū maxime pbat de paſſo vniſormi
 ſue vniſormis reſiſtētie. ſz de paſſo diſſormi q̄tingit in
 ſent. ¶ Ad quartū nō ridet. q̄ pbat vey. cit. n. poſſi-
 bile taliter agēs extrinſecū velocius agere in p̄p̄inquū:
 & intrinſecū talit̄ agere velocius in remotū. q̄ illa duo
 ſimul eque cito inducēt. a. gradu caliditatis per totū &
 p̄ter formā ſubſtāntialem. ¶ Cū aut̄ i vltimo notabi-
 li diſc. q̄ ſi agēs agat veloci: aut cō veloci i remotum.
 tūc min⁹ ē de qualitate i remoto: nō appz mibi neceſſa-
 rium. pōt. n. ēē cō gradu ali: ſz min⁹ reſiſtētie i par-
 te remota. Item poſſz ēē equaliter de m̄litudine for-
 me licet merito alcius circūſtātie min⁹ reſiſtēz i par-
 te remota.

Capitulum. III.

Ed pro reruz de
 fitionibz. ¶ Considera primo sup
 pōnes ei? In prima i libro meo lo
 quif solū de re maiata. i. alijs libris
 reperi tā de aiatis qz d. iaiatis. Et
 si loqueret vir non esset yr. vey. sic
 de fore. definit eē: positio qz ad eius
 na i mā: nisi forte vellet seq suā sāta
 finit ei. qd forte dicit in lra. cum sit bz
 . vey. tū diceris ipe qz ad eē sor. req.
 . dac mā. ¶ Ultima ei? propositio in
 iñones. v3. variata tota mā variat
 idē. n. sor. eadē aia manetē pōt euz
 ōciēb? manere. ¶ Considera rñso
 nentū qz ipm cum arguit. qz tūc qe
 prem alicui? cōpositi sufficerz cor
 lo suaver a sit. tñ alia faciliō rñso
 . puto ppositio cōueniēs. v3. cōcede
 rēpēre prem alicui? totū? fuisse cor
 athegozematice: nō tñ sūcathe. ita
 pē qz ei? prem. Et qñ d? qz non
 ita vel ppositio ad cōspēdū totum
 ptiēz regat maiō: ad cōspēdūz
 qñti nō maioris difficultatis ē cor
 matice qz ptiē. Sz forte seq ipe opī
 de reactione. qz vult: passum debili?
 alijs pib? aliq ptiē agētis cōspēre
 idi i cōclario seqntē appellat ani
 eti. n. quālibz formā subalēni defi
 ¶ Considera dñ ē exceptionē sue
 rēlatōis differre a suis fundamē
 . ppare qz vītatis illi? . tu moueris.
 . pēfationē. sz poti? pñmū qz nō. vt ē
 qz ei? veritatis nō dat pñmū sz vl
 veynz. i. hoc ē quo ad ei? inceptio
 nū loquitur. Ca. III.

biū. Terrum pars
aial'c. Circa

8 Ed incidit du

suppositiōes quas ibi ponit que prima fronte vere ap-
parent: videatur in solutione argumentorum suorum
an limitande sint et qualiter. Considera primum
correlatiū cū isert qd qdlibet mēbro alicui? aialis est
eiusdē speciei cū quolz mēbro eiusdē. hoc. n. nō foret ve-
rū tenēdo in aiali fore formas particulares mēbroz p-
ter aiam. Tūc enim pter dicem? qd ossis equi et car-
nis eiusdē nō ē forma vltimata eiusdē spēi. Alterius
enim speciei est forma particularis carnis. et alteri? for-
ma ossis. et iste sunt vltimate forme. Et idē videtur
dicendū ad aliud qd isertur vterius d hōie. quāuis. n.
in qualibz parte quantitativa hui? hominis sit eadem aia
numero. tamē pter illā dīuersis mēbris dīuerse sunt
forme particulares et ille sunt vltime. Et per idē p3 se-
quens correlatiū nō ē verū qd quēlz pars quantitativa
alicuius aialis et illud aial sunt eiusdē speciei. Nam
vltimata forma totius aialis ē aia: sed vltimata forma
partis nō ē aia s3 forma particularis. Et si tamen fie-
ret instantia de aggregato ex carne et nervo vel capite
manu et similibus. Dī qd caput non est vere vnum p
vnam formā sed aggregatū ex partib? dīuersarum spe-
cierū qd tū iuicem cōtinuātur p formā vā totū? qd oī?
illis partibus ē cōis. Et nō igit oz vterius cōcedet v-
t ipse cōcedit qd totū et sue partes sunt eiusdē pfectionis
essentialis. Et ad argumētū aut cū vterius isert qd so-
ret possibile aliqd trāire de spē i spēm aliā ipso nō cor-
rupto: cōceditur qd pars bonis pōt fieri bos qd tū nō ē
bos. nī illa pars nullius erat determinatē spēi sed erat
aggregatū qd dā ex plurib? dīuersez spēz iuicēz con-
tinuatis per vā formā vt p3 dicebāt. Et si argui-
tur qd caput gā creptū ē vñ ens cōtinuū p vā formā
et p qns indiuiduū vñ. et p qns sub vna spē tū contē-
tū de predicamēto substantie. quare nō est aggregatū.
eridiuiduū pluriū spēz. Et refectā querendū est que
spēs est illa sub qua ē. Et nō negādo qnam pīmā. q3
uis. n. ptes ei? continēt p aiaz. sunt postea forme pu-
culares rōe quarum cū sint spē distictē nō est totū vñ
indiuiduū. s3 plura iuicēz cōtinuata et aggregata. Et
pōss qd dicere qd caput ē vñ indiuiduū. sub dēmi-
ta spē capitis: et illud indiuiduū ē aggregatū ex plurib?
indiuiduis dīuersez spēz que adiūcē cōtinuāt per vā
formā eis cōem s3 nulli illorū vltimata. Et cū aut vte-
rius isert qd quēlz pars q3titativa hominis ē homo. et
quēlibz pars bonis est bos p3 ex pācis illud nō ē pce-
dendū s3m oppositā opionē. et q3r negat qd q3z pars
hoīs et hō sint eiusdē speciei: tenēdo superi? dicta. Et hoc
aut dico sequendo cōem opionem. et cū hoc tenēdo in
mēbris hoīs forme distinctas formas particulares qui-
bus iuicē distinguit. Et adagis tū als credidi: et alio
nō apparente magis credo hūc magis. et pter tēgo
partē aialis ē eiusdē spēi cū toto isto aiali. Et sequi-
do aut opionem cōez: vt mō sustentant: nīdeo vterius
ad aliā cōfirmationē cū arguit qd tūc pars hoīs est. in-
diuiduū alii? spēi ab hoīe. Dī si loqueris de parte sim-
plici ipa ē alii? spēi ab hoīe vt caro nerv? et. et cōcedi-
tur qd illi? p3is et toti? eadē ē forma spē: s3 vñ? vltima-
ta. alteri? nō: s3 n. n. tota ē vltimata hoī et nō vltimata
carni: ē totali hoīs toti? particularis carnis. Forma

vo carnis ē vltimata carni. s3 non toti hoī. et est adeq-
ta carni: s3 nō toti homini. sed est forma totius hominis
partiali: et hoc mō non inconuenit dīuersa indiuidua
specie hōe easdē formas specie vltimata vñ et alteri n.
vñ adequata. et alteri non. Si vero loqueris de parte
eterogenea vt capite et similib? p3 ex pācis illaz nō
ē indiuiduū vñ sub vna dēminata spē soli ē conce-
dendū s3 aggregatū et. vt p3 dēci ē. Et ad illud autē
qd vltimo inducitur. v3. dato opposito sequeretur du-
as species differentes: aut duo indiuidua illaz spēz
differentiā et non cōicātūz ē equalis perfectionis cō-
tialis. Et p3at ipse cōclusionē. S3 pōt sic p3ari. pars
bonis et bos. aut pars hominis et homo sunt dīuersez
spērum. et tū eiusdē perfectionis cūz maxima vtriusq3
perfectio sit aia que in homine: et i parte ipsi? ē eadē nu-
mero: et in bone et parte ipsi? est eiusdē spēi. Qua-
re mihi app3 saluo meliori iudicio cōcedendam ē cō-
clusionem. Neq3 repugnat loquendo de indiuiduis dī-
uersarū specierum quorum vñ ē pars alterius. et qui-
bus s3 maxima eoz perfectio sit eadem forma numero
vel spē. nī vñ illorum ē vltimata alteri non. vñ ē ade-
quata alteri vero nō. Considera vter? cū isert opinio-
nem suā. vera. n. dicit s3m illam cui magis assentio vt
prius dixi s3 putē oppositū defendi posse vt hic prius
defendi. Considera quare ponit illaz particulā. qd
dico ppter partes eq habētes formas partiales. et hoc
dicit in responsione ad illud argumentum qd pes ho-
minis est rīstibilis et rōnalis. Considera vterius ea
que dicit de angeli et dimini: dum arguit s3 se conce-
dendo conclusionem quam intendit. Ille conclusio-
nes videntur concedende supposito qd nihil vere au-
geatur: nisi illud quod recipit aliquam partem de no-
uo per intus susceptionem alimenti. non est enim idē
a principio vsq3 ad finē id quod recipit motum aug-
menti: quare et. Et p3ostunt tamen duo ē modi loq-
di vel tres ei oppositi. Et p3im? est tenendo qd ad idē-
tatem compositi sufficiat idētitas forme: et non requi-
ratur idētitas materie. consequenter dīceretur qd saltz
homo potest vere angeli. quia manet idem homo cūz
eadem anima a principio augmenti: vel diminutio-
nis vsq3 ad finem. s3 fiat materie variatio. Et p3os-
mus. secūdo sequi modum Ugonis. quem t3 in quest-
ione separata de augmento videlicet. p3imo supponen-
do sicut prius ad idētitatem compositi sufficere idēti-
tatem forme. secūdo qd eadem forma numero extensa
potest aliquando esse maior: et aliquando minor: secū-
dum maiorem. aut minorem materie extensionē. et sic
cum dīuersez materiabus semper est eadem forma. ne-
dum in homine: s3 in omib? alijs aialis. et consequen-
ter nedum homo vere augetur. sed oīa aiala pōss p3
aduentū noue partis eadem manet forma numero: et
q3r manent eadē partes formales. vt dī p3imo de ge-
neratōe. Dīcēt qd in trāsmutatione nutrimenti fit ma-
teriez simul penetratio et vtraz simul eadē formā nūc
ro isomat sine additōe noue forme. Et t3i? mod? lo-
quendi pōt ē iste supponēdo qd vera augmentatio: s3
presupponat additōē partis ad partē mediāte aliū
to. nō tū requiritur ad hoc vt aliqd ē auget ip3 ē com

positum ex parte preexistenti: et de nouo addita. scilicet suffi-
 cit ipsum extendi ad maiores dimensiones: concurrere cum
 hoc additione noue partis aiate ad partem aiatam. quod vel
 prius fuerit. vel nuph fiat. Et tunc contra diceretur quod pars
 persistens si extendatur ad maiores dimensiones vere au-
 getur. Sicut pars de nouo addita ad maiores dimensiones
 extensa vere augetur. Idem est de toto est possibile. nam possibi-
 le est totum aial fieri per certum tempus: verbi gratia per horam in quo
 nulla fiat actualis querisio nutrimenti et in substantiam aliam. scilicet
 fiat preparatio et totum aial secundum se et qualibet sui parte ex-
 tendi secundum omnem diametrum ad maiores dimensiones et per quibus
 vere augeri. Et potest teneri secundum hunc modum si cum ma-
 gistro ad variationem materiam variari compositum. et secundum hunc
 modum ita saluabitur de hismodi aliam extensam sicut de hoie:
 sicut et penes secundum modum de viroque saluabitur de diminu-
 tione. Et ad hunc ponenda videtur secundum omnes hos mo-
 dos. Penes primum per quod de hoie salte teneretur. scilicet non de
 alijs vere diminui cum maneat continue eadem aia. Penes
 secundum de viroque verificatur: cum secundum illam ita corrigat aiam ex-
 tensam eadem numero condensatione corporis
 sicut contingit eam magis extendi. Penes tertium modum dice-
 retur quod possibile est aial per tempus manere a quo nulla fiat
 resolutio. et a fortiori possibile est de parte. si enim a quibus par-
 te continue fieret resolutio subito totum fieret non quantum.
 Quo supposito possibile est prout tam de nouo addita quam pre-
 existente vere diminui ut in tempore senectutis si fiat con-
 tractio alicuius partis sine resolutione. Idem est de toto po-
 sito per horam nihil resolui et in totum contrahi. tunc enim aial ve-
 re diminuitur per contractionem et. et manet idem compositum cum
 eadem forma et eadem materia per horam. Et penes hunc tertium mo-
 dum teneri potest fauendo magistro ad identitatem compositi regri
 identitatem materiam. Ad illud autem quod postea magister concludit
 quod nihil potest habere aliam partem quam habet manens idem numero: il-
 lud concedit secundum eorum opinionem. de forma. de materia. de qua-
 titate. de qualitate. de composito vero habere formam extensam et
 concedere secundum eorum opinionem. Sed secundum. v. non concedere
 in opinione prius recitata. De habere autem formam extensam
 non concedere secundum eorum opinionem. neque secundum. v. sed apud
 magister istum tenet identitatem materiam regri illud concedere. ma-
 gister autem prius facit mentionem de inaiatis. de illis autem mi-
 nor est difficultas. Aristoteles autem et ceteri concedunt sola aia vere
 augeri. eo quod augmentatio propria supponit aduentum nu-
 trimenti. quod non reperitur in rebus inaiatis. scilicet boni praestrasse
 ri. Idem est prout diminui diminutione opposita augmen-
 tationi proprie sumptis. scilicet possit condensari. Et alias
 ego dixi quod rarefactio et condensatio sunt veri? dicende mo-
 tus quam augmentatio et diminutio aiatorum de quibus loquitur.
 Aristoteles eo quod in rarefactione et condensatione manet idem mobi-
 le a principio ad finem. Cum autem vltimus magister arguit quod
 quidam rationem quod est Aristoteles. primo de generatione quod plura ma-
 net eadem numero in augmentacione vel diminutione eo quod
 manet pars principalior. Dicit potest quod augmentum probat quod
 non manet in diminutione plura eadem forma nec eadem pla-
 ta numero identitate stricte sumpta. in identitate large su-
 pta manet idem numero. Et vide distinctionem magistri
 loco al. et poni potest tamquam alius modus loquendi ad dictam
 difficultatem. Et considera vltimus? cum magister concedit ar. quod
 cum quod accipiendo nutritionem ut contra accipit per quoniam
 nutrimenti et. non est possibile aliquid nutriri. Oppositum enim

huius teneretur secundum alios. Et primo penes eorum opinionem
 salte concederetur de hoie: manente enim eadem aia intellectu-
 na numero succedentibus partibus materialibus manet idem
 expositum. et sic per tempus idem fore. vere nutrit. De alijs autem aia-
 tis ab hoie ut concedatur quod magister probat nisi reducatur
 ad opinionem Aristotelis. Penes autem modum secundum. scilicet
 Tergo. diceretur de omnibus aiatibus ipsa vere nutriri. et quod planta
 vel asinus est idem numero a principio nutritionis usque ad
 finem cum maneat eadem forma informis prioris et sequentis
 scilicet sub alia et alia extensione. Penes tertium modum ad-
 herentem pro parte magistro et tenet quod ad identitatem compo-
 si si requirit identitatem materiam concederetur quod magister conce-
 dit. Penes autem Aristoteles. per non est concedendum quod ma-
 gister concedit quod in fine nutritionis aiatum manet idem nu-
 mero large scilicet non stricte. hoc diceretur sufficere ad mentem
 Aristotelis. Quo autem ad illud quod dicit quod nihil potest habere
 re aliam partem quam habeat iam prius dictum est. Considera vlti-
 mius? quo ad illud modum arguendi quem facit. quod si nutritio
 esset conuersio et. tunc aiatum ex sola materia prima nutriri. quia
 sola materia prima conuertitur et. nam non secundum illos modos lo-
 quendi videtur. sed secundum veritatem sequitur. dicimus enim cibum con-
 uerti in chylum. et chylum in sanguinem. et sic de alijs. scilicet materia
 remaneat et noua generetur forma. Conuertitur namque substanti-
 aliter de quo intendimus non dicit verum motum. ita ut
 oporteat idem compositum manere usque in finem. sed dicit cor-
 ruptionem compositi cum inductione noue forme in eius
 materia. sicut et concedimus aerem in aquam conuertiri et econ-
 tra. Considera vltimus? aliter modum illi quem ponit. quod si nu-
 tritio est aliquid ipsa est assimilatio partis materialis nutrimenti cum
 inductione forme substantialis eiusdem speciei et. legitur co-
 ditionaliter quia non concedit motum esse de prius. scilicet de futuro
 vel preterito tunc. Considera tunc. nam si illud modum quod ab
 eo quod est illud quod vere nutrit. Idem potest secundum cum dici neque
 concedi de aiali neque de parte eius preexistente materiam nec
 formali nec forma nec materia eius. Restat igitur ut illud
 concedatur de nutrimento vel de materia ipsius sicut ipse videtur
 le concedere. scilicet hoc est de ratione nutrimenti nutriri: aut ma-
 teria eius prima. nec hoc vbi nec intentioni Aristotelis. est conso-
 nium. quare melius est vbi modum loquendi ceteri et transire ut prius
 dicebat. Considera vltimus? cum dicit negando quod continue
 fit resolutio ab aiali. et per hoc se restringit ad primum istans.
 animalis. tunc enim non resoluitur. quia tunc daretur
 primum esse resolutionis: et hoc credo esse fundamen-
 tum eius. sed iudicio meo non oportebat se sic restrin-
 gere. quia certe verisimile est per aliquod tempus. licet
 paruum manere posse aliquod animal sine resolutio-
 ne alicuius partis. licet calor naturalis per idem tem-
 pus continue calefaceret et subtiliaret. Admissio autem
 gratia argumenti quod ab aliqua parte animati continue
 fiet resolutio. tunc recurratur ad vias prius recitatas
 vel ad viam magistri sicut respondentem placuerit. Du-
 dum autem scinisti qualiter sequitur quod si a qualibet parte
 animalis fieret vel inciperet fieri resolutio. tunc nulla
 pars remaneret et. quia si dicas quod aliqua pars rema-
 neat que sit et sequitur quod quilibet pars eius que pri-
 us fuit est: aliter non remaneret. et per consequens non
 est ab ea resoluta aliqua pars. Considera tamen
 illos modos arguendi quos dicit valere. inter quos
 vltimus videtur non valere. Videlicet cumlibet

partis incipit aliqua pars augeri. ergo totum incipit esse infinitum: hoc enim contra videtur valde dubia: ymaginor enim taliter aliquid augeri per additionem ut aliquod totum toti addatur et medietas medietati et quarta pars quartae parti et sic in infinitum siue hoc fiat cum penetratione partium: ut iudicio meo oportet ymaginari: siue siue penetratione: et quare considera qualiter verificat intendit dictum sum. Considera verba sequentia que declarant quod prius dixisti quod tempus potest manere idem animal. sed calor continue agit subtiliando et quare ut ipse dicit. idem animal numero potest per tempus alterari: aut localiter moveri. Et ulterius dicit id quod alias dixisti quod nullus est verus motus in predicamento quantitatatis nisi rarefactio et condensatio. Unde postea quod dicit ad aristotelem. et verba eius inreputata. tu scis quid dicitur tenendo oppositum.

Cap. V.

Abium igitur in

addit utrum manente eadem forma in composito et. Si volueris defendere opinionem eodem respondendum est ad argumenta magistri sed difficile sit. alias dixi quod loquendo siue capiendo terminos mere subtiliater verior apparet mihi opinio magistri. Ad primum igitur negatur contra quod pes for. est caput eius. et sic de eius qualis parte: cuius ratio est. quia ille terminus pes non solus dicit hanc animam intellectiuam cum hac materia. sed etiam particulares formas carnis nervi ossis et. componenti ipsam. Et est terminus connotatiuus significans tale plasmationem videlicet figuram et. et tale numerum partium talium vel tallium. Caput autem dicit aliamfigurationem et reliqua. Et sed non est connotatiuus alicuius accitius tamen connotat aut subtiliater significat predictas formas substantiales particulares que alie sunt et alie numero in pede et capite et aliis partibus. et sic una pars non erit alia ut ipse inducit. Contra tamen illam rationem posset instari. Et primo quod si gno solus aggregatus ex materia totius pedis for. et anima eius: pretermisiss aliis formis particularibus et tunc per hoc substantialis est for. cum in eo non sit nisi forma for. et materia: et non est ibi alia forma substantialis et sic de qualis alia anima. quare quod pars for. est for. et quod est quod. Item quod in specie sit pes substantialis acceptus siue hoc pars subtiliater accepta. et non videtur esse aliquid. non enim spiritus humana. quod tamen est hoc: nec in spiritus nervi. quod tamen est nervus. et per idem nec in specie carnis aut ossis: et sic aliquid substantia videtur una et continua non reponeat et aliquid spiritus spiritualissima. Forte dicitur quod pes non est substantia videtur una. sed aggregatus ex pluribus. Contra. quod partes eius videtur continuatur. ergo una substantia continua. Ad hoc est difficile respondere iudicio meo. tamen ut mihi appet per nunc. Ad primum dicitur quod aggregatus ex materia totius pedis for. et anima intellectiva est terminus ultimatus forma illi aggregati. sed hoc non videtur: anima enim intellectiva est vitaliata forma soli totius compositi. illi vero aggregati plures se vitaliata forme suarum partium. ut una vitaliata nervi. alia ossis sed nulla vitaliata toti. Sed si demonstrato illo aggregato ut per hoc est substantia anima sensitiva. ergo est anima per diffinitionem anima. et nullum nisi hoc. ergo est hoc. et nullum nisi for. ergo est for. Di. negando primam

animam. sed dicitur argui sic. hoc est substantia alata sensitiva per animam existente vitaliata est actus. ergo et. sed anima est falsum. ut dicitur. Et si dicitur quod tamen anima est terminus connotatiuus et accidentalis. quod tamen diffinitur per extrinsecam. negatur contra: cum enim dicitur per animam existente actus est ultimatus: omnes illi termini autem se de predicamento substantie: sic loquitur al. aut transcedentes essentielles sic loquitur actus. Contra iterum ista. si nulla esset in for. forma substantialis per animam istam aggregatum foret hoc. et contra for. sed nunc non minus est hoc quod tamen. ergo. Probabiliter dicitur negando maiorem. eo quod tamen illa materia non haberet formam ultimam vel istas formas vitaliatas quod nunc habet. Alii vero dicerent negando maiorem cum illud aggregatum non sit per se seorsum ens. Sed hoc ratio tamen incidit illud inconueniens. quod terminus motus subtilis aliquid extrinsecum dicitur. et per idem est per animam quantitativa non esset autem nec per aeris esset aer. et sic de singulis. Ad sed dicitur per de non esse aliquid determinata spiritus sube per se. quod non est verum et simpliciter terminus. sed non sit quod dicitur terminus comunitate materie et terminus forme non vitaliata. non tamen terminus forme vitali mate. Forma enim subtilis nervi non terminatur forme carnis aut ossis nec est: contra dicitur illud aggregatum esse in predicamento sube per reductionem aut per accens rationem partium suarum. Contra: signo aggregatum ex materia nervi for. et anima est intellectiva: tamen illud est vere continuum. et est substantia. ergo in aliquid spiritus. et si non nisi in spiritus humana. et sic adhuc stat difficultas arguendi. Ad hoc probabiliter respondetur quod illud sit verum terminus non tamen per aliquid quod sit vitaliata forma est. Est enim verum terminus per formam nervi filii cum anima intellectiva. sed anima intellectiva non est est vitaliata forma nec forma nervi est forma illius aggregati. Et si arguatur ut prius quod terminus mere subtilis esset connotatiuus: respondeatur ut prius. Ad secundum est principale appet mihi difficillimum satisfaci. et illud iterum certum mihi magis persuadet eius opinionem esse verioris. neque videtur modo aliquem bene fecisse respondere ad ipsum. sed alibi parvus et quod alii dicerent quod ex ipso sequitur quod illud sit impossibile eadem animam numero si esse in diversis machinis tota libet. sed de hoc facere posset. non inconuenit ex hoc sequi for. esse platonem. et tamen for. differre a platone. Et hoc tamen ratio multis appet ignava. sed non. hoc est nunc ipse. si tamen apud deum est ipse. imo neque hoc nunc repugnat aut implicat contradictionem. Sed ex ipso nunc et possibili supranunc neque implicare contradictionem non dicitur sequi ipse implicans contradictionem contra for. esse platonem. et for. si curreret et sederet. et curreret et non curreret. et sic de alijs. sed hoc sequitur data posuimus de illo casu admissio. quod ratio nulla. respondeatur illud non foret ipse. imo nunc posse ut statim hic infra dicitur. Ad tamen occurrit hic modus respondendi quod illo casu admissio. neque aggregatum ex prima materia et illa anima est for. non aggregatum ex materia. cum illa anima est for. sed aggregatum ex abab et machina cum eadem anima est for. sic asili quod dicitur aliquis hoc d nono punci prius cor. punci et contra alia membra principalia. anque alia sunt punci vel alata: de mente Anselmi. et tamen ea. d. generatione embryonis. Quod igitur cor fuerit animatum et cerebrum. alia vero membra non. tamen cor et cerebrum cum sunt in locis iunctis distans non iuncte continuatur non pres inter medie continuatur cum eis. cum non sunt animata. et contra dicitur dum erit neque cor esse for. nec cerebrum sed aggregatum ex his. Et hoc nunc per rationem alibi parvi fore minus rationabili. Sed si rationem asili. si hoc anima intellectiva sit prius ad eam te i. a. materia pedali. tamen hoc est for. demonstrato composito ex utroque. sed ubi postea infundit de eadem animam i. b. materiam bi

pedale. tunc hoc non minus est sonus quam prius postquam in hoc compositio non est scilicet variatio: ergo ratio nulla. **C** Diceret quidam negando minorem eo quod hec anima erat prius forma adequata huius materie. tunc autem non. **S**ed hec ratio videtur incidere in illam rationem de per se existere. quod si recipiat compositum subalter per se existere si dicitur esse in predicatione sube. **I**tem quod in statu. quod demonstrato illo aggregato hoc est subalter animata sententia per se seorsum existens per animam tamquam formam illius compositi ultimam. ergo est anima. et quid est bonum. et quid est malum. **A**d aliud cum arguitur quod ille terminus sonus foret accidentaliter negatur quia: hoc nullum sit impossibile. possit enim ad simpliciter citum imponi de nono tali ut esset connotativus. **D**esidero autem quod sit mere subalter: tunc negando illam quod est terminus sonus. successive predicatur affirmative et negative de terminis singulari supponente per sonum sine corruptione sube. ergo tunc. quod non. hec aliquid sit vera demonstrata parte sonus. et aliquid quod sonus. manente non accidit. quod ly sonus sit connotativus: sed hoc est: quod ly hoc connotat certam animam cum certa forma. sed ly sonus sine materia connotat de significat sonum. Si enim ly hoc ita sumeret mere subalter et sine connotatione sicut ly sonus. sonus foret manente hec sonus vera hoc est sonus. **A**d aliam negatur illa conclusio quod hec dictoria hoc est sonus. hoc non est sonus. per totam illam horam erunt verba: ubi utrobique demonstratur per sonum. que aliquid erit sonus. ut magis supponit: et quid per totam illam horam affirmativa erit falsa. **A**d argumentum in oppositum negatur quod illa: hoc est sonus. quertetur cum illa hoc est sonus. demonstrato sonus. per totam illam horam: neque est tunc conuertitur. et quid quod in fine hore ablata vna parte solum remanet hec per sonum. verum erit quod hoc est sonus. demonstrato aggregato quod prius erat per sonum. Sed negatur quod ille tunc quertetur: hoc est sonus. et hoc est sonus. in quibus vna demonstrat predem aggregatum. et in alia sonus. mere subalter. **E**t si arguatur quod sic quod subalter conuertitur. tunc sunt pia. ergo. Negatur maior. **C** Contra quod significant oio idem. et eodem modo: Negatur minor: primum enim. hoc significat sonum. connotando animam certam: sed autem mere subalter ipsum significat nullam talem animam connotando. Aut dicitur quod non significant oio idem. quod ly hoc si significat certam animam: et non ly hoc mediate tamen et per idem non demonstrat oio idem. **A**d aliam rationem negatur illa conclusio sonus. erit pedale in a. instanti: et tamen erit maior quam pedalis in a. instanti. **A**d argumentum admissio casu quod sonus. sit bipedalis: et diminuat per ablationem prius donec erit pedalis. ita tamen quod in a. instanti erit maior quam pedalis. negatur tunc illa: sonus in a. instanti erit pedale. et similiter illa. sonus in a. instanti erit hoc pedale. et quid negatur illa quia. aliquid quod erit pedale in a. instanti erit sonus. ergo tunc. **I**tem quod ar. a. conuertitur ad suam conuersam quertitur de simpliciter. **E**t postquam vno modo dicitur sic illa ratio: ibi posita quod sua quertetur est illa. aliquid quod erit pedale in a. instanti erit sonus. in a. instanti. **A**d rationem primam in oppositum cum arguitur quod illa non possit conuertitur i veram sic nec illa. album erit nigrum in a. instanti. Negatur quia. Dico enim. quod utraque i veram conuertitur potest. Si enim. ita sonus quod in a. instanti sonus. esset talis diminuitur ut remaneret solum hoc pedale. tunc conuertitur et conuertetur eent verum. Illa vero album erit nigrum in a. instanti sufficienter conuertitur per istam: quod erit nigrum in a. instanti aliquando erit album vel est album. et non oportet dicere erit album in a. instanti. Quod ratio diuersitatis est: quod ly album est terminus connotativus et accidentaliter. ly sonus. autem non. **A**d aliam rationem cum arguitur

quod adhuc illa est vera. aliquid quod erit pedale in a. instanti erit sonus. in a. instanti. quod sonus. erit sonus. in a. instanti et sonus. aliquid erit aliquid quod erit pedale in a. instanti. ergo tunc. **D**esidero dicitur possit negando quia. sed dicitur affirmari illa minor. et sonus in a. instanti erit aliquid quod erit pedale in a. instanti. et hec est falsa ut patet. **I**tem tamen quod in illa dicitur. in sophismate primo. non conuertitur illas sit esse veras in casu predicto sonus. erit pedale in a. instanti. et sonus. in a. instanti erit maior quam pedalis. quoniam ista dictio in a. instanti non determinat verbum expressum sed est. sed aliud implicitum in oppositum prima: ut sit sensus quod sonus. aliquid erit aliquid quod erit pedale in a. instanti. et per illam sonus veram: negaretur tamen illa copulativa sonus. in a. instanti erit pedale et in a. instanti erit maior quam pedalis. **A**d ad principale dicitur potest negando ut prius illa esse quertetur suam. **E**t si queratur quod est igitur sua conuertitur. Dicitur potest primo quod non quod particularis vel indefinita potest simpliciter conuertitur in oppositum. sed quertibilis cum ea. et maxime si fuerit cum terminis accidentalibus: cum tali determinatio quod est illa. Dicitur potest hoc quod in quertetur sube dicitur esse ita mere subalter sumptus sic ly sonus. et si tale subum sumeret esset quertens falsa ubi. sed ly aliquid solum supponit et verificari debet per se subalteri formaliter accepta nullam connotando animam. **A**d ista per dicitur ad principale quod illa est sua quertetur quam magis dicitur. verum. aliquid quod erit pedale in a. instanti erit sonus. et illa est vera: sed non sequitur ex illo conuersam esse verum. **I**tem sonus per se vna conuertitur tamen conuertitur de simpliciter sit vera quod alia sit vera: et potissime in talibus terminis connotativis ut prius. **C** Conuertitur ratio sonus quod ly in a. instanti determinat verbum expressum et non ly pedale: cum non sit verbum neque verbum implicitum. quod nulla ratio cogit sube telligi. **E**t quid idem est dicere sonus. erit hoc pedale in a. instanti et sonus. in a. instanti erit hoc pedale: et quertens est huiusmodi: quod in a. instanti erit pedale in a. instanti erit sonus. et hec est falsa. et non sequitur sonus in a. instanti erit sonus. et sonus. erit hoc pedale. ergo tunc. causa supradicta. **A**d aliam rationem negatur illa conclusio. a. est pedale et immediate post hoc erit bipedale et tamen a. nunquam augerebitur: sed potest diminueretur. **E**t in casu suo quod a. per pedale aliquid erit sonus. quoniam alia per erit ablata. negatur quod a. immediate post hoc erit bipedalis. et negatur illa quia. sonus. immediate post hoc erit bipedalis. et sonus. erit a. ergo tunc. propter causas superius dictas. cum ly a. sit connotativus certe materie. non autem ly sonus. sed solum sequitur quod aliquid quod aliquid erit a. immediate post hoc erit bipedale. **A**d aliud cum vltimum fertur quod a. incipit esse sonus. et per idem per totam hanc horam erit ita quod a. incipit esse sonus. negatur conclusio. et quid negatur quod a. immediate post hoc erit sonus. **E**t si arguatur sic. sonus immediate post hoc erit sonus. et sonus. aliquid erit a. ergo tunc. negatur quia. propter causas sepe dictas. et idem dicitur quod per totam illam horam erit ita tunc. **A**d aliam conclusionem quod sonus. per totam istam horam erit album: et tamen per totam istam horam erit summe niger. **D**esidero negando conclusionem. **A**d modum autem verificandi istam conclusionem esset ista: quod sonus. sit album apud predem. et sic remanebit per totam istam horam. et a. per se sit summe nigra. et post illam horam sonus. talis diminuetur quod non remanebit nisi a. Sed in illo casu conceditur quod sonus. per totam illam horam erit album: et negatur illa sonus. per totam illam horam erit summe niger. **E**t sic arguatur ut tacite videtur arguere. quod a. per totam istam horam erit summe nigrum et sonus. erit a. ergo tunc. **D**esidero prius negando quia. propter causas sepe dictas. sed solum sequitur quod aliquid vel aliquid quod aliquid erit sonus. per totam istam horam erit summe nigrum. **D**ico igitur quod ly istis terminis probaretur conclusio. non tamen in istis. sed cum sonus

Oppositum tamen arguitur. Unde inconuenientia que contra se adducit. Si modo deducit. Primo quod for. non manebit for. per tempus et plato etc. hoc deducitur supposito quod a for. continua fiat resolutio. tunc enim non manebit per tempus eadem aia cum oio materia eadez. et per quos necque idem for. aut si dicas manere for. tunc ly for. est terminus cōis et non discretus quod successiue de pluribus verificabit affirmatiue. et sic dicitur de alijs finibus qui discreti ponuntur. Secundo adducit quod fieret error in distributionibus bonorum et malorum. eo quod ly for. hodie fecisset aliquod opus meritorium aut maleficium et cras premiaretur aut puniretur non esset idem for. quod illud fecit aut commisit et quod premiabitur aut puniretur. et hoc propter continuam resolutionem in eo sciam. Tertio adducit quod plures sunt dii: quod dato tempore quod dicit aggregatum ex diuinitate aia intellectiua et materia eius. tunc aggregatum ex immediate materie aia eius intellectiua et diuinitate esset aliud deus quod totus Christus propter materie alietatem. Et sic dicaz de alijs partibus materie. imo sequeretur quod infiniti essent dii hoc modo imaginationis quodque alter ab altero differt. propter materie alietatem. Quarto adducit quod deus possiticipere esse et de finire esse. quod ubi a tempore resoluitur. a. pars materie. tunc aggregataz et. a. materia et diuinitate et aia intellectiua definit esse. et per quos talis deus dñit esse. Et per idem alijs deusicipere esse. propter acquisitionem noue materie in tempore per viam imutationis. sicut est in sorte nouus homo incipit esse per acquisitionem noue materie per viam nutritionis. Considera vltimam rationem suam ad dubium. Et primo sitio sua viret multum apparz loquendo de identitate numerali striete sumpta: tunc hic sigillatim considera quod dicit. Primo suppositiones sue vere sunt hz cum. Alteriusfert quod nihil potest habere aliam partem quod hz. et hoc superius est satis dictum. Secundo fert. quod nihil potest augeri: de hoc est superius est satis dictum. Tercio autem dicit esse de intentione Aristotelis. considera. et vult ille magister Aristotelis. etio dñi anima sentire illud quod commentator. Auer. ei impositum vniuerso intellectui in omnibus hominibus. cuius tamen oppositum sensuisti etio de anima. Imponit et sibi quod credit esse habens principium habere finem et e contra. cuius non oppositum tenemus de aia intellectiua de angelis etc. Et alij oppositores: vt beatus Thomas oppositum modo vt exposuit octauo philosophico: et etio de celo. Considera vltimam rationem ad argumenta que adducit contra se. Cuius ratio. n. ad primum est valde conueniens. Similis ad secundum de distributione primorum et penarum. Ad tertium vero: et ad quartum quod plures essent dii etc. non distincte et ordinatere respondet. sed dat aliquam materiam respondendi. Diceretur ergo ad primum appere meo. negando quod plures sunt dii: et quod totus Christus est vnus deus: et aggregatum ex immediate materie cum eadem aia intellectiua et diuinitate est idem deus numero. et sic de alijs. eo quod ly varietas in se viret identitatem numeralem. quod ad nos creata humanam. non tamen quo ad naturam diuinam que est ei

ubium &c. Considera pmo. in
 hoc dubium supponem primā. q
 omnis q̄litas est gradualis. Videt
 enim prima fronte modus suus p
 bandi extraneus. quia quolibz p
 apta reddere subiectum suum ter
 tensum. & nulla est infinite remissio
 est infinite. q̄ nulla remissio sit in
 itum implicat d̄dicationem. si enim
 finita remissio. aut infinite remissa se
 remissa: & per p̄is aliq̄te intensa
 te remissa. ¶ Considera tū si te repi
 cas que nō sit gradualis: aut insēbi
 cut forte de qualitatibz intelligētiaruz
 onfidera postea. Nam suppones q
 d̄t ē istāanea. lūm? n. oppositū tē
 de p̄ductione lūm? de devisio: aut
 nis? & similibz. Item l3 de similibz
 ut cum resistentia saltem per accis.
 intellectuāli. nō v̄ necessarium ipsam
 q̄ contigat subito fieri. ¶ Tenen
 p3 ad argumentum c̄pi oppositi:
 p nō p̄t agens subito appropiari
 tra t̄nā supponem que vera videt s3
 q̄ nigredine videt notādum i mul
 timo vbi ex elementis debeat in
 uod mixtū album. ¶ Non. n. o3 in p
 one albedinis i illo mixto aliquen
 s p̄duci. cū p̄i elementis illis non
 ali color. ¶ Itē q̄ multoties ex co
 do vel nigredo: vbi non op3 gradu
 edinis corūpi. q̄ cū colore illo me
 do vel nigredo: & sic de alijs ymagi
 n casibz multis d̄ credulitate ē: & be
 tis apparet q̄ magi d̄t. l3 qdā vide
 ere. ¶ Q̄sidera i quarta p̄positi
 q̄ opio est assensus ver? cū fomidi
 ē v̄l v̄z. nam opio: ita p̄t ēē cir
 mente Arist. fo de aia: & fo poste
 rior loquen d̄. cōtingit. n. aliq̄e op̄i
 terra. & tūc c̄i opio ē assensus falsus.

Considera correlaria que postea insert q aliquis er-
ror erit scia & cetera. loq̄t ipe de scientia cōmunit̄ sum-
pta qua sciunt̄ ḡingētia. Et tunc verificat̄ primum po-
nendo q te cōtinue firmē credēte for. currere aliqui cur-
rat & aliqui nō: & tunc idē assensus for. currēte erit scia q
non currēte erit error. Et accipit̄ hic sciētia nō pro ha-
bitu sed pro actuali notitia vel assensu. Et illud autē cor-
relariū q eadē scia infinitis erit error & cetera. & infinitis
for. incipit & desinet scire eadē propositionē: hoc modo
verificatur. Et dono horā futurā diuidi in ptes. pportio-
nales in infinitū & credas tu ḡinūe per illā horā hāc p-
pōnez pars ipar bore est. & p3 q infinitis erit scia q i-
nities erit assensus verus & infinitis error. q infinitis
erit assensus falsus. i. in q̄libet parte pari bore. Et per
idē p3 qualr infinitis for. incipit scire illas. pponem. ps
ipar bore est. i. in pncipio. cuiuslibet ptis imparis. & i-
nities desinet scire. i. in pncipio cuiuslibet partis paris.
Considera vltierus alia correlaria sequētia. p̄mo
enim insert q nō est dare primum nec vltimū instās noti-
tie sensitiue puta visionis &c. eo q nō est dare primum
aut vltimū gradū &c. Oppositū enī p̄babit̄ posuisti i so-
de anima. Et donamus enī spēs coloris in oculo successi-
ue itendi per successiuam intensiōē coloris: & non suffi-
ciat quilibet spēs coloris q̄tuncq; remissa causare vi-
sionē. i. sufficiat. gratia crepli. spēs vt duo. & nulla re-
missio. tūc igr q̄n erit in oculo spēs vt duo. visio p̄duce-
tur. & erit minima visio q̄ eē p̄or. erit tamē gradualis &
per ḡis cōcedet̄ cōtra supponem eius scdam. aliquam
actionē nālem fore instantaneā. & per idē si remittat̄
spēs in oculo existēs intēsa vt. iij. donec per totum ocu-
lum pueniat ad gradū vt duo. tūc dabitur vltimū vi-
sionis. si vltierī remittet. eo q tunc erit visio alijs stan-
tibus cōditionibus. & immediate post nō erit aliqua visio
cū non possit visio p̄duci cum remissione spēs q̄ vt duo.
Tenui etiā alterā p̄e magi tenet. & visio: appa-
ret. & p̄r q non sit dāda remississima spēs coloris que
sufficit ad visionē causandā. sed intensissima q̄ nō gratia
crepli. vt duo. & tunc nō daretur minima visio. sed in fi-
nē remissa eē posset aliq̄ visio. & p̄r non daretur p̄-
mus gradus visionis acquisitus nec vltimus deperditus.
& p̄r nec primum instans visionis nec vltimus. Et nota
tamē q semp huius visionis daretur p̄mū. & similiter
vltimū. i. enī aliq̄ gradus huius visionis prius fuerit
p̄ductus: nunq; tamē fuit hec visio nisi q̄n hūit oēs p-
tes eius graduales sil. sed dabit̄ p̄mū instans in quo ha-
bebit oēs partes graduales eius sil. ergo &c. & q̄ cito in-
cipiet aliquis aliquis gradus huius visionis deperdi tā ci-
to hec visio desinet eē. iō in sui deperditōe dabit̄ vltimū.
Cū aut̄ vlti? insert. q oīs notitia sensitiua sit ex p̄eriti
notitia sensitiua. v3. tāq; ex p̄e ei? gradualis: v3. cēt s3
sua opinione. tenēdo tamē oppositū tūc oppositū dice-
ret vt p3. Et tenui idē q̄ tenet ipe in q̄nibus postero-
rum. Et cū vltius insert q nō dabit̄ primum conce-
ptus p̄mo. p̄ductus. adhuc visibilis teneri p̄t oppositū
q̄ de sensatōe. Conceptus enī mētales magis. p̄ducunt̄
sine resistētia. q̄ sensatōes: & cū hoc sunt iduisibiles ex
tensue. q̄libet aut̄ sensatio est diuisibilis extensue. Silr
vbi in mēte for. sit spēs coloris vel sube vt alteri? suffi-
ciens eāre cōceptum aut notitiā mentālē. sed nō causat

p̄pter inaduertentia. tunc q̄ cito for. incipiet aduertere.
cābitur cōceptus mētales. & sic erit p̄mus & primo cōce-
ptus p̄ductus. Et idē argumentum de sensatione fieri
posset. Et secundum tamen aliā opinione diceretur q
illa aduertētia acq̄retur per ptem an̄ partē i3 in tpe mo-
dico. & sic visio vel cōceptus per p̄e an̄ partem. acqui-
ret. Et cōsidera vltierus correlariū sequēs cū toto no-
tabili suo. ea nāq; que ibi dicit̄ vā vidēt̄. Si tamē aliq̄s
teneret q nō quilibz assensus q̄tuncq; remissus ē sine
formidine sufficit dici scia: sed ad minus requirit̄ q sit
tāte intensiōis. sicut verisilē apparet. tunc daretur primum
scie. & silr vltimū quādo eēt assensus tū intensus. & an̄ nō
vel post nō. Itē in casu aliquo aliqua latitudo assensus
posset subito acq̄ri & subito deperdi postq; acq̄rit sine
resistētia. ideo satis possibile videtur. tūc etiam daret̄
primum quo ad inceptiōē & vltimū quo ad desitionem.
Considera postea q̄ magi dicit̄ p̄nētia ad logicam
de ḡntia scita eē bona cuius an̄s sit scitus & ḡns non. &
alia que ibi dicit̄ q̄ vā satis apparet. Et cōsidera q̄
magi dicit̄ q̄ se in argumēto. & r̄sionē ad illud argumē-
tū q̄d tāgit difficultatē quā ponit l̄dēntys. i. sup̄simate
illo. Itēntys: oculum hūdo. ea nāq; que magi dicit̄ satis
vā & visibilia sunt. tamē cōcedi posset sensū exteriorēz ali-
quid distincte cōprehēdere & aliqd p̄fuse i3 magi oppo-
sitū dicat. Nec sequitur. aliquis distincte cōprehēdit. ergo
cōponit vel diuidit. si enī visus for. videat duos homi-
nes quoz vtrūq; per se cōprehēdat ita vt vnus nō iunct
ad cōprehensionē alcius & app̄hendat hoc tanq; hoc si
ne illo. & eē illud tanq; illud & nō hoc. tūc vtrūq; distin-
cte cōprehēdit. Et iuxta quē modū posset cōcedi vt ben-
tyf. dic loco allegato. q̄ visus for. ḡra crepli pus v̄ldebit
totū quadratū per se distinguēdo a quolibz alio q̄ p̄cipiet
p̄e per se distincte cōprehēdendo a quolibz alio. Et
p̄r posset cōcedi q̄ in casu l̄dēntys. de app̄roximatiōe
visibilis dabit̄ de facto p̄mū instās in quo. a. visibile a
visu distincte cōprehēdet̄: & idē erit vltimū in quo
nulla pars distincte cōprehēditur. i3 magister videat̄
sentire oppositū. Et idē enīz velle q̄ aliquid erit vltimū
instans in quo visibile nō erit distincte comprehensū a
visu cū non deē minima sensatio neq; minimū sensatū
aut minimū sensibile. Et m̄bivideat̄ cum l̄dēntys. q̄ i3
nō daret̄ minimū q̄d distincte cōprehēdi posset neq;
primum in quo posset. tamē daretur minimū q̄d absolute
incipiet videri per se. & primum instans in quo distincte vi-
debitur. & hoc supposito q̄ non deē neq; dari possint
optime circūstantie. Et dato opposito q̄ optime dari
possint: quia non repugnat diceret. & non solum dari
primum in actu aut minimum in actu: sed primum q̄d
potest. & minimum quod potest.

De ordine conceptuum &c.

Considera quid postea dicit magister de ordine con-
ceptuum. Et in q̄nibus de aia & posteriori. notasti or-
dinem qui apparet valde cōueniēs. q̄ sicut sensus exte-
rior primo apprehēdit indiuiduū in cōcreto. vt bi ḡra.
hoc albū. ita etiam itellect? p̄r apprehēdit. & per ḡns
talis conceptus p̄r est in itellectu. & p̄r distinguen-
do substantiam ab accidente aut abstr. bendo vnum
ab alio prius abstrahit conceptum magis vniuersalem

et per prius minus vniuersalem donec ad spaliſſima due-
 niat: aut ſaltē intellectus de nā ſui ſic aptus ē facere pcedē-
 do faciliōri mō ſue cognitionis. ¶ Tūc que locis pre-
 dictis ſcripta ſunt per ordinem. ¶ Dicit ē Arist. cuſq; e-
 uocationib; pceſſiſſe primo poſterior; et pmo phyſico
 rum: tñ concordauit aliſvtrūq; textū ſine equocis. et id
 illuc recurrit. ¶ Conſidera vltēri; cū ipſe conatur pro-
 bare q; credulitas et heſitatio circa eādē rē non ne-
 ceſſario ſe mutuo expellant: ſz verum ſit deū ſui vtpu-
 to: tñ vplurimū vtpinto accidit q; ienſio credulitatis ē
 cā remiſſionis heſitationis qñ de eadē re hēntur heſi-
 tatio et credulitas. et cō ienſio heſitationis eſt cā remiſ-
 ſionis credulitatis. vbi. n. de eadē re habeat creduli-
 tas et heſitatio et nō fiat obliuio: nec iaduertentia: nec
 deperdat aliq; euidētia ad aliq; ptiū ſz intendat cre-
 dulitas. hoc ē q; magis intellectus adheret vni pti: et pñr
 alēi min; manētib; pcedis: et pñr remittitur heſitatio.
 Similit; cō ſi iūdditur heſitatio. hoc ē q; intellectus ma-
 gis adheret oppoſite pti q; pti. ſine hoc ſit per adiun-
 ctam euidētiā. ſine qualicūq; alr. et per cōſequens al-
 teri pti min; adheret ſtātib; pcedis: qñ remittit credu-
 litas. ¶ Conſidera vltēri; cū magis ipſicite ponit plu-
 res regulas. Quar; prima ē vt colligit ex vbiſ ei; q; ſi
 ſor. nihil ſentiat nec intelligat. et aliquādo ſentiet et intel-
 liget pri; per tēpus ſentiet q; intelliget: hec regula nō vi-
 detur neceſſaria: et i certo caſu non vera. ſi. n. loquamur de
 hoie q; nūq; aliud intellexerit ſicut i infantia non repu-
 gnare v; q; ſtatim cū infās aliqd pmo ſenſerit ſine mo-
 ra tps ē aliqd intelligat poſtq; intellectio eād; ſine reſi-
 ſtētia. Si loquamur de homine adulto adhuc ſor; ſi
 v; ſa. homine enim aut dormiente aut de nullo peni-
 tus conſiderate nec per ſenſum aduertente cōtingit ipſz
 imēdiatē moueri ad intelligendū p ſpēs reſeruatas p no-
 uam aduertentiam vel conſiderationem nulla pcedē-
 te ſenſatione aut ſimul cum non a ſenſatione: et ſic tunc
 non pri; per tēpus ſentiet q; intelliget. cōcederet tamē
 q; in eodē hoie pri; nā ē ſentire q; intelligere. et vplu-
 rimū ver; ē q; Ad. dic; preſertim de incipiente de no-
 uo ſentire de quo appere meo loqitur. Ad. Verū enim
 eſt q; ille prius tpe ſentiet q; intelliget ſalte; vplurimū.
 ¶ Secūda regula ē. Si ſor. nihil ſentit iſcomplexe nec
 complexe et aliquando aliquid ſentiet tā complexe q; i-
 complexe prius ſentiet iſcomplexe q; ſ. pri; ſentiet ſenſu
 extēriōri q; intēriōri. ¶ Iterum hec regula pōt habere in-
 ſtātiā: q; poſſibile eſt. pūcta de nouo ſpecie albedinis
 tam in ſenſu extēriōri q; intēriōri de ſe ſufficiente cauſa
 re ſenſationem nullam produci ſenſationes defectu ſpi-
 rituum: aut debite aduertentie. deinde ſupernueniente ſi-
 mul debita aduertentia vtrōbiq; ſicut ſatis poſſibile ē:
 aut vtrōbiq; ſimul occurrente ſufficiente qñtitate ſpi-
 rituum vt ſatis poſſibile ē ſi ſenſatio in ſenſu tam intē-
 riōri q; extēriōri. et p; q; ſimul fieri pōit. ¶ Itēz ſi loquamur
 de homine non incipiente ſentire de nouo poſſibile eſt
 ſor. nihil erit ſentiente nec intēri; reſernatā eē ſpeciem
 in ſenſu intēriōri a q; poſtea moueatur ſor. ad ſentien-
 dum intēri; ſz nihil extēri; ſentiat. ¶ Ma; ſi tamen
 vt credo intelligit de homine de nouo incipiente etc.
 ¶ Concedendum tñ puto q; quaſi ſemper de nouo d
 bēs ſentire ſicut infans pri; tempore ſenſit ſenſu extēriō-

ri q; intēriōri. et per cōſequens prius iſcomplexe q; cō-
 plexe. et q; ſemp qlibz ſentient de nouo prius nā ſentit
 ſenſu extēriōri: neq; intēriōri comprehendere poſſz niſi cō-
 prehenderz vel comprehendiffz extēriōri. et per cōſeqns
 prius: tam iſcomplexe q; complexe. qñis ē ſenſus intē-
 riōri: non min; iſcomplexe q; cōplexe cōprehendere pōt. ſz
 oppoſituz ſuperſicialit; videat velle magis. ¶ Terna re-
 gula eſt iſta. Si ſor. aliqd intelligit iſcomplexe et com-
 plexe: et nunc nihil intelligit pri; intelligz iſcomplexe q;
 complexe: et videt ſemp velle q; pri; tempore. ¶ Iterum
 hec videt hēre inſtātiā. Si. n. loquamur de infan-
 te verum eſt vplurimum: et quaſi ſemper q; incipiens
 intelligere pri; tempore itelligit iſcomplexe. et vniuer-
 ſalit; verum ē q; pri; natura: non tamē videt illa con-
 ditionalis neceſſaria cum contingere poſſz oppoſituz:
 aut ſalte; non repugnat ſimul ſor. incipere itelligere de
 um et decum eē. Si loquamur de adulto. p; q; ſimul tē-
 pore pōt incipere ſor. itelligere complexe et iſcomple-
 xe per ſpēs reſeruatas vt ipſo ſurgente a ſōno. imo ſtarz
 q; prius complexe itelligit q; ſolum iſcomplexe. intel-
 ligere tñ iſcomplexe ſemper eſt prius natura et tāquāz
 cā preſuppoſita ab intelligere complexe. ¶ Quarta re-
 gula. Si ſor. nihil intelligat affirmatiue nec negatiue.
 et aliquādo aliqd intelligit tā affirmatiue q; negatiue. p
 mo tēpore itelligit affirmatiue q; negatiue. ¶ Iteruz
 regula nō ē cōditionalit; ſa: ſtat. n. ſor. iā adultū dormi-
 re et actu pñr nihil intelligit: deinde ipſo ſurgente a ſom-
 no per ſpecies intēri; reſeruatas pmo itelligere ſe nō dor-
 mire: aut aliqd aliud negatiue añq; aliud affirmatiue
 itelligat. ergo nō pri; p tēpus affirmatiue. ¶ Forte di-
 cit q; intelligit de ſāte nup; itelligit: aut q; regula ſic
 itelligit. ſi ſor. nihil intelligat: nec vnq; aliqd itellexerit
 affirmatiue vel negatiue et. Sz adhuc iſto mō intelli-
 gendo v; dubia regula. q; non v; repugnare q; cū ſor.
 ſcipiat de nouo intelligere complexe ſimul incipiet in-
 telligere affirmatiue et negatiue. verbi grā vbi pri; in-
 telleriffet iſcomplexe mrem et pñm ei; per ſpecies i eo
 reſeruatas pōit ſimul incipere intelligere hoc eē hoc.
 vtrōbiq; mrem demonſtrādo. et hoc demonſtrata ma-
 tre non eē hoc demonſtrato pñr. iſte cōuideo vllā repu-
 gnātiā hui; caſus. ¶ Concedendū tñ mihi appz q;
 ſic ē vplurimum q; hō incipiens de nouo intelligit pri;
 tempore itelligit affirmatiue tāq; aliquod qd ē intelle-
 ctui ſacilius et nālius. Et vltērius q; affirmatiue intel-
 ligere ē in eo prius natura. et nūq; aliqd negatiue in-
 telligeret: niſi intelligat affirmatiue vel pri; affirmati-
 ue intellexerit. ¶ Quinta regula. Si ſor. nihil credit:
 neq; diſcredit: et aliqñ aliqd credit et aliqd diſcredit pri-
 us tempore credit q; diſcredit. ¶ Nec ē h; iſtātiā. ¶ Pri-
 mo de hoie adulto ſurgēte nnp d ſomno et incipiente:
 p pñones reſeruatas diſcredē ſe dormire. ¶ Forte di-
 cit q; intelligit de eo q; actu nihil intelligit nec vnq; ali-
 quid itellexerit vt denotant eius verba i pbatōne re-
 gule ſue. ¶ Adhuc regula hēret dubium. ſtarz enim i
 mente ſor. debentis de nouo intelligere iam eē forma-
 tas has duas ppoſitiones. hoc eſt hoc vtrōbiq; demō-
 ſtrando mrem. et hoc demonſtrato pñr: eſt hoc demon-
 ſtrata mfe. quaruz nenter prius credidit nec diſcredi-
 dit: ſed nunc incipiat alteri adherere et alteri diſcredi-

re. non enim videtur aliquā eē repugnantiam ita con-
tingere. quare simul tempore credet et discedet. et non
prius tempore credet. **C**oncedit tamen vltimū
ita euenire vt magister dicit. et qd credere est nā prius qd
discedere. et intellectui naturalius est ad quod facilius
inclinatur. neq; intellectus vnq; aliquid discedet; nisi
vel actu aliquid credet vel prius aliquid credidisset. **C**ō-
sidera diligenter super his.

Et consimiliter dicendum est de tras- mutato de vicioso et c.

Considera diligenter que dicit de virtute et vitio. qua-
liter vno modo de primū vltimū affirmatiue: sed
alio modo datur negatiue. et videt satis vera que magi-
ster ibi dicit. tamen iste modus scdus quem ponit de
virtute. qd non qlibz habitus rectificans appetitū et c.
qstūq; remissus est denominandus virtus: s; requi-
ritur qd sit ad minus sub determinato gradu vel vltra
aut qd sit vltra datum gradum. **E**t vltcri⁹ conside-
ra dum concedit vitiosam eē virtuosam. Vide qd forte
alij dicerēt qd ad denoiandum hominem virtuosum
non sufficit vna virtus: s; omnes simul in eodē regnā-
tur. Item dicit qd mediū non repugnat extremis. hoc
non videtur verum. sicut enim timiditas repugnat au-
dacie que sunt extrema. ita fortitudo vtriq; extremo re-
pugnat licet minus qd extremum extremo. Simili-
ter sicut auaricia repugnat prodigalitati: ita liberali-
tas vtriq; extremo repugnat licet minus qd extrema
inter se et c.

S; de sanitate et egritudine et c.

Considera qd ibi dicit qd multaz pformia sūt bis qd cōiter
scribunt in medicina et presertim a iacobo qd transitudo
de egritudine in neutralitate dabitur primū nō eē egrit-
udinis et cōsequēter primū eē neutralitatis. et tunc erit
maxima dispositio que est neutralitas. et pter transitū
de neutralitate in sanitatē dabitur primū instans sa-
nitatis. et idē erit primū nō eē neutralitatis. qd nō datur
minima neutralitas sed bene dabilis est minima sani-
tas. Si autē e contra fiat transitus de sanitate in neutra-
litate dabitur vltimum sanitatis et idem erit vltimū
nō eē neutralitatis. **E**t si pter fiet transitus de neutra-
litate in egritudinē dabitur vltimū neutralitatis et idem
erit vltimū non eē egritudinis. **C**ausas autem horū fa-
tis intelligit pitus in medicina et scripti alias in notatis
medicines. **T**amē cōsidera postea qd nō respōdet ad ar-
gumenta fo adducta cōtra seipsum. nisi forte ad primū
et adhuc valde diminute. **C**Ad fm cōceditur qd dabi-
lis est remississima sanitas siue remississimus gradus sa-
nitatis. s. ille qui imediatur latitudini neutralitatis et cō-
sequenter qd latitudo sanitatis terminatur inclusine in
extremo eius remissiori. **C**Ad primum vero dicit qd sa-
num in cōplexione est egrū in numero. **E**t hoc tñ non
se declarat an concedere velit absolute sanum eē egrū.
s; prima fronte videatur qd sic. **A**phedici tamen oēs ad-
uersantur. nō cōcedētes corpus absolute eē sanū nisi sit
fm oēs naturas sanum et pro ipossibili habet qd idē ab-
solute sit sanum et egrū. accipiendo egritudinē pro dispo-

sitione pter naturā. **S**i tñ volumus absolute et logice
respōdere nō eēt forte malas modus loquēdi oppositus
puta qd for. sit sanus hēns complexionē de se sanā vel
aptam eē et c. et est eger hēns complexionē egram. **D**ice-
re. n. possumus qd sanū et egrū sunt genera: et sanum i
plexione vel egrū. Simili sanū in complexionē vlt egrū
sunt spēs. id sequit for. ē in cōplexione sanus. ergo sa-
nus. et in cōplexione eger. ergo eger. nec tales termi-
ni sunt diminutivi vt cōmuniter medici dicūt dicētes:
qd ibi arguit a fm qd ad simpliciter. **C**S; adhuc ma-
gis verisimile vel rōnabile appz qd bona cōplexio ab-
solute dicatur sanitas: siue sit bone complōi coniuncta
siue male. **E**t eodē modo bona cōpositio ē absolute sa-
nitas siue bone complexionē glūcta siue non. **E**t hoc
vlt sentire p dūq; cōmentator. et de hoc scripti in an-
notatis medicines: s; Ja. et alij. moderni sentiant oppo-
situm: quo concessio pter cōcedēdi vlt for. simul eē sa nū
et egrū. qd a complexionē sana que ē absolute sanitas d; dicit
sanus. et a complexionē que est absolute egritudo d; dicit
eger. **C**Aduerte itaq; super his.

Capitulum. VII.

Anquid aut res

successiva et c. **C**onsidera qd ma-
gister i hoc capitulo dicit adducēs
pfecto argumenta fortia: ad pban-
dum nullum successiuū eē. **C**ō-
sidera igitur primo que dicit circa
primam suppositionē que absolu-
te vera vlt de virtute fmōis. s. qlibz ps tps ē. et omnes
ptes tps sunt siue collectiue siue diuise. **C**onside-
ra et fam supponem. s. si moueri ē ips ē alit se habere
q; pus intrinsece et formalit per tps. Si nāq; per illa ver-
ba denotet illud totum se hēre alit et c. eē diffinitionem
motus: aut moueri vt pma frōte dnotare vba vident:
tūc non vident vera. **P**rimo qd forte existet albo et pla-
tone nigro si fiat plato albus acgrit noua similitudo
for. et per illam for. se hz alit intrinsece et formalit qd pū-
us et p tēpus: et tñ for. non mouet. Item faba ascenden-
te et occurrente molari descēdēti in instanti cōtactus nō
mouet faba. qd tunc simul moueret motu sursum et mo-
tu deorsuz. et p h; motus continuaret: et tñ se hz alit qd
pus intrinsece et formalit. **A**l tñ magi i quodā correlario
sequēti nō posuisse illa vba diffinitionē: s; soluz consecū-
tine. vt. s. for. mouetur. ergo se hz alit qd prius intrinse-
ce et c. **C**S; adhuc hoc haberet instantiam de for. mo-
to versus vnam dñam positionē. et totus mūdus. s. ce-
lum et centrum et reliqua mouerentur versus eandem
differentiam equali velocitate. tunc enim forti nō acq-
reretur aliquod vbi: et per consequens non se alit habe-
ret intrinsece et formalit qd prius: et tamen moueretur.
Diceretur autem huic argumento. aut qd illa cōsequē-
tia solum t; ex ordine nāli. aut qd intelligitur cōsequēs
sic qd ipm se habz aliter et c. vel merito motus ē aptuz
se alit hēre. **C**ontra tñ pma rñsonē possz instari de
for. moto in navi que moueatur ad pñam dñam posi-
tionē equali velocitate ad cñsus motum et moueretur
for. p accñs. tñ. n. eē s; i eodem aspectu ad celum et cen-
trū

trā. 7 p qñs l eodē vbi. 7 p qñs nō se alt hēret rē. 7 ta-
men for. moueret. Appz igit secūda rñso securior. Ne
rūti saluādo dcm magistri dicet q vigoz verbor suoz
i hoc cōsistit. q si for. mouet de pñti tūc p tps se hz for
maliter alt qz pñs. 7 qz hoc est ipole vt ipe dicit. quia
tūc motus de pñti eēt p tempus 7 per qñs tā motus qz
tps eēt i pñti iñstā. qd ē ipole. Jō reputat ipe fore ipossi-
bile de pñti for. vel aliud mobile moueri. Cōside-
raytē cū infert conelariū q nībil pōt in iñstā moueri
nec aliqz mor? pōt eē i iñstāi fīm opinionem cōmunē.
qdam cōcedunt hoc de virtute fīmōis qz for. non pōt
moueri in iñstāi. tñ hec ē cēcedenda. for. mouet. 7 non
seqtur for. mouet ergo i iñstāi pñti mouet. sz bñ seqt
ergo mouet i iñstāi pñti vel in tēpore. Cōstat autē
ab eis for. moueri i iñstāi. qz per illā denotatur iñstāns
eē mēsurā adequatā mor?. Et qdā vltēri? concedūt il-
lam i iñstāi pñti for. moueri. sz nō seqtur vltēri? a p-
te post qz for. mouetur i iñstāi. Quidā āt audaci? vtrā
qz cōcēserūt dicentes qz p illā for. mouetur i iñstāi. aut
mor? ē i iñstāi. nō denotat iñstāns eē mēsurā adequatā
mor?. sed sufficit qz sit adequata mēsurā alicui? idūifi-
bilis mor? puta alicui? mutati eē ipsi? Cōsidera vltē-
ri? aliud conelariū cū infert illas qñas non valere. for.
se hz alt qz pñt. ergo mouet. for. i mediate añ hoc mo-
uebat. 7 i mediate post hoc mouebit. ergo mouet. Ne-
rūz ē qz ille qñc nō valēt. sed non ea cā q ipse putat. nā
ipe vult qñs eē ipossibile. qz seqt pñtialit motū eē. qd re-
putat p ipossibile. Cōstat tñ dñ pbat itentū ponit di-
recte i casu qz itēdit pbare nisi lra sit corrupta. Cōstat
verō dico illas nō valere i qbusdam casib?. Verbi gra
in casu de fāba ascendēte 7 postea descendēte. siue oc-
currat ei molaris vel qualicūqz. Sz postz dicit qz qñā
hec valet. for. se hz aliter qz pñt. 7 i mediate post hoc se
hēbit alt qz rñc. 7 hoc intrinsece 7 formalit quocūqz ipe-
dimento deducto: ergo for. mouetur. Jpēr idēz alia cō-
sequētia tūc illa pñcula quocūqz ipedimēto dducto.
Uel sic. for. i mediate añ hoc mouebat: 7 i mediate post
hoc mouebit eadē spē spālissima mor?. ergo. Cōsi-
dera vltēri? conelariū qd infert qz cōem opinionē tenētē
qz tēpus pñtialit ē. Et considera oia argumēta seqn-
tia qz cōem opinionem. Cōstat qua sustinēda rñdebo
ad singula argumēta. Cōstat igit cū infert qz nulla
pars tps desinat eē. Negat cōsequētia. ad pbationez.
sit. a. hora pñs cui? medietas. b. pñt. 7 alia q sit. c. sit
futura. tñc qñr dñ qz. b. nūc dñmit eē. qz nūc nō ē. 7 i me-
diate añ hoc fuit. Et cū arguitur qz nō. qz tūc pari rō-
ne. c. nō est. Qñ igit a. sit adequate compositū ex. b. c. se-
quitur qz aliquod qd ē adequate cōponitur ex his q non
sunt. Cōstat igit cōcedēdo cōclusionē. nec hoc inco-
uenit de reb? mēccēfinitis. Cōstat si arguitur illā eē falsā
de virtute fīmōis. a. cōponitur ex. b. c. qz ly. b. c. sup-
ponit respectu hui? verbi cōponitur solum. p co qd ē.
qz seqtur qz. b. a. c. sunt. Cōstat qñr fīm cōez opinionē
qz ly. cōponitur est verbi ampliatiū dans suppositio-
nem. p eo quod est vel fuit vel erit. Cōstat aliā rōne euz
arguitur qz tunc nībil erit vel fuit alio pñt? negat con-
sequētia. 7 sic cōclusionē illā nō pbat. Cōstat dicere pos-
sum? pbationē ex dictis ei? pñtialit in cā. ei? de iñci-

pñt 7 desinit. qz si for. erit pñt? qz plato. sit ita qz per au-
nuz erit pñt? qz plato. Contra arguitur sic. ita cito erit
plato sicut for. erit. ergo for. non erit pñt? rē. assumptūz
pbatur: qz plato erit i hoc tēpore demonstrato toto tem-
pore futuro eo qz erit i aliqua pte ipsi?. 7 hoc tēp? erit
ita cito sicut for. erit. eo qz aliqua pars eius erit ita cito
sicut for. erit. 7 qz cito erit aliqua pars tēpōis illud tem-
pus erit. ergo rē. Uel arguo sic. tunc plato erit. 7 tunc
erit ita cito sicut for. erit. ergo rē. Cōstat rñdēt negan-
do vtrāqz qñam: nec ille mod? arguendū ē sillogismūz
expositori?. fallacia enīz i hoc consistit. qz illi termi: ita
cito resoluitur ac si cētrvñ? termiñ? cōmunis resolu-
lis. qz tñ non est verū. imo ex modo significationis sue
repugnat eis equalere nomini recto vel obliquo. Item
i alio fallacia cōsistit. qz in sillogismo expositorio euz re-
soluitur fīmōis obliquus: aut equalēs obliquo dñz mior
sumi i recto: aut i equalenti termio recto sicut si resolu-
tur hec ppositio hoīem tu vides. sic resoluitur. hūc tu vi-
des 7 hoc est hō. ergo rē. Cōstat si resoluitur illa. aliqñ
tu eris. sic resoluitur in hoc iñstāi vel tpe tu eris: 7 hoc
erit aliquādo vbi ly. aliquādo teneatur i recto: 7 est sen-
sus qz hoc iñstāns erit aliquod tps vel iñstāns. ergo rē. 7 nō
intelligatur minor cum predicato obliquo: ita vt sit sen-
sus. hoc iñstāns erit in aliquo tempore vel iñstāi. Jō non
sequeretur. i. a. hora futura tu eris: 7 a. hora erit b. in-
iñstāns. ergo in b. tu eris: posito qz tu eris post. b. 7 nō i b.
nec añ. 7 sit b. intrinsecus a. hore. Sicut ēt non seqt. hūc
equū tu vides. 7 hic equus ē sortis. ergo sortē tu vides.
In pposito igit cum arguitur sic. tūc plato erit. 7 tunc
erit ita cito sicut for. erit. Si illi termi ita cito equi-
ualeant alicui termino recto i minori ppositione qñā vale-
ret. sed pñtialit nulli termino cathogorico equalēt re-
cto: nec obliquo: 7 si alicui equalerent poti? equalerent
obliquo. qñ in recto illa significaret: qz hoc tempus
erit aliqua res demonstrata: ita cito sicut for. erit qd fal-
sum ē. vt pz. Cōstat igit dico qz si aliqua cōclusio se-
quitur ex illo ante: aut talib? pñtialit ē illa i aliquo tēpo-
re qd erit ita cito sicut for. erit plato erit. Cōstat aliā cō-
clusionē cū infert. qz qcquid vñqz fuit i mediate añ hoc
fuit. Et qcquid vñqz erit i mediate post hoc erit. semper
demonstrato iñstāi pñti. Negat cōclusio. Cōstat pbat
onez quā tñ hīc nō adducit. rñdētur puta si sic arguere-
tur si cōclusio nō sit vera. sit igit qz antitps erit: 7 nō tñ
i mediate post hoc erit. Sz qz in hoc tēpore antitps
erit demonstrato toto tempore futuro: 7 hoc temp? i me-
diate post hoc erit. eo qz i mediate post hoc aliqua pars
ei? erit. ergo antitps i mediate post hoc erit. Cōstat
negādo qñam. Similit negaretur similis de pñtialit
arguendo sic. in hoc tēpore adā fuit demonstrato toto
tēpore pñtialit: 7 hoc tēpus i mediate añ hoc fuit. ergo
adā i mediate añ hoc fuit. cui? cā est oio similis pñ-
cedenti. primo qz ly. i mediate post hoc pbatur tāqz ter-
minus resoluibilis: cū tñ non sit resoluibilis. sz poti? ex-
ponibil? vt pz. Alia cā est. qz ly. i mediate post hoc eēt
resoluibilis. tunc minor vt pñt? dñm est deberet sumi i re-
cto. videlicet illa. hoc tēpus i mediate pñt? hoc erit. Ad-
do hoc est falsum. nam ly. i mediate non resoluitur in
terminum cathogorematicum. 7 si in aliquem resol-

neretur potius resolvere in obliquo. Si. n. resolvere in rectu est sensus qd hoc tempus erit aliq res dicta l. mediate post hoc. qd est derisoriu. Si igit aliqua conclusio sequeretur ex illis premis erit illa. i. aliquo tempo qd immediate post erit antitps erit proportionabilis. dicitur de illa de preterito. adā immediate ante hoc fuit. Ad alias conclusionē qd nihil incipit aut desinet ēē. negatur illa conclusio. Eius probatio peditur ex pcedētibz arguēdo sic: si aliqd incipit ēē sit igit for. q. i. instanti incipit ēē. aut igit in a instanti erit et nō immediate ante. a. aut i. a. n. erit. s. immediate post. primū ē falsum. imo si for. erit i. a. immediate ante. a. erit. eo qd tunc erit demonstrato toto tempore futuro. et tunc immediate ante. a. erit. ergo for. immediate ante. a. erit. Si dicitur fō nō arguitur qd i. a. for. erit. qd tunc for. erit ut prius. et tunc siue hoc tps erit in. a. ergo rē. Ad utruqz negando gnam. pmo nō valet p cas dictas. et si debet aliqua conclusio inferri o3 qd sit illa. i. aliquo tempore qd immediate ante. a. erit antitps erit. Vel posset aliquis dicere et in idē redit qd ad hoc qd gna valeat o3 sic arguitur. in hoc tempore for. adequare erit. et hoc tempus immediate ante. a. erit. ergo rē. sed maior ē falsa. Et similiter dici posset in cōsequētijs predictis. Secunda gna ē nō valet ppter cas predictas. cū enim dicitur in mi nōi hoc tps erit. in. a. illa ppositio. in. cū suo ablato nō pōt in recto resolui. imo neci terminū cathegorematicū. sed si sumat hoc predicatū. hoc tps erit tps in. a. tūc recte inferretur illa conclusio in aliquo tempore qd erit in. a. antitps erit. Ad alia conclusio nō videtur negando illā videt. qdquid fuit p infinitū tps fuit. aut qdquid erit p infinitū tps erit. eo qd illa dictio per. distribuit terminū sequentē. denotat igitur qd quicqd erit p infinitū tps quāqz parit erit. et hoc est falsū ut p3. Cōceditur tñ qd quicqd erit in infinito tempore erit. supposita eternitate mūt. qd quicqd erit in tpe infinito et erit in tpe finito quātocūqz. Ad alia cū arguitur qd si tps sit nulla pars desinit ēē. negatur conclusio. Magis aut videtur imponere aduersario qd illa sit cōcedēda. dicit enim qd fīn positionē pcedēda est qd. b. pars preterita ē et c. pars futura ē. Et forte qdā erāt suo tpe illud cōcedētes ut ipse videt dicit in ca. de incipit. Ego aut dicit illā negādo: nec video viā illud pbādī nisi forte illā quā prius posuerat: videt qd. b. nō desinit ēē. qd tunc aliqd qd est cū ponere ex his q non sunt. hoc aut nō mōnēnt in rebus successiuis ut p3 erat dictū. aut pōt ēē illa. qd si. b. desinit ēē. hoc erit in medio instanti hore. sed arguitur qd erit in medio instanti hore. ergo tūc nō desinit ēē. Assum ptū ar. qd tūc. b. erit demonstrata tota hore. et tūc erit in medio instanti eo qd qd tps h3 ēē in quolibz suo diuisi blli siue instanti. ergo. b. erit i medio instanti. Quic aut videtur negādo gnam. cā prius dicta. predicatū enim illius minoris sumit in obliquo. et si sumat minor hoc mō tunc erit aliqd ens vel tps in medio instanti tunc licet ibi ferre illā cōclusionē i aliquo ente ut tpe qd erit in medio instanti erit. b. Ad alias conclusiones sequentes. negatur oēs. qd fundatur super cōcessio a quibuscūqz. Negatur igit qd si aliquid erit ipm ē: et si aliqd fuit ipm est. et gnter negat qd si antitps erit ipse ē. et si adā fuit adā ē. Et gnter negat qd si aliqua ppositio erit va lpa ē vera. Et si aliqua fuit vera ipsa est va. Et cōse

quenter negatur qd necessariū dicitur necessario qd pda retur ab eo sic ponendo qd illa. deus est. qd nūc est necessaria aliq erit impossibilis significādo. i. hominem ēē asinū. et tūc p3 qd si erit impossibilis nūc ē impossibilis. et per gns nūc dicitur necessario. et tūc nūc ē necessaria. p3 qd illa gna nō valet erit impossibilis. igit est impossibilis. ita erit necessaria. igit est necessaria. Ad simili. pbaret qd contingens dicitur impossibili. ponēdo qd illa. tu curris. aliq erit necessaria significādo deū ēē. Et similiter negat illa conclusio. antitps cōtingenter et necessario erit. Neqz vlla pōt ēē via ad illud pbandū. Ad cōcluditur qd de tpe et motu rē. Cōsidera qd dicitur i positione sua que pbabilis est. Et gnter fīn positionē suā ibi loquitur et cōcedit qdā. Quando igitur cedit qd celū incipit et desinit moueri: hoc mō verificat: celus in instanti presenti nō mouet et immediate ante instanti pnti p3 qd dato opposito sequeretur qd motus est in instanti. hoc aut fīn cū est impossibile. Sed aliq posset arguere qd ip3 p ipsummet. assumēdo cui cas veritatis illoz verborū incipit et desinit per negationē de pnti eo modo quo affi gnatur i ca. de incipit. ille ēent falsē. s. a. cū exponens huius ppositiois. celū incipit moueri. ē illa. immediate post hoc celū mouebit in aliquo instanti et huius. celū desinit moueri. ē illa. celū immediate ante hoc mouebat i aliquo instanti. et utraqz illaz ē falsa fīn cū. quare ille nō sunt cōcedende. Et hoc maxie fīn cū posset dīe qd quo ad exponētes de incipit et desinit loquitur fīn cōiter loquētes. Concedit vlti? qd nulla res successiua incipit vel desinit ēē per fundamētū suū. qd si nō dicitur qd a. motus vel tps desinat ēē. cū igitur hoc ēē nō pōt p positionē de pnti erit p remotionē. et tūc oportet qd immediate ante instanti pntis. a. fuit. sed hoc est falsum. qd. a. motus vel tps nō fuit nisi in mēsurā sibi equali. sed nullus pōt ēē motus successiuis q immediate ante hoc fuerit tāqz in mēsurā sibi equali ut satis p3. Idē dico de tpe p idē. a. nō incipit ēē. qd si sic: hoc ēē qd. a. immediate post hoc erit. hoc aut ē falsum p idē fundamētū. Nos aut dicerem? fīn opinionē cōm qd imo. a. motus preteritus im mediate ante hoc fuit. et nūc nō est. idē desinit ēē. Nec ē ver qd. a. nō habebit ēē nisi i mēsurā equali. imo sēp habebit ēē quicūqz pars ei? habebit ēē. s. immediate ante hoc aliq pars ei? fuit. ergo rē. Et p idē. a. motus futurus incipit ēē. et immediate post hoc erit. Nec o3 qd si erit solūm erit in mēsurā sibi equali. imo erit i oī mēsurā i qua erit pars eius. sed immediate post hoc erit aliq pars eius. ergo rē. Idē dico de tempore cōcedēdo qd ē possibi le. a. tps incipit vel desinit ēē. Dicit et vlti? qd non est possibile qd aliquid aliquante velociter vltar de incipiat moueri: pōt fīn euz probari. quia dicitur op positum. v. g. qd for. aliquante velociter vel tarde incipiat vel desinat moueri. tūc sequitur qd aliquanta velocitas vel tarditas motus incipit ēē. p3 consequentia. qd ly aliquantum velociter vel tarde supponit deter minate. et vltia. cum velocitas aut tarditas motus nō sit nisi motus. sequitur qd aliquis motus incipit vel desinit ēē. et hoc est inconueniens apud eum. Nos aut

illud est negandum sicut et consequens ut prius est dictum.
 Ad aliud cum arguitur: quocumque motu mouetur pars mo-
 uetur totum et. Dicit illud non esse vltimè verum de qualibet
 parte et quolibet toto. sed esse verum de toto composito. Si na-
 que anima for. aut alia eius pars moueretur aliquo alio motu
 proprio vel improprio sumpto. for. etiam moueretur illo motu: si est
 aliquid pars constitutiva man? moueretur aliquo motu. man?
 illo motu moueretur: sed non sic oportet de parte constitutiva siue
 subali. et de toto quod non est per se ens sed pars alius? sic
 in proposito contingit. Et illud est verum quod si pars quod mo-
 uetur vel est apta moueri illo motu per se et habet illas
 motus in se subiecte. modo anima for. non est apta moueri per
 se locali. nec hoc nec hic potest in se subiectiue motus locale
 Et his patet quod non oportet dicere ea que magister dicit de mo-
 tu locali. Primo cum dicit quod si anima for. mouetur motu
 locali in aliqua parte. mouetur etiam eodem motu in quolibet ei?
 pre. hoc est enim manifeste falsum. imo mota manu et pe-
 de gesticare. non mouetur anima in pede motu locali. Et adme-
 tum autem suum ad hoc probandum facilius deficiet. Occidit enim quod
 oportet accipere existens in anima for. in manu est etiam in anima for. in
 pede. modo motus localis non est in anima for. subiectiue. neque
 in manu. neque in pede. ut prius est dictum: Et hoc gratia co-
 placendi socio concederet quod ille motus est subiectiue in anima
 prius et per accidens. tunc non esset verum quod si est in ea in vna
 parte est in ea in qualibet parte. Unde tunc motus localis in
 casu nostro non esset in anima in pede. hoc possit concedi quod est in
 anima existens in pede. non oportet etiam concedere quod anima mouetur
 motu locali in aliquo parte et tunc illa pars gesticat. Unde con-
 ceditur quod pes gesticat in casu nostro. et negatur quod anima mouetur
 motu locali in pede. hoc concedendum sit quod anima existens in pe-
 de locali motu mouetur et locali mouetur. Et tunc autem
 facere diuisionem inter istas propositiones: mouetur locali et mouetur
 motu locali. quod ad vnam illarum vult sequi quod mouetur situm in pe-
 de. ad aliam autem non. Si autem non oportet concedere quod motus localis
 est in aliquo composito. et tamen compositum illud non mouetur
 illo motu. saltem in casu nostro. quod in illo casu non est verum quod
 motus localis sit in pede. nec etiam est in anima in pede siue
 putetur pars pedis. imo nullo modo est in anima ut prius di-
 citur est. et si in ea esset inesse prius et per accidens. et tunc non
 oporteret quod situm esset in pede. Et illud autem quod vltimo ad-
 duxit quod non omni motu quo mouetur pars alicuius to-
 tius mouetur totum. est verum. ut prius dixi loquendo de quolibet
 toto et qualibet parte idem. hoc oppositum sit verum de toto
 per se existente et parte constitutiva: siue de parte apta moue-
 ri per se et habere motum in se subiectiue: hoc adhuc
 habere instantiam ut videbitur in solutione sequen-
 tis argumenti. Ad aliam rationem de mixto tunc primo pro-
 ducit motus primo magister siue commune opinionem et me-
 lius quod illud non mouetur sed aliqua pars eius constitutiva
 mouetur. sed non respondet ad argumentum in opposi-
 tum cum arguitur quod motus localis est in eo et quod pars eius
 motus mouetur. quare illud etiam mouetur. Dicit potest
 dupliciter. Uno modo tenendo quod motus localis est
 principaliter in composito: et quod variatur ad variationes
 compositi hoc eadem materia maneat. diceretur tunc ne-
 gando quod motus localis sit in toto adequate hoc in mul-
 tis eius partibus quantitatibus sit motus localis et breui-
 ter in qualibet parte que prius producta fuit. Similiter
 non est motus adequate in tota eius materia: sed in multis

eius partibus. sed illud totum nunc incipit moueri per
 remotionem de presenti. Si vero teneretur altera opi-
 nio quod motus est principaliter subiectiue in materia: et
 quod variaretur ad solam materie varietatem et manen-
 te eadem materia composito variato manet idem motus.
 tunc concederetur quod motus est in toto composito. et quod
 pars eius materialis mouetur videlicet tota eius mate-
 ria. pars etiam constitutiva eius mouetur et tamen illud non
 mouetur. Sed sequitur ex istis premissis quod ipsum aut mo-
 uetur aut incipit moueri. Et hoc tamen vltimum habere
 instantiam ubi inciperet aliqua pars eius corrumpi. quod
 tunc illud non immediate post hoc esset. ideo non imme-
 diate post hoc moueretur. Ideo licet illud sit contingens.
 non tamen necessarium in casu nostro quod illud incipiat
 moueri. Et his igitur apparet illa limitationem su-
 perius positam habere instantiam quo ad illam propo-
 sitionem. Nota aliqua parte mouetur totum cuius est pars.
 oportebit igitur aliam limitationem adducere ubi. si il-
 lud compositum immediate ante presens instans fuerit.
 immediate post instans prius erit. Sed dubium est post-
 to quod a mixto continetur postea motus localem per horam
 et in fine hoc incipiat resolui aliqua pars alijs manebit
 et motus nunquid in fine a. mouebitur. Idem dicere-
 tur de for. a quo continetur per horam fiat resolutio et co-
 tinne moueatur supponendo quod motus principaliter hoc
 est in materia. Possent dici consequenter ad predicta
 quod in fine non mouebitur: sed in quolibet instanti ante
 finem mouebitur. et hoc est quia non immediate post fi-
 nem mouebitur neque erit. Aliter etiam possumus di-
 cere ad principale tenendo semper opinionem seiam
 quod a. mouetur. neque oportet quod omne quod mouetur imme-
 diate ante hoc mouebatur. Similiter non oportet quod omne
 quod mouetur immediate post hoc mouebitur: sed il-
 lud esset verum ubi illud immediate ante hoc fuerit: et
 immediate post hoc erit. aut quod illud est verum de prin-
 cipali subiecto motus videlicet de materia prima. de se-
 cundario autem ut composito illud non oportet. Et vlti-
 terius quod omne illud quod mouetur aut ipsum aut ali-
 qua sui pars immediate ante hoc mouebatur et imme-
 diate post hoc mouebitur. Aut dici potest quod intelligitur
 de mobili quod primo mouetur. id est siue se et quolibet
 eius partem. Et magister autem postea ingreditur aliam
 sententiam dans aliam solutionem secundum opinio-
 nem eius. Quod omne generandum successine cuius erit
 pars primum instans erit in tempore ante primum esse
 sui. Et ubi namque conceditur quod a. mixtum immediate
 ante hoc fuit. hoc in nullo instanti ante hoc et immediate
 ante hoc mouebatur. Et ubi concedit quod aliquod gene-
 randum incipiet esse postquam fuerit. que conclusio hoc modo
 declarari potest siue cum. quod in fine hoc gratia exempli
 a. mixtum erit et non immediate. ante in aliquo instanti
 erit. ergo tunc incipiet esse. tamen ante finem hoc erit hoc in
 nullo tempore adequate. ergo prius erit quod incipiet esse.
 et per consequens incipiet esse postquam fuerit. Verumta-
 men vltimate concedit vnam conclusionem que val-
 de dubia est. neque video vllum modum ipsam proban-
 di. videlicet. Aliquid erit postquam desinet esse. quia si ita
 sit dicatur quod a. erit postquam desinet esse. aut igitur hoc
 verificabitur per remotionem: aut per positionem de

R. liij

pūti. Ad pmo mō: repugnat. n. q. a totali desinat esse
vt. c. instanti nō erit: q. immediate post. c. erit: q. tūc cor-
ruptum redirz: Nec sō mō: q. tūc o3 q. in. c. istāti erit:
z nō immediate post i aliquo istāti erit z in immediate post
c. erit. s. i. tempore. C. S3 hoc app3 ridiculū dicere. cuz
res aliqua corrupit ēt per positionez de pūti ipa erit
post sui corruptionem siue dicat q. erit i tempore siue i
istāti. Considera igr an hēat aliū modū pbādi pcedās
cōclusionem. C. Ad vltimā rōnem principalē magr ne-
gat: bñ q. mor? z temp? non differāt a reb? permanē-
tib?. Vt nō rīdet cōpletad argumētum i triūm cū
arguit: ergo pmo q. aliq? ē mor? q. non ē successiuus.
negat pñā. Ad pbationez dic magr q. p3 de certo mo-
tu vniformi: quo ad subm qd diffonit mouet quo ad
tempus. C. Credo q. hoc mō magr occulte deducere
velit. Sit. a. mobile qd continue per horā futurā inten-
dat motū suū. tñ dū mouet continue oēs ei? ptes equali
velocitate moueant. z sim? nūc in medio istāti motus z
signet mor? extensus in a. q. sit. b. z segt q. ille mor? nū-
q3 an hoc fuit. cū. n. ille mor? nūc sit intensus vt qtuor
grā exēpli z nūq3 an sic fuit intensus. segtur q. ille mo-
tus nūq3 an hoc fuit. Item q. intensio fit per additionez
ptis ad ptem vtrāq3 remanēte: q. mor? ille q. nūc ē non
an hoc fuit. p3 pñā cū a continue itenderit motum su-
um. z nūq3 an fuit sic intensus. ergo nūq3 an fuit. Conce-
dit. q. idem mor? numero pōt esse aliquādo intensior:
z aliqui remissior. sic idēz ē pōt velocior: z aliquādo tar-
dior sūm q. p? per ipsum: aut min? acqrit de effectu in
tempore eqli. De equalitate vero z caliditate vel albe-
dine sec? diceret. Non. n. pōt eadem qualitas numero
ēē aliquādo intensior: z aliquādo remissior. s3 continue ē
alia z alia q̄litas vbi subm itendat in illa. Ad. n. mor?
est res absoluta que acquirat per motum sic qualitas.
p3 hoc p3 ad hāc. dñ. n. q. intensio qualitatis fit per
additionem ptis ad ptem vtrāq3 remanēte. non sic an-
tem de motu. Imo idēz numero ē primo remissior: z po-
stea intensior. C. S3 hic est bonum dubium. q. dato. b.
motu itēto vt qtuor i eo est assignat ptes graduales ab
inice differentes solum sūm intensiōem: z non sūm ex-
tēsiōem subī vel tempore. Signent igr due medietas
tes vt duo que sint. c. d. z quero nūqd vtrāq3 illarūz an
hoc fuit vel non. Si sic segt q. an hoc componebat in-
tensiuē ex duab? medietatib? vt duo: z per consequens
an hoc fuit intensus vt quatuor qd repugnat casui. Si
dñ q. nō. Sit igr q. c. an hoc fuit. s3 non. d. z tunc segt
q. b. an hoc non fuit postq3 aliqua ei? pars an hoc nō
fuit. C. Considera bñ. Veniē dñ q. vtrāq3 medietas an
hoc fuit. Et negat vter? pñā cuz inferi. Q. an hoc cō-
ponebat ille mor? ex duab? medietatib? vt duo. q. illa
medietas que nūc ē intensa vt. ij. nūq3 an hoc fuit vt
duo. s3 ipsamet numero fuit aliquādo vtrum: z con-
tinue an hoc remissior q3 vt duo. C. Ad aliā aut rōnez
q. in subo aliquo finito est accidens infinitum: siue vt
vult ipse dicere infinita accidentia vtrūputa infiniti mo-
tus. eo q. aliquo subo moto mouet omne accidens qd

est in eo. z per consequens a. mouet mor? in eo existēs:
z hoc mediate alio motu. z p? rōne de alio motu dicen-
dum erit: z sic erit pcessus in infinitum i motibus: z p cō-
sequens cum ex omnib? illis siarynum erit mor? infinitus
z accēsynum infinitum. C. Ad hoc rīdet negando
pñā pñā. Ad pbationem negatur q. mor? mouea-
tur: z cōsequēt q. omne accidens subī moti: aut mobi-
lis moueatur. s3 illud est verum de accidentib? absolu-
tis: z nō respectu qualis est motus. C. Nec rīso h3
dubium. Nam i aliquo vbi ē ille mor? i quo pñā nō fu-
it. ergo mutauit vbi. z per cōsequens per se vel per accē-
synum mouet: aut ē motus. C. Considera qd de hoc sit dicen-
dum. C. Alii possz dici concedendo q. mor? mouet p
accēdes: s3 non mediate alio motu: s3 mouetur p se ita
q. b. mor? est per se cā vt continue aliud vbi: z aliud per
accēdens acqrit. z per consequens est cā q. ipsemet per
accēdens moueatur: z sic non op3 concedere motuz ali-
um ēē quo mouet. b. nec in motib? ēē pcessum in infinitum
nec accidens aliquod fore infinitum. C. Ad aliā
conclusionem q. mor? diuisibil? estz subiectiue i indiuisi-
bili z i extenso: s3 in alio pposito cōcesseri conclusionēz
vt p3 ex his que secūdo de aia dñ. tñ in pposito nega-
tur conclusio. dñ. n. motum locale non ēē quocūq3 mo-
do subiectiue i aia vt i pcedentib? satis est dñ. C. Ad
dñ aut postea magr. q. motus non mouetur: nec mo-
ueri pōt q. mobile manz idē sub vtroq3 termino. z sup-
ple nō sic de motu app3. Et addit vlti? q. nec p aliquo
istāti ē extensus adequate per subm aliquod. C. Nec
tamē duo hēnt dubiū. pmo pñā. q. pur app3 q. mo-
tus saltez per accēdes mutet vbi vt pñā dicebatur. Se-
cūdum ē app3 mirabile. nā possibile est subm aliquod
quo ad omnes ei? ptes moueri. z tunc mor? erit extēsus
adequate per ipsum vel i ipso. C. Considera quomo-
do velit vificare dēz suū: z nūqd i añdē casu: aut abso-
lute itēdar vificare. Forte vult vificare per hoc q. sūm
eum in pcedentibus in nullo instanti ē aliquis mor?.
ideo nec p aliquo istāti ē aliq3 motus adequate exten-
sus per aliqd subiectum. Ca. VIII.

Ed incidit dubi-

um tē. Considera primo supposito-
nem. pñā. s. q. qd pertrāst ps per-
transit totū cur? ē pars. Et quacūq3
velocitate mouet pars mouet z to-
tum. hoc. n. possz hēre istātiā fa-
ctam i ca. pcedenti. pbādo. s. q. est
post partem aliquā moueri s3 totum non moueatur.
Id si volum? illud tenere limitetur hec suppo: vt i pre-
cedenti ca. limitabatur. C. Considera vltius rñsionez
ad dubium: z ea que ibi dic que omnia vera vidētur: z
concordant cū his que dixisti sō de anima i hac diffi-
cultate. z v? hic cōplet? dicē q3 illic dixisti. C. Considera
vltius rñsionē ad illā difficultatem. Q. tūc a. ppositione
finita pueniret velocitas infinita: hāc tetigisti sō de aia.
in argumento de applicatione corpōz. z illic bēs aliuz
modum respondendi: videlicet q. cū aer qui expellitur
non moueatur nisi ad motum lapidis descendens. la-
pis autem descendens finitam habz ppositionez supra
resistentiam. tūc non incōuenit q. cōsecutue ab illa. p.

ponere finita infinita velocitas, pueri, nulla tamen erit velo-
 citas infinita. Sicut nulla erit pars que adeque et secu-
 dum quod sui moueatur infinite velociter. quoniam ergo
 ab illa propositione finita motus lapidis et velocitas eius
 finita solum pueniat quod ille motus primo et principaliter
 provenit ex illa propositione. tamen ex consequenti non incon-
 venit aerem infinita velocitate moveri. Quoniam ergo
 hec responsio colorem habeat in casu de applicatione
 corporum ad invicem. non tamen hoc locum in casu de eleva-
 tione. tunc enim aer qui ingreditur ad centrum illorum cor-
 porum non movebitur violententer per impulsione factam
 ab alio. sed a seipso movebitur naturaliter ne detur va-
 cuum. et tamen infinita velocitate immediate post hoc mo-
 uebitur. et agens erit finitum cum resistantia finita. et per conse-
 quens a propositione finita proveniet motus primo inter-
 tus principaliter ab illa pueniens velocitatis infinite.
 Illa igitur ratio hic non habet locum. Unde igitur
 rationem. Ad. g. dicit quod illa infinita velocitas pvene-
 nit ab agente finito cum latitudine. tamen proportionis in-
 finita eo quod infinite modicam resistantiam habebit ali-
 quando ille aer. Considera tu autem qualiter vox est quod
 infinite modicam resistantiam est. Postea vero de-
 clarat quod ille aer habebit resistantiam extrinsecam ex
 parte illorum duorum corporum. et intrinsecam ex parte
 partium aeris sibi invicem resistantium. propter divisionem
 earum. et propter precedentem resistere sequenti. Sed
 hoc videtur dicere precedenti dicto. nam videtur quod non infinite
 modica erit resistantia intrinseca. imo non minor tanta.
 gra expleti videtur. et immediate post hoc infinite modica per
 et infinite modice potentie pars aliqua aeris movebitur.
 quod potius dicendum esset quod infinite modica erit aliqua
 do proportio quod quod infinite magna erit. Et si vellet dicere
 quod infinite modica erit resistantia intrinseca: quod immediate
 post hoc infinite modice aer precedens resistit sequenti.
 Ita et immediate post hoc infinite modice potentie aer mo-
 uebitur ad centrum. eo quod infinite modicus est. ut prius di-
 ctum est. Id est hoc non concluderetur quod immediate post
 hoc infinite magna erit proportio aeris moti ad resistan-
 tiam suam. Considera igitur bene ac diligenter solutionem
 huius difficultatis. Dicitur potest quod aer ille acquirit certum gra-
 dum potentie a natura et communi ad vitandum vacuum. et con-
 sequenter cum infinita modica aliquando erit resistantia.
 infinita erit proportio est. Considera illa exempla quod ad-
 ducit convenientia ad propositum: et videtur satis vera quod
 dicitur. ut illud exemplum de infinitis mobilibus positum in pri-
 mo puncto. a. spacium est. Item aliud exemplum de dividendo
 re. a. corpus secundum superficiem eius. ita ut dividens eius su-
 perficie incipiat dividere. et sic continue dividat sic. ver-
 bi. g. ut esset securis. in quo casu conceditur quod tam. b. quod
 b. g. movebitur infinita velocitate. quod potest sic declarari. Sit
 nunc dividens immediate applicatum superficiem a. corpo-
 ris et sit illa superficies digitalis quantitas ipsius dividens:
 et figurentur duo puncta in a. contacta ab illa superficie
 dividens distantia solum per se in digitale quantitate et
 incipiat nunc dividens dividere: et sequitur quod illa duo puncta
 immediate post hoc distabunt ad minimum per digitale quanti-
 tatem. id est per tantam quantum est superficies dividens. er-
 go immediate post hoc pertransibunt ad minimum semidigita-
 le spacium. et sic arguitur de hoc: ita de quolibet alio est ar-

guendum. Et sic est per de ligno diviso cum securi notabi-
 lem habente superficiem occurrente ligno. Id est verum est quod
 postea dicitur. et videtur dubium quando. id est conceditur quod aliquam ve-
 locitatem infinitam erit adequate in hora. non tamen erit per quod
 libet preter illi? hoc. illa namque duo manifeste repugnare
 videntur. nam in qualibet parte hore verificabitur hoc
 modo predicto aliqua duo puncta subito pertransire vel esse
 pertransita certam distantiam ut prius dicebatur: Id est for-
 te reuerti velit ad opinionem suam. Quod ille motus vel
 ista velocitas que adequate mensurabitur hora non erit
 in aliqua parte hore. quod motus non erit nisi in mensu-
 ra sibi adequate. Item dicitur quod dabitur primum istas in
 quo. b. c. distabunt inter se. id est illud in quo primo erit comple-
 te diuisum. hoc videtur dubium de virtute sermonis. nam quod
 erit semiseca diuisio aliquae partes b. et c. invicem dista-
 bunt. quod aliquod medium interponitur inter illas partes et per
 consequens inter b. et c. et per primum b. et c. erunt mediata.
 quod tunc in medio instanti distabunt et non solum in fine di-
 uisionis. Idem potest dupliciter videri. Primo absolute de-
 fendendo. Ad. concedimus quod inter b. et c. b. erit in dato ista-
 ti aliqua distantia. sed ex hoc non sequitur. quod distabunt.
 bene autem concludi potest quod b. et c. vel tunc simpliciter distabunt.
 vel secundum quod. et hoc conceditur per sua parte. Ex quo non videtur
 teri? sequitur quod absolute distabunt. Aliter dici potest quod imo
 tunc distabunt absolute. et negaretur quod b. et c. sunt immedi-
 ta: et tamen se tangunt. imo sunt mediata: quod bene aliquid me-
 dium inter se situm. conceditur tamen quod erunt secundum quod immedi-
 ata. puta secundum partes se tangentes. Ad. autem intelligitur quod
 erit dare primum instanti. in quo complete distabunt: et illud
 creditur esse finem diuisionis ut puto. Ad. tamen circa primum
 dictum quod hoc concedat quod velocitas infinita erit adequate in
 hora. non tamen sic intelligitur quod in aliquo instanti erit illa ve-
 locitas infinita. imo in nullo instanti erit. et secundum hoc opi-
 nionem de motu: eo quod in nullo instanti elongabuntur partes
 immediate ab invicem: sed immediate post quodcumque instanti erit in
 finita velocitas aliquarum partium que per illo instanti erunt
 immediate. et forte hoc intellexit. Ad. quando dixit quod non
 per quodlibet partem hore erit velocitas infinita. Ad. ostendit
 derat postea alia quod sequuntur. et que dicit de mutato subi-
 to in vacuo quod oia vera sunt et pulchra. Considera po-
 stea circa illud dubium de sperico tangente planum. Primo
 considera argumenta quod subtilia sunt. et vide modum deducen-
 di illam conclusionem. quod si spericum tangeret planum sic superfi-
 cialiter. tunc vel a centro circuli ad circiferentiam linee duce-
 rentur sequeles. vel triangulus rectilineus haberet duos an-
 gulos rectos. describendo figuram. sicut hic in margi-
 ne. Sit. n. spericum tangeret planum secundum totam superficiem
 cum comprehensam inter illas duas lineas extremas. tunc
 linea media foret minor alijs duabus extremis. et sic be-
 bitur prima pars conclusionis. Vel si sit equalis cum illa ca-
 dens super planum diametraliter causet angulum rectum
 tunc constituto triangulo ex linea media cum alia extre-
 marum. et alia etiam linea in superficie plani ille triangu-
 lus habebit duos angulos quorum unus est rectus? vide
 licet illum quod cadit a linea media. et alterum quod cadit ab al-
 tera linea extrema. Quod si. n. ille linee sunt equales eis de-
 bet in triangulo oppositi anguli equales. quod maiori maior
 opponitur. et minori minor. et equali equalia. ut prius pri-
 mo geometrico. Cum igitur angulus cadens a linea media

sit rectus. et opposatur linee extreme. sequitur quod angulus
 earum linea extrema et oppositum linee medie sit rectus. quod
 fuit deducendum. **C**onsidera postea in ratione. ubi dicitur
 quod non est possibile quod aliquid tangat ab alio secundum quilibet eorum preter
 ibi. n. velle quod materia et forma extensa sit corpus. et sequitur in
 dum Alberti prius quod sic arguit. **A**ltera et forma extensa est lo
 ga lata et profunda. ergo est corpus. **E**rgo autem alius dicitur op
 positum. et quod illa materia non valet. sed bene valet sic arguen
 do. **A**ltera et forma est per se longa lata et profunda. ergo est
 corpus. sed alius est falsum. imo materia et forma solum per acci
 dens est longa lata et profunda. **T**ibi est dicitur quod forma. scilicet ex
 tensa tangit materiam et eam secundum quilibet eorum preter. hoc autem non
 apparet per se deinde: quod se tangentia debet habere aliquo modo di
 stinctionem sibi. hoc autem non apparet in his. id est ideo ipsum dicere
 quod hoc non est. **I**tem considera bene si deinde est probabile.
Dicitur et ibi. **A**ltera. quod si contactus corpore secundum quilibet par
 tem. non sit possibilis. et tamen possibilis contactus superficialis:
 aut punctualis. **D**e lineali vero nulla ibi facit mentionem.
 et tamen talis est possibilis. ut scilicet quod duo corpora: aut due superfi
 cies solum se tangant secundum lineas. **P**rima de duabus superfi
 ciebus. ut si duo trianguli superficiales cōles sibi iuxta po
 nantur vel latere vni immedie latere alteri. Similiter per se ideo duo
 obus corporebus. ut si duo corpora triangularia sic inuicem
 applicentur quod solum se tangant secundum lineas eminatē cor
 porum superficies. et quod sunt lata triangularitas illorum corporum.
Possibile dicitur quod licet non fecerit mentionem de contactu li
 neali. tamen dedit intelligere per contactum superficialem pos
 situm. **C**onsidera vltimum quod magis in ratione argum
 torum dicitur hanc materiam non valere. **I**tem. a. spiritus et b. pla
 num cadit aliquid distantia. ergo. a. distat a b. hoc. n. con
 cordat cum vna ratione data hic superius defendendo ma
 gistrum in casu de diuidente secundum superficies. **E**t tunc
 videndum erit quod materia non valet. et quod requiritur ad hoc quod
 aliqua distent. **C**redo quod ipse dicitur quod requiritur quod inter
 ea secundum se et quolibet sui inponatur aliquod medium: siue
 aliquid distantia. **S**ed vtrupto hoc evolutarie deinde. Si quis
 .n. tenere velit secundum rationem positam loco deo credo quod
 non esset minus. imo magis rationaliter facili se defenderet
 ab argumentis oppositum. **N**on igitur secundum illam rationem
 inconueniret quod a. spiritus tangit b. et tamen distat a b. et a. et
 b. sunt mediata per aliquam distantiam per quam distat. **T**e
 ne tu quam vis. **C**onsidera vltimum quod quando dicitur quod illa materia
 non valet. a. et b. sunt imediata. ergo se tangunt: ut si a.
 et b. ponere in vacuo non tamen se tangentia. ymaginatur
 enim. **A**ltera. in a. et b. nihil inponitur. sed non capit intelle
 ctus dari vacuum. in quo nihil sit et quod ibi ponatur. a. et b.
 non se tangentia. si. n. non se tangunt ideo ibi ymaginari quā
 dam dimensionem: aut linealem: aut superficialem: aut
 corpoream positam in illa. **I**tem in quocumque vacuo intel
 lecto cōtingit ymaginari tam a. quod b. ibi moneri successi
 ue: aut subito mutari: sed hoc ymaginari non possumus
 nisi ymaginata distantia pertrācta ab illo mobili. quod ne
 cessarium est ymaginari distantiam ymaginato vacuo. et
 per quod in a. et b. non se tangentia inponitur aliquid distā
 tia: si non nalis. saltem mathematica. et per quod non erit
 imediata. **A**ltera apparet saluo meliori iudicio argumē
 tum. probare vix: sed considera quod diceret defendendo ipse.

Considera vltimum quod dicitur quod si a. spiritus et b. conficiat aliis
 manentibus. tunc aer circumstans non esset perforatus: sed infini
 tum subtiliter versus punctum contactus. **Q**uidam ex hoc con
 cludere conantur quod secundum cum infinite raritatis possit esse
 aliquid aer. **S**ed mihi apparet quod hoc concludi non possit ex
 verbis eius. **P**rimo cum loquatur conditionaliter. **S**cdo ideo cō
 cederet. hoc ad ymaginationem si esset peccatum. maxime
 cum argumēta non petant hanc difficultatem. **T**ertio quod non
 sequitur aer versus punctum contactus in infinitum subtiliando
 pcedit. ergo est infinite raritatis. imo stat quod per totum sit
 equaliter rarus. et tamen sic subtiliando pcedat. et verba sua se
 quentia declarant hoc totum quod dicit. eminat. n. ad non
 gradum. profunditatis versus punctum illud. **U**lt igitur quod sub
 tilitas non sit nisi pura profunditas. sicut est cōtē loquimur. cum
 igitur infinite pue profunditatis sit vel esset aliqua pars illi aeris
 versus punctum illud. id est infinite subtilis esset aliquid bu
 iusmodi pars. **C**onsidera vltimum solutionem alteri argu
 menti de motu spiritus quod quoniam est. **E**t quod aduerie duo
 pulchra et subtilia crepla que ibi ponit: et ea que ibi dicit
 valde subtilia et vera sunt. **I**n eo autem quod dicitur de lumi
 ne et ymbra credo secundum cōtē reperiri corruptas. et sic re
 peri in tribus libris. **S**ed iudicio meo hoc est finis. **P**rimo
 dicit loquendo de virtute sermōis et perspectiuos quod opa
 cum finitum oppositum luminoso finito non facit ym
 bram infinitam sed sit eo maius: quod ymbra non est nisi lumen re
 missum. modo non facit lumen remissum in infinitum etiam
 dato quod ymbra foret puatio luminis. aut impedimentum
 radio: um incidentium. tamen talis puatio. aut impedimē
 tum non esset infinitum. eo quod luminosum non potest multi
 plicare lumen infinitum. **N**ihil autem dicitur aliter priuare vel i
 pedire ab effectu quem illud alterum pducere non potest.
 hoc non dicit ipse. **P**ostea vero videtur dicere quod si lu
 minosum priuaretur per spacium infinitum et oppone
 retur sibi opacum quod sufficeret care ymbra. id est impe
 dire radios incidentes per infinitum spacium radios i
 cidentes impediret. **S**i. n. sufficeret impedire ad a. pun
 ctum a fortiori ad quolibet vltra. a. et sic per spacium in
 finitum. **E**t ad hunc intellectum verificaretur ipsum care
 re ymbra infinita. **A**d alium casum est eius ratio cōueniens.
Et forte est illud quod in ratione illa presupponitur.
Considera bene totam rationem quam magis ponit: ad illū
 casum quod stante opaco iuxta posito luminoso augeat illud lu
 minosum in priuā pre proportionali ad duplū si ad quadruplū et
 sic in infinitum. **P**rima ratio est satis vera. **S**ed po
 stea dicit. **N**ec potest esse quod quolibet pars agat ad tantam di
 stantiam. nisi quolibet pars sit potentie infinite et habe
 at in se lucem infinitam. **H**oc duplū non videtur vix. **P**ri
 mo quod possit esse quod quolibet pars saltem finita esset poten
 tie solum finite: et tamen sufficeret multiplicare ad tan
 tam distantiam videlicet vsque ad iuxta extremitatem opaci.
 ponendo. scilicet quod sicut secundum pedale illi luminosi est
 gradus. exempli in duplo remotius ab opaco quod primum.
 ita sit primum in duplo maioris potentie ad agendum.
Et sicut etiam est in triplo remoti. ita sit in triplo ma
 ioris potentie. et sic in infinitum. **E**t per quod quodlibet tale pe
 dale sufficiat agere lumen vsque ad iuxta extremitatem
 opaci. et tamen nullum illorum est potentie infinite. imo

mo solum finite. **E**go hic dicere dupliciter. Uno modo argumētū probare veritatem. Sed pro magistro diceretur ipsum defendēdo sram fuisse diminutā. sed dicitur dicere. nisi q̄ls pars infinita sit infinite potētie & hoc verū ēēt in casu predicto. I. cū quodlibet pedale. a. luminosum sit potētie finite tū quēls pars ex infinitis pedalibus cōposita est infinite potētie. **A**lter absolute tenere possum? sram ut stat. Et cōsequēter dicem? in casu predicto q̄ quodlibet pedale est infinite potētie. Unde licet quodlibet per se quo ad potētiā cēntialem sit finite potētie. tū quodlibet iunctum cū alijs aggregādo simul potētiā essentialē & iuuamentum qd recipit ab alijs est infinite potētie. & ideo argumentum non procedit. **S**ecundo non videtur illud dictum verū. q̄ bñ posset ēē q̄ quodlibet pedale. a. in casu nostro multiplicaret lumen vsq; ad opacum. licet nullam illorum haberet lucem infinitam. Et puto q̄ intelligat infinitam i multitudinē vbi. s. secundum pedale in duplo plus haberet q̄ primū. & tertium in triplo plus. & sic in infinitum. **N**ec potest hic responderi sicut ad precedens q̄ licet illo modo concederetur qdlibet pedale ēē potētie infinite essentialiter & accidentaliter simul. non tamen dicendum est aliquod illorum pedalium habere in se lucem infinitam. eo q̄ neq; cēntialiter neq; accidentaliter vñs illorum habet in se lūmē alterius pedalis. alioquin idē accidens ēēt in pluribus subiectis abinuicēz distinctis. Si vero intellexisset lucem infinitam intensiue. qd nō puto adhuc videretur magis falsum. nam adhuc videtur possibile quālibet partem illius ēē infinite potētie. quia infinitam multitudinē luminis contineret. & quia ad infinitum spaciū sufficere lumen multiplicare licet non hēat lucem infinite intensū. pōt. n. luminosum augeri in potētia licet in gradu luminis n̄ augeat. vñs p̄z in m̄a de luminosis. Adibi appz argumētū p̄bare veritatem. Et p̄mo p̄ magistro dico q̄ nō intelligit lucem infinitam intensiue s̄ in multitudine. Secundo q̄ sra dicere dicit. **N**isi quēls p̄s infinita ponatur ēē infinite potētie & hēre in se lucem infinitam. Aliqui tamen sunt libri q̄ non habent illam secundam ptem. Et habeat in se lucem infinitam. Considera bene. **C**onsidera vltius cūz magister dicit q̄ admissō illo casu ēē illud opacū nullam cāret vmbra. q̄ vmbra non est nisi lumen reflexum & remissum. ibi autem nullum foret lumen remissum: s̄ infinite itēsum vel ab infinitis p̄tib? infinite potētie multiplicatum. **E**t forte meli? ēssz dicere q̄ vmbra ē p̄uatio radiorum incidentium i aliquo medio cum p̄tia radiorū reflexorum in illo. Nam ex modo loquendi magi? vbi sol aliquod medium illuminaret nullo inposito opaco ibi vmbra cāret. Vbi. n. sol aliquā ptem ēre illuminet sine inpositione opaci. adhuc in illo medio p̄ter radios incidentes multiplicabatur reflexi a p̄tib? aeris circūstātibz. Vbi. n. est incidentis radi? p̄ maiori pte est reflexus. sed non cōtra. & per q̄s ibi cāretur vmbra nullo opaco inposito. qd vñs irrōnabile. **C**redo oportebit supplere dcm magistri ipsum defendendo. vmbra non ē nisi lumen reflexum & remissum sine p̄tia radiorum incidentium. Aut dicem? q̄ illud dcm non fuit positum a

magro per modum diffinitionis. s̄q; ita absolute ēverum q̄ vmbra realitē ē tale lumen. Verūtamē iste terminus vmbra aliqd vltra cōnotat qd requiritur pōt in ei? diffinitione. **S**i placz diffinire vmbra ut prius dixi q̄ est p̄uatio radiorum incidentium & c. eo modo quo solet de somno diffiniri mihi apparz valde rōnabile. **C**um autem dicit vltius quod illud lūmē foret infinite intensum: certe ut prius dixi non opz etiam lz luminosum ēssz infinite potētie. Alia tamen verba distinctiue posita supplēt hūc defectum cūz dicit vel ab infinitis partibus infinite potētie multiplicatum. q̄si magister perpenderet primā partem non fore necessariam. Unde tñ vba sequētia in solutōe vñs argumenti que absolute illud affirmant.

Contra igitur arguitur 7c.

Considera in hoc argumento. cum dicit q̄ luminosum non multiplicaret in casu illo radium aliquem perpendiculariter incidentem ad opacum: aliter enim pallele concurrerent inuicem. quomodo sequit? q̄ aliter pallele & c. **C**redo saluo meliori intellectu hoc modo itelligendum est. quia linea perpendicularit? cadens supra punctum extremum luminosum & linea perpendicularit? cadens supra opacum cum sint posita i eodem medio recto luminosum & opaci sunt sibi inuicem pallele. cum igitur aī eodem puncto luminosi a quo dicitur duci lineam perpendicularem ad opacū ducatur etiam linea perpendicularis ad vltimum punctum luminosum situat. s. in tali medio sequit? q̄ ille due linee perpendiculares erunt pallele: & ille due linee concurrunt in eodē puncto luminoso. ergo & c. **C**onsidera si meliori modo verificari potest. in quibusdam tamen libris illa sra non reperitur alit? pallele concurrerent. **C**onsidera vltius in solutione argumēti in qua absolute concedit. q̄ si luminosus infinite potētie in medio luminis susceptus & c. totum lūmē ab eo pductum est infinite intensum. **I**llud tamen non appz rationabile ut prius dixi. Item quia dato tali luminoso columnaris figure ad puncta sibi immediata non producit intensius lumen quam habeat in seipso: sed lumen in eo est finite intensum: vñs ponitur: & ipse met concedit in responsione quando concedit ipsū agere vltra gradum propriū. ergo ad puncta immediata solum finite intensum lumen producit. sed ad puncta remota remissius producit q̄ ad immediata. ergo ad nullum punctum producit lumen infinitam intensiue. **I**tem non videtur verum fundamentum suum. q̄ lumen illud infinite intensum prouenit ex reflexione. quia illo dato contingeret etiam luminosum finitum & finite potētie agere lumen intensius q̄ habeat in se ipso tam ad puncta remota q̄ ad immediata. consequens non apparet bene rationabile: & patz consequentia postq̄ illud luminosum gratia exempli non habet in se nisi lumen intensum ut quatuor. & in principio sit pedale: vbi crescat in infinitum: sicut ponitur: aliquando producit ad idem punctum lumen in duplo intensius q̄ nunc secundum eum: & aliquando in quaduplo intensius: & per consequens aliqui itē?

q̄z habeat in seipso. Et item l3 concederetur ei q̄ lux si nite itensa pducere posset q̄litate alteri? speciei v3 lumē sub itensiori gradu finito q̄ ipsa sit. et p̄ q̄ns ageret vltra gradū propriū. nō tamē verisimile apparet lucē finitē itensiaz posse pducere lumē infinite itensum. Et itez sicut duo luminosa ab invicēz distincta agentia in idem punctū nō pducit vñū lumē ex illis duob? composituz s̄m veriorē opinionē: sed aggregatū quoddāz maioris multitudinis luminis: ita in p̄posito l3 oēs partes illi? luminosi infinite pducerēt quoddā aggregatū ex lumine infinite multitudinis. cū ex illis nō fiat vñū. nō ex hoc pducere lumē infinite intensū. Considera super his licz lucusq; mihi apparet vñū similitudo oppositi eius q̄ magister tenet. l3 ad hoc vltimū ē facile r̄ndere. dicendo q̄ nō est s̄ile de duob? luminosis separatis et de p̄tibus illi? luminosis: q̄ ex illis p̄tibus sit vñū. et ex lucib? oīuz illarū sit vñū lux. et ex luminib? oīuz illarū sit vñū lumē. et sic q̄r ex effectibus pductis ex oībus illis sit vñus effectus. et sic ex luminib? oībus pductis ab illis i eodē p̄cto sit vñū lumē. non sic autē est de duobus luminosis separatis. Si velis partē oppositaz tenere vide q̄lter differat multitudo luminis et eius itensio: q̄ si nō differat forte magis v̄z diceret. q̄ sic ab illo luminoso ifinito ad idē punctū pducerēt lumē infinite multitudinis sic pducerēt lumē infinite itensiois. Adverte vltius illos tres modos aliqd agēdi vltra gradū p̄piti q̄ videntur satis veri et subtile. Cetera sūt satis nota.

Et sic finē ipono huic laudabili opti. Ad laudē Oportetis dei. Beatissime ei? m̄ris virginis Marię. Apostolorū oīum. Martirū et cōfessorū. Angelorū et oīuz m̄litię celestis. Prophetarū et p̄sarcharū. beatorūq; Sebastiani. bōisforti. rochi. Bernardini. syri. Augustini. Thome de aquo. Petri martiris. et richolai de tollētino. Beate Catherine Lucie et Apollonie et oīuz sanctarū dei. Et hoc tempore iualescentis p̄tilentie in ciuitate Napie. a 17 defensusus suz cum tota familia mea. Et ob hāc defensionē ifinitas habeo gr̄as oipotēti deo et oībz sanctis ei?. Amē. vigesimoq̄nto. iunij. M̄. cccc. lxxij.

Queritur p̄mo. Vtrū diffō sup̄pōnis sit bona qua cōiter dicit̄ q̄ sup̄positio ē acceptio terminū in p̄pōne p aliquo vel p aliquibus rē. Et arguit affirmatiue auctē cōis modi loquendi q̄si oīuz doctorū illas diffōnes admittētū tā quā bonas. Negatiue arguit. illis diffōnibus datis sequit̄ quēlibz terminū cathegorematicū in p̄pōne positū supponere q̄ns est falsū cū scōz rei v̄tate nō supponit subz huius. chymera est. et q̄na ar. nā i q̄libet p̄pōne q̄libet ēminus cathegorematicus accipit̄ vel ē aptus accipi p aliquo vel p aliquibus sic subz huius. chymera ē. accipit̄ hoc ē intelligit̄ p chymera dato q̄ nō sit chymera. Et itē sequeret̄ quēlibet ēminum supponētē supponere idēnter p quolibet suo supposito tam imaginabili q̄ p̄nti et sic de singulis. q̄ns est falsū. cū cōiter dicat̄ subm huius. hō est. nō supponere nisi p p̄ntibus. et q̄na arguit. cū ly. hō idēnter intelligat̄ vel accipiat̄ p hominē p̄terito futuro vel imaginabili sicut pro p̄nti eodē mō quo extra p̄positionē. Et ideo sequit̄

conclusio non posito alio in diffōne. s. suppositio est acceptio rē. Et propterea alij ponunt scōdam diffōnez. s. sup̄pō est statio terminū in oratione cōnexi p supposito vel suppositis p quo vel qbus trāsit in ipm vis verbi. a. quo l3 vt supponat. Et p istā particulā p supposito v̄i suppositis rē. v̄i satisfaccere illa diffō argumētis sup̄is factis: huius. n. p̄pōnis. chymera est. nō supponit subiectū cūvis illius verbi est. nō trāseat in ipm. p eius supposito vel suppositis. q̄ nulla chymera est. Sicut huius hō est. ly. hō solum p p̄ntibus supponit. q̄ vis verbi nō trāsit in ipm nisi pro p̄ntibus. Contra istā diffōnem arguit. itā sequit̄ subm huius supponere. Isti sunt: de mōstrato sor. et adā. Si sor. et adā sunt. q̄ns cōiter tabi uentore illius diffōnis negaret̄: et arguit q̄na. q̄vis illi? vbi est. trāsit in ipz p aliquo supposito. s. p sor. Et dō firmat̄. q̄ sequit̄ ly. albū supponeret in hac albū est. dato q̄ nullū albū cēt. q̄ns manifeste falsū. et q̄na p3. q̄ adhuc vis verbi trāsit in aliqd eius significatū. s. m̄ale v̄tpu ta subam. Et itē scōdo ex illa diffōne sequit̄ q̄ vel subz huius. chymera intelligitur. nō supponit: vel subz huius homo currit. posito q̄ nullus hō currat: s3 q̄ aliquis hō sit. q̄ns p̄traq; parte negaret̄ cōiter ab inuentore illius diffōnis. et assumptū p3. quoniā aut per vim verbi intelligit̄ actū: vel ipsū verbi. Si ips. igit̄ non supponit huius subiectū chymera intelligitur sicut nec in illa chymera ē Si vero intelligit̄ actū verbi itē sequit̄ scōda pars p̄tentiōnis: supposito. n. q̄ nullus hō currat: s3 q̄ aliquis hō sit non trāsit actus huius verbi currit in hoc subm hō dicendo hō currit. Sed forte diceretur q̄ dato q̄ nō trāseat actus non trāfire denotat̄ vel pōt. Contra. itē inferit̄ suba hāz supponere: chymera currit. Antip̄s currit. qm̄ v̄trobiz denotat̄ actus huius verbi currit. trāfire in subiectū. Sed forte concederet aliquis q̄ subm huius. hō currit. nō supponit posito q̄ nullus hō currat. q̄ soluz p currentibus supponere o3 respectu illius verbi. Contra ex hoc primo inferit̄ aliquas duas ēē p̄positiones oīo cōuertibiles per se existentes quarūz vnus subm supponit: alterius vero nō: hoc negaretur cōiter. Et patet q̄sequentia in his duabus: homo currit: homo est currēs. supposito q̄ nullus hō currat. qm̄ in prima s̄m responsionez nō supponit ly. homo: in fa sic. cum solum capiat sup̄pōnem ab illo verbo ē. Et itē inferit̄ aliquā esse vniuersalē affirmatiuā falsam cuius tamē predicatum vere affirmat̄ de quolibet pro quo distribuit̄ subm. conclusio negat̄ cōiter. Et arguit̄ illa sic. ponatur q̄ aliquis hō currat. et alter quiescat tunc sequit̄ hāc esse falsam omnis hō currit. et tamē illud p̄dicatūz currēs vere affirmatur de quolibet pro quo distribuit̄ ly. hō. q̄ de quolibet currētē boiē verificatur. et solum p hominē corrente distribuit̄. ergo rē. patet q̄sequentia cum maiori. et minori arguit̄. solū pro hominē corrente supponit. igit̄ solum pro hominē corrente distribuit̄. consequentia conceditur taz s̄m illā opinionem q̄ cōmuniter. et aīis ponit illa r̄fisso. Et ex diffinitione inferit̄ terminū extra p̄positiones supponere. q̄sequens est falsus. et arguit̄ q̄sequentia. Ca piatur hec oratio. Intelligens hominē: videtur q̄ ly. hominē supponit cum sit terminus in oratione cōnexus in cuius multa supposita transit̄ vis illius partici

pij intelligēs. ¶ Itē illa diffinitio petit principiu. cū dif-
 finiat idē p idē. cū dicit vis termini a quo hz vt suppo-
 nat. ¶ Itē ex illa diffinitioe cōcludit aliqū terminum
 cōplexū non supponere cui? tñ vtrāq; pars supponit.
 qñs vñ falsum. 7 qñs aī. ponitur q; nihil videat for. sed
 tñ aliquod videat. 7 for. sit. tunc hui? ppositiois hō ē vi-
 dens for. totū predicatū non supponit. q; nihil ē videns
 for. 7 tñ li vidēs supponit. q; aliq; ē vidēs. 7 similiter li
 for. q; for. ē. ¶ Itē arguitur. In hac ppositioe. aīn? ho-
 minis erit. ponēdo q; li hō 7 aīn? sūt sed null? sit hois
 aīnus. ¶ Item sequit aliq; cōplexū supponere cui? tñ
 neutra pars supponit. cōclusio est falsa. q; vñ suppositio
 nē cōpleri resultare ex suppositionib? partiū. sic 7 signi-
 ficatioe: 7 arguit cōclusio sic. Sit. a. medietas hore pre-
 sentis. b. aīn futura. Tūc vñ q; subiectum hui? collecti-
 ue sumptū. f. a. 7. b. que sunt hora supponat. q; videtur
 affirmatiua vera: 7 tñ neutra pars supponit. q; nec. a.
 est. nec. b. est. ¶ Item aī in hac. tu ens nō chymera: posito
 q; solū ens īfinitū sit li non ens. 7 ly chymera ab eodez
 neget 7 ab eodez distribui denotet: 7 hoc maxime proce-
 dit cōtra ponētēs īfinitū solū distribuere īfini-
 tū cōm sequētē. p3. n. q; ly nō ens nō supponit. neq; ly
 chymera. S3 q; totū cōplexū supponit aī. bec. n. ē ve-
 ra. tu es nō ens chymera. 7 p qñs illud pdicamētū re-
 spectu hui? verbī ē affirmatiū supponit. aīn aī. qñ si hec
 nō ēt vera. hoc maxime ēt q; ly chymera stare affirm-
 matiue 7 negatiue supponere denotatur 7 distribui. et
 p qñs scēret ex illa chymerā ē. ¶ S3 3. Ex hac rī-
 sione cōcludit aliqū īfinitū a signo negatiuo distribui.
 7 tñ ab eo nō negari. cōclusio iplicat. cū distributio i ter-
 mino negatiuo sit act? negatione posterior: 7 ab illa de-
 pendeat: vt hz videri s3 grāmaticos speculatiuos. 7 p
 qñs signū negatiuū distribuere nō pōt aliū terminum
 nisi eadez neget. cōclusio pbatur. In hac. n. ppositio-
 ne. tu es nō ens aīnus. ly aīnus distribuitur a ly non
 ens q; nō distribuit nisi rōne negationis vel modi signi-
 ficandi negatiui quem habz qlibz terminis īfinitus. 7
 tñ ab eodez non negatur: neq; supponit fm illā rīso-
 nem. Itē ponatur ly chymera: vt ponebatur regi a ly
 ens vel nō ens: 7 ab eo suppositionē cape si supponit.
 7 tñ poterit haberi illa fuga q; si vel denotet suppo-
 nere affirmatiue respectu verbī affirmatiui sicut dīc il-
 la rīso. Itē sequit cōclusio principal. Eadem cōclusio
 videtur seq in his terminis: ¶ In hac qōne primo notā-
 dum est. suppositionem alt a logico 7 aliter. a. grāma-
 tico considerari. 7 diuersimode diffiniri. ¶ Grāmati-
 cus. n. cōsiderat suppositionem vt est quedā dependē-
 tia vel terminatio suppositi adverbū i cōparatione ad
 predicatum fm debitas pportiones adiuncte: s3 quā
 acceptionē cōcedunt grāmatici tñ subm supponere: 7
 nō predicatū. Cōcedunt et tā īfinitū sine cathegorema-
 ticū qz cathegorematicū supponere: 7 sūt terminū cathe-
 gorematicū: cui nō cōrespondet suppositū s3 vñ verbī.
 In hac. n. Ois chymera ē. supponit ly ois chymera me-
 rito depēdētē vel terminationis quā hz rectus casus cū
 verbo personali fm debitas pportiones. Et fm hanc
 acceptionē signa nō variant talē īminationē neq; modū
 supponēdi. q; nō variat talē īminationē neq; modū
 terminationis. ¶ A logico vō consideratur. p qto de-

notat pdicatū alicuius ppositiois attribui subo vñ ab eo
 remoueri. p illo vel illo supposito fm exigētiam verbī
 vel picipij. ¶ Secūdo notādū q; logic? necessitatem
 habuit cōsiderādi supponem ex hoc. Cū. n. tota inten-
 tio logici sit ad sillogisimū 7 maxime ad formā sillogis-
 mi necesse fuit eū considerare illud sine quo hēri nō po-
 test debitum fundamētū forme sillogismi. Illud autē
 ē suppo. Itā fundamētū primi modi prime figure a
 quo oēs alij eiusdē figure: 7 alia fundamētū 7 origi-
 nem capiunt: vt hz videri primo prior: est quādocūq;
 aliquod predicatū: vt. a. vere predicat de. b. et. b. de. c.
 q. a. vñ pdicat de. c. In tali aut fundamēto nō denota-
 tur. a. attribui vel predicari de. b. 7. b. de. c. p eozū quo
 libz significato. s3 solum s3 exigētā vbi. aī. n. nō pos-
 set assignari cā: q; illa nō ēt debita forma sillogistica:
 ois hō ē aīal. Adā fuit hō. ergo adā ē aīal: nisi q; nō ē
 bite t3: neq; descenditur per fundamētū pme figure:
 eo q; nō denotat aīal attribui illi subo p quol3 significa-
 to absolute. s3 p quolibz pñti. Itē necē fuit logicū qñde
 rare supponem. ¶ Et ex hoc correlarie ferē verūmi-
 lius loquūdo īfinitū nō supponere nisi i oīone pfecta. f.
 ppoē. ¶ Tertio ē notādū q; h3 multis modis distigua-
 tur significatiū vel suppositū māle 3 formale. In p-
 posito tñ vocari pōt significatū formale significatiū
 adequate significatū cōrespōdēns. sicut ly albu signifi-
 cat subaz 7 albedinē. 7 albedo cōiter vocat significatū
 formale respectu sube. q; forma denominās: s3 in ppo-
 sito vocat suba significatū formale secūduz q; alba. qā
 vt sic adēqte significatū cōrespōdēt. Suba vō 7 albe-
 do p se vocat mālia sicut ps respectu totius mā d3 et
 totū forma. Similr huius cōplexi for. 7 adā vocaretur
 suppositū formale aggregatū ex for. 7 adā. s3 vtrāq; ps
 p se māle. Silt huius ēmi hō. for. nō ē significatū forma-
 le. put ē for. vel aīal. s3 put est hō. ¶ His notatis sit p-
 ma conclusio. Itō ois acceptio ēmi i ppoē p aliquo
 vel p aliqbus ē suppo. Itā p3 p argumēta prius scā.
 Accipit. n. ly chymera totalr p aliquo vel p aliqbus i
 illa. chymera ē. sic i illa chymera itelligit: 7 tñ nō suppo-
 nit. ¶ Secūda cōclusio. Itō ois statio ēmi i oīone cōne-
 xi p supposito vel suppositis. p quo vel qbus trāsit i ipz
 vis vbi vel picipij a quo hz vt supponat ē suppositio:
 illa cōclō p3 per rōnes aīdēas cū non supponit subm
 huius. adā 7 for. sūt. 7 tñ vis vbi trāsit in aliquod sup-
 positū. f. i for. ¶ Tertia cōclō. Suppo diffinitio ē trā-
 sit vbi vel picipij i ēmiū cathegorematicū i ppoē po-
 sitū p supposito formali ad qd extendi denotat act? eius
 dē vbi vel picipij: illa cōclusio p3 per aīdēā. ¶ Et ideo
 supponit subm huius. chymera itelligitur. nō respectu
 tpis pñtis: neq; actus illius vbi. q; stat q; chymera actū nō
 itelligat: s3 q; ly itelligit trāsit i ipzū p supposito ad qd
 extēdi denotat actus. f. ad chymerā ymaginabile: vel
 itelligibile. Silt posito q; qz hō qecat supponit subm
 huius. hō currit. cū illud vbi currit trāseat i ipm. p sup-
 posito formali ad qd extendi denotat. f. ad boiem: q;
 p3: q; ponat oēs ille pñcle pref illam p supposito for-
 mali: dī. n. formali. pp argumētū scū: s3. n. i hac. for.
 7 adā sunt: 7 i hac. albu erit. vbi trāscatū subm p sup-
 posito māli. nō tñ p formali. i. adēqte significatū cō-
 respōdenti. ¶ Quarta cōclō. s3 aliq; terminus cathe-

gozematicus in propositione positus nō supponat. quilibet tū supponere denotat. Prima ps pz fa cūā clara est ex precedentib⁹ cum semp virtus verbi denotatur ipm transire in quēlibet terminū cathegozematicū p aliquo supposito. & sine iste terminus sit totale extremum vel pars. Sed cōtra p̄dicta diffōnem arguit. Illa diffōne data pcludit subm hui⁹ nō supponere. lignū currit: dato q lignū sit: gñs falsum. imo p quolibet ligno p̄nti supponit. & pz gñā. qm actus hui⁹ verbi currit nō denotatur extēdi ad aliqd eius suppositū. cūz lignuz nō aptū sit currere. Itē sequeret subm huius: hō currit: non supponere. p hoīe truncato pedes vel quoquomō indi spōsito ad currēdū q exēpli grā sit for. gñs falsum. cum supponit p quolibet hoīe p̄nti. & gñā arguit. qm nō denotat actus illius vbi extēdi ad for. cū non possit currere. iō sequit cōclusio. Itē cōtra eandē adducunt due cōclusiones supius argute. f. aliqd cōplexū nō supponere cuius tamen vtrq; pars supponit: & aliō cōplexum supponere cui⁹ neutra ps supponit. & arguit vt super⁹. Itē ex eadē diffōne cōcludit: q si fuerit aliq; terminus cathegozematicus nō supponēs in ppōne affirmatiua in q nulla ponit negatio. illa erit falsa. gñs arguit eē falsuz. & gñā pbat. quoniā ad ppōtionē affirmatiuā eē verā requir p̄dicatū attribui subō mediāte virtute verbi p̄ncipalis. Hoc aut non pōt esse nisi virtus verbi in ipm transeat. iō sequit cōclusio: Qd aut cōclusio sit falsa patz in ista in es hō vel chymera. cum illa sit vera. & tamē ly chymera. est termin⁹ cathegozematic⁹ nō supponēs. Itē illa diffō habet concedere. q si termin⁹ in vno p̄dictorior supponit. in altero supponit qm in p̄dictorior idē est verbū. & idē terminus cathegozematicus: alit nō eēt p̄dictoria: ergo sicut i vno p̄dictorior: trāsit verbū in illū terminū pro supposito. & ita & in reliquo. gñā nota itelligenti mām. & aīs similiter. Qd gñs sit falsū arguitur. Capiātur ille due. nulla chymera ē. & tu itelligis q chymera ē. In ista negatiua ly chymera nō supōit vt pz. & tamē in sua p̄dictoria supponit q est ps huius totalis. tu itelligis q chymera est. cum ly chymera. in ista ppōne affirmatiua vā. capiat supponem ab illo verbo est nō simplr: sed prout cōiungitur cum hoc verbo itelligis. Itē inferat suba harum: oīs hō est vnus hō. Quilibet hō est vnus hō. eqli ter supponere. cōlo arguitur. qm vtrōbiq; est idē verbū. f. ly est. & idē subiectū. f. ly hō. cū ergo formāl suppo a verbo vel p̄ncipio depēdeat: sequit ly hō vtrōbiq; p̄ci se. p eisdē supponere. qd arguitur sic. Si pro alijs supponeret ly homo in illa. oīs hō erit. qz in hac. quilibet homo currit: hoc maxime eēt ppter signa diuersorum genēz. que tales supponēs darēt vel auferrent. Sed hoc arguit. Suppo eēntialiter dependet a vbo vel p̄ncipio. sic q reservato eodē verbo vel participio manet eadem suppo spē & manēte eodē termino cathegozematico accipiente supponem remanet eadē suppo numero. ergo signa nō habēt variare. nec auferre eādē suppositionē. & per gñs ly hō pro eisdē supōit in illis duabus. Sed arguitur qd eē falsa. Q: tunc sequeretur illas cōuerti. qd tamē est falsuz. cūz vna sit vera. & reliq; falsa. Et pz gñā. q cetera sunt paria. Ad hoc rīdetur Ad pz imuz negetur cōclusio. & dicitur q actus illius

verbi erit denotatur extēdi ad aliquod lignū dato q nullum lignum sit aptū currere. qz talis denotatio ē ex parte vbi. Et p idē rīdetur ad fm. Quoniā nec vbi illa gñā. nō est pōt. for. currere. ergo actus illius verbi currit. nō denotatur extēdi ad for. Et ideo ly hō pro for. supponit. sicut pro quolibet alio p̄nti. Ad aliud dī cōcedendo cōclusiones: scdā tū nō cōceditur ppter fās confirmationē: sed alias videbitur illa mī de termino infinito. Ad argumētū i op̄positū significatio totius re sultat ex significatiōibus partiū. ergo & suppo: negetur gñā & silitudo. & patet per istāiā adductā. Ad aliud dī negādo cōclusionē. vt pbat istāiā: & argumētum in oppositū nō cōcludit. vt pz per istāiā. Ad aliud dī silit negando cōclusionē. vt pbat istāiā. & argumētum in oppositū. Et ad argumētū dī q cōcludit de cōtradictorior per se exītib⁹ quoz termin cathegozematici ab eodē verbo quo ad supponē depēdent. sed i illa. Tu itelligis q chymera est. ly chymera quo ad suppo nem nō tū depēdet ab illo vbo est: sed p̄ncipalit ab illo vbo itelligis. cum totū illud cōplex⁹ q chymera ē. ab eodē depēdeat & regatur: illius vero per se existētis nulla chymera est. ly chymera solū ab illo verbo est depēdet. iō non cōcludit argumētū. Ad vltimū negetur gñā. Itē quo notādā i suppo cōplex⁹ q chymera ē. male. & alter: male. Formale enī est verbum. vel virtus eius que extēditur ad supposita huius vel illius dīe tēporis. & Materiale vero est terminus cathegozematic⁹. secundū ergo q variatur virtus verbi est alia suppositio specie. Sicut dicendo. homo est. & homo fuit. sunt diuerse suppositiones specie. fm vero q variatur materiale sit alia suppositio numero. Ille enī sunt diuerse numero & non specie. Asinus est. & homo ē. Alia vero que sunt in suppositione sunt accidentalialia que nec variant eam specie. neq; numero. sicut terminum supponere pro illo vel illo supposito. Ad argumētū ergo concedetur eandē cō suppositionem in his duabus. Omnis homo currit. & quilibet homo currit. cūz vtrōbiq; sit idē verbum. & idē subiectū. qz nō variatur ille terminus homo. Et cum concluditur ergo pro eisdē supponunt. negetur consequentia. lz enim signa nō auferre vel variare possint essentialiter suppositionem numero vel specie. tamen accidentaliter variare possunt. for. enīz existēte: huius propositionis homo currit subiectuz supponit pro for. & ipso corrupto. nō pro ipso supponit. & tamen remanet eadem suppositio tam numero qz specie. similiter ly. quilibet. facere potest suppositionem solum pro masculis. non tamen propter hoc variatur essentialiter suppositio: sed solum accidentaliter. Accidentalē enim est tali suppositioni q pro masculis vel feminis supponat.

Meritur secundo. Verum dabilis sit suppositio materialis. Et arguitur affirmative. quia si nō eēt dabil. sequerē q eēt p̄cessus i infinitū i denotatōib⁹ finior. gñs falsū. & arguitur psequētia. Itāz si ly homo non possit supponere pro se & significare se & sibi si miles. sicut in hac. homo est nōmē. tunc oporceret ipo-

nere illi vñs nomē qđ illud significaret ⁊ pro illo sup-
ponere posset. ⁊ itē illi aliud nomē eadē rōne. ⁊ sic iñ-
nitum pcederetur. C Itē ifert pñmū ipōitōrē non po-
tuisse ipōnere aliqđ nomen ad aliqđ significādū conse-
quēs absurdū. ⁊ p3 gñā. qñ nō potuisset ipōnere nisi p
talem modū loquēdi vel similit̃ significet illa vox hō bo-
minē in quo mō loquēdi vñs suppositiōe materiali.
C In oppositū arguit. data suppone materiali cōcludi-
tur. a. ⁊ b. eē duos terminos oīo cōuertibiles ⁊ sinoni-
mos quoz vnus supponere pōt materialiter. alter ve-
ro non. cōclusio nō videtur vera. cū non appareat aliq
causa diuersitatis: sed pclusio arguit. Capiātur isti duo
termini vox ⁊ vox: quoz. a. sit in voce. b. sit in scripto:
tunc. b. supponere pōt materialit̃: vt cōter cōcedit: q
aut. a. non possit arguit. nā si possit sit ergo in hac: vox
est nomen. 3. supponendo pro se supponit. p eo qđ fuit
ipōitus ad significandum. ergo psonaliter supponit. er-
go nō materialit̃. p3 gñā. p cōe dictū: ⁊ aīis p3. qñ fuit
ipōitus ad significandū quāz voce. ⁊ p gñis se. cum sit
terminus vocalis. C Itē ifertur quēz terminum mate-
rialiter supponētem eē equiuocum. gñis nō conceditur.
gñā. pbatur. qñ qz termin⁹ sine cathegorematicus si-
ne fincathegorematicus habuit ab ipōitōrē modū signifi-
cādū per quē stare posset significatiue in ppositiōe. Et
cū hoc bz aliū modū significādū se. ⁊ quāz sibi similes.
fm opinionē ergo diuersa significat diuersis i oīibus.
ergo est equiuocus. ⁊ p3 gñā p diffinitionē termini eq-
uoci. C Itē illa opinio haberet cōcedere terminū mate-
rialiter supponēte subordinari ēminio mēali personali-
ter supponēti. ⁊ similiter ppositiones i quibus ponitur.
gñis vñ implicare. nulla. n. ppositio vocalis vel scripta
subordinari dō alicui mentali nisi modi eius significan-
di ex quibus aggregat: ⁊ similiter tot les eius modi sint
oīo cōsimiles modis intelligendi mentalis ⁊ ab eis imme-
diate accepti. sed cōclusio arguitur. hui⁹ enī vocalis hō
est nomē. subiectum materialiter supponit. ⁊ istius mēta-
lis. homo ē nomē cui illa subordinatur subiectū psonali-
ter supponit. qz si supponeret materialit̃. tūc posset abstra-
hi a significatiōe picipali. qđ ē impossibile de termino
mēali. ⁊ p3 gñā. Q: tūc dicim⁹ terminum supponere
materialiter qñ mutatur vel abstrahitur a significatiōe
qua significatiue tenetur ⁊ significat se. ⁊ sibi similes.
C Itē ifertur quēz ēminū materialit̃ supponēte esse se
intentionis vel impossitiōis: nā quīz termin⁹ materialit̃
supponēs significat se ⁊ sibi similes ea rōne qua vltēri⁹
signa sunt. iō ē se intentionis vel impossitiōis. p3 gñā. per
diffinitionē ēminū. se intentionis vel impossitiōis. Itē ex
eadē opinīōe cōcluditur aliqđ eē subiectū ppositionis
qđ nō est alicuius partis oīonis. gñis ipōssibile. qñ aliē
nō eēt ppō: ⁊ cōclusio arguit. Sic qz in hac ppositiōe
hō est nomē: subiectū mālter supponit. sed arguit. qz nō
sit nomē: d quo marie videt. Q: nō ē termin⁹ cōis: neqz
discretus. qz nō ē spēs: de quo marie vñ. nō enī ē spēs ad
for. ⁊ platonē ⁊ ē. sicut li hō psonaliter sumptus. neqz ad
alia idiuina. vt p3. C Forte aliqz rñderet qđ ē spēs ad
illos terminos hō vocales mētales ⁊ scriptos. C Contra
tunc sequit cōclusio ista qz idē termin⁹ ē per se i diuer-
sis predicamētis. ⁊ per se i diuersis generibz eiusdem
p dicamēti. cōclusio negat apud itelligētēz mām. s3 illa

arguitur. li hō significat aliqđ idiuina que sunt sube. et
aliq que sunt q̃litates. ergo p se reponitur in predicamē-
to sube ⁊ q̃litate. p3 gñā. cū eque pño ⁊ p eundē modū
oīa illa significet. s3 arguit aīis: significat enī terminos
scriptos qui cōter ponuntur eē sube: ⁊ vocales ⁊ mēta-
les qui ponuntur eē qualitates. C Et ēt ar. qz sit p se i di-
uersis generibz qualitatis. f. in habitu vel dispōne. vel
passione vel passibili q̃litate significat enī tāqz sua p se
idiuina terminos mētales q sunt i genere habi⁹ vt di-
spōitiōis: ⁊ vocales q sunt i passibē vel passibili q̃litate.
C Itē ex eadē rñsōe sequit illa cōclusio. vñs ⁊ eundē ter-
minū eē spēcē ⁊ idiuinū ad semetipsum. cōclusio vide-
tur falsa ⁊ absurda: ⁊ arguit sic. nā ille termin⁹ hō ea-
dem rōne significat se ⁊ sibi similes. ergo q rōne est spēs
ad sibi similes ita ad se: ⁊ ita sequitur cōclusio. C Forte
bis aliqz diceret ⁊ maxime pme cōclusiōi hūc terminū
hō vocalē solū vocales significare. mētalē mētales. scri-
ptū scriptos. C Qōtra rñsōe dēducit illa pclusio. Ali-
quā ppositionē vocalē subordinari nō posse alicui mē-
tali: cōclusio ē ipōssibilis: ⁊ arguitur sic. ista vocalis: hō
est nomē. si alicui subordinari pōt. marie ist hō ē nomē.
Qōtra i mēte significat solū terminos mētales. Et i vo-
ce solū vocales. ergo nō subordinat. ergo nec ppositio-
nes. p3 gñā: ⁊ aīis ponit illa rñsō. C Itē ar aīis pñi-
cipale sic. Illud subiectū hō non habet modū significā-
di datum sibi ab ipōitōre per quem sit nomen. ergo
nō est nomen. p3 gñā per grāmaticā: speculatiuam: ⁊
aīis. p3 quoniā ab ipōitōre habuit vt significaret homi-
nē. sed nūc nō significat hoīem: qñ si sic. tūc eēt termin⁹
equoc⁹. co qz significaret se. ⁊ sibi similes. ⁊ hoīez diuer-
sis rōnibz. C Secūdo sequeret illud icōnemēs. f. Quēz
ēminū mālter supponēte eē equocū. C Itē cōfirmat il-
lud aī. ly. hō nō plus significat qz significabat aī ipōi-
tiōne. s3 aī ipōitionē nō erat nomē. ergo nūc si ē nomē
gñā vñ bona. ⁊ aīis p3. qz aī ipōitionez significabat se
sic ⁊ nūc. cū qz res iquātū ens habeat ex nā sua repēn-
tādū se itelletui. C Forte aliqz diceret qz min⁹ significa-
bat ante qz nūc. qñ aī nō significabat nisi se. nūc vñ se
⁊ sibi similes. S3 hec rñsō nō euacuat difficultatē argu-
mēti. qñ pōt fieri argumētū d hac. hoc hō ē nomē. vñ
videt ly hō semet solū significare vñre ēminū demon-
stratiui. C Itē data suppone mālter sequit hūc eē falsam
qz tū pcedit hō ē nomē significās cōter hoīem. qñ si illa
eēt vā sic significādo. ant ergo. hō significat hoīem vt ē
apt⁹ supponet mālter: vel psonalit̃. nō mālter: qñ vt apt⁹
supponet mālter tñ ēminos significat ⁊ nō hoīem: qz
nō psonalit̃. arguit. qz sequit hō ē nomē hoīnē signifi-
cās iquātū psonalit̃ supponit. ergo subm hui⁹ psonalit̃
supponit hō ē nomē significās hoīem. gñis falsū. ergo. et
aīis. Itē si li hō ē nomē significās hoīem in quātū pso-
naliter accipitur. ergo ille homo est nomen significans
hominem. vel ille. ⁊ sic de singulis. consequens est fal-
sum. ergo ⁊ antecedens. C In hac questione. pñmo
notandum est quēlibet terminum vocalem: vel scri-
ptum habuisse significationem ab ipōitōre per quāz
in propositione stare posset significatiue: ⁊ vltia hoc:
ex communi modo loquēdi: vt habilis expima-
tur conceptus mentis: et ne sit processus in infinitum
acquirat sibi: alium modum significandi per quem

significat se et sibi similes inquantum signa sunt: et pro tunc ille terminus homo non significat hominem. quod aliter esset equivocus secundum rei veritatem. Et ideo quilibet terminus vocalis vel scriptus primo habet modum significandi per quem stare potest significative inquantum impositus fuit ad significandum: habet etiam ex natura sui significationem: qua se significat et hoc inquantum est res: cum omnis res sit naturaliter representativa intellectui inquantum ens habet tertio quendam modum significandi accidentalem: sicut per hunc conceptum sor. possum devenire in noticiam platonis propter amicitiam vel aliud accidentale: et istam significationem acquirit de per accidens: quartam significationem acquirit. ut dictum est ex communi modo loquendi per quam significat se et sibi similes inquantum signa sunt. **Secundo** est notandum quod per significationem qua terminus se significat ut est res. non est aliquis terminus aptus supponere. per quod si sic: tunc quilibet res mundi supponere posset. cum quilibet res habeat ex natura sui representare se intellectui inquantum est ens. Nec per significationem qua aliquid per accidens significat. quod tunc si sor. pro platone supponere posset. et si homo per asino retenta primaria significatione. quod saltem. et per gna. quod de per accidens si sor. significare potest platone: et ly homo asinum. Suppositio ergo non debetur termino nisi merito significationis per quam est constitutus orationis vel propositionis: sed non per illam que significat se inquantum ens. nec per significationem per accidens constitutus est orationis vel propositionis. ergo etc. **Tertio** notandum. quod merito significationis habite ab impositore. quia terminus significative stare potest in propositione terminus est aptus personaliter supponere. Adverito vero illius quod solum se significat et sibi similes: ut signa sunt est aptus materialiter supponere. et solum merito illius: primam parte omnes concedunt. et etiam videtur manifesta. quod non videtur per quem alium modum supponere possit materialiter: non etiam merito alterius significationis. quod tunc merito eiusdem significationis aptus esset idem terminus materialiter et personaliter supponere: quod videtur implicare. **Quarto** notandum quod terminum mentale imaginari possumus habere multiplicem modum significandi. primo enim modum significandi quo se significat ut res: secundo significationem qua aliquid per accidens significat. sicut per conceptum sor. devenitur in cognitionem ecclesie sancti marci. tertio significationem mediate discursu intellectus qua se representat. sicut dum intellectus apprehendit se apprehendere discursu et venit in noticiam conceptus per quem apprehendit. quarto significationem per quam rei ad extra est significatus ut conceptus adequatus illi rei. a qua significatione absoluti non potest. Alium modum significandi non possumus imaginari habere terminum mentale. **Quinto** notandum quod merito prime se vel tertie significationis termino mentali non debetur suppositio. sed solum merito quartę: probatur quoniam suppositio non debetur termino nisi merito significationis per quam est pars orationis. sed per primam. et tertia non est pars orationis. ergo etc. per gna. et maior arguitur. quam debetur ei inquantum constitutus est propositionis. sed non est constitutus propositionis nisi inquantum est pars orationis. ergo etc. minor et probatur. quoniam prima significatio non inest ei nisi inquantum est

res sicut inest naturaliter cuilibet rei. Alie due sunt valde accidentales nihil agentes ad esse partis orationis. ergo etc. Sed quod merito quartę debetur ei suppositio: ostenditur modo sit categorematicus per cum quilibet terminus categorematicus mentalis supponere possit personaliter. et non merito alterius significationis: ut argutum est etc. **Sexto** notandum quod tam si ponentes universalia quod si negantes termini diversimode in predicamentis reponuntur: ponentes enim universalia sic ordinant predicamenta rerum. ita et terminorum sibi correspondentium. et vocant ea predicamenta signorum. Unde sicut substantia ponit generatur. ita terminus significans substantiam ea ratione qua generalissimum est generatum in predicamento signorum. et sicut aliter in eo est genus subalternum. ita terminus significans ipsum ea ratione qua aliter subalternum sicut ly alba. Et sicut homo est species specialissima. ita terminus ipsum significans ratione qua homo est species specialissima in predicamento signorum correspondenti predicamento substantie sicut ly homo. et sic dicatur de singulis omnibus speciebus et individuis huius predicamenti et aliorum predicamentorum. Terminorum autem quodammodo signa per se reponuntur in predicamento signorum: quodammodo per accidens. Alii vero predicamenta circueunt. per se ponuntur in predicamento termini significantes adeque res ea ratione qua per se ponuntur in predicamento rerum. sicut ly homo significans hominem ratione qua species est. et sic de singulis dicatur generibus individuis vel speciebus. per accidens vero reponuntur termini significantes res per accidens. positas sicut ly album per accidens reponitur in predicamento substantie ratione rei adequate significate. scilicet res alba vel substantia alba. Istic tamen modus reponendi aliquid in predicamento per accidens multiplicem divisionem habet secundum quod habet alibi declarari: cum alii passiones et differentias per accidens reponi: alii reduci debent. in verbis discordantibus et non in re. Sed de his tacendum. cum hoc non sit preteritis operis. alii vero vocantur predicamenta circueunt. Sed tamen diversimode et valde equivocate. Nam si ens vocatur predicamenta circueuntens cum adequate significet ens ad quod tamque ad analogum et consistit omnia predicamenta reducuntur. Alii vero circueunt predicamenta quod eadem ratione et equaliter significantes diversorum predicamentorum: non tamen absolute. sed connotative. quod aliter per se in diversis predicamentis reponeretur: sicut isti termini species generis differentia. et sic de similibus. Unde iste terminus species equaliter significat qualemque species cuilibet predicamenti. non ergo magis in uno respectu deberet quam in altero: neque magis in uno per se quam in altero per accidens. vel e converso. Ideo merito vocatur circueuntens predicamenta. Et isti termini habent aliquos infra terminus coes sicut si species habet illum terminum homo et illum terminum asinus etc. Similiter ille terminus terminus circuit predicamenta signorum cum equaliter significet quolibet terminum cuilibet predicamenti. Sed aliquis diceret. nonne sicut si album ponitur in aliquo predicamento per accidens ratione connotationis. ita possunt poni illi termini differentia species etc. Dicitur quod non: et causa diversitatis est: quoniam si album et consimiles concretę significant aliquid connotative illud tamen quod significant et illud quod connotant non sunt equaliter significata. licet sint illa diversorum predicamentorum: sic

ly albu alia rōne subam. alia rōne albedinē significat. id qz significat immediate rē i aliquo pūto posita. cōnotā do tñ aliquod extrinsecū p accūs reponit i codē. s. sube: t p accūs: vel sūm alios per se i pūto qualitatis: non sic aut ē d illo tñmō spēs t cōsimilib. qñ abstracte t n cōcrete. equalit t nō dīuersis rōnib. immediate significat signū rei posite i predicamēto iquātum ē signū. sic illos tñmōs hō asin. t sic de singulis: nō inq: tñmō sunt tales res. s. inq: tñmō sunt signa rez. Ex qb. ierē quēz terminū se intētionis vel ipositionis sūt vocari circūcūte predicamēta vel pōcamēta: sic ly nōmē equalit t abstracte immediate significās nōia iquātū signa sunt t nulli. i. quātum res dēcīate. Ex qb. conclusif ly hō t ly asinus significātes se t sibi similes inq: tñmō signa sunt t alios similes vocari circūcūtes predicamēta. Illec tñ videtur extranea a presenti mā t maiori declaratio. ne idigēt: s. ne aliq. cludere appētes concludant. id posita fuerūt aliqua p aliq. declaratione. Cū is nō tatis sit pma cōclusio. Cū 3 dabil sit suppo mālīs. nō tñ necessaria ē ad exprimēdū cōceptum mētis necessitatē absolutē. s. pma ps cōclusionis hui. p duas rōnes adductas p3: p3 ē per rōnes grāmaticoz que non tñmō cōpossibilitatē. imo necessitatē pparevident. q nūc nō adducunt grā breuitatis: s. a ps p3: pōt. n. cōpmi cōceptus mētis: s. non ita habilit non ponēdo tñmōz mālīter supponere: nā dicēdo ille tñmō hō ē spēs. possum. disponere q ly hō non se tēat ex pte subī s. sit qdam inēpositio. pferendo istā vocē grā notificatiōis sicut si dicere sic illa vox quā statiz pferā ē nomē. deinde paulo post hoc mō pferre homo. S3 vcz est q habilit. expmim. mētis conceptū aliquādo vtēdo suppositione mālī. sic i hac. hō ē nomen. Cū Secunda conclusio. nullus tñmō mentalis supponere pōt materialit. Ista conclusio p3 ex pcedis. cum tñmō mentalis supponere possit merito qre significatiōis. s. que ē cōceptus adequat. rei. S3 merito illi supponit personalit. igr mālī supponere nō pōt. p3 qñ q nō ē possibile merito oio eiusdem significatiōis eūdem tñmōz supponere posse mālī t personalit. Cōfirmat eadē cōclusio. tunc. n. dō aliq. tñmō supponere mālī qñ abstractit a significatiōe pma ad se significandū t sibi similes. hoc aut nō ē possibile i mente. vt p3. Cōfirmat qñ si sit pōt seq. aliq. cō duas ppōnes mētāles sinonimas quoz vni. tñmō subm mālīter supponit alteri us personālī: qñs incōueniens: t qñ arguit. Nāz sit q i hac mētālī. hō ē nomē. cui subordinat vocal illi similitis subm mālīter supponit. iponat ergo vnum nomen cōe oib. talib. tñmōis hō significās eos ea rōne q li hō. t sit. a. t seq. q i illa. a. est nomen. subm persona liter supponit. cū retineat ibi significatiōem hitaz ab ipositore: tñ captant ille due i mente. hō est nomen. t a. ē nomen: t ille due i voce illis subordinate. hō ē nomen. t a. ē nomē: tunc in mente illud subm homo mā liter supponit. vt concedit. t illud subm. a. personālī: vt p3: t ille ppōnes sunt sinonime. ergo conclusio vera: qñ nō cū maiori: mior arguitur. suba sunt sinonima. t ceta sunt paria: ergo tē. p3 consequentia cū mior t: t maiorem pbo. qz suba vocaliū sunt sinonima: cū suba vocaliū subordinant subis mentaliū. ergo tē.

p3 qñ. t minor ponit i casu. t maior p3. qñ significat eadem t eadem rōne. Cū tertia cōclusio. quibz tñmō vocalis vel scripte supponere pōt mālī. Ista cōclusio arguit ex pcedis. Tūc. n. dicim. terminū mālī supponere cū supponit merito significatiōis q se significat t sibi similes inq: tñmō signa sunt depōita significatiōe pma maria: s. quibz termin. vocalis vel scriptus ē hōmō. ergo tē. cōsequētia nō. cū maiori ex pcedis: cū non p aliā significatiōem supponit tñmō mālī. t minor arguit: qz si est aliq. vocalis vel scripte. q ppe hoc supponere non possz mālī maxime est termin. semet impositus ad significādū. sic ly vor i voce. Cū arguit q mālī supponere possit. qñ cum dī vor ē nomen. ly vor supponēs. p se t sibi similib. non retinet significatiōē habitam a primo ipositore. t per consequēs nō personālīter supponit: p3 qñ. t arguitur aī. a primo. n. ipositore habuit vt significat. vocē ea rōe q vor. t sic quālibz vocem significat. hanc aut significatiōē hīc nō retinet. cum solum significet tales tñmōs vor. t nō il las voces hō aī. t sic de similib. significat ē aliqua que non impositus fuit ad significādū. s. illos terminos mentales vor vel scriptos. ergo non eadē rōne significādū retinet. t sic mālīter supponit. qd fuit arguēdum. Cū 3 cōclusionem arguitur. ly vor inq: tñmō p se supponit non mālīter supponit. igr nec a simili i quātum p sibi similib. supponit. qñ nota. t arguitur aī. qñ in quātum p se supponit p eo quod fuit impositus ad significādū supponit. ergo tē. p3 qñ per cōmune dē. antecedēs p3. cum fuerit impositus ad significādū quālibz vocem. Cū Item ē eadē arguit. am ponat aliq. tñmō de nouo ad significādū se t similes vel solū se. sicut ly homo seipm. demonstrans: t seq. q talis nō pōt supponere mālīter. cum p se supponēdo t sibi similib. solum supponit p eo quod fuit ipositus ad significādū t habitaz ex impōne retineat significatiōes. Cū Ad primū qñ negat: qñ l3 p se supponēdo supponat p eo qd impositus fuit ad significādū. non tamē merito eiusdem significatiōis q impositus fuit ad se significādū. per illā. n. significatiōē significabat se rōne cōi inq: tñmō vor. nō aut rōne cōi significat se inq: tñmō tale signū vor. Cū Ad sūm cū dī: imponitur tē. querat an velit illum terminū significare inq: tñmō res ē: sicut ly homo semet demonstrās adequatē: t tūc dī q non merito significatiōis illi supponit mālīter. sed merito hui. qua se significat vt signum. sicut dicēdo ly homo ē nomē. Cū dī q cōiter additur q ly homo se ipm. demonstrat t se ipz significat. t tūc stat difficultas argumenti: nam in ista ly homo ē nomen. supponit ly hō p eodem pte t eodem mō. quo fuit impositus. vt p3. illeq. dē de terminis obstat cū cōmuniter admittit. pbatur tñ cū rōne. q addi debeat. Si vero velit ipsum se significare vt signū. hoc ē non pōt. nisi eadem vor prius imponitur aliud significare. qz alr est circulario. t nō non pbatur ipsum non posse supponere mālīter. Cū quarta conclusio. l3 quibz tñmōs vocalis vel scriptus potens supponere personālī possit supponere mālīter. aliquis tamen materialit supponere potest. t non personālīter retenta eius pma significatiōe. prima pars p3 ex pcedenti cō.

clusione: qm ly ois ⁊ ceta sineathegorema-
 ta mālter supponere pnt vt dicēdo. ois ē signū: nō aut
 psonalr: vt pz iuētī. ¶ Quia cōclusio. diuisio suppo-
 sitōis i mālēs ⁊ psonales nō est in spēs supponis cētia-
 les: s; accitales. Ista cōclusio sic pbat. Ab eo qd i ali-
 quo ē formale sumunt spēs ⁊ dñe. s; formale in suppo-
 sitione ē vls vbi trāscens i suppositum termi ergo eius
 spēs ab illis sumitur. Diuiditur ergo cēntialit suppo-
 sitio i suppositōes pntis. ⁊ pntis. ⁊ futuri. ⁊ sic de alijs:
 ⁊ sic pz cōclō. ¶ Ad argumēta i oppositū rñdēt. ¶ Ad
 pñm dī cōcedēdo cōclusionē cē pōtem. nō tñ ibidēs
 pbat. dī. n. q. hui⁹ subm vor ē nomē: mālter supponit.
 ⁊ ad argumētū i op^m pō solutio ex dñis. S; si capiat
 terminū mētalē secū sū: nīm cōcedit cōclusio. S; q̄ fal-
 sit arguit. a. ⁊ b. cē vocales sinonimas ⁊ a. mālter sup-
 pōere ⁊ b. personātr. sicut arguebat pz i istis duab⁹.
 Ildō ē nomē. ⁊ a. ē nomē iponēdo. a. significare oēs ter-
 minos tales hō rōne cōi q̄ talia signa sunt. Si id sit ve-
 rum. sic arguit q. q; cōclusio appēnter nō bier enī
 dētiā. pōt. n. alig cōcedere i mente sicut tu cōcedis in
 voce. id ē existētiē ⁊ nō appēntē argumētū cōclude-
 ret: adhuc illud male. q; nulla similitudo mentalis pōt
 se intellectui repñtare vt pbat vī ex libro de aīa. Ideo
 nullus ē mīn⁹ mentalis poterit p se suppōere. Et vide
 q; p idē: ita videret dicendum de termino demonstrati-
 uo vocali de quo dubitas i margie ista. ¶ E vide q; cō-
 formiter ita erit de pte demonstrante totū. vt i insolubili-
 bus. Ildō ē falsū. ⁊ sic de similib⁹ rñdēt cōcedēdo. hoc
 tñ dñis nō repñnat: qm ly. a. dato q; nō mālter sup-
 ponit tñ pōt: sicut hic ly. a. ē nomē. ¶ Ad h; negatur
 cōclusio. q; dī verisimili loquēdo q; cū ly homo suppo-
 nit. mālter. nō ampl⁹ retinet significatiōē primariā
 ⁊ nō ē idē termin⁹ q; pñt erit. s; sit eadē vox. vel scriptur⁹
 idē. ¶ S; tunc sequerēt nō ē possibile predicatum
 se itentionis distrabere aliquem terminū ad supponē-
 mālē: q; sit q; ly nomē distrabat ly. hō. q. distrabit il-
 luz. ergo trahit ipm ab vna significatiōe i altāz. ergo
 idē ē mīn⁹ h; plures supponēs: quod impossibile ē ⁊ ne-
 gādū. ¶ Rñdēt q; argumētū de vīte finonis pbat vī
 tatē. s; admittitur. ille mod⁹ loquendi nisi argumēta il-
 lam difficultatē nō regrant. ⁊ ita semp cū alijs h; con-
 ueniētiā cū modo loquēdi dūmodo argumēta pposi-
 ta illam difficultatē nō petāt. S; cōis mod⁹s loquēdi
 vñs mīn⁹ distrabere aliū: hoc ē distrabere vocē vel
 scriptū ab vna significatiōe ad aliā. ¶ Ad tertiū conce-
 dit cōclusio. vt pbat cōclusio fa. ¶ Ad qrtū cōceditur
 cōclusio vt argumētū pbat. ¶ S; ex hoc arguit. cē p-
 cessus i infinitū i ēmis supponētib⁹ mālter. qñs repu-
 tatur ipolē: ⁊ qñs arguit. Ista sit q; subm hui⁹ pposi-
 tionis. hō est nomē. significet subz hui⁹. homo currit.
 vt signū. ⁊ oportebit itē assignare alterz terminū signi-
 ficatē illud subm hui⁹. hō est nomen: ⁊ alterz signifi-
 catē mālter. ⁊ sic i infinitū. ¶ Rñdēt negādo cōclusio-
 nem. ⁊ ad argumētū dī. q; nō requirit assignare etiam
 terminū. ¶ Notes. n. adducere tot ēmīos quorvis. quot
 quot adducas equaliter semet ⁊ alios. oēs significat sic
 alij. ⁊ sic non iducitur aliqua necessitas tertiū assignan-
 di. ¶ Ad quartū negatur cōclō. Et ad pñm argumē-

tū. dī q; ly hō ē termin⁹ cōis. Et cū dī nō ē spēs ergo. nō
 ē termin⁹ cōis. negatur qñs. q; cōsiderari pōt tāq; res
 aut tāq; signū eiusdē termi. Si pmo mō. ⁊ sic ē indini-
 duū qualitatis vel sube: si. n. sūvor. sic ē idindū qua-
 litatis: si sit scriptū sic ē idindū sube: vt cōmuniter r o-
 nitur: si aut vt signū. sic non ē i aliquo predicamēto sed
 circuit oē predicamētum sube. cū sit termin⁹ se ipositi-
 onis vt declaratū ē supra. vel si inueniatur ali⁹ mod⁹ p
 accidens reducendi ad predicamētum. poterit reduci
 ad predicamētū sube. tāq; signū signi eiusdē predica-
 ti. qm s; significet aliquos terminos q; realiter sūt qua-
 litates. non tñ significat eos vt q̄itates. s; vt signa rez
 de predicamēto sube mediate. vel immediate. ¶ Vel si lo-
 quamur large de spēs. vocādo quēlibz terminū nō sup-
 mū spēm: cōcedi pōt ly hō ē spēs ad illos terminos
 hō. ⁊ solū in predicamēto sube. mō quo dēti ē. S; tunc
 oporteret cōcedere: idē idindū ⁊ spēm respectu sui-
 met. vt significatū ⁊ vt signū: sicut subm huius menta-
 lis qualitas ē ens: vt signum ē genus ad semet. ⁊ indī-
 duū vt significatū. ¶ Ad h; affirmatiōē negat. p-
 ma qñs. s; n. nō habeat significatiōē ex ipōne datāz
 h; tñ aliam acq̄sitā ex cōi mō loq̄ndi p quā significat
 se ⁊ sibi similes vt signa sunt. ⁊ per illū modū significā-
 di i nomine reponitur. vt pz ex predcis. Ad tertiā con-
 firmatiōē negat pma cōclusio. ⁊ cā ē. q; pñt significa-
 bat se significatiōe nālī: q̄ quēlibz res se significat. et
 ille modus non sufficiebat ipm facere nomē ē. vt di-
 cebatur supra. nūc aut significat se vt signū. Et per il-
 lum modū significādi ē nomē. ¶ Vt tñ aīis est falsū. q;
 nō plus significat cē. q; nūc significat se ⁊ sibi similes.
 pñt aut solum se. ¶ Tñ conceditur. q; alijs termin⁹ māl-
 ter supponit. p se ⁊ sibi sū supponit. vt i hac hō ē nomē.
 alijs solū p se. vt i hac: hoc hō ē nomē. p ly hoc dñmō
 strādo subm hui⁹. Alijs solū p sibi sū. vt i hac. hoc
 hō ē nomē. demonstrādo mētalē sibi similit. ¶ Ad vlti-
 mū argumētū valde sophistīc rñdēt. q; hō ē nomē
 significās boiem vt personātr sumitur. ⁊ ad argumētū.
 ergo subz huius pōnis psonalr supponit. negatur cō-
 sequentia. Et sūtr negatur cōclusio. vnde n sequitur iquā-
 tum psonalr sumit significat boies ergo ille hō ē nomē.
 vel ⁊ sic de singulis. cōsimiles. n. modi arguendi sūt
 valde deceptorij.

Veritur tertio.

Vt bñ diuidatur suppo psonalis
 vel mātial i cōez ⁊ discretā. ¶ Et
 aī. pmo affirmatiōe ex oib⁹ aūctati-
 bus: pz ēt ex alio. nā soli terminio ca-
 thegoricāto attribuitur suppo. si d
 cathegoricātiōis sufficiētē diuidi-
 tur i cōez ⁊ discretā. ergo ⁊ suppo tā psonal q; māl suf-
 ficiētē diuidetur i cōez ⁊ discretā. pz qñs: totū aīis sū
 milt. ¶ Ad alterā pte. cōpositā. ar. subm huius for.
 erit psonalr supponit. ⁊ tñ nec cōiter nec discrete. ergo
 cōclō falsa. pz qñs. cū maloz: pōitur. n. q; for. sit. ⁊ mī-
 nor ar. n. n. cōiter suppoit: vt oēs cōcedit. q; nō discre-
 te ar. qñ vel ly for. subordinatur hui⁹ qd vocatur for.
 vel simile for. vel tale quale ē for. vel subordinatur bu

sc. Ille hō cū blay istis circūstātijs: aut illi emio mere
 subali. hic vel ille hō: for. demonstrato. Si pīo mō tūc
 nō discrete supponeret. sed determinate: sic sequeretur
 for. diu fuisse. et for. et tū icipe et desinere eē for. seque-
 retur et fore possibile hoies eē alinū. Et sequeretur nullū esse
 emiū mer subātiāle. q̄ oīa falsa sūt. Si dicat sō mo-
 do. tūc sequeretur duo pīora icōueniētia. v3. nullū eē ter-
 minū mer subātiāle. Et for. diu fuisse et fore et tū icipe
 eē for. et desinere eē for. cū sit possibile ip̄z icipe hīe has
 vel illas circūstātijs. accidētales vel desinere. Si dica-
 tur tertio. tūc sequitur vnā partē dōnis subordinari alte-
 ri. v3. nomē pīonimi. q̄ns reputat ip̄osibile ap̄d grā
 maticū. et p3 q̄na. cū li for. sit nomē et emiū? demonstra-
 tiuus sit pīonimē: et sic iterū li for. nō discrete suppone-
 re. q̄ nō vī q̄ significatōe. C Itē hui? p̄positionis. Il-
 le hō currit. for. demonstrato: subm nō cōiter suppo-
 nit: nec discrete. ergo tē. p3 maior. et minor hui? hō currit.
 supponit subm cōiter. s3 adueniēte signo demonstratiuo
 nō tollit ei? suppositio nec mutat. ergo nūc nō discrete
 supponit. p3 q̄na cūz maior. et minor ar. qm̄ signa non
 dant nec variāt suppositionē emino. cū suppo eēntiali-
 ter a vbo et a participio depēdeat. et sic argumētū habz
 euidentia q̄ tenētes sub a hāz equaliter supponē. oīs hō
 currit. Et q̄z hō currit. C Itē subm istius. isti homies
 currūt. demonstrādo for. et pīonē. nō discrete. nec cōiter
 supponit. ergo tē. q̄na nota et maior. p3. qm̄ p plurib?
 supponit. et minor ar si cōiter supponeret. hoc eēt meri-
 to alicui? significatōis cōis. s3 nullā significatōē cō-
 monē h3. s3 discretā merito emini demonstratiui. ergo si
 cōiter supponit. C Itē subm hui? oīs hō qē for. currit.
 neq; discrete. neq; cōiter suppoit. ergo tē. q̄na nota. et
 maior. p3. qm̄ stat distributiue. minor ar. qm̄ totū id cō-
 nexū nō nisi p vno supponer pōt. s. p for. ergo cōiter
 supponer nō pōt. q̄na p3. et totū aīis. C Itē subm isti?
 talis hō currit. for. demonstrato. nō cōiter nec discrete
 supponit. ergo p3 q̄na. et aīis ar. nō enī discrete suppo-
 nit. qm̄ p plurib? vīficari et supponē pōt. q̄ non cōi-
 ter ar. qm̄ subijciē emin? cōis determinatus signo dīmō-
 stratiuo. ergo discrete suppoit. ergo nō cōiter. C Forte
 aliq; diceret negādo q̄nam. q̄z determinēt signo de-
 monstratiuo. si nō ē signū discretū: s3 cō. C Ōtra hāc
 rīsiōne ar. q̄z dicit aliquā eē p̄pōnē vām de subo dīmō-
 stratiuo cui? nō pōtētiū si p re demonstrata vīficatur: s3
 de re nō demonstrata. cōclusio vī ip̄osibilis. q̄z si nō ve-
 rificat de re demonstrata cū eminus demonstratiuus nō
 nisi ex demonstratiōe significet: nō verificat de re signifi-
 cata p subz. et sic nō eēt vā. qd̄ alteri pti repugnat. S3
 ar cōclusio sic. ponat platōnē simile fori currere. et for.
 q̄scere. tūc for. demonstrato. hēc ē vā. talis hō currit pro
 platone. et nō p for. ergo sequitur cōclusio. C Itē subm
 istius. isti hoies sunt hō. nō cōiter suppoit. vt arguebat
 sup. nō ē discrete. q̄z si sic: hoc eēt: qm̄ supponeret s3 si
 significatōne acceptā a p̄p̄ijs rōnib? istoz: et tūc sequeretur
 hāc eē verā sic arguēdo. ille ē hō. et ille ē hō. ergo isti. sē
 hō. p3 q̄na. et diuidet q̄ns ip̄osibile eē. q̄z tūc sequeretur
 q̄ duo hoies eēt vī? hō. C S3 hūic forte aliquis di-
 ceret cōcedēdo vtrāq; eē verā. cū cludat ly et tētū diui-
 sine qd̄ cōsūdit li hō. Et diceret illa rīsiō q̄ i hac. duo

hoies sunt hō. ly hoies determinate supponēs h3 aliq̄s
 singulares tentas diuīsiue et aliquas collectivē. et iō l3 il-
 le i q̄b? ly isti tenet collectivē sint falsē. ille tū vere sunt i
 quibus tenetur diuīsiue. et vterius concedit vtrāq;
 itaq; isti dñt ab hoibus. et isti dñt a seipsis. demo-
 strato for. et platone. C S3 q̄ rīsiōnez ar. Et illa lferē
 q̄ aliq; hoies sē hō q̄ nō sūt hō. q̄ns ip̄osibile. et ar. q̄na.
 Aliq; hoies sunt hō et illi nō sunt hō. ergo tē. p3 q̄na. et
 aīis. ar. Isti sunt hō demonstratis for. et platone. et illi-
 met nō sunt hō. ergo tē. q̄na vā. prima pars aītis p̄ce-
 dit a sic rīdēte tenēdo li isti diuīsiue. C Secūdo ar. q̄z
 isti nō sunt hō. et isti sunt illimet. ergo tē. q̄na p3 a resol-
 uentibus ad resolutā. fm̄ enī illā rīsiōne includit in ter-
 mino pluralis numeri li et. stans collectivē et diuīsiue. et
 p q̄ns p veritate illius idēfinitē negativē sufficit vītas
 vīus singularis. et aīis p3 tenendo li isti collectivē.
 C Itē ar. hāc eē falsam duo hoies sunt hō. Supponē
 do pmo q̄ q̄z p̄positio idēfinita vera et affirmatiua
 resoluibilis pro vītate sui requirit duas resoluētes ve-
 ras: hoc p3 ex cōi mō loquendi. sō q̄ i resoluētib? plu-
 ralis numeri eminus demonstratiuus debeat eodē mo-
 do stare vtrōbiq; s. collectivē vel diuīsiue. p3 qm̄ non
 eēt debite resoluētes. aliter istis suppositis assignent
 due resoluētes illius p̄positionis: erunt ergo iste: et isti
 sunt hoies: et isti sunt duo homies. tūc ergo q̄ritur vtrū
 li isti vtrōbiq; stent collectivē. et tūc prima est falsa. vel
 vtrōbiq; diuīsiue. et tūc s̄a est falsa: sequitur. n. tenēdo di-
 uīsiue: isti sunt duo hoies. ergo iste ē duo hoies: et iste: et
 ista q̄na est bona fm̄ illam rīsiōne: et cōiter loquentes
 illā videntur cōcedere: et sic cōcludit quomodo cūq; illā
 eē falsā duo hoies sunt hō. C Itē ex eadē rīsiōne cō-
 cludit for. differre a seipso. q̄z sequit̄ isti dñt a seipsis. er-
 go for. dñt a seipso. aīis p̄ceditur ab illa rīsiōne: et q̄na
 t3 fm̄ cōem op̄ionē de relatiuis cū de natura relati-
 ui reciproci sit referre idē i se. C Itē principaliter. ad
 q̄stionē ar. predicatū hui? oīs hō est for. vel plato vel
 cicero: nō cōiter supponit. qm̄ nulla ei? pars cōiter sup-
 pōit. nō ē discrete. qm̄ p pluribus suppoit. C Itē nul-
 la suppositione discreta supponit sed pluribus. ergo si
 discrete supponit. C Sed forte aliquis negaret hāc vl-
 timam q̄nam. et cōcederet aīis: qm̄ ex oibus illis suppo-
 sitionibus discretis non sit vna suppositio. C Sed con-
 tra vīitas suppositionis dependet ex vīitate verbi vī
 participij et termini cathegorematici capientis suppo-
 sitionem. sed ibi est vnum verbum: vel vnum partici-
 pium et vnus terminus saltim coniunctione. ergo est
 vna eius suppositio. ergo aliqua suppositione suppo-
 nit. qd̄ ab illa responsione negatur. C Item ad que-
 stionem arguitur. subiectum huius videns for. currit.
 vel asinus for. currit. non supponit cōmuniter. cūz vna
 pars discrete supponat. nec discrete. cum vna pars
 cōmuniter supponat. Et idē arguitur de subiecto
 huius. iste asinus hominis currit. C Sed forte ali-
 quis diceret concedendo. q̄ nec cōmuniter nec discrete
 supponit. sed cōmuniter et discrete collectivē. C Sed
 contra sequitur aliquem terminum distributivē suppo-
 nere. et tamen non cōmuniter: consequens ip̄os-
 sibile. Et arguitur consequentia in hac. omnis asinus

for. currit. posito qd for. habeat plures afinos. patet qd subiectū illi? vniuersalis distribuit mobilē et supponit. et tñ nō cōmunit fm illā rñsionē. ¶ Itē li asin? for. vel videns for. merito sue significatiōis cōis p plurib? supponere pōt. ergo cōiter supponit. ¶ Itē i hac. iste asin? hominis currit. totū illud cōplexū virtute significatiōis termini demonstratiui nō nisi vni cōpetere potest. ergo tñ discrete supponit. p3 2^a. et negatur antecedēs.

In hac questione. 1ª dñō est notandū qd nō est dicendū terminū discrete supponere: qd tñ p vno supponat. neq3 cōiter qd pro plurib? prima pars p3. posito. n. qd nō sit hō nisi for. subm hui? hō ē. tñ p for. supponit: vt apd oēs conceditur. 2ª pars ē p3. qm in hac. isti homines sūt. subm discrete supponit. et nō cōiter. vtrā de clarabit. ¶ Secūdo ē notādū. nō sufficientē argui terminū discrete supponere. vñ tñi supponē eē discretā. nisi qd nō nisi p vno supponē possit respectu eiusdē vbi. qm di cēdo fenit ē. vel istās ē. li fenit. vel istās nō nisi p vno supponē pōt respectu hui? vbi ē. et tñ cōiter supponit. vt oēs 2ª cedit. ¶ Tercio ē notādū qd sufficiēter ar supponē eē discretā. qd tñi? supponit mēi o significatiōis discretē. s. accepte a proprietatib? singularib?. et cōis qd merito cōis. ¶ Hoc apper qm nō dī suppositio discretā nisi respectu termini discreti. et nō dī tñi? discretus nisi respectu significatiōis discretē. ergo 2^a. p3 2^a. et sūt totū anis. et eodē mō dicat de supponē cōi qd nō dicimus ali quā eē talē nisi respectu significatiōis cōis. ¶ Quarto notādū qd oīs illa vocaret significatiō discretā q accepta ē tñi a proprietatibus picularib? vni? vel plurib?. vñ l3 ly isti hoies i plurali numero habeat modū pta significatiōis. ea tñ discrete significat p rōnes eorū particulares. ¶ Quinto notādū aliquē tñi ex vnica ipositōe simpliciter habere significatiōē discretā. sic li for. aliquē vō nī ex vnica. sed ex multis ad discretā dterminātib?. sic hoc cōplexū hō q ē for. et de 2ª similib?. ¶ Sexto notādū qd aliqd esse vñi subm vel vñi predicatū pōt eē tripli cōiter. vt l3 videri circa expōitiōē pbyermentias. vno mō vñi simplr. sic hīc hō ē aial. fo mō vñi depēdētia. sic asin? for. currit. dato enī qd sit cōplexū. tñ vna pars p dēpēdētia ab alia depēdet. tērtio cōiūctiōe sic dicēdo asin? vel hō currit. aut hō et asin? currit. sē. n. vñi subm p talē cōiūctiōē. et aut vñ. ¶ Hīs notatis sit pma conclusio. Aliqs tñi? discrete supponēs p plib?. imo supponit p īfinitis. Ista cōclusio p3 ex pāctis. isti. n. subm. il la pācta sunt. demonstratis īfinitis pūctis i. a. lin ea discrete supponit merito significatiōis discretē. et tñ p īfinitis supponit. vt p3 ītūcti. ¶ Secūda cōclusio ē hec. aliqd est subm. pponis vñs p hoc signū oīs. qd tñ discrete supponit. illa 2ª conclusio ar. hui? n. pponis. oīs hō q ē for. currit totū 2ª plexū. discrete supponit. ppter significatiōē discretā ex multis cōplexā. et tñ ē subm vñs 2^a. ¶ Cōtra istaz 2ª conclusiōē deducit eūdē tñi? stat discrete et distributiōne. 2^ans ipolē: qd sequit ar. nā sub3 illi? vñs discrete supponit. p rñsionē datā. et qd distributiōne supponat p3. qd sub eo l3 copulatiue descēdere merito illi? signū omnis. ¶ Rñdet. negādo 2ª conclusiōē. Et dī qd nō distribuit to-

tū cōplexū. s3 solū l3 hō. totū. n. cōplexū l3 modū discrete tñ cui distributiō repugnat. vñ 2ª ceditur iste cōclusiōes. ¶ 1ª dñā aliqs tñi? cōis sol? distribuit a signū vñi nullo alio signo pcedēte vel ipediēte. et tñ imobilē supponit. p3. qd si hō solū distribuit a li oīs. et tñ imobilē supponit. nō enī sub eo l3 descēdere p se. s3 sub illo cōplexo hō q ē for. ¶ Secūda cōclusio. Aliqd cōplexū mobilē copulatiue supponit p signū vniuersale. qd tñ non distributiue supponit imo discrete. p3 de illo cōplexo homo q ē for. ¶ Tercia 2ª conclusio. Aliqs tñi? cōmunit supponit q tñ nī nisi p vno supponit. nec supponere pōt. p3 de subiecto huius fenit. vel istās ē. ¶ Quarta 2ª conclusio. diuisio suppositiōis mālīs et psonal? i cōem et discretā sufficiēs ē cōclusio. p3 p rōes ad pte affirmatiuā. ¶ Ad argumēta i oppositū rñdet. ¶ Ad pñi dī qd li for. discrete supponit. et ad argumētum. negat illa diuisio. sed dī qd subordinatē 2^aceptū discrete nī demonstratiuo accepto a proprietate piculari q ē illū idividuū. et ille cōcept? ē nōmē. Et ista rñsio valet ad aliqs difficultates i mā de scire et dubitare. ¶ Ad fm. dī subm discrete supponere. et ad argumētū 2ª cedit signū demonstratiuū nō variare cōtinaliter suppositiōē. s3 accidētalitē vt dēclaratū ē supi? qōne pma. ¶ Ad tñi dī qd ly hoies discrete supponit. et ad argumētū p plib? supponit. ergo 2^a. ē. negat 2^a. sic p3 ex dictis. ¶ Ad qrtū. dī qd totū illud cōplexū itat discrete. et negat qd totū distribuitur. s3 solū ly hō vt p3 ex dictis. ¶ Ad qntū dī subm illi? cōiter supponē. et ad ar? negat qd determinet signū demonstratiuū. dī enī qd li tal? ē demonstratiuū. s3 i se includit ex cōi mō loquēdi tñiū 2ª demonstratiuū. vt tal? hō currit. i. tal? hō: qlis ē iste currit. mō p3 totū illud cōi supponit. Sic ē dī de relatiuū. qd appellat diuerfitatis. qd nī ē relatiuū. s3 ex cōi mō loquēdi relatiuū includit. vt hō currit et al? disputat. i. al? ab illo q currit disputat. ¶ Ad sextū 2ª cedit qd i hac. isti homines sūt hō. subm discrete supponit. et negat illā eē verā. et sūt illā. duo hoies sūt hō. et negat ista 2^a. ille ē hō et ille ē hō. ergo isti sūt hō. vbiq3. n. ly hō stat dēminare. et dato qd ly et diuisiue tērtū 2^afundere nī tñ ppter hoc sūt cōfundere tñi? plurali numeri vñ mālīs. Ista l3 expōitur alī talis tñi? p notā copulatiuā. nī tñ illā i significatiōe sua includit. ¶ Ad aliū dī totū illud pāctatū for. vñ pla. vel cicero discrete supponere. et vna discreta supponē supponere: sic. n. ex oib? illis terminis singularib? fit vñ partū cōiūctiōe. Ita fit vna supponē cōiūctiōe ex oib? illis discretis suppositiōib?. ¶ Ad vñ tñi dī illud cōplexū asin? for. vel vidēs for. cōiter supponere. eo qd l3 vna pars cōiter. et alia discrete supponat. tñ ex illis supponib? fit vna cōis rōne significatiōis cōis totius cōplexi. Et p oppositū. dicat de hoc complexo. iste asin? hois currit. qd discrete supponit. cū ex duabus significatiōibus illorum simplicium fiet vna significatiō discretā.

Meritur quarto.

Utrū bñ diuidat suppositio cōis in confusam determinatā et distributiū. Et distributiā i mobilē et i imobilem. et similiter cōfusa. ¶ Ad partē affirmatiuā est cōis opinio oīm

p copationē ad apprehensionē intellectus. tūc. n. vocatur determinata qm̄ virtute illius intellectus ē apprehensio terminū p aliquo determinate p quo denotat supponere i copatione ad residuū ppōnis: distributina qm̄ p quo libz: cōfusa qm̄ nec p quolibz nec p aliquo determinate. ¶ Ad hoc ē semp descedus signū sufficiens: vt videbit i fra. ¶ Quarta conclusio: p supposito descedus ēmini ē si quo sufficiens nō dici d3 suppo distributina mobilis: qz merito ei copulatiue: aut tm̄ copulatiue. s3 qz pzo copulatiue descendere l3. pza pars huius conclusiois p3 ex precedentibz: qm̄ sub hac. hō ē. l3 copulatiue descedere. et sub hac. ois hō est. distributiue merito ei supponis: in virtute. n. cuiuscūqz ē i ferre copulatiuā. ē ē i ferre distributiua. s3 pars p3 qz l3 sub illa. ois hō currit. licet distributiue descedere nō tm̄ pmo s3 pario. et l3 sub hac. hō ē. licet copulatiue descedere nō tm̄ pmo s3 p accidēs. Et sūt p oia pportionalitē dicat de cōfusa mobili et determinata. ¶ Quinta conclusio. l3 supponis cōmunis diuisio i determinatā et sit p accidentalia ē tm̄ sufficiens: prima pars p3. qm̄ suppo talis denotat p signū extrinsecus adueniēs cōmunes vel distributivē. vel p defectū talia. ergo et. s3 pars ē p3 discurreti p oem suppositionē cōmunē. ¶ Ad argumēta. Ad pmo posset dici negādo conclusiōē. et tūc diceret qz i hac conditionali. Si ois hō currit. ois hō mouet. li hō tm̄ distributiue supponit. et nō cōfuse. qz ēmini nō accipit modū supponēdi i copatione ad ppothetica. nec determinate. qz ēmini nō accipit supponē actualē. nec modū supponēdi nisi i respectu ad totale categoricā. ¶ Alii rīderi pōt concedēdo conclusiōē. Et ad argumēta in opm̄ rīdet concedēdo pma conclusiōē. et nō ppter ea sequit cūde hie p se significatiōez cōez et discretā. qm̄ li hō tm̄ cōmunes h3 p se. et li iste hō discretā. ¶ Ad sam rīdet illā negādo tāqz iplicatē pditionē. et nō v3 bec pna i copatione ad istā. nō ois hō currit. li hō imobilis suppoit. ergo l3 mobilit suppoit. Ar. n. a fm̄ qd ad simplr. rīget tm̄ illud ams. et li sequit i copatione ad illā supponit imobiliter copulatiue. i3 i copatione ad illā imobilis suppoit. qz mobilit distributiue supponit i copatione ad eadem. ¶ Ad tertiā similit dī negādo. qm̄ nō ē possibile ēē cū de ēmini māliet et psonalit supponētē. qz tūc haberet duas pncipales significatiōes vt declaratū ē sup: et dī qz i hac partiali. hō ē. māliet supponit li hō dato qz in sibi simili p se exite psonalit supponat. ¶ Ad aliud dī negādo pnam. qm̄ l3 ēmini nō accipiat suppositionez nisi a vbo tm̄ accipe pōt cōfusiōē vel distributionem a nota pditionali. imo modū supponēdi nō accipit a vbo vel pncipio s3 a signo. ¶ Ad aliud negat pna. ita em̄ suppositio attribui pōt ēmini i ppōne qz ē pars alteri sicut i totali. ¶ Ad vltimū rīdet concedēdo oēs cōfusiōes tāqz possibiles. ¶ Ad fm̄ pncipale p3 esse rīsum ex supradictis. Di. n. ēmini determinate supponere qz merito illi suppositiōis pmo distributiue descedere l3 sub eodē. ¶ Ad tertiū dī qz l3 vti ēmini istas. de us. et fenix nō possunt haberi nisi vnu suppo nō ppta i pedis modus arguēdi quē fieri l3 merito suppositiōis ēmini. s. descedēdo. hoc cū ar. v3. ois fenix currit et iste sunt oēs fenices. ergo ista currit et ista et sic de singulis: et sūt descedēdo sub illa fenix currit distributiue. ¶ Ad aliud

primo dī aliquē ēmini stare cōfuse. sub quo nullo mō licet descedere: sicut hic. necessario hō ē aial. ¶ Sed ad mām argumētū negat ams p minori. Di. n. cōiter qz l3. hō. stat descedere qz duo signa distributina imediata cadūt sup cū. S3 vt i fra videbit nec determinate nec cōfuse supponit. l3 pzo distributiue descedere liceat sub eodē. ¶ Ad vltimū rīdet qz illo mō nō dici d3 cōfusa. imobilis nec distributina. s3 dū aliqz ēmini distribuit ab aliquo signo et merito alteri nō sub eo pzo copulatiue descendere liceat dī distributina imobilis. Et forte alio descensu descendit posset. Et proportionabiliter dicitur cōfusa imobilis.

Meritur quinto.

¶ Arū ēmini sequēs vel pcedens aliū distribuere possit vel cōfundere aut cū impedire a distributione. ¶ Ad partē affirmatiuā sunt cōfusiōes loquētes in hac mā. ¶ Ad negatiuā ar. ¶ Primo sic. Nullum signū agit modū significādi i aliū. ergo ipm̄ nō distribuit nec confundit pna nota ē. qz distribuere vel pfundere ali quid non est nisi in ipsum agere nouum particularem modū significādi. et ams vt notm̄. qz q3 ēmini illud et eodē modo significat intra ppositionē q3 significat ēē nō variata ipōne. ¶ Cōfirmatur. suppo tm̄ a vbo dependet vel a pncipio sic positiū ē supra. i3 i distributio vel cōfusiō qz ē sunt spēs. et p cōsequens nō a signo saltē sic cōiter ponit. ¶ Itē ar. ex parte affirmatiua. i. fertur aut qz ab exponētibz ad expositā pna nō valet. aut qz aliqz vniuersalis ē vera et cuiuslibz supposito subi concessōdet vna singularis. et tm̄ multe sunt singulares falsae: conclusio falsa p vtraqz pte. et pna ar. ¶ Itā in hac vniuersali. cuiuslibz hois asinū currit. aut distribuit ab illo signo cuiuslibz totū cōpletū. aut tm̄ li hois. Si primo mō: ponat tūc quēlibz asinū hois currere et tm̄ for. nō habere aliquē asinū. tūc manifeste sequit s3 pars. illa. n. vniuersalis ē vera vt p3 ex casu: et illa singularis falsa isti hois asinū currit. dmfato for. Si fo mō. tūc i casu supposito exponētēs illi vltis sūt vere. s. alicui hois asinū currit. et nihil ē hois asinus qm̄ illud currat. et tm̄ exposita ē falsa. qm̄ ifert hāc falsā. q3 hō est ens cuius asinū currit. si li hois solū distribuāt. ¶ Itē ad idē ar. Si signū aliqz distribuere posset maxie foret negatio vlt terminus negationē includēs sic terminus infinitus et pncipatius: vt qdā dicit. S3 arguit qz nō: qz tūc feqretur qz for. ē iniustus et tm̄ nō est iniustus homo: cōsequēs iplicat: et arguitur cōsequentia. ponatur for. esse iniustum et arguitur s3 pars cōclusiōis. qz si nō cōcedatur opm̄: et arguitur sic: for. est iniustus homo. plato ē homo. ergo for. est iniustus plato. cōsequentia videtur tenere a termino stante distributiue mobiliter cum debito medio ad sua supposita. et cōsequens impossibile. ergo et antecedens. quod si cōcedatur: arguitur illam esse veram: sic for. non est iniustus homo et est apus natus esse iniustus homo. ergo et. cōsequentia p3 a conuertibili ad cōuertibile. et antecedens ex casu. ¶ Illic aliquis forte responderet concedendo consequens: nec sequitur for. esse platonem. quia l3 plato stat negatiue. ratione

negatidis incluse in emmo pnaatino. **C** S3 3: tunc i-
feri quāz istaz eē verā. for. ē iniustus de? for. ē iustus
afin? 7 ē iniustus capia: qñs absurdū: p3 qñā fili rati-
one: cōcedit enī hāc. for. ē iniustus plato. ppter hoc ar-
gumētū. for. nō ē iust? p3. 7 for. ē apt? nat? eē iust? er-
go est iniustus plato: 7 sūt arguēdo sequitur. for. nō est iu-
stus de? vel afin? 7 ē apt? natus ē iustus. ergo 7 ē. qñā
t3 a fili. 7 aīs p3. Et pporionalit p oia ar. de emmo isti
nito. **C** Itē isti tñi. dīr. 7 aliō. nō distribuit absolutos
sup quos immediate cadūt. ergo a sū nec aliō signū. qñā
vī tenere a sufficiēti similitudine. 7 aīs ar. qm dato op-
posito sequeret q tu differres ab afino. 7 tñ si dīs. nec
differēbas ab afino. 7 p qñs incipis differre ab afino: se-
qē. n. tu differes ab afino. brūnel? erit afin? ergo tu dif-
feres a brūnelo. qñs ē falsū. pōitō q brūnelus qñā
biē postqz eris corruptus: 7 sic ar de pterito: tu differē
bas ab afino. brūnel? erat afin? ergo tu differēbas a
brūnelo. **E**t eadē cōclusio. pbat. p quolz istā pterito
7 futuro. **C** Itē sequitur q tu dīs ab afino 7 tñ nō potes
differre ab afino: seqē enī. Tu potes differre ab afino.
brūnel? pōt eē afin? ergo potes dīr a brūnelo. qñs falsū.
q nō poteris durare vsqz ad illud tēp? i quo qñabitur
brūnelus: vt pono. **N**unc aliqz rīderet qcedēdo qñā
sionē. **C** S3 3. supponat eadē effectum numero posse
pducī i diuersis istādib? sic vī tenere magis phōū. tūc
tu potes dīr a brūnelo: dato enī q nō qñabit brūnel?
i tpe i quo eris poterit tñ i eadē generari. ex supposito.
C Itē seqret has cē impossibiles: tu eris aliud ab afino.
Tu eris vidēs oēm hoīem: qz ly afino 7 li hoīem stant
distributiue p quolz suo supposito futuro. **E**t p idem
has cē impossibiles aliud a corrente curret aliud a cur-
rente pōt currē: sequitur. n. aliud a corrente curret. er-
go aliud ab illo qd curret curret: Aliud a corrente pōt
currere. ergo aliud ab illo qd pōt currere pōt currē. 7
ita seqret q idē curret: 7 pōt eē aliud a se. **C** Quito pñ
cip. alr ar: dictio cōditional nō cōfundit. ergo nec aliud
signū. qñā p3 a sufficiēti similitudine. aīs ar: qm sub cō-
ditionali nō l3 descēdē dīsticti nec copulati. ergo 7 ē. qñā
p3 maxime sūm ponētes q sub cōditionali dīsticti l3 d-
scēdere. 7 aīs ē notū: nō. n. seqē. si hō curret al curret. s3
hec alia sūt oia. ergo si hō curret. hoc vel hoc aial cur-
rit. aīs. n. ē copulatiua vā. 7 cōclusio qditional i polis.
7 p qñs nec copulati descēdē l3. **C** Serto ar nullū si-
gnū immobilitare distributionē emi. qm ly incipit: hoc
facē nō pōt: ergo nec aliud signū. qñā nō a sufficiēti si-
militudine. 7 aīs ar. qm dato opposito seqret q incipit
ois afin? currere. 7 definit ois afin? currē: 7 tñ null? afi-
nus incipit vel definit currere. Itē q incipis scire oēm
ppōnē. 7 tñ nō incipis scire aliqz nec aliqz incipit scire.
C S3 2o pño ponat q pñue aī hoc fuerit tñ tres afi-
ni currētes 7 currāt 7 currēt: s3 nūc de nono generetur
ali? afinus si currēs: 7 immediate post hoc cōstipat: tunc
p3 q nūc si curret ois afinus. 7 immediate post hoc cur-
ret ois afinus. **E**t immediate aī hoc currebat ois afin?
7 tñ nullus incipit vel definit currere. **C** S3 2o fa cōclusi-
one ponat q cōt nūc fuerit tñ qmōz. ppōnēs quaru3
tres scieris. qñā vō falsa nūc definit eē p remotionē3
de presenti: tunc p3 cōclusio iuenti. **C** Dñe forte nū-
detur cōcedēdo cōclusiones. **C** S3 3 ar. 7 maxime cō-

tra pñmā. qm si illa ē vā. hoc cōtingit sūm rñsionē. qā
ly incipit cōfundit nomē rectū a pte aī. qñs falsū: qñtē
sequeretur a pari hāc eē verā. a te dīr ois homo. sicut
hec. tu dīs ab oī hoīe. Itē seqretur has qñas nō vale-
re. denariū. pmitit tibi aliqz hō. ergo duariū aliqz hō
tibi pmitit. **E**t bymerā intelligit aliqz hō. ergo chyme-
rā aliqz hō intelligit. dēū eē significat aliqz ppō: ergo d-
um eē aliqz ppō significat: qñs negādū: 7 p3 qñā a fili.
qm sicut ly incipit cōfundit: immobiliter nomē sequētē re-
ctus a pte aī sic 7 nolata vba. **C** Serto ar ly neces-
sario 7 ceteri emi modales nō immobilitāt. ergo 7 ē. qñā
nō. 7 aīs ar. qz si dicat q in hac. necio ois hō ē aial.
ly necio impediāt descēsu illi? tēmi hō. **C** Serto. ista cō-
sequētia valet: necio ois hō ē aial: 7 sūi sūt oēs hoīes.
ergo iste hō 7 iste sic de singul? ē aial. ergo ly necessario
nō ipedit descēsu. qñā p3: qz ipedit ē phibere aliqd
qd sine illo fieri possz. s3 remoto ly necio tñ descēde-
re ad singulares illi? ois hō ē aial. ad quas nūc dīscēde-
re l3 cū debito medio. **C** Octavo ar: nullū signū seqns
ipedit vel cōfundere emmū pcedētē. qm si eis3 possibi-
le: maxime foret sicut cōiter dī i hac. differēs ab ente n-
ē ens. q illa negatio sequens cōfundat ly. ente. **C** S3 3:
qñtū distributiue mobilī supponit subm buius. ois hō
curret. tā distributiue suppoit ly ente i hac differēs ab
ente ē ens. **S**3 negatio subseqns ly hō non immobilitāt
neqz cōfundit sicut i hac ois hō nō curret. ergo nec ipe-
ditur vel cōfunditur ly ente a negatōe seqnte. p3 qñā:
7 sūi totum aīs intelligenti. **C** Sfirmat q: tūc sequeret
negationē sequentē hēre vī distribuēdi terminū pcedē-
tem. qñs nemo cōcederet. 7 qñā ar. qz l3 aliqua signa
sequētia vel pcedētia immobilitēt terminum distribu-
tum. nullū tñ h3 vim mutādī supponem distribuēdi
i cōfusā vel determinatā nisi hēret vim distribuēdi cū
dem terminū vt cōiter ponitur. s3 ista negatio sequens
mutat supponem distribuēdi de ly. ente i cōfusam. er-
go seqē cōclusio. qñā clara ē. 7 maior: ex cōi mō loquē-
di. 7 minor: p3: qz sub ly ente tñ dīstictū descēdē licz
cū non dīstinctue nec copulatiue.

In hac questione. **P**rimo iuestiga-
bitur questū: vō
ppter quoddā argumētum iuestigabitur quomō dī-
stribuatur ps vel totū hoc cōplexū quod ē subm bui?
cuiuslibz hoīs afinus curret. 7 i similibz: tertio quomō
ly incipit cōfundat vel immobilitēt terminū: 7 similit ly
pōt 7 terminū cōcernētes actū mentis. **C** Quātū ad p-
mū. **P**rimo notādū q aliquē terminū aliū distribuē-
re dupliciter pōt intelligi: Aut q i eū agat modū significā-
di q distributio vocat. qz distribuere vī ipotar e quādā
actionem: 7 hoc mō nō intelligim? cōiter. qlibz. n. emi-
nus mētalvocalis vel scriptus vō eadē modū signifi-
cādī generalē 7 spālem pñse h3 intra ppōnem 7 eē nō
variata cōi ppositione: si sit vocal? vel scriptus. **A**lter
pōt intelligi sic q virtute illius actus distribuēdi intel-
lectus sit apprehensū? terminū cōis sigillat3 circa qd
libz eius suppositum distribuēdo: 7 isto mō cōmunitē
intelligitur: non. n. apprehēditur terminū cōis distribu-
tiue virtute alicuius sui modi significandi: s3 virtute si-
gnificandi actus distribuēdi ipsūm determinantē 7 l-
terdum sibi adiacentis. **E**t pporionalit dicatur d cō-

fitione. Secundo notandum quod distributio et confusio non sunt
 essentialiter suppositiones: sed tamen modi vel accidentia suppo-
 sitionum. ut declaratur et supra. Ex quo inferitur quod
 confusio vel distributio ab alio quam a verbo accipi possunt.
 Immo non a verbo dependet. sed tamen a signo determinan-
 ti. Tercio presupponitur quolibet terminum habere oio
 eadem significationem et modum significandi intra propo-
 sitionem quam extra non secundum ipsam positionem non si sit voca-
 lis vel scriptus. Istud suppositum patet. quia aliter non essent
 idem termini et eiusdem propositionis intra propositionem et ex-
 tra. Istis notatis sit prima conclusio. Aliquis termi-
 nus alium distribuere potest. conclusio arguitur. Aliquis ter-
 minus habet modum significandi distributivum ab impositio-
 re habitum per quem determinare potest terminum comu-
 nem. ergo et. Quia videtur nota ex primo notabili. et an-
 tecedens clarum de se. Ista. n. signa ois nullus et quilibet
 et similia ultra modum centiale per quem sunt nomina. et ac-
 cidentalem per modum adiacentis habuerunt alium modum
 scilicet alium multiplicatis vel distributivis his modis pos-
 sibilem et per illum modum determinare possunt terminum
 communem per suis suppositis. Secunda conclusio. Aliquis ter-
 minus distribuitur: quod non supponit. Ista conclusio ar-
 guitur: sub his huius ois chimera est distribuitur et tamen
 non supponit. Quia non. et maior. et minor arguitur. In
 hac. ois chimera est. I. ois habet oio eundem modum signifi-
 candi sicut in hac. Ois chimera intelligitur et eundem ter-
 minum precise determinat. sed in secunda distribuitur per chy-
 mera: ergo et in prima. Quia non. quod distributio tamen a modo
 significandi termini distributivi dependet: et non a verbo.
 ut declaratum est. et maior patet ex presupposito. et minor com-
 munitur conceditur quod in hac. ois chimera intelligitur.
 per chimera distribuitur supponit respectu huius ver-
 bi intelligitur. Tertia conclusio. Nullus terminus alium
 distribuens eundem remanens immediatus a distributione
 pediri potest per alium precedentem vel sequentem. Quod argui-
 tur. Nam si non sit verum dicatur: ut communiter dicitur: quod in hac
 non ois homo currit: per ois impeditur a negatione ne distri-
 buat per homo. Contra autem. Eadem vim et eundem mo-
 dum habet precise: per ois proposita negatione et ipsa remo-
 ta. ergo negatio eius officium vel modum significandi non
 impedit. ergo sicut distribuit ablata negatione sic et ea-
 dem apposita: patet. Quia: et autem arguitur. per ois omnino
 eadem actui subordinatur siue proponatur negatio. vel
 non. et similiter totum hoc complexum. Ois homo: ergo eadem
 vim habet et modum significandi. patet. Quia. et autem ex presup-
 posito. Illud aliquis non intelligens magis ruderet ne-
 gando ultimam partem. Negatio non impedit modum
 significandi. ergo sicut distribuit et. Sed hec respon-
 sio non est digna argumento. Ridiculum. n. est dicere ali-
 quod terminum in constructione debite ordinatum ha-
 bere modum alteri adiacentis: et non alteri adiacere. sic
 et habere modum distributivum et non distribuere. Nam
 enim est per ois actus distributivus in mente nisi per eum
 intellectus distribuatur sine precedat negatio vel non.
 Quarta conclusio. Terminum alium distribuens im-
 pediri potest ab eadem distributione dum non remanet ei
 immediatus. conclusio patet. Nam dicendo. tu differs ab ho-
 mine: per hominem stat distributivum et adveniente per omni-

n. distribuitur. nisi ab illo signo omni. quod differs emit-
 titur in suam supra completum. et non tantum supra per
 hominem. Ex qua correlarie inferitur. a. distribuere
 b. et adveniente. c. a impediri a distributione supra. b.
 et tamen. b. remanere distributivum. patet correlariu ex co-
 clusione. Contra conclusionem arguitur. Ex secun-
 da concluditur terminum extra orationem vel propositionem
 distribui: quod falsum. quia terminus non supponit nisi in
 oratione. ergo non distribuitur. et consequentia arguitur
 Capiatur hec oratio: omnis homo. per omnis habet eadem vim
 quam habet in oratione perfecta. ergo sicut in hac. ois
 homo est distributivus per homo sibi adiacendo. sic et in
 hac imperfecta omnis homo. Item sequeretur termi-
 num distributivum distribui. per quolibet supposito suo ima-
 ginabili in quacumque propositione existat. consequens fal-
 sum. quia tunc terminus per pluribus distribuere quam sup-
 ponere sicut in hac. Omnis homo est. et quia arguitur. Quia
 lter distribuitur per homo in his orationibus. omnis ho-
 mo est: et omnis homo: sed in hac imperfecta. omnis ho-
 mo. per quolibet imaginabili homine distribuitur. ergo
 et in alia. Quia non. maior arguitur. Distributio non a
 verbo dependet: sed tantum a signo. sed per omnis utro-
 bius eadem vim habet utrobique adiacet per homo. ergo et.
 minor declarat. per omnis distribuit per homo non per
 aliquam diem temporis limitatam. ergo et. patet con-
 sequentia. quia non videtur qua causa magis distribuit per
 presenti quam preterito futuro vel imaginabili vel econ-
 tra. Item ex tertia conclusione concluditur eundem ter-
 minum communem distributivum supponere in duobus
 dictis. Quia: et commune dictum. et consequentia patet.
 Quia in his duobus: omnis homo currit: et non omnis
 homo currit: per omnis utrobique supponit distributivum
 intra illam conclusionem. Quod si concedatur. arguitur. il-
 lud esse falsum. In hac equalentia. Aliquis homo non
 currit determinate supponit. ergo et in hac. Non omnis
 homo currit. consequentia patet. quia de equalentibus
 idem est iudicium. et antecedens de se est notum. Item
 ex tertia conclusione concluditur. quod non quicquid mo-
 biliter immobilitatem immobiliter mobilitatem: con-
 sequens contra communem regulam. patet consequentia ex su-
 pra dictis. Ad hoc respondetur. Ad primum conceditur
 conclusio. et ad argumentum in oppositum. terminus
 non supponit nisi in propositione. ergo nec distribuitur.
 negatur consequentia: quia ut dictum est. suppositio a ver-
 bo principaliter dependet. distributio vero a signo: sed
 bene sequitur terminus non nisi in propositione suppo-
 nit. ergo non nisi in propositione distribuitur. Ad secundum
 conceditur conclusio. et ad argumentum in oppositum conceditur
 esse possibile terminum per pluribus distribuere quam supponere.
 non tamen per pluribus distributivum supponere. Ad tertium similiter conce-
 ditur conclusio. et conceditur quod utrobique supponit di-
 strbutivum mobilitate. In prima tamen mobilitate co-
 pulatine et in negativa mobilitate diffinitive: Et ad ar-
 gumentum in oppositum dicitur negando consequentiam. de
 equalentibus. n. idem est iudicium quo ad eorum vel fal-
 sum. sed in alijs malis discenunt: conveniunt tamen in

hec qd vtrobiq; sub ly homo disunctiue descendere lz
 Et hoc est qd volunt dicere cōter loquētes in hac mō.
 Nō oīs homo currit supponit determinate. i. q sub eo
 merito duor; signor; lz pmo descendere descēsu quo pri-
 mo descendit merito supponis determinate. Ad qd
 tum qd ista regula plus habet veritatis absolute vt ver-
 ba sonāt qz sz itentum sibi dari solūt. Dicit enim cōt
 illā regulā sic debere itelligi. Si duo signa distributiva
 cadāt supra eundē terminū. sic qd vtrūq; per se haberet
 vim distribuēdi eūdem seinnice ipediūt. z faciūt stare il-
 lum determinate vel cōfute. Istud aut nō est ver; signū
 enī supra eū cadēs ppiquē cū distribuēt. nec impedit
 a pcedente. vt declarātū est. Cōd p hac mō sit prima
 distinctio. Aliquē terminū aliu mobilitare est copulati-
 ue disunctim vel disunctiue vel copulati; mobilitare.
 Mobilitare. n. aliquē terminū nō est nisi q virtute il-
 lius signi aliquo descēsu pmo descēdi possit sub ppō-
 ne in qua pmissa supposita imini cōis. Unde descen-
 sus pmo cōpetit ppōni. z scōario termino cathegore-
 matico vtute tamē signi ipm determinātis. Talis autē
 descēsus: vel sit per copulatiuā sicut sub hac. oīs hō cur-
 rit: vel per disunctiuā sicut sub hac. Aliq; hō currit: vl
 p ppōne de disūcto extremo sicut hic tantū aīal est hō.
 Tertia distinctio. Aliquē terminū mobilitare aliū co-
 pulatiue ē dupli. i. per se: z partialr. Per se euz virtute
 eī sub illo pmo per se accepto medio ptinēti ad sua
 supposita copulatiue descendere lz sicut hic. oīs homo
 currit. Partialr vō qm nō per se mobilitat. sz totū cui
 est pars. vt hic omnis hō alb' currit. potest enī pcedi q
 ly hō copulatiue mobilit' supponit partialr. q sub hoc
 toto hō alb' descēdere lz copulatiue cuius ly hō est ps.
 Et de copulatiua mobilitatiōe per se accepta cōter lo-
 gici loquunt. Cōt ergo cōclusio prima. Absolute lo-
 quendo. nullus terminus sup aliū cadēs reperies ipsuz
 imobilitatū in ppositione ipsum mobilitat: illa cōclusio
 arguitur. Nullus terminus cōis est absolute imobilita-
 tus nisi quē determinat dictio modalis vel icipit z confi-
 miles. Sed adueniēte signo distributino cā bene imo-
 bilitat. z ergo zc. p3 gñā. maior arguitur enī huic:
 homo currit addit illud signū. oīs. nō reperit ipsum ab-
 solute imobilitatū. sed tantū copulatiue: soli ergo termi-
 ni imobilit' absolute supponūt qui determinant a di-
 ctionibus dictis: z minor pncipalis p3. Omnia enī il-
 la signa que confundunt terminū imobilit' etiā imobi-
 litāt ipz quocūq; descēsu si distribuāt. sicut patere pōt
 per oīa discurrenti. Cōdā cōclusio. Multa signa ha-
 bent vim imobilitadi que nō habēt vim mobilitadi. i.
 mo aliq; dictio imobilitat terminū a pmo descēsu. z tñ
 neq; lz vīz gñā. neq; distribuēdi: prima pars con-
 clusionis nota est. Nā ly necessario z termini spectātes
 ad actū mētis z sūt imobilitat. z nō aliquo descēsu mo-
 bilitat vt patere pōt inētī. scōa ps arguitur. sub hac. n.
 oīs hō currit. descēdere lz ad supposita eius illi? termi-
 ni hō. z adueniēte ly alb'. vt oīs hō albus currit. ipedit
 enim a pmo descēsu. z tamen neq; gñā. neq; distri-
 buit: vt p3 inuenti. Tertia cōd. si duo signa distribu-
 tiua cadant super aliquē terminū cōem quor; vtrūq;
 eundē copulatiue per se mobilitaret faciūt euz stare nō
 mobilit' copulatiue. Ista cōd patet inētī z discurrenti:

Et hoc est qd cōter itelligi dz per illā regulā. Quicqd
 mobilitat zc. Et notant dī. Quor; vtrūq; eūdem mobili-
 taret copulatiue per se: ppter terminos partialr mobi-
 litatos. Dicitur etiā q imobilitant copulatiue. qm non
 absolute imobilitat: sub hac enī. nō oīs hō currit. lz di-
 sunctiue descendere sicut sub ista. aliq; hō nō currit. ppre-
 dicta tamē cōclusio. itelligat qz tū ad descēsus formālē.
 sic q illa duo signa ipediūt argumētū cē formale. quod
 cēt merito vnius illoz: vnde bñ sequitur. Nō oīs homo
 est. z isti sunt oēs hoīes. ergo nec iste hō est nec iste. z sic
 de singulis. Sequitur. n. formāl' non oīs homo est. ergo
 aliquis hō nō est: z sequitur. aliq; hō non est. ergo nullus
 hō est. z vltra ergo nec isti hō est nec iste est: non ergo il-
 la duo signa absolute ipediūt descēsu. sed tñ ipediunt
 argumētū non cē bonū. per quā formā prius tenebat
 descendēdo sub hac. oīs hō currit. vel sub hac. non hō
 currit. Cōd cōtra regulā sic itellctā arguit. predicā-
 tum huius. tñ hō est oē aīal. distributivē z mobilit' co-
 pulatiue supponit. z tamē supra ipz cadūt duo signa. zc
 sic ly tñ. z oē. ergo regula falsa. gñā nō cū mior. z ma-
 ior af. hec gñā v3. tñ hō ē oē aīal. ergo hō ē oē aīal. ab-
 exponētib' ad expōitā. q tñ nō valēt nisi ly aīal staret di-
 sributivē z mobilit' copulatiue i aīte. sic i gñte. Cōd
 firmat scōd. i hac ppōne. qz asin' cuiusq; hoīs currit.
 supponit ly hoīs vt pri'. z tamē cadunt supra ipm duo
 signa. i. ly qlibet z cuiuslibet. ergo zc. p3 gñā. z mior. z
 maior arguit vt pū. qm ista gñā valet. qlibet asinus
 cuiuslibet: et hoīs currit. ergo asinus cuiuslibet hoīs cur-
 rit. q nō valeret nisi ly hoīs stare distributivē i aīte. sic
 in psequente. Cōt confirmatur tertio in hac. omne
 aliud ab asino currit. ly asino supponit. vt prius. z ta-
 men cadunt duo signa zc. sicut ly omne. et ly aliud. er-
 go zc. consequentia nota. z antecedens arguitur. vt pri-
 us. Cōd confirmatur qrtō. predicatū huius. tñ hō nō est
 animal. supponit vt prius: z tñ determinat p ly tñ z nō.
 ergo. zc. gñā nō. z aīs vt prius p3. Cōd hoc forte nō
 datur cōcedendo q illa regula nō vlt t3. qm dictio ex-
 clusiva. nō impedit signum vniuersale. nec signū vni-
 uersale aliud quodcūq; signū sequens. nec dictio exclu-
 siua negationē sequētes. Et per hoc p3 rīso ad argu-
 menta. qz omnia v3 pbant. Cōd z rēspōsiones ar-
 guitur. pmo qd dato q argumenta v3 cōcluderēt.
 non tñ est contra regulā. z maxime fm z tertiu. Nam
 i ista. qlibz asinus cuiuslibz hoīs currit. si ly qlibz per se
 estz non mobilitaret illū terminūz homis. vt dicendo
 qlibz asinus homis currit. sz totum completū: q sub
 ly homis per se non lz copulatiue descendere. sz sub cō-
 plero. Simili i hac. oē aliud ab asino currit. ly oē per
 se nedū vim nō lz mobilitadi. imo nec distribuēdi ly
 asino. cum sibi adiacere non possit. Cōt arguitur.
 qd pcedi termini non distributivē supponūt vel saltim
 non mobilitet. qm hoc argumētū valet. qlibz asin' enī
 iustibz hoīs currit. z for. est hō. ergo qlibz asinus fortis
 currit. Nā ponatur brunellū q sit solus asinus cuiusli-
 bet homis currere. si sit possibile. z tamē for. hōe asinū
 nō currēt. tūc p3 gñā nō valere. Et per idē non se-
 quitur oē vidēs oēm hoīem currit. z for. ē hō. ergo oē vi-
 dens for. currit: posito. n. q plato videat oēm hoīem. z
 currat. z for. z solū se videat. z non currat. ē aīs vt prius.

Registrum

A
Logica magistri.
Curi preclarissimi
vis termini
terminare dicitur

B
et cum arguitur
respectu istius
rei patet
est populus

C
falsa: sed tamen
a parte vero
falsa. neque
homo currit

D
est falsum: quod
veritatem isti termini
Ista propositio
ita de alijs

E
figuris: quod in
propositiones in .c.
predicatio. inde
or. C. Oppositum.

F
quod non implicet.
igitur iste est
Item quolibet
in quo plato

G
hoc esse for.
quis decipi
pulchra fuerit
igitur aliquod

H
non aliqua propositio
tur quod hec omnis
conuenientis-
erit in ista hora

I
dato casu quod
tunc quod potest fieri
C. Illustis philosophi
tur in responsionibus

K
C. Considera conelaria
re. non enim.
ueretur potius
illud est negandum.

L
ly album alia.
ic. Ille homo
loquentium in hac

